I = 148

Innehåller.

~~A = I = Tabla 6. = b. 4.~~

Poſtilla Fr. Guilhelmi

Epistolas, et

super Evangelia ex variis AA. col-

lecta.

V Itam bonam et exitum
beatum Ego frater Guilhelm⁹ ſa
cre theologie ꝓfeſſoꝛ minim⁹ Pa-
riſius educatus Sacroꝝ euāgeli-
oꝝ ac epl'arum de tempe dñicis diebus ⁊ ſanctꝭ
etiam ſuper cōmune apoſtoloꝝ: martirū: cōfeſſo
rū: virginū ⁊ ꝓ defunctis expoſitiones in vnum
colligere volumen: min⁹ expertis clericis ac inſi
pientibus p̄dicatoꝛibus ꝑneceſſariū foꝛe iudica
ui. Cōſiderans nōnullos cancelliſtas min⁹ cau-
te ac imperite euāgelia ⁊ epl'as vulgo xp̄iano ꝓ-
nunciantes ꝓcedere: non habētes eoꝛūdem ex-
poſitionū ſcientiam que neceſſaria eſt. Cōpoſui
igitur ⁊ hūc libꝛum: ꝓ eiſdem vt ſupꝛa ac ꝓ omī
bus ſacroꝛum euāgelioꝛum ⁊ epiſtolaꝝ expoſiti
onem cupientib⁹. Non meū quod exiguū eſt in-
geniū conſului ꝓpꝛias dictas expoſitōnes: ſꝫ ali
oꝛum ſacre pagine doctoꝝ libꝛis innitēs eas q̄s
melius ſcripſerūt poſtillas ⁊ expoſitōnes ꝑfun-
ctoꝛie exoꝛando: poſt quelibet paſſum textus po
nens cum p̄miſſione tituli vniuſcuiuſq; qđ ſcri-
pſit. adijciēſq; poſt quālibet dñicalis euāgelij
expoſitionem neceſſaria notabilia ꝓ materia te-
xtus ex ſermonib⁹ de tempe eximij doctoꝛis hu-
gonis de Pꝛato ſumpta.

Sunt autem hec doctoꝛum nomina. San-
cti Auguſtini. Sancti Gregoꝛij. Sancti hiero-
nimi. Sancti Ambꝛoſij. Venerabilis Bede et
ipſoꝛum omelijs. Gloſe interlinearis. Gloſe oꝛ-
dinarij. Nicholai de lyra. Nicholai de goꝛra ſuꝑ
quattuoꝛ euāgeliſtas. Sancti thome de aquino
ſuꝑ Johānem. Guillermi lugdunēſis in ſermo-
nibus de tempe. Joꝛdani ex ſermonibus de tꝑe
Rabani. Quoꝝ modus penes titulos abbꝛeuia
tos legendi talis eſt.

Ly. id eſt Nicholaus de lyra.
Goꝛ. id eſt Nicholaus de goꝛra.
Glo. interli. id eſt gloſa interliniarie.
Gl. oꝛ. id eſt gloſa oꝛdinaria.
Ra. id eſt Rabanus.
Guil. id eſt Guillermus lugdunenſis.
Joꝛ. id eſt Joꝛdanus.
Vin. id eſt Vincentius.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA MADRID

BIBLIOTECA DE FILOSOFIA Y LETRAS MADRID

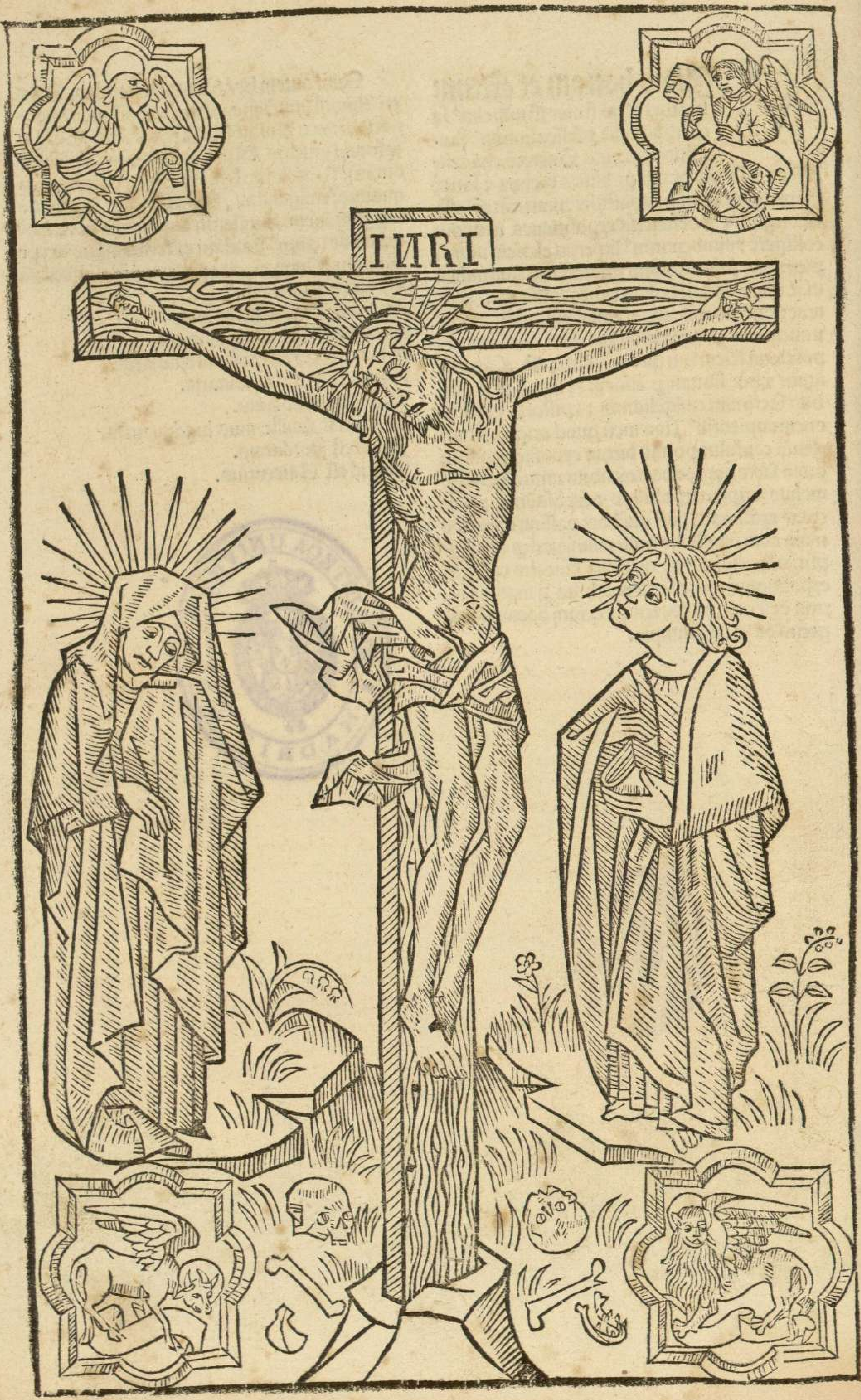
INRI

Incipit poſtilla ſuꝑ euangelia. Et p̄mo dn̄icalia ſcd̄m ſenſum litteralem iuxta concoꝛdantias euangeliſtarum.

Dominica pꝛima aduentus Euangelium ſcd̄m Matheum. xxi.

In illo tempoꝛe. Cū appꝛopinquaſſent hieroſolymis ⁊ veniſſent betphage ad montē oliueti: tūc miſit duos de diſcipul' ſuis: dicēs. Ite i caſtellū qđ cōtra vos ē: ⁊ ſtatim inuenietis aſinā alligatā ⁊ pullum cū ea: ſoluite ⁊ adducite mihi. Et ſi q̄s vobis aliquid dixerit: dicite quia dn̄s hijs opꝰ habet: ⁊ cōfeſtim dimittēt eos. Hoc autez totū factū ē vt adimpleref qđ dictū eſt ꝑ ꝓphetam dicentē. Dicite filie ſyō. Ecce rex tuꝰ venit tibi mā ſuetꝰ ſedēs ſuꝑ aſinā ⁊ pullū filiuz ſubiugal'. Eūtes autē diſcipuli: fecerūt ſicut p̄cepit illis ihs. Et adduxerūt aſinā ⁊ pullū: ⁊ impoſuerūt ſuꝑ eos veſtimēta ſua: et eū deſuꝑ ſedere fecerūt. Plurima āt turba ſtrauerūt veſtimēta ſua in via. alij aūt cedebāt ramos de arboribus ⁊ ſternebāt in via. Turbe aūt que p̄cedebāt ⁊ q̄ ſequebantur clamabāt dicētes. Oſanna filio dauid. Benedictꝰ qui venit in nomine domini.

Poſtilla.

Cum appꝛopinquaſſent hieroſolymis. Mathi. xxi. Marci. xi. Luc. xix. Ioh. xij. Hiſtoria huiꝰ euāgelij facta ē Anno. xp̄i. xxxiij. xiij. kal' ap̄lis. dn̄ica. luna. x. indictōne. vi. An initium hodierni euāgelij habef Ioh. xij. ꝙ āte ſex dies paſche. id ē ſabbato ante diē palmarū xp̄s venit bethaniā qđ erat caſtellū marthe ⁊ marie magdalene: diſtans a hieruſalē duo ꝑua miliaria q̄ faciūt vnū dimidiuz miliare apud nos. ſ. in ꝑtibus alemanie. vbi fecerūt xp̄o cenam: ⁊ martha miſtrabat. Lazarꝰ v̍o erat vnꝰ ex diſcūbentibus Maria magdalene aperuit pixidē de alabaſtro vnguenti nardipiſcati p̄cioſi: ⁊ vnxit pedes ⁊ caput dn̄i. Cōuenerūt aūt bethaniā multi non tm̄ ꝓpter ihm: ſed vt lazarū viderēt reſuſcitatuz. Cogitauerūt autē p̄ncipes ſacerdotū: vt ⁊ lazarū interficerēt. q2 multi ꝓpter ip̄m abibant ex iudeis ⁊ credebāt in ihm. Sequēti v̍o die. ſ. in die palmarū mane facto xp̄s de bethania receſſit vt veniret in hieruſalē. [Cū aūt appꝛopinquaſſent hieroſolymis ⁊ veniſſent betphage] Ly. q̄ erat ſilua ꝑua in deſcēſu mōtis oliueti verſus hieruſalē: ⁊ erat ſacerdotū. q2 licet ſacerdotes non haberēt hereditates ad colendū: habebāt tamē domos ad aialia nutrienda. [ad mōtē oliueti] qui diſtat a hieruſalē mille paſſus q̄ faciūt vnū miliare. id eſt iter ſabbati habēs. vt patz Act. i. [tūc miſit duos de diſcipul' ſuis] q̄ fuerūt petrꝰ ⁊ philippus. vt dicūt ambꝛoſiꝰ ⁊ Chꝛiſoſt. ⁊ etiā Hilarius. [dicens. Ite in caſtellū] id eſt ad hieruſalē que erat ſita ad radices alterius mōtis ſcz ſyon [qđ cōtra vos eſt.] id eſt vobis ex oppoſito. Hic etiam dicif ꝙ dn̄s noſter ihs xp̄s p̄uidebat ꝯtradictionez futuram in hieruſalē cōtra apoſtolos q2 poſt aſcēſionē xp̄i iudei ꝑſequebantur ap̄l'os

ꝛ flagellabãt eos oẽs ſimul ꝛ ꝓhibuerũt ne am
ꝑlius predicarẽt populo in hoc noie. Reſpõdit
petr⁹. Oportet deo plus obedire ꝙ hoib⁹. Act.
v. Unde ꝛ ps. liiij. Iniq̃tatem ꝛ ɔtradictõez vidi
in ciuitate. [ꝛ ſtatim inuenietis aſinã alligatam
ꝛ pullũ cũ ea] Ad litteram dicit̃ ꝙ in hieruſalez
erat aſina ɔmunis deputata ɔmunib⁹ vſib⁹ pau
perũ q̇ non poterãt habere iumẽta. ꝛ erat añ do
mũ cuiuſdã ligata vel in cõmuni loco: vt q̇ ea in
digebat die qua habebat eam ei pabulum da⸗
bat. pullus aũt eius nutriebat̃ ad eoſdem vſus.
Et hoc ſcdm̃ hieroñ. ꝛ rabanũ [ſoluite ꝛ adduci
te mihi. Et ſi q̇s vobis aliquid dixerit] ſcꝫ impe⸗
dire volens [dicite quia dñs hijs op⁹ habet. ꝛ cõ
feſtim] id eſt ſine cõtradictõe [dimittet eos] Un
de Chriſ. Uirtus xp̃i apparuit corã eo. id ẽ cuſto
de illoꝝ aialiũ ad dandũ ignotis. [Hoc autez fa
ctum eſt vt adimpleret̃ quod dictũ eſt ꝑ ꝓphãm
dicentẽ] zach. ix. [Dicite filie ſyon] Ly. hoc eſt ci
uitati hieruſalẽ que dicebat̃ filia ſyon. qꝛ in mon
te ſyon erat fortalitiũ ciuitatis, ꝛ ꝓtegebat̃ ciui⸗
tas ab illa pte ſicut filia a matre. [Ecce rex tu⁹]
id eſt xp̃s [venit tibi mãſuetus ſedẽs ſuꝑ aſinã ꝛ
pullũ filiũ ſubiugalis] Primo eñ ſedit ſuꝑ pul
lum. qꝛ tamẽ nõ erat domit⁹. quia nondũ fuerat
applicat⁹ humanis vſib⁹. vt dicit̃ Marci. xi. Lu
ce. xix. Ideo ſedit poſtea ſuꝑ aſinam. hoc autem
factũ eſt in figura. qꝛ ꝑ pullũ ſignificat̃ popul⁹ gen
tilis q̇ non fuerat ſubiect⁹ iugo leg̃. per aſinã ve
ro popul⁹ iudaic⁹ q̇ laborauerat ſub lege. Ad hͦ
autẽ veniebat xp̃s in mũdum vt vtrũqꝫ populuz
ſubiugaret ſibi ꝑ fidem catholicã. Notandũ aũt
ꝙ huic facto adhibetur ꝓphetie zacharie teſtio⸗
niũ vt appeat dñm ieſum oia que de ip̃o ſcripta
ſunt cõpleuiſſe. ſed ſcribe ꝛ phariſei cecati mali⸗
cia nõ intellexerũt ea que legerũt. Et iſtud dictũ
ꝓphetie extẽdit̃ ad duplicẽ aduẽtũ xp̃i. ſ. ad ad⸗
uẽtuz in carnẽ. ꝛ ſic legit̃ hoc euangeliũ in p̃ma
dñica aduẽtus ſᷓm rubricam ordis p̃dicatorum.
ꝛ ad aduentũ in hieruſalẽ: ꝛ ſic legit̃ in domica
palmaꝝ. [Euntes autẽ diſcipuli fecerũt ſicut pre
cepit illꝭ ieſus. ꝛ adduxerũt aſinã ꝛ pullũ ꝛ impo
ſuerũt ſuꝑ eos veſtimẽta ſua ꝛ euz deſuꝑ ſedere
fecerũt] hec fuit reuerẽtia quã diſcipuli xp̃o exhi
buerunt. quia non permiſerunt eum equitare ſu
per nudo: ſed ei loco ſelle veſtimenta ſua impo⸗
ſuerũt. [Plurima aũt turba ſtrauerũt veſtimẽ⸗
ta ſua in via] ſcꝫ ſub pedibus aſine: ne offende⸗
ret ad lapidẽ. Et etiam hoc factũ ẽ ip̃i xp̃o a po⸗
pulo in ſignũ reuerentie [Alij autem cedebãt ra
mos de arboribus ꝛ ſternebant in via.] qđ erat
alacritatis ꝛ gaudij ſignũ: vt dicit hierony. Et ẽ

veriſimile ꝙ de om̃i genere pulchraꝝ arborum ꝛ
p̃cipue oliuaruz. Unde eccleſia cãtat. Pueri he⸗
breorũ tollentes ramos oliuarũ ꝛc̃. Cãtat etiaz
de floribus ꝛ palmis. Occurrunt turbe cuz flo
ribus et palmis. In illa enim calida regione
tunc arbores citius florẽt. Ideo eſt credibile: ꝙ
pulchriores frondes cum flor ib⁹ ſuis vel etiã flo
res alios de terra carpebant ꝓ amenitate ꝛ iocũ
ditate oſtendẽda. [Turbe autẽ que p̃cedebant ꝛ
que ſeq̃bantur clamabant dicentes. Oſanna fi⸗
lio dauid] Cum eñ xp̃us eſſet in deſcenſu mon̄
oliueti audit um ẽ hieroſolymis de aduẽtu eius.
ꝛ tũc turba multa que cõuenerat ad diem feſtuz
ꝓceſſit ei obuiam. qꝛ audierãt miraculũ de ſuſ⸗
citatõne lazari. Multa etiam turba comitabat̃
cũ de bethania veniẽdo. ꝛ ſic om̃es ſimul. ſ. ob⸗
uiantes ꝛ comitãtes fecerũt ei reuerẽtiã claman
tes ꝛ dicẽtes [Oſanna filio dauid] Oſanna int̃
pretat̃. obſecro dñe ſaluũ me fac. [Filio dauid]
id eſt ꝑ filiũ dauid. ſcꝫ xp̃m [Bñdictus q̇ venit.]
ſcꝫ a dño deo miſſus [in nomine dñi] Unde p̃s.
Narrabo nomen tuũ fratrib⁹ meis. Item ſcdm̃
Marcũ. turbe adhuc adiũxerũt ſecũdã laudem
dicentes. Benedictũ regnũ patris noſtri dauid.
quaſi diceret. Bñdictum regnũ patris noſtri da
uid quod reſtitutũ eſt nũc in aduentu tuo. Item
ſcdm̃ Lucam tertiã laudẽ addiderunt dicentes.
Pax in celo ꝛ gloria in excelſis. Item ſᷓm Iohã
nem quartã laudem addiderũt dicẽtes. Benedi
ctus rex iſrael q̇ venit in nomine dñi. Et ſic rece⸗
perũt eum om̃es turbe tãꝙ regez. Circa preſens
euãgelium vbi dicitur. Ecce rex tu⁹ venit tibi mã
ſuetus. eſt diligẽter ſciendum ꝙ aduẽtus xp̃i de⸗
ſiderabatur a ſuꝑioribus. ſ. ab angelis: vt reſtau
rarẽtur. Nã per incarnatõez filij dei ſedes demo
nũ cadentiũ ſunt implete. Item deſiderabat̃ ab
inferioribus. ſ. a ſanctis patrib⁹ de limbo vt inde
extraherẽtur q̇ ibi detinebãtur captiui: q̇ per ad⸗
uẽtum filij dei ſunt liberati. vt patet zach. xi. Tu
autẽ in ſanguine teſtamẽti eduxiſti vinctos đ la
cu in quo non erat aqua ꝛc̃. Item deſiderabat̃
a modernis q̇ ꝓ tunc erant in medio. id ẽ in mũ⸗
do vt in eius fide ꝛ merito ſaluarẽtur. nõ deſcen⸗
dentes ampli⁹ in infernũ. qꝛ poſt ei⁹ aduẽtuz ce⸗
lũ aſcẽdunt oẽs q̇ credũt in ip̃m in vita glorie ꝑ
manſuri. vt patet Ioh. iij. Sic de⁹ dilexit mũduz
vt filiũ ſuũ vnigenitũ daret vt ois q̇ credit i ipſuz
non pereat: ſed habeat vitam eternã. Item dili⸗
genter notãdum ꝙ totũ tẽpus ante aduentũ xp̃i
fuit tp̃s rigoris ꝛ iuſticie. Nam deus in eo mag⸗
nã iuſticiam exercuit: vt patet in lucifero ꝛ ange
lis eius quos ꝓpter motũ vnuz ſuperbie de celo

piecit. Iſa. xiiij. Item pʒ in p̄mis parentibus q̄s propter vnū pomū vetitū quod comederūt d̄ paradiſo eiecit. Geneſ. iij. Itē patet in diluuio in q̄ ꝓpter peccatū carnis totū genꝰ humanum ſubmerſit: exceptis octo hominibus. Gen̄. vij. Itē etiam patet in q̄nq3 ciuitatibus. ſodoma. gomorra adama. ſeboim ⁊ ſegor. vt patʒ Gen̄. xix. Pluit dn̄s ſup ſodomam ⁊ gomorrā ſulphur ⁊ ignem de celo ⁊ ſubuertit has ciuitates ⁊ oēm circa regionem vniuerſos habitatores vrbiū ⁊ cuncta virentia terre. Itē patet in multis locis veterꝭ teſtamenti. vbi oſtēdit: ꝙ deus magnas iuſticias exercuit in homines. Nā hec ſentētia ⁊ admirāda iuſticia om̄es patriarchas ⁊ ꝓphetas ac etiam omnē hominē quantumcunq3 ſacre viueret mittebat ad carcerem inferni. Gen̄. xxxvij. Deſcēdam ad filium meū lugens in infernū. Ac etiā Johannē baptiſtam de quo chriſtꝰ teſtatꝰ eſt ꝙ inter natos mulierum non ſurrexit maior Johāne baptiſta. Mathei. xi. caplo. Unde ps. Dn̄e i celo miſc̄dia tua. quia miſericordia protūc videbatur eſſe in celo cum angelis. At vbi venit plenitudo tempis. Galath. iiij. ſcilicet tempus gratie ⁊ miſericordie quod incepit in aduētu chriſti circūquaq3 regnat ⁊ p̄ualet miſericordia iuſticie Unde ps. cxviij. Miſericordia tua dn̄e plena ē terra. hoc ſic probatur. quia chriſtꝰ poſt aduentū ſuū regnum celorum precioſiſſimū vili precio vēdidit. Nam primo ipſum dedit apoſtolis ꝓ naui ⁊ rethi. vt patet Mathei. iiij. Relictis rebus et naui ſecuti ſunt eum. Secundo zacheo dedit pro dimidio bonorū ſuorū. vt patet Luce. xix. Ecce dimidiū bonorum meorum domine do pauperibus. Tertio dedit aliis pro reſidua parte diuitiarū ſuarum vt patet Luce. xi. Quod ſupereſt date elemoſinā: ⁊ ecce omnia munda ſunt vobis Quarto quibuſdam dat pro duobus erbus minutis: ſicut paupercu le vidue. vt patet Luce. xxi. Uidit autem ihesus ⁊ quādam viduam paupculam mittētem era minuta duo. Quinto quibuſdam pro calice aque frigide. vt patet Mathei. x. caplo. Quicūq3 potum dederit vni ex minimis meis iſtis calicem aque frigide: non perdet mercedē. Sexto q̄buſdam pro ſola bona volūtate vt latroni i cruce q̄ dixit. Dn̄e memēto mei dū veneris in regnum tuū. ⁊ r̄ndit ei xp̄s. Amē dico tibi: hodie mecum eris in paradiſo. Un̄ auguſtinus. Coronat deus intus voluntatem: vbi nō inuenit facultatem. Item notādum ꝙ hugo de prato ſuper predicta verba. Ecce rex tuus venit tibi manſuetus. dicit ꝙ dominꝰ ihesus chriſtus venit nobis ſeptem modis. Primo venit vt lux ad nos illuminādū. q2 oēs ceci eramꝰ. vt patet Iſa. ix. Habitātibus in regione vmbre mor. lux orta ē eis. Secūdo venit vt medicꝰ ad ſanandum. q2 oēs infirmi ad mortē iacebamꝰ. Un̄ ps. cvi. Miſit vbum ſuū ⁊ ſanauit eos. Tertio venit vt iuſtus ad iuſtificādū ⁊ peccata remittēdum. q2 oēs peccauimꝰ. iuxta illud ad Romanos. iij. Oēs peccauerūt ⁊ egent grā dei. Math. ix. Cōfide fili remittūtur tibi peccata tua. Quarto venit vt ignis ad inflāmandum. q2 in dei amore ⁊ ꝓximi oēs frigidi manebamꝰ. vt patet Luce. xij. Ignē veni mittere in terrā. Quinto venit vt redemptor ad p̄ciū nobis ſoluēdū. q2 om̄es ꝓ delicto p̄morū parētum in carcere inferni detinebamur. Unde apl's p̄mi Chorinth. vi. Empti enim eſtis p̄cio magno. Sexto venit vt vita ad viuificādum. quia om̄es vita glorie carebamus propter originale peccatum. Septimo venit vt dominꝰ om̄ipotēs ad patriā noſtrā nos deducēdo. vt patet Michee. ij. Aſcendit eīm pandēs iter an̄ eos Hec hugo de prato.

Dominica ſecūda aduentus euangelium ſm̄ Lucam. xxi.

In illo tp̄e. Dixit ihs diſcipulis ſuis. Erūt ſigna in ſole ⁊ luna et ſtellis. ⁊ i terris preſſura gētium pre confuſione ſonitꝰ maris ⁊ fluctuū areſcētibꝰ hoibus

pre timore ⁊ expectatione que ſu-
peruenīet vniuerſo orbi. Nā vir-
tutes celorū mouebūtur. Et tunc
videbūt filiū hoīs venientē in nu
be cū poteſtate magna ⁊ maieſta-
te. Hiis autē fieri incipientibꝰ: re
ſpicite ⁊ leuate capita veſtra: quo
niā appropinquabit redēptio vr̄a
Et dixit illis ſimilitudinē. Vide-
te ficulneā ⁊ oēs arbores cuꝫ ꝓ-
ducūt iam ex ſe fructū: ſcitis qm̄ ꝓ
pe eſt eſtas. ita ⁊ vos cū videritis
hec fieri: ſcitote qm̄ ꝓpe ē regnuꝫ
dei. Amē dico vobis: qꝛ non pteri
bit generatio hec donec oīa fiāt
Celū ⁊ terra trāſibūt: v̄ba autem
mea nō tranſibūt. Poſtilla.

Erūt ſigna ī ſole ⁊ luna ⁊ ſtell'
⁊c. Luc. xxi. Mathei. xxiiii. Marci. xiii. Hec ꝓdi
xit dn̄s hieſus Anno eiꝰ. xxxiii. xi. kal' aplis. feria
iiii. luna. xii. indictōne. vi. Ante initium hodierni
euāgelii ſcribit ſanctꝰ Lucas ī eodē caplō ꝙ xp̄s
ꝑdicēs tp̄s extremi iudicii dixit. Surget gens ꝯ
gentē ⁊ regnū aduerſus regnū. ⁊ terremotꝰ erūt
magni ꝑ loca. ⁊ peſtilētie ⁊ fames. terroreſq3 de
celo ⁊ ſigna magna erūt. Ve pregnātibꝰ ⁊ nutri
entibꝰ ī ill' diebꝰ. Itē de extremo iudicio dicit' eti
am Luc. xvii. Sicut fulgur chorūſcās de ſub ce-
lo ī ea q̄ ſub celo ſunt: ita erit filius hoīs ī die ſua
ſcꝫ aduētus ad iudiciū. Et ſicut factū ē ī diebus
noe ita erit in diebꝰ filii hoīs. Edebāt ⁊ bibebāt
vxores ducebant et dabantur ad nuptias vſq3
in diē qua intrauit noe archā. ⁊ venit diluuiuꝫ ⁊
ꝑdidit oēs. Siliter ſicut factū eſt in diebꝰ Loth.
Edebāt ⁊ bibebāt. emebāt ⁊ vēdebāt. plātabāt
⁊ edificabāt. q̄ die aūt exiit loth a ſodomis pluit
ignē ⁊ ſulphur de celo ⁊ oēs ꝑdidit. Scd̄m hec
erit q̄ die filiꝰ hoīs reuelabit' ſcꝫ in die iudicii. vn̄
etiā de hoc dicit'. i. Theſſal'. v. Cū dixerint pax ⁊
ſecuritas: tūc repētinꝰ eis ſuꝑueniet interitꝰ.

Seq̄tur alia poſtilla ſuꝑ euangeliū.

Runt ſigna in ſole ⁊ luna
⁊ ſtell'. Luc. xxi. Math. xxiiii. Marci
xiii. Sed q̄ erūt illa ſigna declarat' Primo vt ha
bet' Iohel. ii. Sol cōuertet' in tenebras: ⁊ luna
in ſanguinē anteq̄ veniet dies dn̄i magnꝰ ⁊ ter
ribilis. Itē oſtēſū ē iohāni vt habet' apocal'. viᵒ.
Sol factꝰ ē niger tāq̄ ſaccꝰ cilicinꝰ. ⁊ luna tota
facta ē ſicut ſanguis. ⁊ ſtelle de celo ceciderunt
ſuꝑ terrā. Itē xp̄s dicit Math. xxiiii. Sol obſcu
rabit' ⁊ luna nō dabit lucē ſuā. ⁊ ſtelle cadent de
celo. Hoc nō intelligit' ꝙ cadēt de firmamēto. qꝛ
minima ſtella ſm̄ aſtronomos ē maior q̄ tota t̄ra
ſ3 tāte impꝛſſiōes ⁊ chorūſcatōes erūt ī aere decur
rētes ad terrorē maloꝝ: vt a ſimplicibꝰ hoībꝰ ſtel-
le cadere putabūt'. Vn̄ augꝰ. Tā ſeua erūt iudi-
cia dei ꝙ ipm̄ ſol aſpicere nō audebit [⁊ ī terris
ꝑſſura gētiū ꝑ ꝯfuſione ſonitꝰ maris ⁊ fluctuū]
Glo. appropinq̄nte extremo iudicio erit ſonitus
maris terribil' ⁊ fluctuū eiꝰ. nā mare eleuabitur
vltra altitudinē mōtiū q̄draginta cubit'. Vn̄ pſ.
xcii. Mirabiles elatōes maris. Tūc illi q̄ prope
mare habitabūt ī vallibꝰ fugiēt ad loca mōtana
⁊ cōprimēt ſe ꝓpt' ſonitū maris [areſcētibꝰ homi
nibꝰ] Glo. qꝛ ſicut mētē ſecuritas reficit ⁊ impug-
nat. ſm̄ illud ꝓuerb. xv. Secura mēs q̄ſi iuge cō
uiuiū. Sic timor attenuat ⁊ exiccat. ſm̄ illud ꝓ-
uerb. xvii. Spūs triſtis exiccat oſſa [ꝑ timore]. ſ.
inſtātiuꝫ malorum [⁊ expectatōe] ſcꝫ futurorum
adhuc diſtantium [que] ſcilicet timor ⁊ expecta
tio [ſuperueniet.] ſcilicet de celo [vniuerſo or-
bi] non tm̄ parti. Ex quo patet ꝙ nullus erit locꝰ
refugii. vt pꝫ Math. xxiiii. Erit tūc tribulatio q̄-
lis nō fuit ab initio mūdi vſq3 modo neq3 fiet: vt
pꝫ Daniel'. x. Veniet tale tp̄s q̄le nō fuit ex q̄ gē
tes eſſe ceperūt. [nā v̄tutes celoꝝ mouebuntur]
id ē angeli ad modum tremētium ſe habebunt.
⁊ angeli dicūtur virtutes celorum. quia ſunt in-
habitatores celoꝝ. Vn̄ Criſ. Angeli q̄ ī iudicio
aſtabūt nihil ſibi ꝯſcii videbūt infinitā multitu-
dinē ꝯdēnari nō intrepide ſ3 cū mag̃ tremore il-
lic ſtabūt [Et tūc videbūt filiū hoīs] ſcꝫ tā boni
q̄ mali. qꝛ ſm̄ mgr̄m ſent'. lib. iii. xp̄s dn̄s in for-
ma hoīs iudicabit ⁊ ī illa ab oībꝰ videbit'. Erit tm̄
differētia ex ꝑte vidētiū. qꝛ boni videbūt eū cum
mag̃ gaudio ⁊ glīa: ſ3 mali cū ꝯfuſiōe ⁊ pena. vn̄
etiā ſctūs Tho. ī q̄rto. diſt. xlviii. Sicut viſio glīe
hūanitatis xp̄i erit iuſtis ī p̄miū: ita inimicis xp̄i
erit ī ſuppliciū [venietē] ſcꝫ ad iudiciuꝫ [ī nube]
ſcꝫ lucida [cū ptāte mag̃ ⁊ maieſtate] qꝛ cū āgel'
⁊ oībꝰ ſctis ī celo exiſtētibꝰ. et tūc ꝯgregabit oēs
gētes ī vallē ioſaphat vt habet' Iohel. iii. Hiero.
vo dicit. Nō intelligēdū ē ꝙ ī illa ꝑua valle ꝯclu
dāt' innūerabilia milia hoīm: ſ3 ī loc̄ circūiacēti-

bꝰ.nā boni i aere cū xp̄o ſtabūt.mali vo i t̄ra q̄ꝝ
infinitꝰ erit numerus.cū q̇bus verus ⁊ iuſtus iu-
dex cōtendet ⁊ diſceptabit.Conſequēter in euā-
gelio hodierno poſt timorē reproboꝝ ponit̄ con
ſolatio electoꝝ cū dicit̄[His aūt fieri incipienti-
bus reſpicite]per fidē[⁊ leuate]ꝑ ſpem[capita
veſtra]id eſt corda veſtra. Unde Gregoriꝰ. Ca
pita leuare eſt mētes ad gaudia celeſtis patrie
erigere[quoniā appropinquabit redemptio ve-
ſtra]id eſt glorificatio animaruȝ ⁊ corpoꝝ .quia
poſt mūdi ruinā ſeq̇tur beatitudo.que erit in glo
rificatiōe corpis ⁊ anie.[Et dixit illis ſimilitudi-
nē.Uidete ficulneā ⁊ om̄es arbores.cū ꝓducūt
iam ex ſe fructum.ſcitis q̄m prope eſt eſtas:ita ⁊
vos cum videritis hec fieri: ſcitote quoniā ꝓpe
eſt regnū dei]Unde Hieronimꝰ.Cuȝ ramꝰ ficꝰ
tener eſt:⁊ folia nata:⁊ gēme in florē germinant
⁊ cortex folia parturit.tūc itelligitis veris ⁊ eſta
tis aduētum.Sic cū om̄ia q̄ ſcripta ſunt ⁊ q̄ xp̄i
aduētū precurrere debent videritis:ſciatis quia
ꝓpe eſt aduētus chriſti ad iudiciū.Seq̇tur cer-
titudo predictoꝝ cū dicit̄[Amē dico vobis .quia
nō preteribit gn̄atio hec]id eſt genꝰ humanum
[donec om̄ia fiāt]ſcȝ que dicta ſunt[Celū ⁊ ter
ra trāſibūt]id eſt depoſita ꝑ̄ori forma innouabū
tur.ꝑmanēte tamē ſubſtātia.Nam terra:aq̄: aer:
⁊ ignis:⁊ om̄ia elemēta ↄflagratiōe ignis mun
dabūtur.Erit em̄ terra ſicut criſtallꝰ pura.aqua
⁊ aer obſcuritate.frigiditate:fumoſitate ꝑ̄uabū-
tur:⁊ omnē frigiditatē:caliditatē:fumoſitatē:⁊ i-
puritatē.ab elemētis ſeparabit ⁊ in infernum de
trudet.vt mali infinities plus habeant de frigo-
re:de calore.de fetore q̄ꝫ habuerūt[v̄ba aūt mea
nō trāſibūt]ſcȝ ſine effectu impletionis. Unde
Hieronymus. Facilius eſt tranſire terram q̄ꝫ xp̄i
verba.Nam ſi om̄ia que in lege ⁊ ꝓphetis ſcri-
pta ſunt impleta ſunt ⁊ adimplebūtur.quō ergo
chriſti verba que per ſe perſonaliter eſt locutus
non adimpleri debeant.Ergo verba chriſti non
tranſibunt incompleta.ſed minima littera com
plebitur.vt patet Math.v.Amē dico vobis do-
nec tranſeat celum ⁊ terra:iota vnum aut apex
vnus nō preteribit a lege:donec om̄ia fiāt. Qui
ergo ſoluerit vnū de mandatis iſtis minimis. et
docuerit ſic homines minimus vocabitur in re-
gno celorum.qui autem fecerit ⁊ docuerit.h̄ ma
gnus vocabitur in regno celorum. Unde circa
preſens euangelium vbi dicitur. Tunc videbūt
filium hominis venientem in nube cum poteſta
te magna.notandum ꝙ chriſtus non veniet niſi
prius veniat antichriſtus. Quando antichriſtꝰ
veniet.Reſpondetur primo in tempore peccato-
rum abundantie.vt habetur Danielis.viij.Cum
creuerint iniquitates conſurget rex impudens.
Glo.omnium iniquitatum plenꝰ. Unde Oſee
iiij.dicitur ꝙ tempore antichriſti plus q̄ꝫ prius
abundauit mendatium.adulterium.furtum.ho-
micidiuȝ.rapina.auaricia.ſuperbia.⁊ ſic d̄ alijs
vicijs.Unde etiam Math.xxiiij.Abundabit in
iquitas:⁊ refrigeſcet multorum claritas. Quis
dubitat iam proximū ipſius tempus fore cum iā
ex mala cōſuetudine infinita mala fiant.que no
ſtrorum parentum tempore non modici fuerunt
dedecoris.que nunc temporis computantur int̄
facta honoris.ſicut habere amaſias ⁊ bouiſatri
ces.deceptiones in emptionibꝰ ⁊c̄. Unde Pro-
uerbioꝝ.ij.Letantur cum malefecerint. O ſi iaȝ
tot mala fiunt:quanta mala tunc erunt tempo-
re antichriſti. Unde quāto magis finis mūdi ap
propinquat tanto peiores homines erūt.Secū-
do veniet tēpore litiū ⁊ preliorū. Unde Math.
xxiiij.Surget gens contra gentem:⁊ regnuȝ ad
uerſus regnum.Si ergo tot lites noſtris tempo
ribus ſunt ⁊ prelia quot tunc erunt tempore an-
tichriſti quando ſathanas ſoluetur qui nunc li-
gatus tenetur.vt habetur Apocal.ij. Tertio ve-
niet tempore magne famis.quia ex guerris con
tinuis ſequitur fames . Unde Luce.xi. Omne
regnum in ſe diuiſum deſolabitur.quia agricole
tunc nec agros colere:nec ſeminare poſſunt.q̇d
demū.tunc fames ⁊ chariſtia nō modica ſequet̄
Unde dicitur in pſ̄.cvi.Terra fructifera verſa ē
in ſalſuginē a malicia inhabitātiū in ea.Quar-
to veniet tp̄e magne peſtilentie. Nā om̄e quod
viuit cibo indiget. Unde Ariſtoteles.i.ethicoꝝ.
Non poſſibile eſt diu viuere ſine cibo. Ideo qui
cibo caret ac famis macie torquetur. propter ꝑ-
ditionem humidi radicalis infirmabit̄.⁊ tandeȝ
leui ſuperueniente febricula homo ſubito quaſi
ex peſtilentia vt phiſici naturales dicunt morie-
tur. Quinto veniet tempore diſcidij regnorum
a romano imperio.ij.ad Theſſa.ij. Niſi venerit
diſceſſio primū:ſcȝ regnorum a romano imperio
Unde gloſa ſuper illud Danielis.vij.Et habe-
bat cornua decem.dicit ꝙ appropinquante die
iudicij romanum imperium ſcindetur in decem
partes :⁊ in decem regna.Sexto veniet tempo-
re ſciſmatis in eccleſia dei.vt dicit gloſa ſuper ꝓ̄
miſſa verba apoſtoli.Niſi venerit diſceſſio ꝑ̄muȝ
ſcȝ ab obedientia romane eccleſie. Septimo ve
niet tempore hypocriſis illorum qui ſe putāt re-
ligioſos pre ceteris hominibus.i.Thimotheuȝ

iiij. In hypocriſi loquētium mendatiū: ⁊ cauthe-
riatā habentium ſuam conſcientiā prohibētes
nubere: abſtinere a cibis quos de⁹ arguit: ad pci
piēdū cū gratiarū actiōe fidelib⁹: ⁊ his q̄ cogno
uerūt veritatē. Itē Mathei. xxiiij. Surgēt pſeu
do xp̄i ⁊ pſeudo pphete. ⁊ dabūt ſigna mag̃ ⁊ p
digia: ita vt in errorē inducātur ſi fieri poteſt: eti
am electi. Octauo veniet tēpore hereſis. Unde
apl'us. i. ad Thimotheū. iiij. Diſcedāt q̄dam a fi
de attēdētes ſp̄us errorꝫ ⁊ doctrinis demoniorū
Nono veniet in iſti⁹ mūdi fine. qa poſt mortē an
tichriſti nō lōge mūdus finiet̃.

Dn̄ica. iij. aduent⁹. Euangeliū ſm Math. xi.

In illo tp̄e. Cū audiſſet
iohānes in vincul' opera
xp̄i: mittēs duos de diſci
pulis ſuis. ait illi. Tu es q̄ vētur⁹
es: an aliū expectam⁹. Et r̄ndens
ieſus ait ill'. Euntes renūciate io-
hāni q̄ audiſtis ⁊ vidiſtis. Ceci vi
dēt. claudi ābulāt. leproſi mūdāt̃:
ſurdi audiūt: mortui reſurgūt: pau
peres euāgelizant̃. Et beat⁹ eſt q̄
nō fuerit ſcādaliſat⁹ i me. Ill' aūt
abeūtib⁹, cepit ieſus dicere ad tur
bas de iohāne. Quid exiſtis i de-
ſertū videre arūdinē vēto agitatā
Sz q̄d exiſtis videre hoīez mollib⁹
veſtitū. ecce q̄ mollib⁹ veſtiūt̃ i do
mib⁹ regū ſūt. ſz q̄d exiſtis videre
pphetā. Etiā dico vob̄ ⁊ pluſq̄ p
phetā. Hic em̄ ē de quo ſcriptū eſt
Ecce ego mitto āgelū meū an fa-
ciē tuā. q̄ pparauit viā tuā ante te

Poſtilla

Cū audiſſet iohānes in vincul'
opa xp̄i: mittēs duos d̄ diſcipul' ſuis. ait illi. tu es
q̄ vētur⁹ es. Math. xi. Hoc euāgeliū factū ē āno
xp̄i. xxxi. yd⁹ decēbris. feria. vi. lūa. xix. idictōe. iiij
An initiū illi⁹ euāgelij ſcribit btūs mathe⁹ in p
cedēti caplo q̄ xp̄s dixit diſcipul' ſuis. Qui vos
recipit me recipit. ⁊ q̄ me recipit: recipit eū q̄ me
miſit. Qui recipit pphāz i noīe pphe: mercedez
pphete accipiet. Et q̄ recipit iuſtum i noīe iuſti
mercedē iuſti accipiet. Et q̄cūq; potū dederit vni
ex minimis iſtꝫ calicē aq̄ frigide tm̄ in noīe diſci-
puli: amē dico vob̄ nō pdet mercedē ſuā. Tūc p⁹
h̄ ſeq̄t̃ euāgeliū [Cū audiſſet iohēs i vincul' opera
xp̄i] Lyra. Herodes ātipas icarcerauit iohēz ad
inſtātiā herodiadis adultere: ppt̄ h̄ q̄ iohēs ar-
guebat ipm herodem eo q̄ abſtulerat fratri ſuo
philippo vxorē ſuā noīe herodiadis. vt h̄r marci
vi. miſit herodes ⁊ tenuit Johēm: ⁊ vinxit eum
in carcerem. Johannes ergo in carcere poſitus.
[miſit duos de diſcipulis ſuis ad Jeſum] vt di-
cerent [Tu es qui venturus es] ſcꝫ meſſias i le-
ge pmiſſus q̄ debes ſaluare iſrahel [an alium ex
pectam⁹] Hic querit̃ an Johānes dubitauit de
xp̄o: an ipe eſſet ſaluator mūdi: ⁊ an eſſet moritu
rus in humana natura p hoīs ſalute. R̄ndet̃
q̄ nō dubitauit: qa ipm pus baptiſauit. Math.
iij. Et vidit ſpm̄ ſanctū deſcendentē ſup eū. Et i-
ſuper de eo teſtificat⁹ eſt: dicēs. Ecce agnus dei.
ecce q̄ tollit peccata mūdi. Sed diſcipuli ei⁹ qui
nō ſic erāt illuminati: dubitauerūt ipm eſſe xp̄m
Et ideo miſit diſcipulos ſuos vt viderēt miracu
la xp̄i. ⁊ ſic crederēt ipm eſſe ſaluatorē mūdi. iſti
aūt duo diſcipuli recedentes a Johāne inuene-
rūt chriſtū cū turbis populoꝝ q̄ venerāt ad eum
cū infirmis ſuis: ⁊ expectabāt infirmoꝝ curatio-
nē. Et poſt p̄dicatiōem tūc diſcipuli Johānis fe
cerūt ſibi p̄dictam queſtionē corā omni populo

Chriſtus aũt nõ reſpondit eis ṽbo:ꝫ facto vt ꝺ:
Luce.vij. In ipa hora xp̃us multos hoies cura-
uit a languorib⁹ ſuis.⁊ plagis ⁊ ſpiritib⁹ malis
⁊ cecis multis donauit viſum[Et r̃ndẽs dixit ill'
Euntes]id eſt reuertẽtes vnde veniſtis[renũci
ate Johãni]ſcꝫ ad ſuã ꝯſolatiõem:⁊ ad veſtraꝫ
ꝯfirmatiõem[que audiſtis]ſcꝫ in mea p̃dicatio
ne[⁊ vidiſtis]in miraculoꝝ opatiõe[ceci vidẽt:
claudi ambulãt.leproſi mũdãtur.ſurdi audiunt.
mortui reſurgũt.paupes euãgeliſant]id eſt de-
nũciãtur habere regnuꝫ celoꝝ.vt patet Luce.vi.
Beati paupes:qm̃ ipoꝝum eſt regnũ celoꝝ.Per
hec em̃ opa chriſtus manifeſte ꝓbauit ſe eẽ meſ
ſiam[⁊ beat⁹ qui nõ fuerit ſcãdaliſatus in me].
Gor.id eſt cũ me poſt tot miracula viderit pati ñ
me negabit[Illis aũt abeũtib⁹]ſcꝫ a xp̃o:⁊ reu
tẽtib⁹ ad Johãnẽ[cepit Jeſus dicere de Johã-
ne]ſcꝫ ip̃m cõmẽdando.Hylari⁹.Chriſtus com
mẽdauit Johãnem nõ p̃ntibus diſcipulis eius
ſed abeũtibus:ne videret̃ eũ adulatorie cõmen-
dare.Mos em̃ adulatoꝝ eſt in ꝯſpectu hominũ
laudare:⁊ in abſentia eoꝝ vituperare:tales ſunt
ſimiles ſcorpionibus qui cũ aculeis anteriorib⁹
quaſi applaudẽt:ſed cauda pũgũt.Et chriſtus
cõmendat Johãnem in q̇nq꞉.Primo de virtu-
te ꝯſtantie cuꝫ dicit[Quid exiſtis in deſertum]
Lyra.id eſt vltra iordanẽ vbi Johãnes baptiza
bat[videre arũdinẽ vẽto agitatã]quaſi diceret
vos exiſtis in deſertũ ad Johãnem qui non fuit
mobilis in mẽte:ſicut arũdo a vẽto agitata:ſed
eſt ita cõſtans ꝙ nec timore nec amore a verita-
te declinat.Secũdo de auſteritate vite:cũ dicit.
[Sed quid exiſtis in deſertum videre hominẽꝫ
mollibus veſtitũ]quaſi diceret:nõ q: Johãnes
habebat veſtimẽtũ de pilis cameloꝝ:⁊ eſca eius
erat locuſte ⁊ mel ſilueſtre:⁊ ideo habitabat i de
ſerto vt auſteram vitam duceret[Ecce qui molli
bus veſtiũtur in domibus regum ſunt]Ad h̃ em̃
multi de magnatibus adulantur:vt cum ipis cõ
morãtes delitijs vtantur:ſed veritatis amatores
talia aſpernãtur.Tertio cõmendat euꝫ chriſtus
a claritate noticie cũ dicit[Sed q̇d exiſtis vide-
re ꝓphetam]quia Johãnes plus fuit ꝙ̃ ꝓphe-
ta.quem alij ꝓphete predixerũt venturum:ipſe
em̃ adhuc in vtero matris poſitus agnouit:⁊ po
ſtea ip̃m baptiſauit:⁊ digito mõſtrauit.Quarto
cõmendauit eum auctoritate doctrine dicens.
[Hic em̃ eſt de quo ſcriptum eſt]Malachie.i.
[Ecce ego mitto angeluꝫ meum]id eſt Johan-
nem qui vitam duxit angelicã[ante faciem tuaꝫ
qui preparauit viam tuaꝫ ante te]id eſt corda au
dientiũ ad recipiendum chriſtũ per predicatiõeꝫ
ſuam.Quinto cõmendat eũ imediate poſt ho-
diernũ euãgeliũ ſup om̃es ſanctos dicẽs.Inter
natos mulierum non ſurrexit maior Johãne ba
ptiſta.

Dñica.iiij.aduẽtus Euãgeliũ ſcḋm Johẽm.i.c.

In illo tp̃e.Miſerũt iu
dei ab hieroſolimiſ ſacer
dotes ⁊ leuitas ad iohã
neꝫ vt interrogarẽt eũ:tu quis es
⁊ ꝯfeſſuſ ẽ ⁊ nõ negauit.⁊ ꝯfeſſus
eſt q: nõ ſum ego xp̃s.Et interro
gauerũt eũ.Quis ergo helyas es
tu.⁊ dixit.Nõ ſum.Propheta es
tu.⁊ r̃ndit.Nõ.Dixer̃t ergo iudei
Quis es tu vt r̃nſum dem⁹ his q̇
miſerũt nos.Quid dicis de teipo
ait.Ego vox clamãtis in deſerto
dirigite viaꝫ dñi:ſicut dixit yſaias
ꝓpheta.Et q̇ miſſi fuerãt erãt ex
phariſeis:⁊ interrogauerũt eum ⁊
dixerunt ei.Quid ergo baptizas
ſi tu non es chriſtus:neq꞉ Hely-
as:neq꞉ propheta.Reſpondit
eis Johannes dicens.Ego ba-

ptiſo i aqua:mediꝰ aũt veſtrũ ſte-
tit quẽ vos neſcitꝭ. Ipſe eſt q̇ poſt
me vẽturꝰ ẽ:q̇ ante me factꝰ ẽ:cu-
ius ego nõ ſum dignꝰ vt ſoluã eiꝰ
corrigiam calciamẽti. Hec ĩ betha
nia facta ſunt tranſ iordanez vbi
erat iohãnes baptiſans. Poſtilla

Miſerunt iudei ab hieroſoly-
mis ſacerdotes ꝛc. Johis.i. Luc.iij. Hyſtoria hu
ius euãgelij facta eſt anno dñi.xxxi. feria.iiij.xvij
kal'. Maij.luna.xv.inditiõe.iiij. Ante initiũ illiꝰ
euãgelij habet Luc.iij. ꝙ anno quindecimo im-
perij Tyberij ceſaris.ſcʒ ſub quo paſſus eſt xp̄s
factum eſt v̉bum dñi ſuper Johãnẽ zacharie fi-
liũ in deſerto.ſcʒ cũ Johãnes eſſet.xxx.ãnoꝝ.ꝛ
venit in omnẽ regionem iordanis p̄dicãs bapti
ſmũ penitẽtie in remiſſionẽ peccatoꝝ. Dicebat
aũt ad turbas que exibant vt baptizarentur ab
eo. Facite dignos fructus penitẽtie. Jam enim
ſecuris ad radicẽ arboris poſita eſt. Omis ergo
arbor nõ faciẽs fructum bonũ excidetur ꝛ in ig-
nẽ mittetur. Multa q̇dem ꝛ alia exhortãs euan
gelizabat populo. Unde iudei vidẽtes iohãnis
baptiſte mirabilẽ natiuitatẽ ꝛ eius excellentem
ſanctitatẽ ꝛ auſteritatez vite.ideo moti fuerunt
ad opinãdum ip̄m eſſe chriſtũ.ꝓpter qd̓ miſerũt
nũcios ad iohãnem.volẽtes ſup hoc ſcire verita
tem. Lyra. Et in iſto modo querẽdi exhibuerũt
iohãni magnã reuerẽtiã:ꝛ hoc patet ex quattu-
or in littera. Primo ex ꝑſoniſ mittẽtibus ad ip̄m
nũcios.ꝛ hoc notaꝉ cum dicitur[Miſerunt iu-
dei].i.illi de tribu iuda.q̇ erãt nobiliores in ppl'o
iudeoꝝ. In ſignũ huius de tribu iuda naſci volu
it. Secundo ex loci nobilitate.quia[ab hieroſo-
lymis]que erat ciuitas ſacerdotalis ꝛ regia. q̇a
erat caput regni. Tertio ex nuncioꝝ ſolennitate
Miſerũt em̄[ſacerdotes ꝛ leuitas ad eũ]q̇ erãt
ſolẽnes ꝑſone.ꝛ in ip̄is debebat ſciẽtia ꝛ ſancti
tas eminere. Quarto ex ꝑſona ad quã mittunt.
ſcʒ ex hoc ꝙ req̇rũt teſtimonium de ſeip̄o.ꝛ tan-
tam fidẽ habuerũt in dictis eius:vt ei crederent
etiã de ſeip̄o ergo dicũt[Tu q̇s es] vt reſp̄onſiõe
eius diſcerneret q̇s ip̄e eſſet[ꝛ ꝯfeſſus eſt ꝛ non
negauit.ꝛ ꝯfeſſus eſt q̇a nõ ſum ego chriſtus].
Nam chriſtus.i.meſſias fuit promiſſus iudeis ex
dictis ꝛ ſcripturis ꝓphetarũ. Audiẽtes q: non
eſſet chriſtus.interrogauerũt ꝯſequenter ſi eſſet
helyas.quia ſicut aduẽtus chriſti.ſic ꝛ aduẽtus
helye fuerat iudeis ꝓmiſſus. Unde dicitur Ma-
lachie vlti. Ecce ego mittã vobis helyam ꝓphe-
tam anteꝙ̃ veniet dies dñi magnꝰ[ꝛ dixit: non
ſum]ſcʒ ego helyas. Si q̇s diceret.xp̄s Math.
xi.loquẽs de Johãne dicit. Ipſe eſt helyas. Et
Johãnes hic dicit.nõ ſum helyas. Reſp̄õdetur
ꝙ ip̄i q̃rebãt de ꝑſona helye.ꝛ iõ ad eoꝝ q̃ſtionẽ
r̄ndit ꝙ ip̄e nõ erat helyas in ꝑſona. Sed vt di-
cit Grego.in omel'. Johãnes fuit helyas in ſpi-
ritu ꝓpter ſil'itudinẽ ꝛ ꝯformitatẽ ip̄ius ad he-
lyam. Primo in auſteritate vite.quia de helya di
citur.iiij.libro Regũ.capl'o p̄mo.ꝙ fuit vir pilo-
ſus ꝛ zona pellicea circa renes accinctꝰ. Et d̓ io
hãne d̓r Math.iij. Et hẽbat veſtimẽtuz de pilis
cameloꝝ.ꝛ zonã pelliceam circa lumbos eiꝰ. Se
cũdo in dura reprehenſione. Helyas em̄ regem
achab dure reprehẽdit.vt habet.iij. Regũ.xviij
Johãnes herodẽ arguebat. vt habetur Marci
vi. Fuit etiã ſimilis helye in officio:quia iohan-
nes fuit precurſor p̄mi aduẽtus. ſic helyas erat
p̄curſor ſecũdi aduẽtus. Et hoc voluit chriſtꝰ cũ
dixit ip̄m eſſe helyam[Propheta es tu. Reſpõ
dit nõ] Gregorius. Johãnes negauit ſe eſſe pro
phetam tantum.quia plus erat ꝙ̃ propheta[Di
xerũt ergo iudei. Quis es tu.vt r̄nſum demꝰ his
qui miſerunt nos. Quid dicis de teip̄o.ait] ſcili
cet Johãnes[Ego vox clamãtis in deſerto diri-
gite viã dñi:ſicut dixit yſaias ꝓpheta]id eſt ego
ſum ille de quo ſcriptura dicit Yſa.xl. Qui debet
clamare in deſerto iudeꝙ homies ſe preparent
ad aduẽtũ chriſti i mũdũ. Et bene ſignatur Johã
nes in ꝓprietate vocis quia erat annũciator ver
bi diuini.id eſt chriſti qui eſt verbũ patris ſ̉m di
uinitatẽ. Vox em̄ ante verbũ.ſic Johãnes ante
chriſtũ. Item ſicut vox manifeſtat verbũ:ſic Jo-
hãnes chriſtũ.tota em̄ vita ꝛ ꝯuerſatio Johan-
nis fuit p̄paratio ad ſuſceptiõem xp̄i[ꝛ qui miſ-
ſi fuerãt erãt ex phariſeis] Lyra. Phariſei inter
alios videbãtur magis religioſi.propter hoc di-
cebãtur phariſei a phares qd̓ eſt diuiſio.quia in
habitu in vita ꝛ geſtu erãt ab alijs diſtincti in ſi-
gnũ maioris religionis. Et ideo phariſei erant
magne fame in populo iudeoꝝ[Et interrogaue
runt eũ:ꝛ dixerũt ei. Quid ergo baptiſas ſi tu ñ
es chriſtus:neqꝫ helyas:neqꝫ ꝓpheta] Uñ Cri
ſoſto. Interrogauerũt eũ nõ quaſi ſcire volentes
ſed ꝓhibere eum a baptiſmo[Rñdit eis Johã-
nes dicẽs.ego baptiſo in aqua]ſcʒ lauãdo tan-
tum corpus ad deſignãdũ illũ qui ſuo baptiſma
te lauabit aĩas. Conſequẽter oſtẽdit chriſti excel
lentiã dicẽs[medius aũt veſtrũ ſtetit]id eſt p̄ns

inter vos in corpore apparuit: ⁊ cōmuni ꝯuerſa-
tiōe inter homies ꝯuerſatus ē. vt patet in euāge
lijs cū eis mādu cās ⁊ bibēs ne ꝓpter auſterita-
tē aliq̇ deſperarēt [quē vos neſcitis] q̄tū ad di-
uinitatē [ipe eſt q̄ poſt me vēturus eſt] Tho. ſcʒ
ad predicādum: baptiſandū: ⁊ moriēdū [qui an-
te me factus eſt] id eſt in dignitate ꝑpoſitus eſt:
q̄a dignior ē ⁊ honorarior [cuius nō ſuʒ dign⁹]
id eſt ſufficiēs [vt ſoluā corrigiā calciamēti ei⁹].
Unde hierō. ad euſtochiū. Chriſtus nūq̄ fuit
calciatus. Ipſe enim portare calciamenta apo-
ſtolis prohibuit. Luce. x. Et chriſtus ſemꝑ fecit
oꝑe qđ docuit v̄bo. Unde habet̃ Act. ꝑmo. Ce-
pit ieſus facere ⁊ docere. Lyra dicit q̄ hec eſt lo-
cutio methaphorica. q̄a in hoc Johānes exꝑmit
ſe nō eſſe dignū exhibere xp̄o etiā minimū mini
ſteriū: hoc in v̄bis iam exꝑmēs ſm modū loquē
di cōmunē. Cū eīm q̇s ſuam paruitatē ⁊ excellen
tiā alterius vult exprimere: ſolet dicere cōmunit̃
nō ſum dignus tāgere ſotulares eius vel aliq̇d
hmōi [Hec in bethania facta ſunt] Lyra. nō ē il
la q̄ ꝓpe hieruſalē eſt: vbi lazarus fuerat ſuſcita
tus. ſed alia eodē nomie vocata ſita ſupra iorda
nē ex altera parte fluminis in ſorte duarū tribuum
⁊ dimidie. Et ideo ad hoc denotandū ſubditur.
[trās iordanē vbi erat iohānes baptiſans] que
aqua diſtat a hieruſalem ad vnā dietā. ⁊ in eodē
loco ꝯſueuerat iohānes cōmorari ⁊ predicare ⁊
baptiſare: ⁊ multi cōueniebāt illuc ad eum vt ba
ptiſarent̃ ab eo. Unde circa pn̄s euangeliū vbi
dicitur. Tu q̇s es: querit̃ quare iudei magis đ io
hanne q̄ de xp̄o credebāt. Rn̄dit Criſoſto. q̄ tri
plex fuit ratio. Prima ratio eſt. q̇a iohānes erat
de magno genere: vtpote filius zacharie magni
ſacerdotis. Et q̇a miraculoſe natus eſt devtroq̄ʒ
parēte ſterili ⁊ ſene. Chriſt⁹ aūt vt ipi credebāt
erat filius fabri ⁊ cuiuſdā pauꝑcule mulieris ⁊ nō
miraculoſe natus. q̇a de iuuencula q̄uis de ſene
patre. Secūda ratio eſt. q̇a iohannes in victu ⁊
veſtitu magis aſperā vitā q̄ xp̄s agere videbatur
Nā tunicā de pilis camelorū habebat. ⁊ zonā pel
liceā ad lūbos eius. ⁊ cib⁹ eius locuſte ⁊ mel ſil
ueſtre. vt patet math. iij. Chriſtus aūt cōmunib⁹
veſtib⁹ induebat̃ ⁊ cōmuni cibo vtebat̃: ⁊ cū ho
minib⁹ in nuptijs ⁊ cōuiuijs comedebat. Ter-
tia ratio eſt: q̇a Johānes ꝯſortia hominū deuita
bat: ⁊ in deſerto morabat̃ latitās in antris ⁊ ſpe
luncis. donec ſpūſſanctus ei dixit vt exiret ad ꝑ-
hibēdū teſtimoniū de xp̄o. Et tūc venit ad iorda
nē predicās baptiſmū penitentie. vt patet Luce
iij. Chriſtus aūt morabat̃ cū hominib⁹. ⁊ cōuer
ſabat̃ cū peccatoribus. ⁊ mādu cabat cū ipis. vt
patet math. xi. Propterea ergo iudei ad iohānē
legationē miſerūt: vt eū interrogarēt an eēt xp̄s.
Et reſpōdit quia nō ſum ego xp̄s.

Euāgeliū in gallicātu natiuitatis xp̄i.

In illo tempe. Exijt edi
ctuʒ a ceſare auguſto: vt
deſcriberetur vniuerſus
orbis. hec deſcriptio ꝑma facta eſt
a preſide ſyrie cyrino. Et ibāt om
nes vt ꝓfiterētur ſinguli in ſuam
ciuitatē. Aſcēdit auteʒ ⁊ ioſeph a
galilea de ciuitate nazaret in iude
am ciuitatē dauid: q̄ vocat̃ bethle
em: eo q̄ eſſet de domo ⁊ familia
dauid: vt profiteret̃ cum Maria
deſpōſata ſibi vxore pregnāte. Et
factum eſt dum eſſent ibi impleti
ſunt dies vt pareret. Et peperit fi
lium ſuū ꝑmogenitū: ⁊ pānis eum
inuoluit. ⁊ reclinauit eū in preſe-
pio: quia nō erat ei locus in diuer
ſorio. Et paſtores erāt in regione
eadem vigilantes: ⁊ cuſtodientes
vigilias noctis ſuꝑ gregē ſuū. Et
ecce angelus dn̄i ſtetit iuxta illos
⁊ claritas dei circūfulſit illos: ⁊ ti
muerūt timore magno. Et dixit il
lis angelus. Nolite timere. Ecce
eīm euāgeliſo vobis gaudium ma-
gnū qđ erit om̄i populo: quia na-
tus eſt nobis hodie ſaluator q̇ eſt
xp̄s dn̄s in ciuitate dauid. Et hoc
erit vobis ſignum. Inuenietis in
fantē pānis inuolutū: ⁊ poſitū in
preſepio. Et ſubito facta eſt cū an
gelo multitudo celeſtis militie ex

ercitis laudantiū deū ⁊ dicentium Gloria in altiſſimis deo. Et i terra pax hominibꝰ bone voluntatiſ.

Poſtilla

Exijt edictū a ceſare auguſto.

Luc.ij. Hyſtoria huiꝰ euāgelij facta eſt anno xpi pmo vſuali.xij.kal. Ianuarij.feria.iiij.lūa.xxvij. indictiōe.iij. Ante initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſanctus Lucas in pcedēti caplo ortū ſancti iohānis baptiſte:ſcȝ quō nūciatꝰ eſt ꝑ angelū gabrielem patri ſuo zacharie in tēplo.⁊ quō natus eſt ð ſterili matre.⁊ quō in circūciſione vocatū eſt nomē eius iohānes.⁊ quō ipe puer creſcebat ꝗtuȝ ad augmētū corpis.⁊ ꝯfortabaꝛ ſpū.ſcȝ ꝗtū ad augmētū gratie ⁊ ꝟtutis. Et erat in deſerto vſqȝ ad diē oſtēſiōis ſue ad iſrahel. Et deſcribit ortū precurſoris. Hic ꝯſequēter deſcribit ortū ſaluatoris dicēs. Factū eſt aūt in diebꝰ illꝭ [Exijt edictuȝ a ceſare auguſto] Lyra. hic oſtēdiꝛ tps natiuitatis xpi:q natus eſt imperāte ceſare auguſto.q noiatus eſt auguſtus ab augēdo.qa valde notabiliꝛ auxit imperiū romanū:q regnauit quadraginta duobꝰ annis.⁊ duodeci annis ante natiuitatem chriſti.⁊ poſt tanta fuit pax in vniūſo orbe.vt ad litterā videreꝛ impletū qð pdixit Yſa.c.ij. Conflabūt gladios ſuos in vomeres.⁊ lanceas ſuas in falces. Unde etiā in ps.lxxi. Orieꝛ in diebꝰ eiꝰ iuſticia ⁊ abūdātia paꝗ. Itē Yſa.ij. Non leuabit gēs ꝯtra gētē gladiū. Et ſic in diebꝰ ceſaris auguſti oīmbꝰ gētibꝰ romano imperio ſubiectꝭ fuit pax vniūſalis in orbe.ideo mādauit [vt deſcribereꝛ vniuerſus orb] vt ꝑ hoc ſciretꝛ qualꝛ terre eēnt populate.⁊ ꝗta tributa ſue glie poſſent reddere:vt ſic tributis indebitis nō grauarenꝛ.⁊ etiam ſciretꝛ ꝑ quēmodū ſingule terre a romano imperio meliꝰ regerētur [Hec deſcriptio pma facta eſt a preſide ſyrie cirino] Hūc em̄ cyrinū ceſar auguſtꝰ pfecerat terre ſyrie ad ipam regēdā. Et qa ſyria ē in medio terre habitabiꝛ:⁊ ibi fuit ipa deſcriptio pmo inchoata vt inde denūciaretꝛ fieri i alijs ꝓuincijs circulariter [⁊ ibāt oēs vt ꝓfiterenꝛ ſinguli in ciuitatē ſuā] ſcȝ vnde oriūdi erāt. Profitebātur aūt dupliciter ſe ſubiectos eſſe romano imperio.ſcȝ ſcripto ꝙ noia eoꝝ ſcribebāꝛ ⁊ facto.qa ſoluebāt cenſum impatori ſcȝ vnū nūmū argēteū valētē decē nūmos vſuales [Aſcendit aūt ⁊ ioſeph] ſcȝ vir marie [a galilea] qꝛ inferior erat ꝙ iudea [de ciuitate nazareth] vbi xps ꝯceptus erat.⁊ in q ioſeph manebat [in iudeā ciuitatē dauid] id eſt in bethleē q ðꝛ ciuitas dauid.qa inde oriūdus fuit.i.Reg.xvij.[eo ꝙ eēt de domo ⁊ familia] id eſt de genere [dauid vt ꝓfitereꝛ cū maria ſibi deſponſata vxore pregnāte] ipa em̄ erat de eadē tribu cū ioſeph. Et licet maria nō fuiſſet obligata tanꝙ pregnās illuc ire ꝓpter longitudinē vie.qa nazareth diſtat a bethleem qſi ꝑ tres dietas.tn̄ ꝓpter exēplū obedientie cū ipis mulieribꝰ ire voluit. Itē ex diuina diſpoſitiōe hoc factum eſt:vt ſic xps naſceretur in bethleē ſicut pdictū fuit Michee.v. Et tu bethleem terra iuda nequaꝙ minima es in pncipibꝰ iuda:ex te em̄ exiet dux q regat populū meū iſrꝉ. [Et factū eſt dū eſſent ibi:impleti ſunt dies eiꝰ vt pareret] ſcȝ nouē mēſes impleti ſunt a die ꝯceptiōis chriſti [⁊ pepit filiū ſuū pmogenitum] Diciꝛ aūt pmogenitꝰ:nō qꝛ poſt illū habuit filios alios.ſ qꝛ ante illū aliū filiū nō habuit:qa ſicē ante partū:ita in ꝑtu ⁊ poſt ꝑtū inuiolata ꝟgo ꝑmanſit. Tūc ipleta eſt iſta ꝓphetia. Yſa.vij. Ecce ꝟgo ꝯcipiet ⁊ pariet filium. Et ipa btā virgo Maria magnū gaudiū habuit in xpi natiuitate ⁊ hoc iō.qa ſine dolore ſine afflictiōe.⁊ ſine debilitatiōe ſui genuit filiū.quē ſciuit eſſe deum ⁊ hominē. Nā ſicut ꝟgo ꝯcepit ſic ⁊ ſine dolore genuit [⁊ pānis eū inuoluit] ſcȝ ꝑ ſeipam. Lyra. ex quo patet falſitas q ſcribiꝛ i libro de infantia ſaluatoris.ſcȝ ipam obſtetrices habuiſſe q nō reqrūtur niſi ꝓpter afflictionē matris in partu.q non habuit locū in virgine puerpera.qa pepit ſine dolore ⁊ ſine debilitate [⁊ reclinauit eū i preſepio] Ly. Ioſeph ei i itinere adduxerat ſecū aſinuȝ ad portādum vxorē pgnātē ⁊ bouē ad vēdenduȝ vt de pcio ſolueret expēſas in via. Et illꝭ duobꝰ aialibꝰ fecit preſepiū iuxta ſe.in q btā ꝟgo Maria reclinauit filiū natū.qð fuerat pdictū Yſa.i. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū:⁊ aſinꝰ preſepe domini ſui. Dicūt em̄ qdā ꝙ aſinꝰ ⁊ bos genu flexerūt corā chriſto Abachuc.iij. In medio duū aialuȝ cognoſcerꝭ.vnde Bern̄.o xpiane vide qlis pro te factꝰ eſt xpus:qa ſi rex:vbi aula regia.vbi throni ſublimitas.vbi curie regalis frequētia. Ecce aula regia.ſtabulū.throni ſublimitas pſepiū.curie regalis frequētia.bos ⁊ aſinꝰ [qa nō erat ei locꝰ in diuerſorio] Bor. hic reprehēdūtur xpianoꝝ delicie.diuitie.⁊ honores huiꝰ mundi. Delicie in hoc ꝙ dei filius nō mollibꝰ vel calidis pelliceis indutꝰ fuit.ſ vilibꝰ pānis inuolutuſ. Honores in hoc ꝙ nō in palatio:ſ in pſepio eū reclinauit matꝛ ſua. Diuitie in hoc ꝙ locū non habuit in diuerſorio. Unde Bern̄.o homo qd ſollicitus es de regali

paſſacio. ecce rex tu⁹ iacet in preſepio. quid cogitas de pcioſo indumēto: rex tu⁹ induit͂ vili panniculo [Et paſtores erāt in regiōe eadē vigilātes ꝛ cuſtodiētes vigilias noctis ſup gregē ſuū] ſcʒ iter hieruſalē ꝛ bethleē. q̄ ciuitates diſtāt duo miliaria ab inuicē [Et ecce angel⁹ dn̄i ſtetit iuxta illos] ſcʒ par⁹ ad reuelandū eis diuina [ꝛ claritas dei circūfulſit eos] nō tantū exteri⁹ in corpe: ſed etiā interi⁹ in mēte [ꝛ timuerūt timore magno] ex inſolita viſione. Sʒ angel⁹ dn̄i ꝯſolabat͂ eos dicēs [nolite timere] Cui⁹ cām ſubiungit [Ecce enim euāgelizo vob̄ gaudiū magnū qd̄ erit omni pplo] nō ſolū iudeoꝝ: ſʒ etiā gētiliū. Hoc. Et h̄ gaudiū eſt magnū ſm oēm dimēſionē. q̄a altuʒ. pfundū. longū. ꝛ latū. Altū: q̄a ei⁹ altitudo attingit celū. vn̄ Bern. Magna eſt hodierna feſtiuitas. celū replet anteq̄ terrā. Profundū. q: ei⁹ profunditas penetrat infernū. ſ. vſq; ad ſanctos qui erāt in lymbo. Itē ei⁹ lōgitudo ꝑtēdit͂ a pncipio mūdi vſq; ad finē mūdi. Itē eius latitudo occupat orbē terrarū. vn̄ hodie canit͂ in pfatiōe miſſe ſecūde. pfuſis gaudijs tot⁹ in orbe terrarū mundus exultat [q̄a nat⁹ eſt nobis] ſcʒ hoibus ꝛ angelis pariter: q̄a ꝯſortia hominū reparāda ē ruina angeloꝝ [hodie] Ly. dicit hodie q̄uis eēt nox q: nox illa ex claritate diuina fuit ita illuminata ac ſi eſſet dies clariſſima ſm q̄ fuerat p̄dictuʒ in ps. cxxxviij. Et nox ſicut dies illūminabit͂ [ſaluator q̄ eſt xp̄s dn̄s in ciuitate dauid] .i. i bethleem [ꝛ h̄ erit vobis ſignū. iuenieꝫ infantē pānis iuolutū] ꝛ nō ſericis inuolutū [poſitū in p̄ſepio] ꝛ non in palatio [ꝛ ſubito facta eſt cū angelo] q̄ tanq̄ pncipalis int͂ alios nūciauerat xp̄i natiuitatē [multitudo militie celeſtis] .i. angeloꝝ q̄ noie militie deſignātur: q̄a ꝑ ſalute hoim cū demonib⁹ preliātur. Vn̄ Apocal. xij. Michael ꝛ angeli ei⁹ pliabātur cū dracone [laudātiū dn̄m] de xp̄i natiuitate [ꝛ dicētiū. Glīa in altiſſimis deo] q̄a lʒ ei⁹ gloria vbiq; luceat. maxie tn̄ in excelſis. i. in celo empireo vbi eſt omniū ſcōꝝ habitatio [Et in terra pax hoibus bone volūtat͂] Et notāter dicit pax i terra ꝛ nō glīa. q̄a in terra eſt pax: ꝛ in celo glīa. Annūciat͂ aūt pax hoibus bone volūtatis: quia regnū dei tantū valet q̄tū habes. Vn̄ Remigi⁹ Si em̄ diuitias zachei non habes ſi deſunt tibi duo minuta vidue. ſi nec calicē aq̄ frigide potes offerre. offer deo bonā volūtatē. Vn̄ Aug⁹. Coronat deus intus volūtatē vbi nō inuenit facultatē. Unde Criſo. Dextera tua plena eſt muneribus ſi fuerit plena bona voluntate.

Q̄ mult͂ miracul͂ fuit declarata xp̄i natiuitas

Atiuitas xp̄i ſm Innocētiū papā mult͂ miraculis fuit declarata. naʒ ip̄a nocte obſcuritas noctis vſa eſt in diē. Itē cuʒ tpe natiuitat͂ xp̄i ante ꝛ poſt fuiſſet pax in omnibus terr͂ ꝛ ꝓuincijs. romani tēplum pac͂ pulcerrimū ꝯſtruxerūt. ꝛ ꝯſulētes appollinē deū ſuum q̄diu duraret tēplū hoc. Rn̄dit eis q̄diu virgo nō pariet. His auditis dixerūt. tēplū pacis i eternū manet. Impoſſibile em̄ credebāt v̄ginē parere. Vn̄ in forib⁹ tēpli ſcripſerūt. Templū pac͂ in eternū manet. Sed ip̄a nocte q̄ v̄go pepit. tēplū funditus corruit. Itē ſm ꝓphetiā Iere. Signuʒ datū eſt eis q: oīa ydola corruerūt qn̄ v̄go pareret. Et propt͂ hoc ſacerdotes idoloꝝ imagineʒ v̄ginis puerū in gremio baiulantē fecerūt ꝛ i ſecreto loco tēpli ponētes adorauerūt. Itē ex legēda lōbardica habet͂. q̄ ip̄a die natiuitat͂ xp̄i ſtatua romuli ꝛ oīa idola in diuerſis locis corruerunt. Itē ip̄o die tres ſoles in oriēte apparuerūt. q̄ paulati in vnū corp⁹ ſolare redacti ſunt. Item Innocēti⁹ papa dicit q̄ fons aque in ip̄a nocte in liq̄rē olei v̄ſus eſt. ꝛ tota die largiſſime manauit fluēs vſq; in tyberi. ſicut Sibilla ꝓphetauerat q̄ niſi erūperet fons olei: nō naſceretur ſaluator. Itē innocētius papa dicit: q̄ octauian⁹ imperator vniūſuʒ orbē iuriſditioi romāe ſubiugaret intātuʒ ſenatui placuit vt eū ꝑ deo colere vellēt. Ad illoꝝ ḡ iſtātiā ſybillā ꝓphetiſſaʒ ꝯſuluit: ſi maior eo aliq̄n naſceret͂. Cū ḡ i die natalis xp̄i ſybilla i camera ipatori oronib⁹ inſiſteret in die media aure⁹ circul⁹ appuit circa ſolē ꝛ i medio circuli v̄go pulcerrima puerum geſtās i gremio tūc hec ceſari oñdit. admirās aūt ipator: audiuit vocē dicētē. Hec ē ara celi. Dixitq; ei ſibilla. Hic maior te ē ip̄m iō adora. Eūdēq; locū in honore btē Marie v̄gis dedicauerūt. q̄ vſq; hodie ſctā maria ara celi d͂r. Impator igit͂ illi puero hoſtias obtulit. ꝛ ip̄e deos ſuos d̄ cetero colere recuſauit. Huic dicto ꝯcordāt Thimothe⁹ hyſtoriog̃phus ꝛ oroſi⁹ ꝑ magna pte. Circa pn̄s euāgeliū vbi d͂r Annūcio vob̄ gaudiū magnū. Notādū q̄ magnū gaudiū inſtat toti pplo xp̄iano de natiuitate filij dei in hūana natura i ꝓrio tolerāda ꝑ quē natura hūana eſt ſup oīa exaltata. ꝛ omib⁹ bonis repleta. Nat⁹ ē em̄ fili⁹ dei cū ſacco pleno oīʒ ḡtiarū ꝛ v̄tutū q̄s nob̄ ḡr̄ dōauit. ad Rom. viij. Quō etiā nō oīa cū illo nob̄ donauit. ꝓpt͂ea āgel⁹ dixit. ānūcio vob̄ gaudiū magnū q: nat⁹ ē nob̄ ſaluator. Vbi ſciēdū q̄ p̄m⁹ hō. ſ. adā ꝑduct⁹ fuit ſine p̄re ꝛ m̄re. Secūd⁹ hō. ſ. eua ꝑducta fuit ex p̄re ſine m̄re. oēs alij homines ex patre et

matre. Reſtabat autē quartus modus vt q̊s p̄
duceret̄ ex matre ſine patre. Sic xp̄s hodie nat⁹
eſt. Et in hac quarta ḡnatiōe filij om̄es in terraʒ
ſuā ſcʒ celeſtē hieruſalem ꝑ xp̄i meritū redierūt.
ſicut in figura deus dixit abrahe. Gen̄. xv. Gn̄a
tione aūt quarta reuertētur.

In diluculo euangeliū ſm̄ Luc. ij.

In illo tp̄e. Paſtores lo
quebant̄ ad inuicē. Trā
ſeam⁹ vſq̧ bethleē ⁊ vi
deam⁹ hoc verbū qd̄ factū eſt qd̄
fecit domin⁹ ⁊ oſtendit nobis. Et
venerūt feſtinātes ⁊ inuenerunt
Mariā ⁊ ioſeph ⁊ infantē poſitū
in preſepio. Uidētes aūt cogno
uerūt de verbo qd̄ dictum erat il
lis de puero hoc. ⁊ om̄es qui audi
erūt mirati ſunt: ⁊ de his q̄ dicta
erāt a paſtorib⁹ ad ipſos. Maria
aūt ꝯſeruabat om̄ia verba hec cō
ferens in corde ſuo. Et reuerſi ſūt
paſtores glorificātes ⁊ laudātes
deum in om̄ibus que audierant ⁊
viderāt ſicut dictum eſt ad illos.

Poſtilla.

Et factum eſt cuʒ diſceſſiſſent
angeli ab eis. Hec hyſto. ſīgtur vt̄s. Ante initiuʒ
illius euāgelij ſcribit ſanct⁹ lucas. illud euāgeli
um qd̄ hodie in nocte xp̄i lectū eſt. ⁊ ſtati poſt v̄
ba angeloꝝ laudātiū deū ⁊ dicētiū. Gloria in al
tiſſimis deo. ⁊ in terra pax hominibus bone volū
tatis. Seq̄tur h̄ p̄ns euāgl̄. [Et factū eſt cuʒ diſ
ceſſiſſent angeli ab eis in celū: paſtores loq̄ban
tur ad inuicē. Tranſeam⁹ vſq̧ bethleē]. Lyra. h̄
deſcribit̄ paſtoꝝ deuotio. q̄a ſtati poſt viſionem
iſtā dimiſſo grege iuerūt ad vidēdū natū. factum
eſt poſtq̄ angeli diſceſſiſſent ab eis ſcʒ paſtori
bus in celū. i. poſtq̄ aſpectib⁹ paſtoꝝ ſe abſtraxe
rūt aſcēdētes in celū [paſtores loq̄bant̄ ad inui
cem] ſcʒ de xp̄i natiuitate. ſic̄ ⁊ duo diſcipuli eun
tes in emaus de eius paſſione. Luc. xxiiij. dicit.
[Tranſeam⁹ vſq̧ bethleē. ⁊ vide. h̄ verbū]. i. pu
erū natū ꝑ v̄ba angeli nobis ſignificatū [qd̄ fe
cit dn̄s ⁊ oſtēdit nobis] ſcʒ ꝑ angelū [⁊ venerūt
feſtinātes] Lyra. ex deſiderio vidēdi xp̄m: ⁊ vt ci
tius redirēt ad gregē quem ſine cuſtodia dimiſe
rant [⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioſeph ⁊ infantē] id ē
xp̄m [poſitū in preſepio] ſicut angelus eis dixe
rat [vidētes aūt cogno. de v̄. qd̄ di. an. ill' de pue
ro h̄] q: nō ſolum fuerūt illuminati exterius ſ; eti
am interius de cognitiōe verbi. ⁊ ſic ꝑ cognitio
nē hūanitatis venerūt ad cognitiōem deitatis.
Nec ſunt ſcandaliſati de tanta paupertate. ſ; ꝑ am
plius in fide roborati ſunt. Et ceperunt p̄dicare
marie ⁊ ioſeph. ⁊ cūctis aſtātibus illā quā vide
rant claritatē: ⁊ q̧ audierāt angelicos hymnos.
[⁊ om̄es q̊ audierāt mirati ſūt ⁊ de his que dice
bātur a paſtorib⁹ ad ip̄os] Glo. non ſolum mira
bātur de incarnatiōis myſterio. ſed etiā de tanta
paſtoꝝ atteſtatōe quā ſimplices neſcirēt fingere
inauditā: ſed ſimplici facūdia vera predicarent.
[maria aūt ꝯſer. om. v̄. hec] ſcʒ quicq̊d angelus
ei retulerat gabriel. q̊cq̊d a paſtoribus audierat
q̊cq̊d experta fuerat [cōferēs in corde ſuo] Ly.
illa collatio erat marie valde delectabilis ⁊ toti
eccleſie vtilis: q̄a ſm̄ qd̄ dicit Hieron̄. in ſermōe
de aſſumptiōe btē marie v̄gis ip̄a poſt aſcenſio
nē filij ſui remāſit ad tēpus in terris cū apoſtol'.
vt eos plenius inſtrueret de v̄bo incarnato de q̊
plenius erat edocta ꝑ ſp̄m ſanctū. ⁊ om̄ia famili
arius viderat ⁊ tractauerat vniūſa ꝑpter qd̄ me
lius exprimere poterat: q̄a qd̄ meli⁹ nouim⁹ meli
us ⁊ ꝓferimus [⁊ reuerſi ſunt paſtores] ſcʒ ad
gregē ſuū [glorificātes] ſcʒ corde [⁊ laudātes]
ſcʒ ore [deū] de beneficio toti mūdo collato ge
neraliter ⁊ eis oſtēſo ſpecial'r [in om̄ib⁹ que au
dierāt] ſcʒ ab angelis [⁊ viderāt] ſcʒ ꝓprijs ocu
lis ſuis [ſicut dictū eſt ad illos] ſcʒ ꝑ angelum q̊
annūciauit eis natiuitatē chriſti.

In miſſa diei euāge. ſm̄ Iohem. i. capl'o.

In p̄ncipio erat v̄bum ⁊
v̄bū erat apud deū: ⁊ de
us erat verbū hoc erat i
p̄ncipio apud deū. Om̄ia ꝑ ipſuʒ
facta ſunt ⁊ ſine ipſo factū eſt ni
hil. Qd̄ factū eſt in ip̄o vita erat:
⁊ vita erat lux hominū: ⁊ lux in te
nebris lucet: ⁊ tenebre eā nō com
prehēderūt. Fuit hō miſſus a deo

cui nomē erat iohēs. hic venit ī te
ſtimoniū vt teſtioniū ꝑhiberet de
lūīne vt oēs crederēt ꝑ illū. Nō e=
rat ille lux: ſed vt teſtioniū ꝑhibe=
ret ꝺ lūīne. Erat lux vͣa q̄ illūīnat
oēm hoiem veniētē ī hūc mūduꝫ.
In mūdo erat ⁊ mūdꝰ ꝑ ipm̄ factꝰ
ē ⁊ mūdꝰ eū nō cognouit. In ꝓpa
venit: ⁊ ſui eū nō receperūt. Quot
quot aūt receperūt eū dedit eiſ po
teſtatē filios dei fieri his q̄ credūt
ī noīe eiꝰ. Qui nō ex ſanguibꝰ ne
qꝫ ex volūtate carnis: neqꝫ ex volū
tate viri: ſꝫ ex deo nati ſūt. Et vbū
caro factū ē ⁊ hītauit in nob. Et vi
dimꝰ gl̄iam eiꝰ gl̄iam q̄ſi vnigeniti
a pr̄e. plenū gr̄e ⁊ vitatꝭ. Poſtilla

In principio erat verbum.

Ioh. i. Tho. Iohēs euāgeliſta ꝑ ꝯtemplatōneꝫ
ceteris euāgeliſtis altiꝰ eleuatꝰ vſat̄ ꝑncipal̄r cir
ca vbi diuinitatē: cū alij ꝑncipal̄r deſcribunt eiꝰ
humanitatē. Et ꝑmo oſtēdit vbi excellētiam ꝑ
ut cōſiſtit in ſeipſo dicēs [In ꝑncipio erat vbū]
Unde augꝰ. In patre erat filiꝰ. vel in eternitate
erat filiꝰ vel ī patre filiꝰ eiuſdē ſubſtātie cum eo.
[⁊ vbū erat apud deū] id ē coeternū ⁊ coequale
ipi [Oia ꝑ ipm̄ facta ſūt] Tho. oia viſibilia ⁊ i=
uiſibilia ſpūalia ⁊ corꝑalia [⁊ ſine ipo factū ē ni
hil] Gor. nā pater ſine vbo nihil facit. vn̄ dicit [⁊
ſine ipo] ſup. vbo oia faciēte [factū ē nihil] natu
raliter ſubſiſtens ꝓpter peccatū deficit ab ente.
[qꝺ factū eſt ī ipſo] ſcꝫ vbo. id ē incarnatio paſ=
ſio reſurrectio ⁊ hmōi [vita erat] cauſa vite nob.
Ioh. xi. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. ſic exponitur
ſm̄ hyla. [⁊ vita erat lux hoīm] ſcꝫ qꝛ hoies illu
minat ⁊ videre facit. Un̄ in ps. iiij. Signatum ē
ſuꝑ nos lumē vultꝰ tui dn̄e. Un̄ augꝰ. Sicut em̄
nō videt oculꝰ niſi a luce corꝑali illūinet̄: ſic nō vi
det intellectꝰ niſi a lumie ſpūali illūinet̄. [⁊ lux in
tenebris lucet] ſcꝫ cū peccatores facit vera intel
ligere. [⁊ tenebre eā nō cōprehenderūt] id ē infi
delitatis tenebris obtenebrati ipm̄ nō cog̃ſcunt.
[Fuit hō miſſus a deo] hic ponit̄ ꝯmēdatio pre=
curſoris. ſ. iohānis baptiſte: dicēs Malach. iij.
Math. xi. Marci. i. Ecce ego mitto āgelū meuꝫ
ante faciē tuā q̄ preꝑabit viā tuam ante te [Fuit
hō miſſus a deo] ſcꝫ ad baptizādū ⁊ ad ꝑdicādū
vnde ea q̄ loquit̄ nō loq̄tur a ſeipo: ſ ex deo q̄ eū
miſit. ⁊ ideo vba eiꝰ recipienda ſunt q̄ſi verba dei
[cui nomen erat iohēs] Tho. Iohānes interꝑta
tur in quo eſt gratia. ⁊ ideo cōpetebat ſibi h̄ no=
men. qꝛ in ipo maxime gr̄a diuina abūdauit. vij.
Luc. i. Spū ſancto replebit̄ adhuc ex vtero mr̄is
ſue. [hic venit in teſtimoniū vt teſtimoniū ꝑhi=
beret de lūīne] id ē de ieſu xp̄o nato de vgine ſic
radiꝰ naſcit̄ a ſole ſine aliqua eiꝰ corruptione vel
diminutōne. Officiū em̄ eiꝰ fuit teſtificari ꝺ xp̄o
q̄ eſt vera lux: vt eiꝰ teſtimonio illuſtret: ⁊ ſic oēs
in ipꝫ crederēt. ⁊ hoc eſt qꝺ ſeq̄tur [vt oēs crede
rent] ſcꝫ in ipm̄ [ꝑ illū] ſcꝫ iohānem [nō erat ille
lux] ſ erat tm̄ teſtis illiꝰ lumis. vn̄ ſeq̄tur [ſ vt te=
ſtimoniū ꝑhiberet de lumie] id ē de incarnata di
uinitate. [Erat lux vera.] id ē natural̄ fons totiꝰ
lumis ꝑ eſſentiā. [q̄ illūīnat oēm hoiem venienteꝫ
in hūc mūdū] Ly. ꝯtum eſt ī ſe. qꝛ ſi aliq̄ nō ſint
illūīnati hoc eſt ꝙ ſe ſubtrahūt ab influētia hu=
ius lucis. Unde Chriſ. Paratꝰ eſt illūīnare: ſed
nō oēs illūīnant̄. qꝛ claudūt viā lūīnis. exēplum
de ceco exiſtēte in ſole. [In mūdo erat] ꝑ ꝑſenti
am diuinitatis. qꝛ nō eſt locꝰ vbi non ē deꝰ [⁊ mū
dus eū nō cognouit] id eſt pctōres mūdialit̄ vi=
uentes [in ꝓpa venit] id ē in mūdū q̄ ē ſuꝰ vt po=
te ab eo factꝰ. Be. In mūdo erat ꝑ diuinitatē. in
mūdū venit ꝑ incarnatōem. venire q̄ppe vel abi=
re eſt hūanitatis: ⁊ manere diuinitatꝭ. Un̄ ſenſuſ
ē. venit. i. viſibil̄ apꝑuit ꝑ incarnatōem [⁊ ſui eū
nō receperūt] id ē iudei q̄ dicunt̄ ſui. qꝛ ſcōm car
nē erat ex eoꝝ gn̄e. qꝛ de ſemie dauid q̄ erat rex iſ
rael vſqꝫ ī ſempiternū: ſm̄ illud Deut. xxvi. Ele=
git te dn̄s in ppl̄m peculiarē [⁊ ſui]. i. iudei [eū]
ſcꝫ ꝯditorē ſuū [nō receperūt] ſcꝫ ꝑ fideꝫ. qꝛ pau=
ci ꝺ iudeis comꝑatiue crediderūt xp̄o. Un̄ Iſa.
i. Filios enutriui ⁊ exaltaui ⁊c̄. [Quotq̄t aūt re=
ceperūt eū] Gor. ſiue iudeꝰ: ſiue gētil̄ ſiue nobil̄
ſiue ignobil̄. ſiue femina ſiue maſculꝰ. ſiue puer
ſiue ſenex [receperūt eū] ꝑ fidē credēdo [dedit eiſ
ptātem filios dei fieri] ꝑ gn̄atōem baptiſmi qui
nō dat̄ niſi ꝓfitētibꝰ fidem xp̄i ꝑ ſe ſi ſunt adulti
vel ꝑ aliū ſi ſunt puuli. ⁊ in hoc notat̄ mag̃ chari
tas dei. ꝑma Ioh. iij. Uidete q̄lē charitatē dedit
nobis pr̄ ⁊c̄. Et inſuꝑ mag̃ vtilitas hoīs. vn̄ Ro
ma. viij. Si filij ⁊ heredes ⁊c̄. Sꝫ poſſꝫ q̄ri q̄bus
data ſuit hec ptās. idcirco ſubdit [hijs q̄ credūt i
noīe eius] q̄ſi diceret. hijs q̄ credūt xp̄m eſſe ve=

deū ⁊ verū hoīem. Et iſtis data eſt ptās ꝙ ſint filij dei. Or aūt iſta generatio ſpūalis differt a carnali generatōne oſtēdit euāgeliſta dicēs [q̄ non ex ſanguinib⁹ neqꝫ ex volūtate carnis neqꝫ ex volūtate viri: ſed ex deo nati ſunt.] Hor. quaſi diceret. hij ſunt filij dei non q̄ generātur ex cōmixtione ſanguinū viri ⁊ femine: cōcupiſcētia vtriuſqꝫ mouēte actum generatōnis: ſed per gratiā adoptionis in baptiſmo. Unde Joh. iij. Qd natum eſt ex carne caro ē: ⁊ quod natū eſt ex ſpū ſpūs ē [Et verbū caro factū eſt] id eſt de⁹ homo factus ē [⁊ habitauit in nobis] Tho. id eſt inter nos homines [⁊ vidimus gloriam ei⁹] ſcꝫ in miraculis ſicut eſt ſuſcitatio mortui. illuminatio ceci. ⁊ ſic d̄ alijs. Et etiā viderūt ꝙ creature obediebāt ei ad nutum ſuū ſicut domino ⁊ creatori. Unde homines in naui exiſtentes cū apoſtolis quādo orta ē magna tempeſtas dixerūt: vt habetur Mathei viij. Qualis eſt hic q: venti ⁊ mare obediunt ei. Sed poſſet queri. qualē gl'iam. Rn̄det euangeliſta [gloriā quaſi vnigeniti a patre.] non ſicut vidimus gloriam alior prophetarum ⁊ ſanctorū: ſed talem ⁊ tātam vt decet vnigenituꝫ. quia chriſtus cōmuniter miracula faciebat imperādo. vt patet ex diſcurſu euāgelij per quod oſtēdebatur ꝙ illa faciebat v̄tute ꝓpria ſicut deus qui ē omnipotēs. propter h̄ dicitur Luce. vi. ꝙ virtus de illo exibat ⁊ ſanabat oēs. [Plenuꝫ gracie] Thomas. vt remittat peccata. [et veritatis] vt impleat ꝓmiſſa.

Dn̄ica infra octauas natiuitatis domini.

In illo tēpe. Erat ioſeph et maria mater ieſu mirantes ſup hijs que dicebantur de illo. Et bn̄dixit illis ſymeon: et dixit ad mariā matrē eius. Ecce poſitus eſt hic in ruinā: ⁊ in reſurrectionē multor in iſrahel: ⁊ i ſignū cui ɔtradicet. Et tuā ipſius aīam ptranſibit gladi⁹: vt reuelētur ex multis cordib⁹ cogitatiōes. Et erat anna ꝓphetiſſa filia phanuel de tribu aſer. Hec ꝓceſſerat in diebus multis: ⁊ vixerat cuꝫ viro ſuo annis ſepteꝫ a virginitate ſua. Et hec vidua vſqꝫ ad annos octogintaquattuor: que nō diſcedebat de templo ieiunijs ⁊ obſecratōnibus ſeruiēs nocte ac die: ⁊ hec ipſa hora ſupueniens ɔfitebat̄ dn̄o: ⁊ loquebat̄ de illo oīb⁹ qui expectabāt redemptōem iſrl'. Et vt pfecerunt oīa ſm legem dn̄i: reuerſi ſunt i galileā in ciuitatē ſuā nazareth. Puer aūt creſcebat ⁊ cōfortabat̄ plenus ſapīa: ⁊ gratia dei erat in illo

Poſtilla.

Erat ioſeph ⁊ maria mater ieſu ⁊c̄. Luc. ij. Hiſto. hui⁹ euāgelij facta ē āno incarnatōis xp̄i p̄mo. iiij. nonas februarij. feria. v. luna. xi. indictōe. iiij. Ante initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſctūs Luc. in eodē capitulo: ꝙ ſymeon accepit puerū ihm̄ in vlnas ſuas ⁊ bn̄dixit deū ⁊ dixit. Nūc dimittis ſeruū tuū dn̄e in pace. Quia viderūt oculi mei ſalutare tuū ⁊c̄. Tūc ſeq̄t̄ euāgel' hodiernū. [Erat ioſeph ⁊ maria mater ieſu.] Et hodiernū euāgeliū factū eſt in die purificatōis marie. ſ. q̄dragesimo die poſt natiuitatē xp̄i. Et i hoc euāgelio ponit̄ parētū xp̄i admiratio dicens [Erat ioſeph] q̄ erat pater putatiu⁹ xp̄i. Luce. iij.

Et ipē ieſus erat incipiēs q̄ſi annoꝝ triginta vt putabaṫ filiꝰ ioſeph. vel q꞉ nutritꝰ eiꝰ ſicut nutrix pueri d꞉ mater eiꝰ. [⁊ mater ieſu] ſcꝫ v̓go maria. [mirātes ſuꝑ hijs, q̄ dicebāṫ de illo] tūc a ſymeone ⁊ ab āna vidua ⁊ ꝑ̇us a paſtorıbꝰ in nocte xp̄i ⁊ etiā a regibꝰ quos ſtella adduxit ad xp̄m. xiij. die poſt natiuitatē xp̄i. [⁊ bn̄dixit illꝭ ſymeō ⁊ dixit ad mariā mr̄ē eiꝰ] dicāt ad mariā magı̄ q̄ȝ ad ioſeph. q꞉ magis ꝑtinebat ad eā de puero. q꞉ ipſa erat vera mater xp̄i [Ecce hic] id ē xp̄s [poſitꝰ ē]. id ē a deo ſtatutꝰ [in ruinā ⁊ i reſurrectōē multoꝝ in iſrł] Glo. in ruinā nō credētiū. ⁊ i reſurrectionē multoꝝ. ſ. credētiū. Itē in ruinā vitioꝝ ⁊ in reſurrectionē v̓tutū [⁊ i ſignū]. ſ. federis inṫ homines ⁊ deū [cui ꝯdicetur] a ſacerdotibꝰ ⁊ legiſperitꝭ ⁊ phariſeis ⁊ multꝭ alijs q̄ negauerūt eum eſſe verū meſſiā ⁊ mediatorē dei ⁊ hoīm [⁊ tuā ipſius aīam ꝑtrāſibit gladiꝰ]. i. dolor dn̄ice paſſionis. Nō eīn potuit videre filiū ſuū crucifigi ſine affectu doloris materni Damaſc. Dolores q̄s effugit maria pariēs hos tpe paſſiōis xp̄i ſuſtinuit. Ex hijs patet q̄ maiꝰ fuit martiriū btē marie v̓ginis q̄ȝ alioꝝ ſctōꝝ. Vn̄ hiero. i ſermōe de aſſūptione btē marie v̓gis dicit q̄ q꞉ in ꝑte ipaſſibili paſſa ē plꝰ q̄ȝ martir fuit. q꞉ alij martires paſſi ſt̄ i corꝑe: iſta i corde [vt reuelēṫ ex multꝭ cordibꝰ.] id ē ex multoꝝ cordibꝰ [cogitatōēs] q̄ ꝑ̇us occultabanṫ. Nā tpe paſſiōis xp̄i patuit malicia ſacerdotū: odiū iudeoꝝ. duritia ppl̄i. incōſtātia pilati. auaricia iude. puſillanimitas petri ⁊ alioꝝ apl̄orū: ⁊ ꝯſtātia fidei in maria v̓gine. Ly. licꝫ btā v̓go ex paſſione xp̄i maxīe afflicta fuerit: tn̄ i fide īmobilis ⁊ firmiter ſtetit. Alij aūt apl̄i ⁊ diſcipuli q̄ȝtūlibet ſolidi dicunṫ dubitaſſe. ⁊ circa hanc fide fluctuatōēm diuerſaꝝ cogitationū habuiſſe vſq̄ dū viderunt ipm̄ a mortuis reſurrexiſſe [⁊ erat anna ꝓphetiſſa] q꞉ donū ꝓphetie habuit [filia phanuel de tribu aſer.] Glo. q̄ fuit ꝑ̇archa ⁊ in nūero. xij. ꝑ̇archarū octauꝰ. ⁊ ſic cōmēdaṫ ſctā anna a generꝭ nobilitate [hec] ſcꝫ anna [proceſſerat in diebꝰ multis ⁊ vixit cū viro ſuo annis ſeptē] ſcꝫ nō diuidēdo carnē ſuā cū alio. Unde Geneſ ij. Erūt duo in carne vna [a v̓ginitate ſua] q̄ a vſq̄ ad matrimoniū v̓ginitatem ſuā ſeruauit [Et hec vidua erat vſq̄ ad annos octogintaquattuor] hic cōmēdatur q̄ tam lōgo tempe in viduitate permāſit. ⁊ q̄ȝuis iuuenis fuit quādo vir ſuꝰ obijt: tamē aliū virum nō duxit. [q̄ non diſcedebat de templo] Ly. non q̄ ibi ſemꝑ eſſet: ſed frequēter. ſic incōgrue tempe ſollicite frequentanti eccleſiam diciṫ ꝯmuni modo loquēdi. talis ſemper ē in eccleſia [ieiunijs] q̄bus incētiuū carnis reprimiṫ [⁊ obſecratōnibꝰ] id eſt in ſacris orōnibus q̄bus mens in deū eleuaṫ [ſeruiēs nocte ac die] id eſt valde frequēter [Et hec ipſa hora ſuꝑueniens] ſcꝫ in die purificatōnis marie. Ly. non a caſu vel a diſpoſitōe humana: ſed ſpiritusſācti reuelatōne ſicut dictum ē de ſymeone [confitebatur] ſcꝫ gratias agēs deo de tāto beneficio [⁊ loquebaṫ de illꝭ oībus qui expectabāt redemptōē iſrael.] id eſt populi iſraelitici. annūciās eis natū eſſe ſaluatorem mūdi. [Et vt ꝑfecerūt oia ſ̓m legem dn̄i] ſcꝫ maria ⁊ ioſeph ſcꝫ nihil omittētes: q̄ȝuis non tenerētur [reuerſi ſunt in galileā in ciuitatē ſuā nazareth. Puer aūt creſcebat.] ſcꝫ in corꝑe ſ̓m q̄ homo [⁊ confortabaṫ] augmēto roboris quo ad corpus. [plenus ſapiā] quia in eo ſunt om̄es theſauri ſapiētie ⁊ ſciētie abſconditi. [⁊ gratia dei erat in illo.] Ly. quia totam plenitudinem gratie habuit ab inſtāti ſue conceptionis. Sed q̄ȝtum ad oſtenſionē in effectu magis apparebat ſcd̄m q̄ ille in corꝑe creſcebat. Un̄ theophilus dicit: Si xp̄s a iuuētute ſua oēm ſapientiam ſuā demōſtraſſet: viſum fuiſſet quaſi ꝓdigium. Cū ergo creſcebat nō ſic intelligendū ē: q̄ quaſi aliquo tpe minus habuiſſet de gratia ⁊ ſapiā ⁊ poſtea hoꝝ recepit icremētū. q꞉ plenꝰ fuit diuitate ſapiā ⁊ ſciā ab inſtāti ſue ꝯceptōnis. Dicitur autem notāter [creſcebat] id eſt creſcere videbatur: nūc minus nūc magis ſuam ſapientiā manifeſtans ⁊ gratiā. ſicut ſol q̄ȝuis eiuſdem lucis ⁊ caloris ſit mane ſicut in meridie: tamē creſcere ⁊ augeri dicitur quo ad eos qui magis eiꝰ lucem ⁊ calorem ꝑcipiūt. Unde circa ꝑ̄ſens euāgeliū vbi dicitur. Et tuā ipſius animā pertrāſibit gladius. ſciendum q̄ gladiꝰ ſymeonis nonies ꝑtranſiuit animā virginis marie tempe paſſionis chriſti. Primo quādo audiuit eū captum ⁊ ligatum eſſe a iudeis ⁊ ꝑ̄ſentatum ꝑ̇mo Anne. poſtmodū Cayphe. Secūdo quādo in die paraſceues hora tertia vidit eū exire crucem portantem inter duos latrones conſputum ⁊ flagellatum ⁊ coronatum: vadentē ad locum paſſionis ⁊ mortis ſue feſtinanter. Tertio quādo vidit eum exui nudum ⁊ ſuper crucem clauis affigi. Quarto vidit eum cruce eleuari: a ſacerdotibus iudeorum ⁊ ab alijs pretereuntibus ei cōuitia inferre dicētibus. Vach qui deſtruis templum dei: et in triduo reedificas illud. Alios ſaluos fecit: ſeipſum non pōt ſaluū facere. ſi filiꝰ dei eſt: deſcēdat nūc d̓ cruce. Quito q̄n audiuit eū petere bibere ⁊ n̄ potuit hr̄e hauſtū aq̄ ſ; datū fuit ei vinū felle mixtū.

Sexto qn̄ vidit eum ꝑ maximo dolore lacriman
tē ⁊ dicētē. de⁹ me⁹ deus me⁹ vt q̇d me dereliq̇ſti
Septimo qn̄ ꝑ magna pena clamās in cruce vo⸗
ce magna emiſit ſpm̄. Octauo qn̄ poſt ei⁹ mor⸗
tem vidit cor ei⁹ lancea ꝑforari. Nono qn̄ corpus
eius depoſitū eſt de cruce: tunc ieſum xp̄m filiū
ſuū in brachia ſua ſuſcepit: ⁊ oſculata eſt oīa vul
nera eius.

In octaua natiuitatꝭ dn̄i euangl̄. ſm̄ Lu. ij. c°.

**In illo tp̄e. Poſtq̄ ꝯſūma⸗
ti ſunt dies octo vt circūci⸗
deret̄ puer: vocatū ē nomen
eius ieſus. Qd̄ vocatum ē ab an⸗
gelo priuſq̄ in vtero conciperet̄.**

Poſtq̄ impleti **Poſtilla.**

ſunt dies octo. Luc. ij. Quo die hoc euāge. factū
ſit audit̄. q: die octaua a natiuitate xp̄i. An initiū
illi⁹ euangelij ſcribit ſanct⁹ Lu. ꝙ reuerſi ſūt pa
ſtores. ſ. poſtq̄ inuenerūt mariā ⁊ ioſeph ⁊ īfan⸗
tem poſitū in ꝑſepio gl̄ificātes ⁊ laudātes deū
in oīb⁹ q̄ viderāt ⁊ audierāt ſicut ad illos ē dictū
a paſtorib⁹. Et tūc ſtatim ſeq̇tur illud euāgeliū.
[Poſtq̄ ꝯſummati ſunt dies octo] Ior. Hodier
nū euāgeliū eſt breuiſſimū in lr̄a: ſꝫ ꝓfundiſſimū
in ſnīa. Cōi nomie ⁊ vocabulo vocat̄ iſta feſtiui
tas nou⁹ ann⁹ ⁊ merito. q: xp̄s q̇ nou⁹ hō ꝓpt
nos fact⁹ eſt: nouū ſanguinē in ſua puericia ho⸗
die incepit effundere: quādo hodie circūciſus fu
it. Sciendū ꝙ hodie recolim⁹ tria feſta q̄ tangūt
in euāge. hodierno. Primo octauā natiuitatꝭ xp̄i
⁊ hoc exp̄mit̄ notāter cū d̄r. [Poſtq̄ ꝯſummati
ſunt dies octo] ſcꝫ a natiuitate xp̄i ꝯputādo. Se
cūdo in circūciſiōe xp̄i cum d̄r [vt circūcideretur
puer] Sic em̄ ꝑceptū fuit Gen. xvij. Infans oc⸗
to dierū circūcidet̄ in vobis ⁊c̄. ⁊ in nouo teſta⸗
mēto baptizamur loco circūciſionis. Vn̄ xp̄s di
cit in nouo teſtamēto Ioh. iij. Niſi q̇s renat⁹ fue⸗
rit ⁊c̄. Vn̄ Be. ſup ꝑſenti euange. Illud qd̄ nunc
facit baptiſmus: hoc tūc fecit circūciſio. Tertio
ſalutiferi nois impoſitōem cum d̄r [vocatū ē no⸗
men ei⁹ ieſus qd̄ vocatum eſt ab angelo ꝑuſq̄ in
vtero] ſcꝫ v̾ginis [concipetur] vt ptꝫ Lu. i. Voca
bis nomē ei⁹ ieſum. Sil̄r angelus dixit ad Io
ſeph: vt pꝫ Math. i. Vocabis nomē eius ieſum
ip̄e em̄ ſaluū faciet pp̄lm ſuū a peccatis eorum.
Querit̄ ſi ieſus eſt ſaluator: quare tūc nō omnes
hoies ſaluātur. Rn̄detur ꝙ hoc non accidit ex ꝑ
te ieſu: ſed ex culpa ip̄i⁹ hominis. Exemplū iſti⁹ po
nit̄ ꝑus ſic. ſi q̇s ad oſtiū vni⁹ pulſet ⁊ nō ingredi
atur hoc nō eſt ex culpa pulſantis: ſꝫ nō aperientꝭ
ſic ſi ieſus ad oſtiū cordis pulſet ⁊ ſi nō ingredi
tur nō ē de intrare volētis: ſꝫ hois aditū ꝓhibentꝭ
Vn̄ apoca. iij. Ego ſto ad oſtiū ⁊ pulſo ⁊c̄. vnde
ſanct⁹ dioni. ꝙ em̄ ſol domū exīte clauſa feneſtra
nō illūinat nō eſt culpa ſolis: ſꝫ hois feneſtrā nō
apientis. Tertiū exemplū ponit Anſel. Si enim
porrigo tibi pomū ⁊ tu nō accipis: ꝙ tu non ha⸗
bes pomū nō eſt culpa mei dantꝭ: ſed tui nō acci
pientis. Ideo d̄r ad Heb. xij. Videte ne q̇s deſit
gr̄e dei ⁊c̄. Circa hoc euāge. vbi d̄r. vocatū eſt no
men ei⁹ ieſus. notādum ꝙ papa iohānes. xxij. ſta
tuit vt q̇cūqꝫ ī miſſa qn̄ nomē ieſus nominat̄ ge⸗
niculat⁹ fuerit. vel q̇ tunc tūdit pect⁹ vel inclinās
facit reuerētiā huic ſctiſſimo noī ieſu: obtinet. xx.
dies indulgētiaꝝ: put de hoc habet̄ publicum in
ſtrumētū lr̄e autētice. Itē notādū ꝙ hodie ſcd̄m
aug. in ſmone de kal̄. ianuarij pagani olim ma⸗
ximū habuerūt feſtū in kal̄. ianuarij. nā ianū cre
diderūt q̄ndam deū eſſe: ⁊ duas facies ei figura
bēt. vnā a ꝑte ante: ī ſignū futuri āni: ⁊ aliā a ꝑte
poſt: ī ſignū ꝑteriti āni. vnde ei q̇dā ſex⁹ veſtes ſu
as mutauerūt: alij faciē: alij pecudū veſtes indu⸗
erūt: alij cāticis luxurioſis cecinerūt: alij auguria
ſeruabāt: alij mēſas nocte parabāt: credētes ſati
etatē futurā fructuū: alij ſtrenas. i. iocalia tradi⸗
derūt amicis hodie ꝑmo mane ī ſignū boni āni.
q̄ oia ꝓ xp̄o dimittere debem⁹ ⁊ ſilia circa eccl̄ias
⁊ dei cultū complere debemus.

In epyphania dn̄i euange. ſm̄ Matheū. ij.
capitulo.

Cum nat⁹ eſſet iheſus in
bethleē iude in dieb⁹ he-
rodis regis ecce magi ab
oriēte venerūt hieroſolymā dicen
tes. Ubi ē q̄ nat⁹ ē rex iudeorꝫ: vi-
dim⁹ em̄ ſtellā ei⁹ i oriēte: ꝛ venim⁹
adorare eū. Audiēs aūt herodes
rex turbat⁹ ē: ꝛ oīs hieroſolyma cū
illo. Et ꝯgregās oēſ ꝑncipeſ ſacer
dotū ꝛ ſcribas ppl'i: ſciſcitabat̄ ab
eis vbi xp̄s naſceret̄. At illi dixert̄
In bethleē iude. ſic em̄ ſcriptū ē
ꝑ ꝓpham. Et tu bethleē terra iu-
da neq̄q̄ minima es in ꝑncipib⁹ iu-
da. ex te em̄ exiet dux q̄ regat ppl'ꝫ
meū iſrl'. Tunc herodes clā vocat̄
magis diligent̄ didicit ab eis tēp⁹
ſtelle q̄ appuit eiſ. Et mittēs illoſ
in bethleē: dixit. Ite ꝛ diligēt̄ int̄-
rogate de puero. ꝛ cū inueneritꝭ re
nūciate mihi: vt ꝛ ego veniēs ado-
rē eū. Qui cū audiſſent regē: abie
rūt Et ecce ſtella quā viderāt i ori
ente antecedebat eoſ vſq̄ dū veni
ens ſtaret ſupra vbi erat puer. Ui
dētes aūt ſtellā: gauiſi ſūt gaudio
magno valde. Et intrātes domū
inuenerūt puerꝫ cū maria mr̄e ei⁹.
ꝛ ꝓcidētes adorauert̄ eū. Et apt̄ꝭ
theſauris ſuis obtulerūt ei mune-
ra: aurꝫ: thus ꝛ mirrā. Et rn̄ſo ac-
cepto in ſomnis ne redirent ad he
rodem: per aliam viam reuerſi ſūt
in regionem ſuā. Poſtilla.

Ubi ē q̄ nat⁹ eſt rex iudeorum.
Math. ij. An̄ initiū illi⁹ euāge. ſcribit btūs Ma
the⁹ i p̄cedēti ca⁰. ꝙ cū eſſꝫ deſpōſata mr̄ ihu ma
ria ioſeph an̄q̄ ꝯuenirēt inuēta ē in vtero hn̄s ꝺ
ſpū ſctō. ioſeph āt vir ei⁹ cū eſſet iuſt⁹ ꝛ nollet eaꝫ
traducere: voluit occulte eā dimittere. hoc aūt eo
cogitāte angel⁹ dn̄i in ſomnis appuit ei dicēs. Io
ſeph fili dꝺ noli timere accipe mariā ꝯiugē tuaꝫ
qꝺ em̄ in ea natū ē de ſpū ſancto ē. pariet aūt fili
um ꝛ vocab nomē ei⁹ ieſum. ip̄e em̄ ſaluū faciet
ppl'm ſuū a pc̄tis eorꝫ. Tūc poſtmodū ſeq̄t̄ euan
geliū hodiernū [Cū ḡ nat⁹ eēt ieſus] ſupple dul
cis ſaluator ꝺ maria vgine ſ̄m hūanitatē [i beth
leem iude] Gor. hoc ꝺr ad dr̄iam alteri⁹ bethleeꝫ
q̄ ē in galilea i tribu zabulon. de q̄ hr̄ Ioſue. xix.
[i dieb⁹ herodis] ſcꝫ aſchalonite q̄ fuit gētilis ꝛ
idume⁹ ꝛ p̄m⁹ rex alienigena in irl'm ꝛ ſup ppl'm
iudaicū cōſtitut⁹. Pro q̄ ſciendū ꝙ tres fuerunt
herodes. ſ. aſchalonita. antipas ꝛ agrippa. Un̄
vſus. Aſcalonita necat pueros: antipas iohem
Agrippa iacobū mittēs in carcereꝫ petrū. Item
ſciendū ꝙ xp̄s tūc tp̄is nat⁹ eſt cū p̄mo ablatum
fuit regnū a iudeis ꝛ qn̄ alienigena regnauit vt
impleret̄ ꝓphetia iacob Gen̄. xlix. Nō auferetur
ſceptrū de iuda nec dux de femore ei⁹ donec veni
at q̄ mittēd⁹ ē. Et a tp̄e illo q̄ iacob ꝓphetauerat
ꝓphetiā illam fluxerūt. M. clv. anni [ecce magi
ab oriēte] q̄ dicunt̄ magi ꝓpter magnitudinem
ſapie ꝛ ſcie [venerūt hieroſolymā.] ſ̄m glo. eo ꝙ
crediderūt. q: talis puer nō niſi in vrbe regia na
ſci debuiſſet. [dicētes. vbi eſt q̄ nat⁹ eſt rex iudeo
rū] xp̄s rex iudeorꝫ eſt dictus. q: ad ip̄os ſpālitcr
eſt miſſus. vt habet̄ Mathei. xv. Nō ſuꝫ miſſus
niſi ad oues q̄ ꝛc̄. Itē quia cū eis nutrit⁹ ꝛ con-
uerſat⁹ eſt ſcꝫ in nazareth. vt hr̄ Luc. iiij. Notan
dū ꝙ ille titul⁹ a trib⁹ regib⁹ eſt hodie nūciat⁹ ꝛ a
pilato in die paſceues ꝯfirmat⁹ qn̄ fecit ſcribi ti-
tulū ꝛ cruci affigi. Ihs nazaren⁹ rex iudeorum.
[vidim⁹ em̄ ſtellā ei⁹ i oriēte ꝛ vēim⁹ adorare eū]
Un̄ aug⁹. dicit. Magi traditōem balaam ſeque
bant̄ q̄ dixit vt habet̄ Nūeri. xxiiij. Orietur ſtella
ex iacob. Et ſ̄m Chriſoſt. cū magi ſup monteꝫ q̄
dicit̄ victorial' cōſiſterēt ꝛ deū adorarēt: ſtella ad
inſtar pueri crucem in capite habentis eis appa
ruit. ex cui⁹ aſpectu erāt valde gauiſi vt ſuis tem
porib⁹ meruerunt videre ſtellam illā quā ꝓpheta
Balaam longiſ tempibus ante p̄dixerat. ꝛ ſtatiꝫ
arripientes iter ſtella antecedēte eos venerunt
ad puerū adorandū ꝛ munera ei offerenda. ꝛ il-
la ſtella non tm̄ in nocte ſed etiā in media die ap
parebat ꝛ ſolis radios vicit in claritate quod nō
eſt virtutis aliarum ſtellarū. Fulgen. Puer na-
tus nouam ſtellam fabricauit. Sed quomodo i
tredecim diebus tam cito venerūt ab oriente in

hieruſalem que eſt in media ꝑte mūdi ſita. Rū-
det Remi. ꝙ puer ad quem iuerūt potuit eos tā
in breui ſpatio tempis ad ſe reducere. Vn̄ augꝰ
dicit ꝙ tres magi iter viniꝰ anni in tredecim die-
bus ꝑegerūt [Audiens autē herodes rex] ſcʒ re
gem natū iudeis de genere iudeoꝝ cum ipe eſſʒ
idumeus ⁊ de alia gente [turbatꝰ eſt] timens ne
regno reuoluto ad iudeos ipſe expelleretur a re
gno ⁊ ſemen eiꝰ poſt ipm. Ideo ẜm grego. ſuper
Math. codices q̄bus genealogia iudeoꝝ texit̄
cremauit [⁊ oīs hieroſolyma cum illo] cauſa ti-
moris ne rex natus regiones ⁊ populuʒ vexaret
⁊ aggrauaret [⁊ congregās om̄es principes ſa-
cerdotū ⁊ ſcribas populi] q̄ erant legiſdoctores
ſciſcitabat̄ ab eis vbi xp̄s naſceret̄. [At illi] ſicut
periti in lege. [reſponderūt. in bethleē iude. Sic
em̄ ſcriptū eſt ꝑ ꝓphetā] Mich. v. [Et tu beth
leem terra iuda neq̄q̄ mīma es in p̄ncipibus iu
da. ex te em̄ exiet dux q̄ regat ppl'm meū iſrahel]
Vn̄ in p̄s. xlvij. Ipe reget nos in ſecula. Unde
leo papa. xp̄s q̄ ſerui formam accepat ⁊ nōvenit
iudicare ẜ iudicari: bethleem p̄elegit natiuitati:
⁊ hieroſolymā paſſioni. [Tūc herodes.] Ly. co-
gnito loco natiuitatis xp̄i ex iudeoruʒ reſponſo.
[clam vocatis magis diligēter didicit ab eis tē-
pus ſtelle q̄ apparuit eis] Dicit em̄ clam. id ē oc
culte: cum eſſet alienigena non cōfidebat de iu-
deis. ⁊ ideo voluit ſuū conſiliū eos latere [⁊ mit-
tens eos in bethleem dixit. Ite ⁊ diligēter inter-
rogate de puero. ⁊ cū inueneritis renunciate mi
hi vt ⁊ ego veniēs adorē eum] Ly. ſpōdet falſuʒ
obſequiū vt faciliꝰ eos decipiat ⁊ ad redeunduʒ
ad ipm inducat. Raba. Finxit ſe vultu ⁊ verbis
eū adorare velle quē imuda cogitatōe tractabat
occidere [Qui cū audiſſent regeʒ abierūt] rece
dentes de hieruſalē vt irent v̄ſus bethleem. [Et
ecce ſtella quam viderāt in oriēte an̄cedebat e-
os.] Vn̄ Chriſ. ſup Matheū. Ex hoc oſtēditur
q̄a cum ſtella duxiſſet magos in hieruſalem ab-
ſcondita ē ab eis: vt relicta ſtella cogerentur de
xp̄o interrogare. vt ipi magi q̄ p̄us fuerāt cōmo-
ti celeſti ſigno cōfirmarētur ex dicto ꝓphetico ⁊
ex doctoꝝ hebraicoꝝ reſpōſo ſicut iaʒ ſupradictū
eſt [vſq̄ dū veniens ſtaret ſupra vbi erat puer.]
ſtetit em̄ ſup caput pueri. q̄ſi diceret. hic eſt. vt q2
loquēdo mōſtrare non poterat: ſtando monſtra-
ret [Et intrātes domū] id eſt diuerſoriū vbi puer
natus fuerat [iuenerūt puerū cū maria m̄re eiꝰ]
pie credit̄ cum beata v̄go ante diuerſoriū eq̄tatū
magnū vidiſſet: recepit puerū de p̄ſepio ſup gre
mium ⁊ in brachia ſua: vt ſic ſe matrē pueri oſtē-
deret. Raba. Diuino autē nutu factum ē ꝙ abi-
ret ioſeph ne aliqua occaſio male ſuſpitōnis da
retur gentibus [Et ꝓcidentes adorauerūt euʒ.]
Ly. ex quo patet ꝙ cognouerūt ipſiꝰ diuinitatē ꝑ
diuinam reuelatōnem. Cum em̄ viderēt puerum
p̄nis vilibus inuolutū in gremio pauperis ma
tris poſitū: nullū regie dignitatis humane habē
tem ſignū nō eſt veriſimile ꝙ talem reuerentiaʒ
ei exhibuiſſent niſi aliq̄d ſupra hoiem cognouiſ
ſent. Unde Chriſ. Puerū viderūt hominē ⁊ ag
nouerūt redemptorē illuminati in fide credētes
hunc puerū eſſe ſaluatorem mūdi quē queſierāt
[Et aptis theſauris ſuis obtulerūt ei munera au
rū thus ⁊ myrrā] Ly. iſta tria obtulit q̄libet iſto-
rum. ſ. aurū ad ſuſtentatōem paupis matris ⁊ fi
lij. thus cōtra fetorem loci. myrraʒ ad ꝯſolidāda
mēbra pueri. Itē ꝑ aurū ſignificabāt regiam di-
gnitatē: ꝑ mirrā hoīs mortalitatem. quia myrra
ſolēt inungi corpa mortuorū. ꝑ thus ipius diui-
nitatē. q2 thus ad honorem diuinū cōcrematur.
Item q̄a magi a puero habuerūt triplicem ſub-
ſtantiam. ſ. corpus: animā ⁊ res temꝑales. Fece
rūt igit̄ homagiū regi puero nato de corpore. q̄a
ꝓciderūt: in quo notat̄ eoꝝ magna humilitas. ⁊
in hoc rep̄hendit̄ ſupbia illorum xp̄ianorū q̄ nō
flectūt genua ſua in eleuatōne corporis chriſti i
miſſa. De aīa. quia adorauerūt eū. in quo notat̄
eorū fides. De ſubſtātia tꝑali. q2 ei munera obtu
lerūt. Plus em̄ non habet homo niſi corpꝰ: ani-
mā ⁊ temꝑalia. Seq̄tur [⁊ reſponſo accepto] ſcʒ
per angelū [ne redirent ad herodem: per aliā viā
reuerſi ſunt in regioneʒ ſuam] Ly. ſcʒ pacto ob-
ſequio. quia deſcenderūt ad mare ⁊ inde per na-
uem tranſfretantes abierūt in tharſum. Quod co
gnoſcens herodes iratꝰ poſtea naues tharſienſiū
incendit ſcd̄m ꝙ fuit ꝓphetatū per dauid in p̄s.
xlvij. In ſpiritu vehemēti cōteres naues tharſis.
Unde circa p̄ſens euāgeliū vbi dicit̄. in diebꝰ he
rodis regis. hic querit̄ quare nō dixit. in diebus
octauiani ceſaris. Reſpondet̄: euāgeliſta hoc di
xit vt videatur impleta ꝓphetia iacob que habe
tur Gen̄. xlix. Non auferet̄ ſceptrum de iuda nec
dux de femore eiꝰ donec veniat q̄ mittendus eſt.
Sed iam ablatū erat ſceptruʒ de iuda. quia iſte
herodes erat alienigena ⁊ erat p̄mus rex iudeo-
rum. ⁊ ſic euāgeliſta ꝓbat xp̄m veniſſe ex tripli-
ci prophetia. Iacob q̄ prophetauerat tp̄s xp̄i vt
iam dictū eſt. ⁊ ex ꝓphetia Mich. q̄ ꝓphetauit
de loco. vt patet in euangelio. Et tu bethleeʒ ter
ra iuda ⁊c. Et ex ꝓphetia balaam qui ꝓpheta-
uit de ortu ſtelle. vt patet Numeri. xxiij. Orietur

ſtella ex iacob. Manifeſtum eſt ergo xp̄m natū
eſſe: cum omnes iſte tres ꝓphetie vno tempore
ſint implete.

Dominica infra octauas epyphanie euangl.
ſcd̓m Lucam. ij.

In illo tp̄e. Cū fact⁹ eēt
ieſus annoꝝ duodecim:
aſcēdētib⁹ ill' hieroſoly-
mā ſm̄ cōſuetudinē diei
feſti: ꝯſummatiſꝗ dieb⁹ cum redi
rent remāſit puer ieſus in ieruſalē
⁊ non cognouerūt parētes ei⁹. Ex
iſtimantes autē illū eſſe in comita
tu: venerūt iter diei ⁊ querebāt eū
inter cognatos ⁊ notos. ⁊ nō inue
niētes reuerſi ſunt in ieruſalē req
rentes eū. Et factum ē poſt tridu
um inuenerūt illū in tēplo ſedētē
in medio doctoꝝ audiētem illos ⁊
interrogantē eos. Stupebāt autē
oms̄ qui eū audiebant ſup prudē-
tia ⁊ reſponſis ei⁹: ⁊ vidētes admi
rati ſunt. Et dixit mater ei⁹ ad eū
Fili q̄d feciſti nobis ſic. Ecce pat̄
tu⁹ ⁊ ego dolentes querebam⁹ te.
Et ait ad illos. Quid ē ꝙ me que
rebatis. neſciebat̄ quia in hijs que
patris mei ſūt oportet me eſſe. Et
ipſi non intellexerūt verbū quod
locut⁹ eſt ad illos. Et deſcēdit cū
eis venit in nazareth: ⁊ erat ſubdi
tus ill'. Et mater eius cōſeruabat
oīa verba hec ī corde ſuo. Et ie
ſus proficiebat etate ⁊ ſapiētia et
gr̄a ⁊ apd̓ deū ⁊ hoīes. Poſtilla

Cū fact⁹ eſſet ieſus ānoꝝ duo-
decim. Luc. ij. Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta ē āno
xp̄i. xij. xvij. kal'. maij. feria. iiij. luna. xv. indictōne
iiij. Cū euangeliſta lucas nobis declaraſſet quō
xp̄s fuit in tēplū p̄ſentat⁹ ⁊ a ſymeone ⁊ ab āna
vidua laudat⁹ ſicut dictū ē in p̄cedēti dn̄ica ⁊ poſt
ꝙ declarauit quō xp̄s in egyptū portat⁹ fuit in q̄
ſeptē annos fuit. Et cum iam rediſſet de egipto
poſt mortem herodis ⁊ fuiſſet iam q̇nꝗ ānis cū
parētibus ſuis ī nazareth [factū ē aūt anno du-
odecimo aſcēdētib⁹ parētib⁹ ſuis hieroſolimā
ſm̄ ꝯſuetudinē diei feſti] Iudei em̄ ter hēbāt in
āno p̄ceptū eūdi ī irl'm. ī paſcha qd̓ fuit feſtū azi
moꝝ. ꝑ h̓ feſtū recolebāt exitū ⁊ libatōꝫ d̓ egipto
Secūdo ī pēthecoſtē: ꝑ qd̓ recolebāt memoriā
leg̃ date ī q̄dрageſima die ab exitu d̓ egipto Ter
tio ī ſcenophegia ſeu in feſto tabernaculoꝝ ꝑ qd̓
recolebāt quō ꝑ q̄dраginta ānos ī deſerto habi-
tabāt in tabernacul'. In hijs feſtis q̇libet vir te-
nebat̄ ſe p̄ntare in irl'm cū hoſtijs a deo deſinia
tis. de mulierib⁹ nō fuit p̄ceptū. ſi tn̄ comitabant̄
viros ſuos bonū erat ⁊ laudabile. ſ; q̇ erāt valde
remoti poterāt ſe ī duob⁹ feſtis excuſare: ſ; nō de
feſto paſche niſi necc̄itate īfirmitat̄. ḡ dicit [aſcen
dētib⁹ ill'] Ioꝛ. ad lr̄am. q: galilea erat in plano
vbi nazareth fuit ſita ī q̄ xp̄s fuit ānūciat⁹ ⁊ edu
cat⁹. hierl'm aūt erat in montanis. ⁊ diſtat naza-
ret a hieruſalē ꝑ tres dietas. Sed quia ſm̄ Gre-
go. oīs xp̄i actio ē noſtra inſtructio. ergo xp̄s h̓ ī
xij. anno fecit vt nobis exēplū daret v: etiā liben
ter eccl'ias viſitem⁹. [Cōſummatiſꝗ dieb⁹.] ſcꝫ
octo ꝑtinētib⁹ ad ſollēnitatē [cū redirent] ſcilicꝫ
maria ⁊ ioſeph [remāſit puer ieſus in ieruſalē: ⁊
nō cognouert̄ p̄entes ei⁹]. id ē nō aduterūt ꝙ rema

neret. hoc eſt cõtra illos q̃ raro manẽt in eccl̃ia
vſq3 ad finẽ miſſe aut ſermonis: ſed diabolo iſti⸗
gãte cito exeũt ⁊ i cimiterio vel foro ſtãt ⁊ inuti⸗
lib' ⁊ q̃nq3 nociuis ſermonib' ſe occupãt: vt p3
Joh. viij. Qui ex deo eſt v̓ba dei audit. ꝓpterea
vos nõ auditis q2 ex deo non eſtis [exiſtimantes
autẽ illu3 eſſe i comitatu.] Guil. filij iſrl̃ ad feſta
ↄfluentib' vel ad ꝓpria redeũtib' mos erat ſeor
ſum viros ⁊ ſeorſum feminas incedere. pueri cũ
quolibet parẽte indifferẽter ire poterãt. ⁊ iõ ma⸗
ria putauit ieſum eſſe in comitatu viroꝝ. ioſeph
putauit eũ eſſe in comitatu mulierũ cum maria:
⁊ ſic ꝑdiderũt ieſum [venerũt iter vni' diei]. id ẽ
in eadem die qua redierũt de ieruſalẽ. [⁊ q̃rebãt
eũ] ſc3 ſecũda die [int̃ cognatos ⁊ notos: ⁊ non
inueniẽtes eũ reuerſi ſunt.] ſc3 tertia die [in irl̃m
req̃rentes eum. Et factum ẽ poſt triduũ inuene⸗
rũt illũ in tẽplo] nõ in foro neq3 in ludo ſicut pue
ri iam ſolent iueniri: ſ3 in tẽplo vbi dom' orõnis ẽ
[ſedentẽ in medio doctoꝝ audientẽ illos ⁊ inter
rogãtẽ eos] Ly. vt meli' poſſet oĩs audire ⁊ me
lius cũ eis ↄferre. hoc em̃ eſt ſapient̃ ꝑmo audi⸗
re ⁊ poſtea interrogare. [Stupebãt aũt oĩes q̃
eũ audiebãt] id ẽ valde mirabant̃ [ſuꝑ pruden⸗
tia ⁊ r̃nſis eius.] q2 al's inauditu3 fuerat ꝙ puer
talis etatis tam ſapiẽter loq̃ret̃ [Et vidẽtes] ſc3
maria ⁊ ioſeph eũ in medio doctoꝝ [admirati ſt
⁊ dixit mater ei' ad eũ. Fili q̃d feciſti nob̃ ſic. ecce
pater tuus] ſc3 putatiu' vel nutritius [⁊ ego dolẽ
tes q̃rebamus te] id ẽ hic inſtruũtur ꝑentes q̃li⸗
ter ſe in correctõne debeãt hr̃e ad filios vt cõtu⸗
melioſis ⁊ maledic̃ non ↄturbent pueros ſuos.
corripiẽdi em̃ ꝑmo ſunt cũ benignitate. ⁊ ſi non
iuuat tũc cũ virga aſꝑa. vt p3 ꝓuerb. xxiij. Noli
ſubtrahere a puero diſciplinam. ſi em̃ ꝑcuſſeris
eũ v̓ga non morieẗ: ⁊ aiam ei' de inferno lib̃abit̃
Notãdũ ꝙ nũq3 legit̃ in euãgelijs ioſeph ieſu lo
cutũ fuiſſe: ſ3 hoc ſꝑ marie v̓gini dimittebat. q2 ad
ip̃am tã q3 ad verã mr̃em pertinebat. Jtẽ ḃ q̃rit̃:
q̃re ioſeph d2 pr̃ ieſu cũ nõ genuerit eũ. Dicẽdu3
ꝙ dicebat̃ pat̃ ei' ꝓpter tria. Primo propt̃ hoim
opionẽ vt p3 Lu. iij. vt putabat̃ fili' ioſeph. Secũ
do ꝓpt̃ ei' nutritõem: q2 ſ̃m origenẽ ſic appella⸗
bat̃ ioſeph. ſ. pr̃ ieſu. q2 nutriti' ei' fuit. Tertio ꝓ⸗
pter ↄiugalẽ deſpõſatõ3. ſ. ioſeph ⁊ marie. Nam
ſ̃m aug. multo ↄueniẽti' xp̃us d2 fili' ioſeph q̃3 ſi
eſſ3 aliũde adoptat'. Jtem q̃re maria virgo pre⸗
poſuit ioſeph an̄ ſe dicẽs. Pr̃ tu' ⁊ ego dolẽtes q̃
rebam' te. cũ tñ ſit mr̃ dei ⁊ regina celi. Rñdet̃
ꝓ ꝓpt̃ hũilitatẽ quã hẽbat excellẽtiſſimã. Secũ
do vt exẽplũ daret alijs mulierib' honorandi vi⸗
ros ſuos [Et ait ad illos. Quid ẽ ꝙ me q̃rebat̃]
ſc3 inter ↄſanguineos ⁊ notos [neſciebatis q̃a i
hijs q̃ patris mei ſunt] ſupple celeſtis. [opꝫ me
eſſe] q2 aliũ patrẽ non habeo. Orige. in cel' ſine
mr̃e in terr' ſine patre [⁊ ip̃i non intellexerũt v̓bũ
qđ loq̃batur] Ly. q2 adhuc nõ erant aſſueti talia
audire ab eo [⁊ deſcẽdit cũ eis: ⁊ veñt nazareth]
ad eoꝝ ↄſolatõem [⁊ erat ibi ſubdit' ill'.] ad no⸗
ſtrã inſtructõem [⁊ mr̃ eius ↄſeruabat oĩa verba
hec i corde ſuo] oĩa em̃ q̃ vidit vl' audiuit a xp̃o ſi
eri q̃ꝝ tũc plenã cognitõ3 nõ hẽbat memorit̃ re⸗
nuit. Vñ Be. v̓go maria q̃ nõ itellexit ſiue q̃ nõ⸗
dũ itelligere potuit põit oĩa i corde ſuo q̃ſi rumi⸗
nãda ⁊ diligẽti' ſcrutãda recõdebat. ḃ eſt ↄ nos
obliuioſos q̃ nec aliq̃d qđ de deo ⁊ ſalute aiarũ
nr̃aꝝ audiuim' memorit̃ retinem': ſ3 ſum' ſic vas
ↄfractũ qđ nihil põt ↄtinere. vñ Eccl̃i. xxi. Cor fa⸗
tui q̃ſi vas ↄfractũ oẽm ſapiam nõ tenebit [Jh̃s
aũt ꝓficiebat etate] Hor. q̃ ad corꝑis icremẽtu3
ſc3 de infãtia ad pueritiã: ꝺ pueritia ad iuuẽtutẽ
[⁊ ſapia ⁊ gr̃a] Ly. nõ q̃tũ ad rẽ ſ3 q̃tũ ad oñſio
nẽ i effectu iq̃tũ ſapiam ſuã non tm̃ hũanã ſ3 eti
am diuinam magis oſtendebat ſc̃dm ſuũ bene⸗
placitũ: ⁊ prout noſtre ſaluti expediebat. [apud
deum ⁊ apud homines] id eſt deo ad laudem: ⁊
hominibus ad ſalutem proficiebat.

Dñica ꝑma poſt octa. epyphanie euangeliũ
ſc̃dm Joh. ij. capl̃o.

In illo tp̄e. Nuptie fcte͂
ſunt i chana galilee: ⁊ e⸗
rat mr̄ ieſu ibi. Vocatus
eſt aūt ieſus ⁊ diſcipuli eiꝰ ad nu⸗
ptias. ⁊ deficiēte vino dixit mr̄ ie⸗
ſu ad eū. Vinū non hn̄t. Et dixit
ei ieſus. Quid mihi ⁊ tibi eſt mu⸗
lier. nondū venit hora mea. Dixit
mater eiꝰ miniſtris. Quodcunqȝ
dixerit vob̄ facite. Erāt aūt ibi la
pidee hydrie ſex poſite ſcḋm purifi
catiōem iudeoꝝ capiētes ſingule
metretas binas vel trinas. Dicit
eis ieſus. Implete hydrias aq̄. et
īpleuerūt eas vſqȝ ad ſummū. ⁊ di
cit eiſ ieſus. Haurite nūc ⁊ ferte ar
chitriclino: ⁊ tulerūt. Vt āt guſta
uit architriclinꝰ aquā vinū factuȝ
⁊ nō ſciebat vn̄ eēt. miſtri aūt ſcie⸗
bāt q̄ hauſerāt aquā: vocat ſpōſuȝ
architriclinꝰ ⁊ dicit ei. Ois hō p̄
mū bonū vinū ponit: ⁊ cū inebria
ti fuerit tūc id qđ deteriꝰ eſt. tu āt
ſeruaſti bonū vinum vſqȝ adhuc.
hoc fecit initiū ſignoꝝ ieſus i cha
na galilee: ⁊ manifeſtauit gliaȝ ſu
am. Et crediderūt i eū diſcipli eiꝰ

Nuptie facte ſunt in chana ga
lilee. Ioh. ij. Miraculū iſtud dn̄s ieſus fecit an⸗
no eiꝰ. xxxi. viij. ydꝰ ianuarij. luna. xv. feria. ij. indi
ctiōe. iiij. Ante initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſctūs io
hānes de vocatione diſcipuloꝝ xpi. tūc dicit eis.
Amē amē dico vob̄. videbiꝝ celū aptū ⁊ āgelos
dei deſcēdētes ⁊ aſcēdētes ſup filiū hois. tūc ſe⸗
q̇tur euāgeliū hodiernū [Nuptie facte ſūt i cha⸗
na galilee] Hor. chana eſt nomē ville in q̄ facte
ſunt nuptie ꝓuincia galilee. Et iſta villa diſtat a
hieruſalē q̄ſi tribus dieꝝ. ⁊ iſte nuptie facte ſunt
eadē die q̄ xp̄s baptiſatꝰ eſt reuoluto vno anno,

[⁊ erat mater ieſu ibi] ſi đr ꝙ fuerit vocata q̄ rati
one ꝯſanguinitaꝝ venerat tāq̄ officioſa. ſic̄ etiaȝ
abijt i mōtana ad elizabeth ad ſeruiēdū ei Luce
p̄mo. Rōne huiꝰ etiā vocatꝰ fuit dn̄s ieſus cū di
ſcipulis ſuis. Criſ. vocatꝰ ē ieſus ad nuptias nō
vt aliq̇s magnꝰ: ſʒ vt ꝯſanguineꝰ. ⁊ ip̄e vt hūilis
nō reſpuit ſʒ venit. Sed quō vocati ſunt ieſus ⁊
mat̄ eiꝰ ⁊ diſcipuli ad nuptias cū eēnt paupes:
q̄les nō ſolēt ad cōuiuia vocari. Rn̄det ꝙ ſpon⸗
ſus ⁊ ſpōſa paupes fuerūt. ⁊ iō paupes iuitabāt
Xp̄s aūt nuptijs intereſſe voluit vt nuptias ap⸗
probaret. ⁊ errorē eoꝝ excluderet q̄ nuptias dam
nāt. Vn̄ Beda. ſi thoro imaculato ⁊ nuptijs de
bita caſtitate celebraꝝ culpa ineſſet: nequaq̄ do
minꝰ ieſus ad has venire voluiſſet. Vn̄. i. Chor.
vij. nō peccat mulier ſi nubat. ſi vxorē accepiſti n̄
peccaſti. ſi nupſerit v̄go nō peccat [⁊ deficiente
vino] in ip̄o ꝯuiuio. qđ eſt ſignuȝ pauptaꝝ [dixit
mr̄ ieſu ad eū: vinū nō habēt] ſcʒ miniſtri ad pro
pinādū [⁊ dixit ei ieſus. q̇d mihi ⁊ tibi ē mulier]
Tho. q. d. defectꝰ iſte nō ꝑtinet ad me vel ad te. ſʒ
ad illos q̇ꝝ ſunt nuptie [nōduȝ venit hora mea]
Criſ. q. d. q̇d rogas ⁊ peꝝ vt faciā miraculū ante
q̄ ſit hora ꝯueniēs ad h̄ licet eīm vinū deficeret.
nōdū tm̄ defectꝰ vini erat oibꝰ manifeſtꝰ. xp̄s aūt
volebat vt oēs ꝑus ſcirēt defectū vt ſic poſtea mi
raculū eēt omibꝰ certū ⁊ manifeſtū [dicit mr̄ ie⸗
ſu miniſtris]. i. ſuitoribꝰ ꝯuiuij [q̇dcunqȝ dixerit
vob̄ facite] Tho. credēdū ē ꝙ btā v̄go nunq̄ ali
q̇d petijt a filio ꝙ ip̄e nō fecerit. Et nō lʒ aliquā⸗
tulū dure videretur mr̄i rn̄dere. ip̄a tm̄ firmiſſime
ſciuit eū facturuȝ qđ petiuerat. ⁊ iō dicit miſtris:
q̇dcūqȝ dixerit vob̄ facite [erāt aūt ibi] ſcʒ i domo
ꝯuiuij lapidee hydrie ſex poſite ſcḋm purificatio⸗
nē iudeoꝝ]. i. morē iudeoꝝ vt pʒ Mar. vij. phari
ſei ⁊ oēs iudei niſi crebro lauēt manꝰ nō mādu⸗
cāt panē [capiētes]. i. cape valētes [ſingule me⸗
tretas]. i. mēſuras [binas vel trinas. dicit eis]. i.
miniſtris [ieſus] rogatꝰ a mr̄e [iplete hydrias a
qua. ⁊ ipleuerūt eas vſqȝ ad ſūmū] vt nihil vacu
itaꝝ remaneret [⁊ dicit eis ieſus] Tho. iaȝ facta
trāſmutatiōe cuiꝰ omipotētia iā aquā in vinū cō
uerterat. q̄ p̄t ſilr̄ panē in corpꝰ ⁊ vinū in ſangui
nē trāſmutare [haurite nūc ⁊ ferte architriclio]
Vn̄ Criſ. architriclinꝰ đr q̄ſi ordinator vł diſpē⸗
ſator i ꝯuiuio [⁊ tulerūt] ſcḋm ip̄iū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i
Et notādū ꝙ miſtri obediētes fuerūt in fundēdo
⁊ in hauriēdo ⁊ i deferēdo [vt āt guſtaſſet archi⸗
triclinꝰ aquā vinū factū. ⁊ nō ſciebat vn̄ eēt: mi⸗
niſtri aūt ſciebāt q̄ hauſerāt aquā vocat ſpōſum
architriclinꝰ ⁊ dicit ei. omis hō p̄mū]. i. in p̄ncıº

cōuiuij[bonū vinū ponit]in mēſa[⁊ cū inebꝛia
ti fuerint]cibo ⁊ potu boni vini[tūc id qđ deteri
us eſt].i.minus bonū[tu aūt ſeruaſti bonū vinū
vſqꝫ huc]imo optimū.⁊ ſicut Criſ.dic.hoc ē ge-
nerale in oīb⁹ miraculis ꝙ ſemꝑ ad nobilius
terminat̃ ꝙ̄ natura poſſit.nunꝙ̄ natura fecit ita
bonū vinū ſicut illud fuit.nunꝙ̄ aliqs piſtoꝛ ita
bonū panē fecit ſicut qn̄ xp̄s panes multiplica-
uit.vn̄ ꝓpt̃ hoc q̄ comederūt de panib⁹ iſtis vo-
luerūt eū facere regē.Joh.vi.Jtē natura nunꝙ̄
potuit dare ita clarū ⁊ acutū viſum ſicut ipe xp̄s
dedit ceco nato Joh.ix.[hoc initiū ſignoꝝ fecit ie
ſus in chana galilee.⁊ manifeſtauit gl̄iam ſuā].
Glo.i.latētē diuinitatē rōne edificatiōis diſcipu
loꝝ.vn̄ ſubdit̃[⁊ crediderūt in eū diſcipuli ei⁹].
id eſt firmi⁹ crediderūt.q̄a viſo miraculo roboꝛa
ti ſunt in fide ampli⁹ ⁊ amoꝛe eius. Ubi notādū
ꝙ ſanct⁹ Tho.de aq̄no in.iij.ꝑte ſūme.q.xliij.d.
ꝙ dn̄s ante illud miraculū ꝯuerſiōis aque in vi-
nū nullū aliud fecit in hūana natura.⁊ iō libell⁹
de infantia ſaluatoꝛis ꝯriū hui⁹ dicēs:repꝛobat⁹
eſt tāꝙ̄ ab hereticꝭ ꝯfect⁹.vt pꝫ in decreto gelaſij
Un̄ circa p̄ns euāgeliū vbi đr.Nuptie facte ſūt
in chana ⁊c.q̄rit̃ q̄d efficit m̄rimoniū.Reſpōdet
hugo de pꝛato ꝙ ꝯſenſus exp̄ſſus volūtarius et
nō fictus vel coact⁹ de v̄bis de p̄nti efficit matri
moniū.carnis aūt copula ipm̄ ꝯſūmat.alia autē
que p̄cedūt vt ꝓmiſſio de accipiēdo ſunt ſpōſa-
lia.nec efficiūt matrimoniū.ſil'r que comitant̃.vt
miſſio ānuli q̄ eſt ſignū m̄rimonij ⁊ inſtrumētū.
Et oīa alia q̄ obſeruāt̃ in m̄rimonio ſunt q̄dā
ſolēnitates m̄rimonij:nō ꝙ efficiūt m̄rimonium
Conſenſus aūt ille eſt in cohabitatiōem ꝑpetuā
⁊ in copulā carnalē.Jtē notādū ꝙ int̃ xp̄ianum
⁊ quācūqꝫ aliā perſonā nō baptiſatā nō pōt eſſe
ꝯiugiū:cū baptiſm⁹ ſit ianua omniū ſacramen
toꝝ.ſil'r ſi aliqs infidelis cōuertitur ad fidem:et
eius vxoꝛ nollet ꝯuerti pōt accipe aliā vxoꝛē.⁊ ſi
mile eſt de vxoꝛe.q: nō eſt cōuētio lucis ad tene-
bꝛas neqꝫ xp̄i ad belial.vt dicit aplus.ij.ad Cho
rinth.vi.Jtē qn̄ q̄s timoꝛe coact⁹ accipit aliquā.
ſi eīn poſtea qn̄ eſt in loco tuto nō ꝯſentit pōt eā
dimittere.q̄a matrimonia debent eſſe libera ⁊c̄.
Jtem notandum ꝙ ph̄us in politicꝭ dicit.Mas
nō debet cōtrahere ante.xxvij.annū.⁊ puella an
te.xviij.annū.al's fet⁹ īꝑficit̃.q̄a mas ⁊ femina
tunc non creſcunt.opoꝛtet tamē ⁊ pꝛeueniri p̄nt
pꝛefata tempoꝛa aliquando pꝛopter incontinen
tiam.

Dn̄ica ſecūda poſt octauas epiphanie.Euan
gelium ſm̄ Math.viij.

In illo tp̄e. Cum deſcen
diſſet ieſus de mōte ſecu
te ſunt eum turbe multe
⁊ ecce lepꝛoſ⁹ veniēs adoꝛabat eū
dicēs Dn̄e ſi vis potes me mūda
re. Et extēdēs ieſus manū tetigit
eū: dicēs. Volo mūdare. Et con-
feſtim mūdata ē lepꝛa ei⁹. Et ait
illi ieſus. Vide nemini dixeris: ſꝫ
vade oſtēde te ſacerdotib⁹: ⁊ offer
mun⁹ tuū qđ p̄cepit moyſes in te
ſtīoniū ill'. Cū aūt itraſſet caphar
naū acceſſit ad eū cēturio: rogās
eū ⁊ dicēs. Dn̄e puer meus iacet
in domo paralitic⁹ ⁊ male toꝛque
tur. Et ait illi ieſus. Ego veniam
⁊ curabo eum. Et rn̄dens cēturio
ait. Domine non ſum dignus vt
intres ſub tectum meum: ſꝫ tātum
dic v̄bo ⁊ ſanabitur puer me⁹. Nā
⁊ ego homo ſum ſub poteſtate cō-

ſtitut⁹ habēs ſub me milites: ⁊ di
co huic vade: ⁊ vadit: ⁊ alio veni ⁊
venit: ⁊ ſeruo meo fac hoc ⁊ facit.
Audiēs aūt ieſus mirat⁹ ē ⁊ ſeqn
tibus ſe dixit. Amē dico vobis: nō
inueni tantam fidē in iſrahel. Di
co autē vobis ꝙ multi ab oriente
⁊ occidēte veniēt ⁊ recumbēt cuꝫ
abraham yſaac ⁊ Jacob in regno
celorum. Filij autē regni eijciēt
in tenebras exteriores: ibi erit fle-
tus ⁊ ſtridor dentium. ⁊ dixit Je-
ſus centurioni. Vade ⁊ ſicut credi
diſti fiat tibi. ⁊ ſanatus eſt puer ex
illa hora.

Poſtilla

Cum deſcendiſſet ieſus de mō
te ⁊c. Mathei. viij. Mar. pmo. Luc. v. Hiſtoria
huius euāgelij facta eſt anno xpi. xxxi. ij. yd⁹ Ju
lij. feria. v. luna. xvi. indictiōe. iiij. Glo. Poſtꝙ do
min⁹ docuerat diſcipulos i mōte deſcēdit in val
lē vt turbas doceret: ⁊ ſanaret turbarū infirmos
q̄ ſeq̄bant̄ eū. Diſcipulis eīn tanꝙ ꝑfectioribus
ſermonē fecit in mōte. turbis aūt tanꝙ imꝑfectꝭ
in valle p̄dicauit. Et ſm haymonē exēplo chriſti
debent facere p̄dicatores: vt in p̄dicatiōe ſua ha
beāt ſermonē tēperatū. ⁊ ſicut ſciūt vnūquemqꝫ
capere poſſe: ita ⁊ verbū dei annūciēt. Vnde etiaꝫ
Greg. ſm capacitatē auditoꝝ formād⁹ eſt ſmo
doctoris [ſecute ſunt eū turbe] Glo. ꝓpter quaꝝ
ſequelā ⁊ edificatiōem mouebat̄ ad faciēdū mi-
racula [ecce leproſus veniēs] ſcꝫ cū fide cordis.
[⁊ adorās eū] cū hūilitate corꝑis. vnde Mar. i.
dꝛ genuflexit Luc. v. ꝓcidit in faciē. q̄ oīa hūili
tatē idicāt. Orige. Habuit eīn tria ille leproſus
in ſe. que quicunqꝫ habuerit in ſe nihil a deo ſibi
negatur. Primū eſt fides: quod tangitur cum di
citur. adorabat eum. Vnde Jaco. i. Poſtulet au
tem in fide nihil heſitans: ⁊ dabitur ei. Secūdū
eſt humilitas: quod notatur cum dicitur: procidit
in faciem. Vnde Eccl. xxxv. Oratio humilian-
tis ſe celos penetrat. Tertium eſt deuota oratio:
quod notatur cum dicitur. Domine ſi vis potes
me mundare. Hic eſt conſiderandum ꝙ ſapien-
ter ſe habuit ille leproſus tunc. Primo ad fidem
conuerſus. Non enim deſiderauit ſanitatem cor-
poris niſi inquantuꝫ illa eſſet anime ſalus. ⁊ iō
non orauit vt dominus eum ſanaret: ſed illi⁹ vo-
luntati commiſit an eum ſanare vellet: qui ſolus
nouit quid ſue congrueret ſaluti. A quo leproſo
adhuc i fide neophico nos a pueritia in fide xpi
nutriti exemplum recipere debemus: vt bōa for-
tune: bona nature: ⁊ quecunqꝫ terrena quibus
contingit bene ⁊ male vti non petam⁹ a deo. nec
ea queremus niſi inquantum neceſſaria ſunt ſu
ſtentationi noſtre ⁊ expedientia noſtre ſaluti. Ni
hil enim nobis bonum eſt niſi noſtra felicitas
eterna ⁊ ea que nobis ad iſtam conſequendam
proficiunt: ſiue proſpera ſiue aduerſa [Et exten-
dens Jeſus manum tetigit eum: dicens. Volo
mundare] Vnde Damaſce. Humanitas chriſti
erat organum ⁊ inſtrumentuꝫ diuinitatis. Et iō
ſicut artifex mediante inſtrumento operatur: ſic
virtus diuina in chriſto per applicationem hūa-
nitatis a qua miracula fiebant quandoqꝫ. ſicut
hunc leproſum tangendo ſanauit [⁊ confeſtim mū
data eſt lepra eius] ſcilicet totaliter non tantum
diminuta. Vnde in ps. cxlviij. Jpſe dixit ⁊ facta
ſunt. Vnde Auguſt. dicit ꝙ nō ſtatim poſt deſcē
ſum de monte fecit hoc miraculum. ſed poſtquā
ſermonem in loco campeſtri fecit turbis. ſicut di
citur Luce. v. Chriſt⁹ poſt ſermonē imediate ꝓ-
cedit ad miracula vt verbis precedentib⁹ aucto
ritatem preſtaret. vt mirabilis in verbis. mirabi-
lior apparet in opere. ſ. [Et ait illi Jeſus. Vide
nemini dixeris] ſcilicet miraculum quod factum
eſt. Criſ. Jn his verbis docet nos non eſſe vane
glorioſos ⁊ ſi aliquod bonum circa nos eſt non
nobis: ſed deo aſcribere debem⁹. Vnde ps. cxiij.
Non nobis domine non nobis: ſed nomini tuo
da gloriam [ſed vade oſtende te ſacerdotibus: ⁊
offer munus quod precepit moyſes] Leuit. xiiij
ſcilicet duos paſſeres offerebat pro emundatio-
ne ſua. vnus eorum occidebatur: ⁊ alter in ſan-
guinem illius intingebatur. ⁊ ſic dimiſſus euola
uit [in teſtimonium illis] id eſt vt illorum teſti-
monium ſanus habearis. Quare chriſtus lepro
ſum ſanatum miſit ad ſacerdotes. Reſpōſio ſm
Glo. Primo propter legis approbationem. Se
cundo propter miraculi confirmationeꝫ ſcilicet
vt teſtes eſſent miraculi. Tertio propter eorum
vtilitatem: vt videntes crederent ⁊ ſaluarentur.
Quarto propter eruditiōem noſtram: vt nos eti
am ſacerdotes honoremus. Quinto in exem-
plū peccatoribus qui ſunt lepra peccati infecti:

qbꝰ di.[Jte].i.nō ſtate[oſtēdite]non occultate.
[vos]nō alios[ſacerdotibꝰ]q̇ hn̄t ptāte remittē
di pctā.vt pꝫ Joh.xx.Accipite ſpm̄ ſct m̄:q̄ꝝ remi
ſerit̄ pctā remittūtur eis[Cū āt itroiſſet caphar
nau̅ acceſſit ad eū centurio].i.q̇dā gētil'q̇ hēbat
hoies in armis ſub ſe ad cuſtodiā ipius galilee.
Tūc em̄ terra iudeoꝝ ſubiecta erat romanis:a q̇
bus illuc erat poſitꝰ cēturio ille.Jſte aūt centu
rio audit̄ xp̄i miracul'firmit̄ credidit ꝙ poſſet ſa
nare ſuū eiꝰ q̇ erat ei valde charꝰ.vt dꝛ Luc.v.et
iō de eiꝰ ſanatiōe fuit valde ſollicitꝰ[Acceſſit er
go rogās eū dicēs.Dn̄e puer meꝰ]ſuū nomians
puerū ſuū.h̄ eſt ꝯ ſupbos:q̇ famulos dedignant̄
[iacet i domo]ſcꝫ nō potēs venire ad te.h̄ eſt cō
tra inhūanos dn̄os q̇ expellūt infirmos famlos
a domo ſua ⁊ mittūt ad hoſpitale[paliticꝰ ⁊ ma
le toꝛq̄tur]Criſ.Jnfirmitatē tātūmō expoſuit:ſ
ſanitat̄ remedium in ptāte miſcd̄ie eiꝰ dimiſit[⁊
ait illi ieſus.Ego veniā ⁊ curabo eū]Vn̄ beda.
Qui ad ſanādū filium reguli ire noluit ne diuiti
as honoꝛare videret̄:ad ſeruū vadit ne ſuilē cō
ditiōem ſpꝛeuiſſe putaret̄[⁊ rn̄dēs centurio:ait.
Dn̄e nō ſum dignꝰ]ſcꝫ q̇a gētil'ſum.vn̄ Hieron̄.
Quia gētilis fuit:⁊ foꝛte idola ſtabant in domo
ſua.iō noluit vt xp̄s itraret:ne i h̄ offenderet̄[vt i
tres ſub tectū meū]Goꝛ.nō dicit palaciū lꝫ pꝛin
ceps eēt:ſ tectū p̄ hūilitate ſua:⁊ ꝯſideratiōe ma
gnitudinis xp̄i.vn̄ Augꝰ.Dicēdo ſe indignū pꝛe
ſtitit ſe dignū.nō i cuiꝰ pietes:ſ in cuiꝰ coꝛpꝰ xp̄s
itraret.vn̄ Oꝛige.Qn̄ coꝛpꝰ ⁊ ſanguinē xp̄i ſum
ptur̄ es:tūc dn̄s tectū tuū vult itrare.Et tu ḡ hu
miliās teipm dic.Dn̄e nō ſuꝫ dignꝰ vt intres ſub
tectū meū:ſ tm̄ dic v̄bo ⁊ ſanabit̄ puer meꝰ.Vn̄
Beda.Mag̃ fides q̄ dicere credit eē facere[nā
⁊ ego hō ſum ſub ptāte ꝯſtitutꝰ hn̄s ſub me mi
lites:⁊ dico huic vade ⁊ vadit]ſcꝫ q̄tū ad nego
ciū iplēdū i abſentia[⁊ alio]ātiq̄ eſt grāmatica.
[⁊ alio veni ⁊ venit]q̄tū ad officiū iplēdū i pꝛe
ſentia[⁊ ſuo meo fac h̄ ⁊ facit]Ex his cōcludit
ꝙ ſi dicto eiꝰ vnꝰ vadit ⁊ aliꝰ venit.multoplus ſi
xp̄s deus ⁊ dn̄s dicat infirmitati vade ⁊ vadet.⁊
ſanitati veni ⁊ veniet[Audiēs aūt ieſus]ſcꝫ ꝙ
ſub velamēto carnis cēturio agnouiſſet excellēti
am maieſtatis[miratus eſt].i.ad modū mirant̄
ſe habuit[⁊ ſequētibꝰ ſe dixit.Amē dico vob.nō
inueni tantā fidē in iſrahel].i.in populo iudaico
qd̄ intelligēdū eſt q̄tū ad facilitatē in credendo
q̇a alij pluribus ſignis viſo.ſ ſolum audito cre
didit[Dico aūt vobis ꝙ multi ab oꝛiente ⁊ occi
dēte veniēt ⁊ recūbent cum abꝛahā yſaac ⁊ Ja
cob in regno celoꝝ]q̇a multitudo gētiū de diuer
ſis oꝛbis partibus exiſtentiū p̄ p̄dicatiōem apl̄o
rum ꝯuerſa eſt ad fidem.⁊ ſic perceperūt gratiā
i p̄nti ⁊ glīaꝫ i futuro[Filij āt regni].i.iudei ex q̇
bus erat natꝰ ⁊ q̇bꝰ erat p̄ncipalr̄ miſſus ad p̄
dicādum eis[eijcient̄ in tenebꝛas exterioꝛes]q̇a
repulerūt fidē xp̄i:⁊ ſic remanent in peccat̄ ſuis
obſtinati.⁊ ſic eijciētur ad penas inferni:que di
cūtur tenebꝛe exterioꝛes.Unde Grego.Jnterio
res tenebꝛe ſunt cecitas mentis.exterioꝛes eter
na nox damnationis[ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dē
tium]Unde Raba.Fletus de ardoꝛe:ſtridoꝛ
dentium de frigoꝛe ſolet oꝛiri.Unde Job.xxiiij.
Tranſibunt de aquis niuium ad caloꝛem nimi
um[Et dixit Jeſus centurioni.Vade]id eſt ſe
cure reuertere[⁊ ſicut credidiſti]perfecte[ſic fi
at tibi]in ſanatione ſerui tui[⁊ ſanatus eſt pu
er]non filius:ſed ſeruus[ex illa hoꝛa]ſcꝫ qua do
minus ieſus dixit ſibi[fiat tibi]Raba.Fidei me
rito oſtendit impetraſſe ſalutem ſeruo.Ultimo
notandum ꝙ legitur in euangelijs chꝛiſtuꝫ tres
paraliticos curaſſe.Unum qui iacebat in poꝛti
cu.xxxviij.annos habens infirmitatē.vt pꝫ Jo
hannis.v.Alium qui poꝛtabatur a quattuoꝛ vi
ris in grabato.vt patet Marci.ij.Tertium qui
fuit ſeruus centurionis:ſicut habetur in euange
lio hodierno.Circa preſens euangelium vbi di
citur.Extendens ieſus manū tetigit eum dicēs.
volo mundare.dicit Hugo de pꝛato ꝙ in ſcriptu
ris inuenimus tribus modis lepꝛam fuiſſe mun
datam:que ſignificat tres modos remiſſiōis pec
catoꝛum.Pꝛimus modus fuit in ablutōne aque
vt lepꝛa naaman.vt patet.iiij.Regū.v.⁊ ſignifi
cat baptiſmū in quo omnia peccata mundātur.
ſic fuit mundatus Conſtantinus coꝛpoꝛaliter ⁊
ſpiritualiter.i.in coꝛpoꝛe ⁊ anima ſimul.Secun
dus modus fuit in oſtenſiōe ⁊ miſſione ad ſacer
dotes.⁊ ſignificat confeſſionem.in qua ⁊ p̄ quaꝫ
peccata mundātur.Unde Jaco.v.Confitemini
alterutrum peccata veſtra:⁊ oꝛate pꝛo inuicē vt
ſaluemini.Tertius modus fuit in tactu manus
xp̄i:ſicut hic dꝛ.Extēdens manū ⁊c.⁊ ſignificat
bonā operatiōem.Nam ſi homo in peccato moꝛ
tali exiſtens non deſperat:ſed facit bona opera.
oꝛando.ieiunando.elemoſynas dando.⁊ verbuꝫ
dei audiendo.tunc dominus ieſus chꝛiſtus eo ci
tius illuminat eum:⁊ nō patitur eum perire:ſed
reducit ad pn̄iam.vt patet in coꝛnelio centuriōe:
de quo legitur Act̄.x.Elemoſyne tue ⁊ oꝛatiōes
aſcenderunt in conſpectu dei.Et ad eum miſſus
eſt beatus petrus apoſtolus vt baptiſaret eum.
Sed ſi in peccato moꝛtali exiſtens negligit bona

opari vt multi ſtulti faciūt dicētes. Ad q̇d ꝓdeſt mihi bona opari. tūc deus derelinq̇t qn̄qꜫ tales: vt tandē ſic in peccatis ſuis moriātur ⁊ dānabū-tur. Vn̄ de hoc d̾ in decret̄. In peccat̄ exiſtētes debēt bona opa facere vt de᷒ corillor̄ illuſtret. de pe. diſt. v. falſas. Seq̇tur. vade oſtēde te ſacerdo ti. Hic rep̄hendit̄ error pauperū de lugduno dicē tiū nō eſſe neceſſariū ſacerdoti ꝯfiteri. q̇a q̇libet bon᷒ chriſtian᷒ eſt ſacerdos.

Dn̄ica tertia poſt octauas epyphanie. Euan-geliū ſm Math. viij.

In illo tp̄e. Aſcēdēte ie-ſu in nauiculā: ſecuti ſūt euꝫ diſcipuli eius. Et ec ce mot᷒ magnus factus eſt in ma ri: ita vt nauicula operiret̄ flucti-bus. Ipſe vero dormiebat. Et ac ceſſerūt ⁊ ſuſcitauerūt euꝫ diſcipu li ei᷒ dicētes. Dn̄e ſalua nos: peri mus. Et dixit eis ieſus. Quid ti-midi eſtis modice fidei. Tūc ſur-gēs imꝑauit vētis ⁊ mari: ⁊ facta eſt trāquillitas magna. Porro ho mines mirati ſunt dicētes. Qual̄ eſt hic: quia venti ⁊ mare obediūt ei.

Poſtilla

Aſcendente ieſu in nauiculam

Math. viij. Mar. iiij. Luc. viij. Hyſto. hui᷒ euā-gelij facta ē anno xp̄i. xxxiij. kal. auguſti. feria. v. luna. iij. indictiōe. iiij. Ante initium illi᷒ euāgelij ſcribit ſanct᷒ mathe᷒ in eodē cap. ꝙ vn᷒ de ſcrib acceſſit ad ieſum ⁊ ait illi. Magiſter ſequar te q̊ cūqꜫ ieris. dicit ei. vulpes foueas habent ⁊ volu cres celi nidos. fili᷒ aūt homis nō habet vbi ca-put ſuū reclinet. Ali᷒ aūt de diſcipulis ei᷒ ait illi. dn̄e ꝑmitte me p̄mū ire ⁊ ſepelire patrē meū. ie-ſus aūt ait illi. Seq̄re me ⁊ dimitte mortuos ſe-pelire mortuos ſuos. Et ſtati ſeq̇tur euāgeliū ho diernū [Aſcēdēte ieſu in nauiculā] Vnde Crib. Cū multa ⁊ mirāda dn̄s oſtēdiſſet in terra tran-ſijt ad mare vt ibidē excellētiora opa demonſtra ret: q̄tenus terre mariſqꜫ dn̄m ſe onderet. [ſecuti ſunt eū diſcipuli eius] ſcꝫ trāſfretātes cū eo [⁊ ec ce mot᷒] .i. marꝭ turbatio. Vn̄ pſ. lxiiij. Qui ꝯtur bas ꝓfundū marꝭ. Et iſta turbatio marꝭ non fuit natural̄. ſ; imperio xp̄i hec facta eſt diuina v̇tute: vt manifeſtaret̄ v̇tus xp̄i diſcipulis ei᷒ [magn᷒] ſcꝫ vt mai᷒ appareret miraculū [fact᷒ eſt i mari] id eſt in ſtagno genezareth [ita vt nauicula ope riret̄ fluctib᷒] ſupple fere. ⁊ dicit operiret̄ ⁊ non ſubmergeret̄: q̇a nauis xp̄i ꝯcuti pōt. Cui᷒ figu-ra oſ̄ſa eſt in archa noe vt pꝫ. Gen̄. vij. [Ipſe ve ro dormiebat] Ly: ⁊ hoc duplici de cā. Prima vt veritas hūane nature in eo oſtēderet̄. dormiebat em̄ corpe: ſ; vigilabat deitate. Secūda vt diſcipu li in periculo poſiti ad xp̄m recurrerēt. ⁊ auxiliuꝫ ſuū peterēt. iō ſeq̇tur [⁊ acceſſerūt ⁊ ſuſcitauerūt eū diſcipuli ei᷒: dicētes] deuot̄ precib᷒ [dn̄e peri-mus] id eſt perire timem᷒ [ſalua nos] Ra. o ve races ⁊ bn̄dicti diſcipuli xp̄i, ſaluatorē vobiſcuꝫ habet̄ ⁊ periculū timet̄. vita vobiſcū ē ⁊ de mor-te ſolliciti eſtis [⁊ dixit: q̇d timidi eſtis] Ly. quaſi diceret. Nō debet̄ timere cū ſim p̄ns vobiſcū quē vidiſtis tot miracula facere i terra [modice fidei] Crib. ꝓpt̄ hoc vocat eos modice fidei. q̇a licꝫ cre derent xp̄m poſſe eos liberare a periculo cū eſſet excitat᷒. nō t̄n credebāt ꝙ hoc poſſet dormiēs fa cere. q̇a ſi ꝑfectā fidē haberēt cognoſcerēt eū tā-tā v̇tutē habētē dormiēdo q̄tā vigilādo. ⁊ tantā in mari q̄tā in terra. tūc ſcꝫ poſt p̄ces diſcipulo-rū [ſurgēs] .ſ. a ſomno [iꝑauit vēt̄ ⁊ mari] ꝯ iun dātiōeꝫ fluctuū [⁊ facta ē trāq̇llitas maḡ i mari] Ly. ex q̊ patet eius diuinitas. q̇a miraculū hoc fe cit imperādo ſicut dn̄s omniū creaturarū. vn̄ ſeq̇ tur [porro homies mirati ſunt] Vn̄ hieroñ. non

diſcipuli ẜ naute ⁊ ceteri qui erant in naui[dicē
tes. qualꝭ eſt hic] Ly. q: ſicut hō dormit ⁊ ſic deꝰ
miracula facit. Glo. in miraculꝭ xp̄i ſꝑ aliq̄d poni
tur: ad oſtēdēdū ṽitatē hūanā. ⁊ ad oſtēdēdū ve-
ritatē deitatꝭ. Unde Cryſ. Sōnꝰ hoiem trāquilli
tas deū oñdebat. Tria ḡ admirātur. Et hoiez dor
mientē. ⁊ deū iperātē. ⁊ creaturā obediētē. vñ ad
dūt[q̄a vēti ⁊ mare obediūt ei] ſicꝫ creatꝫ creatori

Dñica quarta poſt octauā epiphanie. Euāgeli
um ſm Math. xiij.

IN illo tp̄e. dixit ieſus di
ſcipulꝭ ſuis ꝑabolā hanc.
Sil̄e factū ē regnū celo-
rū hoi q̄ ſeminauit bonū ſemen in
agro ſuo. Cū aūt dormirēt hoies
venit inimicꝰ ⁊ ſupſeminauit ziza-
nia i medio tritici: ⁊ abijt. Cū aūt
creuiſſet herba ⁊ fructum feciſſet:
tūc apparuerūt ⁊ zizania. Accedē
tes aūt ſerui p̄riſfamilias: dixerūt
ei. Dñe: nōne bonū ſemē ſemina-
ſti in agro tuo. Uñ ergo habet zi-
zania. Et ait illꝭ. Inimicꝰ hō hoc
fecit. Serui autez dixerūt ei. Uis
imus ⁊ colligimꝰ ea. Et ait. nō: ne
forte colligētes zizania eradiceꝭ
ſimul cū eis ⁊ triticū. ſinite vtraqꝫ
creſcere vſqꝫ ad meſſem. ⁊ in tēpo-
re meſſis dicā meſſoribꝰ: colligite
p̄mū zizania. ⁊ alligate ea in faſci
culos ad cōburēdū: triticū aūt cō-
gregate in horreū meū. Poſtilla.

Simile factū eſt regnū celoruz
Math. xiij. Hyſtoria huiꝰ euāgelij facta ē i men
ſe apl̄i. vicꝫ p̄ma die anno xp̄i. xxxiij. idictione. v.
[Sil̄e factū eſt regnū celoꝝ]. i. ſtatꝰ eccl̄ie militā
tis[hoi q̄ ſemiauit bonū ſemē i agro ſuo] Lyra.
hō ille xp̄s eſt: ager aūt eccl̄ia labore ⁊ ſanguine
xp̄i exculta. Bonū ſemē eſt ſctā doctrina ⁊ fides
catholica[Cū aūt dormirent hoies]. i. cuſtodes
Glo. interl. q̄ ad tutelā ⁊ cuſtodiā ſunt deputati.
ꝑ q̄s p̄lati deſignātur[venit inimicus hō]. i. dia-
bolꝰ vt pꝫ Exo. xv. Dixit inimicꝰ ꝑſeq̄r ⁊ compre.
⁊c̄.[⁊ ſupſeminauit zizania i medio tritici] q: in
ter doctrinā veritatꝭ cōmiſcuit fallaciā errorꝭ. int
fideles ⁊ electos cōmiſcuit prauos hoies: int vir
tutes cōmiſcuit vicia[Cuz aūt creuiſſet herba ⁊
fructū feciſſet apparuit zizania] Crisſ. q̄ſi ſimilez
herbā hñs: ita q̄tū ad exteriorē apparētiā frequ
ter nō eſt dr̄ia int ſemē xp̄i ⁊ ſemē diaboli: ẜ in fa
cto dep̄hēdit diūſitas[Accedētes aūt ſerui p̄riſ
familias dixerūt ei. Dñe: nōne bonū ſemē ſemia-
ſti i agro tuo. vñ ḡ hꝫ zizania. Et ait illꝭ. Inimicꝰ
hō h fec] Glo. Diabolꝰ dr̄ inimicꝰ hō ex eo q̄ hoi
a p̄ncipio inimicatꝰ[Serui aūt dixerunt ei. Uis
imus ⁊ colligimꝰ ea. Et ait: nō: ne forte eradiceꝭ
ſimul cū eis ⁊ triticū. ſinite vtraqꝫ creſcere] ſcili
cet zizania ⁊ triticum. i. bonos ⁊ malos[vſqꝫ ad
meſſem] id eſt vſqꝫ ad mūdi ꝯſumatiōem[⁊ i tē
pore meſſis]. i. iudicij dei[dicā meſſoribꝰ]. i. āgeꝭ
[colligite p̄mūz zizania: ⁊ alligate ea in faſcicu-
los ad cōburēdū] q̄a miniſterio angeloꝝ ſepara
buntꝭ mali tūc de medio iuſtoꝝ: ⁊ mittētur in ge-
hennā[triticū] id eſt fideles in horreo huiōi con
tritos ⁊ flagellatos[congregate in horreūz me-
um] id eſt in celeſte gaudium.

Dominica quinta.

Confitebor tibi domine
pater celi ⁊c̄. hoc euāgeliū quere de
ſanctꝭ ſcꝫ in feſto ſancti mathie apl̄i

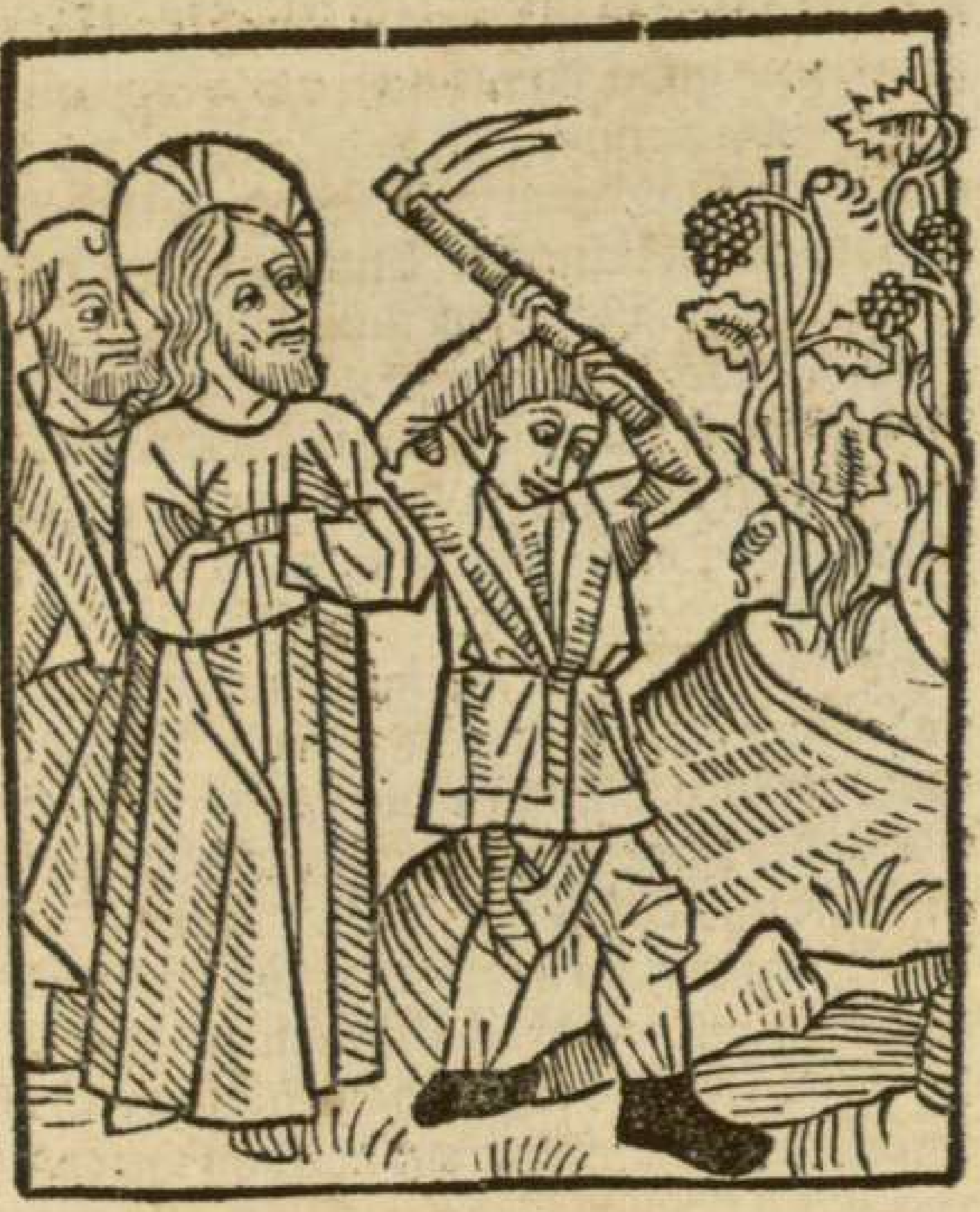

IN illo tēpore. Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis para-
bolam hanc. Simile ē re
gnum celorum homini patriſami
lias qui exijt pmo mane conduce
re operarios in vineaȝ ſuam. Cō-
uentione autē facta cuȝ operarijs
ex denario diurno: miſit eos in vi
neam ſuā. Et egreſſus circa horā
tertiam vidit alios ſtantes in fo-
ro ocioſos. ⁊ ill' dixit. Ite ⁊ vos in
vineā meam ⁊ qd iuſtuȝ fuerit da
bo vobis. Illi aūt abierūt. Iterū
autē exijt circa ſextam ⁊ nonā ho
ram: ⁊ fecit ſimiliter. Circa vnde-
cimā vero exijt ⁊ inuenit alios ſtā
tes: ⁊ dixit ill'. Quid ſtatꝭ hic tota
die ocioſi. Dicūt ei: quia nẽo nos
conduxit. Dicit ill'. Ite ⁊ vos in
vineam meam. Cum autem ſero
factum eſſet: dixit dominꝰ vinee ꝓ
curatori ſuo. Uoca oparios ⁊ red
de illis mercedem: incipiens a no
uiſſimis vſqȝ ad primos. Cum ve
niſſent ergo q̄ circa vndecimā ho-
ram venerant: acceperunt ſingl'os
denarios. Uenietes autem ⁊ pri-
mi arbitrati ſunt ꝙ plus eſſent ac
cepturi. Acceperunt autem ⁊ ipſi
ſingulos denarios: ⁊ accipientes
murmurabant aduerſus patrem-
familias dicentes. Hi nouiſſimi
vna hora fecerūt: ⁊ pares illos no
bis feciſti: qui portauimus pondꝰ
diei ⁊ eſtus. At ille reſpondēs vni
eorum dixit. Amice non facio tibi
iniuriam: nōne ex denario conue
niſti mecum tolle quod tuuȝ eſt ⁊
vade. Uolo autem ⁊ huic nouiſſi-
mo dare ſicut ⁊ tibi. An non licet
mihi facere quod volo: an oculus
tuus nequā eſt: quia ego bonꝰ ſuȝ
Sic erunt nouiſſimi primi ⁊ primi
nouiſſimi. Multi enim ſunt voca
ti pauci vero electi.

Poſtilla

Simile eſt regnum celorum.
Mathei.xx. Hyſtoriā huius euangelij locutus
eſt dominus ieſus chriſtus anno eius.xxxij.kal'.
octobris.dominica.luna.xiij.indictione quinta.
Ante hoc euangeliū ſcribit ſanctus Matheus
in.xix.caplo ꝙ Jeſus dixit diſcipulis ſuis. Amē
dico vobis quia diues difficile intrabit in regnū
celorum. Et iterum dico vobis. Facilius eſt ca-
melū ꝑ foramē acus trāſire ꝙ diuitē itrare in re-
gnū celoꝝ. Audiēt āt his diſcipli: mirabanť valde

dicētes.Quis ergo poterit ſaluus eē. Aſpiciens
aūt ieſus ait illꝰ apud homies hoc impoſſibile ē.
apud deū aūt omnia poſſibilia ſunt.Glo.diues
difficile intrabit in regnū celoꝝ.Ly.difficile dicit
nō impoſſibile.q̄a difficile eſt diuitias poſſidere
⁊ nō tenere nimis amoꝛe earū.Et iterū dico vob
facilius eſt camelū p̄ foꝛamē acus trāſire. Lyra.
h̄ n̄ itelligit̄ d̄ q̄lib3 diuite ſ3 d̄ diuite cōſtituēte ſinē
in diuitijs totā cōfidentiā ſuam.ergo Mar.x.dici
tur ꝙ difficile cōfidētes in pecunijs intrabūt in
regnū celoꝝ.Lyra.Poſſeſſio diuitiarū reddit ho
minē difficilem ad ꝑfectiōem acq̄rēdam. non ta
mē facit impoſſibilē:q̄a abrahā fuit diues valde
⁊ tamē fuit ꝑfectus vt habet̄ Gen̄.xvij.⁊ in Ec-
cleſiaſt.xxxi.Beatus vir diues q̄ inuētus eſt ſine
macula.Et ſeq̄tur.⁊ quis eſt hic ⁊ laudabimus
eum.q.d.vix ⁊ cum difficultate inuenit̄. Poſtmo-
dum ſeq̄tur euāgeliū hodiernū[Simile eſt regnu3
celoꝝ].i.ſtatus eccl'ie militant̄[homi patrifami
lias]Iſte eſt deus pater q̄ ita gubernat totū mū
dum ſicut paterfamilias ſubditos in domo[qui
exijt p̄mo mane cōducere operarios i vineam ſu-
am]vinea eſt vniuerſalis eccl'ia:cuius palmites
ſunt iuſti q̄ a p̄mo homie iuſto ſc3 Abel colligit̄
vſq3 ad vltimū homiem iuſtum q̄ naſciturus eſt
vt dicit Gre.Hec vo vinea tot de ſe ꝓtulit palmi-
tes quot ſctōs ꝓtulit a iuſto abel vſq3 ad vltimū
electū:q̄ i fine mūdi naſciturus eſt.operarij ſunt
prelati ⁊ doctoꝛes a deo miſſi ad culturā huiꝰ vi-
nee p̄ p̄dicatiōem ⁊ doctrina3[q̄ exijt p̄mo ma
ne]Ly.q̄a a p̄ncipio mūdi vſq3 ad noe fuerunt.
M.dc.lvi.āni i quo tempe aliquos ſanctos pa-
tres ad eruditiōem hoīm miſit adā ſeth ⁊ enoch
⁊ alios ſanctos ⁊ iuſtos[Conuētione aūt facta
cum operarijs ex denario diurno]Ly.Cōuentio
iſta eſt ꝓmiſſio vite eterne p̄ laboꝛe.q̄ q̄dem vi-
ta eterna dicitur denarius diurnus q̄ eſt equalis
omibus.q̄a vita eterna erit equalis omibus q̄n-
tum eſt ex parte finis.q̄a nūq3 finē habebit[Et
egreſſus circa hoꝛam tertiā]hoꝛa tertia intelligi
tur mūdi diſcurſus a tempoꝛe noe vſq3 ad abꝛaā
in quo tempe elapſi ſunt.ccclxxxix.āni. In q̄bus
ānis aliq̄ ſcti ad eruditiōem alioꝝ miſſi ſunt a do
vt Noe.ſem.thare.⁊ ſic de alijs[Iteru3 exijt cir-
ca ſextam ⁊ nonā hoꝛam ⁊ fec ſil'iter]Hoꝛa ſexta
fuit ab abꝛahā vſq3 ad moyſen.i quo tpe elapſi
ſunt.cccc.āni i q̄bus miſſi ſunt abꝛaha3.yſaac.⁊
iacob.⁊.xij.patriarche.⁊ ſic de alijs.Hoꝛa nona
a moyſe vſq3 ad xp̄m.i quo tpe elapſi ſunt.M
d.xi.āni.In q̄bus ānis ad eruditiōem pp'li miſſi
ſunt moyſes ⁊ aaron ⁊ ioſue iudices reges ⁊ p̄-
phete ⁊ ſacerdotes.Extāt eni v̄ſus de etatibꝰ ve
teris legi.vt infra.Sex centū mille ſex q̄nquagin
ta dat adā.Octogīta noueq3 trecētos Noe ſub
archa.Circūciſus abꝛahā quadrigētos h3 ānos
Dat trigīta ſex quadrigentos moyſi lex.Septua
gīta tetras quadrigēta dauid ⁊ rex.Sex quadri
gētos dabit'transmigrās babilon q3. Ante ieſu3
certus hic ānoꝝ datur oꝛdo.Tractus ab hebꝛeis
habet ſic ⁊ biblia noſtra.Ante ieſum nūerat mū
di hiero.ānos.Vnum ter mille.ſeptigentos deci
es ſex.Vtraq3 biblia dat tā noſtra ꝙ iudeoꝛum.
Nota v̄ſus ſeq̄ēs nō eſt beati hieronymi.An-
te ieſum.cc.minꝰ vna milia q̄nq3[Circa vndeci-
mā vo exijt ⁊ inuenit alios ſtātes ⁊ dic ill'.q̄d h̄
ſtatis tota die ocioſi]Vndecima hoꝛa intelligitur
a tpe xp̄i vſq3 ad finē mūdi.i quo tempe gētiles
vocati ſunt p̄ p̄dicatiōem ap̄loꝝ ⁊ alioꝝ eccl'ie
doctoꝝ.⁊ ideo ſeq̄tur[q̄d hic ſtatis tota die ocio-
ſi]q̄a eni a p̄ncipio mūdi vſq3 tūc laboꝛare i bo-
nis opibus neglexerāt quaſi tota die ocioſi ſta-
bant[dicunt ei.q̄a nemo nos cōduxit].i.nullꝰ ꝓ-
pheta nullus doctoꝛ ad inſtruēdū nos venit. q̄a
lex ⁊ ꝓphete filijs iſrahel date fuerūt.vt illi i ſpi-
rituali ſctificatiōe vigerent.ex q̄bus ſm carnem
xp̄s erat naſciturus[ite ⁊ vos i vineam meam]
ſc3 coꝛde credēdo.oꝛe cōfitēdo.ope laboꝛādo.vn-
de Criſ.Quiſq3 cum fide recta bonis opibꝰ in-
ſiſtit.huius vinee operarius exiſtit[Cum ſero fa-
ctū eſſet]Glo.ſero eſt moꝛs homis. vel ſero ē tē
pus iudicij:q̄a illud erit in fine mūdi.Item ſicut
ſero redit homo ad domū ſuā.aīalia ad nidū:ita
in iudicio q̄libet ad locu3 quē ſibi p̄parauit ibit:
vel ad ſiniſtrā vel ad dexterā[dicit dn̄s vinee].i.
deus pater qui eſt dn̄s iure creatiōis[ꝓcuratoꝛi
ſuo]Ly.i.ieſu chꝛiſto.q̄ miſſus eſt ad ꝓcuratiōe3
ſalutis humane[voca]iſta vocatio generaliter
fiet i iudicio.vt patet Ioh.v. Venit hoꝛa quādo
moꝛtui audiēt vocē filij dei ⁊ q̄ audierint viuent.
[operarios]ſiue bonos ſiue malos[⁊ redde il-
lis]ſtatim ſine dilatiōe[mercedē ſuam]ſc3 totā
ſine diminutiōe.vt patet.i.Choꝛ.iij.vnuſq̄ſq3 ꝓ
p̄riā mercedē accipiet ſm laboꝛē ſuū[incipiens
a nouiſſimis vſq3 ad p̄mos]quādoq3 eni nouiſ-
ſimi in laboꝛe ſunt p̄mi in p̄mio.vnde Gre.A no
uiſſimo paterfamilias denarios reddere cepit q̄
ad paradiſi reqem p̄us latronē ꝙ petrū ꝑduxit.
[cum ergo veniſſent q̄ circa.xi.hoꝛam venerāt]
ſc3 ad opandum in vinea[acceperūt ⁊ ipi ſingu
los denarios].i.vitam eternam que equalis erit
omibus nulli longioꝛ.nulli bꝛeuioꝛ.meritoꝛū ta-
men diuerſitate fulgebūt.alij magis.alij minus

dn̄ica in sexagesima

vt patet. i. Corinthiorum. xv. Differt ſtella a ſtella in claritate. hic autē denarius vnus in ſe eſt. multiplex autē ꝓpter accipientiū differētiam [Venientes autē ⁊ primi] id eſt illi q̄ p̄mo vocati ſunt ad penitētiam [arbitrati ſunt vt plus eſſent accepturi] Glo. interli. ſcʒ digniorem locū in regno. [acceperūt ⁊ ipi ſingulos denarios] id eſt ſimilia premia iuxta cōuētōnem p̄dictam. Unde Remi. dicit. id ē eādem eternitatem [Et accipiētes: murmurabāt] iſta murmuratio pōt dici lōga extenſio pene in limbo. Unde Gregor. Antiq̄ poſt lōga inferni tempa ad celum ꝑuenīūt quaſi poſt murmuratōem denariū accipiūt. nos auteʒ ſine murmuratōne. quia mox cū de corpe eximus: ſine mora premiū accipimus. ſcʒ ſi iuſti fuerimus Similiter poteſt exponi de diu penitēte ⁊ martire. quia vn⁹ non ſtatim euolat ſicut alius. Dicit̄ ergo [Accipiētes murmurabant.] ſcilicet cōquerendo [aduerſum patrēfamilias dicētes. hij nouiſſimi.] id eſt martires vel in penitētia ⁊ in bonis operib⁹ inferiores [vna hora fecerūt] q: modico tempe laborem ſuſtinuerunt [⁊ illos pares nobis feciſti] ſcʒ in premio [qui portauim⁹ pondus diei ⁊ eſtus] pondus. ſ. preceptorū: ⁊ eſtum carnalis concupiſcētie quotidie eidem reſiſtendo. [At ille reſpondēs vni eorū dixit. amice: non facio tibi iniuriā. nonne ex denario diurno cōueniſti mecum] id eſt nonne p̄miſiſti pro vita eterna ſeruare decalogum [tolle quod tuum ē] quia parat⁹ ſum tibi reddere mercedem tuā [⁊ vade] ſcʒ ꝓpter impletōnem mandatorum ⁊ intra in gaudium dn̄i tui. [Volo autem ⁊ huic nouiſſimo] ſ. in penitētia feruenti [dare ſicut ⁊ tibi] innocenti [an nō licet mihi quod volo facere] quia nō volo niſi bonū ⁊ licitum. Unde Gre. Stulta ē queſtio contra bonitatē dei [an oculus tu⁹] id ē intētio tua qua ad p̄matum nitens [nequā eſt. quia ego bonus ſum.] ex natura bonitatis mee. ideo nulli facio iniuriam [ſic erūt nouiſſimi] id ē humiles hic ⁊ abiecti [p̄mi] in futuro in ſua exaltatione. vt patet Luc. xviij. Oīs q̄ ſe humiliat exaltabitur [⁊ primi] in eſtimatiōe hominuʒ in p̄nti erūt quādoqꝫ [nouiſſimi] in iudicio dei q̄ eſt ſcrutator ⁊ cognitor cordiū [Multi em̄ ſunt vocati] ꝛc. ſcʒ ad fidē [ſꝫ pauci electi] ad gl̄iam. vn̄ gre. Multi ad fidē veniūt ſꝫ ad celeſte regnuʒ pauci ꝑducunt̄. Math. vij. Arta ē via q̄ ducit ad vitaʒ ⁊ pauci inueniūt eā. ⁊ lata ⁊ ſpacioſa ē via q̄ ducit ad ꝑditōem: ⁊ multi ambulāt per eam.

Dominica in ſeptuageſima euāgelium ſcd̄m Lucam. viij.

IN illo tēpe. Cum turba plurima cōueniret et de ciuitatib⁹ ꝓperarēt ad ieſum: dixit ꝑ ſimilitudinē Exijt q̄ ſeminat ſemīare ſemē ſuū Et dū ſemīat alid̄ cecidit ſec⁹ viā ⁊ ꝯculcatū ē: ⁊ volucres celi comederunt illud. ⁊ aliud cecidit ſupra petram ⁊ natū aruit. quia non habebat humorē. ⁊ aliud cecidit int̄ ſpinas: ⁊ ſimul exorte ſpine ſuffocauerunt illud. ⁊ aliud cecidit in terram bonam: ⁊ ortum fecit fructuʒ cētuplum. Hec dicens clamabat. Qui hʒ aures audiēdi audiat In terrogabāt aūt eum diſcipuli eiuſ que eſſet hec ꝑabola. Quib⁹ ip̄e dixit. Vob̄ datum ē noſſe myſteriuʒ regni dei. ceteris autē in ꝑabol̄: vt vidētes non videāt: ⁊ audiētes nō intelligāt. Eſt autē hec parabola

Semen eſt verbum dei. Qđ autē
ſecus viam hij ſunt qui audiūt. De
inde venit diabolus ꝛ tollit v̄buꝫ
de cordibus eoꝝ ne credētes ſalui
fiant. Nam qđ ſupra petram: hij
ſunt q̄ cum audierint cuꝫ gaudio
ſuſcipiunt verbum: ꝛ hij radicem
non habēt. quia ad tempꝰ credūt:
ꝛ in tempe temptatōnis recedunt
Qđ autē inter ſpinas cecidit: hij
ſunt q̄ audierūt ꝛ a ſollicitudinibꝰ
ꝛ diuitijs ꝛ voluptatibꝰ vite eun-
tes ſuffocātur: ꝛ non referunt fru
ctum. Qđ autem in terrā bonam
hij ſunt qui in corde bono ꝛ opti-
mo audiētes verbum retinēt. ꝛ fru
ctū afferūt i patiētia. Poſtilla

Cum turba plurima cōueniret

Luc. viij. Math. xiij. Hyſtoria huiꝰ euang. facta
ē in apl̄i. p̄mo die. anno xp̄i. xxxij. indictōne. v. Ān
initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſanctꝰ Lucas in p̄nci
pio illiꝰ capl̄i ꝙ ip̄e xp̄s iter faciebat ꝑ ciuitates ꝛ
caſtella p̄dicans ꝛ euāgelizans regnū dei: ꝛ. xij.
apl̄i cum illo. Et mulieres alique q̄ erāt curate a
ſpiritibꝰ malignis ꝛ infirmitatibꝰ Maria q̄ vo
cat̄ magdalena de q̄ ſepteꝫ demonia eiecerat. et
iohāna vxor chuſe ꝓcuratoris herodis. ꝛ ſuſan
na ꝛ alie multe q̄ miſtrabant ei de facultatibꝰ ſu
is ꝛc̄. Tūc ſeq̄tur hodiernū euāg̃ [Cū turba plu
rima ꝯuenirēt] Hor. in q̄ explicat p̄dicatōis xp̄i
graciositas ad quā tot hoīes ꝯueniebāt [ꝛ de ci
uitatibꝰ] non tm̄ de vill̄ rurales: ſ etiam de ciui-
tatibꝰ ciues [ꝓperarēt ad eū] ſcꝫ xp̄m. ꝛ i hoc eti
annotat̄ turbarū feruor ꝛ deuotio [q: cōuenie-
bāt] nō q̇dā in p̄ncipio: q̇dā i medio: ꝛ q̇dā i fine
ſermonis: ſ ſimul veniebāt vt audirēt v̄bum dei
[dixit ꝑ ſil̄itudinem] Glo. interli. ꝑabolam. qua-
re loq̄bat̄ in ꝑabolis. Rn̄det̄ vt a ſimplicibꝰ eius
p̄dicatio faciliꝰ retineret̄ [Exijt q̄ ſeminat] Hor.
ſenſus l̄ralis eſt planꝰ ꝛc̄. Miſſus. ſ. dei filiꝰ a pa
tre in mūdū. Ioh. xvi. Exiui a p̄re ꝛ veni in mun
dū [q̄ ſeminat]. i. cuiꝰ officiū ē ſemiare [ſemē] ſcꝫ
v̄ba exteriora ſm̄ aſſumptā hūanitatē. ꝛ iteriora
ſm̄ deitatē. ꝓpter hoc em̄ officiū venit i hūc mū
dū: vt ſcꝫ ſemē doctrine in mūdū ſpgeret: vt patꝫ
Lu. x. Alijs ciuitatibꝰ oportet me euāgelizare re-
gnū dei. q: īō miſſus ſum. [ꝛ dū ſeminat] h̄ ſub-
dit dr̄ias auditoꝝ v̄bi dei. modo dic textū euāgelij
vſq: ibi [Qui hꝫ aures audiēdi audiat] vn̄ Criſ.
Hic ſeminator: poſtq̄ ꝑabolā p̄ſentis euāg. ꝓpo
ſuit: dixit. [Qui hꝫ aures audiēdi audiat] vbicū
q: hoc v̄bū in diuinis ſcripturis ponit̄: excitatio
ē mentꝭ ad intelligēdū miſteriū: q̇ [hec v̄ba dicēs
clamabat.] ſcꝫ vt attētiꝰ audirēt [q̄ habꝫ aures]
Hor. h̄ dicebat: q: oēs hēbant aures ſ nō oēs au
diebāt vt intelligerēt ꝛ bn̄ agerēt. Pro q̄ ſciēdū
ꝙ triplex ē auditꝰ. Primꝰ ē nature ſenſitiue. ſecū
dꝰ interioꝝ intelligētie. tertiꝰ obediētie. de q̄ tripli
ci auditu d̄r in p̄s. xliiij. Audi filia: q ad p̄mū. ꝛ vi
de: q̄ ad ſecūdū. ꝛ inclina aurē tuā: q ad tertiū. [in
terrogabāt aūt eū diſcipuli eiꝰ q̄ eſſet h̄ ꝑabola]
Glo. nō iterrogabāt eū ſtatim i p̄ſentia ppl̄i: ſ cū
eſſet ſolꝰ: vt h̄r Math. xiij. [q̄bꝰ] ſ. diſcipul̄ iterro
gantibꝰ [dixit: vob̄] q̄ fideles eſtis. [datū ē noſſe
miſteriū regni dī]. i. itelligētiā ſcp̄turaꝝ [ceterꝭ āt
i ꝑabol̄]. i. phariſeis ꝛ iudeis incredul̄ [vt viden
tes]. i. videre ſe reputātes [nō videāt] velut vidē
tes foris hūanitatē: nō videāt intꝰ diuinitatem. ſ.
oculo fidei. velut vidētes foris miracula nō vide
ant intꝰ v̄tutē dei op̄antē [ꝛ audiētes] ſcꝫ v̄bū ex
teriꝰ [nō intelligāt] ſenſum ſp̄ūalē interiꝰ [ē aūt
hec ꝑabola] Hic ſubdit dn̄s ꝑabole expoſitōem
[ſemē ē v̄bū dei] d̄r autē ſemen v̄bū dei ꝓpt ſili-
tudinē. p̄mo q: ſemen qđ ſeminat̄ niſi ſub t̄ra cō
diat̄ ſine fructu manebit. ſic v̄bū dei qđ in p̄dica
tione audit̄: niſi in ꝓfundo memorie ſeruet: omi
no ꝑditur. Vn̄ dauid in p̄s. cxviij. In corde meo
abſcondi eloq̄a tua vt nō peccē tibi. Secūdo q:
ſemē ſine bn̄ficio ſolis nō creſcit: ſic v̄bū dei p̄di
catū ſine gr̄a dei adiuuāte inutile exiſtit. Et h̄ eſt
rō quare in p̄ncipio ſermonis gr̄a imploꝛat̄: ꝛ ſā
ctoꝝ inuocatio. vt ſcꝫ qđ poſſibilitas nr̄a nō ob-
tinet eoꝝ nob̄ interceſſione donet̄. Tertio propt̄
neceſſitatē reficiēdi. nā ſicut ſemē ē materia pāis
ad refectōem corꝑis: ſic v̄bū dei ē materia p̄dica
tionis ad refectōem aīe. vt pꝫ Deut. viij. Nō in ſo
lo pane viuit homo: ſ in oī v̄bo qđ ꝓcedit de ore
dei. Vn̄ Greg. Cibꝰ mētis eſt verbū dei. poſtmo
dū ſubdit hic auditoꝝ v̄bi dei quattuor dr̄ias [qđ
aūt ſecꝰ viam]. i. vna ꝑs ſemis cecidit ſecꝰ viā. i. i
cor vanitati ꝛ voluptati expoſitū [ꝛ cōculcatū ē]
Cōculcatio tranſeūtiū ſignificat carnales affec-
tiones [ꝛ volucres celi comederūt illud] per vo-
lucres intelligūt̄ demones. ergo comeſtio volu-
crū ſignificat ſuggeſtionē demonū. Vn̄ ſubdit.

[deinde venit diabolus ⁊ tollit verbum]id ē me moꝛiā verbi[de coꝛde eoꝝ ne credētes ſalui fiāt] inuidet eñ diabolus ſaluti hoīm. Sal⁹ autem ꝑ fidem hr̄:vt pꝫ Luc.vij. Fides tua te ſaluū fecit. [nā qđ ſupꝛa petrā]hij ſūt duri ⁊ rebelles ꝑ ſupbiā[q̇ cū audierunt cū gaudio ſuſcipiūt v̇bū]q̇a tales in audiendo p̄dicationē delectant̄:ſ cū ď p̄dicatōe recedūt ſtati decedūt a ꝓpoſito bono qđ hūerūt[⁊ hij radicē ñ hn̄t]ſcꝫ ꝓfunde firmitatis Nō autē quare arboꝛ radices nō hꝫ aliq̄ñ eſt.qꝛ nimis ſepe trāſplantat̄ . ⁊ hij freq̄nt̄ de bono ad malū mutant̄:⁊ iō non radicant̄ in bono.vñ ſubdit̄[qꝛ ad tp̄s credūt ⁊ in tpe tēptatōis recedūt] vt pꝫ Eccl'e.xviij. A mane vſqꝫ ad veſpam imutabit̄ tp̄s [Qđ aūt cecidit int̄ ſpinas hij ſunt.] ſcꝫ anxij ꝑ cupiditatē tpalium.Diuitie tpales ſpine vocant̄.qꝛ aiam vulnerāt ⁊ pungūt[⁊ a ſollicitudinib⁹]id eſt a cura ſupflua in acq̄rendo[et diuitijs].i.ab ip̄a reꝝ abūdantia in poſſidēdo[⁊ voluptatib⁹].i.a ſequēte luxuria diuitijs vtendo [eūtes ſuffocāt̄]qꝛ q̄ñ incipiūt cogitare ď ſpūalibus:ſtatim ſe immiſcet cogitatio de tpalib⁹.⁊ preualēs ſuffocat v̇bū[qđ autē cecidit i terrā bonā] id eſt in coꝛ bonū ⁊ deuotū[hij ſunt q̇ i coꝛde bono]ꝑ induſtriā naturalē[⁊ optimo] ꝑ gr̄am ihū xp̄i[audientes v̇bum dei retinēt]ſcꝫ in memoꝛia [⁊ fructū afferūt in patiētia.] Vñ Mathei.xiij. dꝛ.Alij afferūt fructū triceſimū.vt q̇ ſunt in ſtatu ꝯiugali. Alij ſexageſimū.vt q̇ ſunt in ſtatu viduali.alij centeſimū:vt q̇ ſunt in ſtatu v̇ginali. Circa p̄ſens euāg.vbi dꝛ.Exijt q̇ ſeminat ſeminare ſemen ſuū.dicit Hugo de pꝛato.ꝙ p̄dicatoꝛ v̇bi dei hoc qđ p̄dicat v̇bo dꝫ ope implere.vt ſi p̄dicatoꝛ p̄dicat mūdana ꝯtēni :debet ⁊ ip̄e h̄ facere.Si p̄dicat abſtinētiā ⁊ penitētiaꝫ: dꝫ ⁊ ip̄e facere.Si p̄dicat vitia fugere ⁊ v̇tutes hr̄e:dꝫ ⁊ ip̄e v̇tuoſus eſſe.⁊ ſic de alijs.⁊ ſic docere v̇bo ⁊ exēplo.ſic verus p̄dicatoꝛ dñs ieſus fecit.vt pꝫ Act.i. Cepit ieſus facere ⁊ docere.Seq̇tur i euāge. [Semē ē v̇bum dei]vbi diligēter eſt aduertēdū ꝙ v̇bū dei ē valde p̄cioſum.qꝛ cōpat̄ coꝛpi xp̄i. Vñ auguſt. Interrogo inq̇t vos fr̄es vel ſoꝛoꝛes.dicite mihi Quid vobis plus eſſe videt̄:verbū dei an coꝛp⁹ xp̄i.Si vultis verū r̄ndere hoc vtiqꝫ dicere debetis ꝙ non ſit min⁹ v̇bum dei ꝙ̄ coꝛp⁹ xp̄i. Et idō q̄ta ſollicitudine obſeruam⁹ q̄ñ nob̄ coꝛpus xp̄i miniſtrat̄ vt nihil ex ip̄o in terrā cadat:tāta ſollicitudine obſeruemus ne verbū dei qđ nob̄ erogat̄ dum aliud aut cogitam⁹ aut loq̇mur ď coꝛde noſtro depereat.Ex q̇b⁹ iam dict̄ pꝫ ꝙ q̇ ſcienter ⁊ ex ꝓpoſito deſidioſe vel faltē ꝯtēptibilr̄ audiūt grauit̄ peccāt. Vñ aug⁹.Et etiā allegat̄ in decre. Nō minus reus erit q̇ v̇bum dei negligenter audit:ꝙ̄ ille qui coꝛpus xp̄i in terrā cadere ex negligentia ſua ꝑmiſit. Hec ille. Quod ſpecialiter intelligi poteſt de illo qui negligentia leui in terram ſineret cadere eucharistiam . vel ille qui negligenter audit cum cōtemptu verbum dei.vel ď illo qui non curat verbum dei audire in hijs que ſunt de neceſſitate ſalutis que pꝛius ignoꝛat.

Dominica in q̇nquageſima euangelium ſm̄ Lucam.xviij.caplo.

In illo tempe . Aſſumpſit Jheſus duodecim diſcipulos ſuos:et ait illis Ecce aſcendimus hieroſolymam ⁊ conſūmabuntur om̄ia que ſcripta ſunt per ꝓphetas de filio homīs. Tradet̄ em gentibus ⁊ illudet̄ ⁊ flagellabitur ⁊ cōſpuetur . ⁊ poſtꝙ̄ flagellauerint:occidēt eū:⁊ tertia die reſurget. Et ipi nihil hoꝝ intellexerūt Et erat verbū illud abſconditum

ab eis: ⁊ nõ intelligebãt q̃ dicebãt
Factũ ē autē cũ appropinq̃ret ie-
richo: cec⁹ q̄dam ſedebat ſec⁹ viã
mēdicãs. Et cũ audiret turbã p̄te
reũtem: iterrogabat q̄d hoc eſſ3. di
xerũt aũt ei q̄ ieſus nazaren⁹ tran
ſiret. Et clamauit dicēs. Jeſu fili
dauid miſerere mei. Et q̄ p̄ibant:
increpabãt eũ vt taceret. Ip̄e ve-
ro multomagis clamabat. Fili da
uid miſerere mei. Stans autē ihe
ſus iuſſit illum adduci ad ſe. ⁊ cum
appropinquaſſ3: interrogauit illũ
dicens. Quid tibi vis vt faciam.
At ille dixit. Dñe vt videã. Et ie-
ſus dixit illi. Reſpice. Fides tua
te ſaluum fecit. Et confeſtim vi-
dit: ⁊ ſeq̄batur illũ magnificãs de
um. Et om̄is plebs vt vidit dedit
laudem deo. Poſtilla.

Aſſumpſit ieſus duodecim di-
ſcipulos. Luc. xviij. Math. xx. Marci. x. Hyſto.
hui⁹ euangelij facta eſt anno xp̄i. xxxiij. xvij. kal.
aprilis. feria. iiij. luna. vi. indictōe. vi. Ante initiũ
illi⁹ euãgelij ſcribit ſctũs lucas in eodē capl'o q̄
xp̄s dixit diſcipul' ſuis. Amē dico vob. nemo ē q̄
reliq̄rit domũ: aut parētes: aut frēs: aut vxorem:
aut filios ꝓpter regnũ dei ⁊ nõ recipiat mlt'o plu
ra in hoc t̄pe ⁊ in futuro ſeculo vitã eternã. poſt-
modum immediate ſequitur euangelium illud.
[Aſſumpſit iheſus duodecim diſcipulos ſuos.]
Hor. dñs ieſus p̄uidens ex ſua paſſiōe diſcipl'os
ſuos ꝯturbãdos. ideo p̄dixit eis paſſionis penã:
reſurrectõnis gl'iam. vt cũ eũ morientē cernerēt:
reſurrecturũ n̄ dubitarēt [⁊ ait ill'] ſ. tãq̄ ſuis ſe
cretarijs ⁊ amicis [Ecce aſcēdim⁹ hierl'ymã3.]
q: irl'm i mõtanis erat [⁊ ꝯſummabunt oĩa que
ſcripta ſunt ꝑ ꝓphas de filio hoīs]. id ē de v̄gis
filio. q: ꝓphete ſcripſerũt de paſſione xp̄i futura.
vt p3 Jere. xi. Quaſi agn⁹ mãſuet⁹ q̄ portatur ad
victimã. Itē Iſa. liij. Sicut ouis ad occiſionem
ducet ⁊ q̄ſi agn⁹ corã tondēte ſe obmuteſcet ⁊
non aꝑiet os ſuũ. Itē Iſa. liij. Ip̄e vulneratus ē
ꝓpter iniq̄tates noſtras. attrit⁹ eſt ꝓpter ſcelera
noſtra. Itē Iſa. v. Corp⁹ meũ dedi ꝑcutientib⁹: ⁊
genas meas vellētib⁹. faciē meã nõ auerti ab in-
crepãtib⁹ ⁊ ꝯſpuētib⁹ in me. Hic notãdũ eſt cum
carniſpriuiũ eſt t̄ps gaudij ⁊ leticie ſ̄m ꝯſuetu-
dinē mũdi. ſ. comedere carnes ⁊ bibere vinu3. ⁊
delitijs carnalib⁹ perfrui. q̄re ergo ſctã mater ec-
cleſia in t̄pe iocũditatis cõmemorat nob ⁊ ad me
moriã reducit triſtia inſignia paſſiõis xp̄i. Rñde
tur: vt q̄libet audiēs hodie p̄dicare euangelium
de paſſiōe xp̄i ſic trahat a vanitatib⁹ ⁊ gaudijs
mũdi. Vñ ſeq̄tur. [Tradet em̄ gentib⁹] Horra
Tradit⁹ eſt xp̄s p̄mo a diſcipulo ſuo iuda iudeiſ
vt p3 Math. xxvi. Quid vultis mihi dare ⁊ ego
vob eum tradã. Secũdo a iudeis põtio pilato q̄
erat p̄ſeſ gētilis. Tertio traditus ē ecõuerſo a pi
lato ip̄is iudeis vt flagellaret ⁊ crucifigeretur ⁊
illuderet. Primo em̄ illuſus fuit i domo cayphe
pontificiſ: dicētes. Prophetiza nob xp̄e: q̄s ē q̄ te
ꝑcuſſit. Secũdo i pretorio herodis q̄ ſpreuit eu3
cũ exercitu ſuo: ⁊ illuſit ei cũ veſte alba. Tertio i
atrio pilati vbi fuit coronat⁹ ⁊ cum arũdine i ca-
pite ꝑcuſſus: vt pat3 Math. xxvij. Et genuflexo
ante eum illudebant ei dicentes. Aue rex iudeo-
rũ. Quarto in patibulo crucis. vt p3 Mat. xxvij
Mouētes capita ſua dixerũt. Vach q̄ deſtruis
templũ dei. [⁊ flagellabit] flagellat⁹ em̄ fuit p̄
mo colaphis in facie. vt p3 Mathei. xxvij: Et co
laphis eũ ceciderũt. Secũdo arũdineto in capi-
te. vt patet Mathei. xxvij. Et accipiebãt arundi
nem ⁊ ꝑcutiebãt caput ei⁹. Tertio flagell' in cor
pore. vt patet Joh. xix. Tũc app̄hēdit ieſum pila
tus ⁊ flagellauit eũ. [⁊ cõſpuet] Cõſputus enī3
fuit p̄mo a iudeis in domo cayphe. vt p3 mathei
xxvij. Tũc expuerũt in faciē ei⁹. Secũdo a genti
lib⁹ in atrio pilati. vt p3 Joh. xix. Et dabãt ei ala-
pas ⁊ expuētes in eũ ⁊c. [Et poſtq̄ flagellaue-
rint occidēt eũ.] Vñ Hor. Ecce magna crudeli-
tas q: n̄ ſufficit eis alterũ. ſ. vl' flagellare vel occi
dere: ſed vtrũq3. Unde pilatus flagellatũ voluit
dimittere ſcd̄m illud Joh. xviij. Emēdatũ ḡ illu3
dimittã. Sed iudei noluerũt: ſ3 poſt flagellatõe3
eũ occidi ꝓcurauert [⁊ tertia die reſurget] ibi p̄-
mittit eis ꝯſolatõem de veloci eius reſurrectõe.
Et ei⁹ reſurrectio exemplar ē nr̄e reſurrectõis [⁊
ip̄i nihil hor3 intellexerũt.] Ly. q: adhuc rudes
etiã imperiti erãt: ḡ nõ intellexerũt. [Factũ ē aũt
cũ appropinq̃ret iericho.] ſup̄i⁹ iam xp̄us p̄dixit
diſcipul' ſuiſ paſſiõis ifirmitatē. ſ. ne ſcãdalizaret
Hic oſtēdit ſuã potētiã: ⁊ hoc ꝑ miraculoſa3 ceci

illuminatōem. Unde q̄s terruit v̄bo confirmauit miraculo. Per p̄mū aſtruit̄ in eis fides hūanitatis: p̄ ſecūdū fides diuinitat̄. [Cec⁹ q̄daʒ ſedebat ſec⁹ viam mēdicās: ⁊ cū audiret turbā p̄tereūtē] multa em̄ turba p̄cedebat ⁊ etiā multa ſeq̄batur ibm. in q̄ oſtēdit teſtimoniū doctrine [interrogabat q̄d hoc eſſʒ.] ⁊ hoc ē valde vtile interrogare de ieſu. i. ſaluatore [Dixerūt āt ei. q: ih̄s nazarenus tranſiret] Nazaren⁹ ē dict⁹. q: in nazareth eſt ꝯcept⁹ ⁊ etiā ibidē nutrit⁹ [⁊ clamauit] nō tm̄ clamore exteriori. ſ; etiā interiori. de q̄ d̄r in p̄s. cxviij Clamaui in toto corde meo [dicēs. fili dauid miſerere mei] quaſi diceret. nō pecuniā ſ; miam peto. Et in hoc ꝙ hic cec⁹ clamauit. ieſu fili dd̄ miſerere mei. cōfitetur vtrāq; in xp̄o naturā. ſ. hūanā in hoc ꝙ dicit fili dauid. ſcd̄m em̄ hūanā naturā nat⁹ eſt ex p̄genie dauid. Et diuinam cōfitetur i hoc ꝙ dicit. miſerere mei. Dei em̄ ē propriū miſereri [Et q̄ p̄ibant increpabāt eū vt taceret.] Iſti ſignificāt hoies a bono alios retrahētes [Ipſe vero mlto mag̃ clamabat. fili dauid miſerere mei] i quo nob̄ datur exemplū ꝙ q̄to mag̃ nob̄ occurrunt impedimēta tāto magis eſt clamādum ⁊ inuocandū diuinū auxiliū [Stans aūt ihesus iuſſit illū adduci ad ſe] in q̄ ap̄pet clemētia xp̄i. q: non dedignat⁹ eſt ſtare ⁊ alloq̄ viles p̄ſonas ⁊ pauperes. Un̄ Hiero. Ceco q̄ ſeq̄ nō poterat ſtat dominus: ⁊ eū vocare iubet ne turba p̄hiberet. Hor. ſic deberēt facere p̄ncipes noſtri. ſ. cū ſtare vidēt paupes cōquerētes ⁊ facere vocare ad ſe vt audirēt coꝝ querimōias: facerētq; eis iuſticiam expedite. Sed iam poteſt dici de aliq̄b⁹ illud Iſaie p̄mo. Pupillo nō iudicāt ⁊ cauſa vidue non ingredit̄ ad illos. [Et cū appropinq̄ſſet interrogauit illū dicēs. Quid tibi vis vt faciā] q̄ſi diceret. xp̄s nō ſanat inuitos ſ; volūtarios. Un̄ auguſti. Qui creauit te ſine te nō iuſtificabit te ſine te [at ille dixit. Dn̄e vt videā] Ecce bona ⁊ diſcreta petitio. Non em̄ petiuit aurū ⁊ argētū: ſ; tm̄ lumen. Un̄ p̄s. cxlv. Dn̄s illūinat cecos [Ipſe aūt dixit illi. Reſpice] Nō appoſuit manū nec aliquod vnguētū ad ſanādum eū: ſ; ſolū verbū. q̄m ip̄e dixit ⁊ facta ſunt. [Fides tua te ſaluū fecit] Hor. ex fide em̄ impetrat̄ ſal⁹ ſp̄ūalis ⁊ etiā corpal' [⁊ confeſtim vidit] Nihil em̄ mediū inter deū ⁊ factum dei. [Et ſequebatur illū] Ecce ſignū perfecte illuminatōnis. ſ. in corpore ⁊ in anima [magnificans deum] Hor. id eſt magnū dicēs eū magnitudine virtutis. Unde p̄s. cxlvi. Magn⁹ domin⁹ noſter ⁊ magna ꝟtus ei⁹. [Et omis plebs vt vidit quod factū eſt] non inuidet vt phariſei. [Sed laudem dedit deo.] potentie dei: congratulando ſanitati ceci. Unde circa p̄ſens euangelium vbi dicit̄. Omis plebs vt vidit dedit laudeʒ deo. ſed heu hodie plures xp̄iani deum non laudant: ſed dehonorant tripliciter. Primo q̄dam honorant mūdum exercētes diuerſos malos ludos. ⁊ p̄ diuerſas malas leticias. nūc laruis demonū: in ſignum ꝙ ſunt filij demonū vtēdo. nūc alijs paganicis geſtis vtēdo p̄ recreatōne: vtputa corporꝫ: ſed reuera p̄ corporis ⁊ anime deſtructōne. Secūdo alij deum inhonorāt: corpus ſuū paſcendo contra laudem dei. vt patet ad Philippēſes. iij. Quorū deus vēter ē. Et de illo deo quot miracula facit: quere in ſermono diſcipuli ſuper epiſtolas dn̄icales ſermone. xlv. N. Tertio alij hodie cōtra laudem dei ducūt choreaſ illicitas propter quas totiēs vnū ſaltum faciunt verſus in infernū quotiēs vnū in chorea faciūt ſaltū. in tali em̄ eſt peccatū mortale. Unde aug⁹. Omis motus petulātie ſaltus eſt in p̄fundū cloace. Et illa autoritas etiam allegat̄ in ſumma vitioꝝ in caplo de chorea.

Dn̄ica p̄ma in quadrageſima Euāgeliū ſm̄ Matheum. iij. caplo.

IN illo tempore. Duct⁹ eſt ieſus in deſertuʒ a ſpiritu: vt temptaretur a diabolo. Et cum ieiunaſ-

exo·24·&·34· & 3·Reg·19· ſet quadraginta dieb⁹ ⁊ quadragi
ta noctib⁹: poſtea eſuriȷt. Et acce
dens temptator dixit ei. Si filius
dei es: dic vt lapides iſti panes fi
ant. Qui reſpondēs: dixit. Scrip
deuto·8· tum eſt. non in ſolo pane viuit hō
ſed in omi verbo quod ꝓcedit de
ore dei. Tūc aſſumpſit eum diabo
lus in ſanctam ciuitatem: ⁊ ſtatuit
eū ſupra pinnaculū templi: ⁊ dixit
ei. Si filius dei es: mitte te deor
ps·90· ſum. Scriptū eſt eñ. quia angelis
ſuis mandauit de te: ⁊ in manib⁹
tollēt te: ne forte offendas ad lapi
dem pedem tuū. Ait illi ieſus rur
ſus. ſcriptum ē. Non temptab̄ do
deuto·6· minū deū tuū. Iterum aſſūpſit eū
diabolus in montem excelſum val
de. ⁊ oſtendit ei oīa regna mūdi
⁊ gl̄iam eoꝝ. ⁊ dixit illi. Hec oīa
tibi dabo ſi cadens adorauerīſ me
Tūc dixit ei iheſus. Vade ſatha
na. ſcriptum ē eñ. Dn̄m deuꝫ tuū
deuto·6·&·10· adorabis: ⁊ illi ſoli ſeruies. Tūc re
liquit eum diabolus. ⁊ ecce angeli
acceſſerunt ⁊ miniſtrabant ei.

Poſtilla.

Ductus eſt ieſus in deſertum Math. iiij. Mar. i. Luc. iiij. Temptat⁹ ē dn̄s iheſus xp̄s anno ei⁹. xxx. viij. id⁹ ianuarij. feria. ij. luna. v. indictōne. iij. Ante initiū illi⁹ euange. habet̃ Luc. iij. Factū eſt aūt cū oīs popul⁹ baptizaretur a iohāne. ⁊ ieſu baptizato ⁊ orāte aptū ē celū ⁊ deſcēdit ſpūſſanct⁹ corꝑali ſpecie ſicut colūba in ipm. ⁊ vox de celo facta ē. Tu es fili⁹ meus dilectus in te cōplacui mihi. Et ipe iheſus erat incipiens quaſi annoꝝ triginta. vt putabat̃ fili⁹ ioſeph. Ieſus autē plenus ſpūſancto regreſſuſ ē a iordane. tūc ſcꝫ ſtatim poſt baptiſmū [Ductus ē ieſus] ſ. ſpontanee [in deſertū] qđ ē inter irl̄m ⁊ iericho vbi quidam homo incidit in latrones vt h̄r Luc. x. [a ſpū] ſcꝫ ſancto. [vt tēptaretur a dyabolo] Gor. voluit autē tēptari xp̄s vt temptatorem ſuparet: vt tēptatos confortaret: vt modum vincēdi doceret. q2 nemo poteſt eſſe ſine temptationibus. vt patꝫ Iob. vij. Militia eſt vita hominis ſuꝑ terram. [Et cū ieiunaſſet] Lyra. vt carnē ſuam innocētem ꝓ nobis maceraret ⁊ exemplūꝫ fidelibus daret etiā ieiunādi. [q̄draginta diebus ⁊ quadraginta noctib⁹] non vltra ieiunauit: vt v̄tus diuinitatis diabolo celaret̃. q2 etiam moyſeſ in mōte ⁊ helyas in itinere tot dieb⁹ ieiunauerūt Aliter tamen ieiunauit xp̄us: ⁊ aliter moyſes ⁊ helyas. Non ieiunauerūt v̄tute ꝓpria ſicut xp̄s: ſed Moyſes ſuſtentat⁹ colloq̄o dei: vt h̄r Exodi xx. Helyas v̄o ieiunauit in fortitudine cibi ſemel ſumpti. ſ. cuiuſdam panis ſubcinericij. [Poſtea eſuriȷt] ꝑ hoc oſtendit in ſe veritatē humane infirmitatis: ⁊ occaſioneꝫ tēptatori dedit. ideo ſeq̄tur [Et accedēs temptator] ſcꝫ in ſpē humana. Ad euidētiam huius temptatōnis aduertendum: ꝙ diabolus ſciebat ꝑ ꝓphetas ꝙ xp̄s futurus erat verus deus ⁊ verus homo. vt habet̃ expſſe Iſa. ix. Paruul⁹ nat⁹ ē nobis ⁊ fili⁹ datus ē nobis ⁊c̄. ſed neſciebat certitudinaliter: ꝙ ieſus nazaren⁹ eſſet ipe deus. ergo tēptando [dixit ei ſi filius dei es] ſcꝫ naturalis. ⁊ ꝑ ↄſequēs ei equalis in ptāte [dic vt lapides iſti panes fiant] Vñ Chriſoſto. Cogitauit apud ſe ſi poterit de lapidibus facere panes: vere filius dei ē. ſi autē nō poterit: hō eſt. [Qui r̄ndens] ſapiēter nec diuinitatē ei⁹ poterat ꝑpēdere. [dixit. Scriptū eſt] Deut̃. viij. [nō i ſolo pane] ſcꝫ corꝑali [viuit homo. ſed in oī verbo qđ procedit de ore dei.] Lyra. quod verificat̃ non ſolum de vita ſpūali: ſed etiam corꝑali. ſicut patꝫ de Moyſe qui ieiunauit quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctibus: locutōne dei ſpūaliter ⁊ corporalit̃ ſuſtentat⁹. Unde Raban⁹. Sicut corpus humanū non pōt viuere ſine terreno cibo: ita ⁊ anima non pōt viuere ſine dei verbo. [Tūc] ſcꝫ poſtq̄ deuict⁹ eſt [aſſumpſit eum dyabol⁹] Gor. ⁊ hoc corꝑalit̃. Et ſcd̄m aliquos eum in brachijs portauit: ſcd̄m alios ad manū duxit. Sciendū ꝙ hoc non ē mirū ꝙ xp̄s filius dei permiſit ſe a diabolo duci. Unde grego. in omel̃. q̄d ergo mirum ſi ſe ab illo ꝑmiſit duci; qui ſe etiam ꝑtulit a mēbris illius crucifigi. ſ. a pilato ⁊ a iudeis: q̄ fuerūt mēbra dyaboli [in ſanctā ciuitateꝫ.] id ē in irl̄m q̄ dicebat̃ ſancta. q2 diuino cultui deputata ꝓpt̃ tēplum qđ erat ibi, nec erat licitum i

lege dn̄i alibi d̄o ſacrificar̄[⁊ ſtatuit eū ſup̄ pina
culū tēpli]Gor. pinnaculū dicit̄ deambulatoriū
circa muros tēpli: vbi aſcendebant ſacerdotes
populo p̄dicantes[dixitqꝫ ei. Si fili⁹ dei es: mit-
te te deorſuz]Ly. quaſi diceret. hoc v̄tute propa
potes ſine periculo. ⁊ etiā ꝓpter miſteriū angelo
rum tibi ſeruientiū[Scriptū eſt em̄. qm̄ angelis
ſuis mandauit de te ⁊ in manib⁹ tollēt te: ne for-
te offēdas ad lapidē pedē tuū]Ait illi ieſ⁹]Criſ.
nihil mot⁹ vel indignatus. ſed cū multa mode-
ſtia ſcripturarū ei r̄ndit[Scriptū eſt]Deutro. vi.
non tēptabis dn̄m deū tuū]Ly. Tēptare em̄ de-
um ē q̄rere expimētum de dei v̄tute abſqꝫ neceſ-
ſitate: ⁊ hoc eſt peccatū. qꝛ quādocūqꝫ hꝫ hō ali-
q̄d qd̄ pōt facere ſm̄ viam humanā ad euadēdū
ꝑiculū non dꝫ illud omittere q̄rēdo diuinū expe-
rimētum. Et ꝓpter hoc ꝓbatio ferri cādentis ⁊ du
ella tāq̄ illicita ꝓhibent̄ ab eccl'ia. Per hoc em̄
r̄ndet dn̄s xp̄s diabolo tēptanti ip̄m. qꝛ cū poſſet
de pinnaculo tēpli deſcēdere ꝑ viā humanā. ſ. ꝑ
gradus ad hoc factos in tēplo nō debebat ꝑ ali
um locū deſcēdere. qꝛ hoc eēt deū tēptare[Iterū
aſſumpſit eū diabol⁹]Gor. vt ſi non ex vno: tam
ex reliquo ſuparet[in montē excelſuz valde ⁊ oſtē
dit ei om̄ia regna mūdi.]Ly. nō eſt ſic intelligē-
dū ꝙ ex illo loco p̄nt oīa regna ⁊ om̄es ciuitates
determinate videri: ſ3 oſtendēdo diuerſas partes
orbis dixit ei. Tale regnū ē in tali ſitu. ⁊ tale i ta-
li. enarrādo breuiter magnitudinē ⁊ gl'iam illoꝝ
regnoꝝ[⁊ dixit illi. Hec om̄ia dabo tibi]quaſi di
ceret. in oībus ill' faciam te regē. Et hoc diabo-
lus arrogāter loq̄bat̄. non em̄ potuit facere: ſ3 mē
tiebat̄. qꝛ mēdax ē ⁊ pr̄ ei⁹. ſ. mēdacij vt p3 io. viij
[ſi cadēs]tāq̄ iferior[adorauer̄is me]tāq̄ ſupio
rē Ecce diabol⁹ cultū diuinū ſibi nititur vſurpa
re. vnde ⁊ ab initio appetijt deo ſe ſimilem fieri.
vt habet̄ Iſa. xiiij[Tūc dixit ei ieſus. vade ſatha
na.]id ē recede a me. quia aduerſarius es verita
ti. hoc ait ieſus quaſi cum indignatōne quod nō
fecit in p̄cedētibus tēptatōnibus: ad oſtēdendū
ꝙ proprias iniurias debet homo patiēter porta-
re: ſed dei iniuriaꝫ nullo modo ſuſtinere. ⁊ hanc
veritatē per ſcripturam cōfirmat dicēs[Scp̄tuz
eſt]Deut. vi. [Dn̄m deum tuū adorabis.]Lyra.
adoratōne latrie q̄ ſoli deo debetur. ſancti autē
venerari poſſunt veneratōne dulie[Tunc reliq̄t
eum diabolus]tanq̄ confuſus ex dei triumpho.
[Tunc acceſſerūt angeli ⁊ miniſtrabāt ei.]ſicut
domino vero proprij ſerui. Ex hoc apparet diui-
nitas chriſti. quia nulla natura ē ſup angelicam
niſi diuina. Circa preſens euangeliū vbi dicitur.
vt temptaret̄ a diabolo lucifero. vbi notandum:
ꝙ lucifer fuit d̄ ſummo ordine ſuꝑioris ierarchie
⁊ in illo ordine ſup̄muz ordinē tenuit: cui tanq̄
p̄ncipi de ſingulis ordinibus magna multitudo
adheſit: quos om̄s ſecum duxit. Lucifer autē di-
ctus ē. quia p̄ ceteris luxit: ſueqꝫ pulchritudinis
conſideratio euz excecauit: ſubditoſqꝫ habere vo
luit: ⁊ nulli ſubiectus eē concupiuit. Primū ho-
minē tēptauit ⁊ vicit: chriſtum tēptauit ⁊ victus
eſt. poteſtatem ſuam tūc amiſit quam in vltimis
tēporibus recuperabit. nūc ligat⁹: ſ3 in fine mū-
di ſoluetur.

Dn̄ica ſecūda in quadrageſima euāgelium
ſm̄ Matheum. xv.

In illo t̄pe Egreſſus ihe
ſus ſeceſſit in partes ty-
ri ⁊ ſydonis: ⁊ ecce muli-
er chananea a finib⁹ illis egreſſa:
clamauit dicens ei. Miſerere mei
fili dauid filia mea male a demōio
vexatur. Qui non reſpondit ei v̄-
bum. Et accedētes diſcipuli ei⁹ ro
gabant eum dicētes. Dimitte eā:
quia clamat poſt nos. Ipſe autem
reſpondens ait. Non ſum miſſus
niſi ad oues que perierūt domus
iſrael. At illa venit ⁊ adorauit eū
dicens. Domine adiuua me. Qui
reſpondens ait. Non eſt bonū ſu
mere panem filiorum ⁊ mittere ca
nibus. At illa dixit. Etiam domi-
ne. Nam et catelli edunt de micis
que cadunt de menſa dominorum
ſuorum. Tunc reſpondens iheſus
ait illi. O mulier magna eſt fides
tua: fiat tibi ſicut vis. Et ſanata
eſt filia eius ex illa hora.

Poſtilla.

Egreſſus ieſus ſeceſſit in ptes
tyri ꝛ ſydonis ꝛc. Math. xvi. Mar. vi. Hyſtoria
hui⁹ euãgelij facta eſt anno xpi. xxxij. viij. id⁹ maij
feria. vi. luna. xix. indictõne. v. Ante initiũ illi⁹ euã
gelij ſcribit ſctũs mathe⁹ in eodẽ caplõ ꝙ xp̃us
dixit diſcipul' ſuis. Ois plãtatio quam nõ plãta-
uit pater me⁹ celeſtis eradicabit. ſinite illos: ſcꝫ
phariſeos ꝛ ſcribas. ceci ſunt ꝛ duces cecorum.
Cec⁹ autẽ ſi ceco ducatũ pſtet ambo i foueam ca
dũt. Tũc poſtmodũ ſeq̃tur euãgeliũ hodiernum
[Egreſſus ieſus.] ſcꝫ de terra gerazenoꝝ relictiſ
ſcribis ꝛ phariſeis calũniatorib⁹ ſuis q̇ ex h calũ
niabant q̇a diſcipuli xpi trãſgrederẽtur traditio
nes ſenioꝝ: ꝛ nõ lotis manibus manducarent. et
hoc ipi phariſei putabãt eſſe grãde pctm̃. Chri-
ſtus autẽ dixit. Nõ lotis manib⁹ mãducare non
coinq̇nat hominẽ: ſed q̃ de corde exeũt cogitatio
nes male: homicidia: adulteria: fornicatõnes: fur
ta: falſa teſtimonia ꝛ blaſphemie. hec ſunt q̃ co-
inq̇nãt hoiem [ſeceſſit in ptes tyri ꝛ ſydonis] ty
rus ꝛ ſydon ſunt ciuitates gentiũ ſite in terra p-
miſſionis ppe montẽ lybani [Et ecce mlier cha
nanea] ſcꝫ natione. nam chananei habitauerũt
in terra pmiſſionis ante filios iſrael. nec poterãt
per eos totalr extirpari. vnde iſta mulier ab illis
que remãſerãt deſcẽderat. Iſta autẽ mulier au-
diuit de miraculis ieſu xpi. ꝛ ideo firmiter crede-
bat q̇a filiam ſuam ſanare poterat. [a finib⁹ illis
egreſſa] Et vt habet Mar. vij. pmo venit ad ihe
ſum intra domũ. ſ; quia eã ibi nõ exaudiuit ſecu-
ta eſt eũ in itinere: [clamãs. Miſerere mei fili da
uid] Audierat eñ xpꝫ pmiſſuꝫ iudeis deſcẽdere
de genere dauid. ergo clamauit. miſerere mei fili
dauid [filia mea male a demonio vexat. Qui nõ
rñdens ei v̓bum] hec ẽ pma duritia quam chri-
ſtus oſtẽdit huic mulieri nõ ppter indignatõeꝫ
ſed vt ex pſeuerãtia ipius i pce firmitas fidei ei⁹
ꝛ deuotio oſtẽderet diſcipul' vt ipi diſcipuli p ea
rogarẽt vt ſic oſtẽderet nos ſctõꝝ pcib⁹ indige re
Vñ ſeq̃tur [Et accedẽtes diſcipuli ei⁹ rogabant
eũ p ea dicẽtes. Dimitte eã q: clamat poſt nos]
Ly. Moti erãt ad hoc ex cõpaſſiõe vidẽtes fidẽ
ꝛ deuotõem mulieris [Ipe aũt rñdẽs ait. Nõ ſũ
miſſus niſi ad oues q̃ perierũt dom⁹ iſrael] Iſta
fuit ſecũda duritia xpi ad mulierẽ iſtam. q̃ſi dice
ret eã nõ eſſe de ouib⁹ iſrl. i. dei. ꝛ p ꝯſeq̃ns reliq̃-
batur ꝙ ipa erat de ouibus diaboli. Lyra. Anti-
quis patrib⁹ iudeoꝝ fuit facta pmiſſio de chriſto
ſicut abrahe ꝛ dauid, ſ; quia iudei p maiori par-
te fidem chriſti repulerunt: ꝛ gentiles eam ſuſce
perunt. ideo dicit Hieronym⁹ Non dixit chriſtus
hoc quin etiam ad gẽtiles miſſus ſit. Cum autẽ
mulier videret nihil poſſe impetrare per apoſto-
los: tunc pſonaliter ppius acceſſit. Unde ſequi
tur. [At illa venit ꝛ pcidit ad pedes eius ꝛ ado-
rauit eum.] ſcilicet tãꝙ dñm ꝛ creatorem omniũ
creaturarũ: tanꝙ deum celi ꝛ terre. tanꝙ precep-
torem angelorum ꝛ hominũ. [dicens. Domine:
adiuua me] Et quia filie infirmitatem ſuã exiſti-
mat. ideo dicit. Domine adiuua me. [Qui reſpõ-
dens ait. Non eſt bonum ſumere panẽ filiorum
ꝛ mittere canibus.] Hec eſt tertia duritia ꝙ eam
canẽ appellauit: ꝛ non eſſe dignam pane. [At il-
la dixit. Etiam domine.] Hic oſtenditur humili-
tas mulieris huius: ꝙ ipa fatebatur ſe eſſe canẽ
dicẽs. [Etiam domine] quia verum eſt quod di-
cis. nec peto panẽ integrũ: ſed micã [Nã ꝛ catel-
li edunt de micis que cadũt de mẽſa dominorum
ſuorum.] quaſi diceret: ꝙ ſicut catelli aliqua mo
dica: vtpote micas cadentes de mẽſa percipiunt
ſic ꝛ ego gẽtilis debeo ſaltem modicum quid p-
cipere de beneficijs tuis. Querit hic quare chri
ſtus huic mulieri tantam oſtendit duritiam. Re
ſpondet hieronym⁹. Hoc fecit vt exemplum per-
ſeuerantie nobis daret: ꝛ eius fidem ꝛ conſtan-
tiam probaret: ꝛ probatam manifeſtaret [Tunc
reſpondens iheſus ait illi. O mulier magna eſt
fides tua.] Jacobus pariſienſis. Hoc patꝫ ex h:
ꝙ filiam non ſecum adduxit ad ieſum: ſed eaꝫ di
miſit in domo: nec chriſtum ad eam petiuit. quia
credebat eum poſſe filiam ſuam liberare ſolo v̓-
bo [Fiat tibi ſicut vis] Lyra. quaſi diceret. fides
tua hoc meretur. Chriſoſto. Hic oſtẽditur q̃tum
valet conſtantia oratõis. quia quod apoſtoli nõ
obtinuerũt: iſta perfecit. [Et ſanata eſt filia ei⁹
ex illa hora.] ſcꝫ quando ſermo chriſti proceſſit
ex ore eius. quia cum redijt domũ: inuenit filiaꝫ
ſane mentis ꝛ plene liberatam ꝛ ſanatam. Cir-
ca preſens euangelium vbi dicitur. Filia mea a
demonio vexatur. notãdum ꝙ ad hoc ꝙ q̇s non
poſſideatur a dyabolo duo valent. Primuꝫ vt q̇s
ſibi a peccato caueat: preſertim mortali. ꝛ ſi inci
dit: ſtatim conuertatur. quia i talem demon pote
ſtatem non habet: vt probat Caſſianus in colla-
tione patrum per exemplum de ſancto Antho-
nio. quem duo magi odientes per tres ſucceſſi-
ue demones eijcere de cella ſua conabãtur. Cuꝫ
autẽ btũs anthoni⁹ tẽptatõꝫ amariſſimã ſẽtiẽs
oraret: ꝛ ſigno cruc̃ ſe muniret: ſꝫ vacui demo-

nes receſſerũt. Et ſic tandẽ magi illi a btõ Anto-
nio v̓tutẽ crucis chriſti ꝛ fidei catholice diſcen-
tes ad fidẽ ↄuerſi ſunt. Tunc diffiniuit beat⁹ an-
tonius nullatenus demones poſſe mentẽ cuiuſ-
dã vel corp⁹ inuadere: niſi eã ꝓmũ deſtituerit oi-
bus cogitatiõib⁹ ſanctis. ꝛ niſi ꝓus mẽtẽ poſſi-
derint. Secũdo valet fidei ſimbolũ dictũ vel cru-
cis ſignũ ꝑ ſe vel ſuis impſſum. Exẽplum patet
in dialo. Grego. li. iij. caº. vij. de iudeo cuſtodito
per ſignũ ſancte crucis.

Dñica tertia in quadrageſima. Euangelium
ſm Lucam. xi.

In illo tpe. Erat Jeſus
eijciẽs demoniuꝫ ꝛ illud
erat mutũ. Et cũ eieciſſ;
demoniũ locut⁹ eſt mut⁹ ꝛ admi-
rate ſunt turbe. Quidã autem ex
eis dixerũt. In beelzebub ꝑncipe
demonioꝝ eijcit demonia. et alij
tẽptãtes ſignũ de celo q̃rebãt ab
eo. Ipſe autẽ vt vidit cogitatiões
eoꝝ dixit eis. Omne regnũ in ſe di
uiſum deſolabit: ꝛ dom⁹ ſupra do
mũ cadet. Si aũt ꝛ ſathanas in ſe
ipm diuiſus eſt: quõ ſtabit regnũ
eius. q2 dicitis in beelzebub eijce-
re me demonia. Si aũt ego in be-
elzebub eijcio dmonia: filij veſtri
in quo eijciũt. iõ ipi iudices veſtri
erũt. Porro ſi in digito dei eijcio
demonia: ꝑfecto ꝑuenit in vos re
gnũ dei. Cũ fortꝭ armat⁹ cuſtodit
atriũ ſuũ: in pace ſũt ea q̃ poſſidet
ſi aũt fortior illo ſupueniẽs vicerit
eũ: vniuerſa arma ei⁹ auferet in q̇
bus ↄfidebat: ꝛ ſpolia ei⁹ diſtribu
et. Qui nõ ẽ mecũ aduerſuꝫ me ẽ.
ꝛ q̇ nõ colligit mecũ diſꝑgit. Cum
imũd⁹ ſpũs exierit ab hoie ãbulat
ꝑ loca inaquoſa: q̃rẽs requiẽ ꝛ nõ
iueniẽs: dicit. Reuertar i domum
meã vñ exiui. Et cũ venerit: inue-
nit eã ſcopis mũdatã ꝛ ornatã: et
tũc vadit ꝛ aſſumit alios ſeptem
ſpũs ſecũ neqores ſe. ꝛ ingreſſi ha
bitãt ibi: ꝛ fiũt nouiſſima hois illi⁹
peiora ꝓorib⁹. Factũ ẽ ãt cũ hec di
ceret extollẽs vocẽ q̃dã mulier de
turba: dixit illi. Btũs venter q̇ te
portauit ꝛ vbera q̇ ſuxiſti. At ille
dixit. Quinimo. beati q̇ audiunt
v̓bũ dei ꝛ cuſtodiũt illud. Poſtil.

Erat ieſus eijciẽs demonium
Luc. xi. Math. xij. Mar. iij. Hoc euãgeliũ factũ
eſt anno xpi. xxxi. kal. decẽbris. feria. v. indictione
iiij. luna. xvij. Ante initiũ illius euangelij ſcribit
ſanctus Lucas in eodẽ caplo. Factũ eſt cũ eſſet
ieſus in loco quodã orãs: vt ceſſauit dixit vn⁹ ex
diſcipulis eius ad ipm. Domie doce nos orare. ſi
cut Johãnes docuit diſcipulos ſuos. Et ait illis
cũ oratis dicite Pater noſter qui es in celis: ſan
ctificetur nomẽ tuũ ꝛc. Tunc poſtmoduꝫ ſeq uit
euangelium hodiernũ [Erat ieſus eijciẽs dem o
niũ] Hor. Conueniẽter aũt poſt documẽtũ ora-

tionis ponit miraculum expulſionis demonis.
q̃a hic eſt vnus effectus orationis:vt pꝫ Marci
ix. Hoc genus demonioꝝ in nullo poteſt exire: ni
ſi in oratione ⁊ ieiunio[⁊ illud]ſcꝫ obſeſſum nõ
demoniũ[erat mutũ]Gloſ.ſcꝫ ab effectu. q2 mu
tum faciebat hominẽ.⁊ Math.xij.habet ꝙ etiã
cecus erat.⁊ Marci.ix.ꝙ etiam ſurdus erat. vn
de Beda. In vno homine tria ꝑpetrata ſunt mi
racula.cecus videt.mutus loquitur. poſſeſſus a
demonio liberatur[⁊ cũ eieciſſet locutus ẽ mu
tus:⁊ admirate ſunt turbe]ſcilicet ſimplices ⁊
minores.maiores autem calumniabantur mira
culum ⁊ blaſphemabant. Unde ſequitur[Qui
dam autem]ſcilicet ſcribe ⁊ phariſei[dixerunt.i
beelzebub principe demonioꝝ eijcit demonia]
miraculum illud erat publicum.⁊ ideo denegare
non poterant:ſed peruertere conabantur:dicen
tes ꝙ virtute demonis factum eſſet. Odium enĩ
⁊ inuidia peruertunt iudicia:⁊ facta interpretan
tur ad deteriorem partem. Scribe autem ⁊ pha-
riſei valde oderunt chriſtum quia acriter argue-
bat eorum vicia.⁊ ideo miracula diuina virtute
facta dixerunt fieri arte magica ſcꝫ in beelzebub
principe demoniorum. Unde Beda. Cult⁹ ido-
latrie a rege ciuitatis niniue ortum habuit: qui
de morte patris ſui nomine bel intantum doluit
ꝙ ob memoriam ſui auream ſtatuam patris ſui
imaginem ⁊ ſimilitudinem habentem fecit:quã
habuit in tanta reuerentia:vt ſi aliqui fugitiui vl̓
facinoroſi ad eam confugerent:erant ſecuri d̓ vi
ta ſua.ideo ceperunt ⁊ honores diuinos ei ſcilicꝫ
imagini exhibere:videntes regi placere in hoc:
quo exemplo ceteri de locis adiacentibus in ho
nore patrum ſuorum ſtatuas aureas fecerunt. ⁊
ſic creuit idolatria. Beelzebub interpretatur vir
muſcarum:ſiue habens muſcas:quia muſce cõ-
gregabantur ad idolum illud propter cruorem
animalium que ibi imolabantur. In predicto ãt
ſimulachro dicebant iudei principem demonio-
rum habitare:tũ quia illud dicitur primuꝫ fuiſſe
idolum:ſicut dicitur in hyſtorijs.tuꝫ quia cultus
eius apud gentiles generalior erat atqꝫ celebri-
or.⁊ per ipſum dicebant chriſtum eijcere demo-
nia.hoc autem ex magna inuidia. Unde Cryſ.
Inuidus non querit quid dicat:ſed ſolum vt di-
cat[alij temptantes ſignum de celo querebant
ab eo]Glo.fortaſſis querebant deſcenſuꝫ ignis
de celo:ſicut factum fuit in tẽpore helye.iij. Re-
gũ.xviij.aut manne per deſcenſum ſicut tempo-
re moyſi,vt patet Exo.xvi,vel ſicut tempore Jo-
ſue ſol ſtetit ſpacio vnius diei. Joſue.x. vel ſicut
tempore Ezechi.ſol retroceſſit decem gradibus
vt habetur Yſa.xxxviij.[Ipſe autem vt vidit co-
gitationes eorum]Beda. Non ad dicta:ſed ad
cogitata Chriſtus reſpondit.vt vel ſic compelle-
rentur credere patri eius:qui cordis occulta vi-
debat. Hoc enim non poteſt demon:nec aliqua
creatura:ſed ſolus deus:vt ⁊ ipſi in ſua ſcriptu-
ra habebant. Unde.iij. Regũ.viij. Tu ſolus no
ſti corda filiorum hominuꝫ. Item ꝑmi. Regum
xvi. Homo videt ea que patent deus autem intu
etur cor[Dixit eis. Omne regnum in ſe diuiſum
deſolabitur.id eſt deſtruetur. Nam vt dicit Hie-
ronymus. Parue res concordia creſcunt.diſcor-
dia maxime res dilabuntur. Unde Ariſtoteles.
Omnis enim virtus vnita fortior eſt ſeipſa diſp
ſa[⁊ domus ſupra domum cadet]Gloſa.dom⁹
ſupra domũ cadit cum habitatores vnius dom⁹
a familia alterius domus opprimuntur[ſi autẽ
ſathanas in ſeipſum diuiſus eſt]ſcilicet ita vt v-
nus expellat alium[quomodo ſtabit regnũ ei⁹]
id eſt poteſtas eius[Si autēꝫ ego in beelzebub
eijcio demonia]vt vos dicitis[filij veſtri]id eſt
apoſtoli qui ſcd̓m carnem a iudeis nati ſunt[in
quo eijciũt]quaſi diceret.ſi filij veſtri.id eſt apo-
ſtoli quibus dedi poteſtatem ſuper demonia in
nomine meo demonia eijciunt.iniquum eſt dice
re me in virtute beelſebub demonia eijcere:
[Ideo ipſi iudices veſtri erunt]quia exiſtẽtes
aſſeſſores mei in finali iudicio ſententiam meaꝫ
approbabunt[Porro ſi in digito dei]id eſt i vir-
tute ſpirituſſancti:qui bene digito comparatur.
Sicut enim digitus procedit a corpore ⁊ manu:
ſic ſpirituſſanctus procedit a patre ⁊ filio[profe
cto peruenit in vos regnum dei]Gloſ. ſententia
diuini iudicij. Unde Auguſtin⁹. Regnũ dei eſt
poteſtas iudiciaria qua damnantur impij:⁊ a fi
delibus ſecernuntur[cum fortis armatus]id eſt
diabolus[cuſtodit atrium ſuum]Gloſ.id eſt mũ
dum.quia diabolus ante aduentum filij dei in
mundo ſine contradictione principabatur[i pa
ce ſunt oĩa q̃ poſſidet]id eſt oẽs peccatores qui
obediunt ⁊ fauent ei in pace ſunt quantuꝫ ad di
abolum. Unde Gregori⁹. Illos pulſare negli-
git quos quieto iure poſſidere ſentit[Si autēꝫ
fortior eo ſuperueniens]ſcilicet chriſtus[vicerit
eum:vniuerſa arma eius auferet in quibus con
fidebat]Chriſtus enim cum factus fuit homo i
uaſit diabolum:⁊ arma eius abſtulit.id eſt aſtu-
tias ⁊ nequitias ipſius[⁊ ſpolia]id eſt homies

ab eo deceptos chriſtus per ſe ⁊ conſequenter p̱
apoſtolos ſuos ad noticiam veritatis ⁊ fidē ſan
cte trinitatis reuocauit:que ſpolia Chriſtus di-
ſtribuit cum fideles ſuos cuſtodie angeloꝝ mā-
cipauit:⁊ dona ſpiritusſancti eis tribuit:reſiſten-
do amplius temptationibus ſuis[qui non ē me
cum contra me eſt]quaſi diceret ſm Glo. Ope-
ra mea non conueniunt cum operibus diaboli.
Ego enim volo bonum:ille vero malum .ego a-
mo humilitatem.ille ſuperbiam.ego diligo caſti
tatem:ille luxuriam.ego volo animas ſaluare :il-
le perdere.[Et qui non colligit mecum]in vnita
te fidei ⁊ dilectionis dei ⁊ proximi[diſpergit]q̇a
ſicut officium Chriſti eſt diſperſa congregare:ſic
econuerſo officium diaboli eſt congregata diſp-
gere[Cum immundus ſpiritus exierit ab homi
ne]ſcilicet per contritionem:confeſſionem:⁊ ve-
ram penitentiam[ambulat per loca inaquoſa]
id eſt arida.⁊ intelliguntur corda fidelium in qui
bus exiccatus eſt humor mundane laſciuie qui
diabolo reſiſtunt non conſentientes ſuis ſugge-
ſtionibus vt peccent.ſed viriliter reſiſtant ſibi[q̄
rens requiem ⁊ non inueniens]quia ibi requie-
ſcit ſpiritusſanctus per bonas meditationes .ſpi
ritus malignus illuc intrare non audet[dicit re-
uertar in domum meam]ſcilicet que olim erat
mea[vnde exiui]id eſt expulſus ſum per penitē
tiam[Et cum venerit inuenit eam ſcopis mun-
datam ⁊ ornatam]ſcilicet per penitentiam ⁊ va
cantam bono operi. Unde neceſſe eſt vere peni-
tenti vt ſemper aliquid boni operis faciat:ne di-
abolus inueniat eum ocioſum[Tunc vadit ⁊ aſ
ſumit ſeptem ſpiritus nequiores ſe]per ſeptena
rium numerum intelliguntur ſeptē peccata mor
talia. Unde Gregorius. Magdalena ſeptem de
monia habuit q̄ vniuerſis vitijs plēa fuit]et ingreſ
ſi habitant ibi]quia de domo dei fit habitatio de
monum[⁊ erunt nouiſſima hominis illius peio
ra prioribus]quia quodlibet peccatum in reci-
diuante peius eſt q̄ſ ſimile ante recidiuum propt̄
ingratitudinem[Factum eſt autem]cum hec di
ceret ſcilicet chriſtus loquendo contra iudeos
ipſos redarguendo[extollens vocem]ſcilicet in
chriſti commendationem[quedam mulier d̄ tur
ba]Horra.non diues:non nobilis: ſed de com-
muni plebe.q: fuit ſancta marcella famula ſan-
cte Marthe que audiens Chriſtum a iudeis ⁊
phariſeis blaſphemari ⁊ dehoneſtari:⁊ non va
lens vlterius ſuſtinere:ad laudem filij dei ⁊ con-
futationem iudeorum ⁊ phariſeorum ⁊ ſcriba-
rum prorupit in laudem filij ⁊ matris dicens.
[Beatus venter qui te portauit]⁊ ſic matrē dei
ex filio laudat.quia ab ipſo filio habet gratiam
⁊ gloriam. Et vere beatus venter.quia ibi deus
factus eſt homo.eternus temporalis .immorta-
lis mortalis.vt patet Johānis p̄mo. Et verbum
caro factum eſt[⁊ vbera que ſuxiſti]ſcilicet a q̇-
bus alimentum lactis ſuſcepiſti[At ille dixit.
Quinimo]quaſi diceret.non tantum illa eſt be-
ata que me portauit in vtero ſuo ⁊ lactauit me ex
vberibus ſuis:immo etiam[Beati qui audiunt
verbum dei]aure interius corde credentes[⁊ cu
ſtodiunt illud]opere implentes.quia non audi-
tores legis iuſtificabuntur:ſed factores legis vt
patet Romanoꝝ.ij. Beati ergo in ſpe in preſen-
ti:ſed in futuro in re. Circa preſens euangelium
vbi dicitur Erat Jeſus eijciens demonium ⁊ il-
lud erat mutum. Queritur cū chriſtus fecit mul
ta miracula:⁊ ſuam miſericordiam pluribus ho
minibus indulſit:eos ab infirmitatibus liberan
do:quibus vel cui ſuam miſericordiam magis di
cit͛ exhibuiſſe. Reſpondetur q̄ꝫ dominus Jeſus
chriſtus vt dicunt doctores Auguſtin⁹ Hierony
mus. Chryſoſtom⁹ nunq̄ꝫ liberauit aliquem cor-
poraliter quin etiam ſpiritualiter.⁊ nunq̄ꝫ partē
liberando quin etiam totum hominem liberare.
Nihilominus ſi habemus reſpectum ad graui-
tatem cum vna infirmitas ſit grauior alia.a gra-
uiori liberando infirmitate dicitur miſericor-
dius ſe habuiſſe. Sed queritur :que tamen in-
ter alias eſt maior infirmitas. Reſpondeo q̄ꝫ il-
la que totum occupat hominem:⁊ corporaliter ⁊
ſpiritualiter plus q̄ꝫ illa que ſolum corporaliter.
Sed que eſt illa. Reſpondeo q̄ꝫ poſſeſſio homi-
nis a diabolo.in alijs infirmitatibus corpus af-
fligitur ⁊ anima non:quia ſtat in ſuo ſenſu. ſed
quando homo a diabolo inuaditur ⁊ vexatur. vt
patet experientia tunc quo ad animam homo
affligitur ⁊ rationis vſu priuatur: ⁊ deinde cor-
pus vexatur. Ergo dominus noſter Jeſus chri-
ſtus ohominem v diaboli manibus liberando ſu
am miſericordiam magis in his q̄ꝫ in alijs oſten
dit,

Dominica media in quadrageſima. Euan-
gelium ſcd̄m Johānem.vi,

In illo tempe. Abijt Je
ſus trãſmare galilee qđ
eſt tyberiadis: ⁊ ſeqbať
eũ multitudo magna. qꝛ videbant
ſigna que faciebat ſup his q̃ infir-
mabãtur. Abijt ergo in montẽ ie-
ſus: ⁊ ibi ſedebat cũ diſcipuľ ſuis.
Erat aũt ꝓximũ paſca dies feſtꝰ
iudeoꝝ. Cũ ſubleuaſſet ergo ocu
los ieſus ⁊ vidiſſet quia mľtitudo
maxia venit ad eũ: dixit ad philip-
pũ. Unde ememꝰ panes vt man-
ducẽt hi. hoc aũt dicebat tẽptans
eũ. Ipe em̃ ſciebat q̃d eſſet factu-
rus. Rñdit ei philippꝰ. Ducẽtoꝝ
denarioꝝ panes nõ ſufficiunt eis
vt vnuſquiſq3 modicũ q̃d accipiat
Dixit ei vnꝰ ex diſcipuľ eius An-
dreas frater ſimõis petri. Eſt pu
er vnꝰ hic q̃ habet q̃nq3 panes or-
deaceos ⁊ duos piſces. ſed hec q̃d
ſunt inter tãtos. Dixit ergo ieſus
Facite homines diſcũbere. Erat
aũt fenũ multũ in loco. Diſcubue
rũt ergo viri nũero q̃ſi q̃nq3 milia
Accepit ergo Jeſus panes ⁊ cum
gratias egiſſet diſtribuit diſcũbẽ-
tibꝰ. ſimiliť ⁊ ex piſcibꝰ q̃ñtũ vole-
bãt. Ut aũt impleti ſũt dicit diſci-
puľ ſuis. Colligite q̃ ſupauerant
fragmẽta ne pereãt. Collegerunt
ergo ⁊ ĩpleuerũt duodecim cophi-
nos fragmẽtoꝝ ex q̃nq3 panibus
ordeaceis ⁊ duobꝰ piſcibꝰ que ſup
fuerũt his q̃ mãducauerãt Illi er
go homĩes cũ vidiſſent qđ feciſſet
ſignũ dicebãt. Quia hˉ ẽ vere pro-
pheta q̃ venturus eſt in mundũ.

Poſtilla

Abijt ieſus trãs mare galilee
Joh. vi. Math. xiiij. ⁊ Mar. vi. Hoc euãgelium
factum eſt anno chriſti. xxxij. ydus Aprilis. dñi-
ca. luna. xxij. indictione. v. Ante initium illꝰ euã-
gelij habetur Johis. v. q̃ chriſtus dixit iudeis ⁊
phariſeis ⁊ ſcribis. Ego cognoui vos quia dile
ctionem dei non habetis in vobis. Ego veni in
nomine patris mei ⁊ non accepiſtis me: ſi alius
venerit in nomine ſuo illu3 accipietis. Quomo
do poteſtis credere vos qui gloriam ab inuicem
accipitis. ⁊ gloriam que a deo ſolo eſt non queri
tis. Nolite cogitare quia ego accuſaturꝰ ſu3 vos
apud patre3. eſt qui accuſat vos moyſes. in quo
vos ſperatis. Si enim crederetis moyſi: credere-
tis forſitan ⁊ mihi. De me enim ille ſcripſit. ſi au-
tem illius litteris non creditis: quomodo verbis
meis credetis [Poſt hec abijt ieſus trans mare
galilee] Judei enim querebant chriſtum interfi
cere: ⁊ non erat adhuc tempus paſſionis ſue. iõ
abijt trans mare galilee. ⁊ tunc pauit multitudi
nem in deſerto. Et iſtud miraculum factum ẽ in
principio tertij anni predicationis Chriſti circa
paſca. in quo die feſto decollatus fuit ſanctus io
hannes baptiſta. Itẽ notandũ ſm Nicolaũ ď ly
ra q̃ mare galilee ẽ q̃dã lacꝰ magnꝰ ꝑ quẽ trãſi
iordanꝰ fluuiꝰ ⁊ dr̃ mare ſ3 modũ loq̃ndi hebra

cū in quo om̄is cōgregatio magna aquarꝫ vo-
catur mare. ⁊ dꝫ mare galilee a ꝓuincia vel regi
one: ſicut mare anglicanū. ⁊ dꝫ mare tyberiadis
ex noīe ciuitatis edificate in littore q̄ antiq̄t⁹ ce-
nezareth dicebaꝶ. Sed ab herode tetrarcha ree
dificata ⁊ ampliata Tyberias eſt vocata in ho-
norē tyberij ceſaris [Et ſequebaꝶ eū multitudo
magna. q̇a videbāt ſigna que faciebat ſuꝑ his q̇
infirmabātur] vñ Mar. vi. Percurrētes vniuer
ſam regionē illam ceperunt in grabat̄ eos qui ſe
male habebāt circūferre vbi eū audiebāt eſſe: et
ſanabat om̄es [Subijt ergo in mōtē] Ly. quia
erat loc⁹ deuotōis ⁊ doctrine apt⁹ [⁊ ibi ſedebat
cū diſcipul̄ ſuis] docēs eos ⁊ ꝯſolādo eos [erat
aūt ꝓximū paſca dies feſtus iudeoꝝ] Sciendꝫ
ſm Tho. ð aq̇no ꝙ in ſequēti paſca fuit chriſt⁹
crucifixus. vt habeꝶ Joh. xiij. vnde ab iſto mira
culo. ſ. de q̇nqꝫ panib⁹ vſqꝫ ad paſſionē xp̄i flux-
it vnus ānus. Ad iſtud paſca nō aſcendit xp̄s vt
aſpectu ſuo nō excitaret furorē ⁊ inuidiā iudeoꝝ
[Cum ſubleuaſſet ergo oculos ieſus ⁊ vidiſſet
quia multitudo maxima venit ad eū] ſcꝫ ꝓpꝫ de
uotionē. vnde dꝫ Math. xiiij. ꝙ ſecute ſunt eum
turbe pedeſtres de ciuitatib⁹. Ly. Tantū em̄ de
ſiderabāt audire xp̄m ꝙ omiſerūt apportare ali-
mēta: ꝓpter qđ fuit neceſſariū fieri hoc miracu-
lum [dixit ad philippū] Sed quare nō querit a
iuda qui erat diſpēſator. Rñdet btūs Tho. ſuꝑ
Joh. ꝙ philippus erat oriūdus de illa patria. ⁊
ideo ſpecialem ſollicitudinem gerebat de turba.
[Unde ememus panes vt mādu cēt hi. hoc aūt
dicebat temptās eū] Tho. Chriſtus nō queſiuit
vt addiſceret: ſ; vt philippū ꝓbaret [ipſe em̄ ſcie-
bat quid facturus eſſet. Reſpōdit philipp⁹. du-
centoꝝ denarioꝝ panes nō ſufficiūt eis] Ly. q. d.
paupes ſum⁹. tātā pecuniā habere nō poſſum⁹.
⁊ ſi haberem⁹ nō ſufficeret ꝑ refectiōe eoꝝ. iō ſe
q̇tur [vt vnuſquiſqꝫ modicū q̇d accipiat] Tho. ⁊
eſt argumētū expꝛeſſum ꝙ xp̄s cū tota familia ſua
nō habebat ducētos denarios. Hodie tn̄ parū vi
detur vni clerico vel ep̄o habere centum marcas
annuati. ⁊ vtinā bñ expēdāt [Dixit ei vnus ex di-
ſcipulis ei⁹ Andreas fratꝫ ſymonis petri. Eſt pu-
er vn⁹ hic q̇ hꝫ quinqꝫ panes ordeaceos ⁊ duos
piſces] ⁊ puer iſte dꝫ fuiſſe marcial̄ q̇ fuit de pa-
rētela ſancti petri ⁊ andree fratrū. vñ Criſ. An-
dreas erat excellētior i fide ꝙ philipp⁹ tn̄ nōdū
ꝑfect⁹. q̇a videꝶ aliq̄lr̄ credidiſſe ꝙ poſſet ꝑ chri
ſtū mlt̄iplicari panes iſti. ꝙ aūt addit [ſ; hec q̇d
ſunt int̄ tantos] oſtēdit ībecillitatē fidei ei⁹. pu-
tabat em̄ ꝙ nō ſic ſufficeret paꝝ ſicut multū. nec

plene capiebat om̄ipotētiā xp̄i. Equaliter em̄ po
terat ſatiare multitudinē de paucis ſicut de mul
tis [Dixit ergo ieſus. facite hoīes diſcūbere] .i.
ordinate ſedere ad comedēdū. ⁊ apl̄i obediētes
v̇bo xp̄i ita fecerūt. nō interrogantes q̇d deberēt
hoīes comedere [Erat aūt fenū mlt̄ū in loco]
Ly. hoc interponiꝶ ad oſtēdēdū ꝙ loc⁹ erat apt⁹
ad ſedēdū. Tho. Terra em̄ illa valde calida eſt.
⁊ iō tēpeſtiu⁹ metūt ꝙ nos hic in terris noſtris
ergo circa paſca habuerūt fenū in prat̄ [Diſcu-
buerūt ergo viri quaſi nūero q̇nqꝫ milia] exceptꝭ
mulierib⁹ ⁊ puulis q̇ nō nūeranꝶ ħ ſm legalem
ꝯſuetudinē. ſ; ſolūmō viri a viginti ānis ⁊ ſupra:
vt habeꝶ Nūeri. i. c. Attēde ſm Hiero. ꝙ cuilibet
millenario correſpōdebat vn⁹ panis [Accepit ḡ
ieſus panes] ſcꝫ in manib⁹ ſuis. Tho. ⁊ ſic pa-
nes illi multiplicati ſunt in manib⁹ ſuis v̇tute oī
potētie ſue. Et q̇ potuit panes illos ſic mirabili-
ter multiplicare p̄t etiā panē in corp⁹ ſuū v̇tere.
[⁊ cū gratias egiſſet] id eſt cū bñdixiſſet panes
eo mō quo ſolitus erat bñdicere mēſam. Jn hoc
dat nob̄ exēplum vt in p̄ncipio mēſe dicam⁹ bñ
dicite q̇ ſciūt: aut vnū pat̄ noſter. ⁊ in fine menſe
gr̄as deo. quia om̄ia bona tp̄alia ſunt dona dei.
[diſtribuit diſcūbētib⁹] Tho. nō ipſe ꝑ ſe. ſ; ꝑ diſ-
cipulos. dedit em̄ diſcipulis. ⁊ diſcipuli appoſue
rūt turbis. vt dꝫ Math. xiiij. [ſil̄r ex piſcib⁹ q̄tū
volebāt]. i. vſqꝫ ad ſaturitatē [vt āt impleti ſūt]
id eſt abūdanꝶ refecti [Dixit diſcipul̄ ſuis] n̄ tur-
bis. q̇a diſcipuli fuerunt ſeruitores. ⁊ ideo voluit
vt ipſi reliq̇as leuarēt [Colligite que ſuꝑauerant
fragmēta ne pereāt] Precepit hoc xp̄s ad ꝯfir-
matiōem deitat̄ ⁊ manifeſtatiōem miraculi. tho.
Jn hoc dat nob̄ xp̄ianis exēplum vt poſt prādiū
reliq̇e nō diſꝑdanꝶ: ſ; ꝓpter paupes colligantur.
[Collegerūt ḡ ⁊ impleuerūt. xij. cophinos frag-
mētoꝝ ex q̇nqꝫ panib⁹ ordeaceis ⁊ ex duob⁹ pi-
ſcib⁹ q̄ ſuꝑfuerūt his q̇ māducauerāt] Ly. hoc di
cit ad euidētiā miraculi ꝙ pl⁹ remanſit ꝙ a p̄nci
pio appoſitū fuit. tho. ex iā dictis patet ꝙ pares
erāt cophini nūero apl̄oꝝ. in quo mōſtraꝶ ꝙ do-
ctrina apl̄oꝝ ꝑ totū orbē erat diſtribuēda ex reli-
quijs doctrine xp̄i [Jlli ergo hoīes cū vidiſſēt
qđ feciſſet ſignū] Tho. tā magnū ⁊ aptū ⁊ tam
optimū in multiplicatiōe panꝫ ⁊ in multitudīe
reliq̇arū [dixerūt. ħ eſt vere ꝓpheta] Lyra. iudei
ſciebāt ꝙ xp̄s erat ꝓmiſſus in lege ꝑ moyſen tā-
ꝙ ꝓpheta ceter̄ excellētior. vt habeꝶ Deut. xviij.
Prophetā de gente tua ⁊ de fratrib⁹ tuis ſic̄ me
ſuſcitabit tibi dn̄s de⁹ tuus ipſm tanq̄ me audi-
es. Hoc ē impletū in ipo dn̄o noſtro ieſu chriſto.

q̄ dicebāt[h̄ eſt ve ꝓpħa].i.ille magn⁹ ꝓpħa ꝑ
miſſ⁹ nob a moyſe[q̇ ventur⁹ ē i mūdū]ad ip̄z ſal
uādū.Sic āt n̄ venerūt alij ꝓpħe.ſ ſolū ad denū-
ciādū iſti⁹ aduētū.Circa p̄ns euāgl.vbi agit̄ d̄ il
lo ꝯuiuio q̇nq̄ panū.q̄rit̄ p̄mo q̇ miſtri fuerūt i il-
lo ꝯuiuio.R̄ndet̄ ꝙ diſcipli xp̄i q̇b⁹ xp̄s dixit.fa-
cite hoies diſcūbere.Et marcial̄ fuit puer iſte q̇
hūit q̇nq̄ pāes.ꝛ duos piſces:vt hr̄ i legēda ſua
Secūdo q̄rit̄ q̄t fuerūt ꝯuiue.q̇a forte q̇nq̄ milia
viroꝝ.Sȝ cur n̄ noiant̄ femie.cū tales hodie pl⁹
ꝙ viri ſeq̇ videāt̄ xp̄m i audiēdo ſmōes i ꝑcepti-
one eucħariſtie.ꝛ i eccliaꝝ freq̄ntatione. R̄ndet
theophil⁹.Scripture ꝯſuetudinē ſeq̇t̄ b̄ iohes.q̄
ſcriptura ſolū a vigiti ānis vſq̄ ad q̇nq̄gita nūe
rat viros ad bella aptos:ſic ꝛ moyſes fec̄ Nūe.i.
Querit̄ tertio q̇s fuit mgr̄ ꝛ cocus i ꝯuiuio. R̄n
det̄ ꝙ xp̄s q̇ accepit panes i man⁹ ſuas i ſignum
ꝙ ſua potētia q̄ creauit celū ꝛ terrā. q̄ gubernat
mūdū poſſet mltiplicare panes.n̄ nouos panes
creādo.ſm tho.i.iij.pte ſūme.ſ p̄iacētes mltipli
cādo[ſilr̄ ex piſcib⁹ q̄tū volebāt]q̄rto q̄rit̄ an pa
nes iſti ꝛ piſces fuerūt optimi ꝛ ſapidiſſimi.r̄ndet
iacob⁹ ianueñ.credēdū ē ꝙ ſic ſaltē i ſua ſpē.ꝛ a
ſili ꝓbat ꝑ exēp.ſup illō ioh.ij.vbi xp̄s i nuptijs
mutauit aq̄ i vinū vbi ſic dicit:tlia ſūt xp̄i miracl'a
vt mlto his q̄ ꝑ natuꝛā fiūt ſpecioſioꝛa vt vtilioꝛa
fiāt.q̇nto q̄rit̄ cur n̄ vinū ꝓpiauit hoib⁹ iſtis q̇s ſic
pauit q̇nq̄ pāib⁹ ꝛ duob⁹ piſcib⁹.r̄ndet̄ ꝙ potu
it eē vt pāes ꝛ piſces ꝓpetatē hūerūt tā cibi ꝙ po
tus.ſic ēt adhuc hodie apotecarij ſciunt ꝯficere
electuaria cibi ſimul ꝛ pot⁹ naturā habentia.

Dn̄ica in paſſiōe Euāgeliū ſm Johem.viij.

In illo tp̄e. Dicebat Je
ſus turb iudeoꝝ ꝛ p̄nci-
pib⁹ ſacerdotū. Quis ex
vob arguet me de pctō. Si vitatē
dico vob:quare nō creditis mihi.
Qui ex deo ē:vba dei audit.pro-
pterea vos nō auditis:qꝛ ex deo nō
eſtis. Rn̄derūt ergo iudei ꝛ dixe-
rūt ei. Nōne bn̄dicim⁹ nos:qꝛ ſa-
maritan⁹ es tu ꝛ demoniū habes.
Rn̄dit ieſus. Ego demoniū non
habeo:ſȝ honoꝛifico patrē meū:et
vos ihonoraſtis me. Ego aūt nō
q̄ro gloꝛiā meā. Eſt q̇ q̄rat ꝛ iudi
cet. Amē amē dico vob.ſi q̇s ſmo
nē meū ſuauerit:moꝛtē non vide-
bit i etnū. Dixerūt ergo iudei. nūc
cognouim⁹ qꝛ demonium habes.
abꝛahā moꝛtu⁹ eſt ꝛ ꝓphe:ꝛ tu di
cis.ſi q̇s ſmonem meum ſuauerit
moꝛtē n̄ guſtabit i eternū.nūquid
tu maioꝛ es p̄re nr̄o abꝛahā q̇ moꝛ
tu⁹ ē:ꝛ ꝓphe moꝛtui ſūt. Queȝ te
ip̄m facis. Rn̄dit ieſ⁹. Si ego glo
rifico meip̄m:gl'ia mea nihil ē:eſt
pr̄ me⁹ q̇ gl'ificat me:quē vos dici
tis qꝛ de⁹ nr̄ ē ꝛ nō ꝯgnouiſtis eū
ego aūt noui eū. Et ſi dixero quia
nō ſcio eū:ero ſilis vob mēdax.ſed
ſcio eū ꝛ ſmonē ei⁹ ſuo. Abꝛahaȝ
pr̄ veſter exultauit vt videret dieȝ
meū.vidit ꝛ gauiſus ē. Dixerūt er
go ad eū iudei. Quīq̄gita ānos
nōdū habes:ꝛ abꝛahā vidiſti. Di
xit eis ieſus. Amē amē dico vob:
anteq̄ abꝛahā fieret ego ſum. Tu

lerunt ergo lapidẽs vt iacerent in eum. Jeſus autem abſcondit ſe ⁊ exiuit de templo. **Poſtilla.**

Quis ex vob̄ arguet me de peccato. Johis.viij. Hiſtoria huius euangelij facta eſt anno chriſti.xxxij.x.kalen̄.octobr̄.feria.iij.in dictiõe.v. Ante initiũ illius euãgelij ſcribit ſctũs Joh̄.in eodẽ caplo ꝙ iudei dixerũt xp̄o. Pať noſter abraham eſt. Dixit eis Jeſus.ſi filij abrahe eſtis opera abrahe facite. Nunc aũt queritis me interficere hominẽ qui veritatẽ vobis locuť ſuȝ quã audiui a deo.hoc abraham nõ fecit. Et poſt pauca vos ex patre diabolo eſtis:⁊ deſideria patris veſtri vultis facere. Jſte homicida erat ab initio ⁊ in veritate nõ ſtetit:quia nõ eſt veritas in eo. Cum loquitur mendacium ex ꝓprijs loquiť. quia mẽdax eſt ⁊ pater eiꝰ. Tunc immediate ſequitur euãgeliũ hodiernũ[Quis ex vobis arguet me de peccato]Ly.q.d.ſi habens aliqđ peccatum qđ poſſitis ſuper me oſtẽdere:paratus ſum audire ⁊ me rationabiliter ꝑpurgare. ⁊ ideo cum hoc nõ poſſitis facere[ſi veritatẽ dico vobis]ſcꝫ quia[quare nõ credi⁊ mihi]⁊ ſubdit cãm dicens[Qui ex deo eſt v̄ba dei audit]Notandum ꝙ aliquid ex deo eſt dupliciť. Uno modo ſm̄ naturã.⁊ ſic om̄is creatura eſt ex deo q̊ eſt largitus ei eẽ. Alio mõ ſunt ſpecialr̄ ex deo ꝑ grãꝫ.vt qui recte credũt in deũ ⁊ mãdata eiꝰ ſuãt. De illꝰ dicit dñs[qui ex deo eſt verba dei audit]delectabiliť ⁊ libẽter.nam q̊ deum diligit libẽter de eo loqui audit[ꝓpterea vos nõ auditis].i.nõ recipi⁊ nec creditis.nec etiaꝫ intelligere curatis verba dei de ore meo[quia ex deo non eſtis]⁊ per ꝯñs ſequitur ꝙ ſitis ex diabolo.nõ per creatiõem:ſꝫ ꝑ imitatiõem. Tho. Ex deo namqꝫ ſunt ſm̄ naturam. ſed ex deo non ſunt vicio ⁊ praua affectione[reſponderunt ergo iudei ⁊ dixerũt ei] Ly.modus hominũ inuidoꝝ ⁊ peſſimoꝝ qui neſciũt rationabiliter reſpõdere eſt ad ꝯuitia ſe ꝯuertere. Et iõ iudei nõ habẽtes q̊d rationabiliter xp̄o reſpõderent ad ꝯuicia ſe ꝯuertũt dicẽtes[Nõne benedicimus nos q:ſamaritanꝰ es tu]Et in hoc intendũt xp̄o ꝯuiciari. Tho. Erãt eñi ſamaritani viles ⁊ abiectiſſimi ſm̄ opiõem iudeoꝝ.vñ Johis iiij.nõ eñi coutũtur iudei ſamaritanis. Ly.licet xp̄s eſſet iudeus genere ⁊ nõ ſamaritanꝰ:tamẽ vocant eũ ſamaritanũ.quia vulgare erat apđ iudeos ꝙ homies malos ⁊ eis odibiles vocabant ſamaritanos.ꝙuis eſſent iudei,talis autẽ erat chriſtus ſm̄ reputatiõem eoꝝ.ideo vocabant euꝫ ſamaritanum[⁊ demonium habes]Ly.hoc eñi dicebant de chriſto primo ꝓpter miracula q̄ faciebat que magicis artibus imputabãt vt pꝫ Lu.xi. Jn beelzebub ꝑncipe demonioꝝ eijcit demonia. Secũdo quia ſecreta cordiũ ipſoꝝ frequenť dicebat. Et quia aliquãdo quedã alta ⁊ profunda loquebať q̄ nõ intelligebãt ꝓpter qđ cum arrepticiũ dicebãt ⁊ inſanũ.vt patet Johis.x. Dicebãt aũt multi ex ipĩs.demoniuꝫ habet ⁊ inſanit.cur vultis eum audire[Reſpõdit ieſus]hic ponitur ipĩus chriſti mãſueta reſponſio.q: cũ male diceret nõ maledicebat.i.Petri.ij.[Ego demoniũ nõ habeo]qđ pꝫ.quia demones expellebat.[ſed honorifico patrẽ meũ]ſcꝫ omnia que facio referẽdo ad gl̃iam eius ⁊ virtuti eius attribuendo[⁊ vos inhonoraſtis me].i.intuliſtis mihi obprobria ⁊ cõuitia vocando me ſamaritanũ ⁊ demoniacũ[ego gloriam meaꝫ non quero] ſupple in p̃nti.quia vita chriſti in paupertate ⁊ abiectione exiſtẽs glorie mũdane erat cõtraria[eſt qui q̄rat]ſcꝫ deus pater[⁊ iudicet]de illꝰ qui me ihonorãt:vindictã faciẽdo de ipĩs.qđ factũ eſt qñ in vindictã mor⁊ xp̄i deſtructa eſt ciuitas ⁊ tẽplum ⁊ pplꝰs occiſus ẽ ⁊ captiuatꝰ ꝑ romanos imperatores[Amẽ amẽ dico vobis].i.fideliter ⁊ duplicať ad maiorẽ affirmatiõem[ſi q̊s ſermonem meũ ſeruauerit]tho.in corde per fidẽ.in ore per ꝯſtantẽ ꝯfeſſionẽ.in opere ꝑ bonam operatiõeꝫ.[nõ guſtabit mortẽ in eternũ]ſcꝫ eterne dãnationis[dixerũt ei iudei] intelligẽtes ꝙ loq̄retur de morte corpali[nũc cognouimus quia demoniuꝫ habes]Ly.q.d.prius tantũ opinabamur te habere demoniũ ſed nũc ſumus certi ꝙ ita eſt:quia nulla falſitas ẽ a deo:ſꝫ a diabolo q̊ eſt pr̄ mẽdacij.v̄bũ aũt tuũ eſt aptũ mẽdaciũ.ad cuiꝰ ꝓbationẽ inducũt[abraham mortuꝰ eſt ⁊ prophete]. q̊ tñ ſermonẽ dei ſeruauerũt q̊ eſt maior̄ v̄tu⁊ ꝙ ſit ſermo tuꝰ.⁊ ideo pꝫ falſum qđ tu dic̄[ſi quis ſmonẽ meũ ſeruauerit nõ guſtabit mortẽ i eternũ.nũquid tu maior es patre noſtro abrahã qui mortuꝰ eſt]Cui ꝑmũ data eſt circũciſio.⁊ facta eſt ꝓmiſſio de xp̄o.vt pꝫ Geñ.xxij. Jn ſemie tuo benedicẽtur om̄es gẽtes[⁊ prophete]quibꝰ deus locutus eſt[mortui ſunt]Sciendum ꝙ xp̄us loq̄bať de morte ſpũali:ipi aũt acceperũt đ morte corpali[quẽ teipm̃ facis]ſcꝫ tu filij carpentarij. Mar.vi.quia manifeſtũ eſt ꝙ te iactas.⁊ ad vanam gloriam de te falſa dicis[Rñdit ieſus.ſi ego]ſcꝫ inquantũ homo[gl̃ifico meipm̃:gloria mea nihil eſt].i.vanum q̊d ⁊ falſa gl̃ia[eſt pater

meus qui glorificat me]Ly.p miraculo℞ opatio
nē.⁊ poſtea glorificabit p reſurrectiōis ⁊ aſcēſi-
onis gliam[quē vos dicitꝭ quia deus noſter eſt:
⁊ nō cognouiſtis eū]Tho.licet p fidē cognoſce
rēt vnū deū:nō tamē nouerāt eū inq̃tū pater nec
ſciebant eū habere filiū naturalē.hoc eñ p xp̄m
declaratū fuit.vñ Joh.xiiij. Pater manifeſtaui
nomē tuū hoibus quos dediſti mihi[ego autez
noui eū:⁊ ſi dixero q̄a neſcio eum:ero ſimilis vo
bis mendax]Ly.ſicut eſtis mēdaces aſſerendo
vos eū agnoſcere:cū tamē eū nō cognoſcatꝭ:ita
eſſem mēdax ſi aſſererez meipm ignorare[ſ ſcio
eū ⁊ ſmonē eius ſeruo].i.voluntatez eius facio.
hoc xp̄s addidit:q̄a vera cognitio p opa demon
ſtratur[Abrahā pater veſter]nō imitatione ſcti
tatis ſ ꝓpagatione carnis[exultauit].i.cum q̄-
dam fiducia ⁊ exultatiōe deſiderauit[vt videret
diē meum].i.tēpus iſtud incarnatiōis mee[vi-
dit ⁊ gauiſus eſt]Tho.vidit eū abraham p fidē
⁊ p ſpm̄ ꝓphetie incarnationē chriſti futuraz.⁊
ex hoc gauiſus eſt ꝓpter redēptiōem ſuam ⁊ to
tius gn̄is humani[Dixerūt ergo iudei ad eū.q̄n
quaginta annos nōdum habes ⁊ abraham vi-
diſti]q.d.mētiris.Criſ.quadragita ānos nō ha-
bebat:q̄re tot ānos ꝓpoſuerūt.Rñdet ꝓpt deli
catā nature cōplexionē:ꝓpter laborum multitu
dinē.ꝓpt illius terre caliditatē.ꝓpt multaz pau-
ꝑtatē ꝯſumptus ⁊ attenuatus videbat maioris
etatꝭ ꝙ eſſet[dixit eis ieſus.Amē amen dico vob
anteꝙ abraham fieret ego ſum]vnde Aug⁹.nō
dicit ego factus ſum.q: ei⁹ eſſe nō incepit.nec di
cit fui.q̄a p̄teritum tempus diuinitas nō habet.
Tho.v̄bum pn̄tis tempis maxime ꝯuenit eterni
tati vbi nulla eſt p̄teritio nec ſucceſſio:ſ oia ſunt
p̄ſentia[tulerūt ergo lapides vt iacerēt in eum]
tāꝙ blaſphemū.reputauerunt eū iō blaſphemū
q̄a p̄ferebat ſe abrahe ⁊ equabat ſe deo:⁊ iō vo-
lebāt eum lapidare.Sciēdum ꝙ xp̄s quotidie la
pidatur a malis xp̄ianis:quia quot malas cogi-
tatiōes quis ſciēter recipit in cor ſuum cum dele
ctatione ⁊ conſenſu:quaſi tot lapides mittit i ie
ſum[ieſus autē abſcōdit ſe]Ly.nō occultādo ſe
retro parietem vl'aliud huiuſmodi:ſ v̄tute diui-
nitatis ſe reddēdo eis inuiſibilē[⁊ exiuit de tem
plo]nō ex timore ſ ex diſpēſatione:q̄a noluit la-
pidari ſ crucifigi:cum a ſuis diſcipulis videbat
qui ſecuti ſunt eum.vnde Aug⁹.Quid magnuz
erat vt eos continuo terra abſorberet:⁊ pro lapi
dibus infernum daret:ſed tunc patientia erat ex
ercenda non potentia:vt nobis patiētie daret ex
emplum.Circa pn̄s euangelium vbi dr̄.tulerūt
ergo lapides vt iacerent in eum.Notandum ꝙ
Hugo de prato dicit ꝙ chriſtus paſſus eſt ꝓ no-
bis abluēdis:quia magnis ſordibus peccatorū
inuoluti eramus.vnde Apoc.i.Lauit nos i ſan-
guine ſuo.Secundo paſſus eſt pro nobis redi-
mendis.quia omnes ſub poteſtate diaboli tene
bamur pro debito p̄morum parentū ad inferos
deſcendentes.ideo Chriſtus ſe tradidit vſq; ad
mortem vt nos liberaret.Yſa.liij.vulneratus eſt
propter iniquitates noſtras:⁊ attritus eſt propt
ſcelera noſtra.⁊ ſic chriſtus nos lauit ⁊ redemit
In cuius figura de latere chriſti pendētis i cru
ce exiuit ſanguis ⁊ aqua.vt dicitur Joh.xix.ſcili
cet aqua ablutionis:⁊ ſanguis redemptionis.
Tertio paſſus eſt pro nobis viuificandis:q̄a om
nes in peccatis mortui eramus.vnde Gregori⁹
Mortem noſtram ſcilicet culpe moriēdo deſtru
xit.Exemplum ſicut pellicanus effundendo ſan
guinem ſuum ſuper filios mortuos reſuſcitat ⁊
viuificat.Sic chriſtus per ſuum ſanguinem nos
viuificauit.vnde in p̄s.ci.Similis fact⁹ ſum pel
licano.Quarto paſſus eſt pro nobis ſaluādis.
quia omnes mortali in infirmitate proſtrati iace
bamus.vnde p̄s.cvi.Miſit verbum ſuum ⁊ ſa-
nauit eos.vnde Auguſtin⁹.De latere in paſſio-
ne chriſti fluxerunt omnia ſacramenta que ſunt
anime languentis efficaciſſime medicine.Quī-
to paſſus eſt pro nobis ad celum ciuitatem no-
ſtram reducendis ⁊ intromittendis.quia om̄es
exulabamus.Exemplum ſicut rex vincens regē
inimicum ſuum qui terram ⁊ ſubditos ſuos ſibi
abſtulerat vincit eum cathenis in carcere ⁊ bo-
na eius diripit.⁊ om̄es captiuos quos tenebat
liberat ⁊ exules ad ciuitatem reducit.ſic chriſt⁹
fecit diabolo quem in cruce debellauit.⁊ in in-
fernum cathenis vinctum miſit.⁊ omnes homi
nes quos tenebat captiuos liberauit ⁊ ad celuz
reduxit.

In die palmarum.

IN illo tempore.Cuz ap
propinquaſſet ieſus hie-
roſolimis ⁊ vēiſſet beth
phage ad montem oliueti ⁊ cetera
Hoc euangelium cum ſua poſtil-
la quere in prima dominica aduen
tus.

In die ſancto paſche.Euangelium ſcd̄m
Marcum.xvi.

In illo tempore. Maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ ſalome emerũt arõata vt venientes vngerẽt ieſũ. Et valde mane vna ſabbato⁊ venerũt ad monumentũ: orto iam ſole. Et dicebant adinuicez. Quis reuoluet nobis lapidem ab oſtio monumẽti. Et reſpiciẽtes: viderũt reuolutum lapidem. Erat quippe magn⁹ valde. Et introeũtes in monumẽtum: viderũt iuuenem ſedentez in dextris coopertum ſtola cãdida ⁊ obſtupuerũt. Qui dixit illis. Nolite expaueſcere. Jhm queritis nazarenũ crucifixum: ſurrexit nõ ẽ hic. Ecce locus vbi poſuerũt eum. Sz ite dicite diſcipulis eius ⁊ petro qꝛ precedet vos in galileam. ibi eum videbitis: ſicut dixit vobis.

Poſtilla.

Maria magdalene et maria iacobi ⁊ ſalome ⁊c. Mar. xvi. Hiſtoria hui⁹ euã. facta ẽ ãno xpi. xxxiij. Et totidẽ diebus qt fluxerũt a feſto natal' dñi vſq ad paſcha ſequẽs. vi. kalẽn. aprilis. luna. xvij. indictõne. vi. Ante initiũ illius euãgelij ſcribit ſanct⁹ Mar. q ioſeph ab arimathia ciuitate accepto corpore ieſu inuoluit in ſyndone mũda ⁊ poſuit in monumẽto ſuo nouo qđ erat exciſum in petra: in q nondũ qſq poſit⁹ fuerat: ⁊ aduoluit lapidẽ ad oſtiũ monumẽti. Maria aũt magdalene ⁊ maria iacobi aſpiciebãt vbi poneret̃ [Et cũ tranſiſſet ſabbatũ maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ ſalome] In hoc euãgelio pmo fit mẽtio de deuotõne illa⁊ ſanctarũ mulierũ q fuerũt tres q dilexerũt xpm in vita quia ſequebant̃ eũ. ⁊ alie multe mulieres q miſtrabant ei de facultatib⁹ ſuis. dilexerũt eum etiã i morte. qꝛ ſeqbãtur eum in cruce pendẽtem. dilexerũt eũ poſt mortẽ. iõ vnguẽta portauerũt vt corp⁹ eius vngerẽt: ⁊ hoc ẽ quod hic dicit̃. Maria magdalene q fuit ſoror ſancte marthe ⁊ ſancti lazari. et maria iacobi minoris q cleophe filia fuit. ⁊ vxor ipius alphei. ⁊ maria ſalome filia ⁊ vxor zebedei ⁊ mater illo⁊ duorũ aplorum ſcz iacobi minoris ⁊ iohãnis euãgeliſte. Et pma illarũ nihil xpo attingebat niſi fide ⁊ deuotõne. ſ. magdalene. alie due erãt matertere xpi. ſ. ſorores marie virginis. [emerunt aromata] id ẽ vnguẽta aromatica. [vt veniẽtes] ad monumẽtũ [vngerẽt ieſum.] id eſt corp⁹ dñi ieſu quod ď cruce depoſitũ viderũt i ſepulchro reponi. Cõſuetudo eñ iudeo⁊ erat vngere corpora mortuo⁊ vt ꝯſeruarentur a fetore. ab incineratõne: ⁊ a vermiũ corroſiõe. Sed ille mulieres erãt decepte. qꝛ cũ corp⁹ xpi deitate eſſz ibalſamatũ ſi p mille annos iacuiſſet in t̃ra nec potuiſſet putreſieri nec incinerari. nec inde vermes generari. vnde in ps. xv. ďr. Nec dabis ſcm̃ tuũ videre corruptõnẽ [Et valde mane] Jacob⁹ ianuẽſis. Si erat valde mane: quõ ortus erat iã ſol. Dicẽdum ẽ q ille mulieres in ciuitate habitabãt. ſepulcrũ autẽ extra ciuitatẽ erat. ⁊ ſic valde mane venerũt. i. venire incipiũt. ſ iam ort⁹ erat ſol qñ puenerũt. vel ſol dicit̃ ipe xps q ortus erat. id eſt ſurrexit [vna ſabbo⁊] intelligẽduz ẽ pma die a ſabbo q nũc dñica dies ďr. Judei eñ dies nominãt a ſabbo dicẽtes. pma ſabbi. ſecũda ſabbi. tertia ſabbi ⁊c. [venerũt ad monumẽtũ] Querit̃ qre vgo maria nõ venit cuz iſtis mulieribus ad monumentum. Rñdet̃ q vgo btã ſciebat q xps reſurrexerat ⁊ q i monumẽto corp⁹ ei⁹ nõ erat. nã pie credẽdũ ẽ q añ oẽs homies iã ſibi appuerat

Nam xp̄s ꝓcepit honorare patrē ⁊ mrēm. Sʒ q̄-
lis honor eēt ſi aliq̄s vltra mare veniēs ꝑſonas
extraneas p̄mo viſitaret: ⁊ ad mrēm de ſua abſē
tia deſolatā vltimo viſitādā accederet. Sic xp̄us
matrē nō multū honoraſſet ſi p̄us alios ꝺ ſua re
ſurrectōne letificaſſet. ⁊ tādē matri deſolate ap-
paruiſſet. Itē q꞉ ipa p̄ ceteris hoib⁹ i morte ſua
maiori dolori ꝑfuſa fuit. ideo merito p̄ oib⁹ hoib⁹
de reſurrectōne ſua p̄mo letificari debuit [Et di
cebāt adinuicē. Quis reuoluet nob̄ lapidem ab
oſtio monumēti] Ly. quaſi diceret. nō poſſumus
reuoluere ꝑ noſipas. q꞉ magn⁹ valde. Pro q̄ ſciē
dum ꝙ monumētū triplicit̄ clauſum erat. ſ. gran
dis lapidib⁹ ad oſtiū aduolutōe: ſigilli appoſiti-
ōne: ⁊ militū deputatōe. ſ xp̄us qui exiuit clauſo
vtero v̄ginis ipe de ſepulcro exiuit ſaluis ſigillis
[Et reſpicientes viderūt reuolutū lapidē] ꝑ ange
lum q̄ venerat ad manifeſtandā xp̄i reſurrectōeʒ
vt patet Mathei. xxviij. Angel⁹ autē dn̄i deſcen
dit de celo ⁊ reuoluit lapidem ⁊ ſedit ſuꝑ euʒ ⁊c.
[Et introeūtes in monumētū]. i. intra clauſurā
q̄ erat circa monumētū [viderūt iuuenē ſedentē
in dextris coopertum ſtola cādida ⁊ obſtupuerūt]
Math. xxviij. dr. Ecce terremot⁹ fact⁹ ē magn⁹
Glo. ſicut terra i paſſione tremuit ⁊ mota ē in tri
ſticie ſignū: ſic in reſurrectōe mota ē in ſignū le-
ticie. ſilr̄ ſol clarior appuit i illa die. Vn̄ Maxi-
mus in ſmone. Nam ⁊ ſolē ipm arbitror clariorē
ſolito in hac die. neceſſe ē em̄ vt in ei⁹ reſurrectio
ne gaudeat in cui⁹ paſſiōe cōdoluit [Qui dixit il
lis. nolite expaueſcere] Inuaſerat em̄ eos timor
ex inſolita apparitione angeli ⁊ ex viſiōe cuſtodū.
q꞉ iacebāt ibi tāꝙ mortui [Ieſū q̄ritis nazarenū
crucifixū. ſurrexit nō ē hic] Raba. nō ē hic ꝑ pre
ſentiā carnis: q̄ tn̄ vbiqꝫ ē ꝑ p̄ſentiā maieſtatꝭ [ec
ce loc⁹ vbi poſuerūt eū] q̄ſi diceret. ſi mihi nō vul
tis credere: vacuo credatꝭ ſepulcro [ſ ite dicite di
ſcipul̄ ei⁹ ⁊ petro] Vn̄ grego. Petrū vocat ex no
mine: ne deſperet ex negatōe. Si em̄ eū noiatim
nō exp̄meret q̄ magiſtrū negauerat: venire ad di
ſcipulos nō auderet. Vn̄ Hiero. Spālit̄ dicit pe
tro. q꞉ indignū ſe iudicabat diſcipulatu dū ter ne
gauit mgr̄m. ſ peccata nō nocēt q̄n non placēt.
[Quia p̄cedet vos in galileā. ibi eū videbitis.]
ſcʒ ꝑſonaliter [ſicut dixit vobis.] ſcʒ imminēte ſue
paſſionis tp̄e. vt pʒ Math. xxvij. Poſtꝙ autē re
ſurrexero p̄cedā vos in galileam. ibi me videbitꝭ
Vnꝺ de hoc etiā habetur Mathi. xxviij. ꝙ poſt
reſurrectōnē xp̄i vndecim diſcipuli abierūt i gali
leam in monte vbi cōſtituerat ill̄ ieſus. ⁊ viden-
tes eū adorauerūt. Et notādum ē ꝙ ex euāgelijs
colligit̄ ꝙ xp̄s decies appuit poſt reſurrectionē
ſuam. ⁊ in ipa die reſurrectōis q̄nq̄es appuit ad
corroborandū fidē in cordib⁹ fideliū ſuoꝝ. Prio
ſoli marie magdalene ſub ſpē hortulani. vt patʒ
Joh. xx. Secūdo mulierib⁹ de ſepulchro reūtēti-
bus ſe oſtēdit: ⁊ eas de ſua reſurrectōne letifica
uit. vt pʒ Joh. xx. Tertio petro ꝓpt̄ abnegationē
xp̄i ⁊ meſto xp̄s ſe manifeſtauit. vt pʒ Luc. xxiiij.
Surrexit dn̄s vere ⁊ appuit ſymoni. Quarto du
obus diſcipulis in emaus eūtib⁹ ⁊ de ipo loq̄nti
b⁹ in ſpē ꝑegrini. vt patʒ Luc. xxiiij. Quīto decē
apoſtol̄ cū ſero factum eſſʒ ⁊ fores eſſent clauſe
ꝓpter metū iudeoꝝ: venit ieſus ⁊ ſtetit i medio
eoꝝ ⁊ dixit eis. pax vobis. ⁊ thomas tūc nō erat
cū eis. vt hr̄ Joh. xx. Iſtas q̄nqꝫ appitōes repre
ſentat ſacerdos in miſſa q̄nq̄es vertēdo ſe ad po
pulū: ita ꝙ tertia q̄ fit in ſilētio ſignificat appari
tionē factā petro: eo ꝙ neſcit̄ vbi facta ſit. Sexto
appuit omnibus diſcipulis p̄ñte thoma. ſ. octaua
die reſurrectōis. vt ptʒ Joh. xx. Septimo ad ma-
re tyberiadis. vt pʒ Joh. xxi. Octauo. xi. diſcipul̄
in galilea in monte. vt patʒ Math. xxviij. Nono
vndecim apl̄is recūbētib⁹ in cenaculo i ieruſalē.
vt pʒ Marci vlti. Decimo in mōte oliueti, quādo
aſcēdit in celū. vt patʒ Luc. xxiiij. Et ꝙuis pl̄ies
apparuerit: non tamē legūtur in euangelijs plu-
res eius apparitōnes poſt reſurrectōnem ſuam.
quia om̄ia non ſunt ſcripta. vt Johānes fatetur
Vnde circa p̄ſens euāgelium quod loq̄tur ꝺ tri-
bus mulieribus: ē ſciēdum ꝙ mulieres cōmuni-
ter habēt tres laudabiles conditōnes. Prima ꝙ
frequēter ſunt verecunde. Ratio q꞉ timide ſunt:
⁊ valde appetitiue laudis. ideo timēt inhoneſta
facere. Secūda conditio: ꝙ cōmuniter ſunt pie
⁊ miſericordes. Ratio quia molle cor habēt: nō
potētes durum quid ſuſtinere. Tertia ꝙ commu
niter excedunt. vel ſi ſunt miſericordes nimis ſūt
tales. ſi crudeles tunc nimis ſunt tales. Similit̄
de verecūdia ⁊ inuerecundia. Similit̄ habēt mu
lieres tres malas conditōnes. Prima ꝙ cōmu-
nit̄ ſunt garrule ⁊ litigioſe. Secūda ꝙ ſunt ſuꝑ-
be. Tertia ꝙ ſunt incredule ⁊ ſuꝑſticioſe pluſꝙ̄
viri. hoc habent ab eua q̄ plus credidit ſerpenti
ꝙ̄ deo.

Feria ſecūda paſce euāge. ſm Lucam. xxiiij

In illo tempe. Duo ex di
ſcipulis ieſu ibāt ipa die
in caſtellum quod erat i

ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta a hieruſa
lem nomine emaus. ⁊ ipi loqueban
tur adinuicē de hijs omib⁹ que ac
ciderant Et factū eſt dum fabula
rent ⁊ ſecum q̄rerent: ⁊ ipe iheſus
appropinquās ibat cū illis. Ocu-
li autē illoꝝ tenebātur ne eū agno
ſcerent. ⁊ ait ad illos. Qui ſūt hij
ſermones quos cōfertis adinuicē
ābulātes: ⁊ eſtis triſtes. Et reſpō-
dens vn⁹ cui nomen cleophas: di
xit ei. Tu ſol⁹ peregrin⁹ es in ieru
ſalem ⁊ nō cognouiſti q̄ facta ſunt
in illa hijs dieb⁹. Quib⁹ ille dixit.
Que. Et dixerūt. De ieſu nazare
no q̄ fuit vir ꝓpheta potēs in ope
⁊ ſermone corā deo ⁊ omi populo
quō tradiderūt eū ſummi ſacerdo
tes ⁊ p̄ncipes noſtri in dānatōeꝫ
mortis ⁊ crucifixerūt euꝫ. Nos au
tem ſperabam⁹ qꝛ ipſe eſſet redem
ptur⁹ iſrael. Et nūc ſup hec omia
tertia dies eſt hodie ꝙ hec facta ſ̄t
Sed ⁊ mulieres q̄dam ex noſtris
terruerūt nos q̄ ante luceꝫ fuerūt
ad monumētum ⁊ non inuēto cor
pore ei⁹: venerūt dicētes ſe etiaꝫ vi
ſionem angeloꝝ vidiſſe: q̄ dicunt
eum viuere. Et abierūt q̄dam ex
noſtris ad monumētum ⁊ ita inue
nerūt ſicut mulieres dixerūt: ipſuꝫ
vero n̄ inuenerūt. Et ipſe dixit ad
eos. O ſtulti ⁊ tardi corde ad cre
dēdū in oib⁹ que locuti ſunt ꝓphe
te. Nonne ſic oportuit pati xp̄m ⁊
ita intrare in gl̄iam ſuā. Et inci-
piens a moyſe ⁊ omib⁹ ꝓphetis i
terpretabat̄ ill̄ in omib⁹ ſcripturis
q̄ de ipo erāt. Et appropinquaue
rūt caſtello quo ibant. Et ipe fin-
xit ſe longius ire. Et coegerūt illū
dicentes. Mane nobiſcum quo-
niā aduesperaſcit ⁊ inclinata ē iam
dies. Et intrauit cū ill̄. Et factuꝫ
eſt cū recūberet cū ill̄: accepit pa-
nem ⁊ b̄ndixit ⁊ fregit: ⁊ porrige-
bat ill̄. Et aperti ſunt oculi eoꝝ ⁊
cognouerunt eū. ⁊ ipe euanuit ex
ocul̄ eoꝝ. Et dixerūt adinuicem.
Nonne cor noſtrum ardens erat
in nobis dum loqueretur in via.
⁊ aperiret nobis ſcripturas et ſur
gentes eadē hora regreſſi ſunt i ie
ruſalē: ⁊ inuenerūt ꝯgregatos vn
decim ⁊ eos q̄ cum ipis erāt: dicē-
tes ꝙ ſurrexit dn̄s v̄e ⁊ appuit ſy-
moni. et ipi narrabāt q̄ geſta erāt
in via: ⁊ quō cognouerūt eū in fra
ctione panis.

Poſtilla.

Duo ex diſcipulis ieſu. Luce
xxiiij. Hoc euāge. factū ē eodē die quo ſupra im-
mediate ſignatum ē. Ante initium illius euāge
lij ſcribit ſctūs Marc⁹. ꝙ ih̄s ſurgēs mane pri-
ma ſabbati apparuit p̄mo marie magdalene de
qua eiecerat ſeptē demonia. Illa vadēs nuncia
uit hijs q̄ cum eo fuerāt. Et illi audiētes qꝛ viue-
ret ⁊ viſus eēt ab ea: nō crediderūt. Tunc ſequi
tur euāgeliū hodiernū [Duo ex diſcipul̄ ieſu ⁊c̄]
Sup̄ius probata ē reſurrectio chriſti ꝑ appariti
onem factam deuotis mulieribus: ſicut in euan
gelio heſterno dictum ē. hic auteꝫ probatur re-
ſurrectio chriſti per apparitōnem factam duo-
bus diſcipulis itinerātibus. ergo dicit euangeli-
um hodiernum. [Duo ex diſcipulis ieſu.] Ho-
ra. Non ex vndecim apoſtolis: ſed ex ſeptua-
gintaduobus diſcipulis. Quorum vnus vo-

cabať cleophas. alius dicit fuiſſe Lucas euāge-
liſta qui ex humilitate nomē ſuū tacuit[ibāt ipa
die]ſcꝫ reſurrectōnis dominice.[in caſtelluꝫ qđ
erat]ſcꝫ diſtans [ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta a hie-
ruſalē]Sciendū ꝙ ſtadiū dicitur a ſtando:⁊ ha-
bet cētum viginti paſſus. Unde dicitur ꝙ Her-
cules tot paſſus ſub vno anhelitu currebat⁊ tūc
ſtabat. vñ ſtadiū đr ſpaciū vniꝰ curſus. ⁊ ſedeciꝫ
ſtadia faciūt vnū miliare⁊ vnū miliare mille paſ-
ſus cōtinet. Unde patꝫ ꝙ emaus nō diſtat a ie-
ruſalē ꝑ quattuor leucas integre:ſed deficiūt qt-
tuor ſtadia[Et factū eſt dum fabularētur ⁊ ſecū
[quærerēt]nō de vanis ſ3[de hijs q̄ acciderāt]
ſcꝫ de opibus ieſu ⁊ morte eiꝰ[⁊ ipe ieſus appro-
pinquās.]Hoꝛ. ſcꝫ corꝑaliter ⁊ etiam ſpūaliter.
[ibat cum illꝰ]tāꝙ̄ ſocius itineris. Et ſcđm glo.
vt ſuam promiſſionē impleret. Dixerat eñi vt hť
Math. xviij. Ubi duo vel tres cōgregati fuerit i
nomine meo ibi ego ſum in medio eoꝝ. Nam đ
corpore glorificato dicit auguſti. ꝙ vbicūꝙ̄ volu-
erit ſpūs ibi ꝓtinus erit ⁊ corpus[oculi autē eo-
rum tenebātur ne eū agnoſcerēt]Lyra. qꝛ incre-
dulitas ⁊ dubietas eoꝝ demerebatur ꝙ xp̄us co-
gnitōem ſui corporis ab eis retardaret. Uñ gre-
go. De ſe loquētibus ꝑ̄ſentia exhibet:ſed đ ſe du-
bitantibus ſpēm cognitōis aufert.[Qui ſunt
hij ſermones quos confertis adinuicē ambulā-
tes ⁊ eſtis triſtes]non q̄rit eo ignorāte: ſed vt ex
eoꝝ reſponſione incredulitas ⁊ dubietas cōue-
nientiꝰ arguatur.[Et reſpondēs vnꝰ cui nomen
cleophas:dixit ei. Tu ſolus peregrinꝰ es in hie-
ruſalē]Lyra. id eſt cū multi peregrini hijs diebꝰ
venerint in hieruſalem de diuerſis ꝑtibus mun-
di:mirum eſt ꝙ tu ſolus inter alios peregrinos
ea que ſunt nota alijs ꝑegrinis ignoras[Qui-
bus ille dixit. Que. Et illi dixerūt ei. De ieſu na-
zareno qui fuit vir ꝓpheta potēs in oꝑe]ſcꝫ mi-
raculoꝝ[⁊ ſermone]. id eſt ꝑ̄dicatōnis ⁊ doctri-
ne. omnes enim ſicut ꝓphetam eum habebant
ergo diciť[coram deo ⁊ oīm populo]non coram
ſupͣmis ſacerdotibꝰ. vnde ſeq̄tur[⁊ quō ſūmi ſa-
cerdotes ⁊ ꝑ̄ncipes noſtri]Hoꝛ. ſummi ſacerdo-
tes vocātur hic ꝑ̄lati clericoꝝ. ꝑ̄ncipes ꝑ̄lati lay-
coꝝ[tradiderūt eum] pontio pilato [in dānati-
onem mortis ⁊ crucifixerūt eū] qꝛ ad inſtantiaꝫ
⁊ petitōnem iudeoꝝ pilatꝰ fecit eū crucifigi[noſ
autē ſperabamus quia ipe redēpturꝰ eſſꝫ iſrael]
Hoꝛ. ſ. a tēporali ſeruitute romanoꝝ ⁊ đ ſpiritua-
li ſeruitute demonū ⁊ peccatoꝝ. Sic eñi ꝑ̄dictū
erat in ps. cxxix. Apud dñm miſericordia: ⁊ copi-
oſa apud eū redēptio[⁊ nunc ſuper hec oīa ter-
tia dies eſt hodie ꝙ hec facta ſūt]ſcilicꝫ dies re-
ſurrectōnis a die. ſ. qua hec facta ſunt. i. a die pa-
raſceues q̄ xp̄s paſſus fuit ⁊ ſepultus[ſed⁊ mu-
lieres q̄dam ex noſtris]ſcꝫ maria magdalene et
maria iacobi ⁊ ſalome[terruerūt nos q̄ ante lu-
cē fuerūt ad monumētum ⁊ non inuēto corpore
eius]qꝛ xp̄s iam ſurrexerat non de nocte ſ3 in ip-
ſo pūcto diei quod vocať diluculū[venerūt dicē-
tes ſe etiam viſionē angeloꝝ vidiſſe.]viſiōe cor-
porali in aſſumptis corꝑibus[q̄ dicūt eum viue-
re]ſ3 diſcipuli nō credebāt verbis mulierū plene
[⁊ abierūt q̄dā ex nr̄is ad monumētū]. ſ. petrꝰ ⁊ io-
hānes[⁊ ita inuenerūt ſic mulieres dixerūt] q̄a
inuenerūt ſepulchꝝ vacuū corꝑe ⁊ ſola linthea-
mina remāſiſſe[ipm ṽo non inuenerunt. ⁊ ipe di-
xit ad eos]ſcꝫ ex mıſione eorum arguēs eos[O
ſtulti]ꝓpter cecitatē intellectus [⁊ tardi corde]
ꝓpter tarditatē affectꝰ[ad credēdū in oīnibus q̄
locuti ſunt ꝓphete]de xp̄i morte ⁊ reſurrectōne
quas ſcripturas debebāt intelligere: maxime q̄a
fuerant cum xp̄o ꝑ̄ncipaliť quādo diſcipulus ta-
lia loq̄batur[Nonne ſic oportuit pati xp̄m.] Ly.
tum propť patris ꝑcordinatōnē:tum propť hūa-
nam redemptionē:tum propť ſcripture impleti-
onem[⁊ ita intrare in gloriam ſuā]ſcꝫ ꝑ paſſio-
nem ⁊ mortē tāꝙ̄ ꝑ artam viam ⁊ anguſtaꝫ por-
tam. Ex hoc patꝫ ꝙ fatui ſunt q̄ ſine tribulatōni-
bus volūt intrare in gloriam alienam:cū xp̄s per
paſſionē ſuaꝫ intrauit in gloriā ꝓp̄ā:⁊ hoc propť
noſtram informatōnem. ſcꝫ vt diſcamus quia ꝑ
multas tribulatōnes oportet nos intrare in reg-
nū celoꝝ: vt habeť Act. xiiij.[Et incipiēs a mo-
yſe ⁊ oīnibus ꝓphetis] oīns eñi de ipo ꝓpheta-
uerūt vt teſtať btūs Petrꝰ Act. x. Huic oīns pro-
phete teſtimoniū ꝑhibēt[interꝑ̄tatur]id ē expo-
nebat[illꝰ in oīnibus ſcripturis que de ipo erāt]
Ly. non ꝙ oīs ſcripturas que de xp̄o ſunt expli-
caret quod tam in breui tp̄e non fieret:ſ3 explica-
bat q̄ꝛtum ſufficiebat ad ꝓpoſitū oſtendendū[⁊
appropinquauerūt caſtello quo ibant]ſcꝫ duo ꝑ̄-
dicti diſcipuli[⁊ ipe]ſcꝫ dominꝰ ieſus ꝯꝛibꝰ[fin-
xit ſe longius ire]Glo. talē exhibuit ſe eis in cor-
pore qualis apud eos erat in mēte. ſ. extraneum
⁊ longius iturū. Unde Udalricus dicit. Si q̄s
dat per aliqđ opus vel ꝑ ṽbum duplex aliq̄d itel-
ligere qđ non eſt non intētione fallēdi: ſed inten-
tione vtilitatis ꝯſequētis talē ſimulatōnem non
eſſe peccatū[⁊ coegerūt illum] id eſt obnixe ro-
gauerūt:deſiderantes adhuc audire ipm. Unde
grego. Hoc exemplo colligiť: ꝙ peregrini non
ſolū ad hoſpitium vocādi ſunt:ſed etiam trahen-

di[dicẽtes: mane nobiſcū] Ecce optima petitio.
petūt enī diuinam cohabitationē ⁊ manſionem.
[quoniā adueſperaſcit] quo ad noctis appropi⸗
quatōnē[inclinata ē iam dies] quo ad diei decli
nationez. [⁊ intrauit cum illꝫ.] Ecce hoſpes ille
cū quo venīūt oīa bona. Sap. vij. [Et factū ē
cū diſcūberet cū illis]ſicut magiſter cū diſcipulꝫ.
accepit panē ⁊ bn̄dixit ⁊ fregit ⁊ porrigebat illꝫ]
Ly. ſicut cōſueuerat facere an̄ paſſionē ſic enim
frangebat panē ac ſi ſcinderet cum cultello[Et
apti ſunt oculi eorū] Ly. quia volūtarie ſe eis oſt̄
dit in effigie qua erat cognoſcibilis ab eis[⁊ co
gnouerūt eum]ſcꝫ in bn̄dictōne ⁊ fractōe panis
[⁊ ipſe euanuit ex oculꝫ eorū.]ſcꝫ ſubtrahēdo ab
eorū aſpectu corporali ſuam pſentiam corpalez
[Et dixerūt adinuicē. Nōne cor noſtruz ardens
erat in nobis]ſcꝫ ardore charitatis[dū loq̄retur
nobis in via ⁊ aperiret]id ē exponeret [nobꝫ ſcri
pturas]ſcꝫ nos inſtruēdo[⁊ ſurgētes eadē hora
regreſſi ſunt in irl'm] Ly. quis enī iam eſſet tar⸗
de tamē ex fidei feruore ⁊ remoto iudeorū timo⸗
re ſtatim regreſſi ſunt in irl'm ad alios diſcipl'os
qui erāt incluſi ꝓpter metū iudeorū: vt hr̄ Joh.
xx. Ad nūciandū eis xp̄i reſurrectionē [Et inue⸗
nerūt vndecim cōgregatos]ſcꝫ apoſtolos. q: iu
das ab eoꝝ cōſortio receſſerat: ⁊ mathias nōduz
electus erat[⁊ eos qui cum ipſis erāt]ſcꝫ ſeptua
gintaduos diſcipulos vel oēs vel aliquos[dicē
tes illꝫ]ſcꝫ quos cōgregatos inuenerāt]q: ſurre
xit dn̄s vere ⁊ appuit ſymoni]id ē petro. Qn̄ āt
iſta appitio facta ſit non legitꝫ expſſe: ſꝫ tūc credi
tur fuiſſe facta quādo petr⁹ poſtq̄ cucurrerat ad
monumētum ⁊ viderat lintheamina poſita abijt
mirās ſecum quod factū fuerat. Notandū q̄ pre
oībus viris petro prius appuit poſt reſurrecti
onē ſuam. ⁊ ſcdm̄ Gor. triplici ratione. Prio vt
peccatū trine negatōnis ei indultū oſtēderet ne
deſparet. Secūdo vt facto eum doceret qualiter
ſubditis ſuis penitētibus condeſcēdere deberet
quātūcū q̄ peccaſſent. Tertio vt pctōribus oī⸗
bus ſpem miſcdie ⁊ venie daret: oſtēdēdo q̄ pec
catores nō deſpiceret[⁊ ipſi narrabāt q̄ geſta fu
erant in via]ſcꝫ quō arguebat duritiam eorum:
⁊ qualiter expoſuit eis ſcripturas: ⁊ quō cogno⸗
uerūt eum in fractōne panis. quia viderunt eum
bn̄dicere ⁊ frangere ⁊ diſtribuere panē: ſicut ſo⸗
lebat facere inter diſcipulos ſuos an̄ mortē ſuā.

Feria tertia paſce euāg. ſm Lucam. xxiiij.

In illo tempore. Stetit Je⸗
ſus in medio diſcipulorū ſu
oꝝ ⁊ dixit eis. Pax vobis. ego ſū
nolite timere. Cōturbati vero ⁊ teri
ti eſtimabāt ſe ſpm̄ videre. ⁊ dixit
eiſ. q̄d tꝫbati eſtis ⁊ cogitatōes aſcē
dunt in corda veſtra. Videte ma⸗
nus meas ⁊ pedes. quia ego ipſe ſū
Palpate ⁊ videte: quia ſpūs car⸗
nem ⁊ oſſa non habet ſicut me vi⸗
detis habere. Et cum hoc dixiſſꝫ:
oſtēdit eis man⁹ ⁊ pedes. Adhuc
autē illis non credētib⁹ ⁊ miranti
b⁹: p̄ gaudio dixit: Habetis hic ali
quid quod māducetur. At illi ob⸗
tulerunt ei partē piſcis aſſi ⁊ fauū
melliſ. Et cum manducaſſet corā
eis: ſumēs reliquiaſ dedit eiſ: ⁊ di
xit ad eos. Hec ſūt v̄ba q̄ locut⁹ ſū
ad vos cum adhuc eēm vobiſcum
quoniā neceſſe ē implere oīa q̄
ſcripta ſunt in lege moyſi ⁊ ꝓphe⸗
tis ⁊ pſalmis de me. Tunc aperu⸗
it illis ſenſum vt intelligerēt ſcri⸗
pturas: ⁊ dixit eiſ. Quoniā ſic ſcri
ptum eſt: ⁊ ſic oportebat chriſtum
pati ⁊ reſurgere a mortuis die ter⸗
tia: ⁊ predicari in nomine eius pe
nitētiam ⁊ remiſſionē peccatoruz
in omnes gētes.

Poſtilla.

Stetit Jeſus in medio diſcipu
lorum ſuorum. Luc. xxiiij. Joh. xx. Hoc euāgeliū
factum ē anno ⁊ die quo ſupra: videlicꝫ i die pa⸗
ſche. Ante initiū illius euāg. ſcribit ſanctus Jo⸗
hannes q̄ maria magdalene vidit Jeſum ſtan⸗
tē ⁊ non ſciebat q̄ Jeſus ē. Dixit ei ih̄s. Muli⸗
er q̄d ploras. quē q̄ris. Illa eſtimans q̄ hortula⸗
nus eēt: dixit ei. Domine ſi tu ſuſtuliſti eum dici⸗
to mihi vbi poſuiſti eum: ⁊ ego euz tollam. Tūc
poſtmodum ſequitur euangeliū hodiernū[Ste

tit ieſus in medio diſcipulorū ſuorū]Goꝛ. Cum
diſcipuli inter ſe loquerētur de reſurrectōne dn̄i
noſtri ieſu chꝛiſt. iam em̄ erat eis nūciata a muli
eribus ⁊ a petro ⁊ a iohāne qui currebant ſimul
ad monumētum. Et ab iſtis duobus diſcipulis ꝺ
emaus redeūtibus. Et iſti duo narrabāt diſcipu
lis q̄ geſta erant in via: ⁊ quō cognouerūt eum i
fractōne panis. Cū autē hec loq̄rētur [ſtetit ih̄s
in medio eoꝝ.] Erant enī diſcipuli cōgregati i
nomine eius. ⁊ iō ſtetit in medio eoꝝ: implens
illud quod añ dixerat Math. xviij. Ubi duo vel
tres fuerint cōgregati in nomie meo: ibi ſum in
medio eoꝝ [⁊ dixit eis. pax vobis ego ſum: nolite
timere] q̄ſi diceret. Nō timeatis: ego ſum q̄ pacē
vobis pꝛomiſi ⁊ p̄dicaui: ⁊ iō ex auditu ſalutatio
nis poteſtis me cognoſcere. [Cōturbati vo ⁊ cō-
territi.] qꝛ clauſis ianuis dn̄s ih̄s ad eos itrauit.
[eſtimabāt ſe ſpm̄ videre] Ly. diuina prouidētia
ꝑ miſſi ſunt dubitare: ad maioꝛē certificationē fi-
dei ꝺ xp̄i reſurrectōne [⁊ dixit eis]ſcꝫ eos dulcit̄
ꝯſolādo [Quid]id ē de qua cauſa [turbati eſtis
⁊ cogitatōes aſcēdunt in coꝛda vr̄a. videte ma-
nus meas ⁊ pedes meos]hoc dixit propt̄ cicatri
ces vulnerū q̄s retinuerat in manibꝰ ⁊ pedibus
[quia ego ipe ſum]q̄ paſſus fui ⁊ reſurrexi [pal-
pate ⁊ videte qꝛ ſpūs carneꝫ ⁊ oſſa non hꝫ ſicut
me videtis hr̄e]Goꝛ. reſurrectio em̄ vera ē i ve-
ra carne ⁊ oſſibus. [Et cū hoc dixiſſꝫ oſtēdit eis
manꝰ ⁊ pedes].id ē cicatrices manuū ⁊ pedum
[Adhuc illis non credētibus]ſcꝫ perfecte icipi-
ebāt tamē iam aliquātulū credere [⁊ mirātibꝰ]
ſcꝫ de rei nouitate [p̄ gaudio]ſcꝫ p̄ntie eius. ꝑmo
q̄dē territi: ſ; poſtmodū gauiſi vt patꝫ Johis. xx.
Gauiſi ſunt diſcipuli viſo dn̄o. Et poſtq̄ xp̄s di-
ſcipul' reſurrectionē ſuam ꝓbauit ꝑ viſum ⁊ ta-
ctum tunc poſt hoc ſtatim ꝓbauit eam ꝑ guſtuꝫ
dicēs [Habetis hic aliq̄d quod manducetur. At
illi obtulerūt ei partē piſcis aſſi ⁊ fauū mell']ip
ſe em̄ erat piſcis aſſus ꝑ hūane nature paſſionē.
Un̄ glo. piſq̄. ſ. in gn̄e paſſiōis aſſatꝰ. ⁊ fauꝰ mel
lis ꝑ diuine nature dulcedinē. Goꝛ. hec duo deſi
gnant duo q̄ deo offerre debemus. ſcꝫ piſcē aſſū
ꝑ carnis moꝛtificationē: ⁊ fauū mellis ꝑ mentis
deuotionē. [Et cū manducaſſet coꝛam eis].ſ. ad
maioꝛē certitudinē vt teſtes eſſent ꝺ viſu [ſumēs
reliquias dedit eis]ſcꝫ ad maioꝛē pꝛobationē q̄
veracit̄ reſiduū manducaſſet. Et poſtq̄ xp̄s ꝓba
uit reſurrectōnē ſuam q̄tū ad viſum: tactū: ⁊ gu-
ſtum: hic ꝓbat eam q̄tum ad auditum: dicēs [h̄
ſunt v̄ba q̄ locutus ſum ad vos cū adhuc eēm vo
biſcum]ſcꝫ in carne moꝛtali ante paſſionē meā.

[quoniā neceſſe ē impleri omnia q̄ ſcripta ſunt i
lege moyſi ⁊ pꝛophetis ⁊ pſalmis de me] vt pꝫ
Math. v. Donec tranſeat celū ⁊ terra: iota vnū
aut vnus apex non p̄teribit a lege donec oīa fiāt
[Tunc aperuit ill' ſenſum] id ē intellectum per
grām internam [vt intelligerēt ſcripturas. Et di
xit eis. Quoniā ſic ſcriptum ē ⁊ ſic opoꝛtuit xp̄m
pati ⁊ reſurgere a moꝛtuis. ⁊ p̄dicari in noīe eiꝰ
pn̄iam]ſcꝫ ex parte homis [⁊ remiſſionē pecca-
toꝛum]ex p̄te dei. cuius ſolius ē peccata dimitte
re. Act. iiij. Non ē aliud nomē ſub celo datū ho-
minibꝰ in quo opoꝛteat nos ſaluos fieri [in oēs
gētes]non vnā tm̄: vt patꝫ Mar. xvi. incipiētes
a ir'l'm. quia ieruſalē ē in medio terre habitabilis
⁊ ab illo loco cōuenient̄ incipit p̄dicatio euāge-
lij: vt apoſtolos ⁊ alios xp̄i diſcipulos circūqua-
q̄ ꝑ oꝛbē diſperſos: in omnē terram exiuit ſonus
eoꝝ p̄dicatōnis: ſcd̄m q̄ ꝓphetatum fuerat i pſ
xviij. In omnē terram exiuit ſonus eoꝝ. Et in ſi
gnum huius chꝛiſtus in die aſcēſionis mittēs di
ſcipulos ſuos dixit eis. Ite in mūdum vniūſum
p̄dicate euangeliū oī creature. Circa pn̄s euāge
lium vbi dicit̄. Stetit Ih̄s in medio diſcipuloꝝ
Notādum q̄ ieſus poſt reſurrectionē ſuam i me-
dio diſcipuloꝝ ſuoꝝ ſtetit. in hoc docet nos me
dium tenere in cūctis v̄bis ⁊ opibus noſtris. lo-
cus em̄ medius tutus ē. Exēplum. ſi choꝛdā i cy-
thara artifex tēdit multū: rumpit̄. ſi parum mur-
murat vel nihil ſonat. ſi mediū dulcit̄ cantat. Se
q̄tur hic in euāgelio. Cum māducaſſet coꝛā eis.
q̄ritur vtrum reſurgētes amplꝰ comedāt ⁊ bibāt
Reſpondet hugo de pꝛato q̄ nec boni nec mali
amplius comedūt nec bibūt. ad q̄d em̄ comede-
rēt bti qui nūq̄ fameſcant vt Apoca. vij. Sancti
n̄eſurient neq̄ ſitient ápl'ꝰ. Dānati autem ſi fame
ſcant non habebūt quid comedāt. Et ſi obijcit̄:
q̄ xp̄s poſt reſurrectionē comedit. Dicendum eſt
q̄ non comedit pꝛopt̄ neceſſitatē vel delectatōeꝫ
ſ; vt oñderet ſe eundē eē q̄ ꝑus cū eis comederat
⁊ biberat.

Sabbato euāgelium ſcd̄m Johannē. xxi.

In illo tp̄e. Manifeſtauit
ſe iterū ih̄s diſipul' ſuis ad
mare tyberiadis. Mani
feſtauit āt ſe ſic. Erāt au
tē ſimul ſymon petrꝰ: ⁊ thomas q̄
dicitur didimꝰ. ⁊ nathanael q̄ erat
a chana galilee: et filij zebedei, et

⁊ alij ex diſcipulis eiꝰ duo. Dixit
eis ſymon petrꝰ. Uado piſcari. di
cunt ei. Uenimꝰ ⁊ noſ tecum. Et
exierunt ⁊ aſcēderūt in nauim. ⁊ il
la nocte nihil prēdiderunt. Ma-
ne autē iam facto ſtetit Ihs ī lit-
tore. non tamē cognouerunt diſci
puli quia iheſus ē. Dixit eis ieſus
Pueri nūquid pulmētariū habe-
tiſ. Rn̄derunt ei. non. Dixit eis.
Mittite in dexteram nauigij rhe
te ⁊ inuenietis. Miſerunt ergo et
iam non valebāt illud trahere pre
multitudine piſciū. Dixit ergo di
ſcipulꝰ ille quē diligebat ihs pe-
tro. Dominꝰ ē. Symon petrꝰ cuꝫ
audiſſꝫ quia dominꝰ ē: tunica ſuc-
cinxit ſe. Erat em̄ nudꝰ ⁊ miſit ſe
in mare. Alij auteꝫ diſcipuli naui
gio venerūt. Nō em̄ lōge erant a
t'ra: ſꝫ q̄ſi cubitꝭ ducētꝭ: trahētes re
the piſciū. Ut ergo deſcēderūt ī t'-
ram viderunt prunas poſitaſ ⁊ pi
ſcē ſuppoſitum ⁊ panē: dixit eiſ ie-
ſus. Afferte d̄ piſcibꝰ quos prēdi-
diſtiſ nūc. Aſcēdit ſymon petrꝰ: ⁊
traxit rhete in terram plenuꝫ ma-
gniſ piſcibꝰ cētū q̄nquagita tribꝰ
Et cum tanti eſſent: non ē ſciſſuꝫ
rhete. Dixit eis ihs. Uēite pran-
dete. Et nemo audebat diſcūben
tium eū interrogare. tu quis es: ſcie
teſ quia dominꝰ ē. Et venit ieſus
⁊ accepit panē ⁊ dabat eiſ. ⁊ piſcē
ſimiliť. Hoc iam tertio manifeſta
tꝰ ē ieſuſ diſcipuliſ ſuiſ cum reſur-
rexiſſet a mortuiſ.

Poſtilla.

Manifeſtauit ſe iterum ihus
Johannis. xxi. Luce. xxiiij. Hiſtoria huius euan-
gelij facta ē poſt dies octo feſti paſche. ãno chri
ſti quo ſupra. Ante initium iſtius euãgelij ſcribit
ſanctus Johãnes in eodem capitulo: ꝙ Jeſus
dixit thome. Quia vidiſti me thoma credidiſti.
beati qui non viderūt ⁊ crediderunt. Tunc poſt
modum ſeq̄tur euangeliū hodiernū. [manifeſta
uit ſe iterū iheſus] Thomas. Supradicte mãife
ſtationes chriſti facte ſunt in iudea. hec autem i
galilea. Illa intus. iſta foris. quia magnam par
tem timoris diſcipuli poſtpoſuerant. ideo in do-
mo concluſi nō erãt vt prius: ſed in galileam iue-
runt vbi illa apparitio facta eſt. Dicitur ergo [po
ſtea autem manifeſtauit ſe iterum iheſus] Lyra
facto interuallo temporis. quia non manebat con
tinue cum apoſtolis: nec cõuerſabatur continue
cum eis: vt oſtēderet ſe reſurrexiſſe ad vitam im
mortalem ab hominibꝰ huius mundi ſeparatam.
[ad mare tyberiadis] quod eſt ſtagnū genaza-
reth. Alio nomie dicitur mare galilee. Ex q̄bus
manifeſte apparet ꝙ illa apparitio facta eſt i ga
lilea: vbi eſt illud mare. [manifeſtauit ſe autem
ſic] id eſt per modum qui ſequitur [Erant auteꝫ
ſimul ſymon petrus.] Iſta duo nomina euange
liſta Johãnes ſimul coniūgit. quia ſymon fuit
eius nomen primuꝫ. petrus autem erat nomen
ſibi de nouo a chriſto impoſitum: ⁊ hoc propter
fidelem chriſti confeſſionē qua dixit. Tu es chri
ſtus filius dei viui. [Et thomas qui dicitur dydi
mus: ⁊ nathanael qui erat a chana galilee ⁊ fi-
lij zebedei ⁊ alij ex diſcipulis eius duo.] Tho. ⁊
ita erant ſeptem: ad inſinuandum: ꝙ illi digni
ſunt diuina viſione ⁊ allocutōne qui ſeptem do
nis ſpiritusſancti ſunt ornati. [Dixit eis ſymon
petrus. Uado piſcari. Dicunt ei. Uenimꝰ ⁊ nos
tecum.] Lyra erant enim pauperes. Et ideo ad
procurandum neceſſaria vite licite poterant re-
dire ad exercendum negocium quod ſine pecca
to poterat exerceri. propť quod Paulus artem
ſcenofactoriã didicit quam antea non ſciuit: vt
cū neceſſitas occurreret vł vtilitas eccłie d̄ labo-
re ſuo viueret: vt habetur Act. xx. [Ex exierunt ⁊
aſcenderunt nauim: ⁊ illa nocte nihil prendide-
runt] Lyra. hoc factum eſt vt captio ſequēs ma-
nifeſte miraculoſa appareret. [mane autē facto:
ſtetit Iheſus in littore.] non apparuit ſup aquam
ſicut ante paſſionem fecit quãdo viderunt ipm

ſup mare ambulantē:ſ; in littore.id ē in terra ſo-
lida:ad oſtēdēdum ꝙ amplius nō erat in flucti-
bus vite corruptibilis:ſ; mag̃ tranſierat ad ſtatū
vite immortalis.non tamē diſcipuli cognouerūt
ꝙ ieſus eēt. Vñ Criſ. Nō mox oſtēdit ſeipſum
vt ꝑ miraculū quod factur⁹ erat eū cognoſcerēt.
ergo locutus ē eis tāꝙ extrane⁹ dicēs[pueri nū-
quid pulmēta habetis]pulmētarium eſt qđcun
ꝙ panis ꝯdimētū ſiue piſcis ſit,ſiue aliud qđ noſ
ꝯmuniter dicim⁹ pulmētum[Rñderūt ei.nō]Ly
ra.credebant eñ eum eē aliquē mercatorē q vel
let piſces emere[dixit eis. mittite in dexterā na-
uigij rethe ⁊ inuenieẗ.]Ly. ꝑdicit certitudinaliẗ
effectum futurū:vt ad ſequētia habeāt animum
magis attētum[Miſerūt g̃ ⁊ iam nō valebāt il
lud trahere ꝑ multitudine piſciū]Ly.ex quo pꝫ
ꝙ piſces illi fuerūt ibi miraculoſe adducti vl' vir
tute diuina de nouo formati. q: tota ibi nocte q̄ſi
erāt ⁊ nihil inuenerant[Dixit ergo diſcipul⁹ ille
quē diligebat iheſus]id ē iohānes[petro.]erat
eñ ſibi familiaris. Tho. Notandū ꝙ hic notan
tur ꝓprietates illoꝝ duorum apl'orum.petri ⁊ io-
hannis. Petrus eñ fuit feruētior.ideo ꝑmus ad
ieſum venit. Iohēs acutior:iō primo eū agno-
uit[dñs ē] ſic eñ vocabant xp̄m añ paſſionem.
Ly. Puritas mētis ⁊ corꝑis maxime diſpōit ho
minē ad cognitionē dei.⁊ iō iohānes q ceteri pu
rior erat tanꝙ v̾go citius alijs agnouit xp̄m [ſy
mon petrus cum audiſſꝫ q: dñs ē tunica ſuccin-
xit ſe]Ly.vt cum maiori reuerētia accederet ad
chriſtum.[erat eñ nudus]id eſt parum veſtitus
ſicut ſolēt piſcatores eſſe in aqua vt ſint expedi-
tiores ad piſcatōis opus [⁊ miſit ſe in mare.]b̄
notaẗ feruēs dilectio petri : in hoc ꝙ non potuit
ſe cōtinere q̇n ſtatim curreret ad xp̄m ieſum: er
go miſit ſe in mare vt citius veniret ad xp̄m ex de
uotione.q: petr⁹ memor fuit ꝑſtine ambulatōis
ſuꝑ aquas quādo ad xp̄m venerat. vt hꝛ̄ Mat.
xiiij.Dñe ſi tu es iube me ad te venire.[Alij autē
diſcipuli nauigio venerūt]q: nō erant ita feruē
tes:nō audētes mare intrare.Et alia ratio ē.[q̇a
non erāt longe a terra]⁊ ideo etiā cito venire po
terāt [ſed quaſi cubitis ducētis trahentes rethe
piſciū. Vt g̃ deſcēderūt i terrā]id ē đ naui ad lit
tus[viderūt prunas]id ē carbones[poſitaſ:⁊ pi
ſcem ſuppoſitum ⁊ panē]id ē nō ſuꝑ prunas : ſ;
ibi paratū ꝓ refectiōe eorū. Vñ Criſ. Iſta eñ
oīa diuina v̾tute fuerūt đ nouo formata ad maio
rē diſcipulorū cōfortationē in fide reſurrectōis
xp̄i[Dixit eis ieſus]nunc familiariẗ loquitur eiſ
tāꝙ diſcipul'[Afferte de piſcibus quos p̄ndidi-
ſtis nūc]Vñ Criſ Ne credant fantaſma eē qđ
videbant:panē ⁊ piſcē:iubet etiā đ piſcibus ca-
ptis afferri:vt etiam coquētur ⁊ comedantẗ[aſcē
dit ſymon petrus]vt magiſtri iuſſionē impleret.
[⁊ traxit]etiam alijs adiuuātibus[rethe in traꝫ
plenū magnis piſcib⁹ cētum q̇nquagīta trib⁹.]
Et ſcđm aliquos apoſtoli ceperunt ibi ex oī gn̄e
piſciū.q: ſꝫm Iſido.oīm piſciū q in aqua natant
clii.gn̄a ꝓbi enūciant[Et cū tāti eēnt]numero
⁊ quātitate.q: multi magni [nō ē ſciſſum rethe:
dixit eis ihs. Venite ⁊ prādete]Ly. Hic notatur
dei benignitas,q: inuitat eos dulciẗ ad comedē
dū ſecū.q: cū eis tūc comedit ad declarandū ſue
reſurrectōis veritatē. Vñ luc.vlti. Cū manducaſ
ſet inq̇t corā eis:ſumēs reliq̇as dedit eis[Et ne-
mo audebat diſcūbētiū interrogare eū:tu q̇s es]
⁊ propẗ cognitōis certitudinē quā đ ipo hēbant
[ſciētes q: dñs ē] ⁊ iō fruſtra feciſſent de hoc q̇-
ſtionē[⁊ venit ieſus]id ē acceſſit ad mēſam. [et
accepit panē]quē de nouo ſua oīpotēti virtute
creauerat[⁊ dabat eis:⁊ piſcē ſimiliẗ.]eo modo
diuidebat eis ⁊ diſtribuebat ſicut añ paſſionem
ad declarādam ſuā reſurrectōꝫ. Dicūt eñ aliqui
doctores ⁊ ſatꝭ ꝓbabiliẗ: ꝙ ſic diuidebat cibaria
ſola manu ſicut ali⁹ cū cultello:⁊ in h̄ diſcipli co-
gnouerūt eū[b̄ iam tertio manifeſtat⁹ ē ihus di-
ſcipul'ſuis cū reſurrexiſſet a mortuis]Certum ē
ꝙ iam pluries manifeſtauerat ſeipm̄: cū ipa die
reſurrectōis q̇nq̇es appuit:g̃ iſta appitio đr ter-
tia:nō in nūero appitionū:ſ; in ordine dieꝝ:vt pri
mo đr manifeſtat⁹ in die reſurrectōis.ſecundo in
octaua paſche:⁊ tertio hic. Vñ circa pn̄s euāg̃
vbi diciẗ. Manifeſtauit ſe iterū ieſus diſcipulis
ſuiſ ad mare galilee Criſ.dicit ꝙ euāgeliſta no
minat hic locū vbi h̄ manifeſta° ē facta.q̇a illic
apl'i iuerūt.in q oñditur ꝙ iā magnā ꝑtē timoriſ
eoꝝ xp̄s abſtulerat vt auderēt manifeſte exire đ
domo.nō eñ vltra i domo recluſi erāt. Vñ hic q
ritur cur iam ⁊ nō ꝑus iuerūt piſcari. Rñdeo ſꝫm
aug.q: iam mg̃ro recedēte nō hēbāt vñ viuerēt.
quā penuriā etiā xp̄us induxit vt i piſcatōe eum
agnoſcerēt. Secūdo q̄riẗ cur petr⁹ ad piſcatōnē
redijt quā ſemel reliq̇t. Rñdet gregori⁹.q: licita
ars erat nutriēdi ſe ꝑ artē piſcādi.igiẗ ⁊c. Terciō
Mathe⁹ ad theloneū nō vltra reſedit:q: fit ſiñ ꝑcō
ne pctō. Queriẗ tertio.vñ receperūt nauim ⁊ rhe
tia q reſignauerūt. Rñdet Criſ.mutuauerūt a
ꝓpinq̇s. Quarto q̄riẗ cur nihil potuerūt capere
Rñdetur ꝙ deus ita diſpoſuit:vt ꝑ miraculū do
ceret eos chriſtum agnoſcere.

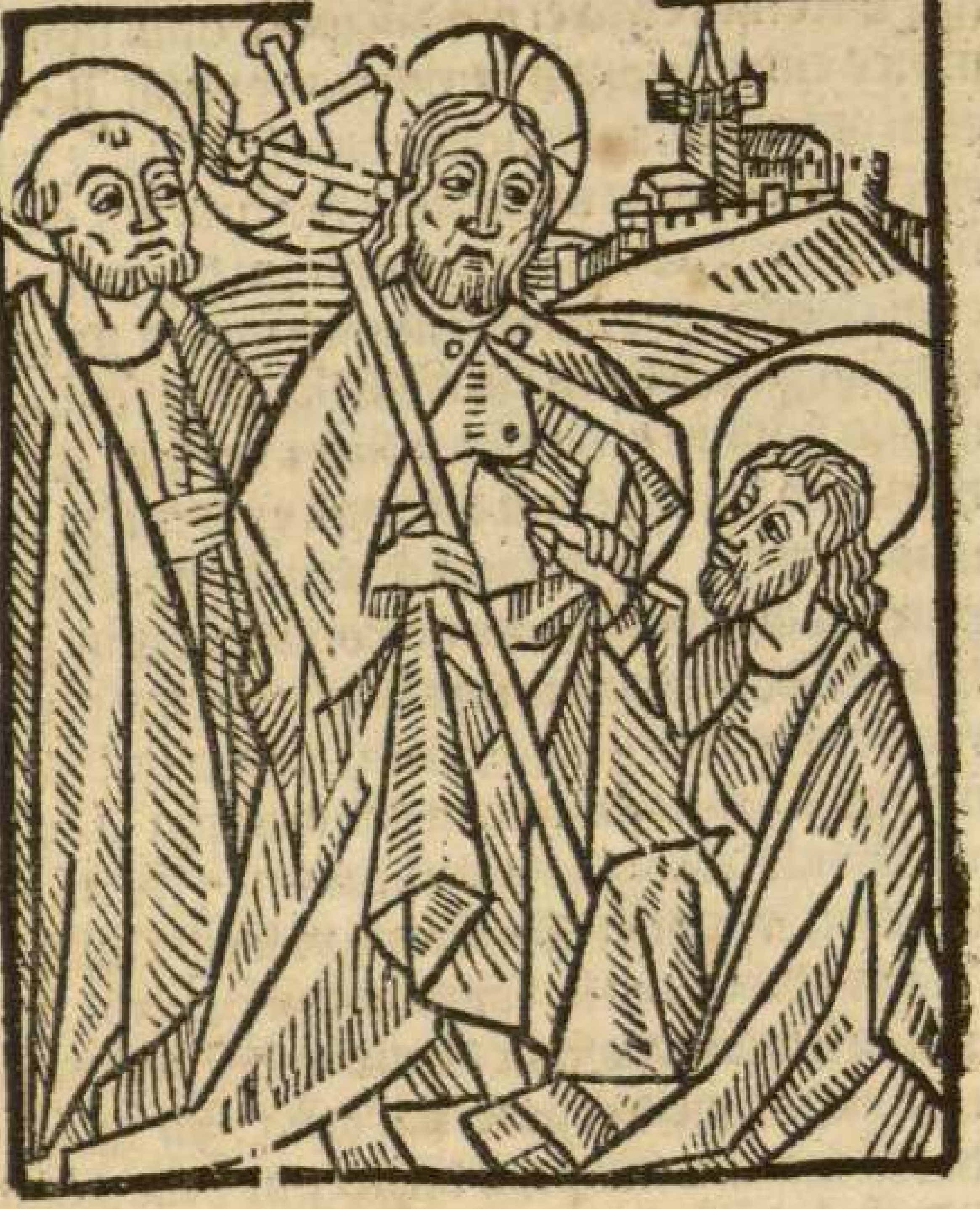

Jn octaua paſce. Euangelium ſm Johan
nem. xx.

IN illo tempore. Cū ſe-
ro eſſet die illo vna ſab-
batoꝝ: ⁊ fores eēnt clau
ſe vbi diſcipuli erāt cōgregati pro
pter metum iudeoꝝ: venit ieſus ⁊
ſtetit in medio eorum ⁊ dixit eis.
Pax vob. Et cū hoc dixiſſet oſtē-
dit eis manꝰ ⁊ latus: gauiſi ſūt di
ſcipl'i viſo dn̄o. Dixit ergo eis ite
rum. pax vob. ſicut miſit me pater
⁊ ego mitto vos. Hec cum dixiſſet
inſufflauit: ⁊ dixit eis. Accipite ſpi
ritū ſanctū: quoꝝ remiſeritꝭ pecca-
ta remittūtur eis: ⁊ quoꝝ retinue
ritꝭ retenta ſunt. Thomas autem
vnꝰ ex duodecim qui dicitur dydi
mꝰ nō erat cum eis quando venit
ieſus. Dixerūt ergo ei alij diſcipu
li: vidimꝰ dn̄m. Ille aūt dixit eis.
Niſi videro in manibꝰ eiꝰ fixurā
clauorum: ⁊ mittā digitū meum in
locū clauorum: ⁊ mittam manum
meā in latꝰ eiꝰ: nō credā. Et poſt
dies octo iterum erāt diſcipuli eiꝰ
intꝰ: ⁊ Thomas cum eis: venit ie-
ſus ianuis clauſis: ⁊ ſtetit in me-
dio: ⁊ dixit eis. Pax vob. Deinde
dixit Thome. Infer digitū tuum
huc: ⁊ vide manꝰ meas. ⁊ affer ma
nū tuam ⁊ mitte in latꝰ meū: ⁊ no
li eſſe incredulꝰ: ſed fidel'. Reſpō-
dit Thomas ⁊ dixit. Dominꝰ me
us ⁊ deꝰ meꝰ. Dixit ei ieſus. quia
vidiſti me Thoma credidiſti. be-
ati qui nō viderūt ⁊ crediderunt.
Multa q̄dem ⁊ alia ſigna fecit ie
ſus in conſpectu diſcipuloꝝ ſuorū
q̄ nō ſunt ſcripta in libro hoc. hec
aūt ſcripta ſunt: vt credatꝭ quia ie
ſus eſt filiꝰ dei. ⁊ vt credētes vitā
habeatis in noīe eiꝰ. Poſtilla.

Cū ergo ſero eēt die illo. Joh.
xx. Luc. xxiiij. Hiſtoria huius euāgelij facta ē ipo
reſurrectiōis dn̄i die ꝑ pma parte. ꝑ ſecūda aūt
parte in octaua paſce. Ante initium illius euan
gelij ſcribit ſanctꝰ Johānes in eodem capl'o. ꝙ
ieſus dixit marie magdalene vade ad fratres me
os ⁊ dic eis. Aſcendo ad patrem meum ⁊ pr̄em
veſtrum: deum meum ⁊ deum veſtrū. Venit ma
ria magdalene annūcians diſcipulis: quia vidi
dominū. ⁊ hec dixit mihi. Tunc ſtatim ſequitur
euangelium hodiernum [Cum ergo ſero eſſet].
Lyra. Jn die apoſtoli erant diſperſi ꝓpter metū
iudeorum: ſed in ſero conueniebant ad locū vnū
⁊ ideo tali hora chriſtus eis apparuit [de illo]. ſ.
dominice reſurrectionis [vna ſabbatorum]. id ē
pma die poſt ſabbatum. Sed quare chriſtus vſ-
ꝙ ad veſperam diſtulit. Reſpōdeo ſm Criſ. vt
omnes ſimul inueniret in domo: ⁊ niſi in ſero nō
inueniſſet eos ſimul congregatos. Item in ſero
ſolent homines magis timere: ⁊ illa hora volu-
it eos conſolari ſua apparitione [⁊ fores eſſent

clauſe vbi diſcipuli erant congregati ꝓpter me-
tum iudeorum]qđ ex diuina ordinatione factuꝫ
eſt:vt ieſus intrás ad diſcipulos ianuis clauſis
oſtenderet ſe habere corpus glorificatuꝫ[venit
ieſus ⁊ ſtetit in medio eorum]vt patet Mathei
xviij. Ubi duo vel tres congregati' fuerint in no
mine meo:ibi ſum in medio eorū[⁊ dixit eis. pax
vobis]Tho.quaſi diceret:non turbemini nec ti-
meatis.ego ſum qui pacem vobis ꝓmiſi:⁊ pacē
vobꝭ ꝑdicaui.⁊ iō ex auditu ſaluatiōis poteſtꝭ me
agnoſcere[Et cum hoc dixiſſet oſtendit eis ma-
nus ⁊ latus]vt nō ſolum auditu:ſed etiam viſu
certificarētur[gauiſi ſunt diſcipuli viſo domio],
Tho.Contriſtati fuerunt in eius morte:letantur
de reſurrectione.⁊ ſic ſocij paſſionis fiunt parti-
cipes conſolationis[Dicit ergo eis iterum. pax
vobis]iterat oblatiōem pacis:vt monſtrat xpī
ſuum aduentum eſſe pacificata:⁊ que in celis et
que in terra ſunt[ſicut miſit me pater]ſcꝫ ad ve
ritatem fidei nunciandam in iudea[⁊ ego mitto
vos]ad eandem publicandam per vniuſuꝫ mū
dum. In ſignum huius dixit eis in die aſcenſio-
nis. Ite in mundū vniuerſum:predicate euāge-
lium omī creature. Unde in ps.xviij. In omnem
terram exiuit ſonus eoꝝ. Et quia executio huius
officij nō poteſt cōuenienter fieri ſine gratia ſpi
ritusſancti:ideo ſequitur[Et cum hec dixiſſet in
ſufflauit:⁊ dixit eis. Accipite ſpm̄ſanctum]tho.
oſtendens per hoc ꝙ ſicut flatus procedebat de
ore ipius ieſu chriſti:ſic ſpūſſanctus qui dabaṫ
in flatu procedit ab ipſo filio ieſu chriſto ſicut ꝓ
cedit a patre:quod eſt contra grecos qui negāt
ſpiritūſanctum procedere a filio[quoꝝ remiſeri
tis peccata remittuntur eis]id eſt quoruꝫ ſolue
ritis ſoluti' ſunt[⁊ quorū retinueritis retēta ſūt]
id ē quos ligaueritis ligati ſunt.vt patet math.
xvi. Quecunqꝫ ligaueritis ſuper terram erunt li
gata ⁊ in celis:⁊ quecunqꝫ ſolueritis ſuper terrā
erunt ſoluta ⁊ in celis. Hor.iſta poteſtas intelli-
gēda eſt claue nō errante. Tunc autem errat qn̄
ſacerdos ſoluit illum quē deus nō ſoluit.vel quā
do ligat quem deus nō ligat[thomas autē vn⁹
ex duodecim qui dicitur dydimus]id eſt dubius
[nō erat cum eis quādo venit ieſus]Lyra. Ipſe
enim inter alios diſcipulos videtur fuiſſe magꝭ
dydimus vt patet Joh.xi.⁊ ideo tardius venit
ad locum vbi congregabātur diſcipuli. Et ideo
propter tarditatem ſuam priuatus eſt illa viſio-
ne chriſti.hoc autē factum eſt diuina ordinatiōe
ꝓpter noſtram confirmationem. Unde Greg⁹.
Dum ille ad fidem palpando reducitur:noſtra

mens omī dubitatione poſtpoſita in fide ſolida
tur[Dixerunt ergo ei alij diſcipuli]quia boni ru
mores cito nūciantur[vidimus dominū]ſic em̄
eum ante paſſionem nomiabant[Ille aūt dixit
eis. Niſi videro in manibus eius fixuram clauo
rum]ſcꝫ vt probem viſu[⁊ mittam digituꝫ in lo
cum clauorum:⁊ mittam manuꝫ meam in latus
eius]vt ꝓbem tactu. Iſti em̄ ſunt duo ſenſus q̊
minus poſſunt decipi ſcꝫ viſus ⁊ tactus[Et p⁹
dies octo iterum erant diſcipuli eius int⁹:⁊ tho-
mas cum eis]Lyra.facto interuallo chriſtus ap
parebat diſcipulis.quia nō conuerſabatur quo-
tidie vel continue cum eis vt oſtenderet ſe reſur-
rexiſſe ad vitam immortalem ab hominibus hu
ius mūdi ſeparataꝫ[venit ieſus ianuis clauſis]
vt oſtenderet corpus glorificatum[⁊ ſtetit i me-
dio eorū]vt poſſet ab omībus videri[⁊ dixit eis.
Pax vobis]quia ſic ſalutare conſueuerat diſci-
pulos ſuos.⁊ etiam ſic docuerat diſcipulos ſalu
tare alios hoies.vt patet Math.x. In quācūqꝫ
domū intraueritis ꝓmū dicite:pax huic domui.
[Deinde dixit thome. Infer digitū tuuꝫ huc]vt
ꝓbes ꝑ tactū[⁊ vide manus meas]vt ꝓbes per
viſum[⁊ affer].i.applica]manū tuā ⁊ mitte i la
tus meum.⁊ noli eſſe incredulus:ſed fidelis]qſi
diceret ꝓpter tuā dubitatiōem ſanandā oſtendo
tibi vulnera mea. Unde Aug⁹.in li.de m.dicit ꝙ
thomas palpauit cicatrices xpi[Reſpōdet tho
mas ⁊ dicit ei. Dn̄s me⁹ ⁊ de⁹ me⁹]tho. Ecce ꝑ-
fecta fides.q̊a confitetur humanitatē ⁊ deitateꝫ
chriſti.dn̄s q̄tum ad hūanitatem qua nos rede-
mit.deus q̄tū ad deitatē qua nos creauit[Dixit
ei ieſus:q̊a vidiſti me]ſcꝫ hoiem[⁊ credidiſti].ſ.
deum. Ly. Nā thomas aliud vidit:⁊ aliud credi-
dit:quia humanitatem vidit ⁊ deitatem. que in
preſenti videri nō poteſt credidit[beati qui non
viderunt ⁊ crediderunt]Ly.in hoc ſtat conſola-
tio noſtra qui chriſtum nō vidimus:tamen credi
mus ipm veraciter eſſe ſub ſpecie panis in ſacra
mēto[Multa quidem ⁊ alia ſigna fecit ieſus in
conſpectu diſcipuloꝝ ſuoruꝫ:que nō ſunt ſcripta
in libro hoc]Johānes euangeliſta pauciora ſi-
gna narrauit ꝙ alij euangeliſte.quia vltimo ſcri
pſit:⁊ ſigna que alij ſcripſerunt obmiſit[hec āt
ſcripta ſunt vt credatis:quia chriſt⁹ eſt fili⁹ dei]
ſcꝫ naturalis in potētia ſibi per omīa equalis.et
per ꝯſequēs idem in diuinitate.q̊a natura diuia
eſt indiuiſibilis[⁊ vt credētes]quia ieſus incar-
natus.paſſus.mortu⁹.ſepultus.regreſſus ab in-
feris.celum aſcendēs.verus eſt dei filius[vitam
habeatis]ſcꝫ eternam.in qua clare videbitur ꝙ

nūc creditur[i nomine eius.]id eſt per fidem no
minis eius. quia dicitur Act. iiij. Nec alıud ē no
men ſub celo datum hominibus in quo oporte-
at nos ſaluos fieri. Unde circa preſens euange
lium vbi dicitur. Accipite ſpm̄ſanctū. quoꝝ re-
miſeritis peccata ⁊c̄. videtur ꝙ niſi ſacerdos ha
beat ſpm̄ſanctum nō poteſt abſoluere. quia dic̄
ꝑmo. accipite ſpm̄ſanctum. ⁊ poſtea ſubdit. quo
rum remiſeritis peccata remittūtur eis. Reſpon
detur ꝙ ſacerdos abſoluit ex officio ⁊ nō ex vite
merito. Et ſic ſacerdos bonus ⁊ malus in virtu-
te ſpiritusſancti remittit peccatū. quia in virtute
caracteris ordinis: que datur a ſpiritusſancto q̄
operatur in ſacramentis. Glo. quorum remiſeri
tis. id eſt quos dignos remiſſione iudicaueritis
duabus clauibus. ſcꝫ poteſtatis ⁊ diſcretionis.
remittūtur eis. id eſt tunc dominꝰ approbabit re
miſſionē peccatorum. Et quorum non remiſeritis
deus non approbabit. Exē. ſicut rex principem
mittens dat ei poteſtatem mittere in carcerem et
emittere. Ex quo patet ꝙ ſacerdos eſt miniſter ⁊
inſtrumentū animarum dei.

Dominica prima poſt octauas paſce. euan-
gelium ſm̄ Johem. x.

In illo tēpore. Dixit Je
ſus diſcipulis ſuis. Ego
ſum paſtor bonus: bonꝰ
paſtor aīam ſuam dat pro ouibus
ſuis. Mercēnariꝰ aūt ⁊ q̄ non eſt
paſtor cuiꝰ nō ſunt oues ꝓprie vi
det lupū veniētē ⁊ dimittit oues ⁊
fugit: ⁊ lupꝰ rapit ⁊ diſꝑgit oues.
Mercēnarius aūt fugit: q̄a mer-
cēnariꝰ eſt ⁊ nō ꝑtinet ad eū d̄ oui
bꝰ. Ego ſum paſtor bonꝰ: ⁊ ꝯgno
ſco oues meas. ⁊ cognoſcunt me
mee. Sicut nouit me pater: ⁊ ego
agnoſco patrē: ⁊ animā meam po
no ꝓ ouibꝰ meis. Et alias oues
habeo q̄ nō ſunt ex hoc ouili: ⁊ il-
las oportet me adducere. ⁊ vocē
meā audient. Et fiat vnum ouile
⁊ vnꝰ paſtor. Poſtilla

Ego ſum paſtor bonꝰ. Johis.
x. Hiſtoria huiꝰ euāgelij facta ē āno xpi. xxxij. vi.
kalen̄. octobris in ſabbato. luna. xij. indictione. v.
Ante initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſctūs Johes in
codē caplo ꝙ xp̄s dixit diſcipul' ſuis. Ego ſuꝫ o-
ſtiū. ꝑ me ſi q̇s introierit ſaluabit̄. ⁊ ingredietur et
egredief. ⁊ paſcua inueniet. Tūc poſtmodū ſeq̄t̄
euāgeliū hodiernū[Ego ſum paſtor bonꝰ]Ly.
In p̄nti euāgelio ponit euāgeliſta ꝯditiōes bōi
paſtoris ⁊ etiā mercēnarij. q: bonꝰ paſtor dꝫ hr̄e
affectiōem ad gregē i tātū ꝙ ꝓ eo ſi nccē eſt ſuſti
net mortē. ḡ dicit[bonꝰ paſtor aiam ſuā]. i. vitā
corꝑalē[dat]ſpōte ⁊ volūtarie[ꝓ ouibus ſuis]
Impleuit h̄ ip̄e xp̄s: q: aiaꝫ ſuā ꝑcioſiſſimā dedit
ꝓ ſalute mūdi. vt pꝫ. i. Joh. iij. Xp̄s aiam ſuaꝫ ꝓ
nobis poſuit. ⁊ nos debemꝰ ꝓ fratribꝰ aias pone-
re[mercēnariꝰ āt ⁊ q̄ nō ē paſtor]Hic tāgit ꝯdi-
tiōes mali paſtoris. ſ. ipiꝰ mercēnarij. q̇ i officio ꝑ
latiōis attēdit cōmodū rei tꝑal' ⁊ honorē ſeculi.
Un̄ augꝰ. Sūt i ecclīa q̇dā ꝓpoſiti nō dn̄m q̄rē-
tes. tꝑalia cōmoda ſectātes. honores ab hoībꝰ
appetētes. q̇ſq̇s tal' ē mercēnariꝰ ē[cuiꝰ n̄ ſunt o
ues ꝓpe]ſ reputat eas q̄ſi aliēas[videt lupū ve
niētē]. i. hereticū cū falſa doctria eos corrūpētē.
[⁊ dimittit oues ⁊ fugit]. ſ. n̄ reſiſtēdo ꝑ ſuā do-
ctrinā heretici prauitati[⁊ lupꝰ rapit]ad malū ꝑ
trahēdo[⁊ diſꝑgit oues]ab vnitate ecclīe ſepan
do[mercēnariꝰ āt fugit]. i. auxiliū debitum ſub-
trahit[quia mercēnarius eſt]id eſt curans ſolū

de lana ⁊ lacte.i.de commodis tẽpoꝛalibus.[⁊
nõ pertinet ad eum de ouibus]id eſt quia nõ cu
rat de ſalute ⁊ vtilitate ouium.nõ habet affectuꝫ
debite oꝛdinatuꝫ ad eas[Ego ſuꝫ paſtoꝛ bonꝰ]
ſollicitudinẽ habens ⁊ curam de ouibus[⁊ co-
gnoſco oues meas]ſcꝫ cognitione affectiua: qꝛ
diligo ſalutem ⁊ bonum earũ[⁊ cognoſcunt me
mee]Lyra.q̇a veri fideles cognoſcũt beneficia
chꝛiſti[Sicut nouit me pater.⁊ ego agnoſco pa
trem]Unde augꝰ.Ea dilectione qua pater me
diligit.diligo patrem[⁊ animá meá pono ꝓ oui
bus meis]Tho.hic oſtẽdit ꝙ paſſio ſua fuit ad
gregis redẽptionem.ergo dicit[⁊ animá meam
pono ꝓ ouibus meis]ſaluandis.Lyra.quia aia
chꝛiſti pꝛo fidelibꝰ fuit ſeparata a coꝛpoꝛe: ⁊ ob-
lata deo patri:cũ dixit ps.xxx.In manꝰ tuas cõ-
mendo ſpm̃ meum.Jere.xij.Reliq̇ domũ meam
dimiſi hereditatem meá.dedi dilectam aiaꝫ me-
am in manꝰ inimicoꝝ meoꝝ[⁊ alias oues habeo
que nõ ſunt ex hoc ouili]id eſt de ſina goga iude
oꝝ:ſed de populo gẽtili[⁊ illas opoꝛtet me ad-
ducere]qđ factum eſt per pꝛedicatiõem apoſto-
loꝝ[⁊ vocem meá audient] Lyra q̇a iudeis re-
pellentibus fidem chꝛiſti gentiles eaꝫ deuote re
ceperunt ad pꝛedicationes apoſtoloꝛum[⁊ fiet
vnum ouile]id eſt vna eccleſia ex iudeis ⁊ genti
lib us collecta.Eſt em̃ eccleſia vnuꝫ ouile propt̃
vnionem fidei ⁊ charitatis[⁊ vnus paſtoꝛ]id ẽ
chꝛiſtus.Alij autẽ paſtoꝛes eccleſie nõ ſunt niſi
vicarij iſtius paſtoꝛis.Unde circa pꝛeſens euá-
gelium vbi dicitur.Ego ſum paſtoꝛ bonus:que-
ritur virum homo pꝛudẽs ⁊ virtuoſus poſſit ap
petere ſine peccato gradus eminentiam.id eſt p̄
laturam.Rñdeo ſm̃ Hug.de pꝛato poſito ꝙ ta-
lis ſit dignus gradu quem appetit.talis põt ap-
petere dupliciter.Uno modo propter ſtatus alti
tudinẽ ad quẽ ſeq̇tur honoꝛ ⁊ reuerentia ⁊ ſuffi-
cientia tempoꝛalium.⁊ hoc modo eſt peccatum
moꝛtale: ⁊ pertinet ad cupiditatem ⁊ ambitiõeꝫ
Alio modo poteſt itelligi vt appetat vt poſſit ꝓ
mis ꝓdeſſe.⁊ ſi hoc laudabile ſit:nihilominꝰ ta-
men ſic appetere pꝛeſumptuoſum eſt.Et conſe-
quenter cum pꝛeſumptio ſit filia ſuperbie ⁊ dete
ſtabilis.hinc eſt ꝙ talis gradus non poteſt ſine
peccato appeti.⁊ ad hoc ſunt dicta doctoꝝ.Un-
de Augꝰ.li.ix.de ciuita.dei dicit ꝙ locus ſupioꝛ
ſi adminiſtretur vt decet indecẽter tamẽ appetit̃
Et Bern̄.Quotiens hominibꝰ pꝛeeſſe deſidero
deum meum pꝛeire contẽdo.⁊ tunc non ſapio q̄
dei ſunt ⁊c.Unde etiam Criſ.ſuper Math.⁊ al
legatur in decretis diſt.iiij.Quicũꝗ deſiderauē
rit p̄matum in terra:inueniet confuſionem in ce
lo.Nec inter ſeruos chꝛiſti computabitur qui de
pꝛimatu tractauerit.⁊ hoc exemplo chꝛiſti: qui
fugit quando eum regem facere voluerũt.vt ha
betur Joh.vi.Unde apl's ad Heb.v.c.Nẽo aſſu
mat ſibi honoꝛem niſi qui vocatus fuerit.ſicut a
aron:immo ſancti quando electi fuerunt renue-
runt ⁊ reſtituerũt.vt patet in beato Nicolao.mar
tino.Gregoꝛio.⁊ in alijs multis ſanctis.

Dñica.ij.poſt octauas paſce.Euangelium
ſm̃ Johem.xvi.capl'o.

In illo tẽpoꝛe.Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis.Modi-
cum ⁊ iam non videbitiſ
me: ⁊ iterum modicum ⁊ videbitiſ
me:quia vado ad patrẽ.Dixerũt
ergo diſcipuli eiꝰ ad inuicẽ.Quid
eſt hoc qđ dicit nob:modicũ ⁊ nõ
videbitiſ me: ⁊ iterum modicũ ⁊ vi
debitiſ me:quia vado ad patrẽ.Di
cebant ergo.Quid eſt hoc ꝙ di-
cit modicum.neſcimus quid loq-
tur.Cognouit autẽ ieſus qꝛ vole-
bant eum interrogare: ⁊ dixit eis.

De hoc queritis inter vos q̃a di-
xi: modicũ ⁊ nõ videbitis me ⁊ ite
rũ modicum ⁊ videbitꝫ me. Amen
amen dico vob̃ quia plorabitꝫ ⁊ fle
bitꝫ vos: mũd⁹ autẽ gaudebit: vos
autẽ contriſtabimini ſꝫ triſticia ve
ſtra vertetur in gaudiuꝫ. Mulier
cum parit triſticiam habet: q̃a ve-
nit hora ei⁹. Cum autẽ peperit pu
erum iam nõ meminit preſſure ꝓ
pter gaudium: quia nat⁹ eſt hõ in
mundum. ⁊ vos igitur nũc quidẽ
triſticiã habetꝫ. Iterum autem vi
debo vos: ⁊ gaudebit cor veſtrum
⁊ gaudiũ veſtrũ nemo tollet a vo-
bis. Poſtilla

Modicum ⁊ iã ñ videbitꝫ me.

Ioh. xvi. Hiſtoria huius euãgelij facta eſt anno
xpi. xxxiiij. ix. kal. aprilis. feria. v. vicꝫ cene domini
luna. xiiij. indictiõe. vi. Ante initiũ illius euange
lij ſcribit ſanct⁹ Ioh. in eodẽ capl̃o. q xp̄us poſt
cenã dixit diſcipulis ſuis. Adhuc mlt̃a habeo vo
bis dicere. ſ; nõ poteſtis portare modo. Cũ auteꝫ
venerit ille ſp̃us veritat̃ docebit vos oẽm verita
tem. Tũc poſtmodũ ſeq̃tur euãgeliũ hodiernuꝫ
[Modicũ ⁊ iaꝫ nõ videbit̃ me] ſm Cri̇̃. modi-
cũ ⁊ iã nõ videbitis me. intelligitur tp̄s ab hora
mortis vſq; ad reſurrectiõem ſcꝫ qñ ꝑ triduũ ia-
cuit in ſepulchro. tũc nõ viderũt eũ [iteruꝫ modi
cũ ⁊ videbitis me] intelligitur tẽpus ab hora re
ſurrectionis vſq; ad aſcenſionem. in q̊ apparuit
eis loquẽs de regno dei vt habet̃ Act. i. Et illud
tẽpus fuit modicum reſpectu temporis ſequent̃
vſq; ad finẽ mũdi. Ideo ſubditur [quia vado ad
patrem] ſcꝫ qñ celũ aſcẽdaꝫ. ⁊ tũc non videbitis
me cõmuniter loquẽdo niſi in gñali reſurrectiõe
Propt̃ hoc dicit̃ Act. ij. Viri galilei q̇d ſtat̃ aſpi
ciẽtes in celũ. hic ieſus qui aſſumptus eſt a vob̃
in celum ſic veniet queãdmodũ vidiſtis eum eũ-
tem in celum. q. d. amplius nõ videbitur in terra
preſentia corporali vſq; quo veniet ad iudicium
q eũ aliquibus ſanctis poſtea apparuit vl̃ ad-
huc apparere poſſit. hoc ex ſpeciali gratia fuit ſi
cut apparuit Iohãni euãgeliſte ante mortẽ ſuã,
vocans eum ad celeſtẽ gratiã. Similiter btõ pe-
tro exeũti Romã a facie Neronis apparuit chri
ſtus: cui Petrus dixit. Domine quo vadis. Re-
ſpondit chriſtus. Vado romã iterum crucifigi.
Similiter apparuit beato Paulo apoſtolo quã
do fuit proſtratus de celo. vt habetur Act. ix. [Di
xerunt ergo diſcipuli ad inuicem. Quid eſt hoc
q dicit nobis: modicum ⁊ iam nõ videbitis me:
⁊ iterum modicum ⁊ videbitis me] Predicta v̈
ba chriſti erant diſcipulis obſcura anteq̃ eſſent
opere impleta: q2 videbatur eis quomodo in xp̄i
verbis eſſet quedam contrarietas: cum dixit.
[modicum ⁊ iã ñ videbitis me: ⁊ iteruꝫ modicũ
⁊ videbitis me] q2 non ſciuerũt illa referre ad di
uerſa tempora [Dixerunt ergo. Quid eſt hoc q
dicit nobis modicuꝫ. neſcimus q̇d loquitur. Co-
gnouit ergo ieſus q volebant euꝫ interrogare]
Hoc cognouit diuina virtute cuius ꝓprium ẽ co
gnoſcere ſecreta cordium [⁊ ideo dixit eis. De h̃
queritis inter vos. quia dixi. modicum ⁊ non vi-
debitis me. ⁊ iterum modicum ⁊ videbitis me]
Hic reſpondendo preuenit eorum interrogatio-
nem: vt oſtenderet ſe ſcire mentis eorum intenti-
onem [Amẽ amen dico vobis quia plorabitis]
Tho. id eſt dolebitis interius in mente de mor-
te ⁊ paſſione mea [⁊ flebitis] exterius. ſcꝫ interi
orem mentis triſticiam ſignis exterioribus oſtẽ
detis [mũdus autẽ gaudebit] id eſt iudei mundi
amatores. Ly. quia in triduo mortis chriſti iudei
mũdialiter viuentes gauiſi ſunt. credẽtes ſe chri
ſtum totaliter extinxiſſe. ⁊ nomen ſuum totaliter
deleuiſſe [Vos autem contriſtabimini. ſed triſti
cia veſtra vertetur in gaudium] Hoc impletum
eſt in reſurrectione chriſti quando gauiſi ſunt di
ſcipuli viſo domino. Et in aſcenſione quando vi
dentibus illis eleuatus eſt in celuꝫ [Mulier cũ
parit triſticiam habet] propter dolorem quem
ſentit. Geneſ. iij. In dolore paries [quia venit
hora ei⁹] ſcilicet hora pariendi [Cum autem pe
perit puerum. iam non meminit preſſure] prece-
dentis [propter gaudium. quia natus eſt homo
in mundum] Lyra. quia in natiuitate pueri gau
dium ſuperueniens abſorbet precedentem triſti-
ciam [⁊ vos igitur nunc quideꝫ triſticiã habebi-
tis] ſcilicet mee paſſionis ⁊ mortis [Iterum au-
tem videbo vos [ſcꝫ poſt reſurrectionem meam
[Et gaudebit cor veſtrum] de viſione mea [Et
gaudium veſtrum nemo tollet a vobis] Gorra.
quia chriſtus ieſus qui erat ipſorum gaudium
reſurgens a mortuis iam non moritur. Roma.
vi. Iſtud vero gaudium apoſtolorum de Chriſti

viſione fuit inchoatum poſt reſurrectionem chriſti. ſed poſt conſummatum in gloꝛia in celo. Circa pꝛeſens euangelium vbi dicitur vos autez cõtriſtabimini. Notandum ꝙ nemo in hac vita poteſt diu eſſe ſine triſticia. Unde Job. xiiij. Homo natus de muliere bꝛeui viuens tempoꝛe. ⁊c̃. Sꝫ queritur cur deus ſic oꝛdinauit. Reſpondetur p̄mo vt ſciamus nos eſſe hic non ciues ſed aduenas ⁊ peregrinos q̄diu in mundo ſumus. Qui vallis lachꝛymarum dicitur. qui eſt locus medius inter celum vbi eſt ſummũ gaudium. ⁊ infernum vbi eſt ſumma pena. Secundo vt ſtimuletur penis quaſi calcaribus ad currenduꝫ in via mandatoꝛum dei. Tertio vt purgemur igne tribulationum. ne in purgatoꝛio lauemur. Quarto vt fugiamus infernum vbi omnes pene i ſummo ſunt. Quinto vt plus de gaudio mereamur. nam virtus eſt circa difficile ſm philoſophum. ⁊ Actuũ. xiiij. Per multas tribulationes opoꝛtꝫ nos intrare in regnum celoꝛum. Item notandũ: ꝙ due paſſiones necant quandoqꝫ hominez. ſcilicet triſticia ⁊ leticia. Triſticia occidit ſed tarde Nam in triſticia pꝛimo retrahitur caloꝛ naturalis ad iterioꝛa: ⁊ poſtea exalat ad exterioꝛa: ⁊ talꝭ exalatio caloꝛis pꝛohibet nutrimentum in membꝛis ⁊ operatur conſumptionem in illis. Unde Pꝛouerbioꝝ. xix. Spiritus triſtis exiccat oſſa. leticia autem nimia cito occidit: quia tunc coꝛ magis dilatatur ⁊ caloꝛ naturalis ad exterioꝛa tranſit ⁊ a coꝛde recedit ⁊ moꝛs interuenit. Unde ꝓuerbioꝛum p̄mo. Pꝛoſperitas ſtultoꝛum perdet illos. Utrumqꝫ etiam occidit animam. tam vita pꝛoſpera q̄ aduerſa. ſed magis pꝛoſpera. Unde Auguſtinus. Multi res aduerſas timent. pꝛoſpera non timent. Periculoſioꝛ eſt tamẽ anime res pꝛoſpera q̄ aduerſa. Item patet in Dauid q̇ in aduerſis que paſſus eſt a Saul non cecidit. ſꝫ in pꝛoſperis iam in regno poſitus cuꝫ Berſabee peccando cecidit.

Dominica tertia poſt octauas paſce. Euangelium ſm Johãnem, xvi, caplo.

In illo tẽpoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vado ad eum qui me miſit. ⁊ nemo ex vob̃ iterrogat me quo vadis. Sed quia hec locutus ſum vobis: triſticia ĩpleuit coꝛ veſtruꝫ Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis vt ego vadam. Si eñ non abiero paraclitus nõ veniet ad vos. ſi autem abiero: mittã euꝫ ad vos. Et cum venerit ille: arguet mundum de peccato: ⁊ de iuſticia: ⁊ de iudicio. De peccato quidem quia non credunt in me. De iuſticia vero: quia ad patreꝫ vado ⁊ iam non videbitis me. De iudicio autem: quia princeps huiꝰ mũdi iam iudicatus eſt. Adhuc multa habeo vobis dicere ſed non poteſtis poꝛtare modo. Cum autem venerit ille ſpiritus veritatis: do-

cebit vos om̄nem veritatem. Nō em̄ loquetur a ſemetipſo: ſed quecunqꝫ audiet loquetur: ⁊ que ventura ſunt annūciabit vobis. Jlle me clarificabit. quia de meo accipiet: ⁊ annunciabit vobis.

Poſtilla

Vado ad euꝫ qui me miſit. Johānis. xvi. Ante initium illius euangelij chriſtꝰ predixit apoſtolis perſecutiōem quā paſſuri eſſent ſic ꝙ eijciendi erant de ſynagoga. ⁊ quicunqꝫ eos occideret: crederet ſe obſequium preſtare deo. Et poſtea ſubiunxit de receſſu ſuo: cuꝫ dixit in euangelio hodierno [Vado ad eum] id eſt in ꝓximo aſcendo ad patrem [qui me miſit] Lyra. quia impleui officium predicationis mee ad qđ miſſus ſum [Et nemo ex vobis interroget me] id eſt interrogabit. quaſi diceret. ita aperte aſcendam ad patrem ꝙ nullus veſtrum interrogabit quo vadam: quia certi eritis ꝙ vado ad gloriaꝫ patris [Sed quia hec locutus ſum vobis] ſcilicet de receſſu meo [triſticia impleuit cor veſtruꝫ] id eſt vehemēter facti eſtis triſtes. Lyra. apoſtoli triſtabātur de receſſu chriſti. de cuiꝰ preſentia confidebant in tribulationibus ſuis conſolari. [Sed ego veritateꝫ dico vobis: expedit vobis vt ego vadam] id eſt ſubtrahar aſpectui veſtro preſentia mea corporalis. Et ideo ſubditur [Si em̄ nō abiero paraclitus non veniet ad vos] Lyra. quia plenitudo ſpūſſancti nō erat danda niſi pꝰ aſcenſionē chriſti. Unde Criſ. Apoſtoli nimis corporalem preſentiam chriſti diligebant. ⁊ idō ad ſuſceptionem ſpiritusſancti minꝰ idonei erāt Sciendum tamen ſm̄ Tho. de aquino ſup Johannē ꝙ ille amor quo diſcipuli diligebant corporalem preſentiam chriſti nō erat peccatū. reddebantur tamen ex hoc minus idonei ad perceptionem ſpiritusſancti. Habita em̄ vna conſolatione: non queritur alia. Unde quia delectabantur in preſentia chriſti non petebant aduentum paracliti. Ipſe enim non veniet ad mentem hominis niſi vocatus. Unde Sap. vij. Optaui ⁊ datus eſt mihi ſenſus. vocaui ⁊ venit in me ſpiritus ſapiētie [Et cum venerit ille arguet mūdū de peccato] Tho. ſpūſancto attribuitur correctio: quia correctio debet procedere ex charitate. [de peccato] tho. quod habet vel fecit [⁊ de iuſticia] quam nō habet: [⁊ de iudicio] quod non timet [de peccato quidem: quia nō credunt i me] tho. Judei peccabant in chriſtum quia non credebant eum eſſe chriſtum vel meſſiam [De iuſticia] ſcꝫ chriſti quā non acceptauerunt homines mundani: nec imitari voluerunt [quia vado ad patrem] Lyra. per hoc enim ꝙ chriſtus reſurrexit ⁊ ad celum aſcendit declarata eſt eius iuſticia. quia ſoli iuſti intrant celum. Unde ps. cxvij. hec porta domini ⁊ iuſti intrabunt in eam [⁊ iā nō videbitis me] preſentia corporali habitanteꝫ vobiſcum: quia poſt aſcenſionem apoſtoli amplius non viderunt in terris chriſtū [de iudicio] ſcꝫ futuro qđ mundus non timuit: oportebat tamen timere [quia princeps huius mundi iaꝫ iudicatus eſt] id eſt condemnatus diuina ſentētia tanꝙ obſtinatus. ⁊ per conſequēs omnes ei adherentes eodem iudicio oſtendūtur condemnabiles. ſi em̄ deus angelis peccantibus non pepercit: nec hominibus parcet [Adhuc multa habeo vobis dicere: ſed non poteſtis portare modo] ſcilicet propter veſtram imperfectiōem ⁊ illoruꝫ dicendorum de altiſſimis fidei arduitatem ⁊ profunditatem. [Cum autem venerit ille ſpiritꝰ veritatis] Lyra. id eſt ſpiritusſanctus qui eſt veritas per eſſentiam ⁊ effectiue docendo eam [ille docebit vos omnem veritatem] Lyra. ſcilicet neceſſariam ad ſalutem: non ſolum pro perſonis veſtris: ſed etiam ad regimen eccleſie ⁊ fideliuꝫ inſtructionem [non enim loquetur a ſemetipſo] Lyra. quia ſicut non eſt a ſemetipſo ſed a patre ⁊ filio: ita nec a ſe loquitur [ſed quecunqꝫ audiet] a me ⁊ a patre. quia ſuum audire eſt ab eis ꝓcedere [loquetur] ſcilicet vobis [⁊ que futura ſūt annunciabit vobis] Lyra. Multa enim de futuris per ſpiritumſanctum reuelata fuerunt apoſtolis. ſicut apoſtolo Johanni reuelatus eſt proceſſus eccleſie vſqꝫ ad finem mundi. in Apocaľ. Et Petro ſuum martyrium ſm̄ ꝙ ipſemet dicit. ij. Petri. i. Scio quia velox eſt depoſitio tabernaculi mei. Et Paulo reuelatum eſt ꝙ in nouiſſimis diebus diſcedent quidam a fide. vt habetur pͥma ad thimo. iiij. [Jlle me clarificabit] tho. q: ad inuocationeꝫ nominis mei facietis opera mirabilia [quia de meo accipiet] id eſt ſcientiam et cognitionem habebit a patre: ſicut ⁊ ego [⁊ annunciabit vobis]

Dominica quarta poſt octauas paſce. euangelium ſm̄ Johem. xvi. cap.

In illo tẽpore. Dixit Ieſus diſcipul' ſuis. Amen amẽ dico vob. Si qd petieritꝭ patrem in nomine meo: dabit vob. Vſqꝫ modo non petiſtis qcꝙ in nomine meo. Petite ⁊ accipietꝭ: vt gaudium veſtrum ſit plenum. Hec in ꝓuerbijs locutꝰ ſum vob. Venit hora cum iã nõ in ꝓuerbijs loquar vob: ſed palam de patre meo annũciabo vob. in illo die in nomine meo peteꝭ. ⁊ non dico vob quia ego rogabo patrem d vob. Ipſe enĩ pr̃ amat vos. q2 vos me amaſtꝭ ⁊ credidiſtꝭ. a deo exiui. exiui a pr̃e: ⁊ veni in mũdũ. Iterũ relinquo mũdum ⁊ vado ad pr̃ez Dicunt ei diſcipuli. Ecce nũc palam loqueris ⁊ ꝓuerbiũ nulluz dicis. Nũc ſcimꝰ quia ſcis oĩa: et nõ opus eſt tibi vt quis te interroget. In hoc credimꝰ quia a deo exiſti.

Poſtilla

Amen amen dico vobis. Iohãnis. xvi. Hiſtoria huiꝰ euãgelij facta ẽ ãno xpi xxxiij. ix. kal'. aprilis. feria. v. in cena dñi. lũa. xiiij. indictiõe. vi. Ante initiũ illiꝰ euãgelij ſcribit ſanctus Ioh. in eodẽ caplo. ꝙ xps poſt cenam dixit diſcipulis ſuis. Nũc vos qdem triſticiã habetis. Iterũ autẽ videbo vos ⁊ gaudebit cor veſtrum. ⁊ gaudiũ veſtrũ nemo tollet a vobis. Tũc poſtmodum ſeqtur euãgeliũ hodiernũ [Amẽ amen dico vobis] Hor. h dñs ieſus conſolat' diſciplos ex petitionũ ſuarũ exauditiõe. Et iuramẽtũ premittit vt hõ nõ heſitet de petitiõe dicẽs [Amen amẽ dico vobis. Si qd petieritis patrẽ in nomie meo] .i. pertinẽs ad ſalutẽ. qa ieſus qd eſt nomẽ xpi ſaluator interp̃tatur [dabit vobis] Et ſi non ſtatim: tamẽ finaliter dabit. vel illud qd petiꝭ. vel eo melius [vſqꝫ modo nõ petiſtis qcꝙ in nomie meo] qa nõ erat tẽpus optimũ qa dñs ieſus erat cũ eis p̃ñtialiter q oĩa dabat. Vñ Criſ. Quid peteret q oĩa bona ſecũ haberet [Petite ⁊ accipietꝭ vt gaudiũ veſtrũ plenũ ſit] Tho. q2 oĩs petitio ad illud gaudiũ referri debet. hoc gaudiũ cõſiſtit in dotibus anime ⁊ corpis. ⁊ erit plenum gaudiũ in beatis. Unde d2 in ps. xvi. Satiabor cũ apparuerit glia tua [Hec i ꝓuerbijs locutus ſum vobis] ſcꝫ ego ſum vitis vera: ⁊ vos palmites. itẽ ibi. mulier cũ parit triſticiã habet: qa venit hora eius [Venit hora cum iam nõ in ꝓuerbijs loquar vobis. ſed palam de patre meo annũciabo vobis] Criſ. hoc erit tẽpus reſurrectiõis: qa tũc oĩa manifeſte eos docuit. Naꝫ p. xl. dies apparuit eis poſt reſurrectiõem ſuã loquẽs eis de regno dei. Act. i. Ly. Chriſtꝰ poſt reſurrectionez clarius ⁊ exp̃ſſius docuit aplos de regno dei ꝙ ante. Ipi enĩ erant magꝭ capaces: qa habebãt ſenſum aptũ ad intellectũ ſcripturarũ. vt habet Luc. vlti. [in die illo] ſcꝫ in die penthecoſten [in nomine meo petetis] .i. petẽdo nomẽ meũ inuocabitis. qa poſt aſcenſionẽ ⁊ poſt miſſionẽ ſpiritusſancti apli magꝭ v̓tutẽ nois ieſu xpi ſentiebãt ꝙ ante. Et iõ petitões ſuas i noie ieſu formabãt ⁊ ꝓpt' hoc oratiões eccl'ie in fine formãtur in nomine xpi dicẽdo: p dñm noſtrũ ieſum xpm ⁊c. [⁊ nõ dico vob: qa rogabo patrẽ de vobis] Tho. qͥſi diceret. ad exaudiendũ veſtras petitiões apud patrẽ nõ erit nccia oratio mea: qa ſolus amor q diligiꝭ me ſufficit patrocinari [Ipſe enĩ pr̃ amat

vos] amās facile dat amāti[q: vos me amaſtiſ] vt patz Joh.xiiij. Qui diligit me: diligeť a pr̄e meo[⁊ credidiſtis q̇a a deo exiui. Exiui a pr̄e.] p̄ eternam gn̄atione[⁊ veni in mūdum.] p̄ carnis aſſumptionē[Jterum relinquo mūdum.] p̄ paſſionem ⁊ corporalē p̄ntiam[⁊ vado ad pr̄ez] p̄ aſcēſionem qn̄ exaltatus ē vſq̧ ad dexterā dei patris[Dicūt ei diſcipuli eius. ecce nunc palaz loqueris ⁊ ꝓuerbiū nullum dicis] Ly. clari⁹ loq̄batur de proceſſu eius a patre ⁊ de aduētu ei⁹ in mūdum p̄ carnis aſſumptōnem: ꝙ fecerat ante. [Nūc ſcimus quia ſcis om̄ia] Ly. ex doctria em̄ eius ⁊ miraculis plenius ei⁹ deitatē cognoſcebant[⁊ non ē opus vt q̇s te interroget] ſepe em̄ dicit glo. volētes ab eo querere audiebant ſolutionem anteq̄ ꝓponerēt queſtionez. ⁊ ſic p̄us eis reſpondit anteq̄ quererēt.[in hoc credimus q̇a a deo exiſti.] Tho. q. d. Jntelligentia omnium occultorum facit nos credre: ꝙ tu ſis verus et naturalis fili⁹ dei in quo ſunt om̄s theſauri ſapientie ⁊ ſciētie dei abſconditi. Vn̄d circa preſenſ euāgelium vbi diciť. Petite ⁊ accipietis. notandum ſcd̄m auguſti. ꝙ triplicia ſunt bona in gn̄e. infima: media ⁊ ſūma. Jnfima bona ſunt temporalia q̄ quaſi nihil ſunt. Vnde Jere. iiij. Aſpexi terram ⁊ ecce quaſi vacua erat ⁊ nihil. Et talia ſub conditōne peti poſſunt moderate: videlicet ſi placet da ſanitatē: temp̄alia ⁊ vitam ⁊c̄. Et rō eſt. quia aliquibus bona tēporalia vt ſciētia: honores ⁊ amici: diuitie ⁊ ſimilia quādoq̧ ſunt occaſio peccandi: alijs occaſio merēdi. Sed quibus ꝓſunt ⁊ q̇bus obſint ſolus deus ſcit. ido ſibi cōmittēda ſunt. Alia ſunt bona media. ſ. virtutes q̄ nulli obeſſe poſſunt. ⁊ illa feruēter ſunt petēda. alia optima: vt beatitudo celeſtis. ⁊ illa bona petēda ſunt feruentiſſime. Sed queritur: cur deus nō ſtatim dat quod petitur. Reſpōdeť primo quia tūc homo min⁹ meritum haberet: non iterando orōnem. Secūdo quia vilipenderetur vel min⁹ curaretur illud qd̄ cū modico labore ac q̇reretur. Tertiū vt deſideriū augeatur: vt patet i muliere chananea. Quarto vt humilieť. vt patz in eadem chananea q̄ ſe canem fatebať. Quinto q: meliora interdū dare vult tēp̄e oportuno: ⁊ qn̄ ipſi homini fuerit vtile.

Jn die aſcenſionis domini euangeliuz ſm̄ Marcum. xvi. capl̄o.

JN illo tempore. Recūbentibus vndeciz diſcipulis apparuit illis Jheſus ⁊ exprobrauit incredulitatē illorum ⁊ duritiaz cordis: quia hijs qui viderāt eum reſurrexiſſe non crediderunt. ⁊ dixit eis. Euntes in mūduz vniuerſum predicate euangeliū om̄i creature Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit: ſaluus erit. q̇ vero non crediderit: ꝯdemnabitur. Signa autē eoſ qui crediderint hec ſequentur Jn nomine meo demonia eijciēt: linguis loquētur nouis: ſerpētes tollēt: ⁊ ſi mortiferū quid biberit nō eos nocebit. Sup̄ egros man⁹ imponēt ⁊ bene habebūt. Et dn̄s q̄dem iheſus poſtq̄ locut⁹ ē eis aſſumptus eſt in celum ⁊ ſedet a dextris dei. Jlli autē profecti p̄dicauerūt vbiq̧: domino coop̄ante et ſermonem cōfirmante ſequentib⁹ ſignis. Poſtilla.

Recumbentibus vndecim diſcipulis. Marc. xvi. Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta eſt anno xp̄i. xxxiij. iij. nonas Junij. luna. xxvij. feria q̇nta: videlicet ip̄a die aſcenſionis. indictione vi. Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſanctus Lucas ꝙ xp̄us dixit diſcipul' ſuis. Vos eſtis teſtes hoꝝ. Lyra. ſ. paſſionis ⁊ reſurrectōis. ⁊ ego mittam ꝓmiſſum patris in vos. ſ. ſpm̄ ſanctū. Vos autē ſedete in ciuitate q̇uſq̧ induamī virtute ex alto. Tunc poſtmodū ſeq̇tur euāgeliū hodiernū [Recumbētib⁹ vndecim diſcipul'] dn̄s nr̄ ieſus xp̄s cū in hijs q̇draginta dieb⁹ p̄ multas appitiones diſcipul' factas reſurrectōnem ſuā approbaſſet: hodie in die aſcenſionis bis ipſis voluit app̄ere. ſ. in mēſa dum prādebant. Nam vt dicit magiſter in hiſtoria ſcholaſtica om̄es tam apoſtoli ꝙ alij diſcipuli ⁊ mulieres habitabāt in iſta parte in ieruſalez que diciť mellos in mōte ſyon vbi dauid conſtruxerat ſibi palatiuz. Et ibi erat illud cenaculū grande ſtratū in q̄ p̄cepit dn̄s ſibi parare paſcha: ⁊ in cenaculo illo h̄itabant tunc

vndecim apl'i. Ceteri vo diſcipuli ⁊ mulieres ha
bitabāt circūq; p diuerſa hoſpitia. Et vt dicit' i
pncipio hodierni euāgelij [Recūbētib⁹] id ē co
medētib⁹ [vndeciʒ diſcipul'.] ſ. in illo cenacl'o ho
dierna die [appͣuit ill'i ieſus ⁊ exprobrauit incre
dulitatē illoꝝ ⁊ duritiā cordis] Ly. nō q̄ tūc erat
i eis: ſꝫ q̄ añ fuerat in ipſis diſcipul'. [q: his qui
viderāt eū reſurrexiſſe nō crediderūt] vt patet de
thoma q̄ nō credidit alijs diſcipul'. Et ſimilit' alij
diſcipuli non crediderunt Marie magdalene:
⁊ alijs mulierib⁹ ⁊ comedit cū eis. Vñ Actuū. i.
Cōueſcēs p̄cepit eis ab ieroſolymis ne diſcede
rēt: ſꝫ expectarēt ꝓmiſſionē pr̄is. i. aduētū ſpūſſā
cti a pr̄e p xp̄m ꝓmiſſū. Et ſm mgr̄m i hyſtorijs
Hoc dicto precepit eis vt egrederent' de ciuitate
⁊ ſic ſtatim euanuit ab ocul' eoꝝ. Et imediate p⁹
comeſtionē vndeci apl'i ⁊ alij diſcipuli ⁊ mulie
res vnanimit' de ciuitate egreſſi venerūt ad mō
tē oliueti. ⁊ ibi dn̄s ih̄s ſecundario hodierna die
appͣuit. Et vt ait mgr̄ in hiſtorijs hāc ꝓceſſionē
apoſtoloꝝ q̄ vnanimit' de ciuitate ſūt egreſſi rep̄
ſentat eccl'ia ſingul' dieb⁹ dn̄icis ꝓceſſionē facie'ſ
egrediēdo ex eccliam p̄ferēdo crucē añ ꝓceſſio
ne. nā p crucē q̄ p̄fert' rep̄ſentat' dn̄s noſter ih̄s
xp̄s q̄ nos preceſſit: ⁊ ſuo exēplo nob̄ viā ad celū
oñdit: ⁊ q̄ ordiate vn⁹ p⁹ aliū crucē ſeq̄t' vſq; ad ec
cleſiā ſignificat q̄ oīs xp̄iani vitā ⁊ mores ⁊ do
ctrinā xp̄i ſp̄ pre ocul' hr̄e debeāt: ⁊ ſuāvitā exem
plo xp̄i ꝯformare. ⁊ ſic ꝓficere de v̄tute in v̄tuteʒ
trāſcēdo donec intrēt celeſtē eccl'iam. i. patriam
eternā vbi videāt facie ad faciē diuinā naturā ſꝫ
illud p̄s. lxxxiij. Ibūt de v̄tute in v̄tutē: ſic videbit'
de⁹ deoꝝ in ſyō. Poſt h̄ cōmiſit dn̄s ih̄s apl'is of
ficiū p̄dicatōis dicēs [Eūtes i mūdū vniuſuʒ p̄
dicate euāgelium] hugo. nō pboꝝ vanitates aut
certe ꝓprias fictōnes. ad Roma. i. Nō erubeſco
euāgeliū [oi creature] Ly. oi hoi q̄ hʒ ꝯueniētiaʒ
cū oi creatura. Per eē em̄ ꝯuenit cū inaiatis. per
viuere cum vegetabilibus et plantis. per ſenti
re cum animalibus. p itelligere cum angel'. ideo
deſignat' noie ois creature [Qui crediderit ⁊ ba
ptizat⁹ fuerit] Ly. nō em̄ ſufficit fides ſine baptiſ
mo p quē q̄s incorpat' xp̄o: ſi aſſit facultas reci
piēdi baptiſmū flumis. Si aūt nō aſſit facultas
ſufficit baptiſm⁹ ſanguis: vt i martyrib⁹ q̄ p xp̄o
interfecti ſunt anteq̄ eēnt baptizati vl' baptiſmo
flamis: ſicut eſt i habētib⁹ fidē xp̄i ⁊ deſiderāt ba
ptiſmū: ſꝫ preueniūt' morte añq̄ pn̄t implere [ſal
uus erit] ſcʒ ſalute eterna ſi ſaltē opib⁹ tenet Vñ
Jacobi. ij. Fides ſine opib⁹ mortua ē [Qui non
crediderit: ꝯdēnabit'] ſcʒ et'na dānatōe. [Signa
autē eos q̄ crediderint hec ſequēt'] Ly. i p̄mitiua
ei eccl'ia fides erat nutriēda ⁊ firmāda miracul'.
iō gr̄a miracl'oꝝ dabat' n̄ ſolū apl'is xp̄i ſꝫ mult' a
lijs credētib⁹: vt pʒ in exēplis ⁊ legēdis ſctōꝝ [i
noie meo] id eſt in v̄tute nois mei [demonia eij
cient] Hec oia ad l'ram impleta ſunt. Sepe enim
apl'i ⁊ alij fideles demones eiecerūt. ſicut beat⁹
bartholome⁹: ⁊ ſic de alijs [linguis loquētur no
uis] Ly. hoc eſt factum in apl'is ⁊ in alijs credē
tib⁹ q̄ erant cū eis qñ p grām ſpūſſacti in die pē
thecoſtes receperūt donū linguaꝝ: vt pʒ Act. ij.
Loq̄bant' varijs linguis apl'i [ſerpētes tollent]
hoc pʒ in Paulo. Vñ act. xxviij. Qui pcuſſus a
vipera in nullo leſus fuit: ſꝫ viperam pendentem
ad manū ei⁹ i ignē excuſſit. Et iacob⁹ apl's duos
ingentes dracones remiſit in deſertū q̄s hermo
genes ⁊ philet⁹ ꝯcitauerāt cōtra eū. [Et ſi quid
mortiferū biberint nō eos nocebit] hec ad l'ram
impletū eſt in ioh̄e euāgeliſta: q̄ venenū bibit q̄d
ei nō nocuit [ſup egros man⁹ iponēt ⁊ bn̄ habe
būt] q: multi infirmi a diuerſis lāguorib⁹ ſūt cu
rati ex ipoſitōe manuū aploꝝ ⁊ ex tactu veſtimē
toꝝ. imo q̄d etiā pl⁹ ē ex vmbra petri apl'i ſanabā
tur ifirmi: vt hr̄ Act. ij. ⁊ v. Iteꝫ p man⁹ aploꝝ
fiebant ſigna ⁊ ꝓdigia magna i pplo. ⁊ nō ſolū
ifirmos curabāt: ſꝫ p ipoſitōem manuū ipſoꝝ da
bat' ſpūſſctūs. vñ hr̄ Act. viij. Tūc iponebāt ma
nus ſup illos ⁊ accipiebāt ſpm̄ſctm̄. [Et dn̄s q̄
dē ih̄s poſtq̄ locut⁹ ē eis] ſcʒ hec oīa v̄ba iā p̄di
cta ⁊ plura alia q̄ habent' Act. i. [aſſumpt⁹ eſt in
celū.] Ly. v̄tute ꝓpria ⁊ cū ḡtulatōe toti⁹ familie
celeſtis. vñ Lu. xxiiij. Et eleuatis manib⁹ ferebat'
in celū ⁊ benedixit eis. i. apoſtol' ⁊ alijs fidelib⁹.
Ex h̄ loco i ꝯſuetudinē duxit eccl'ia vt ſicut dn̄s ie
ſus poſtq̄ oib⁹ pactis aſcēdere voluit i celū bn̄
dixit fidelib⁹ ſuis: q̄ ſic epi ⁊ ceteri preſbyteri per
acto diuino officio volētes tam ab altari recede
re: dant ſup ppl'm bn̄dictōnem ſignātes eos ſig.
ſancte cruc. ⁊ imp̄cātes eis bona i noie ſctē trini
tatis [⁊ ſedet a dextris dei]. ſ. ꝯregnās patri i oi
equalitate ſcd̄m deitatem [Illi autem] Lyra. ſcʒ
apl'i ⁊ xp̄i diſcipuli [ꝓfecti.] ſcʒ ad mandatū dn̄i
noſtri ieſu xp̄i [predicauerūt vbiq;.] vnde in p̄s.
xviij. In oēm terram exiuit ſon⁹ eorum ⁊c. [domi
no coopante] eos dirigendo ⁊ ꝓtegendo [⁊ ſer
monem ꝯfirmante: ſequentib⁹ ſignis] Hugo ſup
Marcū. Opa miraculoꝝ i exordio eccl'ie neceſ
ſaria fuerūt vt fides miracul' nutriret': mō nō ſūt
neceſſaria. quia fides eccleſie cōfirmata eſt. Cir
ca preſens euāgl. ⁊ ſup illa verba. Euntes i mun
dum vniuerſum predicate euangeliū omi creatu

re ⁊c̄. notandū ꝙ ſcd̄m Thomā d aq̄no maximū
miraculum xp̄i i terris fuit ꝙ ꝑ ſimplices mūdū
ſubiecit fidei. qꝛ apl̄i fuerūt ſimplices ſm̄ mūdū
⁊ paupes mechanici. ſ. piſcatores ⁊c̄. ⁊ nullꝰ no
bil' fuit niſi ſctūs bartholomeꝰ. Vn̄ hic q̄ritur q̄
re nō elegit xp̄s prudētes huiꝰ ſcl̄i: ſcribas q̄ fue
rūt docti i lege. nec diuites nec potentes. Rn̄de
tur ꝓpter certitudinē fidei: quia ſi ſapientes ſe-
culi elegiſſet ⁊ miſiſſet ad p̄dicandam fideꝫ xp̄i-
anam: tūc ꝑfidi ⁊ inimici fidei dixiſſent ꝙ fidem
finxiſſent cū prudentia ⁊ aſtutia. Si diuites: tūc
dixiſſent ꝙ ꝑ dona ⁊ munera hoīes iduxiſſēt ad
fidē illā. Si aūt potentes ⁊ nobiles tūc dixiſſent
ꝙ ꝑ potētiā ⁊ coactōem hoīes induxiſſent ad fi-
dem. Sꝫ vt nullum illorum perfidi allegare poſ
ſent igitur ⁊c̄. Unde hic notandum: ꝙ chriſtus
inter om̄es ſapientes huiꝰ mundi niſi vnum con
uertit. ſcꝫ gamalielem legis doctorē. Et iīt om-
nes diuites ſolū zacheū Et d oībꝰ nobilibꝰ ⁊ p̄n
cipibꝰ niſi tres ſcꝫ Nicodemū. Cēturionē. ⁊ Re
gulum. Sed de pauperibus ⁊ ſimplicibꝰ ⁊ igno
bilibus multos conuertit. quia chriſtiani a pau
peribus ⁊ ſimplicibus ortum habuerunt. Vn̄
apoſtolus. videte vocationem veſtram fratres:
quia non multi ſapientes ſcd̄m carnem: non mul
ti potentes: ſ; infima mundi elegit deꝰ.

Dn̄ica poſt aſcenſionem dn̄i Euangeliū ſm̄
Johannem. xv. caplo.

In illo tempore. Dixit
iheſus diſcipulis ſuis.
Cum venerit paracly-
tus quem ego mittā vo
bis a patre ſpiritum veritatis qui
a patre procedit: ille teſtimonium
perhibebit de me: et vos teſtimo-
niuꝫ perhibebitis. quia ab initio
mecum eſtis. Hec locutus ſuꝫ vo-
bis vt non ſcandalizemini. Abſqꝫ
ſynagogis facient vos. Sed venit
hora vt omnis qui interficit vos:
arbitretur ſe obſequiꝫ preſtare deo
Et hec facient vobis. quia nō no
uerunt patrem neqꝫ me. Sed hec
locutus ſum vobis: vt cum vene-
rit hora eorum: reminiſcamini qꝛ
ego dixi vobis.

Poſtilla.

Cum venerit paraclytus ⁊c.
Johānis. xv. Hiſtoria huiꝰ euāgelij facta eſt an-
no chriſti. xxxiij. ix. kalen̄. aprilis. luna xiiij. feria
v. ſcꝫ in cena dn̄i. idictōne. vi. Ante initiuꝫ illius
euāgelij ſcribit ſanctus Johānes i eodeꝫ caplo:
ꝙ xp̄s dixit diſcipul' ſuis. Si opera nō feciſſem i
eis q̄ nemo alius fecit peccatū nō haberent. nūc
autem viderunt ⁊ oderunt me ⁊ patrem meum.
ſed vt ipleatur ſermo qui i lege eorum ſcriptꝰ eſt
Quia odio habuerūt me gratis. Tunc ſtatim ſe
quitur euāgelium hodiernū. [Cum venerit pa-
raclytus] Poſtq̄ xp̄s dixerat apoſtolis de iude
is. Si me ꝑſequūtur ⁊ vos ꝑſequentur. ne deſpe
rent ⁊ nimiū turbent̄: ꝓmiſit eis ſp̄m ſanctū mit
tere. quo confortati om̄es ꝑſecutōnes vincerēt ⁊
tolerarent: ergo dicit [Cum autem venerit para
clitus.] Lyra. id eſt cōſolator. Bern̄. dicit. Spi-
ritus. i. merentiū cōſolator [queꝫ ego mittā vob
a patre] Ly. in hoc oſtendit ſp̄m ſanctū a ſe ꝓce-
dere in q̄tum dicit ſe illū mittere. [ſpiritum veri-
tatis.] qꝛ docet vos omneꝫ veritateꝫ. ſ; ecōtrario
ſp̄ū malignꝰ docet om̄e mendacium [qui a p̄re
procedit] Thomas. ex hoc arguūt greci ſpiritū

ſanctū tm̄ ꝓcedere a patre ⁊ nō a filio. ſ; hoc nō
eſt verū.q; qcq̄d de patre dicit̄ cōuenit filio.ergo
xp̄iani tenent̄ credere ꝙ ſpūſſanctus ꝓcedit a pa
tre ⁊ filio[ille teſtimoniū ꝑhibebit de me] nam
ſpūſſanctus teſtimoniū ꝑhibuit xp̄o in h̄ ꝙ apo
ſtolos tales fecit ꝙ ſciuerūt ⁊ audebant p̄dica-
re euangeliū ⁊ fidē xp̄i coram oībus ⁊ intrepide
ꝙ em̄ hoīes p̄us illr̄ati ⁊ ſimplices de ꝓfūditate
ſcripturarum ſubito plene loq̄bantur ⁊ in oībus
linguis fuit maximū ſignū ad cōfirmādā fidem
chriſti[⁊ vos teſtimoniū ꝑhibebitis]ſc; p̄dican
do om̄ibus popul̄.[quia ab initio mecū eſtis]
Ly.non ē intelligēdum ꝙ fuerint cum eo in p̄n-
cipio vite eius.ſ; ab initio p̄dicatōnis ſue quādo
incepit docere ⁊ miracula facere[Hec locut⁹ ſū
vobis]ad cōfortatōnem veſtra; contra futuras
tribulatōnes[vt non ſcandalizemini]ſc; cadēdo
ꝑ impatiētiam qn̄ eueniēt vobis.[abſq; ſyna-
gogis facient vos.]Jam em̄ iudei ꝯſpirauerāt:
ꝙ ſi q̇s ꝯfeſſus eſſ; xp̄m extra ſynagogā eijcere
tur.⁊ talis eiectio de ſynagoga reputabat̄ mag̃.
ſicut apud xp̄ianos eiectio de eccl̄ia ꝑ maiorem
excōmunicationē.ergo ip̄a excōmunicatio val-
de timēda eſt cuilibet xp̄iano.quia ſepat a deo ⁊
a ſanctis ⁊ a ſacramētis ⁊ a ꝯmunione fideliu;
⁊ ip̄e excōmunicatus eſt quaſi palmes abſciſus
a vite:vt patet Joh.xv.Ego ſum vitis v̄a: ⁊ vos
palmites[ſ; venit hora.]Hor.hora iſta fuit tēp⁹
p̄dicationis apoſtoloꝝ.[vt om̄is q̇ interficit vos
arbitret̄ ſe obſeq̇ū p̄ſtare deo]oīs em̄ iude⁹ occi
dēs xp̄i predicatores putat ſe obſeq̇ū p̄ſtare deo
credens ꝙ defereret deū iſrael q̇cūq; cōuerteret̄
ad xp̄m:ita fuerunt iudei excecati ⁊ ignorantes
Sed illa ignorātia nō excuſabat eos.q; illa ꝓce
debat ex odio ⁊ inuidia contra xp̄m ⁊ cōtra do-
ctrinam ei⁹[hec facient vobis q̇a nō nouerūt pa
trem neq; me.]hoc dixit eis in ꝯſolatōem.quaſi
diceret ſcd̄m Criſoſt.ſufficit in ꝯſolatōnem hec
pati ꝓpter patrē ⁊ ꝓpter me.[Sed hec locutus
ſum vobis vt cum venerit hora eoꝝ remiſcamini
q̇a ego dixi vobis]Ly.iſta em̄ p̄dixit xp̄s ap̄lis:
vt ꝓuiderent ſibi de patiētia.q; min⁹ feriūt iacu-
la p̄uiſa vt dicit greg̃.Circa p̄ſens euāge.vbi d;
Vos teſtimoniū ꝑhibebit̄.notādum ꝙ hugo d̄
prato dicit ꝙ xp̄s habuit teſtimoniū d̄ om̄i loco
⁊ ab om̄i creatura.nam oīa teſtificata ſunt xp̄m
ſuū auctorē eſſe.nam de celo habuit teſtimoniū
p̄ris ⁊ ſpūſſancti.Luc.iij.Deſcendit ſpūſſanct⁹
corꝑali ſpecie ſicut colūba in ip̄m.Et vox patris
de celo audita eſt.Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹.Math.
iij.Item teſtimoniū angeloꝝ vt p; Luc.ij.Euā-
gelizo vobis gaudiū magnū q̇a nat⁹ eſt nob̄ ſal-
uator.Item celi ipſo orāte apti ſunt ſuper eum:
ꝯteſtati ſunt ip̄m eē verum deū.Luc.iij.Item d̄
paradiſo ⁊ de lymbo patrū habuit teſtimonium
moyſi ⁊ helye:vt p; Math.xvij.Appaꝛuerunt ei
moyſes ⁊ helyas.Item corꝑa ſanctorū ſurrexe-
runt:vt pt; Math.xxvij.Item demones ei teſti
moniū reddiderūt:vt p; Luc.iiij.Exibāt demōia
clamātia ⁊ dicētia.quia tu es xp̄s filius dei viui.
Item de mūdo habuit teſtimoniū.xij.ap̄lorum.
lxxij.diſcipuloꝝ.⁊ multorum alioꝝ.vt patet Act.
iiij.Virtute magna reddebāt apoſtoli teſtimoni
um ieſu xp̄o.Ite; habuit teſtimoniū ab om̄i cre-
atura.nam ſtella noua in ſua natiuitate teſtifica
ta eſt.vt p; math.ij.Vidim⁹ ſtellam ei⁹ in oriēte
Item ſol obſcuratus eſt in morte eius:ꝯteſtat⁹ ē
eum eſſe deum.Luce.xxiij.Item mare dum ſe ſo
litum p̄buit ip̄m cōfeſſus eſt Luc.vi.Item infer
nus dum quos tenebat reddidit ipſum autorem
vite eſſe ꝯteſtatus ē.ps.xxiij.Item terra dū ipſo
moriente ⁊ reſurgēte tremuit.Item panes ⁊ pi-
ſces dum ad ei⁹ imꝑium multiplicati ſunt ipſu;
eē deū demōſtrabāt.vt pt; Joh.vi.Opa q̄ ego
facio ip̄a ſt̄ q̄ teſtioniū ꝑhibēt d̄ me.et breuit̄ oīs
creatura p̄ter peccatorem q̇ ip̄m negat factis te-
ſtimoniū xp̄o reddit.Unde apoſtol⁹ ad Tytū.i.
Confitētur ſe noſſe deū:factis autē negāt.Pec-
cator quādoq; ꝓ vno denario negat xp̄m:cum i
nomine eius ſcient̄ periurat.Seq̄tur hic in euā-
gelio p̄ſenti.Abſq; ſynagogis faciēt vos.vbi no
tandū eſt ꝙ excōmunicatio maior valde timēda
eſt ꝓpt̄ tria.Primo q̇a excōmunicat⁹ ſepatur a
deo ⁊ ab oībus xp̄ifidelibus tam in vita ꝙ i mor
te ſicut palmes a vite:vt pat; Joh.xv.Ego ſum
vitis vera:⁊ vos palmites.et ſicut palmes abſci
ſa nihil valet ampli⁹ niſi ad ignē:ſic excōicatus
maiori excōmunicatōe.Secūdo q; excōicat⁹ pri
uatur merito paſſionis xp̄i ⁊ oīm ſanctoꝝ ⁊ etiā
oīb⁹ miſſis:orōnib⁹:elemoſynis ⁊ oīb⁹ ſuffragijs
⁊ indulgētijs:⁊ oīb⁹ bonis eccl̄ie:⁊ oīno ⁊ tota-
liter remanet nud⁹ ⁊ miſer ⁊ miſerabil̄ ⁊ paup̄ ⁊
cec⁹.Et ꝓpterea dicit aug⁹.Nihil d; xp̄ianus ſic
formidare ſicut ſepari a corꝑe xp̄i.ſ.ꝑ excōmuni
catione maiorē.Tertio q; excōmunicat⁹ multos
inficit.q; oēs qui ꝑticipāt ei ſcienter publice de-
nūciato.Vn̄ dicit̄ in decret̄.Cōmunicās excom
municato indebite excōmunicatōnem incurrit.
xi.q.iij.ꝓcipue.⁊.c.ſi q̇s ep̄s.Unde ē morb⁹ ꝯta
gioſus ſicut lepra.ideo ab hominibus ſicut lepra
debet vitari.nam magna infamia eſt et vitupe-
rium ab eccleſia expelli vel vitari ab hominibus

ſicut lepꝛoſus. Unde excōmunicat⁹ ē magis in-
famis ꝙ iudeus vel ſaracen⁹. quia cuȝ illꝰ habet
plus loqui ꝙ cū excōmunicato. Unde dicitur i
decretis. Pagano plus licet cōmunicare ꝙ ex-
cōmunicato.xi.q.iij.ad menſam. Ex iam dictꝭ pa
tet ꝙ periculoſum ē ꝯmunicare excōmunicato:
ſ peccatis nr̄is exigētib⁹ de excōmunicatōe ma
ioꝛi hodie curat̄ modicum: ſ de pticipatōne cuȝ
excōmunicatis q̄ſi nihil curat̄ Un̄ de hoc exem-
plū legit̄ ꝙ demoniac⁹ interrogat⁹ a q̄dam an ex
cōmunicatio vel pctm̄ plus placeat diabolo: rn̄-
dit. excōmunicatio maioꝛ. q꞉ p illam plures infi
ciūtur. ꝛ quādoꝗ excōmunicatus ducentos in-
ficit vno die: ſicut in conuiuijs: in iocis: et ſic de
alijs.

In die ſancto penthecoſtes euāg. ſm̄ Johēȝ
xiiij. caplo.

In illo tēpoꝛe. Dixit ie-
ſus diſcipulꝭ ſuis. Si q̄s
diligit me: ſermonē meū
ſeruabit. ꝛ pater me⁹ di-
liget eum: ꝛ ad eum veniem⁹ ꝛ mā
ſionē apud eū faciem⁹. Qui non
diligit me: ſermones meos nō ſer-
uat. Et ſermonem quem audiſtis
non eſt me⁹: ſed eius qui miſit me
patris. Hec locut⁹ ſum vobis apd
vos manens. Paraclit⁹ autē ſpūſ
ſanctus quem mittet pater in no-
mine meo: ille vos docebit omnia
ꝛ ſuggeret vobis om̄ia quecūꝗ di
xero vobis. Pacē relinquo vobis:
pacem meam do vobis. non quo-
modo mūdus dat ego do vob̄. Nō
turbetur coꝛ veſtrū: neꝗ foꝛmidet
Audiſtis quia ego dixi vobis. va-
do ꝛ venio ad vos. Si diligeretis
me gauderetis vtiꝗ: quia vado ad
patrem: quia pater maioꝛ me eſt.
Et nūc dixi vobis p̄uſꝗ̄ fiat vt cū
factū fuerit credat̄ꝭ Jā n̄ multa lo
quar vobiſcum. Uenit em̄ p̄nceps
mūdi huius: ꝛ in me non habȝ q̄c
ꝙ: ſed vt cognoſcat mūd⁹ quia di-
ligo patrem. Et ſicut mandatum
dedit mihi pater: ſic facio.

Poſtilla.

Si quis diligit me: ſerm̄onem
meū ſeruabit. Joh. xiiij. Hoc euāgeliū locutus ē
dn̄s ad diſcipulos ſuos anno ei⁹. xxxiij. ix. kalen̄.
apꝛil. luna. xiiij. v. feria cene dn̄i. idictiōe. vi. Ante
initiū illius euāgelij ſcribit ſctūs Johānes i eo-
dem caplo ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. Qui ha-
bet mādata mea ꝛ ſeruat ea ille ē q̄ diligit me. q̄
q̄ autē diligit me diliget̄ a patre meo. ꝛ ego dili-
gā eū ꝛ manifeſtabo ei meip̄m. Tunc ſeq̄t̄ euā-
geliū hodiernū. [Si q̄s diligit me.] Guill. Ho-
die recolit eccl'ia illā ſupabūdāteȝ ꝛ excellētē dōa
tionē ſpūſſancti. que facta ē diſcipulis q̄nquage
ſima die a reſurrectōne quādo repleti ſunt om̄es
ſpūſancto. ſed quia ſpūſſanctus qui ē amoꝛ pa-
tris ꝛ filij hodie mittit̄. idcirco hodie legitur euā
geliū in quo agit̄ de dilectōne quā deus nobis i
fundit p ſpm̄ſanctum [Si quis diligit me]. ſ. af-
fectu. hoc oſtēdit̄ affectu. q꞉ videlicet [ſermoneȝ
meū ſeruabit. ꝛ pater me⁹ diliget eum] p qd̄ oñ-
dit ſe vnū cū patre in eſſentia [ꝛ ad eū veniem⁹]
Guill. ergo ꝛ pater ꝛ ſpūſſanctus [ꝛ manſioneȝ
apud eū faciemus] in p̄ſenti per gratiam. ꝛ i fu-

turo per gloriam[Qui nō diligit me:ſermonem
meū non ſuat]Ly.Tales ſunt mūdani homies
⁊ pueri.[Et ſermonē quem audiſtis nō ē me⁹]
ſupple tm̄[ſ3 eius qui miſit me patris. Hec locu
tus ſum vobis apud vos manēs]ſcilicet preſen
tia corporali[Paraclitus autē ſpūſſanct⁹ quem
mittet pater in nomie meo]Tho.ad laudē ⁊ glo
riam nomis mei.[ille vos docebit oīa.]Lyra.
id ē faciet vos intelligere oīa que dico vobis.
Apoſtoli adhuc erāt rudes ⁊ in timore poſiti ex
auditu paſſionis xp̄i.ideo ad vba xp̄i nō diligen
ter attēdebant.⁊ ꝑ cōſequēs non capiebant ea
ad plenū.ꝓpter qd̄ dicit gratiam ſpūſſancti poſt
ea ſupplere iſtū defectū[⁊ ſuggeret vob oīa q̄cū
ꝗ dixero vobis]id ē ad memoriam vobis redu-
cet oblita.q: apoſtoli multa de illis que xp̄s dice
bat obliti ſunt timore paſſionis cōcuſſi.[Pace3
relinquo vobis]id ē iturus ad patrē relinq vob
pacē pectoris i p̄ſenti[⁊ pacē meam do vob].i.
eternitatꝭ i futuro[ñ quō mūd⁹ dat ego do vob.]
q.d.ñ do vob pacē mūdanā q̄ ē breuiſ.i.ad Theſ
ſalo.v.Cum eñ dixerint pax ⁊ ſecuritas tūc re-
pētinus eis ſuperueniet interitus.[Non turbetur
cor veſtrū.]Ly.id eſt non turbari debetis de re-
ceſſu meo.id ē de morte mea[neq3 formidet]Ly
ra.hoc addit eos aſſecurādo.quia timebant mo
ri cum eo[Audiſtis quia ego dixi vobis:vado.]
Tho.ſc3 ꝑ paſſionem vt parem vobis locum[⁊
venio ad vos]poſt reſurrectionē meam vt vos il
luc introducam.vt patet Johis.xiiij.Si abiero ⁊
ꝑparauero vobis locum iterum venio ⁊ accipiā
vos ad meipm.vt vbi ego ſum ⁊ vos ſitis.[Si
diligeretis me]ſc3 pura ⁊ ſincera dilectōne ab oi
carnali abſtracta[gauderetis vtiq3 quia vado.]
ſm ꝙ homo.[ad patrē meum]ſcilicet ad ei⁹ glo
riam[quia pater maior me ē]Ly.non ſcd̄m dei-
tatē in qua filius eius equalis patri ē:ſ3 ſcd̄m hu
manitatē in qua filius ē minor patre[Et nunc.]
Thomas.exiſtens vobiſcū paſſibilis ⁊ mortal'.
[dixi vobis]ſc3 ꝑ paſſionem vado ad patrē[pri-
uſq3 fiat:vt cum factū fuerit credatis.]Ly.ſc3 ꝙ
tm̄ ſum homo:ſ3 etiam de⁹ certitudinalit predi-
cans futura contingētia:quod ē ꝓprium ipſius
dei ſcd̄m ꝙ dicitur Iſa.xli. Annunciate nobis q̄
futura ſunt ⁊ dicemus ꝙ dij eſtis[iam non mul-
ta loquar vobiſcum]id ē in hoc mortali corpore
exiſtens.quia tēpus ſue captionis erat ꝓpinquū.
[venit eñ princeps hui⁹ mūdi.]Tho.i.diabolus
q̄ principatur amatorib⁹ hui⁹ mūdi.⁊ regit eos
q̄ ſponte ꝑ peccatum ſe ei ſubijciūt. venit enim i
miniſtris ſuis ad me capiendu3 ducēdū ad mor-
tem[⁊ in me non habet quicq3]id ē nullum pec
catū:⁊ per ꝯſequēs nullam mortis cauſa3.quia
mors intrauit mūdum ꝑ peccatū.ad Roma.v.
[ſed vt cognoſcat mūdus]id ē humanū genus.
[quia diligo patrē]quaſi diceret.non morior q:
habeā culpam:ſed vt impleam patris obediētiā
cuius voluntas eſt vt ꝑficiatur redemptio hūani
generis.que non pōt compleri ex dei ordinatōe
niſi ꝑ mortem meam[Et ſicut mādatū dedit mi
hi pater ſic facio]id ē ex obediētia patris libent̄
ſubeo mortem. Circa p̄ſens euāgelium vbi dici
tur.Ad eū veniem⁹ ⁊ manſionē apud eu3 facie-
mus.Notādum ꝙ Hugo de prato dicit ꝙ apoſto
li fuerūt pleni ſpūſancto oſtenditur quadruplici
ſigno.Primū eſt in tribulatōib⁹ ⁊ in infirmitati
bus nō murmurare.Nam vas plenū non reſo-
nat dum tangit:ſed vacuū. ſic apoſtoli in īfirmi
tatib⁹ nō murmurauerunt:vt pat3 Luc.x. Ecce
ego mitto vos ſicut agnos in medio luporū.imo
ap̄li nō ſolu3 nō murmurauerūt in ꝑſecutōibus
⁊ tribulatōibus:ſed ⁊ gaudebāt.vt p3.Actuū.v.
Ibant ap̄li gaudētes a cōſpectu cōcilij. quoniā
digni habiti ſunt ꝑ nomie ieſu contumeliā pati.
Unō apoſtol⁹ ad Roma.v.Sed ⁊ gloriamur in
tribulatōibus.Secūdū eſt firmiter cōſiſtere.na3
res plana ſtat firma.ſic apoſtoli poſtꝙ ſpiritūſā
ctum receperūt:in fide ⁊ bonis operibus firmiter
ſteterūt.Nam nec reges nec p̄ncipes mūdi cum
tormētis:nec caro ꝓpria cum oblectamētis: nec
demones cū tēptamentis potuerūt ipos moue-
re.vt pat3 Roma.viij.Quis nos ſeparabit a cha-
ritate dei.quaſi diceret null⁹.Tertium ē de pleni
tudine effundere.nam fons plen⁹ effundit aquā
ſic apoſtoli tāꝙ plenus fons ⁊ ſuperexcreſcēs to-
tum mūdu3 gratijs ⁊ bonis ſpiritualibus reple-
uerunt:vt pat3 Heſter.x. Fons paruus creuit in
fluuiū maximū:⁊ in aquas plurimas redūdauit
Quartū ē nihil plus recipe. nam vas plenu3 ni
hil plus recipit:ſic apoſtoli nihil terrenū ⁊ a ſpū
ſancto alienū receperunt.vnde nec diuitias nec
honores nec delitias corpis amplius recipevo-
luerūt.vt pat3 Math.xix.dixit petrus ap̄ls. Ec-
ce nos reliquimus oīa ⁊ ſecuti ſum⁹ te.Uñ etiā
apoſtol⁹ paulus ad philippē.iij. Omnia arbitra
tus ſū vt ſtercora vt xp̄m lucrifacerē ⁊c. Si autē
quis vult ſcire an ſpūſancto plenus ſit:p̄dicta q̄t
tuor in ſe cōſideret:⁊ ſic bonam ſpem habeat ꝙ
hodie receperit ſpm̄ſanctū cum ap̄lis.

Feria tertia pēthecoſtes euangeliū ſcd̄m Jo-
hannem.iij.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipul' ſuis. Sic deꝰ dilexit mundum: vt filium ſuum vnigenitū daret vt omnis qui credit in eum non pereat ſed habeat vitam eternam. Non enim miſit deꝰ filium ſuum in mundum vt iudicet mundum: ſed vt ſaluetur mundus per ipſum. Qui credit in eum non iudicatur. Qui autē non credit iam iudicatus eſt: quia non credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc ē autem iudicium quia lux venit in mundum: ⁊ dilexerunt homines magis tenebras ꝙ lucem. Erant enim opera eorum mala. Omniſ enim qui male agit odit lucem: et non venit ad lucem vt non arguantur opera eius. Qui autem facit veritatē venit ad lucem: vt manifeſtētur opera eius. quia in deo ſunt facta.

Poſtilla.

Sic deꝰ dilexit munduꝫ. Joh. iij. Hiſtoria huius euangelij cōpleta ē anno xpi xxxiij. ix. kalen. aprilis. feria. vi. indictiōe. vi. luna xv. ſ dñs h̄ locutꝰ ē anno eiꝰ. xxxij. vi. nonas maij ſabbato, luna. xiij. indictōe. v. Ante initiuꝫ illius euāgelij ſcribit ſanctus Johānes i eodeꝫ capl'o ꝙ xpus dixit diſcipulis ſuis. Sicut moyſes exaltauit ſerpentē in deſerto ita exaltari oportet filiū hominis vt oēs qui credit in ipm non pereat: ſed habeat vitam eternā. Tūc ſtatim ſeqtur euāgeliū hodiernū [Sic deus dilexit mūdum] id ē hominē [vt filiū ſuū vnigenitū daret] Ly. q̇ eſt bonū infinitū. ex qua appet maxima dei dilectio vt ptꝫ Roma. viij. q̇ ꝓprio filio ſuo nō pepcit ſ pro nobꝫ oibꝰ tradidit illū [daret] Tho. nō vt vēderet ſ daret gratis ⁊ libaliť nullꝭ meritꝭ noſtris exigētibꝰ ē incarnatꝰ ⁊ crucifixꝰ [vt ois q̇ credit i euꝫ] Tho. fide ꝑ dilectōem opante ⁊ vſq; in finē pſeuerāte. [nō peat: ſ habeat vitā eternā.] Tho. nō i ſpe ſ tūc i re [Nō em̄ miſit deus] ſcꝫ pater [filium ſuū i mundū vt iudicet mūdū] Lyra. ſ. i pmo aduētu ſuo. tūc em̄ nō venit iudicare: ſ magis iudicari ꝓ mūdi ſalute. iō ſeqť. [ſ vt ſaluet mundꝰ ꝑ ipm] vt ptꝫ Joh. xij. Non veni vt iudicē mūduꝫ: ſ vt ſaluificē mūdū [q̇ credit i eū] Ly. tēdēdo i eū ꝑ caritatē [nō iudicať]. i. n̄ hꝫ cām vn̄ ꝯdēneť [q̇ aūt nō credit: iā iudicatꝰ ē] Ly. i. hꝫ in ſe cauſam manifeſtā ſue ꝯdēnatōis. [q: nō credit in nomie vnigeniti filij dei] qui venit pro ſalute mūdi. nā ad ſalutem peruenitur per nomen vnigeniti filij dei [Hoc ē autem iudicium]. i. cauſa damnationis [quia lux] Ly. i. xps q̇ ē lux vera. [venit in mūdū] ſcꝫ carnē aſſumēdo: ⁊ in ea apparēs ſalutē hūani generis opando [⁊ dilexerūt homies magis tenebras] Tho. id ē delitias carnis ⁊ diuitias mūdi [ꝙ lucē] id ē aptam p̄dicatōem ꝑ qm arguerēt peccata [erāt em̄ opa eorū mala] Tho. q̄ a luce diſcordāt ⁊ tenebras querūt. ⁊ ideo dicūtur opa tenebraꝝ [Ois em̄ q̇ male agit]. i. q̇ malis opibꝰ delectat [odit lucē] q̄ tamē naturaliť oibus ē amabil' [⁊ nō venit ad lucē vt nō arguantur opa eiꝰ] Tho. ois em̄ q̇ delectať in mal' operibꝰ ſubterfugit lucē p̄dicatōnis ⁊ veritatꝭ. ⁊ odit eos q̇ mala ſua manifeſtāt ⁊ rephendūt. [q̇ aūt facit veritatē]. i. opa cōformia volūtati dei. [veit ad lucē] id ē in palam [vt manifeſtētur opa eiꝰ] Tho. ſcꝫ ad aliorū exemplar ⁊ edificationē. [q: in deo ſunt facta] id eſt ad gl'iam dei. Circa pn̄s euāgeliū vbi diciť. Sic deus dilexit mūduꝫ. dicit Hugo de prato: ꝙ maxima charitas dei pr̄is ad hoiem q̄tum ad quattuor demonſtrať. Primo: q: filiū ſuū hominē ⁊ naturā humanā tanꝙ in ſpōſam ſibi accepit: vt cantať hodie celeſti ſponſo iuncta ē ecclia. Ecce mirabilis amor ꝙ impator diues: potēs: ⁊ pulcher: ſapiēs ⁊ eternꝰ accepit paupculā: inualidā: inſipientē ⁊ morte cōdēnataꝫ. ad Hebre. ij. Nuſꝙ angelos apphendit: ſ ſemē abrahe. Secūdo in eo ꝙ eūdē filiū poſtꝙ carnē aſſumpſit fecit. xxxiij. annis ſeruire hoiem erudiēdo ⁊ informādo ⁊ tandē ꝓ ipo redimendo cōſtituit eū mori. Tertio in eo ꝙ hoies ſibi in filios adoptauit ⁊ frēs xpi eſſe voluit. Vn̄. i. Joh. iij. Videte q̄lem dilectionē dedit nobis deꝰ vt filij dei nominemur ⁊ ſimus. Quarto ꝙ homies ſic redēptos ⁊ in filios adoptatos heredes regni ſui fecit cuꝫ filio ſuo ieſu chriſto. ad Ro. viij. filij dei ſumus. Si autē filij ⁊ heredes: heredes q̇dem dei: coheredes autem xpi.

Feria tertia penthecoſtes euang. ſcdm Jo. x.

In illo tēpore. Dixit ihe
ſus diſcipulis ſuis. Amē
amen dico vobis. q̄ non
intrat ꝑ oſtium in ouile
ouiū ſed aſcendit aliūde: ille fur ē
⁊ larto. Qui autem intrat ꝑ oſtiū
paſtor eſt ouiū. huic oſtiari⁹ aperit
⁊ oues vocem eius audiūt ⁊ ꝓpri-
as oues vocat nominatim ⁊ edu-
cit eas. Et cum ꝓprias oues emi-
ſerit ante eas vadit: ⁊ oues illum
ſequūtur. quia ſciūt vocem ei⁹ Ali
enū autē non ſequūtur: ſed fugiūt
ab eo: quia nō nouerūt vocem alie
norū. Hoc ꝓuerbiū dixit eis ieſus
Illi autē non cognouerūt quid lo
querēt eis. Dixit ergo eis iterum
iheſus. Amen amē dico vobis q̄a
ego ſum oſtium ouiū. omēs quot-
quot venerūt ante me: fures ſunt
⁊ latrones: ſed non audierunt e-
os oues. Ego ſum oſtium. Per
me ſi q̄s introierit: ſaluabitur: ⁊ in
gredietur ⁊ egredietᷣ: ⁊ paſcua inue
niet. Fur non venit niſi vt furetur
⁊ mactet ⁊ perdat. Ego veni vt vi
tam habeant ⁊ abundantius ha-
beant.

Poſtilla.

Amen amen dico vobis ⁊c.

Ioh. x. Hiſtoria huius euāgelij facta ē anno xp̄i
xxxij. vi. kalen. Octobris. ſabbato. indictōe. v. lu
na. xij. Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſanctus
iohānis in p̄ſenti caplo ꝙ xp̄s dixit. In iudiciuꝫ
ego in hūc mūdum veni: vt q̄ nō vident videāt:
⁊ q̄ vident ceci fiāt. Et audierūt q̄dam ex phari-
ſeis q̄ cum ip̄o erāt ⁊ dixerūt ei. Nunquid et nos
ceci ſum⁹. Dixit eis iheſus. Si ceci eſſetis nō ha
beretis peccatum. Ly. quia ſi nō vidiſſent ope-
ra chriſti haberent aliquam excuſatōnem ꝺ hoc
ꝙ non crediderūt. nūc vo dicitis quia videmus:
peccatum veſtrū manet. id ē aggrauatur. Tunc
ſtatim ſequitur euāgeliuꝫ hodiernū. [Amē amē
dico vobis] Tho. i. iveritate dico vobis. [qui nō
intrat ꝑ oſtium]. i. ꝑ me humilē ⁊ paupem [oui
le ouiū] id eſt in ꝯgregationē fidelium: ⁊ in eccle
ſiam dei in qua grex diuinit⁹ continetᷣ [ſ; aſcēdit
aliūde] ſiue per pecuniam ſiue per falſam iuſtici
am ſiue ꝑ violētiam [ille fur eſt] rapiēdo qđ non
eſt ſuum [⁊ latro] retinēdo quod rapuit. Lyra ſ;
faciunt mali homiēs ſtatim prelatōnis indebite
aſſequētes [Qui autem intrat ꝑ oſtium] id eſt ꝑ
xp̄m [paſtor ē ouiū. huic oſtiarius aperit] Lyra.
id eſt ſpūſſanct⁹ reuelat veritatem: vt ſciat oues
paſcere. [⁊ oues vocē eius audiūt] Lyra. id ē do
ctrinā recipiūt [⁊ ꝓprias oues vocat nomiatiꝫ]
id eſt certiſſime nouit dn̄s qui ſunt eius. ⁊ vocat
eas non ſolū voce exterioris p̄dicatōnis: ſed in-
terne inſpiratōnis [⁊ educit eas] Ly. de tenebrꝭ
ignorātie [Et cū ꝓprias oues emiſerit ante eas
vadit] per exempla bonorū operū [⁊ oues illuꝫ
ſequūtᷣ] ſ. exēpla ⁊ veſtigia ſui paſtorꝭ [q: ſciunt
vocē ei⁹.] ꝑ inſpiratōnes diuinas [Alienū autē
non ſequūtur] ſcꝫ qui eſt alienus a deo vita ⁊ do
ctrina: ſicut ē heretic⁹ ⁊ quilibet ꝑuerſus doctor
[ſed fugiūt ab eo. q: non nouerūt vocē alienoꝝ]
id eſt non approbauit nec ſequūtur. Gorra. Iſti
alieni ſunt pſeudo ꝓphete de quibus ꝺ: Math.
vij. Attendite a falſis prophetis qui veniūt ad
vos in veſtimētis ouium. intrinſecus auteꝫ ſunt
lupi rapaces. [Hoc prouerbium dixit eis Ieſus.
Illi autem non cognouerūt quid loquerētᷣ eis]
Thomas. id eſt non intellexerūt quis eſſet pa-
ſtor: quis fur: et que oues. [Dixit ḡ eis iterū Ihe
ſus. Amen amen dico vobis. quia ego ſum oſti-
um ouiū.] per quod intrant oues ad fideꝫ [Om
nes quotquot venerunt ante me.] Thomas. ſci
licet ex ſe: non miſſi: vel non inſpirati a deo.
[fures ſunt.] rerum ⁊ dignitatum [et latrones]
animarū. quia eas occidūt per falſam doctrinaꝫ
[Ego ſum oſtiū. per me ſi quis introierit.] ſcꝫ in
eccleſiam ⁊ ſocietatem fidelium [ſaluabitur] per
gratiam [⁊ ingredietur] ſcilicet ad contemplati
onem deitatis [⁊ egredietur] ſcilicet ad conſide
rationē glorioſe humanitatis in chriſto [⁊ paſ-
cua inueniet.] quia vtraqꝫ conſideratio erit dele
ctabilis ⁊ iocunda. vt patet Iſaie. xxxiij. Regeꝫ
in decore ſuo videbunt. [Fur.] id eſt quicunqꝫ
per me non ingreditur. [non venit: niſi vt fure-
tur.] id eſt vt ſibi vſurpet dominatum et hono-
rem in plebe. [Et mactet.] per falſam doctri-

nã[ꝛ perdat]id eſt mittat in dãnatiõem eter-
nam[Ego veni, vt vitã habeant]tho. in preſen
ti per gratiam[ꝛ abundãtius habeant]in futu-
ro per gloriam. Unde aplus. i. Cor. ij. Oculus
nõ vidit nec auris audiuit: nec in cor hois aſcen
dit. que preparauit deus his qui diligunt eum.
Circa preſens euangelium vbi dicitur. Per me
ſi quis introierit. Notandum ꝙ Hugo de prato
dicit ꝙ chriſtus dei filius ꝓpter noſtraʒ ſalutem
quattuor itinera peregit. Primũ fuit de celo i ter
ram veniendo. quãdo carnẽ aſſumpſit de glorio
ſa virgine Maria. Joh. xvi. Exiui a patre ꝛ ve-
ni in mũdum. Et hoc iter fuit penoſum. qꝛ pena
litates hũane nature aſſumpſit vt patet Yſa. liij.
Uere languores noſtros ipſe tulit: ꝛ dolores no
ſtros ipſe portauit. quia hic in mũdo triginta tri
bus annis vixit ꝛ nũꝙ̃ riſit. Secũdum iter fuit
de mũdo ad inferos deſcendẽdo. quãdo ſeden-
tes in tenebris viſitauit. ꝛ hoc fuit iter victorio-
ſum: quia portas inferni confregit. Tertium fu-
it de inferno ad mundũ redeundo. quando con-
fractis inferis cum magna preda a mortuis re-
ſurrexit. Quarto fuit de mũdo ad celũ aſcenden
do. quãdo in die aſcẽſionis, videntibus apoſtolis
eleuatus eſt. ꝛ nubes ſuſcepit eũ ab oculis eoꝝ.
ꝛ hoc iter fuit valde gaudioſum. Unde ps. aſcẽ
dit deus in iubilatiõe. ꝛ dñs in voce tube.

Feria quarta penthecoſtes. Euãgelium ſm
Johem. vi.

**N illo tẽpore. Dixit ie-
ſus turbis iudeorum. ne
mo poteſt venire ad me
niſi pater qui miſit me traxerit eũ.
Et ego reſuſcitabo eum in nouiſ-
ſimo die. Scriptum eſt in prophe
tis. Erũt oĩes docibiles dei. om
nis qui audiuit a patre ꝛ didicit ve
nit ad me. nõ quia patrẽ vidit qſ-
ꝙ̃ niſi is q̇ eſt a deo: hic vidit pa-
trem. Amen amen dico vobis. qui
credit in me habet vitam eternaʒ
Ego ſum panis vite. Patres ve-
ſtri manducauerunt manna in de
ſerto ꝛ mortui ſunt. Hic eſt panis
de celo deſcendens vt ſi q̇s ex ipo
manducauerit non moriatur. ego
ſum panis viuus qui d̃ celo deſcẽ
di. ſi quis mãducauerit ex hoc pa-
ne viuet in eternũ. Et panis queʒ
ego dabo caro mea eſt pro mundi
vita.**

Poſtilla.

Nemo poteſt venire ad me Joh.
vi. Hiſtoria huius euãgelij facta eſt anno chriſti
xxxij. xviij. kal. Maij. feria. iij. luna. xxiiij. indicti-
one. v. Ante initium illius euãgelij ſcribit ſanctꝰ
Johãnes in eodẽ caplo ꝙ iudei murmurauerũt
de illo verbo qḋ chriſtus dixit. Ego ſum panis vi
uus qui de celo deſcẽdi: ꝛ dicebãt. Nõne hic ẽ ie-
ſus filius ioſeph: cuiꝰ nos nouimꝰ patrẽ ꝛ mr̃eʒ
quõ ergo dicit hic quia de celo deſcẽdi. Reſpon
dit ergo ieſus ꝛ dixit eis. Nolite murmurare in-
uicẽ[Nemo poteſt venire ad me]tho. ꝑ fideʒ cre
dẽdo ꝛ amãdo[niſi pater meus traxerit eum]id
eſt adiuuet eum per gratiã ſuam. Notandũ ẽ er-
go ſm tho. ꝙ pater oĩes trahit. quia oĩbꝰ of-
fert gratiã. nõ tamẽ omnes trahũtur vel veniunt
ad xp̄m. q̇a ꝛ ſi oĩbꝰ offerat̃ gratia. nõ tamen
eã oĩes accipiũt[ꝛ ego reſuſcitabo eum in no-
uiſſimo die]Ly. q̇a nõ eſt anima ad plenũ beata
donec fuerit corpori reunita. [Scriptũ eſt in pro
phetis. Erũt oĩes docibiles dei]tho. id ẽ capa-
ces diuine doctrine[Omis q̇ audiuit a pr̃e]ſcʒ
diuinas inſpiratiões ꝑcipiẽdo[ꝛ didicit]eas ſe
quẽdo[venit ad me]per fidem formatam in pre
ſenti. ꝛ per gloriam in futuro[non quia patrem
vidit quiſꝙ̃: niſi is qui eſt a deo]ſcʒ filius q̇ na-
turaliter ꝓcedit a patre[Amen amẽ dico vobis
qui credit in me habet vitam eternam]tho. i. me
ip̄m q̇ ſum vita eterna[Ego ſum panis vite]q̇a
ille eſt verus panis qui poteſt preſeruare a mor-
te ꝛ dare vitam eternam. talis panis eſt chriſtus
[patres veſtri mãducauerunt mãna in deſerto]
per quadraginta ãnos. vt habet̃ Exo. xvi. Deut.
viij. ꝛ mortui ſunt]oĩes corporali morte[Hic
eſt panis de celo deſcendens]per incarnatio-
nem quẽ prefigurabat manna[vt ſi quis ex ipo
mãducauerit]ſcʒ digne[nõ morietur]tho. in pñ
ti per culpam: ꝛ in futuro per eternam penã[ego
ſum panis viuus]id eſt viuificans comedenteꝫ.
[qui de celo deſcendi]vt eſſem panis hominum
qui eram panis angeloruʒ[ſi quis mãducauerit

ex hoc pane viuet in eternū] q̄a iſte panis in mā
ducantem nō cōuertitur ſed eum in ſe conuertit.
ſm qḋ dictum eſt beato Aug°. Nec tu me muta-
bis in te ſicut cibum carnis tue: ſed tu mutaberis
in me[⁊ panis quē ego dabo caro mea eſt] ipſa
enī caro chriſti ⁊ ipſe totus xp̄us ibi veracit̄ con
tinetur ſm deitatem corpus ⁊ animā.

In octaua penthecoſtes. Euangelium ſm
Johem. iij. caplō.

In illo tēpore. Erat ho
mo ex phariſeis Nicode
mꝰ nomine princeps iu-
deorum: hic venit ad ieſum nocte
⁊ dixit ei. Rabbi: ſcimꝰ quia a deo
veniſti magiſter: nemo enim pōt
hec ſigna facere q̄ tu facis niſi fu-
erit deꝰ cum illo. Reſpōdit ieſus
⁊ dixit ei. Amen amen dico tibi ni
ſi quis renatꝰ fuerit denuo nō po
teſt videre regnū dei. Dixit ad eū
Nicodemꝰ. Quō poteſt homo re
naſci cum ſit ſenex. Nunquid po-
teſt in ventrē matris ſue iterato
introire ⁊ renaſci. Reſpondit ie-
ſus. Amen amen dico tibi. niſi q̄s
renatꝰ fuerit ex aqua ⁊ ſpirituſan-
cto: nō poteſt introire in regnum
dei. Quod natum eſt ex carne ca
ro eſt: ⁊ qḋ natū eſt ex ſpū ſpiritꝰ
eſt. Non mireris quia dixi tibi: o-
portet vos naſci denuo. Spiritus
vbi vult ſpirat: ⁊ vocem eiꝰ audis
ſed neſcis vnde veniat aut quo va
dat. Sic ē omnis qui natꝰ ē ex ſpi
rituſancto. Reſpōdit Nicodemꝰ
⁊ dixit ei. Quomodo poſſunt hec
fieri. Reſpōdit ieſus ⁊ dixit ei. tu
es magiſter in iſrahel ⁊ hec igno-
ras. Amen amē dico tibi. quia qḋ
ſcimꝰ loquimur: ⁊ quod vidimꝰ te
ſtamur: ⁊ teſtimonium noſtrū nō
accipitis. Si terrena dixi vobis ⁊
non creditis. quō ſi dixero vobis ce
leſtia credetis. Et nemo aſcēdit in
celum niſi qui deſcendit de celo fi-
liꝰ hominis qui eſt in celo. Et ſi-
cut moyſes exaltauit ſerpentē in
deſerto: ita exaltari oportet filiū
hominis: vt om̄is qui credit in ip
ſum non pereat: ſed habeat vitam
eternam.

Poſtilla.

Erat homo ex phariſeis Nico
demus nomine. Joh. iij. Hiſtoria huius euange
lij facta eſt āno chriſti. xxxi. xvi. kal. Maij. feria
iiij. indictione. iiij. luna. v. Ante initium illiꝰ euā-
gelij ſcribit ſanctꝰ Johes in precedēti cap̄. Cū
Jeſus eſſet hieroſolymis in paſca i die feſto mul
ti crediderunt in nomine eius vidētes ſigna eiꝰ
que faciebat. Tunc poſtmodū ſequit̄ euangeliū
hodiernū[Erat homo ex phariſeis] Iſte enī fu-
it vnus illoꝝ de quibus Joh. ij. dicitur q̄ multi
crediderunt in ieſum videntes ſigna q̄ faciebat:
ſ propter iudeos nō confitebātur vt de ſynago-

ga nō eijcerent[ex phariſeis]tho.hec ſecta erat ꝓbabilioꝛ ⁊ honoꝛabilioꝛ inter omnes ſectas iudeoꝛum[Nicodemus noīe]ipe eīm poſtmodum ſepe iuit ad chꝛiſtum.vt habetur Ioh.xix.[princeps iudeoꝛum]fuit eīm magnus inter iudeos ⁊ honoꝛatus[hic venit ad ieſum nocte]timuit eīm venire in die ne incurreret indignatiōem iudeoꝝ qui iam conſpirauerant.Joh.ix.vt ſi quis eū cōfiteretur chꝛiſtum extra ſynagogā fieret[⁊ dixit ei.Rabbi:ſcimus quia a deo veniſti magiſter].Ly.id eſt certum eſt mihi ꝙ tua doctrina eſt vera ⁊ a deo data ⁊ nō humanitus conficta.[Nēo poteſt hec ſigna facere que tu facis niſi deus fuerit cum eo.Reſpondit ieſus ⁊ dixit]Ly.hic ponitur chꝛiſti reſponſio.quia videbat Nicodemū fideliter ⁊ veraciter querere doctrinam quamuis ad ſecreta fidei.⁊ ideo incepit a pmo ſacramēto ſcꝫ baptiſmi:qui eſt regeneratio ſpūalis.⁊ p conſequēs neceſſaria ad ſalutem[Amen amē dico tibi niſi qs renatus fuerit denuo].i.iterum p generationem ſpūalem[nō poteſt videre regnum dei]Ly.Viſio eīm dei nō poteſt hominibus cōpetere niſi per gratiam.⁊ ad hanc gratiam conſequendam requiritur generatio ſpūalis p quaꝫ homines fiūt filij dei.⁊ per ꝯſequēs heredes vite celeſtis[dixit ad eum Nicodemus.quō poteſt homo renaſci cum ſit ſenex.nūqd pōt in ventreꝫ ſue matris iterato itroire ⁊ renaſci].q.d.n̄. quia quātitas nō permittit[Reſpondit ieſus.Amen amē dico tibi niſi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpūſācto].q.d.tu de carnali generatiōe intelligꝭ que ego de ſpūali gn̄atiōe dico.niſi qs renatus fuerit ſpūali generatione que fit ex aqua ⁊ ſpirituſancto[nō poteſt introire in regnum dei]Ex ħ habemꝰ ꝙ baptiſmus eſt quidam ſpūalis gn̄atio.⁊ eſt pmū ſacramentum ⁊ ianua omnium ſacramētoꝝ.⁊ ſine eo nullus ſaluatur[qō natum ē ex carne]ſm virtutē carnalis generatiōis[caro eſt]id eſt conſtituitur in vita carnali tm̄[⁊ qō natum eſt ex ſpiritu:ſpūs eſt]id eſt conſtituitur in vita ſpirituali[nō mireris].i.nō debes admirari[quia dixi tibi opꝫtet vos naſci denuo]q2 nō loquoꝛ de gn̄atiōe carnali de qua tu arguis.ſ; de ſpūali[Spūs vbi vult ſpirat]ſcꝫ dando gratiaꝫ cui vult.vt ad Roma.ix.Cui vult miſeret ⁊ quē vult indurat[Et vocem eius audis]ſcꝫ in pꝛedicationibꝰ.vt patet Math.x.Non eīm vos eſtis q̄ loquimini:ſed ſpūs patris veſtri q̄ loqtur in vobis [⁊ neſcis vnde veniat aut quo vadat]Vn̄ aug. dicit ꝙ illa verba de ſpūſancto intelligēda ſunt: q̄ in ꝓphe.⁊ in ſcripturis ſacris loqtur.ſ; pncipiū huius ſcripture ſcꝫ ſpūſanctꝰ ⁊ eiꝰ finis ſcꝫ beatitudo celeſtis nobis occultat̄ ⁊ ſola fide tenetur [Sic eſt omis qui natus eſt ex ſpū]ſcꝫ ſancto.i. in vita ſpūali conſtituit̄[Rn̄dit Nicodemꝰ ⁊ dixit ei.Quō poſſunt hec fieri]Boꝛ.in hoc notat̄ diligentia in nicodemo.quia non ceſſauit querere donec intelligeret[Reſpōdit ieſus ⁊ dixit ei. Tu es magiſter in iſrahel ⁊ hec ignoꝛas]Boꝛ. quaſi diceret quē iudei magnū doctoꝛē reputāt: ⁊ tamē ignoꝛas fidei initia ⁊ viam ſalutis[amē amē dico tibi q2 qō ſcimus loquimur]ſcꝫ ego et mei apoſtoli[⁊ qō vidimꝰ teſtamur:⁊ teſtimonium noſtrū nō accipitis]ſic ꝓbatum ⁊ certum. [Si terrena dixi vobis]tho.de regeneratiōe baptiſmi que fit in aqua ⁊ ſpiritu[⁊ non creditis.q̄ modo ſi dixero vobis celeſtia credetis]ſcilicet generationē eternam filij dei a patre ⁊ filio credetis[Et nemo aſcendit in celum]id eſt nēo habet virtutē illuc aſcēdēdi ꝓpꝛia poteſtate[niſi q̄ deſcendit de celo filius hoīs qui eſt in celo]per pn̄tiam ⁊ immenſitatē diuinitatis ergo quilibet homo qui aſcendit ⁊ ſaluatur:aſcēdit per xp̄m. [Et ſicut Moyſes exaltauit ſerpentē]Hic xp̄s agit de ſua paſſione a qua virtutē habet baptiſmus.⁊ oīa alia ſacramenta dicens[Sicut moyſes exaltauit ſerpentē]vt legit̄ Numeri.xxi.ꝙ murmurātibus iudeis cōtra deum ⁊ Moyſen ⁊ dicētibus Anima noſtra nauſeat ſuper cibo iſto leuiſſimo.immiſit deus ſerpētes ignitoſ qui eos interficiebant clamante autem moyſe ad dn̄m. iuſſit dominus ſerpentem fieri eneū ⁊ affigi i palo.vt aſpicientes in eum percuſſi a ſerpentibus ſanarētur.Hic ſerpēs fuit figura paſſionis chꝛiſti.quia ſerpens eneus affixus in palo fuit chꝛiſtus innocens affixus in patibulo crucis.ad cuius aſpectum ſcilicet per fidem ⁊ amoꝛem ſanatur in nobis venenū peccati ⁊ ignite concupiſcētie[ita exaltari opoꝛtet filium hominis]tho.Hic oſtendit modum ſue paſſionis.Voluit autē dominus noſter ieſus chꝛiſtus illo modo moꝛi ſcilicet exaltatus in cruce.vt ſicut terram purgauerat ſua conuerſatione.ita purgaret aerem ⁊ omnia celeſtia ſua paſſione.⁊ vt terrena cuꝫ celeſtibus pacificaret.Et ideo ſtetit quaſi medius inter celum ⁊ terram.vt patet per apoſtolum dicētem.Pacificās per ſanguinē crucis eius ſiue q̄ ſunt in terris.ſiue que in celis ſunt.[vt omīs q̄ credit in ipm]ſcꝫ vera fide.[nō pereat]moꝛſu ſerpētium.i.demonū infectiōe vicioꝛum ⁊ moꝛte ſupplicioꝛum[ſed habeat vitam eternam]hic i ſpe. ⁊ poſtea in re.Circa pꝛeſens euangelium vbi dicitur.Niſi quis renatus fuerit. Notandum ꝙ Hugo de pꝛato dicit:ꝙ deus a pꝛincipio mundi

vſqꝫ ī modo ↄtra peccatū originale tollēdum re-
media ordinauit. Nam homo fecit morbū: ⁊ de⁹
fecit remedium. Primū remediū fuit ſacrificium
ꝑ adultis. ⁊ inde eſt ꝙ antiq̇ patres deo ſacrifici
um offerebāt. Si autē paruuli moriebant̄ ante
vſum liberi arbitrij. ſufficiebat eis fides parētuꝫ
vt ſicut fuit a parētibus introductū peccatū: ita
per eoſdem deleretur. Si aūt parentes paruulo
rum qui moriebant̄ nō erāt fideles. paruuli nō
ſanabātur. Secūdum remediū fuit circūciſio tē-
pore abrahe. quia deus mādauit abrahe vt ipſe
⁊ poſteri eius debebāt circūcidi. Tertium reme-
dium fuit baptiſm⁹ quem chriſtus inſtituit q̇ nō
ſolum purgat peccatum originale ⁊ actuale: ſed
etiā aperit celum. qđ circūciſio non fecit. Et hoc
facit baptiſmus in virtute paſſionis chriſti. ⁊ in
ſignum huius exiuit de latere chriſti ſanguis ⁊
aqua.

In feſto corpis xp̄i euāgeliū ſm̄ Iohē. vi. c.

In illo tēpore. Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis ⁊ tur-
bis iudeorū. Caro mea
vere eſt cib⁹: ⁊ ſanguis me⁹ vere ē
pot⁹. Qui manducat meā carnē
⁊ bibit meum ſanguinē: in me ma
net ⁊ ego in eo. Sicut miſit me vi
uens pater: ⁊ ego viuo propter pa
trem: ⁊ qui manducat me: ⁊ ipe vi
uet ꝓpter me. Hic eſt panis qui đ
celo deſcendit. Non ſicut mandu-
cauerunt patres veſtri mānā ī de-
ſerto ⁊ mortui ſunt. Qui mandu-
cat hunc panē: viuet in eternum.

Poſtilla.

Caro mea vere eſt cibus: ⁊ ſan
guis ⁊c. Ioh. vi. Hiſtoria huius euāgelij facta ē
anno chriſti. xxxij. xviij. kal. Maij. feria. iij. indi-
ctione. v. luna. xxiiij. Ante initium illius euange
lij ſcribit ſanctus Ioh. in eodē capl'o ꝙ xp̄us di
xit turbis iudeoꝝ. Amen amē dico vobis niſi mā
ducaueritis carnem filij hominis ⁊ biberit̄ eius
ſanguinē nō habebitis vitā in vobis. Tūc poſt-
modū ſequitur euāgeliū hodiernum [Caro mea
vere eſt cibus] Hic chriſtus loquit̄ de ſacramen
to eucharistie. in quo ſacramēto cōtinet̄ vera ca-
ro chriſti crucifixi in cruce: ⁊ ſanguis eius effu-
ſus in paſſiōe dicēs [Caro mea vere ē cibus: et
ſanguis me⁹ vere ē pot⁹] Lyra. Caro eīn ⁊ ſan-
guis xp̄i reficiūt aīam que īmortal' eſt. Cib⁹ aūt
corporalis reficit tantū corp⁹ qđ ē corruptibile. vn̄
Aug⁹. Cū in cibo ⁊ potu hoīes id appetāt vt oī-
no nō eſuriāt neqꝫ ſitiāt: h̄ vacit nō pſtat niſi iſte
cibus ⁊ pot⁹ q̇ eos a q̇b⁹ ſumit̄ īmortales ⁊ icor
ruptibiles reddit ⁊ facit ſocios ſctōꝝ: vbi pax
erit ⁊ vnitas [q̇ mānducat meā carnē] ſpūali mā-
ducatiōe [⁊ bibit meū ſanguinē] ꝑ dilectiōeꝫ [in
me manet ⁊ ego in eo] tho. In iā dict̄ verbis dat
xp̄s intelligere drīam iſti⁹ cibi ad alios carnales
cibos. Alij eīn cibi ↄuertūtur in māducantē. iſte
cibus māducantē in ſe ↄuertit. vt dictuꝫ eſt ſctō
Aug°. Nō tu me mutab̄ i te ſic̄ cibū carnis tue:
ſ tu mutaberi in me [ſicut miſit me viuēs pater]
tho. i. hoīem fecit [ſic ego viuo ꝓpter patrem] re
ferēdo totā vitā meā ad ipm [Et q̇ māducat me:
⁊ ipe viuet ꝓpt̄ me] q: vnimur deo ꝑ fidē ⁊ dile-
ctiōem i ꝑceptiōe ſacramēti [Hic ē panis q̇ đ ce-
lo deſcēdit]. i. de ſinu patr̄. Anſ. Vt panem an-
gelorum manducaret homo: rex angelorum fa-
tus eſt homo [nō ſicut māducauerūt p̄res veſtri
māna in deſerto ⁊ mortui ſunt] Ly. ⁊ iō non fuit
ve cib⁹ celeſtis: ſ tm̄ figura ei⁹. q: vitā ſpūalē nō
ↄferebat: ſ eādē dari i h̄ ſacmēto p̄figurabat. ſic
eīn māna deuoꝝ ⁊ ḡr̄ dabat oīm ciboꝝ delectam
tū. Mal' aūt erat inſipidū. ſicut đ: Nūe. xxi. Aia
noſtra nauſeat ſuper cibo iſto leuiſſimo. Sic eu
chariſtia digne ſumētibus eſt vite ſpūalis ſolati

uim.⁊ indigne ſumẽtibus iudiciū.[q̄ manducat hūc panē] Ly.digne[viuet in eternū] Vñ aug. q̄ ex nobis vitā eternā habere nō poſſum⁹:panē celi mādūcare debem⁹ vt viuam⁹. Unde Remigius. Cū oīs ſal⁹ corpis ⁊ aīe eſt in corpis ⁊ ſanguinis ſuſceptione:honoremus chriſtum in hoc ſacramento vt mediante hoc ſacratiſſimo ſacramento ad eternam ſalutem peruenire mereamur. Unde circa pñs euāgeliū vbi dicit .qui mādūcat hūc panē. Notandū ꝙ panis ⁊ vinum inter ꝯſueta nutrimēta maxie corpus nutriunt ⁊ ſuſtētant. Inſtituit ergo dñs ieſus xp̄s ſub his ſpēbus:vt intelligerem⁹ ꝑ hoc ꝙ ſicut panis et vinū maxie nutriūt corp⁹ ⁊ ſuſtētāt:ſic ꝯtentum ſub iſtis ſpecieb⁹ maxie ſuſtētat:nutrit ⁊ reficit aīa.Hoc em̄ ſacramētū digne ſumptū inter omnia alia ſacramēta plus efficit ⁊ auget charitatem:⁊ ꝯſequēter oīes vtutes:⁊ maxie valet ad dimiſſionē omniū pctōꝝ ⁊c. Unde etiā mgr ſniarum li.iiij.diſt.xi.dicit ꝙ ſub hmōi ſpecieb⁹ panis ⁊ vini poſt ꝯſecratiōem ſunt oīa q̄ ſunt in xp̄o in ſua exiſtētia naturali.q̄a ibi eſt puriſſima caro xp̄i ſiue corp⁹ ei⁹.qd̄ fabricāte ſpūſancto tractū fuit de ſup benedicto vtero vgis glorioſe.⁊ qd̄ nūc glorificatū eſt in celo. Secundo q̄a caro xp̄i n̄ viuit ſine ſanguie.iō ē etiā ibi ſanguis iſte pcioſus q̄ emanauit abūdant per multiplicia vulnera dñi noſtri ieſu chriſti. Tertio q̄a non eſt ver⁹ hō ſine aīa rōnali.ꝓpt qd̄ etiā eſt ibi aīa xp̄i:cui dat⁹ eſt ſpūſanct⁹ nō ad mēſurā. Quarto q̄a xp̄s eſt verus deus.ideo ꝯſequenter eſt ibi ꝑſona filij dei ſue hūanitati vnita:in vnitate ſuppoſiti. Et ſicut hec q̄ttuoꝛ ſunt ꝙ q̄dlibet eorum eſt veraciter ſub ſpecie panis:ita ⁊ oīa ſimul. ⁊ q̄dlibet in calice ſub ſpecie vini cōtinetur. Nec plus ſub ſpecie panis ꝙ in calice ſub ſpecie vini cōtinet.aut ecōuerſo.ſed idē ꝑ oīa ⁊ eodem modo ⁊c. Itē notādum ꝙ chriſtiani nō adorant in hoc ſacramēto panē:cū ex fide ſciūt illum ibi nō eſſe:ſ3 ſubſtātialiter vſum in chriſti verū corpus. Nec adorant ſpecies ſacramētales vt deu3 ⁊ accidētia que remāſerūt:ſ3 adorāt chriſtū dñm deum verum ⁊ hominē ſub iſtis ſpecieb⁹ inuiſibiliter exiſtentē:⁊ realr pñtem. Sic ſimilr in calice poſt conſecrationem non adorant vinū:cum non ſit ibi:ſed eſt ſubſtantialiter verſum in ſanguinem chriſti. Nec adorant ſpecies vini vt deu3 ſed adorant chriſtum dominū verum deū ⁊ hominē ſub iſtis ſpeciebus:ſic inuiſibiliter exiſtentem ⁊ realiter preſentem. Item notādum ꝙ nō debet quiſꝙ credere ꝙ in diuiſione hoſtie diuidatur ⁊ laceretur corpus chriſti. Aut ꝙ in hoſtie ſumptione corpus chriſti conteratur dentibus aut ꝙ corpus chriſti digeratur ⁊ in corpus ſumētis cōuertatur ſicut alij cibi:ſed ſole ſpecies franguntur ⁊ atterūtur:quibus conſumptis .deſinit ibi eſſe corpus chriſti:⁊ remanet in anima ſolus ſacramenti effectus:qui eſt anime refectio ꝑ augmentum gratie ⁊ virtutum. Unde etiam Damaſcen⁹ dicit. Dum ſpecies ſentitur ſacramentum eſt:dum autem deſinit ſentiri:ſacramentu3 non eſt ⁊c. Item ſciendu3 ꝙ tota eccleſia catholica iſto ſacramento reficitur. Unde Greg⁹. Offertur em̄ pro gloria beatoꝝ.pro ſalute viuoꝝ ⁊ pro ſubita liberatione in purgatorio detentoꝝ. Ad qd̄ deſignandum hoſtia frangit̄ in tres partes:⁊ chriſtus integraliter eſt in qualibet. Unō de hoc dicitur in decret̄. In qualibet parte hoſtie totus ⁊ integer eſt chriſtus de⁹.xvi.q.ij. Singuli. Unde etiam Gregorius papa.particula i calice miſſa ſignificat beatos in patria:qui vino eterne dulcedinis iebriant̄. Alie vō due particule que dentibus atteruntur ſignificant illos qui vel in preſenti vita vel etiam in purgatorio i penis tranſitorijs affliguntur.

Dñica ꝑma poſt octauas penthecoſtes.euāgelium ſm̄ Lucam.xvi.caplō.

In illo tēpore. Dixit ieſus turbis iudeorum et phariſeoꝝ. Homo qui

dam erat diues qui induebať pur
pura ⁊ byſſo:⁊ epulabatur quoti
die ſplēdide. Et erat quidam mē
dicus nomine lazarꝰ: qui iacebat
ad ianuam eiꝰ vlceribꝰ plenꝰ: cu
piens ſaturari de micis que cade
bant d̄ mēſa diuitꝭ:⁊ nemo illi da
bat. Sed ⁊ canes veniebant ⁊ lin
gebant vlcera eiꝰ. Factum ē autē
vt moreretur mēdicꝰ ⁊ portaretur
ab angelꝭ in ſinu abrahe. Mortuꝰ
ē autē ⁊ diues:⁊ ſepultꝰ eſt in in
ferno. Eleuans aūt oculos ſuos
cum eſſet in tormētꝭ: vidit abrahā
a longe ⁊ lazarum in ſinu eius: et
ipſe clamās dixit. Pater abrahaʒ
miſerere mei:⁊ mitte lazarū vt in
tingat extremū digiti ſui in aquaʒ
vt refrigeret linguam meā. qꝛ cru
ciori hac flāma. Et dixit illi abra
ham. Fili recordare quia recepi
ſti bona in vita tua:⁊ lazarꝰ ſimili
ter mala. nunc autē hic cōſolatur
tu vero cruciaris. Et in his omni
bꝰ inter nos ⁊ vos chaos magnū
firmatum eſt: vt hi qui volunt hic
tranſire ad vos nō poſſunt: neqꝫ i
de huc tranſmeare. Et ait. Rogo
ergo te pater vt mittas eum in do
mū patris mei. Habeo em̄ quinqꝫ
fratres vt teſtetur illꝭ ne ⁊ ipi veni
ant in locum hunc tormētoꝝ. Et
ait illi abrahā. Habent Moyſen
⁊ prophetas: audiant illos. At il
le dixit. Non pater abraham: ſed
ſi quis ex mortuis ierit ad eos pe
nitentiam agent. Ait autēʒ illi: ſi
moyſen ⁊ prophetas non audiūt
neqꝫ ſi quis ex mortuis reſurrexe
rit credent. Poſtilla.

Homo quidam erat diues ⁊c.

Luc. xvi. Hiſtoria huius euāgelij facta eſt anno
chriſti. xxxij. v. kaleñ. octobr. dominica. indictiōe
v. luna. xiij. Ante initiuʒ preſentis euangelij ſcri
bit ſanctus Luc. in eodem caplo. q xp̄us dixit. q̄
fidelis eſt in minimo. ⁊ in maiori fidelis eſt. Et q
in modico iniquus eſt. ⁊ in maiori iniquꝰ ē. Non
poteſtis deo ſeruire ⁊ māmone. Audiebant autē
hec om̄ia pharisei: qui erant auari ⁊ deridebant
eum. Et ait illis. Vos eſtis qui iuſtificatis vos
coram hominibus. Deus autē nouit corda vr̄a.
quia qd̄ hominibus altum eſt. abhominatio eſt
apud deum. Tunc poſtmodū ſequitur euangeli
um hodiernū [Homo quidaʒ erat diues] Hil.
Hoc euāgelium dictū eſt contra phariſeos aua
ros irridentes dn̄m exhortantem ad largitioneʒ
elemoſynarū. Et deſcribit hic chriſtus duos ho
mines: vnū diuitem ⁊ alterum paupem [Homo
quidam] Gloſa. diues ignotus fuit ante deum.
ideo nomine non deſignatur [erat diues] Lyra.
ecce ſupfluitas in ſenſu [qui induebatur purpu
ra ⁊ byſſo] ecce excessus in veſtitu. Beda dicit:
q byſſus eſt genus candidiſſimi ⁊ nobiliſſimi li
ni qui tantū naſcitur in egypto. lino igitur vteba
tur interius ad carnem ꝓpter molliciem. purpu
ra exterius ꝓpter inanē gloriam [⁊ erat quidaʒ
mēdicus nomine lazarus] Lyra. exprimitur autē
eius nomē. quia erat cognitus deo per approba
tionem. Non fuit iſte lazarus frater magdalene
⁊ marthe. ſed fuit alius Lazarus qui diu vixerat
ante chriſtum [qui iacebat ad ianuam diuitꝭ vl
ceribus plenus] Lyra. vt ex vicinitate magꝭ ap
pareret duritia diuitis. ⁊ probareť patiētia pau
peris [Cupiens ſaturari de micis] Lyra. nō dič
precioſis [que cadebant de menſa diuitis] i quo
apparet maxima duritia diuitis. eo q perire per
mittebat vnde pauper poterat ſubleuari [⁊ nēo
illi dabat] Glo. quia qualis dominus talis ⁊ fa
milia [Et canes veniebāt ⁊ ligebant vlcera eiꝰ]
Lyra. Brutalis pietas in lingendo vlcera pau
peris arguit duritiam diuitis. quia curabiliores
erant canes pauperi q̄ eorum dominus [Factū
eſt autem vt moreretur mendicus] in patientia
probatus ⁊ purificatus ſicut aurum in igne [et
portaretur ab angelis in ſinu Abrahe] Lyra. i.

ad limbū ſanctorum patrum vbi deſcendebant
iuſti morientes anteꝗ̄ impedimentum glorie ꝑ
paſſionem chriſti eſſet amotum[mortuus eſt au
tem ⁊ diues]quia diuitie nō poſſunt hominēȝ a
morte preſeruare[⁊ ſepultus eſt in inferno]Ly.
ſcȝ damnatorū.quia erat diaboli parrochianus
ergo ſepultus eſt in eius cimiterio.Guil.i.in ꝓ
funditate penarum poſitus eſt. Unde Apocal.
xviij.Quantū in delitijs fuit.tantum date ei tor
mentū ⁊ luctum[Eleuans autē oculos cū eſſet
in tormentis]Ly.quia eius oculi aperti ſunt per
penam qui ante clauſi erant per culpam[Uidit
abraham a longe]Ly.quia multū etiam ante a
pertionem ianue celeſtis diſtabat ſtatus electo
rum a ſtatu reproborum.intantū ꝙ impoſſibilis
erat tranſitus ab vno in alium. Nota ſ̄m beatuȝ
Greg.⁊ etiam ponitur in quarto libro ſentētia
rū in fine.ꝙ dānati in inferno poſiti ante dieȝ iu
dicij beatos ſuper ſe in requie intendūt.⁊ etiam
beati in celo vident penas malorum in inferno
eternaliter ad augmentū ſue glorie ꝙ illa mala
euaſerunt[⁊ ipſe clamans dixit.pater abrahaȝ]
Glo.filius abrahe fuit iſte diues genere:ſ; nō imi
tatiōe[miſerere mei]ecce ſtulta petitio:petit eñ
ſibi miſereri qui nec ſui miſertus eſt nec lazari:
cum tamen ſcriptum ſit Jaco.ij.Judiciū ſit ei ſi
ne miſericordia qui hic nō facit miſericordiam.
[⁊ mitte lazarum vt intingat extremū digiti ſui
in aquā]Unde Greg⁹.Guttam aque petiuit q̄
micam panis negauit.Guil. Pluſꝗ̄ mille ānis
petiuit nec vnꝗ̄ obtinuit[vt refrigeret linguam
meam.quia crucior in hac flamma]Lyra.in lin
gua plus cruciabatur.quia per eam ampli⁹ pec
cauerat:⁊ hoc in duobus. Primo per guſtū.co
medendo delicata fercula.⁊ bibēdo precioſa po
cula.Secundo verba vana ⁊ nociua proferen
do.quia inter epulas ſplendidas magis relaxat̄
lingua ad loquendū inepta.Unde Sap.xi.Per
que quis peccat:per hec ⁊ torquetur[Et dixit il
li abraham. Fili recordare quia recepiſti bona]
ſcȝ tranſitoria[in vita tua]Lyra.hoc ſibi dicitur
ad augmētum pene ſue.quia maximū infortunij
genus eſt fuiſſe felicem.vt dicitur.ij.de conſola.
phie[nunc autem hic conſolatur] propter meri
tum patiētie[tu vero crucians]propter defectū
miſcōie[⁊ his omnibus inter nos ⁊ vos chaos
magnum firmatum eſt].i.diſtantia meritorum
⁊ diſtantia locorum aut ſtatuuȝ[vt hi qui volūt
hinc ad vos ire nō poſſunt]ſcȝ de loco beatoruȝ
ad loca tormentoꝝ[neqꝫ inde huc tranſmeare].
Ly.quia anime ſeparate ſunt extra ſtatū meriti
⁊ demeriti[Et ait. Rogo ergo te pater vt mittas
eum in domū patris mei.Habeo eñ quinqꝫ fra
tres vt teſtetur illis ne ⁊ ipi veniant in hunc locū
tormentoꝝ]lyra.nō dixit hoc caritate ductus cuȝ
illam non haberet.ſed timore ſeruili ne impiorū
conſortio eius pēa augeretur quia fuerat eis oc
caſio peccandi.tum ratione diuitiaruȝ quas eis
dimiſerat ad abuſum.tuȝ exemplo male vite qđ
eis dederat ad ſequēdum[Et ait illi abrahā.Ha
bent moyſen]qui docuit agenda quia lex inſtru
it de agendis[⁊ prophetas]qui docuerunt que
ſunt credenda.⁊ iſta ſufficiunt ad ſalutem. ideo
ſequitur[audiant illos]lyra. Ex hoc pȝ ꝙ iſte
diues ⁊ amici eius erant de gente iudeorum q̇a
gentiles nō habebāt doctrinam Moyſi ⁊ ꝓphe
tarum[Non pater abraham:ſed ſi quis ex mor
tuis ierit ad eos penitentiam agent]q.d.pl⁹ cre
dent mortuis ꝗ̄ ſcripturis[ait auteȝ illi. Si moy
ſen ⁊ prophetas nō audiūt:neqꝫ ſi quis ex mor
tuis reſurrexerit credent]lyra.Hoc patuit ꝑ effe
ctum.quia lazaro reſurgēti:⁊ chriſto teſtimoniū
perhibente non crediderunt:ſed magis eum in
terficere voluerunt.vt habetur Joh.xi. Similit
nec chriſto reſurgenti:ſ; magis ſuaſerunt falſo
ipſum non reſurrexiſſe.⁊ corpus eius a diſcipu
lis ſuis de ſepulchro furatum fuiſſe. vt habetur
Math.vlti.Unde circa preſens euangeliū vbi
dicitur.Homo quidam erat diues. Scienduȝ ꝙ
diuitie ſ̄m ſe nō ſunt male.nec oēs diuites.ſed
abutentes diuitijs.Si eñ male eſſent:tūc deus
quod abſit eſſet malus.qui eſt ditiſſimus ⁊ po
tentiſſimus.Inſuper multi ſancti fuerunt diui
tes qui placuerunt deo.ſicut abraham.Yſaac et
Jacob.ac patriarche:⁊ ceteri plures ſancti noui
⁊ veteris teſtamenti.Seq̇tur in euangelio.mor
tuus eſt ⁊ diues ⁊ ſepultus eſt in inferno.Unde
queritur hic quare deus infernum fecit. Reſpō
detur ꝙ habet regnum celoruȝ pro bonis qui ei
hic fideliter ſeruiunt. Sed quia in mundo ſunt
multi factores mirabiliter deuȝ prouocantes cū
peccatis.Ideo congruiſſimū fuit vt iuſtiſſimus
deus carcerem haberet pro talibus ſcilicet infer
nū.Sed queritur vbi ſit infernus.Reſpondetur
ꝙ ſub terra.primo quia iuſtum eſt ꝙ peſſimi ma
xime diſtent a bonis in patria.ſcȝ a beatis.ſed h̄
fit propter medium intra terrā. Secūdo congru
um eſt ꝓpter ignobilitatē loci.ſcȝ vt ignobiliſſi
mus locus a nobiliſſimo loco ſcȝ celo maxie di
ſtet. Tertio ratione affectus .vt qui hic terrena
pro deo coluerunt.perpetue in terra claudantur
[Sequitur inter nos ⁊ vos chaos magnum

firmatũ eſt.i.diſtãtia. Primo locoꝝ.q: boni in ce lo:⁊ mali in inferno. Secundo meritoꝝ:q: boni habẽt magna merita.mali habẽt demerita. Ter tio volũtatũ.q̇a boni ꝯformãt ſe in om̃ibus volũ tati diuine.mali vo ſunt i mala volũtate obſtiati

Dñica.ij.poſt octauas penthecoſtes Euãge lium ſcḋm Lucã.xiiij.

In illo tẽpore. Dixit ie ſus diſcipulis ſuis ſimili tudinẽ hanc. Hõ q̇dam fecit cenã magnã:⁊ vocauit mul tos. Et miſit ſeruũ ſuũ hora cene dicere inuitatiſ vt venirẽt:q: iã pa rata ſunt oĩa. Et ceperũt ſimul om̃es ſe excuſare. Primꝰ dixit illi Villaꝫ emi:⁊ neceſſe habeo exire ⁊ videre illam:rogo te habe me ex cuſatũ. Et alter dixit. Iuga bouꝫ emi quinqꝫ eo ꝓbare illa: rogo te habe me excuſatum. Et aliꝰ dixit. Vxorẽ duxi.⁊ ideo nõ poſſum ve nire. Et reuerſus ſeruꝰ: nũciauit hec dño ſuo. Tunc iratꝰ paterfa milias:dixit ſeruo ſuo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatiſ:⁊ pauperes ac debiles.cecos ⁊ claudos intro duc huc. Et ait ſeruꝰ. Domine fa ctũ eſt vt imperaſti ⁊ adhuc locus eſt. Et ait dominꝰ ſeruo. Exi i vi as ⁊ ſepes ⁊ cõpelle intrare vt im pleatꝰ domꝰ mea. Dico aũt vobis ꝙ nemo viroꝝ illorum qui vocati ſunt guſtabit cenã meã. Poſtilla

Homo q̇daꝫ fecit cenã magnã Luc.xiiij. Math.xx. Hiſtoria huiꝰ euãgelij facta eſt anno xp̄i.xxij.v.kal.octobris.dñica. indictiõe. v.luna.xiij. Ante initiũ illius euãgelij ſcribit ſan ctus Lucas in eodẽ caplo ꝙ xp̄s dixit ad quen dã q̇ eum ⁊ etiã alios inuitauerat. Cũ facis prã dium aut cenã noli vocare amicos tuos neqꝫ co gnatos:neqꝫ vicios:neqꝫ diuites:ne forte⁊ ipi re inuitent:⁊ fiet tibi retributio. Sed cũ facis cõui uiũ:voca pauperes debiles ⁊ cecos ⁊ claudos: ⁊ beatus eris:q: nõ habẽt vnde retribuãt tibi.re tribuet eñ tibi in retributiõe iuſtoꝝ. Hec cũ au diſſet q̇dã de ſimul diſcũbentibꝰ:dixit illi. Beatꝰ q̇ mãducabit panẽ in regno dei. Et ipe dixit[hõ q̇dam]i.xp̄s verꝰ homo ⁊ verus deꝰ[fecit cenã magnã]Ly.i.ſtatuit celeſtẽ beatitudinẽ q̄ vocat cena eo ꝙ eſt refectio vltima. Gregꝰ. Hec cena magna eſt ſatietas interne dulcedinis quã nob deꝰ preparauit[⁊ vocauit multos]q̇a vult oẽs ho mines ſaluos fieri.i.ad Thimo.ij.[⁊ miſit ſeruũ ſuũ]ſcḋm Gregꝰ.ꝑ ſeruũ intelligere debemꝰ queli bet p̄dicatorẽ q̇ tũc homies ad cenã domini vo cat quãdo aliq̇d coꝝ edificationem loq̇tur[hora cene]ſſinis eſt ſeculi.ſcꝫ vltima etas i q̄ nos ſu mus. Vnde apl's. Nos ſumꝰ in q̊s fines ſeculo rũ deuenerũt[dicere inuitatiſ vt venirẽt]Nam de us nos om̃i tempore vocat ad cenam ſuã. aut ꝑ inſpirationẽm.aut ꝑ p̄dicationẽm.aut ꝑ ꝓſperita tem.aut ꝑ flagellationẽm.⁊ ſic de alijs [q̇a iã pa ta ſunt om̃ia]xp̄o in cruce imolato apertus eſt in troitus in regnũ celoꝝ. In ſignũ huiꝰ chriſtꝰ pẽ dẽs in cruce:dixit. Conſummatuꝫ eſt ⁊c̃. [Et ce perũt ſimul om̃es ſe excuſare]Lyra .i.per mala opera ſe retrahere. Et accipiũtur om̃es ꝓ maiori parte:quia pauci ſaluãtur reſpectu damnatoꝝ vt patet Math.xx. Multi ſunt vocati:pauci ve ro electi[primus dixit illi. Villam emi:⁊ neceſſe habeo exire ⁊ videre illam]Lyra. Hic notantur

ſuperbi ꝑ dn̄m ville. quia ſuperbi cupiūt alijs dominari [rogo te habe me excuſatū] vnde grego. Humilitas ſonat in voce: ſed ſupbia eſt i actōne dū venire ꝯtēnit [Et alter dixit. Juga boum emi q̄nq; ⁊ eo ꝓbare illa] Ly. ꝑ hoc intelligunt̄ cupidi terrenis nimis intēti finē ſuū ibi cōſtituentes: ⁊ quādoq; ſenſus nimiū circa tempalia occupātes [rogo te habe me excuſatū. Et alius dixit. vxorē duxi ⁊ ideo nō poſſum venire] per h̄ intelligunt̄ luxurioſi. Q̄uis em̄ oia vitia mortalia īpediāt venire ad cenam refectōnis eterne: tamē illa tria peccata ſcʒ ſupbia: auaricia: luxuria p̄cipue impediūt venire ad cenā celeſtem. Queritur quare luxurioſus nō rogauit ſeruū de excuſatōe ſua ſicut ⁊ alij duo. R̄ndet Hor. ꝙ lʒ multa alia peccata ſint grauiora q̄ luxuria: tamē luxuria fortius ligat ⁊ magis impedit a bonis opibus [Et reuerſus ſeruus nūciauit hec dn̄o ſuo] Guill̄. ꝑdicatores vbi dei dum ꝓficiunt: ad deū redeunt grās agendo. ſed cum obſtaculū inueniūt: quaſi ei nūciant conſiliū ⁊ auxiliū eius implorādo [tūc iratus paterfamilias] Guill̄. Euāgeliſta hic loquitur de deo more homis irati in quē tamē motus ire non cadit: ſed dicit̄ iraſci quādo facit opera q̄ congruūt irato. [dixit ſeruo ſuo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis ⁊ paupes ac debiles: cecos ⁊ claudos introduc huc] oipotēs ⁊ miſericors deus quos mūdus abijcit ipe miſericordit̄ recipit. Vn̄ Greg⁹. Pauperes ac debiles ceci ⁊ claudi vocant̄ ⁊ veniūt. quia infirmi quiq; atq; in mūdo deſpecti pleruq; tāto celerius vocē dei audiūt: q̄to in hoc mūdo non h̄nt vn̄ delectātur [⁊ ait ſeruus. dn̄e factum eſt vt impaſti ⁊ adhuc locus ē. Et ait dn̄s ſeruo. Exi in vias ⁊ ſepes.] ꝑ vocatos de plateis intelligūtur publici peccatores. ꝑ vocatos de vicis intelligūtur occulti pctōres q̄ ſaltē erubeſcūt peccatores videri. Per vocatos de vijs intelligūtur peccatores q̄ pati ſūt cōuerti de facili. Per vocatos de ſepibus intelligūtur peccatores q̄ de peccatis ſuis iam dolere incipiūt ⁊ cōpungūtur [⁊ cōpelle intrare] Guil. Hanc cōpulſionē facit aduerſitas. Vn̄ gregori⁹ Mala q̄ nos hic p̄mūt ad deū nos ire compellunt. Guil. Nonne xp̄s cōpulit paulū qui proſtrat⁹ ⁊ viſu amiſſo cōuerſus ē. vt patet Act. ix. Jteʒ filiuʒ prodigū qui fame compulſus redijt ad patrem ſuuʒ. vt patet Luc. xv. Aug⁹. Felix neceſſitas que cōpellit ad meliora. [vt impleat̄ domus mea] Glo. interli. numerus p̄deſtinatorum fideli um q̄ numerus in expletus non remanebit [Dico autē vobis ꝙ nemo virorū illorum qui vocati ſunt. [Guill̄. ſe excuſantiū ⁊ nolētiuʒ venire [guſtabunt cenam meā] O q̄ꝫ grauis ⁊ dura puuatio excludi a viſione dei ⁊ ſocietate marie ⁊ oim ſanctorū. ⁊ quod grauius eſt ꝙ ſic excluſus erit in inferno incluſus: vbi velit vel nolit guſtabit cenam diaboli.

Dn̄ica tertia poſt octa. penthecoſtes euāge. ſcd̄m Lucam. xv. caplo.

In illo tempe. Erant appropinquātes ad iheſuʒ publicani ⁊ peccatores vt audirēt illū. Et murmurabāt phariſei ⁊ ſcribe dicentes q̄r hic peccatores recipit: ⁊ mādu cat cum ill̄. Et ait ad illos pabolam iſtam dicēs. Quis ex vob̄ homo q̄ habet cētum oues: ⁊ ſi ꝑdiderit vnā ex ill̄: nōne dimittit nonagintanouem in deſerto ⁊ vadit ad illam q̄ perierat donec inueniat illā. ⁊ cuʒ inuenerit eā: imponit in humeros ſuos gaudens: ⁊ veniēs domū conuocat amicos ⁊ vicinos dicēs. Congratulamini mihi q̄r inueni ouem

meam que perierat. Dico vob: ꝙ ita gaudiū erit in celo ſup vno peccatore penitētiam agēte: ꝙ̄ ſuper nonagintanouē iuſtis qui non indigent penitētia. Aut que mulier habēs dragmaſ decem: ſi perdiderit dragmā vnam: nōne accēdit lucernam ⁊ euertit domū: ⁊ q̄rit diligenter donec inueniat eam: ⁊ cū inuenerit conuocat amicas ⁊ vicinas dicens. Congratulamī mihi. quia inueni dragmā quam ꝑdideram. Ita dico vob gaudiū erit coram angelis dei ſuper vno peccatore penitentiam agente.

Poſtilla.

Erant appropinquantes ad Jeſuʒ ⁊c̄. Luc. xv. Mat. xviij. mar. ij. Hiſto. huiꝰ euāgelij facta eſt anno xp̄i. xxxij. vi. kalen̄. ſeptēbris. feria. v. indictōe. v. lūa. xij. An̄ initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſctūs Lucas in precedenti capl̄o ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. Qui nō baiulat cruceʒ ſuam ⁊ venit poſt me nō pōt meus eſſe diſcipulus. Tūc poſtmodū ſeq̄tur euāgeliū hodiernum [Erant appropinquātes ad ieſum publicani et peccatores] Ly. ex ꝓpoſito emēdatōnis vite. publicani dicuntur peccatores notorij. peccatores vero occulti [vt audirēt illum] Ly. parati ei obedire [⁊ murmurabāt ſcribe ⁊ phariſei] Hor. ſcribe dicūtur preeminētes in ſciētia: phariſei ꝑ̄eminentes in vita [dicētes. quia hic peccatores recipit ⁊ mādu cat cū eis] Ly. notātes xp̄m de mala vita eo ꝙ talibꝰ amicabilem ſe ꝓbebat [Et ait ad illos parabolā iſtam dicens. Quis ex vobis hō q̇ habet centū oues] Hor. iſte homo ē ih̄s xp̄us q̇ hʒ centū oues. ſ. i. angelos ⁊ hoies [⁊ ſi ꝑdiderit vnā ex illꝭ] Hor. quod factū fuit qn̄ hō paſcua vite reliq̇t ⁊ ouis vna. i. humana natura totalit̄ ꝑdita fuit. q: om̄s in adam peccauerūt. vt patʒ ad Roma. v. [nonne dimittit nonagintanouē in deſerto ⁊ vadit ad illā que ꝑierat donec inueniat] Hor. hoc em̄ fecit xp̄s ieſus quādo deſerēs nouē ordines angelorꝫ: venit ad querēdū hoiem perditū. ſ. quādo carnē aſſumpſit. ⁊ eū q̄ſiuit ꝑ penitētiam predicando ⁊ miracula faciēdo. [⁊ inuenit] ſcʒ quādo aliq̇ peccatores cōuerſi ad eū pn̄iam agūt [⁊ cum inuenerit eā ponit in humeros ſuos] Vn̄ ambro. Hoc ieſus fecit qn̄ penaʒ peccatorū in corꝑe ſuo ſuper lignū crucis portauit: vt patʒ Jſa. liij. Vere lāguores noſtros ipſe portauit [gaudens] de humani generis liberatōne [⁊ veniēs domū] ſcʒ celum empireū. ſ. in die aſceſionis [cōuocat amicos ⁊ vicinos] Guill. i. noueʒ choros angelorꝫ q̇ amici eiꝰ ſunt: q: voluntatē eiꝰ continue faciūt. vicini eius quoqꝫ ſunt. quia claritate viſionis eiꝰ aſſidue perfruunt̄. Mat. xviij. Angeli eorū ſemꝑ vidēt faciem pris mei q̇ in celꝭ eſt [. dico vobis ꝙ ita gaudium erit in celo ſuꝑ vno pctōre penitentiā agēte ꝙ̄ ſuꝑ nonagintanoue iuſtis q̇ non indigent pn̄ia] Guill. hoc intelligit̄ de penitente feruēti: ⁊ de iuſtis negligentibus ⁊ non feruentibꝰ. Q autem angeli dei gaudent de peccatoribꝰ cōuerſis ꝙ̄ de iuſtis ſtātibꝰ nō eſt ꝓpter peccatū cōmiſſum: ſed ex hoc q̇a ex peccatis cōmiſſis ſepe meliores efficiunt̄ ⁊ ſanctiores ⁊ in bono feruentiores. ſicut ſanctꝰ greg. exponit in omelia hodierna. Magꝭ inq̇t de peccatore ꝯuerſo ꝙ̄ de ſtante iuſto gaudiū fit in celꝭ. q: ⁊ dux in prelio magis illū militē diligit q̇ poſt fugam reuerſus hoſtem fortiter ꝑ̄mit ꝙ̄ illuʒ qui nūꝙ̄ terga prebuit ⁊ nūꝙ̄ aliq̇d fortiter fecit. ſic etiā agricola ampliꝰ illā terrā amat q̄ poſt ſpinaſ vberes fruges ꝓfert ꝙ̄ eā q̇ nūꝙ̄ ſpinas habuit ⁊ nūꝙ̄ fertilē meſſem ꝓduxit. Iteʒ Guill. Et ſic mater habēs duos pueros ſi decimꝰ fort̄ egrotet magis eſt ſollicitꝰ de eo ꝙ̄ de alijs nouē. et ſi ſanitateʒ recuꝑet magꝭ gaudet de ſanitate eiꝰ recuꝑata ꝙ̄ de ſanitate in alijs nouē ꝯſeruata. ita magis eſt gaudiū in celo ſuꝑ vno peccatore conuerſo ꝙ̄ de multis iuſtis. [aut q̄ mulier habens dragmas decē ⁊ ſi perdiderit dragmā vnā.] Ly. mulier iſta eſt ſapia diuina habēs nouem ordines angelorꝫ q̄ſi dragmas nouē: ⁊ decima dragma eſt humana natura ad imagineʒ dei facta: et capax ipſiꝰ per cognitōem ⁊ amorē. iſta dragma decima fuit ꝑdita per peccatū ꝑ̄morū parentuʒ. [nonne accēdit lucernā] lucerna ē lux vꝫ. i. xp̄s q̇ illūinat oēm hoiem venientē i hūc mūdū. Joh. i. Et lucerna tūc fuit accenſa qn̄ deitas hūanitati fuit vnita. ⁊ lucerna tūc luxit qn̄ xp̄s int̄ hoies ꝑfecta ꝯuerſatōe claruit ⁊ exēplarit̄ vixit. vn̄ augꝰ de vera relig. Quicq̇d xp̄s geſſit in terrꝭ doctrina morū fuit [⁊ euertit domū] Hor. qn̄ cōſcias hominū ꝑ̄dicando de reatu ſuo ꝑturbauit ⁊ purga

uit[⁊ q̄rit diligent̄]ſcꝫ nihil de illꝰ q̄ ꝑtinent ad redemptōꝫ nrāꝫ omittēdo. ſm illud Jſa.v. quid ē qđ vltra debui facere vinee mee: ⁊ nō feci.[Et cū inuenerit dragmá]vñ dragma inuenit̄ cuꝫ in hoie ſilitudo cōditoris repatur. hoc aūt fit ꝑ gratiam q̄ eſt imago recreatōnis. Vñ ps .iiij. Signatum ē ſuper nos lumen vultꝰ tui dñe[⁊ cōuocat amicos ⁊ vicinos]id ē angelicas preces q̄ de ꝓximis deū contēplant̄ ⁊ ei amicabilr̄ famulant̄. [dicēs]Cōgratulami mihi q: inueni dragmam quá perdiderá]Et notant̄ dicit. cōgratulami mihi ⁊ non dragme. ad oñdendū ſuá liberalitatem q: gaudiū ſuum vult oibꝰ cōicare[ita dico vobis gaudiū erit corá angelis dei ſuꝑ vno pctōre penitentiá agēte]Et notant̄ dicit. pniam agēte ⁊ ñ dicit cogitāte ſolū aut dicente aut oſtendente vt hypocrite: ſed agēte. ſcꝫ realiter ⁊ veracit̄. Pro q̄ ſciendū ꝙ maiꝰ eſt gaudiū angel̄ de cōuerſiōe vniꝰ peccatorꝫ: ꝙ ſi filꝰ alicuiꝰ a mortuis reſuſcitaret̄. vel ſi filius alicuiꝰ in imꝑatorē vel papam eligeret̄. Vñ circa pñs euange. vbi dr̄. Quis habet cētū oues. eſt ſciendū ꝙ ouis eſt aial de ſua natura inocēs. cetera aūt aialia aut mordēt dētibꝰ vt canis ⁊ lupꝰ. aut pūgunt vel impūgūt cornibꝰ vt aries ⁊ thaurꝰ. aut percutiūt pedibus: vt equꝰ ⁊ mulꝰ. aut dilaniát vnguibꝰ: vt leo ⁊ vrſus. ouis aūt nihil hoꝝ facit. Quem aūt xp̄i ſciat ſe ñ eſſe q̄ vel mordet dentibus detrahendo vel ipūgit cornibꝰ alios violenter oppmendo. aut pede percutit proximo iraſcēdo. aut delaniat vnguibꝰ aliena rapiendo.

Dñica. iiij. poſt oct̄. penthe. euáge. ſm Lucá. vi.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulꝭ ſuis. Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ vr̄ celeſtis miſericors ē. Nolite iudicare: ⁊ nō iudicabimi Nolite ɔdēnare ⁊ non ɔdemnabimini. Dimittite et dimittemini Date ⁊ dabit̄ vobis. menſurá bonam ⁊ confertá ⁊ coagitatá ⁊ ſuꝑeffluentē dabunt in ſinū veſtrum Eadem q̄ppe mēſura qua menſi fuerit̄ remetietur vobis. Dicebat autē ⁊ eis ſimilitudineꝫ. Nūquid poteſt cecus cecū ducere: nōne ambo in foueam cadūt. Non ē diſcipulꝰ ſuꝑ magiſtrū. Perfectꝰ autē om̄is erit ſi ſit ſicut magiſter eiꝰ. Quid autem vides feſtucam i oculo fratris tui: trabem auteꝫ que in oculo tuo eſt non conſideras. Aut quomodo potes dicere fratri tuo: frater ſine eijciam feſtucá de oculo tuo: ip̄e trabē i oculo tuo nō vides. ypocrita: eijce p̄mū trabem de oculo tuo: ⁊ tūc ꝓſpicies vt educas feſtucam de oculo fratris tui.

Poſtilla.

Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ ⁊c̄. Lu. vi. Mat̄. vij. Mar. iiij. Diſto. huiꝰ euág. dixit dñs ih̄s áno eiꝰ. xxxij. ydꝰ Julij. feria. v. indictione. iiij. luna. xvi. Añ initiū iſtiꝰ euág. ſcribit ſáctus Lu. ꝙ xp̄s dixit. Mutuū date nihil inde ſperátes ⁊ erit merces vr̄a multa ⁊ eritis filij altiſſimi. q: ip̄e benignꝰ eſt ſuꝑ ingratos ⁊ malos. tūc ſtatim ſeq̄tur euáge. hodiernū[Eſtote miſericordes]in hoc euangelio docet nos chriſtus miſericordes eſſe ad paupes ponens patreꝫ celeſtem in exemplū cū dicit[Eſtote miſericordes]Bonū nō dic̄ eſtote potētes ſic pater vr̄ eſt, vel ſapiētes

ſicut filius dei eſt. ſ[eſtote miſericordes ſicut pr̃
veſter miſericors eſt] Ly. De⁹ eñ releuat miſeri-
as noſtras ꝓpter ſuam bonitatē. ſic ⁊ hō dꝫ mo-
uere ad releuādam miſeriā ꝓximi ꝓpter amorē
bonitatis diuine [Nolite iudicare]. ſ. temerarie ꝺ
ꝓximo [⁊. non iudicabimi] ſcꝫ a deo [nolite ꝯdē-
nare ⁊ nō condēnabimi] quaſi di. ⁊ ſi forte ex fra
gilitate hūana cōtingat vos ſuſpicioſe iudicare
nolite tñ condēnare. i. aliquē dignū condēnatōe
ꝯdemnate diffinire. qꝛ aliqs eſt hodie malus: q̄
fortaſſis cras erit bonus. Exēplū in paulo. vt pꝫ
Act. ix. ⁊ in publicano. vt pꝫ Lu. xviij. [Dimitti-
te] ſcꝫ iniurias vob̄ illatas a ꝓximo. [⁊ dimittet̃
vob̄] ſcꝫ pctm̃ veſtrū a deo cui freq̄nter iniuriati
fuiſtis [date] ſcꝫ tpalia [⁊ dabit̃ vob̄.] Glo. in ſli.
vita eterna. Guil. Danti paupib⁹ non ſolū dant̃
ſpūalia in p̄ſenti ⁊ celeſtia in futuro: imo etiā tpa
lia et naturalia bona ei multiplicant̃. ꝙ dicit [mē
ſuram bonā] q̄tū ad bona fortune q̄ aliqñ ꝯfe-
runt̃ ꝓpter opera pietatis [⁊ ꝯfertā] q̄tū ad bo-
na nature: ſicut ſanitas ⁊ hmōi q̄ etiā aliqñ cōfe-
rūtur ꝓpter opa pietatis. [⁊ coagitatā] q̄tuꝫ ad
bona gr̃e [⁊ ſupeffluētem dabūt in ſinū veſtrū.]
q̄tum ad bona gl̃ie. ⁊ iō dicit apl's. i. ad Thi. iiij
Pietas ad oia valet ꝓmiſſionē vite q̄ nūc ē hñs
⁊ future. [Eadē q̇ppe mēſura q̄ mēſi fueritis re-
metiet̃ vob̄] Ly. qꝛ ſcd̄m ꝙ opa pietatis ſunt ma
iora erit ⁊ retributio maior. Iſta tñ maioritas ē
attēdenda ſꝑ ſm̄ magnitudinem interior̄ affec-
tus. Vñ ⁊ Mar. xij. vidua q̄ miſit duo minuta in
gazophilaciū ſm̄ teſtimoniū ſaluatoris dr̄ pl⁹ mi
ſiſſe ꝙ multi diuites q̄ magna dona miſerāt. Vñ
hiero. Que offerunt̃ nō ſuo pōdere ſ; offerentis
volūtate pēſantur [dicebat aūt ⁊ ill'] . ſ. diſcipul'
ſuis ⁊ turbis [ſilitudinē. Nunq̇d pōt cecus]. i. ca
rens ſapia ⁊ ſcia [cecū ducere]. i. ignorantē doce
re ⁊ dirigere. q. d. nō [nōne ambo i foueā cadūt.]
id ē in ꝑditōem. Primo eñ cadūt in foueaꝫ cul-
pe. ſecūdo in foueā gehenne. Vñ greg⁹. i paſto-
ralib⁹. Cū paſtor ꝑ abrupta gradit̃: ꝯſequēs ē vt
grex ad p̄cipiciū ſeq̄tur. vñ etiā Eccl'. x. Qual' re
ctor ciuitatis tales ⁊ qui habitāt in ea [nō eſt di-
ſcipulus ſuꝑ magiſtrū] Ly. ⁊ ideo non eſt miruꝫ
ſi ip̄m ſeq̄tur. vnde ſubdit̃. [ꝑfectus aūt ois erit
ſi ſit ſicut magiſter ei⁹] qꝛ ſi aſſimilet̃ bono magi
ſtro erit perfect⁹ ſm̄ veritatē [nō ē diſcipul⁹ ſuper
mgr̃m] Gor. de q̄ magiſtro dr̄ Math. xxiij. ma-
giſter vr̃ vnus eſt xp̄s. Itē Ioh. xiij. Vos vocatꝭ
me magiſter ⁊ dñe ⁊ bene dicitꝭ. ſū etenī ⁊c. [ꝑfe
ctus autē ois erit ſi ſit ſicut magiſter ei⁹] nā hui⁹
magiſtri. ſ. xp̄i imitatio eſt hūana ꝑfectio. Vnde

aug⁹. Sūma perfectio xp̄iane religiōis eſt imi-
tari queꝫ colis [q̇d aūt vides feſtucā.]. i. peccatū
videlicet min⁹ [in oculo fr̄is tui]. i. in cōuerſatiōe
⁊ conſcia eius [⁊ trabē]. i. mai⁹ peccatū [q̇ eſt in
oculo tuo]. i. in teipſo [non ꝯſideras] vt pꝫ Ro. v.
Qui aliū doces teip̄m nō doces [aut quō potes
dicere fratri tuo: frater ſine]. i. ꝑmitte [eijciaꝫ fe-
ſtucā]. i. culpam modicaꝫ [de oculo tuo. ip̄e tra-
bem in oculo tuo nō vides hypocrite] Gor. q̇a ſi
hec facis ex ſimulatōe nō ex dilectōe iuſticie ſcꝫ
ꝙ arguis ⁊ pōderas peccata aliena vt lateāt tua
[eijce p̄mo trabē de oculo tuo] Ly. quia hic ē or
do charitatis ꝙ a ſeipſo incipiat. vt pꝫ ꝓuerbio.
xviij. Iuſt⁹ prior ē accuſator ſui. Sed i oppoſitū
multi ſunt q̄ alios corrigūt ⁊ ſeipſos negligunt.
[⁊ tūc ꝑſpicies vt educas feſtucā]. i. paruū defe
ctum [de oculo fr̄is tui] ſcꝫ poſtq̄ emendaſti tu-
os magnos defect⁹. Circa p̄ſens euāgel'. vbi dr̄.
Eſtote miſericordes. notādū ē ꝙ duo tenemur ꝓ
ximo. ſ. cōpaſſionē cordis: ⁊ bñficiuꝫ opis ſi aſſit
facultas. A p̄mo null⁹ excuſat̃. qꝛ ois homo de-
bet ꝯpati ꝓximo afflicto ⁊ i neceſſitate cōſtituto
A ſecūdo. ſ. bñficio opis: excuſant̃ multi. ſ. qñ fa-
cultas deeſt. ſ; ſi facultas adeſt tūc in neceſſitate
ꝓximo q̇libet tenet̃ ſubuenire. p̄a. Ioh. iij. ſi quis
habuerit ſub̄am hui⁹ mūdi ⁊ viderit fr̄em ſuum
neceſſe habere ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo quō
charitas dei manet in eo. q. d. nullo mō. ꝙ ſignuꝫ
eſt ꝙ charitas dei non eſt in illo homie. Vnd' ex
iam dictis patet: ꝙ non dare elemoſynā cum nō
habet non eſt ſignū ꝙ charitas dei nō ſit in tali
homie: ſed non cōpati pauperib⁹ ⁊ tribulatis eſt
ſignū ꝙ charitas dei non eſt i eo. vnde elemoſy-
na interior ſcꝫ cōpaſſio cordis ē maior elemoſy-
na q̄ datio nutrimēti. Seq̄tur in euāgelio. Noli-
te iudicare. Vnde hic querit̃ vtrū oia dubia ſint
in meliorem ꝑtem interp̄tanda. Reſpōdeo ſcd̄m
ſanctū Tho. de aquino. ꝙ qui habet malā opini
onem de aliquo ſine cauſa legitima iniuriat̃ eū-
dem. ideo q̇libet in oīi cauſa dubia debet factuꝫ
vel dictū proximi in meli⁹ interpretari. Et meli⁹
eſt ꝙ aliquis frequenter fallatur habēs opioneꝫ
de aliquo malo q̄ ꝙ rarius fallatur habēs malā
opinionem de aliquo bono. quia ex hoc fit iniu-
ria alicui. non autem ex p̄mo. hec ille. Sequitur
nūc. Date ⁊ dabitur vobis. Vnde hic querit̃ vtrū
dare elemoſynam ſit in precepto. Reſpōdeo ſm̄
ſanctū Thomā vbi ſupra. quia cū dilectio proxi
mi ſit in precepto: neceſſe eſt oia illa cadere ſub
precepto ſine q̇bus dilectio ꝓximi non ſeruatur
Ad dilectōnem autem ꝓximi pertinet vt ei non

ſolum velimus bonũ: ſed etiã operetur bonũ: ſcd̄m illud .i. Ioh. iij. Nõ diligamus v̄bo neq̃ lingua: ſed opere ⁊ veritate. Et ideo elemoſynarũ largitio eſt ſub precepto debitis circũſtantijs obſuatis. ꝙ in dante ſit ſupfluũ: ⁊ in recipiente neceſſitas. alr̄s eſt in cõſilio ⁊ nõ in p̄cepto.

Dñica quinta poſt octauas pēthe. euãgeliũ ſcd̄m Lucam. v.

In illo tempore. Cũ turbe irruerẽt in iheſum vt audirent verbum dei: et ipſe ſtabat secꝰ ſtagnuꝫ genezareth: ⁊ vidit duaſ naueſ ſtãtes secꝰ ſtagnũ. Piſcatoreſ autem deſcenderãt ⁊ lauabãt rhetia ſua. Aſcendẽs autẽ in vnam nauim q̃ erat ſymonis: rogauit eum a terra reducere puſillũ. Et ſedenſ docebat de nauicula turbaſ. Ut ceſſauit autẽ loqui: dixit ad ſymonem. Duc in altũ: ⁊ laxate rhetia veſtra in capturam. Et rñdens petrꝰ: dixit illi. Preceptor ꝑ totã noctẽ laborantes nihil cepimꝰ: in verbo autẽ tuo laxabo rhete. Et cũ hoc feciſſent: ꝯcluſerunt piſciũ multitudinẽ copioſam. Rũpebatur autẽ rhete eoꝝ. Et annuerũt ſocijs qui erant in alia naui vt venirẽt ⁊ adiuuarẽt eos. Et venerũt ⁊ impleuerũt ambas nauiculas: ita vt pene mergerẽtur. Quod cũ videret ſymon petrꝰ: ꝓcidit ad genua iheſu dicẽs. Exi a me dñe: quia hõ peccator ſum. Stupor eñ circũdederat eũ ⁊ oĩs qui cum illo erãt i captura piſciũ quem ceperãt. Similiter autẽ iacobum ⁊ iohannẽ filios zebedei qui erant ſocij ſymõis. Et ait ad ſymonẽ iheſus. Noli timere: ex hoc iam eris homineſ capiens. Et ſubductꝭ ad terraꝫ nauibꝰ: relictꝭ omnibꝰ ſecuti ſunt eum.

Poſtilla.

Cum turbe irruerent in ieſum ⁊c. Luce. v. Hiſtoria huius euãgelij facta ē anno chriſti. xxxi. viij. kalen̄. Maij. feria. iij. indictõne iiij. luna. xv. Ante initiũ illius euange. ſcribit ſanctus Lucas ꝙ oēs qui habebãt infirmos varijs languoribꝰ ducebant illos ad ieſuꝫ. at ille ſingulis manus imponēs curabat oĩes. Poſt hoc ſequitur euangeliũ hodiernũ [Cum turbe irruerēt in iheſum] Hor. ecce turbarũ deuotio. nunq̃ legitur tãtus ſcribarũ ⁊ phariſeorũ ad x̄pm cõcurſus ꝓpter verbũ dei. Dulcedinē eñ ſuam deꝰ abſcondit a ſapientibꝰ ⁊ prudentibus: ⁊ reuelat eã paruulis: vt patet Mathei. xi. [vt audirent eũ.] quia eſuriebant audire verbum dei. ideo irruerunt in eum pre nimia deuotõne audiendi ipſuꝫ [⁊ ipſe ſtabat ſecus ſtagnũ genezareth] Lyra. ē lacus magnus per quem trãſit iordanis. Et aliquãdo vocatur mare galilee. quia trãſit per medium galilee [⁊ vidit duas naues ſecus ſtagnũ] id eſt ad littus ſtagni [Piſcatores autem deſcē derant] ſcꝫ de nauibus in littus. [⁊ lauabant re

tia]ſcʒ amonentes immūdicias:vt rhetia plica-
rent[Aſcendens autez in vnam nauim que erat
ſymonis].id eſt petri[rogauit eū a terra reduce
re puſillā]Ly.vt de naui populū ſedentē in litto
re cōuenientiꝰ doceret.[⁊ ſedens]tanꝗ doctoris
auctoritate vtens[de nauicula docebat turbas.
Ut autē ceſſauit loqui]id eſt poſtꝗ finiuit ſmo-
nem ſuū[dixit ad ſymonem]id ē ad petrū[Duc
in altū]Ly.hoc eſt ad locū aque magis profun-
dū qui ē cōuenientioꝛ ad piſcandū[⁊ laxate rhe
tia veſtra in capturam]ſcʒ piſciū[Et reſpōdens
petrus dixit.Preceptoꝛ,ꝑ totam noctem laborā-
tes nihil cepimꝰ]Ly.quia ꝗuis diligētiam ma-
gnā adhibuerimꝰ[in verbo autē tuo]Hoꝛ.i.o-
bediendo ṽbo tuo[laxabo rhete.Et cum hoc fe-
ciſſent]id eſt cum laxaſſent rhetia in ṽbo domini
[cōcluſerūt piſciū multitudinē copioſaʒ]Hoꝛra.
obediebāt piſces xp̄o cui ſubiecta ſunt oīa.vo-
lucres celi ⁊ piſces maris.p̄s.viij.[Rūpebatur
autē rhete eoꝝ]Ly.ex quo patet duplex miracu-
lū.Primū ꝙ ceperūt magnā multitudinē piſciū
ſupra modū inſolitū ⁊ impoſſibilem per viā hūa
nam.Secūdo ꝙ illa magna multitudo piſcium
tenebatˀ in rheti rupto[⁊ annuerūt ſocijs qui fu
erūt in alia naui vt venirēt ⁊ adiuuarēt eos.⁊ ve
nerūt ⁊ impleuerūt ambas nauiculas:ita vt pe-
ne mergerentˀ.Quod cū videret ſymon petrus]
Hoꝛ.ſcʒ ꝙ ad ꝑmū verbū domini cepiſſent tām
ineffabilē multitudinē piſciū.[ꝓcidit ad genua
ieſu]tāꝗ dominuʒ ſuum cognoſcēs.[dicēs.Exi
a me dn̄e]id ē recede[quia homo peccatoꝛ ſuʒ]
Ly.reputabat em̄ ſe indignū p̄ſentia xp̄i.Simili
modo dixit centurio Math.viij.Dn̄e non ſuʒ di
gnus vt intres ſub tectū meū[Stupoꝛ em̄ circū
dederat eum]id eſt admiratio magna ꝓpter fa-
cta chriſti inſolita[⁊ oīs qui cum eo erāt in ca-
ptura piſciū quam ceperant.Similiter autem ⁊
ſtupoꝛ circūdederat iacobū ⁊ iohannē ⁊ filios ze
bedei q̄ erant ſocij ſymonis]Iſti filij zebedei e-
rant in alia naui.⁊ erant ꝯſanguinei xp̄i.ſ.filij ſo
roris beate Marie ṽginis[Et ait ad ſymonem
ieſus]ſcʒ ip̄m cōſolando[Noli timere ex hoc].i.
de cetero[eris homines capiens]ꝑ ſanaʒ doctri
nam trahens ad vitam eternā.Hoc poſtmoduʒ
oſtenſum eſt:vt habetˀ Act.ij.vbi petrus in vno
ſermone cōuertit tria milia iudeoꝝ[Et ſubduct
ad terrā nauibus:relictis oībus]ſcʒ in nauibꝰ
manuū inſtrumētis[ſecuti ſunt eū]ſcʒ ſymō pe-
trus ⁊ alij qui erāt cum eo.Circa p̄ſens euāgeliū
vbi dicitˀ.Irruerūt in ieſum vt eū audirent.Hu-
go de prato dicit ꝙ tripharie homines diuiduntˀ
circa verbum dei.Quidam audiūt ⁊ nō faciunt
⁊ iſti ſunt mali ⁊ acriter verberātur.Unde Luce
xij.Seruus ſciens voluntatē domini ⁊ non faci
ens plagis multis vapulabitur.Quidā nec au-
diunt nec faciūt:⁊ iſti ſunt peſſimi.quia contem-
nūt ⁊ audire ⁊ facere.⁊ quodlibet iſtoꝝ poteſt eē
peccatum moꝛtale:quia ꝗuis aliqua ignoꝛan-
tia excuſet:ſcd̄m illud.i.ad Thimotheuʒ.i.Ideo
miſcd̄iam cōſecutꝰ ſum.quia ignoꝛans feci in in
credulitate.Tamē ignoꝛātia craſſa ⁊ ſupina ⁊ af
fectata non excuſat:imo de ſe poteſt eſſe moꝛtale
cum ſeparet a regno xp̄i.i.Corinthio.xiiij.Qui
ignoꝛat ignoꝛabitur.Quidam audiūt verbū dei
⁊ faciūt:⁊ iſti ſunt beati.vt patet Luce.xi.Beati
q̄ audiūt verbum dei ⁊ cuſtodiūt illud.

Dn̄ica ſexta poſt octauas penthe.euāgelium
ſcd̄m Matheū.v.

In illo tempore.Dixit
ieſus diſcipulis ſuis.Amē
amen dico vob.niſi abū
dauerit iuſticia vr̄a plus
ꝗ ſcribarum ⁊ phariſeoꝝum:nō in
trabitis in regnum celoꝝū.Audi-
ſtis quia dictum ē antiquis.Non
occides.Qui autem occiderit:re-
us erit iudicio.Ego autē dico vo-

bis: quia om̄is qui iraſcitur fratri
ſuo: reus erit iudicio. Qui autem
dixerit fratri ſuo racha: reꝰ erit cō
cilio. Qui autē dixerit fatue: reus
erit gehenne ignis. Si aūt offers
munꝰ tuū ad altare: ⁊ ibi recorda-
tus fueris quia frater tuꝰ habꝫ ali
quid aduerſum te relinque ibi mu
nus tuū ante altare: ⁊ vade priꝰ re
conciliari fratri tuo: ⁊ tunc veniēs
offeres munus tuū. Poſtilla.

Niſi abūdauerit iuſticia veſtra
Mathei. v. Hiſtoria huiꝰ euāgelij facta ē anno
xp̄i. xxxi. idus Julij. feria. v. luna. xvi. indictōe. iiij.
Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſanctꝰ Mat.
ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. Sic luceat lux veſtra
coram hominibus: vt videant opa veſtra bona: et
glorificent patrē veſtrum qui in celis eſt. Nolite
putare quoniā veni ſoluere legem aut ꝓphetas
Non veni ſoluere: ſed adimplere. Amen dico vo-
bis donec tranſeat celū ⁊ terra: iota vnū aut vnꝰ
apex non preteribit a lege donec om̄ia fiāt. Itē
apex maſculini generis dicit̄ ſummitas a pedibꝰ
remota. ⁊ quādoqꝫ apex dicitur lucerna. ⁊ prope
dicuntur apices littere ille alte que in frontiſpi-
cijs murorum ſcribuntur. Frontiſpiciū dicit̄ frō-
tis ſpacium. ⁊ quelibet littera dicitur quandoqꝫ
apex. Item ſcd̄m Auguſtinū ſuꝑ illud Mathei
v. Iota vnū aut vnꝰ apex ⁊c̄. iota eſt minor de
ceteris. Apex eſt in ſummitate ipſius particula:
Tunc poſtmodū ſequitur euangeliū hodiernū.
[Niſi abūdauerit iuſticia veſtra pluſqꝫ ſcribaruꝫ
⁊ phariſeorū non intrabitis in regnum celoruꝫ]
Sciendum ꝙ iuſticia ſcribarum ⁊ phariſeorum
erat falſa. quia ſolum cauebāt ſibi a malis operi
bus ⁊ nō a malis voluntatibus: putantes prece-
pta dei prohibitiua eſſe ſolum per mala opa ex-
teriora quibus vnus alteri nocet. ⁊ non prohibi
tos eſſe actus interiores. ſcꝫ rancores: odia: ma-
las volūtates ⁊ deſideria nocendi. Lyra. ⁊ eodē
modo dicebant de hoc precepto. [Nō occides.]
ꝙ hoc ꝓhibetur occidendi factum ⁊ non occidē
di ꝓpoſitum. ⁊ hoc eſt quod chriſtus dixit. [Au-
diſtis quia dictum eſt antiquis. Non occides]. ſ.
hominē [Qui autem occiderit] actualiter ⁊ iniu
ſte [reus erit iudicio] lyra. id eſt teſtiū accuſatōe:
vt legis iudicio puniatur. id eſt morte corporali.
quia lex punit ſcd̄m talionem. Unde Geneſ. ix.
Quicūqꝫ effuderit humanū ſanguinem fundet̄
ſanguis eius. Item Exodi. xxi. Oculum ꝑ ocu-
lo: dentem ꝑ dente. [Ego autem dico vob̄] Gor.
id eſt plus impono vobis. [qꝛ oīs qui iraſcitur.]
motu interioris odij. [fratri ſuo] ſcilicet perſone
⁊ non vitio: vt ſic iam per vitiuꝫ non per zelum.
[reus erit iudicio] id eſt dignus accuſatōe apud
deum. [Qui autē dixerit fratri ſuo racha.] ſcd̄m
Auguſti. Hierony. ⁊ Chriſoſt. racha eſt quedam
vox ꝓrumpens ex ira ſignificans paruipēſionē
vel vilipēſionem. vel etiam vox interiectiua q̄ ori
tur ex indignatiōe contra aliquem: quēadmodū
ach. heu. ⁊ cōſimiles que oſtendūt motum indi-
gnātis animi [reus erit conſilio]. id eſt conſenſu
iudicum eſſe dandam ſententiam cōtra euꝫ. ⁊ di
ctandam ſibi penam. quia peccatum eius venit
in noticiam hominū ꝑ exterius ſignuꝫ indignā
tis animi [qui autem dixerit fatue] id eſt qui vſ-
qꝫ ad verba contumclioſa proceſſerit. [reus erit
gehenne ignis] que eſt certa damnatio ⁊ eterna
[Si offers munus tuum ad altare] id eſt ſi of-
ferre propōis munus boni operis chriſto [⁊ ibi
recordatus fueris quia frater tuus]. ſ. quē leſiſti
[habet aliquid aduerſum te.] pro illata iniuria.
[relinque ibi munus tuū ante altare.] ſiue coraꝫ
deo. non dicit reporta. quia deus non munus re-
pellit: ſed charitatem proximi querit [⁊ vade pri
us reconciliari fratri tuo.] lyra. hoc poteſt intel-
ligi dupliciter. Uno modo pedibus corporis. et
hoc debet fieri ſi commode poſſit habere ipſius
fratris offēſi p̄ntia. Si autē non poſſit: ſufficit ad
eum ire pedibus mentis. quod fit q̄n habet pro-
poſitum ſatiſfaciendi loco ⁊ tempore competen
ti. ⁊ hoc modo vtitur eccleſia romana quādo euꝫ
confitentem abſoluit. ⁊ ſibi ſatiſfactōnem leſo fi
endam imponit. [reconciliari fratri tuo] Gorra.
Si leſeris ſatiſfaciēdo vel veniā petēdo. ſi ōderis rancorem deponendo. ſi te oderit ad amiciti-
am reuocando. Unde etiam Chriſoſto. Si cogi
tatu offendiſti: cogitatu reconciliare. ſi verb̄: ver
bis. ſi factis: factis. [Et tunc] poſt reconciliatio
nem [veniens offers munus tuū] Gregoriꝰ. mu
nus non accipit niſi ante diſcordia ab animo re-
pellatur.

Dn̄ica ſeptima poſt octauas penthecoſtes.
euāgelium ſcd̄m marcum. viij.

In illo tēpoꝛe. Cum turba plurima eſſet cū ieſu: nec haberent qđ māducarēt: cōuocatis diſcipul' ait. Miſereoꝛ ſuꝑ turbā: qꝛ ecce iam triduo ſuſtinēt me: nec habēt quod māducent. Et ſi dimiſero eos ieiunoſ in domū ſuam: deficiēt in via. Quidā em̄ ex eis delōge venerūt. Et reſponderūt ei diſcipuli ſui. Unde iſtos poterit hic qs ſaturare panib⁹ in ſolitudine. Et iterrogauit eoſ. Quot paneſ habetis. Qui dixerūt: ſeptem. Et pcēpit turbe diſcūbere ſuꝑ terrā Et accipiēſ ſeptē paneſ gratiaſ agēſ fregit ⁊ dabat diſcipul' ſuis vt apponerēt ⁊ appoſuerūt turbe. Et hēbāt piſcicl'oſ paucoſ ⁊ ipoſ bn̄dixit ⁊ iuſſit appōi: ⁊ māducauerūt et ſaturati ſunt: ⁊ ſuſtulerunt quod ſuperauerat de fragmentis ſeptē ſpoꝛta. Erant autem qui manducauerant quaſi quatuoꝛ milia: ⁊ dimiſit eos. Poſtilla.

Cum turba plurima eſſet cum Jeſu ⁊c. Mar. viij. Mathei. xv. Luce. ix. Johis vi. Hiſtoꝛia huius euāgelij facta eſt anno chꝛiſti xxxij. xij. kal. Julij. ſabbato. luna. xiij. indictiōe. v. Ante initiū illius euāgelij ſcribitur Mathei. xv ꝙ acceſſerūt ad ieſū turbe multe habētes ſecū multos claudos: cecos: debiles ⁊ alios ifirmos multos ⁊ ꝓiecerunt eos ad pedes eius: ⁊ curauit eos ita vt turbe mirarētur. Videntes autem mutos loquētes: claudos ambulātes. ⁊ cecos videntes: magnificabāt deum iſrael. Ergo dič euāgeliū hodiernū [Cum turba plurima eſſet cū ieſu nec haberēt quod māducarent] Hec turba ſequebatur dn̄m iheſum propter verboꝝ ſuoꝝ dulcedinem: ⁊ ꝓpter infirmoꝝ ſanatōnem: cōuocatiſq; diſcipulis ait. Miſereoꝛ ſuꝑ turbam] Lyra hoc ꝓdixit diſcipul' vt ipoſ induceret ad pietatē [quia iam triduo ſuſtinēt me] Ly. quia tantum afficiebant̄ ad doctrinā chꝛiſti audiendā ⁊ vidēdum eius miracula. quia ꝑ tres dies nō redierāt ad loca ꝓpꝛia manētes cum xp̄o in loco deſerto ⁊ ſub diuo. ex quo patet eoꝝ deuotio] nec habēt quod manducēt] Lyra. quia cibariaque ď domibus ſuis aſpoꝛtabant iam erāt ꝯſumpta. ið̄o nec p̄ma die nec ſecūda die hoc miraculū fecit. tū qꝛ alimenta habebāt: tum quia magis tūc apparuit hoc miraculū quādo eis victus om̄ino defuit. [Et ſi dimiſero eos ieiunos in domū ſuam deficient in via. q̆dam em̄ ex eis delōge venerunt.] Jacob⁹. Illi delonge veniūt qui de peccatis ſe ad deū cōuertunt. Vn̄ pſ. cxviij. Longe a peccatoribus ſalus ⁊c. [Et reſpōderūt ei diſcipuli ſui. vnde iſtos poterit hic quis ſaturare panib⁹ in ſolitudine.] quaſi diceret. loc⁹ iſte deſertus ė. ⁊ ville multum diſtant. ideo non poſſumus habere ad ſatiandū tantā multitudinē populi ⁊ tam famelicū [Et interrogauit eos Quot panes habetis. q̆ dixerunt: ſeptem.] Quod erat quaſi nihil reſpectu tante multitudinis. Remigius. Non interrogat domin⁹ quaſi neſciens: quot panes haberēt ſed ad hoc vt cum reſponderent ſeptē. quo pauciores dicerent panes eo magis miraculum diffamaretur ⁊ notius fieret. [Et precepit turbe diſcumbere ſuper terram. ⁊ accipiens ſeptē panes gratias agens fregit] Multiplicauit autē chꝛiſtus panes pꝛimo benedicēdo. per quod inſtrui-

mur ꝙ cibum bn̄dicere debemus. Secūdo frangendo ad innuendū ꝙ in noſtris cōuiuijs pauperibus panē frangere debemus. Tertio gratias agendo. ad innuendū ꝙ in noſtris refectionibus gratias agere debemus. Unde Remig. ſuper Math. In eo ꝙ gratias agit nobis relinq̇t exemplū vt de om̄ibus donis celitus collaťs gratias referamus [⁊ dabat diſcipulis ſuis vt apponerent. ⁊ appoſuerūt turbe] Unde Beda. ꝙ dominus diſcipulis dedit panes vt apponeret turbe. deſignat ꝙ ſpūalis ſcientie dona tribuit apoſtolis. ⁊ per eorum miſterium voluit eccleſie vite cibaria diſtribui [Et habebant paucos piſciculos quos ſimiliter benedixit: Et iuſſit apponi ⁊ manducauerunt ⁊ ſaturati ſunt]. Unde notandum ꝙ dominus dedit eis panes. Et panis eſt cibus quo ſuſtentatur vita. ⁊ ſignificat v̓buꝫ dei: ⁊ dedit eis piſces ad condimētum cibi ꝑ q̊s ſignanť exempla. Et ita dominus deſignauit ꝙ pani id eſt verbo dei addendum eſt condimētuꝫ boni exempli. magis em̄ ſuadent exempla q̄ verba [Et ſuſtulerunt qđ ſuperauerat de fragmeńť ſeptem ſportas] Jacobus. Uoluit autem chriſtus vt colligeret fragmenta: p̄mo ꝓpter exēplū in hoc datur nobis exemplum vt ea que nobis ſuperſunt. vel etiam ea que nobis ieiunādo ſubtrahimus pauperibus erogemus. Unde Aug. De tuo ieiunio fames pauperis ſatietur. Secundo propter documētum. vt ex hoc inſtruamur ꝙ ill' qui ſunt miſericordes paupibus temporalia multiplicantur. Hoc ptꝫ. iij. Reg. xviij. in vidua que helyam pauit: cui dominus farinā multiplicauit ⁊ oleum [Erant autem qui māducauerāt quaſi quattuor milia] ſcꝫ viri. exceptis mulieribꝰ ⁊ paruulis qui in lege nō numerabātur [⁊ dimiſit eos] ſcꝫ redire ad propria. Circa preſens euāgelium vbi dicitur. Accepit ieſus ſeptem panes Eſt diligēter notādum ꝙ hec refectio differt ab illa de quinq̧ panibus ordeaceis ⁊ duobus piſcibus quā ponit Johānes in euāgelio ſuo q̄tū ad ſex. Primo quia ibi fuerunt quinq̧ panes. h̓ vero ſeptem. Secundo quia ibi fuerūt ordeacei. hic vero triticei. Tertio q̇a ibi fuerūt duo piſces ſoluꝫ. hic vero plures licet pauci ⁊ parui. Quarto q̇a ibi ſederūt ſuꝑ fenū. hic vero ſuper terram Quinto q̇a ibi fuerūt q̇nq̧ milia hominum ad manducādum. hic v̓o quattuor milia. Sexto q̇a de ill' duodecim cophini fragmentorum fuerūt eleuati. hic āt ſeptē ſporte fuerunt eleuate plene.

Dominica octaua poſt penthecoſtes. Euāgelium ſm̄ Matheum. vij.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipul' ſuis. Attēdite a falſis propheť q̄ veniūt ad vos in veſtimētis ouium intrinſecꝰ autē ſunt lupi rapaces A fructibꝰ eorum cognoſceť eos. Nunq̄d colligunt de ſpinis vuas aut d̄ tribulis ficus. Sic om̄is arbor bona fructꝰ bonos facit: mala autē fructꝰ malos facit. Nō poteſt arbor bona fructus malos facere: neq̧ arbor mala fructus bonos facere. Om̄is arbor que non facit fructum bonū excidetur ⁊ in ignē mittetur. Igitur ex fructibꝰ eoꝝ cognoſcetis eos. Non om̄is qui dicit mihi dn̄e domine intrabit in regnum celorum: ſed qui facit voluntatem patris mei qui in celis eſt: ipſe intrabit in regnū celorum. Poſtilla.

Attendite a falſis prophetis q̇
⁊c̄. Math. vij. Luc. vi. Hiſtoria huiꝰ euágelij fa-
cta eſt áno chriſti. xxxi. ij. ydus Julij. feria. v. luna
xvi. indictione. iiij. Ante initium pn̄tis euangelij
ſcribit ſanctꝰ Matheꝰ in eodē capl'o. ꝙ xp̄s di-
xit diſcipulis ſuis. Omīa q̄cūq̧ vult̄ vt faciant
vobꝭ hoies ⁊ vos facite eis ſimiliter. hec eſt enim
lex ⁊ ꝓphete. Jntrate ꝑ anguſtá portá: q̇a lata ē
porta ⁊ ſpacioſa via q̄ ducit ad ꝑditiōem. ⁊ mul-
ti ſunt q̇ intrant ꝑ illam. ꝙ anguſta porta ⁊ arta
via que ducit ad vitam: ⁊ pauci ſunt q̇ inueniūt
eá. Et poſtmodū ſtatim ſeq̇tur euágeliū hodier-
nū [Attēdite a falſis ꝓphetis] Jn hoc euágelio
docet dn̄s fideles ſuos ſibi diligēter cauere a fal
ſis ꝓphetis ⁊ ꝑuerſis xp̄ianis q̇ v̓bis ꝯfitentur
deum: ⁊ factis negát. ergo dicit [Attēdite]. i. dili-
gēter cauete [a falſis ꝓphetis] Hor. i. a decepto-
ribꝰ. hereticis. hypocritis: ⁊ a falſis chriſtianis:
⁊ hmōi. Et hoc ideo ne tales corrupta vita ſua ⁊
malis moribꝰ fideles alliciát ad mala. ⁊ ſingula
riter amonet eos cauere ſibi ab hypocrit̄ dicens
[q̇ veniūt ad vos in veſtimētis ouiū]. i. ſub ſimu
latiōe exterioris ſanctitatis [intrinſecꝰ autē ſunt
lupi rapaces] q̇a interiꝰ ſunt pleni malo. ſimulá-
tes exteriorē ſanctitatē ꝓpter inanē gloriá ⁊ mū
daná laudem. aut ꝓpter t̄ꝑalia aliqua cum alioꝝ
damno [a fructibꝰ eorū]. i. opibus [cognoſcetis
eos] ſcȝ finaliter: q̇a hypocrite ⁊ heretici diu la-
tere nō poſſunt: q̇n erūpant in aliquo ſigno ꝑ qđ
ſe prodant. q̇a ſicut nūq̄ vel vix poteſt ignis ab-
ſcōdi ꝙ fumū nō emittat. ſic ſimulator vix poteſt
diu latere q̇n ſigno: v̓bo vel oꝑe ſeipm̄ oſtendat.
[Nūqd colligūt de ſpinis vuas]. i. opera iuſticie
[aut de tribulis ficus] ſcȝ humilis ꝯuerſationis
ad deum [ſic omīs arbor bona]. i. homo habēs
boná voluntatē [bonos fructus facit] Ly. q̇a tal'
vt ſic ſemꝑ facit oꝑa bona. Unde Orig. Arbor
bona eſt bonꝰ homo habēs boná voluntatē: ra-
dices ſunt cogitatiōes: folia v̓ba: fructus opera.
Notandū ꝙ homo bonꝰ poteſt boná voluntatē
deſerere: ⁊ ſic mala arbor fieri. Uerbi gr̄a. iudas
q̄diu in vocatiōe apoſtolica ꝑmáſit bona arbor
fuit. ⁊ poſtmodū malū fructū protulit q̇n chriſtū
tradidit. Magdalena in primis mala arbor fuit
quádo peccauit. ⁊ poſtmodū bona arbor quádo
penituit. ⁊ ſic tūc bonū fructū protulit [Omnis
arbor q̄ nō facit fructū bonū excidetur] Horra. a
conſortio omniū beatoꝝ qđ eſt grauiſſimū in dā
natis ſuppliciū [⁊ in ignem mittetur] ſcȝ gehen
ne. Crib. Due ſunt pene. excidi. ⁊ in ignem mitti.

[igit̄ ex fructibꝰ eoꝝ cognoſcetis eos] ſcȝ in fu-
turo. q̄uis heretici ⁊ hypocrite ⁊ falſi chriſtiani
in hoc ſeculo q̄nq̧ nō plene cognoſcantur. tamē
peracto pn̄ti ſeculo ex fructibꝰ. i. ex finalibꝰ eoꝛꝫ
premijs ⁊ retributiōibus maniſeſte cognoſcētur
quales fuerunt [nō omīs qui dicit mihi dn̄e dn̄e
intrabit in regnū celorū] ſemel dicit q̇ credit cor-
de. Bis etiam fidē ꝯfitetur ore: ſ; nō oꝑe: ⁊ talis
nō intrabit in regnum celorum [ſ; q̇ facit volun-
tatem patris mei q̇ in celis eſt] id eſt qui habet
veram fidem chriſti in corde ⁊ eandem confitet̄
ore. ⁊ cum hoc oꝑatur oꝑa ad fidem pertinentia
⁊ maxime q̇ ſeruat mandata dei. Talis dicit ter
dn̄e. ⁊ talis facit voluntatē dei. ⁊ ſic cōſequenter.
[ip̄e intrabit in regnū celoꝝ] vt patet Mat. xix.
Si vis ad vitá ingredi ſerua mádata. Circa pre
ſens euágeliū vbi dicit̄. Omnis arbor bona bo
nos fructꝰ facit. Notandū ꝙ Hugo de prato dic̄.
ꝙ opus virtutis dicit̄ bonū ꝓpter q̇nq̧. Primo
q̇a eſt a bono. ſcȝ deo hoc patet. q̇a ip̄e eſt opti-
mū ⁊ ſummū bonū. vt pȝ Yſa. xxvi. omīa opera
noſtra oꝑatus es in nobis dn̄e. Oꝑa mala ſunt
a diabolo inſtigáte ⁊ a mala voluntate operant̄
vt patet Joh. viij. Mendax eſt ⁊ pater eius. Se
cūdo q̇a ꝓcedit de loco bono ſcȝ de celo. vt patet
Jaco. i. Omē datū optimū ⁊ omē donū ꝑfectuȝ
deſurſum eſt ⁊c̄. Jtē ꝓcedit de corde bono. vt pa
tet Math. xij. Bonꝰ homo de theſauro cordis
ſui ꝓfert bona. malū autē opus de malo ꝓcedit.
ſcȝ de regiōe demonū. de ꝯcupiſcētia carnis. ⁊ đ
malicia mūdi. vt patet. i. Joh. v. Totus mūdꝰ in
maligno poſitus eſt. Tertio q̇a facit hominē bo-
nū. Nihil enī eſt qđ facit hoiem bonuȝ niſi opus
v̓tutis. neq̧ dignitas neq̧ diuitie. neq̧ ſcientia.
neq̧ aliquid aliud. Un̄ Ariſto. ij. ethicoꝝ. Uirtꝰ
eſt q̄ habentē bonū facit ⁊ opus eius laudabile
reddit. Malū autē opus hominē malū facit qui
tamē naturaliter bonꝰ eſt. vt patet Oſee. ix. Fa-
cti ſunt abhominabiles ſicut ea que dilexerunt.
Quarto bonū opus omnibus placet ⁊ ſapit ha-
bentibus rectū ⁊ nō infectū guſtum. Nam bonū
eſt qđ omēs homines appetūt. Unde Boetius
de ꝯſol'. phie. Mentibꝰ hominū naturaliter in-
ſerta eſt cupiditas veri boni ⁊c̄. Etiá ip̄is malis
bonū opus videt̄ bonū. q̄uis interduȝ ꝓpt̄ cor-
ruptiōem guſtus nō ſapiat ipſis malis. Un̄ pȝ
ꝙ bonū opus deo ⁊ hoibus placet. vt paȝ Eccl'.
xlv. Dilectus deo ⁊ hominibꝰ moyſes q̇a ſcȝ bonꝰ
erat ⁊c̄. Malū aūt quaſi omībꝰ diſplicet. ac etiá
ipſis malis quádo ſcȝ ratiōe vtūtur ⁊ redeūt ad

ſeipſos. Quinto q̄a ad lociūm bonū ducit. ſcȝ ad celum q̄ eſt loc⁹ beatoꝝ. vt pȝ Math. xv. Venite bn̄dicti patris mei poſſidete ⁊c̄. Mala aūt opa ad malū locū ducūt. ſcȝ ad infernū. vt pȝ Lu. xvi Mortuus eſt diues ⁊ ſepultus eſt in inferno. vn̄ etiā Math. xxv. Ite maledicti in ignē eternum.

Dominica. ix. poſt octauas penthe. Euangelium ſm Lucam. xvij.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipul' ſuis parabolam hanc. Homo q̄dam erat diues qui habebat villicū. Et hic diffamatus eſt apud illum q̄ſi diſſipaſſet bona illi⁹. Et vocauit eum: ⁊ ait illi. Quid hoc audio de te. Redde rationem villicationis tue. Iam em̄ non poteris villicare. Ait autē villic⁹ intra ſe. Quid faciam quia domin⁹ meus aufert a me villicationem. Fodere nō valeo: mēdicare erubeſco Scio quid faciam: vt cū amotus fuero a villicatiōe recipiāt me in domos ſuas Cōuocatis itaq̄ ſingulis debitoribus domini ſui: dicebat p̄mo. q̄tū debes domino meo. Et ille ait Centum cados olei. Dixitq̄ illi. Accipe cautiōem tuā ⁊ ſede cito ſcribe q̄nquagīta. Deinde alio dixit. Tu vero q̄ntū debes. Qui ait: Centum choros tritici. Ait illi. accipe litteras tuas ⁊ ſcribe octuagita. Et laudauit domin⁹ villicū iniquitatis quia prudenter feciſſet: quia filij hui⁹ ſeculi prudentiores filijs lucis in generatiōe ſua ſunt Et ego dico vobis. Facite vobis amicos de mām̄ona iniq̄tatis: vt cum defeceritis: recipiant vos in eterna tabernacula. Poſtilla

Homo quidam erat diues ⁊c.

Luc̄. xvi. Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta ē anno xp̄i xxxij. v. kal. octobris. dn̄ica. luna. xiij. indictiōe. v. Ante initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſanct⁹ Lucas de filio ꝓdigo q̄ diſſipauit oēm ſubſtātiam ſuā viuēdo luxurioſe. Et poſtmodū cepit egere ⁊ cupiebat implere ventrē ſuum de ſiliquis quas porci manducabant. ⁊ nemo illi dabat. Qui ſurgens venit ad patrē ſuum dicens. Pater peccaui in celum ⁊ coram te: iam nō ſum dign⁹ vocari fili⁹ tuus. Quē pater cum gaudio ſuſcepit eum: ⁊ fecit cōuiuiū ſolēne dicens. Hic filius meus mortuus erat ⁊ reuixit: perierat ⁊ inuentus eſt. Hoc euangelium legitur in quadrageſima ſabbato an̄ dominicam Oculi mei. Tunc poſtmodū ſeq̄t̄ euāgeliū hodiernū [Homo q̄dam] Lyra. i. ip̄e deus ꝓ nobis humanatus [erat diues] q: ip̄ius ſunt celū ⁊ terra ⁊ om̄ia in eis ꝯtēta. Vn̄. ps. xxiij. domini eſt terra ⁊ plenitudo ei⁹: orbꝭ terrarū ⁊ vniuerſi q̄ habitāt in eo [q̄ habebat villicū] Ly. i. diſpēſatorē cui tradidit bona ſua ad diſpēſanduȝ. Et ſic q̄libet hō eſt villic⁹ dei: eo q̄ de⁹ cuilibet homini cōmittit gubernādas: ⁊ ad volūtatē dn̄i ſui diſpēſandas triplices res. ſ. res t̄pales. corp⁹ ⁊ animā. ⁊ hꝭ ē ꝯ illos q̄ dicūt. Ego ſuȝ dn̄s oīm facultatū mearū. Vn̄ Ambꝛ. Bōa hoīs nō ſunt q̄ ſecuȝ ferre n̄ p̄t [⁊ hꝭ diffamat⁹ ē apud illū q̄ſi diſſipaſſȝ bona illius] qđ frequēter contingit qn̄ q̄s male

vnt' his q ei a deo cõmiſſa ſunt.ſcʒ expẽdẽdo in
ſupbia.i crapula.in luxuria.⁊ ſic de alijs.vel vi⸗
res ſui corpis in peccatũ ɔſumit[⁊ vocauit illũ]
Hoꝛ.vocat dñs quemlibet hoiem iſpiratõibus i
terius.pdicatõibus exteri⁹.bñficijs flagellis.⁊ in
cutiẽdo terroꝛe extremi iudicij.⁊ timoꝛem eterne
dãnatõis[Et ait illi.qd hoc audio de te]q.d.eſt
ne hoc verum.diſſipaſti tẽpoꝛalia .inqnaſti coꝛ⸗
pus.⁊ aiam i peccatis tuis occidiſti[redde rõnem
villicatõis tue]qđ erit in moꝛte hois.Tũc enim
optet hoiem reddere rõnem de omib⁹ ſibi com⸗
miſſis vſqꝫ ad vltimũ quadrantẽ[ait aũt villic⁹
intra ſe:qd faciã]Sic pctoꝛ itra ſe cogitare debʒ
q̃d faciã vt eternã dãnatiõem euadã[qa dñs me
us aufert a me villicatiõem].i.diſpẽſatiõem om
niũ rerũ mihi cõmiſſarũ:qa tũc amplius nõ erit
tps merẽdi neqꝫ penitẽdi[fodere nõ valeo:men
dicare erubeſco]ɔſiderandũ eſt ꝙ i alia vita hõ
nõ põt bõa opari qb⁹ mereat ⁊ iuuet ad gloꝛiaʒ
nec põt mẽdicare.i.oꝛãdo obtinere tũc veniam
pctõꝝ aut augmẽtũ glie:qa tps pñtis vite cõpa
ratur eſtati.Alia vo vita ſcʒ futura eſt ſiſis hye⸗
mi:qa q̃ hõ hic ſeminat:ibi ⁊ metet[ſcio qd faci
am:vt cũ amot⁹ fuero a villicatiõe].i.cũ p moꝛtẽ
ſubtract⁹ fuero a pñti vita in qua poteſt hõ me⸗
reri vl' demereri[recipiãt me in domos ſuas].id
eſt p eoꝝ ſuffragia ⁊ merita recipiãt in vitã bea⸗
tã in regnũ celoꝝ q̃ dom⁹ pauperũ ẽ:vt pʒ math.
v.Beati paupes ſpũ qm ipoꝝ eſt regnũ celoꝛuʒ
[Conuocatis ſingulis]Hoꝛ.i.ſingulatim[debi
toꝛib⁹ dñi ſui]ſingulatim alloqbatur vt qlibʒ re
putaret ſibi factũ bñficiũ ſpeciale neſciẽs ꝙ alijs
etiã facta eſſet relaxatio.Secũdo ne indignaret
aliqs ipoꝝ:qa pl⁹ remitteret alijs ꝙ ſibi.nec rela
xat totũ vt magis lateret dñm ſuũ[dicebat pꝛimo
Quãtũ debes dño meo.At ille dixit.centum ca⸗
dos olei]Beda.cados grece eſt amphoꝛa latie
ɔtinẽs tres vrnas[Dixit illi.accipe cautiõem tu
am]Hoꝛ.Cautio eſt inſtrumẽtũ qđ ad cautelaʒ
de ɔtractu debiti ꝓpꝛia manu ſcriptũ eſt:qđ alio
nomine dꝛ cyrographũ[⁊ ſede cito ſcribe q̃nqua
ginta]⁊ ſic dimidiã partẽ annaliũ redditũũ ei di
miſit[Deinde alio dixit. Tu q̃tum debes. Qui
ait.cetũ choꝛos tritici]Hoꝛ.Choꝛus trigita mo⸗
dijs implet.⁊ choꝛus eſt mẽſura aridoꝝ. cados
liqdoꝝ[Ait illi.Accipe litteras tuas ⁊ ſede ⁊ ſcri
be octuaginta]Hoꝛ.⁊ ſic q̃ntam partem debitoꝝ
dimiſit ei.Precioſius eſt autem oleum ꝙ triticũ
ſuſtentamentum.ideo pꝛecepit debitoꝛeʒ olei de
bitoꝛi tritici[Laudauit autem dominus villicuʒ
iniquitatis]id eſt villicum iniquũ.Villicus fuit
iniquus duplici iniquitate.Pꝛimo quia bõa do⸗
mini ſui diſſipauit.Secundo quia de reſiduo fu⸗
ratus eſt.Laudauit eum:nõ ſimpliciter:ſed ſm
quid.quia vt dicit glo.non laudauit eum de frau
de:ſed de pꝛudentia:quia ſibi pꝛouidit in poſte⸗
rum[quia filij huius ſeculi]Lyra.id eſt homiẽs
tempoꝛalibus intenti[pꝛudentioꝛes]id eſt magis
aſtuti ⁊ feruidi ſunt in tempoꝛalibus negocijs a
gendis[ꝙ filij lucis]id eſt ꝙ homines ſpiritua⸗
libus deputati:ſicut in negocijs ſpiritualibus.⁊
hoc videmus ad ſenſum frequẽter accidere.Cu
ius vna ratio eſt coꝛruptio nature ꝓpter quã ho
mo pꝛonioꝛ eſt ad malum ꝙ ad bonũ.Alia ratio
eſt:quia bona tempoꝛalia ſunt pꝛeſentia .⁊ ideo
foꝛtius mouent animũ.quia ſm Ariſt. Pꝛeſens
obiectum mouet ſenſum[Et ego dico vobis]hic
dominus parabolam iſtam adaptat ad noſtraʒ
eruditionem ⁊ ſalutem.⁊ ad elemoſynarum lar⸗
gitionem[Facite vobis amicos]id eſt paupes
⁊ bonos homines:⁊ etiam ſanctos angelos[de
mãmona iniquitatis]Mamon eſt demon tem
ptans de diuitijs male acquirẽdis.Dicuntur au
tem diuitie mãmona iniquitatis:quia frequẽter
ad iniquitatem inducunt:quia faciunt homineʒ
ſuperbire.inebꝛiari luxuriari.ludere.⁊c.Vñ Au
guſtin⁹.Omnis diues aut eſt iniquus: aut heres
iniqui.Item quia raro ſine peccato acquirũtur.
Vnde apl'us.Qui volunt diuites fieri incidunt
in laqueos diaboli.Item qa inequaliter poſſidẽ
tur ab hominibus.Nam vnus in ipſis abundat
⁊ alius parum aut nihil de ipſis habet[Vt cum
defeceritis]Lyra.id eſt in vita per moꝛtem[reci⸗
piãt vos i eterna tabernacula]id eſt per ſua me
rita ⁊ ſuffragia impetrent apud deum vos finali
ter recipi in vitam eternã.Vnde circa pñs euan
geliũ vbi dꝛ Facite vobis amicos de mãmona i
iquitatis.Notandum ꝙ quattuoꝛ modis poſſu⸗
mus nobis facere amicos cum rebus tempoꝛa⸗
libus.Pꝛimo cum integre reſtituũtur heredib⁹.
ea que per rapinam vel per furtum male habita
ſunt.Et ſimiliter petitur remiſſio đ iniuria eis il
lata:differendo reſtitutiõem.Secundo cuʒ igno
ratur cui reſtituatur:⁊ tunc de conſilio confeſſo⸗
ris pauperibus erogetur.Tertio cum aliqs con
tra inſtitutionem eccleſie lucratur:vt laboꝛando
diebus feſtiuis:vel aliter:ita tamen ꝙ non tene⸗
tur ad reſtitutionem vt eſt lucrum de iure mere⸗
tricio.Tunc eñi facienda eſt medicina vnde fa⸗
cta ſunt vulnera.Et danda eſt de hoc elemoſy⸗
na pauperibus. Quarto faciendi ſunt ami⸗
ci de diuitijs : que inique ſeruantur cum ni⸗

mia tenacitate. Poteſt em̄ q̇s damnari: eo ꝙ nō
dat ſua: vt patet Math. xxv. Diſcedite a me ma-
ledicti in ignē eternū. Eſuriui ⁊ nō dediſtis mi-
hi manducare. Unde diues epulo damnatus ē
q̇a nō dedit ſua vt pꝫ Luc. xvi.

Dn̄ica. x. poſt octauas penthecoſtes euāgeliū
ſm Lucam. xix.

In illo tempore. Cū ap-
propinquaſſet ieſus hie-
ruſalem: videns ciuitatē
fleuit ſuper illam: dicens. Quia ſi
cognouiſſes ⁊ tu. Et quidē in hac
die tua que ad pacē tibi: nūc auteꝫ
abſcondita ſunt ab oculis tuis. qꝛ
venient dies in te: ⁊ circūdabunt
te inimici tui vallo: ⁊ circūdabunt
te ⁊ coanguſtabūt te vndiqꝫ: ⁊ ad
terram proſternent te. ⁊ filios tu-
os qui in te ſunt. Et nō relinquēt
in te lapidem ſuper lapidem: eo ꝙ
nō cognoueris tempus viſitatio-
nis tue. Et ingreſſus in templum
cepit eijcere vendētes ⁊ ementes
dicens ill'. Scriptum eſt: quia do-
mus mea dom⁹ orationis eſt. vos
autem feciſtis illam ſpeluncam la-
tronū: ⁊ erat quotidie docens i tē-
plo.

Poſtilla.

Cum appropinquaſſet ieſus
hieruſalem ⁊c. Luc. xix. Hiſtoria hui⁹ euangelij
facta eſt āno chriſti. xxxiij. xiij. kal'. apꝛil'. dn̄ica pal
marū. luna. x. indictione. vi. Ante initiū illi⁹ euan
gelij ſcribit ſanct⁹ lucas in eodē caplo ꝙ domi-
nus ieſus cum in die palmaruꝫ appropinquaret
ad deſcēſum mon̄ꝶ oliueti. ceperūt turbe deſcen
dentiū gaudentes laudare deuꝫ voce magna ſu
per om̄ibus quas viderāt virtutib⁹ dicentes. Be
nedict⁹ qui venit rex in noie dn̄i. pax i celo ⁊ glo
ria in excelſis. Et q̇dam phariſeoꝝ de turbis dix-
erūt ad illuꝫ. Magiſter increpa diſcipulos tuos
Quib⁹ ipſe ait. Dico vobis: q̇a ſi hi tacuerint la
pides clamabūt. Tūc ſeq̇tur euāgeliū hodiernū
[Cum appropinquaret ieſus hieruſalem] Lyra
nō ſolum corporis greſſu: ſ3 etiā cōpaſſionis affe
ctu [videns ciuitatē] ſcꝫ hieruſalē in qua diu vigu
erat cult⁹ diuin⁹ [fleuit ſuper illam] Lyra. ſcꝫ fle-
tu cōpaſſionis. tuꝫ ꝓpter mala culpe que ibi mul-
tiplicata fuerūt. tum ꝓpter mala pene q̄ futura i-
minebāt. Notādum ꝙ chriſtus q̄ter fleuit. Pri-
mo in natiuitate. vt pꝫ Sap. vij. Primā vocem ſi
milē om̄ib⁹ emiſi plorās. Unde etiā canit'. Va-
git infans inter arta poſitus preſepia. Secundo
in lazari ſuſcitatiōe. Tertio ſuper ciuitatem hie-
ruſalem. Quarto in ſua paſſione. vt patet Heb.
v. Cum clamore valido ⁊ lachrymis exauditus
eſt [Quia ſi cognouiſſes] Hor. ſcꝫ ruinā ⁊ ſubu
ſionē que tibi iminet [⁊ tu] ſupple fleres [Et q̇-
dem in hac die tua] ſcꝫ ꝓſpera in qua facis volū
tatē tuā [que ad pacē tibi] ſcꝫ modico tempe du-
raturā. ⁊ ideo nūc gaudes. q̇a iminētia nō vides
[nūc autē abſcōdita ſunt ab oculis tuis] ſcꝫ ma
la que futura ſunt tibi [q̇a veniēt dies in te ⁊ cir-
cūdabūt te inimici tui] Hor. ꝑncipes romani cū
exercitu valde forti [vallo] ad lrām: q̇a tres agge
res dicūtur romani feciſſe circa hieruſalem capi
endā [⁊ coanguſtabūt te vndiqꝫ] ſcꝫ ꝯcludendo
⁊ ꝓhibēdo introitū ⁊ exitū. ⁊ introductiōem vic-
tualiū ⁊ armoꝝ. Unde ioſeph⁹ dicit ꝙ pre angu
ſtia famis mulieres pueros ꝓprios comederūt.
[⁊ ad terrā ꝓſternent te] Capta em̄ ciuitate tur-
res ⁊ mures diruerūt. ⁊ cūcta edificia eiecerūt ad
terrā [⁊ filios tuos qui in te ſunt] Hor. i. habita-
tores tuos aliquos occidēdo. aliq̄s captiuando.

[⁊ nõ relinquẽt in te lapidẽ ſup lapidẽ] ſcʒ fun⸗dit⁹ euertẽdo.hec etiam pʒ ad oculũ.qa ſepulchꝝ chriſti ꝙ olim erat extra ciuitatẽ.iã eſt in medio ciuitatis[eo ꝙ nõ cognoueris tps viſitatiõis tue] ſcʒ quo creator omniũ p incarnatiõis miſterium ⁊ p predicatiõis officiũ te viſitare dignat⁹ eſt.quẽ nõ recepiſti.ſed vſqʒ ad mortem pſecutus fuiſti Sciendũ ꝙ miſericors de⁹ nõ ſtati punit hoies cũ peccant.ſʒ plongat ipis vitam ppt emendaꝫ Sicut hõ cum videt foramẽ in ſotularib⁹ vl' i veſtimẽtis ſuis.nõ ſtatim eos pijcit.ſʒ facit eos refici quouſqʒ nõ ſit ampli⁹ ſpes de reparatiõe ipoꝝ Sic dñs noſter ieſus xps nõ ſtati puniuit hieruſalẽ.ſed p quadragintaduos ãnos ptraxit. ſʒ qa inuenit eã incorrigibilẽ.tũc pmiſit eaꝫ deſtrui a romanis pncipib⁹ ſcʒ Tyto ⁊ veſpaſiano[Et ingreſſus tẽplum]⁊ hoc ppter noſtrã inſtructionẽ Unde Cryſ.Tu xpi imitator fact⁹ cũ ingreſſus fueris aliquã ciuitatẽ.ante oẽm actũ ad ecclĩam curras.qa ppriũ boni filij eſt vt veniẽs pmo currat ad domũ patris[cepit eijcere vẽdẽtes ⁊ emẽtes]Lyra.nã ſacerdotes ppt cupiditatẽ ⁊ auariciã ſuã in pmo atrio tẽpli fecerunt tria loca venalia vt aduenietes ſi nõ haberent qd offerrent inuenirẽt ibi ad emendũ.⁊ ſi aliq non haberent vnde emerẽt.poſuerũt ibi nũmularios a quibus acciperẽt mutuo pecuniã. Sed querit hic quare nõ reſtiterũt xpo.Rñdet lyra ꝙ ex ocul' eius ⁊ facie exibat qdam fulgor terrẽs eos.ita ꝙ nõ audebant reſiſtere.ſicut etiã in voce ſua terruit eos q veniebãt ad capiẽdũ eũ.q cum audirẽt ipm dicentẽ.ego ſum:abierũt retrorſum ⁊ ceciderũt in terrã.vt habet Joh.xviij.In voluntate xpi erat oſtẽdere infirmitatẽ aſſumptã:⁊ etiã ſue diuinitatis vtutẽ[dicẽs ill'.Scriptũ eſt enĩ]Yſa.lvi.[domus mea]Hor.i.meo cultui dedicata. In qbus verbis oſtẽdit ſe eſſe deũ.qa tẽplũ ſolius dei eſt.[dom⁹ oratiõis eſt]nõ dom⁹ negociatiõis:non vane locutiõis:nõ ſpectaculorum. Et ideo dicit Aug⁹.in regula.in oratorio nemo aliqd agat niſi ad qd factuꝫ eſt.vnde ⁊ nomen accepit[Uos autẽ feciſtis illam ſpeluncã latronũ]qa ipſi non curabãt de cultu dei.ſʒ de excoriatione populi p aſtutias exqſitas.Spelunca autẽ latronum dicitur eſſe locus vbi ſpolia que rapiuntur ponuntur.⁊ hoc fecerũt ſacerdotes de templo vt iaꝫ dictum eſt[⁊ erat docẽs quotidie in tẽplo] Unde Greg⁹.Redemptor noſter nec indignis.nec ingratis predicatiõis verba ſubtraxit. In hoc dat nobis exemplum predicandi.Notandum ꝙ illi ad quos pertinet vt predicent frequẽter debent predicare.⁊ qui hoc negligunt:multas cominationes que habentur in ſacris ſcripturis ſm guil. incurrunt.Unde Ezech.xxxiij.Si dicẽte me ad impium.impie morte morieris.⁊ nõ annũciaueris nec locutus fueris vt ſe cuſtodiat impi⁹ avia ſua.ipe impius in impietate ſua morietur.ſanguinem eius de manu tua reqram.Unde Yſa.vi. Ve mihi quia tacui.quia vir pollut⁹ labijs ego ſum.Item.i.ad Cor.ix.Ve mihi eſt ſi nõ euangelizauero vobis.Circa preſens euangeliũ vbi dicitur.videns ciuitatem fleuit ſuper eam.Notãdum ꝙ vt ex ſcriptura haberi poteſt quadruplex eſt fletus chriſti qui ſignat quadruplicem fletũ quem in hac vita habere debemus.Primus eſt fletus infantie.Sicut de chriſto canitur. Uagit infans inter arta poſitus preſepia. Unde Sap. vij.Similem vocẽ omnibus emiſi plorans.qui ſignificat fletum quem debemus habere pro incolatu preſentis miſerie.Unde Auguſtin⁹. Puer qui naſcitur a ploratu incipit. nec ridere poteſt ſtatim natus plorat propheta ſue calamitatis.Secundus eſt fletus quo fleuit ſuper Lazarum ad vitam eum reuocando qui ſignificat fletum quem habere debemus pro patrie dilatiõe. Unde ps.cxix.Heu mihi quia incolatus meus prolongatus eſt.Tertius eſt fletus quo fleuit ſuper ciuitatem hieruſalem in die palmarum. qui ſignificat fletum quem habere debemus p compaſſione miſerorum.vt patet Jere.ix. Quis dabit capiti meo aquam ⁊ oculis meis fontem lachrymarum ⁊ plorabo die ac nocte interfectos filie populi mei.Unde etiam.ij. Corinthior.xi. Quis infirmatur ⁊ ego non infirmor.quis ſcandalizatur ⁊ ego non vror. Quartus eſt fletus q fleuit in cruce.vt patet ad Hebreos.v. Cum clamore valido ⁊ lachrymis offerens exauditus eſt pro ſua reuerentia.qui ſignificat fletum quẽ habere debemus in cruce penitentie ex compunctione peccatorum.Unde ps.vi. Lauabo per ſingulas noctes lectum meum.id eſt cor meuꝫ ⁊ faciem anime mee.Sic fleuit ⁊ lauit Magdalena ⁊ mundata eſt Luce.vij.Sic fleuit ⁊ lauit petr⁹ peccatum ſuum.vt patet Luc.xxij. Egreſſus foras fleuit amare.

Dominica.xi. poſt octauas penthecoſtes.
Euangelium ſm Lucam.xviij.

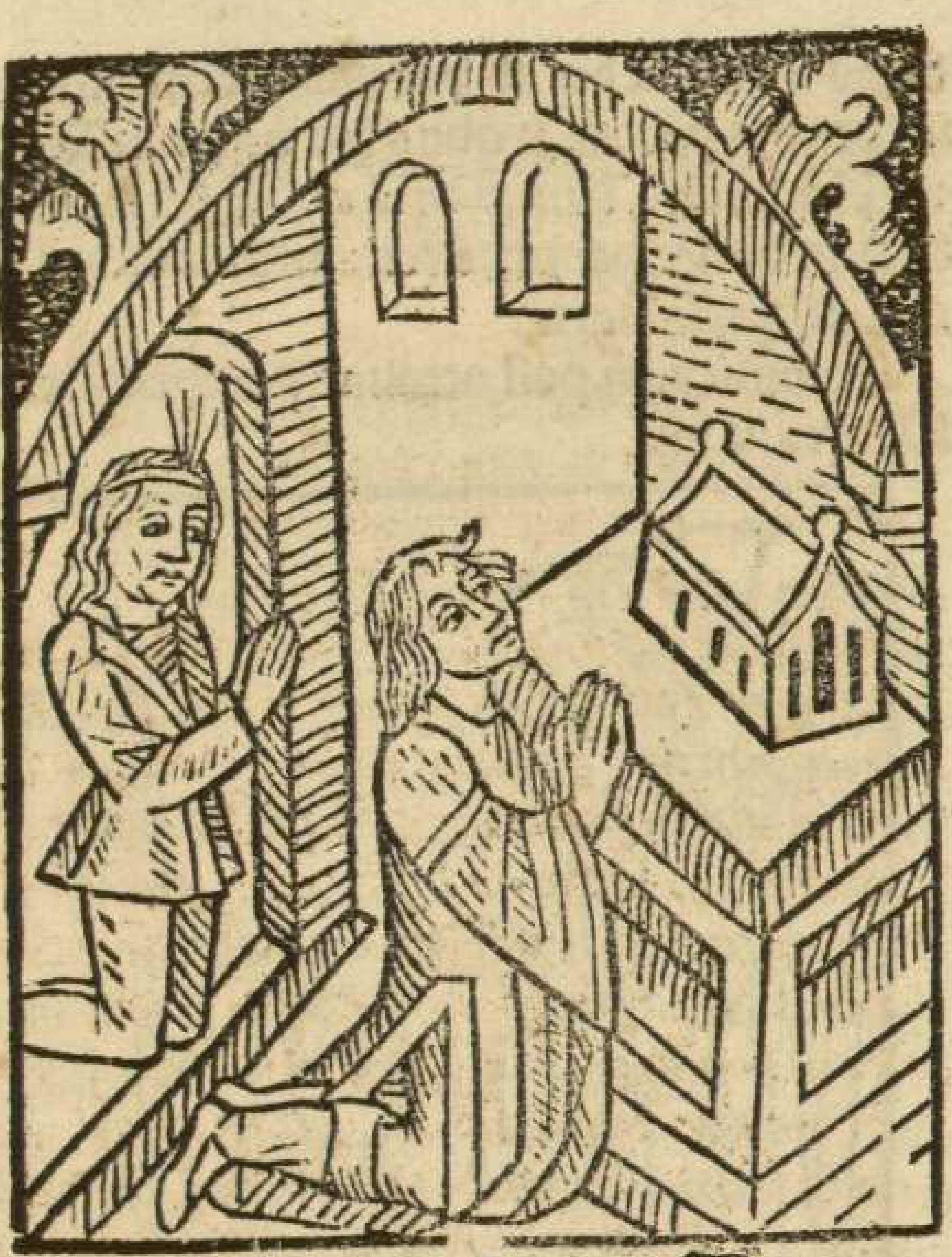

In illo tēpore. Dixit ie-
ſus ad quoſdam qui in
ſe confidebant tanq̄ iu-
ſti: ⁊ aſpernabantur ceteros para
bolam iſtam. Duo homines aſcē
debant in templū vt orarent. vnꝰ
phariſeus: ⁊ alter publicanꝰ. pha-
riſeus ſtās hec apud ſe orabat. de-
us gratias ago tibi quia non ſum
ſicut ceteri hominuꝫ: raptores: in
iuſti: ⁊ adulteri: velut etiā hic pub
licanꝰ. Jeiuno bis in ſabbato. de
cimas do omniū que poſſideo. et
publicanꝰ a longe ſtans nolebat
nec oculos ad celum leuare ſed ꝑ-
cutiebat pectus ſuū dicēs. Deꝰ ꝓ
picius eſto mihi peccatori. Amen
dico vobis: deſcendit hic iuſtifica-
tus in domū ſuā ab illo: quia om-
nis qui ſe exaltat humiliabitur: et
qui ſe hūiliat exaltabit̄. Poſtilla.
Dixit ieſus ad quoſdā qui ⁊c.

Luc. xviij. Hiſtoriā huiꝰ euāgelij dixit dn̄s anno
eius. xxxiij. kal. aprilis. dn̄ica. luna. x. indictiōe. vi
Ante initiū p̄ntis euāgelij ſcribit ſanctꝰ Lucas
in eodē caplo. q̄ xp̄us dixit parabolam iſtā. Iu-
dex q̇dam erat in quadam ciuitate qui deū non
timebat ⁊ hominē nō verebat̄. Vidua aūt q̄daꝫ
in ciuitate illa veniebat ad eū dicens. Vindica
me de aduerſario meo: ⁊ nolebat per multū tp̄s
Poſt hoc dixit intra ſe. Et ſi deum nō timeo nec
hominē reuereor: tn̄ moleſta eſt mihi hec vidua.
vindicabo illam. ſ. faciendo ei iuſticiam: ne in no
uiſſimo veniens ſugillet me. i. ſuffocet me tedio-
ſis clamoribꝰ. Lucanꝰ. Itē ſugillare id eſt ſuffo
care. ſtrangulare. cōdemnare. Tūc poſtmodum
ſeq̇tur euāgeliū hodiernū [Dixit ieſus ad q̄ſdam
q̇ in ſe ꝯfidebāt]. i. ſuis merit̄ [tanq̄ iuſti] cuꝫ tn̄
iniuſti: q̇a humilitatē nō habebant ſine qua nul
lus eſt iuſtus [⁊ aſpernabant̄ ceteros] quia non
attēdebant illud Yſa. xxxiij. Ve q̇ ſpernis: nōne
⁊ ip̄e ſperner̄ [duo homies aſcēderūt in tēplū].
Ly. q̇a ad litterā templū erat in alto ſitum. ſcꝫ in
mōte moria. vt habet̄. ij. paralipo. ij. [vt orarēt]:
nō ad ꝯfabulandum: nō ad mulieres videnduꝫ.
[vnꝰ phariſeus] Gor. i. apparēs iuſtus. Phari-
ſei em̄ diſtiguebātur ab alijs in habitu: in obſer-
uātijs ⁊ cultu religiōis ꝓpter qȯ dicti ſunt pha-
riſei. i. diuiſi ab alijs hoibꝰ [⁊ alter publicanꝰ]. i.
publicis negocijs intērꝰ q̇ de cōi curſu implicant
ad pctm̄ [pharizeus ſtans] Gor. ecce ſuperbia.
cum tn̄ flectere genua vel aliquo alio mō ſe incli
nare [hec apud ſe orabat] Ly. iſte phariſeus ꝓ-
prie nō orauit: ſ magis ſe iactabat dicens [Deꝰ
gratias ago tibi] Gor. Male incepit iſte phari
ſeus oratiōem ſuam. Debuit em̄ icipere in ſui ac
cuſatiōem ſm illud Prouerb. xviij. Iuſtꝰ in p̄n-
cipio accuſator ē ſui. In medio ſupplicare ⁊ ora
re: ⁊ in fine gratias agere: ſicut facit ſacerdos i
miſſa ſua. Primo em̄ accuſat ſe in generali con-
feſſione dicendo. Confiteor. Secundo deuꝫ ſup-
pliciter deprecatur multiplici oratione. Et vltio
deo regratiat̄ in gratiarūactione cum dicit. Ite
miſſa eſt. vel Benedicamꝰ dn̄o. deo gratias [q̇a
nō ſum ſicut ceteri hominū] q. d. ſolus iuſtꝰ ſum
om̄es ceteri peccatores [raptores. iniuſti: ⁊ adul
teri] Gor. raptores em̄ ſunt qui proximoꝝ ſuorū
ſubſtantiam rapiunt. Iniuſti qui perſonas eorū
ledūt ⁊ comp̄mūt. Adulteri qui vxores proximo
rum polluunt [velut etiam hic publicanus] quē
iudicat ⁊ condemnat. Poſt hoc enumerat bona
ſua dicens [Jeiuno bis in ſabbato] id eſt hebdo
mada que apud iudeos tota denoiabatur a ſab-

bato tanꝗ̃ a digniori[Decimas do oim q̃ poſſi-
deo]Ly.phariſei de multis decimas dabát:vt de
mēto.de aueno.⁊ d̾ cimino.vt pꝫ Math.xxiij.ad
qd̾ nō tenebátur vt ceteris iuſtiores appareret.
[ſed publican⁹ a longe ſtás]Lyra. Ecce deuotioꝛ
q̃ſi nō eſſet dign⁹ ad altare appꝛopinquare[nole
bat nec oculos ad celū leuare]Ecce pudoꝛ.quia
ꝓpt̄ pctá ſua ñ audebat celū reſpicere[ſed ꝑcu-
tiebat pect⁹ ſuum]Ecce doloꝛ de peccatꝭ cōmiſ-
ſis[dicens.Deus pꝛopicius eſto mihi peccato-
ri]Ecce vera ⁊ pura ꝯfeſſio.Et iſta iá dicta ſuffi
ciát ad remiſſionē pctōꝝ:ideo ſeq̇tur[Amē].i.ve
raciter[dico vobis:deſcēdit hic]ſcꝫ de tēplo dei
qd̾ erat in mōte[iuſtificat⁹]ſcꝫ de ipſo fact⁹ iuſt⁹
ꝑ gr̄am ⁊ miſcđiam dei.q̇a de⁹ humilib⁹ dat gr̄ti-
am[in domū ſuá ab illo]ſcꝫ phariſeo ſupbo:cu-
ius ſupbia coꝛrūpebat oīa bona opa eius Un
de Aug⁹.Supbia etiá bonis opib⁹ inſidiatur vt
pereát[q̇a omis q̇ ſe exaltat]Ly.ꝑ ſupbiá[hūi-
liabit̄]ꝑ pená[⁊ q̇ ſe humiliat]ꝑ verá ꝯfeſſionē
pctōꝛum[exaltabit̄]in gl̄ia ꝑ remunerationem.
Sicut eñ i ſtatera materiali vna pte depꝛeſſa al-
tera eleuatur ⁊ ecōuerſo.Sic in ſtatera diuie iu-
ſticie decretum eſt vt qui eleuátur ꝑ ſuperbiam i
vita pꝛeſenti:depmátur per pená ꝯfuſibilem i vi
ta futura.Et ecōuerſo q̇ ſpōte humiliátur in pꝛe
ſenti ꝓpt̄ deū:in futuro ad gloꝛiá eleuabunt̄.Cir
ca pn̄s euangeliū vbi dicit̄.Deus ꝓpici⁹ eſto mi
hi peccatoꝛi.Notádum ꝙ q̇libet peccatoꝛ dꝫ pꝛo
ſe laboꝛare vt pn̄iam veram agat in pn̄ti vita.p̄
mo ꝓpter acerbitatē ignis purgatoꝛij.q̇a ignis
ille eſt idē cum igne infernali.ſm Tho. de aq̇no
vn̄ etiá ſanct⁹ Greg⁹.in.iiij.dialo.c.xlv. In eodē
igne purgat̄ elect⁹ ⁊ detinet̄ damnat⁹. Un̄ mgr̄
ſniarū li.iiij.diſt.xliiij.c.vi. Illa pena eſt grauioꝛ
oīmbus alijs.Excedit eñ oēm pená vite pꝛeſen
tis etiá quá paſſi ſunt martyres .Secūdo ratiōe
diuerſitatis penarū.q̇a ibi ſunt pene diūſe ſꝫ di-
uerſitatē pctōꝛum.Eſt ibi ⁊ penarū mod⁹.Nam
ꝑ mēſura peccati erit ⁊ plagarū mod⁹.Deut.xxv
Tertio rōne diuturnitatis.q̇a ibi án⁹ ꝓ die com-
putat̄.Unde Ezech.iiij.Diē ꝓ anno dedi tibi.di
em ſcꝫ in pn̄ti tēpoꝛe ꝓ anno ſcꝫ in futuro.Quar
to rōne infructuoſitat̄:q̇a illa pena non valet ad
meritū:ſ; ſolū ad ſatiſſactiōem:⁊ eſt inuolūtaria.
Pena aūt in vita pn̄ti eſt volūtaria ⁊ meritoꝛia.
Quinto ratione dánoſitatis q̇a ꝙdiu aīa eſt i pe
na caret gl̄ia.modo retardari a gl̄ia excedit oēm
pená vite pn̄tis:⁊ pꝛeſertim in talib⁹ q̇ niſi eſſet
adhuc pena illi perſoluēda:ſtati deum viderent
q̇a tales in gratia moꝛiūtur ⁊ nihil impedit quá

do q̇s in gratia dei ab hac vita decedit:niſi ſolu-
tio pene ꝓ peccatꝭ ꝓ q̇bus hic nō plene ſatiſſec.
⁊c̄. Un̄. Hume. Nunꝗ̃ eñ a quoꝗ̃ dei facies vi-
debitur donec per pená venaliū peccatoꝝ q̄drás
minim⁹ perſoluatur.

Dominica.xij.poſt octauas penthecoſtes ſm
Marcum.vij.

IN illo tempoꝛe. Exiēs
ieſus de finibus tyri:ve-
nit per ſydonē ad mare
galilee int̄ medios fines decapo-
leos:⁊ adducūt ei ſurduꝫ ⁊ mutū:
⁊ depꝛecabātur eū vt imponat illi
manū.⁊ appꝛehēdēs eū de turba
ſeoꝛſum:miſit digitos ſuos in auri
culas eius.⁊ expuēs in terram:te
tigit linguá ei⁹.Et ſuſpiciēs in ce
lum:ingemuit ⁊ ait.Effeta:qd̾ eſt
adapire.Et ſtatiꝫ aperte ſunt au
res ei⁹:⁊ ſolutum eſt vinculuꝫ lin
gue ei⁹:⁊ loquebat̄ recte. Et pꝛe-
cepit ill̄ ne cui dicerēt. Quāto au
tem eis pꝛecipiebat: tanto magis
plus pꝛedicabant:⁊ eo ampli⁹ ad-

mirabantur dicentes. Bene om-
nia fecit: ⁊ ſurdos fecit audire ⁊ mu
tos loqui. Poſtilla.

Exiens Jeſus de finibus tyri ⁊c. Mar. vij. Math. xv. Hoc ſignū fecit domin⁹ ieſus xp̄s anno ei⁹. xxxi. xij. kalen̄. Decembris. feria. v. luna. xvij. indictōne. iiij. Añ initiuꝫ p̄ſentis euāgelij ſcribit ſanct⁹ marcus. vi. caplo: ꝙ vbicū ꝙ domin⁹ ieſus introibat in vicos vel in villas: aut in ciuitates: in plateis ponebāt infirmos et deprecabātur eū vt vel fimbriā veſtimēti ei⁹ tangerēt: ⁊ q̄tq̄t tangebāt eum: ſalui fiebāt. poſtmodum ſeq̄tur euāgelium hodiernū [Exiens ieſus de finib⁹ tyri venit ꝑ ſydonem ad mare galylee] Ly. Tyrus ⁊ ſydō ſunt q̄dam ciuitates ſite in t̄ra ꝓmiſſionis ꝓpe montē lybani. Mare galilee eſt q̄dam lac⁹ per quē tranſit iordanis [inter medios fines decapoleos] Unde Jacob⁹. Decapoleos eſt regio decem vrbiū trans iordanē ad orientem. Et cū veniſſet Jeſus xp̄s ad locū illum. [adducūt ei ſurdū ⁊ mutū] non erat talis a natiuitate nec ab infirmitate ſuperueniente: ſed a demone ip̄m obſidente eius auditū impediente et loquelam. [⁊ dep̄cabanť eū vt imponat illi manum] ſcꝫ vt ip̄m ſic curaret. per quod datur intelligi ꝙ aliquādo p̄cibus ſanctoꝝ ⁊ etiam bonorū hominū ſalus alicui impetratur [Et app̄hēdens eum de turba ſeorſum] Unde Jaco. per q̄d dať intelligi ꝙ ille qui ſaluari deſiderat: malas ſocietates dimittat. [miſit digitos ſuos in auriculas eius] Ly. per digitos intelligitur gratia ſp̄uſſancti quam infundit xp̄s in cor peccatoris [⁊ expuens in terram tetigit linguā eius] ꝑ ſaliuā ſapia diuina intelligitur. Tho. Oīa que in corpore xp̄i fuerunt ſancta ⁊ diuina fuerunt: ſiue veſtimenta eius: ſiue digiti eius. ſiue ſputum eius. Et iō aliquādo curabat ꝑ tactum veſtimētoꝝ: aliquando ꝑ digitū: aliquādo ꝑ ſputū. ſicut ptꝫ hic in euāgelio [Et ſuſpiciens in celū] ꝑ quod docet nos vt ſepe ad celū reſpiciamus. q: ibi ē amic⁹ noſter. auxiliū noſtrū ⁊ hereditas noſtra [ingemuit] quod facere voluit vt oſtenderet hūane nature veritatem. Itē vt oſtenderet peccatorib⁹ gemendi neceſſitatē. q: qui ſanari vult a peccatis ꝑus debꝫ ingemere: vt pꝫ Ezech. xviij. In quacunq̄ hora peccator ingemuerit ⁊c. [Et ait. effeta. q̄d ē adaperire] Ly. oſtendēs ſe verū deū curādo ꝑ impiū [Et ſtatim apte ſunt aures eius. ⁊ ſolutū eſt vinculum lingue eius: ⁊ loquebatur recte] Jacob⁹ Uinculū lingue tūc ſolutum ē quādo homo lingua vtitur ad oratōnem: ad proximi edificatōem ⁊ informatiōem: ad peccati confeſſionē: ⁊ ad dei laudem [⁊ precepit ill' ne cui dicerent] vt vanā gloriam fugiendam eſſe doceret. [Quāto autē eis precipiebat tāto ampli⁹ predicabant] Unde auguſti. per hoc xp̄s volebat pigris oſtēdere cū quāto feruore predicare debent. quib⁹ iubet vt ꝑ dicent quādo illi qui ꝓhibētur tacere non poterant. Lyra. Beneficiatus de beneficijs accep̄tis debet ſe gratum oſtēdere ⁊ benefactorē laudare q̄uis benefactor hoc non querat [⁊ eo amplius ammirabātur] Ly. de tanta humilitate [dicētes. Bene oīa fecit ⁊ ſurdos fecit audire: ⁊ mutos loqui] Circa p̄ſens euangeliū vbi dicitur. Suſpiciens in celum. notādum ꝙ hugo de prato dicit ꝙ quater legimus ihesum oculos ſubleuaſſe Primo paſſurus. vt ptꝫ Johis. vi. Cuꝫ ſubleuaſſet oculos Jeſus ⁊c. Secūdo reſponſum legiſperito daturus. vt patꝫ Luc. x. Tertio ſurdum et mutū ſanaturus. ſic patet in verbis p̄miſſis Suſpiciens in celum ⁊c. Quarto lazarum ſuſcitaturus. vt patet Joh. xi. Ubi ſciendum: ꝙ oculis mentis noſtre celuꝫ reſpicere debem⁹ ⁊ ad ipſū anhelare: ⁊ hoc ꝓpter tria. Primo quia ciuitas noſtra eſt vbi ꝑpetue manere debemus: vt patet Hebre. xiij. Non habem⁹ hic manētem ciuitateꝫ ſed futuram inq̄rimus. Exemplum de illis qui i aliena patria demorātur quomodo cor ad terraꝫ ſuam ponūt ſi illuc redire intēdant: al's non habent ibi cor ſuū ſi in terra i qua habitāt edificāt: ⁊ de patria ſua amplius non cogitant. Secūdo quia ibi eſt pater noſter ⁊ mater noſtra ⁊ fratres ⁊ ſorores ⁊ amici noſtri. ſcꝫ chriſtus ⁊ beata virgo ⁊ alij ſancti qui amplius nos diligūt ꝙ parētes carnales pueros ſuos. Sperare etiam debemus ꝙ ibi ſint anime predeceſſoꝝ noſtrorū qui i fide chriſti mortui ſunt. Oīa iſta trahunt deſiderium hominis ad celuꝫ. Tertia quia ibi ē theſaurus noſter ſcꝫ merces operum noſtrorū: ⁊ etiam meritum chriſti ⁊ beate virginis marie: omniū electorum in celo exiſtentium: qui eſt theſaurus indeficiens omnē ſufficientiā habens. quia nec auferri nec corrūpi poteſt. Magnus autem ⁊ precioſus theſaurus multum trahit cor hominis. vt patet mathei. vi. Ubi eſt theſaur⁹ tu⁹: ibi eſt ⁊ cor tuum.

Dn̄ica. xiij. poſt octauas penthecoſtes euāgelium ſm̄ Lucam. x.

In illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipul' ſuis. Beati oculi qui vident que voſ videtꝭ. Dico em̃ vobiſ ꝙ multi ꝓphete ⁊ reges voluerũt videre que vos videtꝭ: ⁊ nõ viderũt. ⁊ audire que vos auditꝭ ⁊ non audierũt. Et ecce quidam legiſpitus ſurrexit temptãs illũ ⁊ dicẽs. Magiſter quid faciendo vitã eternam poſſidebo. At ille dixit ad euȝ. In lege quid ſcriptum ẽ. Quomodo legis. At ille reſpondẽs dixit. Diliges dñm deũ tuum ex toto corde tuo: ⁊ ex tota anima tua: ⁊ ex omibus viribus tuis: ⁊ ex omi mente tua: ⁊ proximũ tuũ ſicut teipſum. Dixitq; illi. Recte rñdiſti. Hoc fac ⁊ viues. Ille autem volens ſe ipſum iuſtificare dixit ad ieſũ. Et quis eſt me⁹ proxim⁹. Suſpiciens autẽ ieſus dixit. Homo quidaȝ deſcendebat ab hieruſalem in Jericho ⁊ incidit in latrones. q̃ etiam deſpoliauerũt eum: ⁊ plagis impoſitis abierũt ſemiuiuo relicto. Accidit autẽ vt ſacerdos quidã deſcẽderet eadẽ via: ⁊ viſo illo preterijt Similiter ⁊ leuita cũ eſſet ſec⁹ locum ⁊ videret illũ pertranſijt. Samaritan⁹ autẽ q̃dam iter faciens venit ſecus eum: ⁊ vidẽs eum miſericordia mot⁹ eſt: ⁊ appropians alligauit vulnera eius: infundenſ oleum ⁊ vinũ. Et imponẽs illum in iumentũ ſuum duxit illũ in ſtabulum: ⁊ curam ei⁹ egit. Et altera die ꝓtulit duos denarios ⁊ dedit ſtabulario ⁊ ait. Curam illi⁹ habe ⁊ quodcũq; ſuperogaueris ego cũ rediero reddam tibi. Quis horuȝ triũ videtur tibi ꝓximus fuiſſe illi qui incidit in latrones. At ille dixit. Qui fecit miſericordiam ĩ illũ Et ait Jeſus illi. Vade ⁊ tu fac ſimiliter.

Poſtilla.

Beati oculi qui vidẽt que vos videtis. Luc. x. Mathei. xiij. Ante initiũ illi⁹ euãgelij ſcribit ſanctus lucas ꝙ xp̃us dixit diſcipulꝭ ſuis. Qui vos audit: me audit. ⁊ q̊ vos ſpernit: me ſpnit. ⁊ cõuſus ad diſcipulos ſuos dixit [Beati oculi q̊ vident.] ſcȝ non ſolũ humanitateȝ xp̃i ⁊ facta exteriora conſpiciẽdo. ſ; vtutem diuinitatis latentẽ intelligẽdo [que vos videtis] Bora Viderũt em̃ apoſtoli gratioſam pñtiã dñi noſtri ieſu xp̃i i aſſumpta hũanitate. ⁊ crediderunt eũ verũ deũ ⁊ hominẽ. ergo dicti ſunt beati. Sed iudei: pharisei: cayphas: herodes ⁊ pilatus ſolũ viderũt foris xp̃i humanitatẽ: ſ; nõ cognouerunt eius deitatem. ergo non ſunt dicti beati. Vñ Hieronym⁹ in omelia. Illorũ oculos beatos dixit q̊ hoiem videntes deum crediderũt. Vbi notãduȝ ꝙ ſi beati fuerũt oculi qui viderũt xp̃m ⁊ credide

rũt eum deũ: multo beatiores ſunt qui nõ viderũt
xp̃m in humanitate: ⁊ tamẽ crediderũt ip̃m verũ
deũ in ſacramẽto euchariſtie. Vñ Joh. xx. Quia
vidiſti me thoma credidiſti. beati qui nõ viderũt
⁊ crediderũt. [Dico em̃ vobis ꝙ multi ꝓphete ⁊
reges voluerũt videre que vos videtis] ſic Jſaie
lxiiij. q̇ dixit. Utinam diſrũperes celos ⁊ deſcen-
deres. Jtẽ ſicut aggeus q̇ dixit aggei. ij. Ueniat
deſideratꝰ cunctis gentibꝰ. Jtem ſicut Moyſes
q̇ dixit. Mitte dñe quẽ miſſurꝰ es. Jtem ⁊ ꝓphe
ta dauid pſ: cliij. q̇ dixit. Jnclina dñe celos tuos
⁊ deſcende. Et plures alij. [⁊ non viderũt] Hor.
ſcʒ eo modo quo vos videtis. viderũt em̃ ipʒ ſpũ
aliť tñ: ſed iſti corpaľr ⁊ p̃ntiaľr habẽtes eum. ⁊
ab eo que volebant interrogãtes [Et ecce q̇dam
legiſperitus] ſcʒ peritia litterali: non intelligen-
tia ſpũali. Unde ambro. ſup Lucam. Quidã le-
giſperitus verba legis tenẽs ⁊ verba legis igno
rans [ſurrexit] ſcʒ vt meliꝰ audireť [tẽptans eũ ⁊
dicens. Magiſter] Hor. magiſtrũ vocabat cuiꝰ
diſcipulꝰ eſſe nolebat [q̇d faciẽdo vitã eternã poſ
ſidebo] Hor. videť em̃ querere humiliť cũ dixit.
Magiſter. ſapienť cum dixit. q̇d faciendo. vtiliť
cũ addit. vitam eternam poſſidebo. [At ille dixit
ad eũ. Jn lege quid ſcriptũ eſt] ſcʒ in lege diuia
q̄ lex legũ eſt [Quõ legis.] id eſt quõ doces di-
ſcipulos tuos q̇ adhuc neſcis ꝑ quid ꝑueniať ad
vitam eternã [At ille reſpondẽs dixit. Diliges do
minũ deũ tuũ ex toto corde tuo] ſcd̃m Bern̄. id ẽ
ſapienter [ex tota anima tua]. i. dulciter. [ex tota
mente]. i. fortiter [⁊ ꝓximũ tuũ ſicut teip̃m.] id ẽ
ad quod teip̃m ſcʒ ad grãm in p̄ſenti: ⁊ ad gliaʒ
in futuro: vel eo ordine quo teip̃m. ſ. infra deum ⁊
ſuꝑ om̃ia tempalia [Dixitq̧ illi] ſcʒ ieſus phari-
ſeo ⁊ legiſperito [Recte r̃ndiſti] nõ aũt recte fe-
ciſti. q: vt dicit glo. xp̃s laudauit eius reſpõſum:
nõ eiꝰ factũ [hoc fac ⁊ viues] quaſi di. hoc diq̇ et
non facis. ideo ad vitam eternam nõ vadis [Jl-
le autẽ] ſcʒ phariſeus ⁊ legiſꝑitus [volẽs iuſtifi
care ſeip̃m] id eſt demõſtrare iuſtũ [dixit ad ih̃m
Et q̇s eſt meus ꝓximus.] Hor. forſitan putabat
ꝙ xp̃s dixiſſet. iudeꝰ eſt ꝓximus tuꝰ. Et tũc r̃nde
ret oẽm iudeũ diligo ⁊ ſic apparet iuſtus. [Su-
ſpiciens iheſus dixit. Homo quidam deſcende-
bat ab hieruſalem in hiericho] q̄ diſtat a hieru-
ſalẽ ad vnam dietã [⁊ incidit in latrones. q̇ etiaʒ
deſpoliauerũt eũ ⁊ plag̃ impoſitis abierũt ſemi
uiuo relicto] Erat em̃ ad litterã inter irl̃m ⁊ hie-
richo ſolitudo vel deſertum, in quo ſpoliabantur
aliq̄n homies trãſeũtes a latronibꝰ ⁊ occidebãť
in qua ſolitudine captus fuit zedechias rex fugi
ens de irl̃m a ſatellitibꝰ regis babilonis. vt ha-
betur Jere. vlti. Ly. moraliť m̃ exponiť de pctõre
deſcẽdente a ſtatu iuſticie in peccatũ mortale: q̇
ſpoliať a demonibꝰ ⁊ relinq̇tur ſemiuiuꝰ. q: tol-
liť ab eo vita gr̃e remanente vita nature. Miſti
ce etiam ꝑ hoiem iuſtum ſm̃ Hor. intelligiť adã
vel om̃e genus humanũ. ergo diciť [homo q̇dã]
ſcʒ adam vel genꝰ humanũ [deſcẽdebat ab ieru
ſalẽ]. i. de paradiſo ⁊ ſtatu immortalitať [in hie
richo]. i. in miſerias ⁊ defectus p̄ſentis vite [⁊ i-
cidit in latrões] id ẽ in demonũ ptãtes [q̇ ſpolia
uerũt eũ] ſcʒ indumẽto gratie immortalitatis et
innocẽtie auferẽdo. vt patʒ Geñ. iij. Primi parẽ-
tes poſt peccatũ cognouerũt ſe eẽ nudos [⁊ pla
gis impoſitis]. i. naturalibꝰ vulneratis ⁊ debili-
tatis ꝑ peccatũ [abierũt ſemiuiuo relicto] Hõ ſe
miuiuus relinq̇tur q̄n remanẽte vita nature p̄ua
tur vita gratie [Accidit autẽ vt ſacerdos q̇dã de
ſcenderet eadẽ via. ⁊ viſo illo p̄terijt. ſimiliť ⁊ le-
uita] ſacerdos legẽ ſignificat que data ẽ ꝑ moy-
ſen. Leuita ꝓphetas ſignificat: q̇ deſcenderunt
poſt moyſen. hij viderunt genꝰ humanũ ſauciatũ
q: per legẽ cognitio pcti. ſ3 non potuerũt ſanare
genꝰ humanũ [Samaritanꝰ aũt q̇dam]. ſ. qui cu
ſtos interp̄tatur. i. xp̃s q̇ eſt cuſtos verꝰ [iter faci
ens] id eſt de celo deſcendẽs in hũc mũdũ ꝓpter
noſtrã ſalutẽ [videns eũ] ſcʒ oculo miſcdie [mi-
ſericordia motꝰ ẽ] ſcʒ ex paſſiõe [⁊ appropiãs al-
ligauit vulnera eius] ſcʒ in baptiſmo pctã eiꝰ re-
mittẽdo [infundens oleũ ⁊ vinũ] oleũ infundit i
vulnera cũ ſpem penitẽtibꝰ tribuit. Uinũ infun
dit cũ terrore mortis eterne ⁊ penarũ inferni ⁊ di
em iudicij homi incutit [⁊ imponẽs illũ in iumẽ
tũ ſuũ] Vñ grego. Jumẽtũ caro ipiꝰ eſt. in q̇ vul
neratũ poſuit q̄n pctã noſtra ipe portauit ſuꝑ li-
gnũ in corꝑe ſuo. vt pʒ Jſa. liij. Uere languores
noſtros ipe portauit [duxit in ſtabulũ]. i. in p̄ſen
tem eccľiam [⁊ curã eiꝰ egit] q̇a circa egrotũ ſol
licitꝰ fuit ſicut bonꝰ ⁊ fideľ medicꝰ [Altera die.]
p̄ᵃ dies fuit dies paſſiõis. alťa dies reſurrectiõis
⁊ hec ẽ immortalitatis [ꝓtulit duos denarios.]
id ẽ duo teſtamẽta [⁊ dedit ſtabulario]. i. ſummo
pontifici. ſ. petro ⁊ alijs apoſtoľ. q̇bus apuit ſen
ſum vt intelligerẽt ſcripturas veteris ⁊ noui te-
ſtamẽti [⁊ ait. Curam illiꝰ habe] ſupple corpis ⁊
anime. ergo dixit p̄mo ſtabulario. i. petro. Paſce
oues meas [⁊ q̇dcũq̧ ſuperogaueris] ſupple p̄
ceptis meis. ſ. cõſilia ſuꝑaddẽdo. ⁊ cũ ſubditis ⁊
fidelibꝰ laborãdo [⁊ ego cũ rediero.] ſcʒ in iudi-
cio extremo. vt patet Act. i. Sic veniet quemad
modũ vidiſtis eum euntẽ in celum. [reddam ti-

bi.quia domin⁹ ieſus reddet vnicuiq; iuxta ope
ra ſua[Quis hoꝛũ triũ videtur tibi ꝓximus fu
iſſe illi qui incidit inter latrões. At ille dixit. qui
fecit miſcðiam in illuz.] Ubi notandũ ꝙ opinio
iudeoꝛũ erat ꝙ non quilibet homo ꝓximus eſt:
ſed tm̃ iudeus. ergo dicũt iudeũ ꝓximũ ſuum: et
omnẽ aliũ hominẽ alienũ. Ergo xp̃s oſtendit in
pñti euãgelio omnẽ homine eſſe ꝓximũ omni
homi qui facit ei miſericoꝛdiã. Unde Ambroſi⁹
Cognatio non facit ꝓximũ: ſed miſericoꝛdia. vn
de etiam Auguſtinus de doctrina xp̃iana. Pro
pinq̃tas generis non facit proximũ ſed opus mi
ſericoꝛdie impẽſum. Ex quo patet ꝙ quilibet eſt
ꝓximus noſter qui hic viuit. quia cuilibet poteſt
a nobis impẽdi miſericoꝛdia. vel nobis impen
dere[Ait illi ieſus. Uade ⁊ tu fac ſimiliter.] ſcʒ
omnẽ hominẽ eſſe amicũ ⁊ pꝛoximũ reputes: et
ei miſericoꝛdiam impendas affectu ⁊ effectu ſi
cut ſamaritanus illi iudeo fecit. Unde circa pꝛe
ſens euangeliũ vbi dicitur. Beati oculi q̃ vident
queritur in quo beatitudo cõſiſtit. Reſpondetur
ꝙ quidam poſuerũt beatitudinem in bonis coꝛ
poꝛis: vt epicuri. quidam in bonis mũdi. ſcilicet
diuitijs: honoꝛe: potẽtia: ⁊ ſic de alijs. quidaʒ in
virtutibus moꝛalibus ⁊ cognitõne creaturaruʒ.
⁊ maxime ſubſtãtiarum ſeparatarum: vt peripa
thetici. Chꝛiſtus autem veniens in mũdum qui
ad hoc natus eſt vt teſtimoniũ ꝑhiberet veritati
oſtendit ꝙ in omĩbus ſupꝛadictis vera beatitu
do non cõſiſtit: ſed in viſione ⁊ i cognitiõe dei di
cens. Beati oculi ⁊c. Item queritur hic. beatitu
do cuius ſit. ſcʒ an anime vel coꝛpoꝛis. Ad quod
reſpondet hugo de pꝛato: ꝙ beatitudo conſiſtit
ꝑncipaliter in cognoſcẽdo ⁊ amando ⁊ poſſidẽ
do deum. Et beatitudo pꝛincipal'r erit in anima
que deum per eſſentiam cognoſcet ⁊ non per ali
quam ſimilitudinem. ⁊ ipm̃ perfecte poſſidebit
in ſe tãq; pꝛopꝛiũ ⁊ intrinſecũ bonũ. Coꝛpus au
tem habebit quattuoꝛ dotes ſuas que ſunt agili
tas: vt ſubito feratur quocũq; anima volet. Im
paſſibilitas: vt a nulla re poſſit ledi vel pati. ſub
tilitas: ita vt montes penetret. Et claritas: ita ꝙ
in ip̃a claritate coꝛpoꝛis claritas ⁊ gloꝛia anime
cognoſcetur. q̃a anima magis beata clari⁹ coꝛ
pus habebit. Et om̃ia pꝛedicta habebit coꝛp⁹ ex
redũdantia gloꝛie anime in coꝛpus. E contrario
de coꝛpibus impioꝛũ erit. quia erũt groſſa: gra
uia: paſſibilia ⁊ obſcura. Hec ille.

Dñica. xiiij. poſt octauas penthecoſtes euãg.
ſm Lucam. xvij. caplo.

IN illo tempe. Cum iret
Jeſus in hieruſalez: trã
ſibat per mediam ſamari
am ⁊ galileã. Et cum in
grederetur quoddã caſtellum: oc
currerunt ei decez viri lepꝛoſi. qui
ſteterũt a longe: ⁊ leuauerũt vocẽ
ſuam dicentes. Jeſu pꝛeceptoꝛ mi
ſerere noſtri. Quos vt vidit: dixit
Jte oſtendite vos ſacerdotib⁹ Et
factum eſt dum irẽt: mundati ſũt.
Un⁹ ãt ex ill' vt vidit qꝛ mũdat⁹ ẽ:
regreſſus eſt cũ magna voce mag
nificãs deum. ⁊ cecidit in faciẽ an
pedes ei⁹ gratias agens: ⁊ hic erat
ſamaritan⁹. Reſpõdens autẽ Je
ſus dixit. Nõne decẽ mũdati ſunt
⁊ noue vbi ſunt. Nõ eſt inuẽt⁹ qui
rediret ⁊ daret gl'iam deo: niſi hic
alienigena. Et ait illi. Surge ⁊ va
de qꝛ fides tua te ſaluũ fecit.

Poſtilla.

Cum iret Jeſus in hieruſalē

tranſibat ⁊c̄. Luc. xvij. Hiſtoria hui⁹ euāgelij fa
cta eſt anno xp̄i. xxxiij. ij. ydus marcij. feria. ij. lūa
iiij. indictōne. vi. Ante initiū illius euāgelij ſcri-
bit ſanctus Lucas q̄ xp̄s dixit diſcipulis ſuis.
Cum oia feceritis que p̄cepta ſunt vobis: dicite
ſerui inutiles ſum⁹: quod debuim⁹ facere fecim⁹
[Et factū eſt dū iret ieſus in iHr̄m.] ſcʒ ad locum
ſue paſſionis: in q̄ oſtendit ſe ſpōte paſſurū [trā-
ſibat per mediā ſamariā ⁊ galileam] Samaria
erat terra gentiliū: galilea iudeorū. ergo vtraſq̄
ptranſibat q̄ ad ſaluādos gētiles ⁊ iudeos vene
rat [Et cū ingrederet̄ quoddā caſtellū: occurre-
rūt ei decē viri leproſi] Ly. q2 audierant famā de
miraculis xp̄i. [q̄ ſteterūt a longe] Ly. tum ꝑpt̄
xp̄i reuerentiam. tum q̄a nō debebāt approp̄inq̄
re ſanis hominibus ne eos inficerēt. [⁊ leuauerūt
vocem ſuā] Ly. ex magno deſiderio ſanitat̄i; di-
centes. Jeſu p̄ceptor miſerere noſtri]. i. ſolo v̄bo
potes nos curare.] Quos vt vidit dixit. ite oſtē-
dite vos ſacerdotibus [hoc iuſſit xp̄s ꝑpter legi
impletionē. Lex eñ p̄cepit Leuit. xiiij. vt mūda-
tus a lepra ſacerdotib⁹ ſe offerret. ⁊ hoc duplici
de cauſa. Una cauſa q2 ſacerdotes debebāt iu-
dicare vtrū talis eſſet vere curatus. Secūda cau
ſa. quia ꝓ ſua emundatōe tenebat̄ offerre ſacri-
ficiū determinatū in lege. Jtē vt daret nob̄ exem
plū honorādi ſacerdotes. Jtē vt p̄ hoc ſacramē
tum cōfeſſionis exp̄meret. Dicit eñ xp̄s oībus
peccatorib⁹. Jte. quaſi diceret. Nō expectetis q̄
cogami vrgente infirmitate q̄ñ oportet ſacerdo-
tes ad ſe vocari. ſed ite dum ſani eſtis oſtendite
non palliate vos: non alios. q2 alie p̄ſone nō ſūt
nominādē in confeſſione: ſacerdotibus q̄b⁹ data
eſt poteſtas a xp̄o ligandi ⁊ ſoluēdi. vt pʒ Johis
xx. Accipite ſp̄m ſanctum quorum remiſerit̄ pec
cata remittūtur eis [Et factum ē dum irent mū-
dati ſunt] in hoc oſtendit̄ q̄ in vera contritione
peccata dimittuntur peccatori a deo: etiā anteq̄
p̄ueniat ad cōfeſſionē. Uñ in p̄s. xxxi. Dixi cōfi-
tebor: ſupple in futuro. ⁊ tu remiſiſti impietatē
peccati mei. q̄uis poſtea teneatur cōfiteri ſacer
doti loco dei. [Un⁹ ergo ex illꝭ vt vidit quia mū-
datus eſt: regreſſus eſt cū magna voce magnifi-
cans deū] Hor. magnitudo vocis dat intellige-
re magnitudinē fidei ⁊ deuotōnis. [⁊ cecidit in
faciē añ pedes ei⁹] in q̄ notat̄ ei⁹ magna humi-
litas [grās agens] Eſt aūt deo valde accepta-
bilꝭ gratiarū actio. vñ aug⁹. ad aurelianū. Quid
meli⁹ aio gerim⁹ aut ore ꝓbam⁹ aut calamo ex-
p̄imim⁹ q̄ vt deo grās agam⁹: nec dici breui⁹
nec agi fructuoſi⁹ pōt [⁊ hic erat ſamaritanus]
Ly. in hoc innuit̄ q̄ alij nouē erāt iudei nec reu
ſi ſunt ad grās agendū. q2 iudei ſp̄ fuerūt igrati
tā in veteri q̄ i nouo teſtamento de bñficijs dei.
[Rñdens aūt ieſus dixit. Nōne decē mūdati ſt:
⁊ nouē vbi ſunt]. q. d. multi mūdant̄ ⁊ baptizan
tur: tñ pauci ſaluant̄: vt pʒ Math. xx. Mlti ſunt
vocati. pauci v̄o electi [Nō eſt inuēt⁹ q̄ rediret ⁊
daret gl'iam deo niſi hic alienigena.] Ly. in hoc
figuratū fuit q̄ gētiles v̄eturi erāt deuote ad fidē
xp̄i: iudeis remanētib⁹ in ſuo errore [⁊ ait illi. ſur
ge vade] noluit eñ ſurgere niſi iuſſ⁹ [q2 fides tua
te ſaluū fecit] i hoc innuit̄ q̄ magnū eſt meritū
fidei. q2 p̄ fidem p̄ctōr mūdat̄. Jtē p̄ fidē hō iuſti
ficat̄. ad Roma. v. Juſtificati igit̄ ex fide pacem
habeam⁹ ad deū p̄ dñm nr̄m ieſum xp̄m. Jtē p̄
fidē homo fili⁹ dei efficit̄. vt pʒ Joh. i. Dedit eis
p̄tātem filios dei fieri ⁊c̄. Jtē p̄ fidem hō ſaluat̄.
ergo hic xp̄s dixit ſamaritano. Fides tua te ſal-
uum fecit. Unde circa p̄ſens euāgeliū vbi dicit̄.
Jte oñdite vos ſacerdotibus. ⁊ dū irēt mundati
ſunt. vñ hic q̄rit̄. ſi p̄ctōr in t̄p̄ius cordis cōtri tōe
abſoluit̄ añ q̄ p̄ueniat ad ſacerdotē vt hic innui
tur. q2 dū irent mūdati ſunt. q̄d facit poſtmodū
ſacerdos ⁊ a q̄ abſoluit eū. Rñdeo q̄ ſol⁹ deus
abſoluit peccatorē a culpa in ip̄a cordis ꝯtritōe
vt pʒ Jſa. xliij. Ego ſum q̄ deleo iniq̄tates tuas
ꝑpt̄ me. Sacerdos aūt miſterialr̄ ⁊ inſtrumēta-
liter peccatorē a peccato abſoluit: ⁊ nō ſolū oſtē-
dit abſolutū. Eſt eñ ſacerdos miniſter dei ⁊ ei⁹
inſtrm̄ animarū. ⁊ hoc optime oſtēdit xp̄s i laza
ri reſuſcitatōne p̄ quē peccator rediēs ad dei gra
tiam deſignat̄ quē xp̄s ſol⁹ a mortuis reuocauit:
ſ aplis mandauit vt euʒ ſoluerēt. ſic patʒ q̄ fuit
a xp̄o reſuſcitat⁹: ⁊ ab ap̄lis reſolut⁹. Simile eſt
in iuſtificatōe p̄ctōris quem ſol⁹ de⁹ reſuſcitat a
morte culpe reddēs ei grām ſuā: ſ ſacerdos ſol-
uit eū a cathenis p̄ctōꝝ: q̄bus ꝓ talib⁹ culpis li-
gat⁹ tenebat̄. Exemplū. rex vel p̄tās in cōſilio ab
ſoluit malefactorē q̄ tenet̄ in carcere cathenis li
gat⁹. ⁊ miſtri regiſ vadūt ad carcerē ⁊ ex p̄te regiſ
abſoluūt eū a carcere ⁊ cathenis. ⁊ miſtri regiſ va
dūt ad domū ei⁹ ⁊ reddūt ei oia bōa ſua p̄uſ p̄di
ta ſic fac̄ ſacerdoſ q̄ tāq̄ miſter dei abſoluit p̄ctō
rē a cathenis p̄ctōꝝ: ⁊ reducit eū in eccl'ia dei: et
reddit ei oia bona ſua q̄ añ p̄ctm̄ fecerat: ⁊ facit
eū p̄ticipē oim bonoꝝ opeꝝ q̄ fiūt in eccl'ia dei. ⁊
dat ei cibū vite māducare. ſ. corp⁹ xp̄i ⁊ docet quō
debeat viuere ⁊ i via dei ābulare ⁊ nō ſtare. quia
ſtare regredi ē. Sic pʒ q̄ ſacerdos hʒ mag̃ face-

re in iuſtificatōne peccatorꝝ. ⁊ nō ſolū eū oſtēde-
re abſolutū. Vñ iterū hic q̄rit̄ q̄ ſit forma abſolu
tionis a peccatis. Rn̄deo ſcd̄m ſanctū Thomā
de aq̄no q̄ de ſubſtātia forme ē. Ego abſoluo te a
peccatis tuis. ſed p̄mittit̄ oratio. ſ. miſereat̄ tui oi
potens de⁹ ⁊c̄. ne effect⁹ ſacramēti impediatur ex
pte penitēns. Et cōmuniter apponit̄. In noie pa
tris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti. Itē q̄rit̄ an impoſitio ma
nus ſup caput cōfitētis requirat̄. Rn̄detur ſcd̄m
ſanctū Tho. de aq̄no q̄ nō. q̄ꝛ hoc ſacr̄m nō ordi
nat̄ ad cōſequēdā aliquā excellētiam gr̄e: ſ; ad re
miſſionē pctōꝝ. mag̃ aūt in hoc ſacr̄o cōpetit cru
cis ſignatio q̄ꝫ man⁹ impoſitio: in ſignū q̄ p ſan
guinē crucis xp̄i remittūtur pctā ⁊ n̄ ē de neceſſi-
tate ſacramēti ⁊c̄. Itē Tho. dicit q̄ q̄ ip̄etrat ab-
ſolutōem a papa vel legato: caute facit ſi faciat
ſe abſolui ab oib⁹ excōicatōib⁹ ⁊ peccatꝭ de q̄b⁹
nō recolit. q̄ꝛ ſi poſtea recolat de q̄b⁹ nō tenet̄ ite-
rū abſolutionē petere ab excōicatōe: ſ; de pctō ſi
ſit mortale teneat̄ confiteri.

Dn̄ica. xv. poſt octauas penthecoſtes euāge.
ſm̄ Matheum. vi.

In illo tempe. Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis. Ne-
mo poteſt duob⁹ domi-
nis ſeruire. aut em̄ vnū
odio habebit ⁊ alterū diliget. Aut
vnū ſuſtinebit: ⁊ alterū contēnet.
Non poteſtis deo ſeruire: ⁊ mam
mone. Ideo dico vobis ne ſollici
ti ſitis anime veſtre quid mandu-
cetis. neq̄ꝫ corpi veſtro quid indu
amini. Nonne aīa plus ē q̄ꝫ eſca.
⁊ corp⁹ pluſq̄ꝫ veſtimentū. Reſpi-
cite volatilia celi: q̄m non ſerūt ne
q̄ꝫ metunt: neq̄ꝫ cōgregant in hor
rea: ⁊ pater veſter celeſtiſ paſcit ea
Nōne vos magis pluris eſtis illꝭ
Quis autē veſtrum cogitans pōt
adijcere ad ſtaturā ſuā; cubitum
vnū. Et de veſtimentis quid ſolli
citi eſtiſ. Cōſiderate lilia agri quo
modo creſcūt: non laborant neq̄ꝫ
nent. Dico autem vob̄ q̄ neq̄ꝫ ſa
lomon in omī gloria ſua coopertus
eſt ſicut vnū ex iſtis. Si ceī fenū
agri quod hodie eſt cras in cliba-
nū mittit̄: de⁹ ſic veſtit. quāto ma-
gis vos modice fidei. Nolite ergo
ſolliciti eſſe dicētes. q̄d mādućabi
m⁹ aut quid bibem⁹: aut quo ope-
riemur. Hec em̄ oīa gentes inq̄
runt. Scit em̄ pater veſter q̄ꝛ hijs
omībus indigetis. Querite ergo
p̄mū regnū dei ⁊ iuſticiā ei⁹: ⁊ hec
oīa adijcientur vobis. Poſtilla

Nemo poteſt duobus dominiſ
ſeruire. Mat. vi. Luc. xvi. Hec v̄ba euāgelij locu
tus ē ieſus anno ei⁹. xxxiij. idus iulij. feria. v. luna
xvi. indictōe. iiij. Añ initiū p̄ſentis euāge. ſcribit
ſctūs Mat. in eodē caplo. q̄ xp̄s dixit diſcipulis
ſuis. Nolite theſaurizare vob̄ theſauros in terra
vbi erugo ⁊ tinea demolit̄ ⁊ vbi fures effodiūt ⁊
furant̄. Theſaurizate autē vob̄ theſauros i celo
vbi nec erugo nec tinea demolit̄. ⁊ vbi fures nō
effodiūt nec furant̄. Vbi em̄ eſt theſaur⁹ tu⁹: ibi
eſt ⁊ cor tuū. Tūc poſtmodū ſeq̄tur euāge. hodi.
[Nemo pōt duob⁹ dn̄is ſeruire] Dor. ꝯrijs int̄ ſe
differētib⁹ ⁊ ꝯria p̄cipientib⁹. Et q̄libet hoīn h;

vnū illoꝝ duoꝝ. hoc ſic ꝓbaꝛ. q2 oīs hō aut eſt in gr̄a: aut in pctō mortali. Si aūt eſt in gr̄a: tūc hȝ p dn̄o deū. Si aūt ē i pctō mortali: tūc hȝ diabolū p dn̄o. [aut vnū odio hēbit] Gor. ſcȝ diabolū [ꝛ alterū diliget] ſcȝ deum [aut vnū ſuſtinebit.] ſcȝ diabolū quē hō peccādo patiꝛ. ſed nō diligit. [ꝛ alterū ꝯtēnet] ſcȝ deū quē hō peccādo mortaliter ꝯtēnit. Sed deū nemo pōt odire. q2 ſummū ꝛ infinitū bonū eſt. Nec diabolū q̇ſq̄ diligit: ſed peccādo ſe ei ſubijcit [Nō poteſtis deo ſeruire ꝛ māmone]. i. diuitijs. Ly. nō dixit xp̄s: nō poteſtis hr̄e: ſ3 nō poteſtis ſuire. l3 eñ poſſunt hr̄i qn̄ bene diſpēſanꝛ: ſicut ille q̇ in pijs opib9 diuitias expēdit nō ſeruit diuitijs: ſ3 mag̃ diuitie ſeruiūt ſibi q2 eis vtiꝛ ſicut inſtr̄is ad opa vtutū. Vn̄ ambro. ſup lucā. Sicut diuitie ſūt ipedimēta iprobiſ: ita ꝓbis ſunt adiuuamēta vtuꝝ. Et tal' ſiḱ pōt ſuire deo ꝛ vti ipis. [iō dico vob ne ſolliciti ſitꝭ] ſcȝ ſollicitudine nimia. Notādū q̄ xp̄s hic non ꝓhibet laborē q2 hō ad laborē naſciꝛ ſicut auis ad volādū. ſ3 ꝓhibet ſollicitudinē ſupfluā ꝛ inordinatā p quā poſtponūtur bona ſpūalia ꝛ etiā eterna. [aīe veſtre]. i. aīali vite que cibo ſuſtentaꝛ [quid māduceꝭ: neq3 corpori vr̄o q̇d induamini. Nonne aīa plus ē q̄ eſca]. q. d. lōge plus ē [ꝛ corp9 plus q̄ veſtimētū]. q. d. ſi de9 dedit vob maiora. ſ. corp9 ꝛ aīam: ꝯn̄ter etiā dabit minora. ſ. eſcā ꝛ veſtimētū [Reſpicite volatilia celi qm̄ nō ſerūt neq3 metunt neq3 ꝯgregāt in horrea: ꝛ tamē pater veſter celeſtis paſcit ea] Vn̄ ps. cxlvi. Qui dat iumētꝭ eſcā ipoꝝ ꝛ pullꝭ coruoꝝ ꝛc. Multo forti9 hoiem ſufficienter paſcet. Vn̄ Rab. Quis rex militib9 deuotis debitā nō ꝓcurat alimoniā. Quis dominꝰ miniſtris ſuis nō miniſtrat cibaria. q̇s pr̄ non dat filijs alimēta ꝛc. [nōne vos magis pluris eſtis illis]. q. d. multo maioris p̄cij eſtis. Ly. natura humana maioris pōderis ē corā deo. q2 alie creature facte ſunt ꝓpter hoiem: finis aūt nobilior eſt hijs q̄ ſunt ad finē. Si g̃ de illꝭ curat: multo fortius de nob curam hȝ. [Quis aūt vr̄m pōt adijcere ad ſtaturā ſuā cubitū vnū]. q. d. null9. g̃ deus q̇ dat homi incremētū ꝛ q̄titatē ſtature: p ꝯn̄s etiam dabit nutrimētū ꝯueniēs ſtature ꝓut viderit expedire [ꝛ de veſtimētis q̇d ſolliciti eſtis. cōſiderate lilia agri quō creſcūt] ſcȝ tā p̄cioſis coloꝛib9 induta [tn̄ nō laborāt] ſcȝ ad ornandū ſe. [neq3 nent]. i. filant ad faciendū ſibi veſtimētū. ꝛ tn̄ optime veſtiūtur: ſic q̄ regalia veſtimēta excedūt [Dico aūt vob q̄ neq3 ſalomō] q̇ fuit diti ſſim9: ſapientiſſim9: potētiſſim9 int̄ alios reges [i oī gl̄ia ſua coopertus ē]. i. veſtit9 ꝛ ornat9 tam pulchre [ſicut vnū ex iſtis] Gor. q2 in ſalomone fuerūt veſtes aliene: in illo aūt ꝓpe. Itē ille ab arte: iſte a natura. ꝛ iō oēs tinctores pānoꝝ non pn̄t facere colorē viridē ſicut natura in terra naſcētibus. Vn̄ hiero. Quid rubet vt roſa. q̇d cādet vt lilium. [Si eñ fenū agri q̇d hodie ē]. i. in pn̄ti. [ꝛ cras i clibanū mittiꝛ]. i. i furno poneꝛ [de9 ſic veſtit]. i. ſic pulchre: ſic optime ſine ſollicitudine [q̄to magis vos modice fidei] Ly. vocat āt eos q̇ nimis ſollicitāꝛ de tpalib9 modice fidei. q̇a ex defectu fidei ꝓcedit tal' ſollicitudo ſupflua [Nolite ergo ſolliciti eſſe dicētes. q̇d māducabimus: aut q̇d bibem9] hoc ptinet ad alimētū [aut q̄ opiemur] hoc ptinet ad veſtimētū [Hec eñ oia gentes inq̇rūt] Gor. q2 īfideles ſūt ꝛ d̄ eternoꝝ pmiſſiōe nō ꝯfidunt. Ly. Gētiles diuinā ꝓuidētiam circa act9 hūanos negāt [ſcit eñ pr̄ vr̄ celeſtis q2 hijs oib9 indigetꝭ] Gor. Nō ē pr̄ pi9 q̇ nō tribuit neceſſaria filijs q̄ꝝ nouit indigētiā: ſ3 de9 eſt pr̄ vr̄. g̃ ſeruiētib9 ſibi tpalia ſufficienꝛ miniſtrabit [q̄rite g̃ pmū]. i. p̄cipue [regnū dei] de q̇ d̄r Mat. xiij. Fulgebūt iuſti ſicut ſol i reg̃ pr̄is mei. quis h regnū nō deſiderat vbi oēs erūt reges ꝛ regine. g̃ feruēter ꝛ diligēter h regnū ē q̄rendū [ꝛ iuſticiā ei9.] q2 iuſti iperpetuū viuēt ꝛ apud dn̄m ē merces eorū. Sap. v. [ꝛ h oia] ſcȝ tpalia [adijcienꝛ vobis] vn̄ ps. liiij. Iacta cogitatū tuū i dn̄o ꝛ ipe te enutriet. Itē i ps. xxxvi. Nūq̄ vidi iuſtū derelictū. Circa h pn̄s euāg. vbi d̄r. Querite g̃ pmū regnū dei ꝛ iuſticiā ei9. notādū q̄ pctōr q̄rit regnū dei nō pmo: ſ3 vltimo. ſ. in morte. Qn̄ eñ pctōr nō pt pl9 viuere vel qn̄ credit ſibi mortē iminere: tunc q̄rit regnū dei. ꝛ accipit exēplū a latrone i cruce. ſ3 nō a iohe baptiſta q̇ a cunabulꝭ q̄ſiuit regnū dei. ſiliꝛ ſctūs nicola9 ep̄s q̇ q̄rta ꝛ ſexta feria ſemel ſugebat vbera. Siliꝛ Dn̄icus pr̄ nr̄. qui a pueritia ſua dn̄o nr̄o ſeruire ſtuduit. ꝛ ſic de alijs plib9 ſanctꝭ. Cōtra q̇s nō exēplū de q̇nq3 vgib9 fatuis q̇ petierūt oleū in media nocte i vaſis ſuis. i. in vicinitate mortꝭ ꝛ nō obtinuerūt. ſic lāpades eaꝝ ſr̄ extincte: ꝛ ipe excluſe ſūt a reg̃ celoꝝ. Vn̄ aug9. Legi ꝛ plegi ſacrā ſcptura ꝛ n̄ iueni i q̇nq3 milibus ānoꝝ ſaluatū i fine niſi ſolū latronē. Vn̄ etiā Albert9 magn9. Rarū ē q̄ aliq̇s ex amore i fine vite ſue vē peniteat. Itē pctōr q̄rit regnū dei ſ3 n̄ iuſticiā ei9. Ois eñ hō vult eē btūs. q2 vt diꝛ Boet. d̄ ꝯſolatōe phie. Mētib9 hoim naturalr̄ ſūmi boni cupido inſerta ē: ſ3 opa btitudis nō curat facere. Tota die pctōr fabricat ſibi domū i inferno: ꝛ intēdit poſt hanc vitā q̇eſcere ꝛ habitare in celo

Dn̄ica. xvi. poſt oct. pēt. euāg. ſm Lucā. vij

IN illo tempe. Ibat ieſus in ciuitatem q̄ vocat᷑ naim: ⁊ ibant cū eo diſcipuli ei⁹ ⁊ turba copioſa. Cū autē appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunct⁹ efferebatur fili⁹ vnic⁹ matris ſue: ⁊ hec vidua erat ⁊ turba ciuitat᷑ multa cū illa. quā cum vidiſſet ihesus: miſericordia mot⁹ ſuper eam dixit illi. Noli flere. Et acceſſit ⁊ tetigit loculū. hij autē q̄ portabant ſteterunt: et ait. Adoleſcens tibi dico ſurge. Et reſedit qui erat mortu⁹ ⁊ cepit loq. ⁊ dedit illū matri ſue. Accepit autem oēs timor: ⁊ magnificabāt deum dicentes: quia ꝓpheta magnus ſurrexit in nob: ⁊ quia de⁹ viſitauit plebem ſuam. Poſtilla.

Ibat ihesus in ciuitatem q̄ vocatur naym. Luc. vij. hoc miraculū fecit dn̄s ihs anno ei⁹. xxxi. xiij. kal. auguſti. dn̄ica. luna. xxij. indictōne. iiij. Ante hoc euāgeliū ſanauit dn̄s puū Centurionis q̄ acceſſit ad ihm: rogās eū dicens Dn̄e puer me⁹ iacet in domo paraliticus: ⁊ male torquetur. Et ait illi iheſus. Ego veniam ⁊ curabo eū. Et rn̄dens centurio ait. Dn̄e non ſum dign⁹ vt intres ſub tectū meū: ſed tm̄ dic verbo ⁊ ſanabitur puer meus. Et dixit ieſus cēturioni. vade ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi. Et ſanatus ē puer ex illa hora. Et factum ē deinceps [Ibat ieſus i ciuitatem que vocatur naym] Naym eſt ciuitas parua in galilea ꝓpe montē Thabor que diſtat a hieruſalem ad duas dietas [⁊ ibant cū eo diſcipuli eius ⁊ turba copioſa] Ly. turba multa cum dn̄o turba multa cum vidua. Hoc factū eſt vt euidentius eēt miraculum corā multis factū: vt viſo miraculo multi fierēt laudatores dei ⁊ teſtes [Cum appropinqret porte ciuitatis ecce defunct⁹ efferebatur] ſcz ad ſepeliendū [filius vnicus matris ſue: ⁊ hec vidua erat] Ly. antiqtus loca ſepulture erant extra ciuitatē ne ex cadaueribus inficerentur habitatores ciuitatis [Quā cum vidiſſet iheſus miſericordia motus ſup eam.] quia erat vidua. tum quia non habebat aliū filiū a quo poſſet in ſenectute ſuſtentari [dixit illi. Noli flere] q̄ſi diceret cito conſolaberis [⁊ acceſſit ⁊ tetigit loculū] Ly. i. feretrū. Ad hoc em̄ tetigit vt oſtenderet ꝙ corpus ſuū deitati vnitū erat inſtrumētum deitatis etiā in miraculis faciendis [Hij autē q̄ portabant ſteterūt ⁊ ait. Adoleſcens tibi dico.] Hoc. id eſt ꝓpria v᷑tute impero. [ſurge] ſcz a lecto mortis [⁊ reſedit qui erat mortu⁹] ſcilicet p̄ius. quia ſtatum rediit vita per chriſtum. [⁊ cepit loqui] Lyra. vt manifeſte apperet ꝙ erat vere reſuſcitatus [⁊ dedit illū matri ſue.] pus enim dederat in conceptōne [Accepit autē oēs timor] Hora. ſcilicet admiratōnis de tam mirabili ſuſcitatione. Legitur i euāgeliis dominū tres mortuos ſuſcitaſſe. ſ. puellā in domo. vt pz Mat. ix. Adoleſcētē in porta vt in euāge. hodierno. Lazarum in ſepulchro. vt habet Ioh. xi. [Et magnificabāt deū] i. magnū p̄dicabant. Hoc eſt em̄ magnificare deū: de ipo magna credere ⁊ dicere [dicentes. q: ꝓpheta magn⁹ ſurrexit in nob] i legē ⁊ ꝓphetis ꝓmiſſus [⁊ q: de⁹ viſitauit plebē ſuā.] Ly. mittēdo eis ſaluatorē. Circa hoc euāgel. vbi d: noli flere. qrit᷑ vtrū de amici morte aliqs licite poſſit lugere. Rn̄det᷑ ꝙ ſic ꝟ moderate. Sic martha ⁊ maria magdalena fleuerit ſup lazaꝝ frēz ſuū defūctū quē poſtmodum xp̄s a morte ſuſcitauit Scdo qrit᷑: vtꝝ magi flēdū ſit ꝓ morte anime ꝙ corporis. Reſpondet᷑ ꝙ ſic. quia q̄to anima eſt nobilior corpore: tanto magis eſt dolēdū d̄ morte anime ꝙ de morte corporis. vnde Auguſtin⁹

Maius eſt dānum de amiſſione vnius anime ꝙ
mille corporū. Unde Bern. Tot⁹ mūdus ꝓciū
vni⁹ anime eſtimare nō poteſt. Sed vt dicit Au
guſtin⁹. Mirabilis miſeria i hoībus apparet: ꝙ
cū moritᷣ homo ſm corp⁹ om̄es amici ↄueniunt
⁊ plorāt. ſed cū moritᷣ ſm aīam: null⁹ dolet. null⁹
plorat. A corꝑe mortuo nō recedūt donec ſepul-
ture tradatur. Anime vero mortue null⁹ aſſiſtit.
nullus curat eā ad vitā reducere. vtinaꝫ tot face
rent amici pro anima reſuſcitanda: quot face-
rēt ſi poſſent amicū mortuū ad vitam reuocare.
Tertio queritᷣ que debēt nos ↄſolari ſuꝑ mortē
puerorꝫ ⁊ ↄſanguineorꝫ. Rn̄detur ꝙ ad hoc va-
lent quinqꝫ ↄſideratiōes quas fere oēs tāgit bea
tus Hieron̄. in quadā ep̄la. Prima eſt cōſidera-
tio diuine volūtatis cui debem⁹ nos in om̄ibus
ↄformare. Unde Sene. in ep̄la ad Lucillū. Pla
ceat homi q̇cq̇d deo placeat. In ſignū hui⁹ quo
tidie oramus. Fiat volūtas tua ſicut in celo ⁊ in
terra. Nam credere debem⁹ ꝙ de⁹ in meliori ſta
tu hoīem reuocat. Si bon⁹ eſt: ne mal⁹ fiat. ſi ma
lus ne peior efficiatur. Secunda cōſideratio eſt
diuine eq̇tatis. q̇a licitū eſt vnicuiqꝫ qḋ ſuū ē re-
petere. Deus em̄ habet ius ⁊ ꝑtātem repetendi
pueros ⁊ conſanguineos tuos. quia ip̄ius ſunt.
vnde ps̄. Ip̄e fecit nos ⁊ nō ipi nos. Inſuper te
nemur deo ſoluere debitū mortis. q̇a om̄es ſum⁹
ad mortē aſtricti. vt pꝫ Gen̄. ij. Quacūqꝫ die co-
mederitꝭ ex eo: morte morTemini. Unde Heb. ix. ſta
tutū eſt hoībus ſemel mori. Tertia conſideratio
eſt diuine diſpoſitiōis que nouit ꝙ̄diu expediat
homini hic viuere: ⁊ quādo mori. vnde Aug⁹. in
li. ſoliloq̇orū. ḋ ſalute corporis mei ꝙ̄diu mihi ſit
vtile neſcio: tibi domine hoc cōmitto. Sic etiā be-
atus Martin⁹ fecit dicēs. Dn̄e ſi adhuc populo
tuo ſum neceſſarius: nō recuſo laborē: fiat volun
tas tua. O homo attende diligēter quō tot⁹ mū
dus plen⁹ eſt tribulatiōib⁹ ⁊ miſerijs. Hoc patꝫ
q̇a nūc frigus nūc eſtus fames ⁊ ſitis. ſan⁹ ⁊ in-
firm⁹. letus ⁊ triſtis. riſus ⁊ flet⁹. diues ⁊ pauꝑ.
viu⁹ ⁊ mortu⁹. vt patet Job. xiiij. Nunq̄ꝫ in eodē
ſtatu ꝑmanet. Item Job. xiiij. Homo nat⁹ ḋ mu
liere breui viuēs tēpore: repletur multꝭ miſerijs.
Unde refert Solinus de barbarꝭ. ꝙ quādo pue
ri naſcūtur tūc magnū planctū faciūt. Et quan-
do moriūtur: magnū feſtū. Et beat⁹ Hieronim⁹
refert de q̄dam terra vbi vxores cū maritꝭ ſepeli-
untur: eligētes potius mori ꝙ̄ in miſeria viuere.
Quarta conſideratio eſt inutilitatꝭ ⁊ dam̄ifica
tionis: q̇a luctus ⁊ triſticia dāmificāt hominem
in corꝑe ⁊ in aīa. ſm illud Eccl̄. xxx. Multos oc-
cidit triſticia ⁊ nō eſt vtilitas in ea. Unde Pro-
uerb. xxv. Sicut tinea veſtimēto: vmis ligno. ita
triſticia nocet cordi. Etiam nocet anime defun-
cte. q̇a tales ꝓpter nimiam triſticiā erūt indeuo-
ti ⁊ indiſpoſiti ad orandū ⁊ ſuffragandū anima-
bus. Et ſic anime puerorꝫ ⁊ ↄſanguineorum re-
tardantur. Exemplū de hoc quere in ꝓmptuario
exemplorꝫ diſcipuli. xcvij. P. Quinta conſidera
tio eſt future reſurrectionis in qua lete ad vitam
reducetur. qui hic deplangitur. Unde. i. Theſſa
lonicen̄. iiij. Nolumus vos ignorare de dormien
tibus vt non contriſtemini. ſicut ceci qui ſpem n̄
habent. Nam quilibet chriſtianus credere debꝫ
reſurrectionem: ⁊ ſi hic charus ⁊ fidelis tibi fuit
milleſies tibi charior erit in celo. Et ſi ḃ tibi vtil̄
fuit: milleſies tibi vtilior erit in celo. quia omnia
merita tecum condiuidet. Unde Anſelm⁹. vnuſ
quiſqꝫ tantum gaudet de alterius merito. ꝙ̄tum
de ſuo proprio.

Dominica. xvi. poſt octauas penthecoſtes. 17.
Euangelium ſm Lucam. xiiij. capl̄o.

In illo tempore. Cū in
traret ieſus in domū cu-
iuſdam principis phari
ſeorum ſabbato manducare panē
⁊ ipi obſeruabant eum Et ecce ho
mo quidam hydropic⁹ erat an̄ illū

Et reſpondens Jeſus dixit ad legiſperitos ⁊ phariſeos. ſi licet ſabbato curare. At illi tacuerunt. Ipſe vero apprehenſum ſanauit eū: ac dimiſit. Et rñdens ad illos dixit. Cuiꝰ veſtrum aſinus aut bos in puteum cadet: ⁊ non continuo extrahet illum die ſabbati. Et nō poterant ad hec rñdere illi. Dicebat autē ad inuitatos parabolā: intendēs quō primos accubitos eligerent: dicens ad illos. Cum inuitatꝰ fueris ad nuptias nō diſcūbas in primo loco: ne forte honoratior te ſit inuitatꝰ ab eo: ⁊ veniens is qui te ⁊ illū vocauit: dicat tibi: da huic locum: ⁊ tūc incipias cum rubore nouiſſimū locū tenere. Sed cum vocatus fueris: vade ⁊ recūbe in nouiſſimo loco: vt cū venerit qui te inuitauit dicat tibi. amice aſcende ſuperiꝰ. tunc erit tibi gloria coram ſimul diſcūbentibꝰ. Quia omīs qui ſe exaltat humiliabitur. ⁊ qui ſe humiliat exaltabitur.

Poſtilla

Cum intraret ieſus in domum cuiuſdā. Luc. xiiij. Math. xij. Hoc ſignū ⁊ hanc phariſeorū increpationē fecit dñs ieſus āno eiꝰ xxxij. ſabbato. v. nonas octobris. luna. xiij. indictione. v. Ante initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſanctus Lucas in precedēti caplo ꝙ qdā dixit ad ieſum Dñe ſi pauci ſunt: q ſaluātur. Ipſe aūt dixit ad illos. Cōtēdite intrare ꝑ anguſtā portā. qa multi dico vob querēt intrare ⁊ nō poterūt. Cū aūt intrauerit prfamilias ⁊ clauſerit oſtiū: icipiet̄ foris ſtare ⁊ pulſare ad oſtiū: dicētes. dñe aperi nob. ⁊ reſpōdēs dicet vobis. Neſcio vos. vñ ſitis. Tūc incipiet̄ dicere. māducauimꝰ corā te ⁊ bibimus. ⁊ in plateis noſtris docuiſti. Et dicet vob. neſcio vos vnde ſitis. diſcedite a me opariȷ̄ iniqtatis: ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridor dentiū. Et tūc poſtmodū ſeqt̄ euāgeliū hodiernū [Cū intraret ieſus in domū cuiuſdā ꝑncipis phariſeoꝝ] Hor. in domo ꝑncipis phariſeoꝝ ⁊ alioꝝ ſuoꝝ aduerſarioꝝ cōedit xp̄s. ⁊ hoc ꝓpter eoꝝ edificatiōem: ⁊ ꝓpter ꝑfecte caritatis oſtēſiōem: q eſt diligere inimicos. vt pꝫ Luce. vi. Diligite inimicos vr̄os ⁊c. [ſabbato manducare panē] Hor. noie panis vite neceſſaria deſignātur. Intrauit aūt ad comedēdū nō fercula voluptatis: ſ panē neceſſitatis. lyra. Iſte princeps phariſeoꝝ inuitauit xp̄m malicioſe ⁊ nō ex deuotiōe. Unde ſubdit̄ [⁊ ipi obſeruabāt eū] lyra. Attēdētes ſi int̄ epulas aliquid diceret aut faceret vnde eū poſſent accuſare [⁊ ecce hō qdā hydropicꝰ] lyra. Hydropicꝰ dr̄ ab hydor qd̄ ē aq̄. quia hydropicꝰ habet aquā int̄ carnē ⁊ cutē. Et hoc ē ꝓpriū hydropici ꝙ q̄to plꝰ bibit: tanto plꝰ ſitit. [erat ante illū] Cirillus dicit ꝙ ille nō petiuit a xp̄o ſanari timore phariſeoꝝ ⁊ iudeoꝝ: ſed ſolum ſe oſtēdebat vt xp̄s vidēs eū eius miſereret̄ [Et rñdēs ieſus dixit ad legiſpitos ⁊ phariſeos] ly. Nō rñdit ipis ad vba q̄a queſtio nō ꝓponebat̄ ſed ad cogitatōes eoꝝ rñdit. Vñ Beda. Per h oſtendit ſe eſſe verū deū q ſolꝰ nouit corda hoim [Si licet ſabbato curare] Hor. i. ſi licet opa pietatis ⁊ miſericordie facere ſine ſabbati violatiōe cuiuſmodi opꝰ ē infirmū curare [at illi tacuerūt] Beda. Merito tacēt q ꝯ ſe dictū qcqd dixerint videt. Si licet ſabbato curare: cur ipm obſeruāt ſi nō lꝫ: cur pecora curāt [ipe vo apphenſū ſanauit eū] lyra. qa ꝑ ipoſitiōem manꝰ ipm curauit. ⁊ poſtmodū manum retraxit [ac dimiſit] ſcꝫ abire corpalr ſanatū [Et rñdēs ad illos dixit. Cuiꝰ veſtrū aſinꝰ aut bos i puteū cadet ⁊ non ꝯtinuo extrahet illū i die ſabbati] Hor. q. d. ſi ſabbatū non frāgit̄ ſubueniēdo pecoribꝰ: q̄to minꝰ frāgo ipꝫ ſubueniēdo hoibꝰ [⁊ nō poterāt ad h rñdere illi] lyra. tāq̄ ꝯfuſi euidēti rōne. Sꝫ notandū ꝙ mag fuit phariſeoꝝ malicia. qa plꝰ curabāt de aialibꝰ q̄ de hoibꝰ. Sic ⁊ multi plebani ⁊ plati maiorē curā habēt de rebꝰ tpalibꝰ q̄ de aiabꝰ. vñ Criſ. Cadit aſina ⁊ ē qi ſubleuet: perit aia ⁊ nō ē q recogitet [Dicebat autem ad inuitatos parabolam] lyra. ꝯfutādo eos de ſupbia ⁊ ambitiōe indebita [intēdēs quō pmos accubitꝰ eligerēt] Hor. i. quō de pmis accubit̄ obtinēdis laborarēt [Cū inuitatꝰ fueris ad nuptias] Cyrillꝰ. ad nuptias celeſtes. de qbꝰ dr̄ Apoc. xix. Bti q ad cenam agni nuptiarū vocati ſunt [nō diſcūbas in pmo loco] Ille i pmo loco diſcūbit q ſe in corde pfert aliȷ̄s.

ſicut phariſeus q̇ dixit. Nō ſum ſicut ceti hoim.
Secūdo dignitatē ſeu platurā indebite ambien
do: ſic lucifer. Unde Yſa. xiiij. Ero ſilis altiſſimo
[ne forte honoꝛatioꝛ te ſit iuitatꝰ ab eo: ꝛ veniēs
is q̇ te ꝛ illū iuitauit: dicat tibi da huic locū. ꝛ tūc
incipias cū ruboꝛe]. i. cū ꝯfuſione [nouiſſimū lo
cū tenere. Ɛ cum vocatꝰ fueris ad nuptias: vade ꝛ
recūbe in nouiſſimo loco] ſcȝ minoꝛē te alijs re-
putādo: ſicut apl's fecit q̇ dixit. Ego ſum mininꝰ
aploꝝ [vt cū venerit q̇ te inuitauit dicat tibi: ami
ce aſcēde ſupius] ſcȝ in pn̄ti p grām: ꝛ in futuro
p gl'iam [ꝛ tūc erit tibi gl'ia coꝛā ſimul diſcūben
tibꝰ]. i. in eadē btitudine q̇eſcētibꝰ [q̇a ois qui ſe
exaltat] ſcȝ ſupbiēdo [hūiliabit] ncio hic vel in
futuro. vn̄ Prouerb. xxix. Supbū ſeq̇tur hūilitas
[ꝛ q̇ ſe hūiliat] volūtarie ex coꝛde [exaltabit] h
vel in futuro. ſicut oſtēdit btūs Gregꝰ. quadru-
plici exemplo dicens. Pupilla oculi quāto eſt ni
grioꝛ: tanto lucidioꝛ. Candela q̄to magis inclinat
tanto maioꝛi luce perfunditur. Arboꝛ quāto pꝛo
fundius radicat: tāto altius creſcit. Aqua quāto
magis deſcēdit deoꝛſum: tāto magis aſcēdit ſur-
ſum. Sic hō quāto magis vileſcit ſibi ꝛ inclinat
p hūilitatē: tāto magis lumie grē ꝛ gl'ie repletur. ꝛ
quāto magis deſcēdit hūiliādo ſe: tāto magis aſcē-
dit ad deū. Unde circa pn̄s euāgeliuȝ vbi dr̄. Et
ipi obſeruabāt eū. Querit hic an xp̄s debuit te-
nere vitā ſolitariā aut ſocialē. Rn̄deo ꝙ ꝯſidera
to fine ad quē venerat tūc magis decuit eū tene
re vitā ſocialē q̄ ſolitariā. Venerat em̄ pmo ad
oſtendēdū ſe verū deū ꝛ hoieȝ: qđ opoꝛtebat opi
bus appꝛobare ꝛ ſic vitā ſocialē tenere. Secun-
do venerat ad nos infoꝛmādum moꝛibus ꝛ ex-
emplis que nō potuiſſet ſolitarie ſemp ſtando:
q̄re decuit eū vitā ſocialem tenere. Tertio vene-
rat ad liberādum nos tā ab infirmitatibꝰ coꝛpa-
libus q̄ ſpūalibus. q̄re decuit eū talē vitā tenere
vt ſe domeſticū hoibus oſtēdēdo eos attraheret
ad bonū v̇bo. exēplo. ꝛ ꝯſideratiōe. ꝛ ſic eū feciſ
ſe oſtēdunt euangeliſte: dicentes ꝙ ibat de ciui-
tate in ciuitatē: ꝛ in caſtella: ꝛ in villas. ꝛ de iu-
dea in galileam. ꝛ ecōuerſo. ꝛ multuȝ laboꝛabat
pꝛedicando. infirmos ſanando. ꝛ miracula faci
endo: vt daret poſteris intelligere ſe talem vitaȝ
elegiſſe que eſſet nobis magis vtilis: ꝛ melioꝛ ꝛ
vtilioꝛ ꝛ tutioꝛ. quia frater qui iuuatur a fratre: ē
vt ciuitas munita ꝛ firma. Et ve homini ſoli. q̇a
ſi ceciderit non habet ſubleuantem ſe.

Dominica. xviij. poſt octauas penthecoſtes.
Euāgelium ſm̄ Matheum. xxij.

In illo tēpoꝛe. Phariſei
autem audientes ꝙ Je
ſus ſilentium impoſuiſ-
ſet ſaduceis conuenerunt in vnū
Et interrogauit eum vnꝰ ex eis le
gis doctoꝛ: tēptans eum. Magi-
ſter qđ eſt mandatū magnuȝ in le
ge. Ait illi ieſus. Diliges dn̄m de
um tuū ex toto coꝛde tuo: ꝛ ī tota
anima tua: ꝛ in tota mēte tua. hoc
em̄ eſt maximū ꝛ pꝛimū mandatū
Secundum autem ſimile eſt huic
Diliges pꝛoximū tuū ſicut teipſū
In his duobꝰ mandatis vniuerſa
lex pēdet ꝛ pꝛophete Congregatis
autē phariſeis: interrogauit eos di
cens. Quid vobis videtur de chri-
ſto cuiꝰ filiꝰ eſt. Dicunt ei dauid.
Ait illis. Quomodo ergo dauid in
ſpiritu vocat eum dominū dicens
Dixit dominꝰ domino meo: ſede
a dextris meis. donec ponā inimi

cos tuos ſcabellum pedum tuoꝝ Si ergo dauid vocat eũ dominũ quomodo fili⁹ ei⁹ eſt. Et nẽo poterat ei reſpondere verbũ: nec auſus fuit quiſꝗ̃ ex illa die cum ampli⁹ interrogare.

Poſtilla.

Phariſei autem audientes ꝙ ieſus ⁊c̃. Math. xxij. Mar. xij. Luc. xx. Hanc diſputatiõem cum phariſeis fecit dñs ieſus anno eius. xxxiij. xi. kaleñ. aprił. feria. iij. luna. xij. indictione. vi. Ly. Pro intellectu illius euãgelij notãdum ꝙ inter iudeos ꝗdam erãt qui vocabantur zaducei: qui recipiebant tm̃ ꝗnꝗ libros Moyſi ⁊ dicebãt aiam homis eſſe moꝛtalem: ⁊ per ꝯns negabãt reſurrectiõez coꝛpoꝝ. Et iſti saducei acceſſerũt ad ieſum ⁊ interrogauerũt eũ: dicentes. deut. 25 ~~Nume~~. xxv. moyſes dixit. Si quis moꝛtuus fuerit nõ habẽs filium: ducat frater vxoꝛem eius vt ſuſcitet ſemẽ fratris ſui. Erãt autẽ apud nos ſeptem fratres: ⁊ ꝑmus vxoꝛe ducta defunctus eſt. ⁊ nõ habẽs ſemẽ: reliquit vxoꝛem fratri ſuo. Similiter ſecund⁹ ⁊ tertius vſꝗ ad ſeptimũ. Nouiſſime autẽ omniũ mulier defuncta eſt. In reſurrectione ergo cuius erit de ſeptẽ vxoꝛ. omẽs enim habuerũt eam. Scriptũ eſt Deut. xxv. Quando habitauerint fratres ſimul ⁊ vn⁹ ex eis abſꝗ liberis moꝛtu⁹ fuerit: vxoꝛ defuncti nõ nubet alteri. ſ; accipiet eam frater eius ⁊ ſuſcitabit ſemen fratris ſui. Et ꝑmogenitũ ex ea filiuz nomie illi⁹ appellabit vt nõ deleat̃ nomẽ ei⁹ ex iſrahel. Luz autẽ noluerit accipe vxoꝛẽ fratris ſui q̃ ei lege debetur: perget mulier ad poꝛtã ciuitat̃ ⁊ interpellabit maioꝛes natu: dicetꝗ. Non vult frater viri mei ſuſcitare ſemẽ fratris ſui in iſrahel: nec me i ꝯiugiũ ſumere. Statimꝗ eũ accerſiri faciẽt ⁊ interrogabũt. ſi rñderit: nolo eã accipe in vxoꝛẽ: accedat mulier ad eũ coꝛã ſenioꝛib⁹: ⁊ tollet calciamentũ de pede ei⁹: ſpuetꝗ in faciẽ illius ⁊ dicet. Sic fiet homi q̃ nõ edificat domuz fratris ſui: ⁊ vocabit̃ nomẽ illi⁹ in iſrahel dom⁹ diſcalciati. reſpõdẽs aũt ieſus: ait ill̃. Erratis neſciẽtes ſcripturas neꝗ ṽtutem dei. In reſurrectiõe em̃ neꝗ nubẽt. Ly. i. viri nõ accipient vxoꝛes. neꝗ nubẽtur. i. mulieres nõ accipiẽtur a viris. ſ; ſunt ſicut angeli dei. ſcz incoꝛruptibiles. imoꝛtales. Hoꝛ. In hoc ſeculo moꝛimur: ergo naſcimur. ſ; in futura vita nullus moꝛitur: ergo null⁹ naſcit̃. iõ poſt reſurrectiõem gnãlem homies nõ nubẽt neꝗ nubentur. Et audiẽtes turbe: mirabãtur in doctrina eius ſcz ꝙ ita prudenter rñderet. Tũc ſtatim ſeꝗtur euãgeliũ hodiernũ. [Phariſei aũt audientes ꝙ ieſus ſilentiũ impoſuiſſet ſaduceis] ly. Licet em̃ phariſei cõtrarij eſſent ſaduceis in opinione de aie imoꝛtalitate ⁊ de moꝛtuoꝝ reſurrectione: tamẽ cõueniebãt cũ eis in xp̃i ꝑſecutione. Et ideo audientes ꝙ ſilẽtium impoſuiſſet eis [conuenerũt in vnũ] lyra. Ad inuadendũ xp̃m: ⁊ venerũt ad ipm in magna multitudine ad magł eum terrendũ [⁊ interrogauit eũ vn⁹ ex eis legꝭ doctoꝛ]. lyra. Ideo vn⁹ vt ſi confuſus eſſet: ſolus videret̃ confundi. Si aũt vinceret: oẽs viderẽtur ꝑ ipſuz viciſſe: ſm qd̃ dicit Criſ. [Tẽptãs eũ] ſcz cape i ſmone [Mgr̃ qd̃ eſt mandatũ magnũ in lege] vnde Criſ. Mgr̃m vocat cui⁹ nõ vult eſſe diſcipul⁹ [Ait illi ieſus. Diliges dñm deum tuũ ex toto coꝛde tuo] Iſido. Ex toto coꝛde vt oẽs cogitatiões in deũ reflectas [in tota aia] vt omẽs affectiões in deum ꝯuertas [⁊ in tota mente tua] vt omẽs ꝗnꝗ ſenſus xp̃o vacẽt. vnde Bern̄. Toto coꝛde. i. ſapiẽter. tota aia. i. dulciter. tota mẽte id ẽ foꝛtiter [hoc eſt maximũ ⁊ ꝑmũ mãdatũ] ſcz idignitate. q̇a charitas ẽ maioꝛ ⁊ dignioꝛ omibus ṽtutib⁹ [Secũduz aũt ſimile ẽ huic. Diliges ꝓximũ tuũ ſicut teipm] lyra. i. in eandẽ beatitudinẽ ad quã dirigis te [In his duob⁹ mandat̃ vniuſa lex pendet ⁊ ꝓphete] lyra. q̇a omia precepta oꝛdinãtur ad dilectiõem dei ⁊ ꝓximi: quia tria ꝑcepta ꝑme tabule ꝑtinẽt ad dilectiõem dei. Et ꝑcepta ſecũde tabule ꝑtinẽt ad dilectiõem ꝓximi. vnde Criſ. Nõ põt hoiem odire q̇ deũ amat. nec põt deũ amare q̇ hoiem odit. Mgr̃ in. ij. diſtinc̃. xxviij. Qui deum diligit nõ põt eum cõtemnere quẽ deus precepit diligi. ⁊ q̇ diligit ꝓximũ quid in eo diligit niſi deũ. igit̃ vera ⁊c̃. [Congregatis aũt phariſeis] Hoꝛ. ſcz q̇ ad temptandũ venerãt interrogauit eos ieſus dicens [Quid vobis videtur de chꝛiſto]. i. de meſſia in lege ꝓmiſſo [cuius fili⁹ eſt. Dicunt ei. dauid] ſicut dicitur in pſ. cxxxi. De fructu ventris tui ponã ſuꝑ ſedem tuã. [Ait ill̃. Quõ ergo dauid in ſpiritu]. i. ſpũſctõ iſpiratus [vocat eũ dñm dicẽs] in pſ. cix. [Dixit dñs dño meo]. i. filio ſuo [ſede a dextriſ meis]. i. eq̃litate mea ſm ꝙ de⁹. Ul̃ i potioꝛib⁹ bonis ꝑ oib⁹ creaturiſ [donec ponã inimicos tuos ſcabellũ pedũ tuoꝝ] lyra. iſtud complebit̃ in iudicio qñ omia perfecte ſubijcientur ieſu xp̃o [Si g̃ dauid vocat eum dñm ſuũ quõ fili⁹ eius eſt] Hoꝛ. Eſt em̃ xp̃s filius dauid ⁊ etiam domin⁹ deus. Fili⁹

us dauid fuit ſm carnē:ꝛ dn̄s dauid ſm deitatē
Et ſic reſtat ꝙ xp̄s eſt deus ꝛ hō[ꝛ nemo potu-
it ei rn̄dere v̄bum] Nō imerito:cū ſeruo xp̄i ſcili-
cet ſancto Stephano diſputātib⁹ iudeis ꝛ pha-
riſeis nō poterant reſiſtere nec cōtradicere ſpiri
tui q̄ in eo loq̄bat̄.Multo min⁹ xp̄o qui ē fons
ſapientie ꝛ gratie[nec auſus fuit q̄ſꝙ̄ ex illa die
eum ampli⁹ interrogare] ꝑpter timorē ſil'is con
futatiōis.Unde Jere.Confutati ſmonibus vl-
tra nō interrogāt.Ex his oſtēdit̄ ꝙ nō ex deſide
rio diſcēdi:ſꝫ ex malicia tēptādi eū interrogabāt.
Circa p̄ns euāgeliū vbi dicit̄.Diliges ꝓximū tu-
um ſicut teip̄m.dicit Hugo de prato.ꝙ ordo cha
ritat̄ ē vt de⁹ ſup̱ oia diligat̄.Secūdo aia ꝓpria
Ter° aia ꝓximi ꝛ' magis ꝙ̄ vita ꝓpria.Un̄ ꝛ b q̄
ritur vtrū mori ꝓ ſalute ꝓximi ſit de neceſſitate
ſalutis.Reſpondet Hugo de prato:ꝙ mori pro
ꝓximo eſt perfecte charitatis que nō requiritur
de neceſſitate ſalutis:ſed ſolū eſt i viris perfectis
hoc multi doctores tenēt.Unde Hugo.Non te-
nemur ita perfectam habere charitatem ſic̄ xp̄s
habuit.nec conſilia que chriſtus obſeruauit: te-
nemur obſeruare.Sed hoc eſt maius ꝛ perfecti
us quod vnus alteri poſſit facere.ſcilicet mori ꝓ
ipſo.Unde Jobis.xv.Maiorem charitatem ne
mo habet q̄̄ꝙ vt aiam ſuā ponat q̄s pro amicis ſu
is.Unde Aug⁹.Perfecta iſta charitas eſt vt pa
ratus ſit quis mori ꝓ fratribus ſuis.

Dominica.xix.poſt octauas penthec̨.Euan
gelium ſm Matheū.ix.capl̄o.

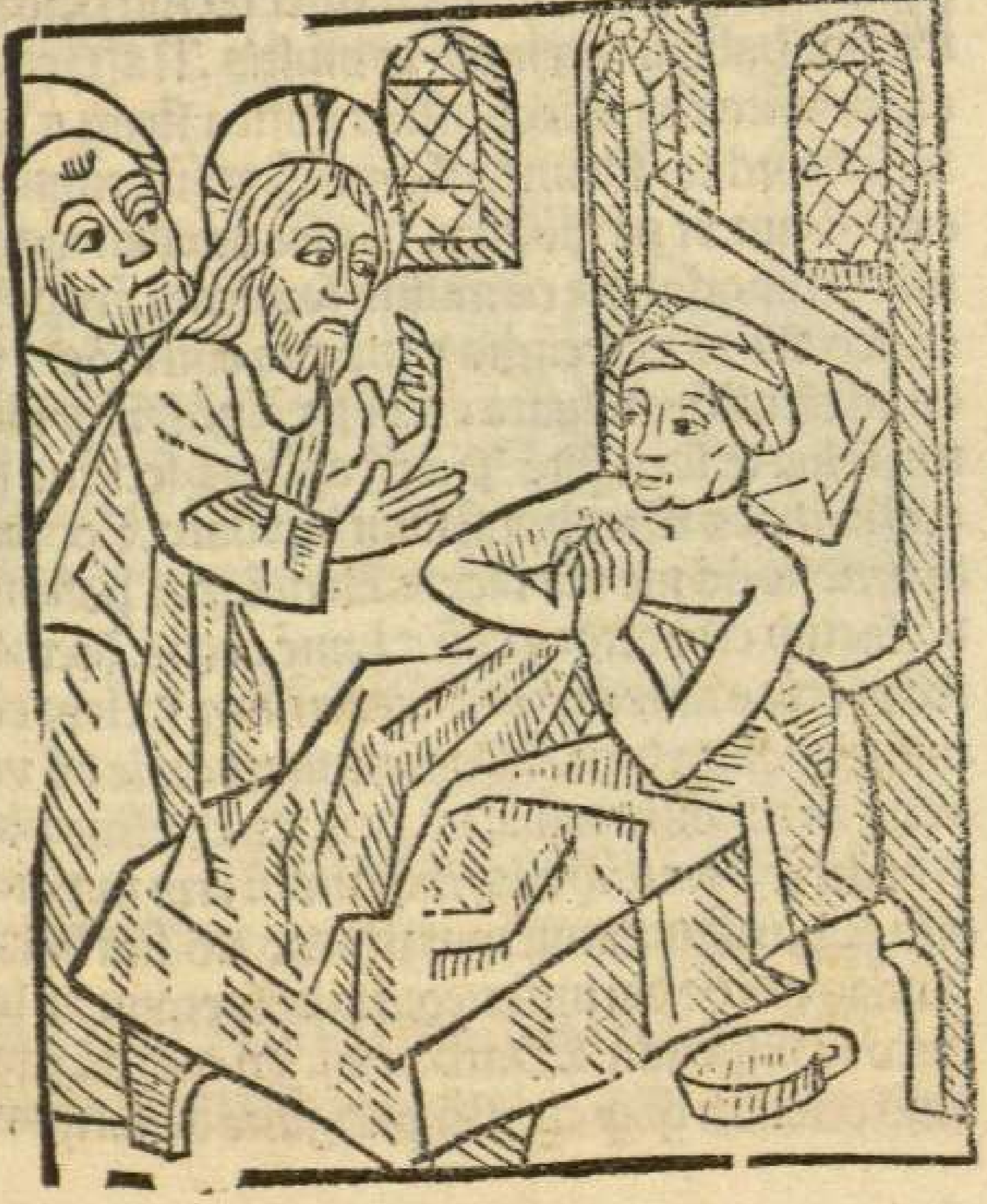

In illo tēpore.Aſcēdēs
ieſus in nauicu lā trāſfre
tauit:ꝛ venit in ciuitatē
ſuam:ꝛ ecce offerebant ei paraliti
cum iacentem in lecto.Uidēs au
tem ieſus fidem illorum:dixit pa-
ralitico.Confide fili: remittūtur
tibi peccata tua.Et ecce quidaꝫ d̄
ſcribis dixerunt intra ſe.Hic blaſ-
phemat.Et cum vidiſſet ieſus co
gitationes eorum dixit eis.Ut
quid cogitatis mala in cordibus
veſtris:quid eſt facilius dicere:di
mittūtur tibi peccata tua:an dice
re ſurge ꝛ ambula.Ut autem ſcia
tis quoniā fili⁹ hōis habet ptā
tem in terra dimittendi peccata.
Tūc ait paralitico.Surge tolle le
ctū tuū ꝛ vade in domū tuam.Et
ſurrexit ꝛ abijt i domū ſuā.Uidē-
tes autē turbe timuerūt:ꝛ glorifi-
cauerūt deum:q̄ dedit poteſtateꝫ
talem hominib⁹. Poſtilla

Aſcendēs ieſus in nauiculam
ꝛc̄.Mat.ix.Lu.v.Hoc ſignū fecit dn̄s ieſus an
no ei⁹.xxxi.xij.kal'.ſeptēbris.feria.v.luna.xiiij.i
dictiōe.iiij.Ante initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſctūs
Mathe⁹ ꝙ chriſto veniēte i regionē geraſeno-
rū.occurrit ei homo habēs multos ſpūs imun-
dos:q̄ſepius cōpedib⁹ ꝛcathenis vinct⁹ diſru-
pit cathenas:ꝛ cōpedes cōminuit.ꝛ nemo potu
it eū domare.ꝛ ſemper nocte ac die in monumē
tis ꝛ montib⁹ erat clamās ꝛ cōcidēs ſe lapidib⁹
Uidēs aūt ieſum a lōge:cucurrit ꝛ adorauit eū
Et interrogabat eū ieſus.Qd̄ tibi nomen ē.Et
dixit ei.Legio mihi nomē eſt:quia [illegible] ti ſumus
Erat ibi circa montē grex porcoꝝ magnus pa-
ſcens in agris.ꝛ dep̄cabātur eum ſpūs:dicētes.
Si eijcis nos hic mitte nos in porcos vt introea
mus in eos.Et ꝯceſſit eis ieſus ſtatim.Et exeū-
tes ſpiritus imūdi:introierūt i porcos.ꝛ magno

impetu grex precipitatus eſt in mare ad duo milia porcoꝝ. ⁊ ſuffocati ſunt in mari. Paſtores autem fugierũt ⁊ nũciauerũt in ciuitatē ⁊ in agros Et egreſſi ſunt videre quid eſſet facti. Et viderũt eũ q̇ a demonio vexabatur ſedentē veſtitũ ⁊ ſane mentis. Et rogabant ieſum vt tranſiret a finibꝰ eorum. [Aſcendens ieſus in nauiculam] Ly. vt per nauigiũ de terra geraſinoꝝ rediret in galileam: vnde illuc venerat [⁊ venit in ciuitatem ſuá] ſcꝫ capharnaum: que fuit metropolis galilee. Et dr̄ ciuitas ſua: q̇a frequēter ibi habitabat. ⁊ i pn cipio predicatiōis ſue multa miracula ibi fecit. ſicut ⁊ bethleem fuit ſua: quia in ea naſci elegit. ⁊ etiam nazareth ſua: q̇a in ea annũciatus eſt ⁊ nutritus fuit [⁊ ecce offerebant ei paraliticum]. Modus aũt offerēdi deſcribitur Marc. ij. quia nō potētes intrare ad chriſti pn̄tiam ꝓpter turbam circũſtantem de tecto domꝰ ſubmiſerunt eũ in lecto. ⁊ hoc fuit magnũ ſignũ fidei ipoꝝ. Propter qd̕ ſeq̇tur [Videns autē ieſus fidem illoꝝ]. Ly. ſcꝫ paralitici ⁊ offerētium [ait paralitico. cō fide fili: remittũtur tibi peccata tua] Ly. ad modum boni medici q̇ primo remouet cauſam morbi: ⁊ tunc poſtmodũ intendit curationi. Infirmitas autē hec fuit inflicta paralitico ꝓpter pctm̄. Et ideo chriſtus primo remouet cauſam dicens [Remittuntur tibi peccata tua] Ad maiorem p̄dictorum intelligentiam ſciendum ꝙ infirmitas corpalis infligitur alicui a deo multis de cauſis. Primo ꝓpter ꝓbatiōem patiētie. ſicut in Job ⁊ Tobia excecato. Unde Tobie. ij. Hanc temptatiōem ideo permiſit deus euenire illi vt poſteris daretur exemplum patientie eius. Secũdo ꝓpt̄ humiliatiōem alicuius: ne in ſupbiam eleuetur. ſicut in Paulo apoſtolo. vt patet. ij. Coꝝ. xij. Ne magnitudo reuelationũ extollat me datus ē mihi ſtimulus carnis mee angelus ſathane: q̇ me colaphiſet. Tertio ad gloriá dei manifeſtandaꝝ. ſicut ⁊ ceco nato dr̄ Job. ix. Neqꝫ hic peccauit neqꝫ parētes eiꝰ. ſcꝫ vt cecus naſceret̄: ſꝫ vt manifeſtarētur opera dei in illo. Quarto infligit̄ ꝓpter peccati cōmiſſi purgatiōem. ſicut patet in Maria ſorore Moyſi: murmurāte cōtra moyſen que fuit facta ꝓpter hoc ad tp̄s leproſa. ⁊ in paralitico iſto de quo fit mentio in euangelio hodierno. Quīto ꝓpter punitiōem pctōꝝ: ſic ꝙ deus incipit pctōrem in hoc mũdo punire vt in eternũ puniatur. vt patet in Antiocho in veteri teſtamento ⁊ etiá in herode in nouo teſtamēto: quos ambos diuina vltio tali morbo ꝑcuſſit vt putreſcerent: ⁊ viſcera de ipis fluerent: q̇ morte mirabili mortui

Maria. Num. 12.

ſunt. ⁊ in preſenti incipit eoꝝ infernꝰ: ⁊ durabit i ꝑpetuũ. Jere. xvij. Duplici contritione ↄtere eos dn̄e [Et ecce quidam de ſcribis]. i. legiſperiti [dicebant intra ſe]. i. cogitabát q̇a verbis hec exprimere nō audebát ꝓpter populum [hic blaſphemat]. i. qd̕ dei eſt ſibi vſurpat. Blaſphemare eſt creature attribuere illud qd̕ ꝓprium ē dei. Dimittere autē pctá ſoli deo cōuenit. Per hoc igitur ꝙ xp̄o blaſphemiá imponebát: q̇a pctá dimittebat patet ꝙ negabát xp̄m eſſe deuꝫ: dicētes ipm̄ eſſe purũ hoiem [Et cũ vidiſſet ieſus cogitatiōes eorum] ſupple iniq̄s q̄s habebát ↄtra eũ ipōnebát ſibi blaſphemiá [dixit. Ut q̇d cogitatis mala in cordibus veſtris] ⁊ in hoc oſtēdit chriſtus ſe eſſe deũ. Unde Criſ. Soliꝰ dei eſt cognoſcere cogitatiōes hominũ [Quid eſt faciliꝰ dicere: dimittũtur tibi peccata tua]. i. ſolo verbo efficere vt dimittátur tibi pctá tua [an dicere: ſurge ⁊ ãbula]. id eſt in v̕bo efficere vt aliq̄s paraliticus ſurgat ſanus ⁊ ambulet [Ut aũt ſciatis vos] phariſei. [q̇a filiꝰ hois]. i. v̕ginis [habet ptátem dimittendi pctá in terra] Ly. vt deꝰ nō vt purꝰ homo [tũc ait paralitico: Surge tolle lectũ tuũ ⁊ vade i domũ tuá. Qui ſtati ſurrexit] ad imperiũ ieſu chriſti [⁊ abijt in domũ ſuá] Ly. in ſignũ ꝑfecte curatiōis [Videntes aũt turbe] ſcꝫ miraculũ factũ in paralitico [timuerũt] Ly. imponere blaſphemiá [⁊ glorificauerũt deũ q̇ dedit ptátem talē] id eſt chriſtũ q̇ eſt virtus dei patris [hominibus]. i. ad ſalutē hominũ. Unde circa pn̄s euãgeliũ vbi dr̄: Dimittũtur tibi pctá tua. Notandum ꝙ hugo de prato dicit ꝙ deus miſericorditer recipit pctōres De hoc habemꝰ exemplũ in multis. Ná Petrus cũ iuramēto negauit chriſtũ ⁊ poſtea fleuit. ⁊ xp̄s miſericorditer ſibi indulſit: ⁊ in gradũ priſtinum eũ reſtituit. vt pꝫ Joh. xxi. Paſce oues meas. itē maria magdalena cũ multis fornicata ē: ⁊ poſtea acceſſit cũ verecũdia ⁊ magna cōtritiōe ⁊ fide ad chriſtũ ⁊ ſaluata eſt. vt pꝫ Luc. vij. Fides tua ſaluá te fecit. Itē Paulꝰ aplꝰs ꝑſecutus eſt eccl'iaꝫ dei: ⁊ Stephanũ iuuit lapidare. ⁊ poſtea dixit. Dn̄e q̇d me vis facere. Actuũ. ix. ⁊ poſtmodũ factus eſt doctor gētiũ ⁊ lumē eccl'ie. Item latro in cruce antea multa latrocinia ⁊ ſcelera cōmiſit. ⁊ poſtea dixit. Memēto mei domie dũ veneris in regnum tuũ. Luc. xxiij. Et chriſtus pluſ ei dedit q̄ petiuit. hodie inq̇t mecũ eris in paradiſo. Chariſſimi: imitemur iſtos: ⁊ nō ſimꝰ ſicut Judas qui de dei miſericordia deſperauit: ⁊ laqueo ſe ſuſpendit. Math. xxvij. In quo dũ grauius offendit q̄ ꝙ chriſtũ ꝑ triginta denarijs vē

bidit. Unde de hoc dicitur in decre. Judas ma-
gis peccauit deſperando ꝙ chꝛiſtum tradendo.
xxiij.q.iij.ſed nõ licet. Non etiã ſicut Cayn q̇ ait
Maioꝛ eſt iniq̇tas mea ꝙ vt veniã merear .geñ.
iiij. Unde Berñ. Mentiris Cayn. maioꝛ eſt dei
pietas ꝙ queuis iniq̇tas. Sequitur in euãgelio
Quidam de ſcribis dixerũt intra ſe: hic blaſphe-
mat. Ubi notandum ꝙ tribus modis blaſphe-
matur deus. Pꝛimo dũ quid attribuitur deo vel
imputatur ei qḋ ſibi nõ ꝯuenit: vt ꝙ ſit malus: i-
iuſtus: maledictus ⁊c̃. Secũdo cum quis remo
uet a deo qḋ ei conuenit: dicendo ꝙ nõ ſit omni-
potens: miſericoꝛs. ⁊ iuſtus. ⁊ cetera talia. Ter-
tio cum q̇s ſibiipſi attribuit qḋ eſt ꝓpꝛiũ dei. ſcȝ
peccata dimittere ⁊ curare. Et iſto tertio modo
dicebant iſti ꝙ chꝛiſtus blaſphemabat. quia qḋ
erat ꝓpꝛium dei ſcȝ peccata dimittere ſibi attri-
buebat: dicens. Dimittunt̃ tibi pctã tua. hec ille.

Dominica. xx. poſt octauas pẽthecoſtes. euã-
gelium ſm̃ Matheum. xxij. caplo.

In illo tempoꝛe. Loque
batur ieſus cum diſcipul̃
ſuis ĩ parabol̃ dicẽs. Si-
mile eſt regnum celoꝛum homini
regi qui fecit nuptias filio ſuo. et
miſit ſeruos ſuos vocare ĩuitatos
ad nuptias: ⁊ nolebãt venire. Ite
rum miſit alios ſeruos dicẽs. Di-
cite inuitatis: ecce pꝛandium meũ
paraui: thauri mei ⁊ altilia occiſa
ſunt ⁊ om̃ia parata: venite ad nu
ptias. Illi aũt neglexerũt ⁊ abierũt
alius in villam ſuam: ali⁹ vero ad
negociationem ſuã. Reliqui vero
tenuerunt ſeruos ei⁹: ⁊ cõtumelia
affectos occiderũt. Rex autẽ cum
audiſſet irat⁹ eſt: ⁊ miſſis exerciti-
b⁹ ſuis perdidit homicidas illos:
⁊ ciuitatem illoꝛum ſuccẽdit. Tũc
ait ſeruis ſuis. Nuptie q̇dẽ para
te ſunt: ſed qui inuitati erãt nõ fu
erunt digni. Ite ergo ad exit⁹ via
rum: ⁊ quoſcunq̄ inueneritꝭ voca
te ad nuptias. Et egreſſi ſerui ei⁹
in vias cõgregauerũt oẽs quos ĩ-
uenerũt ⁊ bonos ⁊ malos. ⁊ ĩplete
ſunt nuptie diſcũbẽtiũ. Intrauit
aũt rex vt videret diſcũbẽtes: ⁊ vi
dit ibi hoĩeȝ nõ veſtitũ veſte nup-
tiali: ⁊ ait illi. Amice quõ huc ĩtra
ſti nõ habẽs veſtẽ nuptialẽ. At il-
le obmutuit. Tũc dixit rex miſtris
Ligatꝭ mãib⁹ ⁊ pedib⁹ ei⁹: mittite
eũ in tenebꝛas exterioꝛes: ibi erit
flet⁹ ⁊ ſtridoꝛ dẽtiũ. Multi eñ ſũt
vocati: pauci vero electi.

Poſtilla.

Simile factũ eſt regnũ celoꝛuȝ
⁊c̃. Math. xxij. Luce. xiiij. Hanc hiſtoꝛiam dixit
dominus anno eius. xxxiij. xi. kalen̄. apꝛilis. feria
iij. luna. xij. indictione. vi. Ante initium illi⁹ euã
gelij ſcribit ſanctus Matheus in p̄cedẽti cap̄.
ꝙ chꝛiſtus dixit p̄ncipibus ſacerdotum ⁊ ſenio-

rib⁹ iudeoꝝ. Quid voƀ videť. homo q̇daꝫ habe
bat duos filios. ⁊ accedēs ad p̄mū dixit. Fili va-
de hodie in vineā meā. Jlle aūt r̄ndēs ait. Nolo.
Poſtea pn̄ia mot⁹ abijt. Accedēs aūt ad alterū
dixit ſimiliť. ⁊ ille r̄ndēs ait. Eo dn̄e ⁊ nō iuit. q̇s
ex duob⁹ fecit volūtatē patris. Dicūt ei. p̄m⁹. Di
cit ill' ieſus. Amē dico vobis: q̇a publicani ⁊ me
retrices p̄cedēt vos in regno dei. Uenit em̄ ad
vos Johānes i via iuſticie ⁊ nō credidiſtis ei. ⁊
publicani ⁊ meretrices crediderūt ei. vos aūt vi-
dētes nec penitētiam habuiſtis poſtea vt crede
retis ei ⁊c. Tunc poſtmodū ſeq̇tur euāgeliū ho-
diernū [Simile factū ē regnuꝫ celoꝝ] Ly. i. ſtat⁹
eccleſie militantis [homi regi q̇ fecit nuptias fi-
lio ſuo] Tūc em̄ de⁹ pater fecit nuptias filio ſuo
quādo naturā hūanam copulauit diuine in vno
ſuppoſito. Que q̇dē nuptie celebrate ſunt i vte-
ro virginali. de quo chriſtus exijt tanq̄ ſponſus
procedēs de thalamo ſuo [⁊ miſit ſeruos ſuos]
Hoꝝ. i. pphetas p̄cedētes [vocare inuitatos]. i.
iudeos [ad nuptias]. i. ad fidē icarnatiōis xp̄i ꝓ
miſſam i patriarchis figuratiue in lege p̄dictam
i ppheť pn̄ūciatā [⁊ nolebāt venire] Ly. creden
do ſcripturis: q̇a nolebāt v̄bis pphetarū credere
⁊ obedire [Jterū miſit alios ſuos] id eſt apoſto
los: quos miſit i oēm ciuitatē ⁊ locū quo ip̄e ven
tur⁹ erat. vt habeť Luc. x. [dicēs. Dicite inuitaťꝭ
ecce prādium meū paraui] Ly. vicꝫ ſacramenta
eccl'ie: ⁊ doctrinā fidei ⁊ ſacre ſcripture ex q̇bus
reficiť aīa. ⁊ potiſſime i ſacramēto euchariſtie: i
quo dať noƀ caro xp̄i in cibū ⁊ ſanguis ei⁹ i po-
tū [thauri mei]. i. patres veteriꝭ teſtamēti [⁊ alti-
lia]. i. patres noui teſtamēti pinguedine charita
tis ſaginati [occiſa ſunt ⁊ om̄ia parata] ſcꝫ quic
q̇d req̇ritur ad ſalutē hominū. loc⁹. cib⁹. ⁊ veſtes
[venite ad nuptias] credēdo. diligēdo. operādo.
[Jlli aūt neglexerūt] q̇a nō timuerūt dn̄m. Qui
em̄ timet deū nihil negligit. Unde ƀ q̄riť vtꝝ
negligētia ſit pctm̄ mortale. Reſpōdeo ſm̄ tho.
q̄ negligētia ſi ꝓuenit ex quadā remiſſiōe volū-
tatis vt nō ꝑcipiāt ea q̄ debēt: ſi omittāt que ſūt
de neceſſitate ſaluť: ſiue ſit act⁹ ſiue ſit circūſtan
tia erit pctm̄ mortale. Uel ſi volūtas ſit intantū
remiſſa vt totaliter a dei charitate deficiat. tal' em̄
negligētia eſt pctm̄ mortale. ⁊ hoc p̄cipue quan-
do ſeq̇tur ex ɔtemptu. Omiſſio vō circa ea q̄ nō
ſunt de neceſſitate ſalutis ob defectū feruoriꝭ: nō
eſt mortale ƀ veniale pctm̄ [⁊ abierūt ali⁹ in vil-
lam ſuā]. i. ad laborē ⁊ occupatiōem corꝑalē cir-
ca terrenarū rerū acq̇ſitiōem [ali⁹ ad negociatio
nē ſuā] Per negociatiōem intelligiť nimia oc-
cupatio mētalis circa tp̄alia ip̄ediēs diuina [Re
liq̇ v̄o tenuerūt ſeruos ei⁹ ɔtumelia affectos oc-
ciderūt] ſcꝫ poſt aſcēſionē chriſti iudei flagella-
uerūt apoſtolos om̄es ſimil' ⁊ poſtmodū ſtepha
nū lapidauerūt. Acť. vij. ⁊ Jacobū fratrē Johā-
nis occiderūt. Acť. xij. [Rex aūt cū audiſſet ira-
tus eſt: ⁊ miſſis exercitib⁹ ſuis] Ly. ſcꝫ exercituꝫ
romanoꝝ ſub p̄ncipib⁹ Tyto ⁊ veſpaſiano: q̇ ex
diuina ordinatiōe venerūt cōtra hieruſalē q̄dra-
geſimoſecūdo āno poſt chriſti paſſionē [perdi-
dit homicidos illos] q̇a in vltionē ſanguis chri
ſti ⁊ ſuoꝝ diſcipuloꝝ ab exercitu romanorū ſunt
trucidati ⁊ captiuati de iudeis vſq̄ ad decies cē
tum milia. vt dicit Joſephus in libro de iudaico
bello [⁊ ciuitatē illoꝝ ſuccēdit] q̇a tūc hieruſaleꝫ
ſuccēſa eſt ⁊ tēplum in ea [Tūc ait rex ſeruis ſu-
is] ⁊ ſeq̇cib⁹ eoꝝ. ꝑ diuinā reuelatiōem [Nuptie
q̇dem parate ſunt] ſacramētū incarnatiōis para
tū eſt. vt natiuitatis p̄dicatio: paſſio chriſti: ⁊ in-
troitus regni aptus eſt ꝑ paſſionē chriſti qui an-
te clauſus fuit [ſed q̇ inuitati fuerant] ſcꝫ iudei
nō fuerūt digni] Ly. ꝓpter ſuaꝫ incredulitatem.
[Jte ergo ad exitus viarū]. i. ad gētes que non
erāt in via mādatorū dei: ⁊ ſine lege viuentes. ⁊
legē ignorātes. Ad illas em̄ gētes iuerūt apoſto
li iudeis nolētib⁹ fidem xp̄ianam recipe. ſicut ha
beť Acť. xiij. dicētib⁹ Paulo ⁊ Barnaba ad iu-
deos. Uoƀ oportebat p̄mo loq̇ verbū dei. ſed q̄-
niā repelliťꝭ illud: ⁊ indignos vos iudicaťꝭ eterne
vite: ecce ɔuertimur ad gētes. ſic em̄ p̄cepit noƀ
deus [⁊ quoſcūq̄ inueneritis vocate ad nuptias
q̇a null⁹ volēs fidē catholicaꝫ recipe repellēdus
eſt [Et egreſſi ſerui eius] ſcꝫ de iudea [in vias]
id eſt in terras gētiliū [congregauerūt om̄es q̄-
cūq̄ inuenerūt: bonos ⁊ malos] Ly. q̇a in eccle-
ſia militāte admixti ſunt boni cū malis [⁊ imple
te ſunt nuptie diſcūbentiū] Ly. q̇a fides catholi
ca diffuſa eſt ꝑ orbē vniūſum [Jntrauit autē rex
vt videret diſcūbētes] lyra. Jntrat autē chriſtus
dupliciter. Primo ſpecialiter in morte cuiuſlibet
homis. Secūdo generalr̄ intrabit in iudicio fu-
turo: diſcernēdo merita ⁊ demerita cuiſlibet ho-
minis [⁊ vidit ibi hoīem nō veſtitū veſte nuptia
li]. i. habentē fidē ſine charitate. Nam veſtis nu
ptialis eſt charitas que diuidit inter filios regni
⁊ ꝑditiōis. vt dicit Aug⁹ [⁊ ait illi. Amice] Lira
Uocať aūt peccator amic⁹ ꝓpter naturā quam
deus creauit: que bona eſt: ⁊ q̄ ad imaginem dei
facta eſt [quō huc intraſti]. i. ſacramēta eccleſie
ſuſcipiēdo: fidē eccleſie cōfitēdo [nō habens ve-
ſtē nuptialē] ſcꝫ in charitate ⁊ bona oꝑa. Unde

Hiero. Ueſtis nuptialis ſunt decē ꝑcepta q̄ in-
cludūtur i charitate dei ⁊ ꝓximi [At ille obmu-
tuit.] Ly. quia in extremo iudicio ꝓpa arguente
ꝯſcia hō pctōꝛ cōuincit̄ ⁊ mut⁹ efficit̄ [Tunc di
xit rex miſtris] Ly. i. angel̄ executorib⁹ diuine iu
ſticie [ligat̄ manib⁹ ⁊ pedib⁹] Ly. qꝛ poſt mortē
nō pōt pctōꝛ bonū oꝑari nec ad ſalutem reuerti
[mittite eū in tenebras extiores] Pctōꝛ i hac vi
ta eſt i tenebrꝭ interiorib⁹. qꝛ adhuc ē i ſpe venie.
In inferno aūt erit i tenebris exteriorib⁹. q̇a erit
extra ambitū diuine miſcdie: ⁊ ſine oi ſpe eterne
gl̄ie. Un̄ Beda. In iferno nulla ē redēptio: nec
dolorū mitigatio [ibi erit flet⁹] Hoc. ex vehemen
tia ardoris [⁊ ſtridor dētiū] ex vehemētia frigorꝭ
vt pʒ Iob. xxiiij. Trāſibūt ab aq̇s niuiū i calorez
nimiū [Multi em̄ ſunt vocati] Ly. ad fidē catho
licā [pauci vero electi] ad gl̄iam. Circa preſens
euāgeliū vbi dr̄. Sil̄e ē regnū celoꝝ. Hugo d̄ pra
to dicit. i. eccl̄ia p̄ſens. qꝛ ſicut de⁹ habitat in cel̄
ꝑ gl̄iam. ita habitat in p̄ſenti eccl̄ia in ſacr̄o eu-
chariſtie. vt pʒ Mat. xxviij. Ecce ego vobiſcum
ſum oib⁹ dieb⁹ vſq̧ ad ꝯſummatōem ſeculi. Itē
ſicut in celo ſunt q̇dā corpa magis ⁊ min⁹ clara.
⁊ vnū illuminat aliud. ⁊ q̇dam ſunt illūinantes:
⁊ q̇dā illuminati. ⁊ q̇dam magꝭ lucēt. ⁊ q̇dā min⁹
vt pʒ Daniel̄. xij. Qui aūt docti fuerit: fulgebūt
q̄ſi ſplēdor firmamenti. ecce min⁹ lucentes. Et q̇
ad iuſticiā erudiūt multos quaſi ſtelle in ꝑpetu-
as eternitates. ecce magis lucētes. Seq̇t̄. homi
regi. xp̄s em̄ eſt verus rex ⁊ potēs rex in om̄ibus
⁊ om̄es reges excedit. qꝛ regnat in celo. in mun-
do. ⁊ in inferno. ad Philip. ij. Donauit illi nomē
qd̄ eſt ſuꝑ om̄e nomē. vt in noie iheſu om̄e genu
flectat̄ celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ. In celo em̄
regnat ꝑ totalem ⁊ vniuerſalē beatoꝝ ſubiectio-
nem. qꝛ ei om̄es ſancti ⁊ angeli ad nutū obediūt
⁊ ei in oibus ſubijciūtur. quod etiā quotidie peti
mus nobis fieri dicētes. Fiat volūtas tua ſicut i
celo ⁊ in terra. vt patʒ Math. vi. Regnat em̄ in
celo ꝑ ſue glorie oſtenſionē ⁊ btām viſionem. q̇a
ibi eius maieſtas ⁊ gloria demōſtrat̄. Unde in
p̄s. Oſtende nob̄ dn̄e faciē tuā ⁊ salui erim⁹. vn̄
Fulgē. Dei faciē ſi oēs icluſi i carcere iferni vide
rent: nullā penā: nullū dolorē: nullā triſticiā q̧ ſē-
tirent. Itē rex noſter ieſus xp̄s regnat in mundo
per patiam ⁊ miam. Nā in magna patia ⁊ mia re
gnat ſuꝑ pctōres. Patient em̄ expectat eos vt cō
uertant̄: ⁊ miſericorditer recipit eos ſi ꝯuertant̄
vt pʒ Eſa. xxx. Propterea expectat dn̄s vt miſere
atur noſtri. Unde etiā Iere. iij. Tu aūt fornicata
es cū amatorib⁹ multis: tamē reuertere ad me et
ego ſuſcipiā te. Sed multi miſeri pctōres pniam
⁊ miam eius contēnūt ⁊ eo ipſo magꝭ peccāt. Un̄
Eccl̄s. viij. Quia non cito ꝓfert̄ ꝯ malos ſnia fi
lij hoim abſq̧ vllo timore ꝑpetrāt mala. Itē ſuꝑ
iuſtos regnat in magnificis gratijs ſpūalit̄ habi
tans in eis: ⁊ ipos dirigēs ⁊ ꝓtegēs ⁊ gubernās
Ipi em̄ ſunt tēplum dei ſpūale ⁊ ſpūſſanctus ha
bitat in eis: vt dr̄. i. Corint. iij. Templū dei ſāctū
eſt qd̄ eſtis vos. Ipi etiā ſunt regnū dei q̇ pro ho
nore dei ⁊ ꝓpa ſalute q̇tidie certāt ꝯ diabolū: mū
dum ⁊ ꝓpam carnē. Et de ill̄ hoſtib⁹ triūphāt.
Un̄ Math. xi. Regnū celoꝝ vim patit̄. ⁊ violēti
id eſt cū violentia p̄liantes rapiūt illud. Itē i in-
ferno regnat ꝑ iuſticie executōem. qꝛ effectū iuſti
cie. ſ. punitōem ⁊ vindictā in dānatos ibi exercet
vt pʒ Deut. xxiij. Reddam vltionē hoſtib⁹. Un̄ ex
hoc ſeq̇tur ꝙ in inferno cognoſcēt impij xp̄m eē
regem oīpotētem q̇ hic noluerūt eū cognoſcere re
gem miſcdem. Seq̇tur hic. Ligatis manibus et
pedibus. Ubi notādum: ꝙ pctōꝛ ſtrictius ligat̄
q̄ꝫ animalia ligantur. Nam ligatur memoria ne re
colet beneficia dei. ligatur voluntas ne deſideret
verba bona. ligatur cor ne penas inferni ⁊ mortē
cogitet: ⁊ mala que incurrit in ſtatu peccati ma-
nens. Et ſimile eſt de om̄ibus potētijs anime in
terius ⁊ exterius. que om̄es fortiter alligant̄. Et
ſicut peccator fuit ligatus in culpa: ſic digne erit
ligatus in pena ⁊c̄.

Dn̄ica. xxij. poſt octauas penth. euangeliū ſm̄
Iohannem. iiij.

In illo tempe. Erat qui
dam regul⁹ cuius fili⁹ in
firmabatur capharnau₃
Hic cu₃ audiſſet quia Je
ſus adueniret a iudea in galilea₃
abijt ad eū: ⁊ rogabat eum vt de-
ſcenderet ⁊ ſanaret filiū ei⁹. Inci-
piebat em̄ mori. Dixit ergo ieſus
ad eum. Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia vide
ritis: non creditis. Dixit ad eū re-
gulus. Dn̄e deſcende priuſq̄ꝫ mo-
riatur filius me⁹. Dixit ei iheſus.
Uade filius tuus viuit. Credidit
homo ſermoni quem dixit ei ieſus
⁊ ibat Jam autē eo deſcendēte ſ-
ui occurrerūt ei: ⁊ nunciauerunt di
centes: quia filius ei⁹ viueret. In
terrogabat autē hora₃ ab eis in q̄
meli⁹ habuerat. et dixerūt ei. q̄a he
ri hora ſeptia reliq̄t eū febris. Co
gnouit ergo pater: quia illa hora
erat in qua dixit ei ieſus: filius tu⁹
viuit. Et credidit ipſe: ⁊ dom⁹ ei⁹
tota.

Poſtilla.

Erat quidam regulus. Johis
iiij. Math. viij. Luce. vij. Miraculum hoc fecit
xp̄s anno ei⁹. xxxi. vi. kalen̄. nouēbris. feria. ij. lūa
xix. indictōne. v. Ante initiū illius euāgelij ſcri-
bit ſanct⁹ Joh. in eodē caplo quō xp̄s ſedēs lo-
q̄batur mulieri. poſtmodū exierūt ſamaritani de
ciuitate ⁊ rogauerūt eū vt ibi maneret. ⁊ manſit
ibi ꝑ duos dies: ⁊ multi ex ſamaritanoꝝ ciuitate
crediderūt i eū dicētes. q: hic ē vere ſaluatoꝛ mū
di. ⁊ poſt duos dies exijt inde ⁊ abijt in galilea₃.
Ip̄e em̄ ieſus teſtimoniū ꝑhibuit. q: ꝓpheta in
ſua patria honoꝛē nō hr̄et. Cū ḡ veniſſet i galile
am acceperūt eū galilei cū oīa vidiſſent q̄ fecerat
hieroſolymis in die feſto. Uenit ḡ ieſus iteru₃ in
chana galilee vbi fecit ex aq̄ vinū [Erat q̇dā re-
gulus] Ly. non accipit̄ hic regul⁹ ꝑ puo rege vt
videt̄ nomē ſonare. q: romani volētes frangere
iudeoꝝ ſupbiam abſtulerūt ab eis regiā digni
tatē: regnū iudee in q̄ttuoꝛ tetrarchias diuidētes
p̄cauere volētes eoꝝ rebellione₃. vnde ꝑ illo tp̄e
null⁹ rex erat in iudea. Dr̄ ḡ iſte regul⁹ q: erat offi
cialis impatoꝛis deputat⁹ ad cuſtodiā galilee. ꝓ
pter qd̄ manebat i capharnaū: q̄ erat metropol'
illius terre. ⁊ diſtat trib⁹ dietis a irl'm. Notādū ꝙ
ſicut dicit tho. iſte regul⁹ interfuit miraclo facto
in nuptijs qn̄ xp̄s aquā in vinū mutauit: q: tunc
credidit: ſ; tn̄ xp̄i diuinitate₃ nō ꝑfecte agnouit. ⁊
ad hoc innuēdū euāgeliſta illud miraculū reme
moꝛat. d. Uenit iterū ieſus i chana galilee vbi vi
nū ex aq̄ fecit [Et erat q̇dam regul⁹ cui⁹ filius in
firmabat̄ capharnaū.] Ly. ⁊ l; eſſet gentil' viſis
⁊ auditis miraculis xp̄i. ſꝑauit ab eo ſanitatem
impetrare filio ſuo. iō ſeq̇tur [Hic cū audiſſet.] ꝑ
famā q̄ pꝛecurrebat aduētum eius in oēm regio-
nem galilee [q: ieſus veniret a iudea in galileā:
abijt ad eum ⁊ rogabat eū] inſtanter ⁊ humilit̄
flexis genib⁹: cōploſis manibus: ꝓfuſis lachry-
mis [vt deſcenderet] q: capharnaū erat in valle
ſita reſpectu chana galilee in q̄ erat xp̄s [⁊ ſana
ret filiu₃ ei⁹. incipiebat em̄ mori]. i. ſigna vicine
moꝛtis in eo apparebāt euidenter [Dixit ergo ie
ſus ad eū. Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia videritis nō credi
tis] non em̄ repꝛhendit eū de petitiōe ſalutis filij
ſui: ſ; de defectu fidei. q: nō credidit plene: ſed ſe-
miplene. Credidit eni₃ in xp̄o eſſe virtutem. ſ. ad
ſanandū filiū: ſed non credidit in eo eſſe diuini-
tatem ꝑ qua₃ eſt vbiq₃: ⁊ vbiq₃ poteſt ſanare. vn̄
fides fuit quādo petijt ſalutem: ſed defect⁹ fidei
quādo requirebat p̄ſentiam xp̄i coꝛpalem. Ex q°
patet ꝙ non credidit xp̄m eſſe verum deū. quia ſi
crediddiſſet ꝙ deus vbiq₃ pꝛeſens eſſet ꝑ p̄ſentia₃
maieſtatis ſue: non dixiſſet deſcēde: ſed dixiſſ; cū
Centurione. Dic verbo ⁊ ſanabitur puer meus.
[Dixit ad eum regulus. domine deſcēde priuſ-
q̄ꝫ moꝛiatur filius meus] Tho. Manifeſtat igit̄
regul⁹ hic incredulitatem ſuā. rogat em̄ vt deſcē
dat priuſq̄ꝫ filius eius moꝛiat̄. q̄ſi xp̄s poſſ; ſana
re infirmū: ſ; non ſuſcitare defunctū. Ly. verūta-
mē q: ex deuotōne repetit petitōem ſuam dicēs
dn̄e deſcende. ideo exaudit̄ a xp̄o. vnde ſequitur.
[Dixit ei iheſus. vade] letus in domum tuam.
[filius tu⁹ viuit] id eſt ꝑfecte ſanitati reſtitutus ē
de ianuis moꝛtis. quia incipiebat mori. vn̄ Chri
ſoſto. Chriſtus ad domū reguli ire noluit: ſed ab
ſens ſanauit filium ei⁹: vt per hoc magis declara
ret diuinitatem ſuā: ⁊ ſic regulu₃ illuminaret ad
veram fidem [Credidit homo ſermoni quem di
xit ei ieſus ⁊ ibat] Lyra. quia fides requiritur ad

obtīnendū dei beneficia [Jam autem eo deſcen
dēte fui occurrerēt ei ⁊ nunciauerūt: dicētes q̇a fi
lius eius viueret] ſcꝫ congaudēdo ipſi [Interro
gauit autē horam ab eis in qua melius habue-
rat] hoc fecit ad certificatōnem miraculi reſpe-
ctu ſui: ⁊ etiam vt ſerui ⁊ aſtantes agnoſcerēt v̓-
tutem xp̄i [⁊ dixerūt ei. quia heri hora ſeptima re
liquit eum febris] vnde Criſoſt. Repente dimi-
ſit eum febris totaliter vt appareret nō eſſe natu
ralis cōualeſcētia. Ex hoc etiam famulos ipi⁹ re
guli ſuſcitauit ad fidem. quia ſubito viderūt eū
cōualuiſſe quod natura facere non poterat [Co
gnouit ergo pater quia illa hora erat in qua di-
xit ei ieſus filius tuus viuit.] referens v̓bum ſuū
ad verbum chriſti. ⁊ horam impetrantis ad ho-
ram recepte ſanitatis [Et credidit ip̄e ⁊ domus
eius tota] Lyra. ad hoc em̄ factum eſt illō mira-
culum: vt iſte regulus gentilis cum familia ſua
crederet in chriſtum. Thomas. Chriſt⁹ non ſo-
lum ſanauit filiū reguli ab infirmitate: ſ; ip̄m re-
gulum ⁊ totā eius familiaꝫ ab infidelitate. quia
credidit ip̄e ⁊ domus eius tota.

Dn̄ica. xxij. poſt octauas penthe. euāgeliū ſm̄
Matheum. xviij.

In illo tempore. Dixit
ieſus diſcipulis ſuis. Si
mile eſt regnū celorū ho
mini regi: q̇ voluit rōnem ponere
cum ſeruis ſuis. Et cū cepiſſꝫ rō-
nem ponere oblat⁹ eſt ei vn⁹ q̇ de
bebat decē milia talēta. Cū autēꝫ
nō haberet vnde redderet iuſſit eū
dn̄s ei⁹ venūdari ⁊ vxorē ei⁹ ⁊ fili-
os. ⁊ oīa q̄ habebat ⁊ reddi. Pro
cidens autē ſeru⁹ ille rogabat euꝫ
dicēs. Patientiaꝫ habe in me: et
om̄ia reddam tibi. Miſert⁹ autēꝫ
dn̄s ſerui illi⁹ dimiſit eū: ⁊ debitū
dimiſit ei. Egreſſus autēꝫ ſu⁹ ille
inuenit vnū de cōſeruis ſuis q̇ de-
bebat ei centū denarios. ⁊ tenens
ſuffocabat eum dicēs. Redde qđ
debes. Et p̄cidens cōſeru⁹ ei⁹: ro
gabat eū dicēs. Patientiā habe i
me; ⁊ om̄ia reddā tibi. Jlle autem
noluit ſed abijt ⁊ miſit eū in carce
rē donec redderet debitū. Viden
tes autem conſerui ei⁹ que fiebāt:
contriſtati ſunt valde. ⁊ venerūt ⁊
narrauerūt dn̄o ſuo om̄ia q̄ facta
fuerant. Tunc vocauit illū domi-
nus ſu⁹ et ait illi. Serue nequam:
om̄e debitum dimiſi tibi: quoniaꝫ
rogaſti me. Nonne ergo oportuit
⁊ te miſereri cōſerui tui: ſicut ⁊ ego
tui miſertus ſum. Et irat⁹ domi-
nus ei⁹ tradidit eum tortoribus:
quouſqꝫ redderet vniuerſū debitū
Sic ⁊ pr̄ me⁹ celeſtis faciet vobiſ ſi
non remiſeritis vnuſquiſqꝫ fratri
ſuo de cordibus vr̄is.

Poſtilla.

Simile ē regnum celorū homi-

ni regi ⁊c̄. Math. xviij. Hiſtoria hui⁹ euāge. fa-
cta eſt anno xpi. xxxij. vi. kaleñ. Septembr. luna
xiij. feria. v. indictōne. v. Añ initiū illi⁹ euāgelij di
xit Petrus ad ieſum. Dñe quotiens peccabit in
me frater meus ⁊ dimittam ei: vſq; ſepties. Dixit
ei ieſus. nō dico tibi vſq; ſepties: ſ; vſq; ſeptuagieſ
ſepties. [ideo aſſimilatū eſt regnū celoꝝ.] Lyra.
ideſt ſtatus eccl'ie militāt. [homi regi] .i. xpo q̇
eſt verus hō ⁊ verus de⁹. rex regū ⁊ dñs dñantiū
[q̇ voluit ratōnem ponere cū ſeruis ſuis] id ē ra
tionem exigere de factis humanis [Et cū cepiſ-
ſet ratōnem ponere: oblatus ē ei vnus. qui debe
bat ei decē milia talenta] Lyra. i. obligatus ad
magnam penā ꝓpter multa pctā. [Cum autem
nō haberet vnde redderet] Gor. id eſt cū viribus
ſuis ſatiſfacere non valeret. homo em̄ ꝑ ſe pt ru
ere: ſ; nō ꝑ ſe reſurgere [iuſſit eū dñs venūdari.]
q̄tum ad aiam [⁊ vxorem] q̄tum ad corpus. [et
filios] q̄tum ad opa [⁊ om̄ia que habebat] q̄tū
ad tempalia [⁊ reddi] nam iſta om̄ia venūdant
id eſt ꝑ peccatum mortale offerūtur. [Procidēs
autem ſeru⁹ ille rogabat eū dicens. Patientiam
habe in me] dando locum ⁊ tp̄s penitētie [⁊ oia
reddam tibi] ꝑ opera pnie ſatiſfaciendo iux̄ poſ
ſe [Miſertus autē dñs ſerui illi⁹.] q: miſericors
⁊ miſerator dñs [dimiſit eum.] Gor. ſcʒ liberum
a captiuitate culpe [⁊ debitū dimiſit ei.] vñ Cri-
ſoſto. Uide miam dei. petierat dilatōnem ⁊ acce
pit oim peccatoꝝ remiſſionem [Egreſſus autem
ſeru⁹ ille] ſcʒ a facie dñi ſui ꝑ recidiuū peccati [i-
uenit vnū de cōſeruis ſuis] Ly. id eſt de homib⁹
q̇ ſunt ſerui dei cum ipo [q̇ debebat ei centum de
narios] id eſt modicū eum offendebat. q: offen-
ſa in hoiem modica eſt reſpectu offenſe cōmiſſe
in deū [⁊ tenens ſuffocabat eū] Ly. id eſt ſtrāgu
labat [dicens. Redde qd̄ debes] Ly. oſtēdit au-
ſteritas in repetendo vindictam a ꝓximo [⁊ ꝓci
dens cōſeruus ei⁹] Gor. ideo debuit miſereri. q̇a
ꝓcidit ⁊ q: ſeru⁹ eiuſdē dei fuit [rogauit eū diceſ
Patiam habe in me ⁊ oia reddā tibi] ly. q. d. pa
ratus ſum ſcd̄m poſſibilitatem meā ſatiſfacere ti
bi. [Ille aūt noluit ſ; abijt ⁊ miſit eū in carcerē
donec redderet debitum] Ly. in quo notatur cru
delitas in modo repetendi vindictam [Uidētes
autē cōſerui ei⁹] Glo. intli. id eſt angeli q̇ referūt
ad deū geſta hoim. vt pʒ Apoc. xxij. Cōſeru⁹ em̄
ſū tu⁹ ⁊ fratrū tuoꝝ [q̄ fiebant] om̄ia em̄ opera q̄
agimus ⁊ ſupplicia que patimur vident [contri
ſtati ſunt valde.] Glo. ꝓpter afflictōnem xpiani
Notandum ꝙ angeli cōtriſtantur ad culpam: et
letātur ad penitētiam. vt patet Luc. xv. Gaudiū

eſt angelis dei ſuꝑ vno peccatore penitentiā agē
te ⁊c̄. Et venerūt ⁊ narrauerūt dño om̄ia que fa
cta fuerant] ſcʒ querimoniā de perſecutorib⁹ ꝓ-
ponendam [Tunc vocauit eum dñs ſuus] Lyra
iſta vocatio fit in morte vbi de om̄ibus reddem⁹
ratōnem [Serue nequā. om̄e debitum dimiſi ti-
bi] Ly. id eſt magnam offenſam in me cōmiſſā.
[quoniā rogaſti me. Nonne ergo oportuit et te
miſereri conſerui tui] parua remittendo [ſicut et
ego tui miſertus ſum. ⁊ iratus domin⁹ eius tra-
didit eum tortoribus] Ly. id eſt demonibus qui
in hoc executores ſunt diuine iuſticie [donec red
deret vniuerſum debitum] Gor. i. inꝑpetuū. q̇a
ibi non eſt locus redemptōnis vel ſatiſfactōnis
ſed ꝯdemnatōnis [Sic ⁊ pater meus celeſtis fa
ciet vobis ſi ñ dimiſeritis vnuſquiſq; fratri ſuo]
vñ hiero. Formidoloſa ſnia ſi ꝑua fratri nō dimit
tim⁹: magna nob a deo nō dimittūtur. vñ grego.
Cōſtat ex iam dictis ꝙ ſi hoc qd̄ in nos delinqt̄
ex corde nō dimittim⁹: illud a nobis ꝑ penitētiā
dimiſſum fuiſſe non gaudeam⁹ [ex cordibus ve-
ſtris] q: non ſufficit ore dimittere ſolū ſ; ⁊ corde
Unde Hay. ſuꝑ Math. Nihil ꝓdeſt ore dimit-
tere qui ſeruat iracundiā in mente. Uñ circa pn̄s
euangeliū vbi dicit̄. Miſert⁹ autem dñs ſerui illi
us dimiſit eum ⁊ debitū dimiſit ei. querit̄ vtrum
de⁹ ſit magis miſericors q̄ iuſtus. vel econuerſo
Et r̄ndetur ꝙ deus ſicut eſt miſericors ſic ⁊ iuſt⁹
et ecōuerſo: tamē miſcōie effectus plus in nobiſ
relucet q̄ iuſticie. Et ideo q̇a deus ꝑcit in ſe pec-
cantib⁹. ⁊ mia eius a ꝓgenie in ꝓgenies. ⁊ quia
effectus mie magis relucet q̄ iuſticie: iō deus d̄r
nobis magis miſericors q̄ iuſtus ⁊c̄. Nec mirū
ſi deus modo ſit miſericors. Habet em̄ triplex fo
rū. Unū eſt in p̄ſenti vita totius miſcōie. q: mo-
do mia audit cauſas: ⁊ iuſticia facit ferias. vnde
Eſa. xvi. Preꝑabit̄ i mia ſoliū eius. ideo oēs cau
ſas iuſticia mittit ad thronū gr̄e. vnde ad Hebre
os. iiij. Adeam⁹ cum fiducia ad thronū gr̄e eius
vt miam cōſequamur. Aliud forū erit in iudicio
extremo qd̄ erit pure iuſticie: vbi iuſticia audit
cauſas ⁊ mia facit ferias. ⁊ iō mia oēs cāū deīn
ceps remittit ad ſoliū iuſticie. vñ Eſa. ix. Suꝑ ſo
liū dauid ⁊ ſuꝑ regnū ei⁹ ſedebit vt ꝯfirmet illud
⁊ corroboret in iudicio ⁊ iuſticia amodo ⁊ vſ-
q; in ſempiternū. Tertiū forū erit in purgatorio
qd̄ eſt forū mixtū. q: ibi erit iuſticia q̄ penā infli-
get: ⁊ mia q̄ gliam dabit. vñ p̄s. lxxxviij. Mia et
veritas p̄cedēt faciē tuā. Et ibi exiſtēs dicere pt
illud p̄s. c. Miam ⁊ iudiciuʒ cātabo tibi dñe. Et
duo hec audiui. q: ptās dei eſt ⁊ tibi dñe mia. q̇a

tu reddes vnicuiq; iuxta opa ſua ⁊c. Seqtur. do
nec redderet vniuerſum debitū. Ubi notandum
q duplr̄ dicūtur peccata redire. Pmo q nō re-
deāt q̄tū ad maculā vel reatū: ſ q̄tum ad ingra-
titudinem. Qui em̄ poſt acceptā remiſſionez ad
pctm̄ vadit: grauiꝰ delinqt. q: ingratꝰ tāto benefi
cio exiſtit. ⁊ ita ingratitudo peccatū recidiuātis
aggūat q penā peccatoꝝ p̄teritoꝝ videt̄ ſecum re
ducere. Unde dr̄ in decret. Iteratio culpe indu-
cit aggrauatōem pene. ij. q. viij. hij qui. Secūdo
dicitur redire q̄tū ad penā ſubſtātialē. Sicut em̄
in celo eſt vnꝰ denariꝰ. i. vna btitudo ſubalis: licet
vnꝰ magis altero pticipet. Uñ de hoc dicit aplus.
Sicut ſtella differt a ſtella i claritate ⁊c. vñ etiā
magiſter ſniaꝝ libro. iiij. diſt. xlix. dicit. Electꝰ ab
electo differt in claritate mētis ⁊ corpis. vñ etiaz
Joh. xiiij. In domo patris mei manſiones mul-
te ſunt. Sicut in inferno eſt vna pena ſubſtātial'
p modum damni: ſcz carentia viſionis diuie. alia
p modum ſenſus. ſcz vermis ⁊ ignis. ⁊ vtraq; pe
na debetur p quolibet pctō mortali: ſcz ſm plus
vel minus. Dicūtur ergo peccata redire. quia re
cidiuāti eadem pena debet̄ genere q pus: licz ſit
maior ſicut dicit beatus Jaco. ij. caplō, Qui in
vno offendit: factus eſt oīm reus.

Dñica. xxiij. poſt octauas penthec. euāgel. ſm
Matheum. xxij.

In illo tempe. Abeūtes
phariſei conſiliū inierūt:
vt caperēt ieſum in ſmōe
⁊ mittūt ei diſcipulos ſu-
os cū herodianis: dicētes. Magi
ſter ſcimus quia verax es: ⁊ viam
dei in veritate doces: ⁊ non ē tibi
cura de aliquo. Non em̄ reſpicis p
ſonaz hominū. Dic ergo nob: qd
tibi videt̄: licet cēſuz dari ceſari an
non. Cognita autē ieſus nequitia
eoꝝ: dixit. Quid me tēptatis hypo
crite. Oſtēdite mihi numiſma cē-
ſus. At illi obtulerūt ei denarium
Et ait ill' Jeſus. Cuiꝰ eſt imago
hec ⁊ ſupſcriptio. Dicūt ei. ceſaris
Tūc ait ill'. Reddite ergo que ſūt
ceſaris ceſari: ⁊ que ſunt dei deo.

Poſtilla.

Abeuntes phariſei inierunt cō
ſiliū. Math. xxij. mar. xij. Luc. xx. Hanc hiſtoriaz
dixit dñs anno eiꝰ. xx. iij. xij. kal. apul. feria. iij. lu
na [illegible] indictōe. vi. An initiū illiꝰ euā. ſcribit ſctūs
math. in pñti caplo. q xp̄s loqbat̄ pncipibꝰ iude
oꝝ ⁊ phariſeis pabolā iſtā dicēs. Hō pr̄familias
plātauit vineā ⁊ locauit eā agricol'. Cū autē tēpꝰ
fructuū appropinqſſet. miſit ſuos ſuos ad agri-
colas vt accipent fructꝰ eius. et agricole apphēſ
ſuiſ eiꝰ aliū ceciderūt: aliū occiderūt: aliū vo lapida
uerūt Nouiſſime miſit a d eos filiū ſuū dicēs. vere
būt forſitan filiū meū. Agricole vo apphēſuz eū
eiecerūt eū extra vineā ⁊ occiderūt. Et cū audiſ-
ſent pncipes ſacerdotū pabolā iſtam: cogūerūt
q: de ipis diceret. Et qrentes eū tenere timuerūt
turbas. q: ſicut pphetam eū habebant. ⁊ relicto
eo [Abeūtes phariſei] vñ Chriſoſt. Ab ipo xp̄o.
[conſiliū inierūt vt capent ieſuz in ſmone] Ly.
q: nō poterāt eū cape in malo ope. ⁊ q: faciliꝰ ca
pit̄ hō in vbis q̄ in factis [⁊ mittūt ei diſcipulos
ſuos] Ly. quaſi hoies ſibi icognitos ſm eſtima-
tionē coꝝ: vt corā ipis audaciꝰ loqueret̄ laxaret li
guam ad aliqd dicēdū vñ poſſz capi in vbis [cuz

herodianis]Ly. Iſti herodiani erant milites he
rodis q̇ interfecit iohannē baptiſtā ⁊ venerat ad
diē feſtū in hieruſalē. q: iſta queſtio fuit facta fe-
ria.iij.ante paſſionē xp̄i. Et de herode legit᷑ : ꝙ ip
ſe erat ꝑtunc in ir̄lm in die paſſionis xp̄i.quia ve-
nerat in ir̄lm ꝓpter ſolēnitatē paſchalē. Sic er-
go milites herodis miſſi ſunt cum diſcipul' pha-
riſeorū:vt diſcipuli phariſeoꝝ poſſent eū cape in
ſermone, ⁊ milites herodis ſtatim capent eū ꝫ vt
punirētur in corpe. Sic ergo patet qualit᷑ mali-
cioſe agebāt cōtra eum ſibi adulādo:vt facili' in
ducerēt eū ad dicēdum aliq̇d cōtra ptātem ceſar
[dicētes. Magiſter ſcim' q: verax es ⁊ viā dei i
veritate doces]Ly.ſcꝫ in ſana doctrina. [⁊ non
ē tibi cura de aliquo .nō em̄ reſpicis ꝑſonaꝫ ho-
minū].q.d.nō dimittis timore cuiuſcūꝗ̄ homis
etiā impatoris dicere veritatē.[Dic ergo nob.q̇d
tibi videt᷑.licet cēſum dare ceſari an nō.]Beda i
omelia. Preſentꝭ euāgelij diſcuſſio erat i pplo iu-
deorū. Aliq̇ dicebant illicitū eſſe iudeis ꝙ ſibi re
cognoſcerēt habere aliquē dn̄m in terrꝭ: ſ ſolum
deū q̇ eſt in celis.idcirco nō eſſe licitū dare cēſuꝫ
ceſariq̇ dāt decias victias ⁊ oblatōeſ deo celi. ecō
trario āt alij aſſerebāt ꝙ erat dare licitū tributū
romanis.q: ꝑ defenſiōe patrie ⁊ terre militabāt
⁊ ab hoſtib' ⁊ a latronib' defendebāt:⁊ pacē int᷑
hoies cōſeruabant . Hāc autē q̄ſtionē malicioſe
ꝓponebant xp̄o. Cogitauerūt em̄ intra ſe.aut re
ſpondebit ꝓ nob:aut ꝓ ceſare : aut oino tacebit.
Si rn̄debit ꝓ nobis ꝙ non debem' ſoluere tribu
tū:tūc incurrit idignatiōem ceſaris. ⁊ ſtatim mi-
lites herodis capient eū vt puniat᷑. Si rn̄debit ꝓ
ceſare ꝙ debem' ſoluere tributū:tūc incurrit i di-
gnationē populi. Si oino tacebit tūc dicem':q̇a
veritatē timet dicere ꝓpter timorē hoim vl' hūa-
nū[Cognita aūt Jeſus neq̇tia eoꝝ : dixit. Quid
me tēptatis hypocrite] Lyra.qua ſi.d.non queri
tis veritatē addiſcere:ſ vbis me cape[oſtendite
mihi nūmiſma cēſus].i.nūmū q̇ dat᷑ ꝓ cēſu an-
nuo impatori[At illi obtulerūt ei denariū]Lyra
q: iſte nūm' q̇ debebat᷑ ꝓ annuo cēſu:a quolibꝫ
capitaneo dom' valebat decē nūmos vſuales. et
ideo vocabat᷑ denari' ⁊ erat argēteus[Et ait illi
ieſus. Cui' eſt imago hec ⁊ ſupſcriptio]Lyra.q:
imago ceſaris erat impſſa in illo. ⁊ nomē eius in
circuitu[Dicūt ei.ceſaris]Vn̄ hiero. Tiberij ſb
q̇ paſſus ē dn̄s[Tūc ait ill'. Reddite q̄ ſūt ceſar
ceſari]Hor.ſic tributū ⁊ pecunias ꝑ q̄s ꝯfitemi
ni vos vere ſubiectos eſſe illi [⁊ q̄ ſūt dei deo.].i.
decias :ꝑmitias:oblatōes atꝗ̄ victias. Sic fecit
ipē xp̄s q̇ reddidit tributa ceſari ꝓ ſe ⁊ ꝓ petro,
⁊ deo reddidit que dei patris ſunt:faciens volū-
tatem eius ſemper.

Dn̄ica.xxiiij.poſt octauas penthe.euāge. ſm
Matheum.ix.

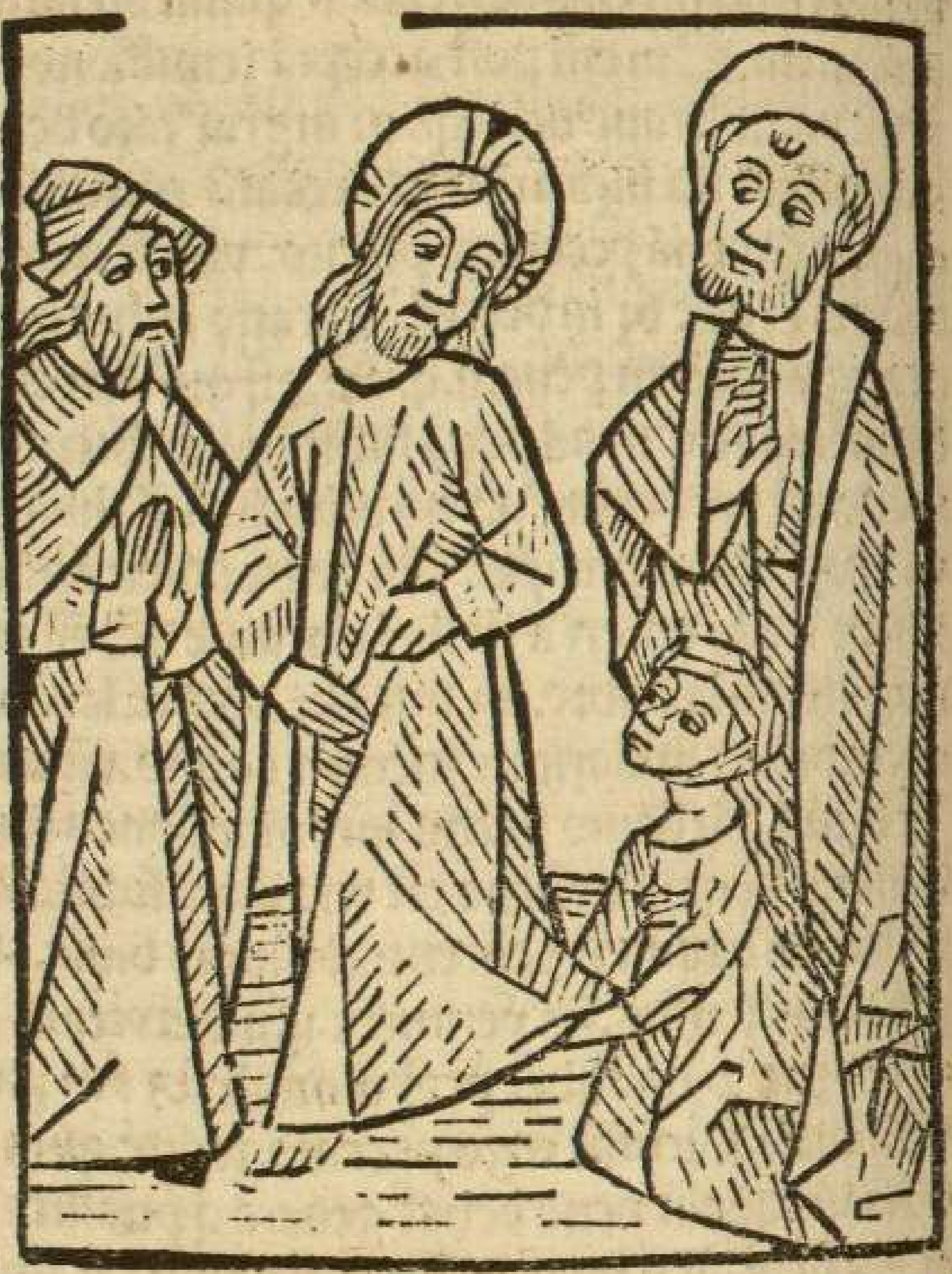

In illo tempore. Loquē
te Jheſu ad turbas:ecce
princeps vn' acceſſit et
adorabat euꝫ dicēs. Do
mine filia mea modo defuncta eſt
ſed veni impone manū tuā ſuper
eam ⁊ viuet. ⁊ ſurgēs iheſus ſeque
batur eū :⁊ diſcipuli eius. Et ecce
mulier que fluxum ſanguis patie-
bat᷑ duodeciꝫ annis:acceſſit retro
⁊ tetigit fimbriā veſtimēti ei'. Di
cebat autē itra ſe. Si tetigero tm̄
veſtimētum ei':ſalua ero. At Je
ſus cōuerſus vidēs eam dixit. Cō
fide filia : fides tua ſaluā te fecit.
Et ſalua facta ē mulier ex illa ho
ra. Et cū veniſſet ieſus in domuꝫ
ꝑncipis ⁊ vidiſſet tibicines ⁊ tur-
bā tumultuantē:dicebat. Recedi-

te:non ē eñ mortua puella:ſʒ dormit. Et deridebant eū. ⁊ cū eiecta eſſʒ turba:intrauit ⁊ tenuit manū eiꝰ ⁊ dixit. Puella ſurge Et ſurrexit puella. Et exiuit fama hec iuniuerſam terram. Poſtilla.

Loquente Jheſu ad turbas.

Math.ix. Mar.v. Luce.viij. Hiſtoria huiꝰ euā. facta ē anno xp̄i.xxxi.iiij.idꝰ nouēbris.feria.iij.luna.vij.indictōne.iiij. An initiū illiꝰ euāge.ſcribit ſctūs Mat. in eodē caplo ꝙ diſcipuli iohis baptiſte acceſſerūt ad ieſum dicētes.qre nos ⁊ pharisei ieiunamꝰ frequēter:diſcipuli autē tui nō ieiunāt. Ait illꝭ iheſus. Nūqd pn̄t filij ſpōſi ꝙdiu cū illꝭ eſt ſpōſus lugere. Venièt aūt dies cuʒ ab eis auferet̄ ſpōſus ⁊ tūc ieiunabūt. Tūc ſeqt̄ euāgeliū hodi.[Loqnte ieſu ad turbas ecce pnceps viꝰ acceſſit]Ly.qlis autē fuerit pnceps iſte non exprimit̄ hic:ſ; habet̄ Mar.v. Luc.viij.vbi dicit̄ ꝙ erat pnceps ſynagoge noie Tayrꝰ. Judei enim tm̄ habebāt vnū templū vbi poterāt offerre ⁊ immolare.ſ.in irlm.ſ; in alijs ciuitatibꝰ ⁊ villꝭ habebāt loca determinata in qbꝰ cōueniebat populꝰ ad orandū ⁊ ad audiendū v̄bum dei ⁊ ad tractādū de hijs q̄ ptinebant ad cōem vtilitateʒ populi. Et ille q̄ p̄erat ciꝰ auctoritate ꝯgregatio fiebat dicebat̄ pnceps ſynagoge. Et talꝭ erat iſte q̄ acceſſit ad ieſum[⁊ adorabat eū]humiliter. qui cecidit ad pedes eiꝰ.ſ.faciendo ſibi reuerētiā debitam[dicēs.dn̄e filia mea modo defuncta eſt:ſ; veni impone manū tuā ſup eā ⁊ viuet] Mar.v. dr ꝙ dixit eam eſſe in extremis. Luce.viij.dicitur ꝙ moriebat̄. Et hoc eſt verū qn̄ pr̄ ab ea receſſit ſ; anteꝙ venit ad ieſum mortua ē.ppt̄ qd nuncij venerūt de domo q̄ dixerūt.noli vexare mgr̄m q: defuncta eſt filia tua:credentes ꝙ xp̄s nō poſſet ſuſcitare eam a mortuis:lʒ poſſʒ eā ſanare[⁊ ſurgens ieſus ſeqbat̄ eū ⁊ diſcipuli eiꝰ.]Ly.pgens ad domū eiꝰ ppter fidei ſue meritū.[Et ecce mulier q̄ ſanguis fluxū patiebat̄ duodecim annis] Luc.viij.dr ꝙ in medicos erogauerat oēm ſubſtantiā ſuam nec ab vllo potuit curari[acceſſit retro]xp̄s em̄ erat in turba magna q̄ eū cōprimebat.vt habet̄ Mar.v. Et ideo de facili nō potuit habere acceſſum ad eū.[⁊ tetigit fimbriam veſtimēti eiꝰ]Gor.indignā ſe reputabat tāgere pedes dn̄i vel etiam plenitudinē veſtimenti.habebat em̄ xp̄s fimbrias iuxta ꝯſuetudines iudeoꝝ ſm p̄ceptum legis.vt pʒ Nume.xv[Dicebat em̄ intra ſe]ſcilicʒ firmiter credēdo[Si tetigero tm̄ veſtimētum eius:ſalua ero.]ſcilicʒ ab hac infirmitate. Magna fides mulieri q̄ credidit tantaʒ v̄tutē eſſe in veſtimētis xp̄i ꝙ a tactu ſanaretur: q̄ p medicos ſanari nō poterat p qbꝰ tātū expēdit ꝙ depaupata fuit:vt dr Luc.viij.[Et iheſus ꝯuerſus ⁊ vidēs eā dixit. Cōfide filia fides tua te ſaluā fecit.]Gor.non dixit ego ſanaui te:ſ; fides tua te ſaluā fecit.vt vitandam oſ̄tentationē doceat et meritū fidei extollat[Et ſalua facta eſt mulier ex illa hora[Et ambro.videt̄ velle ꝙ hec mlier erat Martha v̄go ſoror btē marie magdalene ⁊ ſcti lazari. Notādum ꝙ in via eūdo ad filiaʒ pncipis archiſynagogi ſanauit iſtā mulierē p tactū veſtiſ ſue:vt ſic pnceps ille in fide ſolidaret̄[Et cū veniſſet ieſus in domū pncipis ⁊ vidiſſʒ tibicines] ſcʒ carmē lugubre canētes. Antiqtꝰ em̄ tales ad exeq̄as vocabant̄ vt ſuo carmine alios puocarēt ad luctū[⁊ turbā tumultuātem].i.lachrimanteʒ ⁊ eiulantē[dicebat. Recedite.nolite flere]vt habetur Luc.viij.per hoc ꝙ dicit.nolite flere.docet nos ꝙ mortuos nr̄os nō debemꝰ exceſſiue deflere p̄ſertim cū fuerint boni hoies.q: lʒ moriantur mūdo:viuūt tm̄ deo. Jpos em̄ nō amittimꝰ ſed p̄mittimꝰ vt dicit augꝰ.i veti teſtamēto. Triſte fuit mori ⁊ terribile.q: tūc oēs in infernū deſcēderūt Vn̄ Job.xvij. Infernꝰ domꝰ mea ē ⁊ in tenebris ſtraui lectulū meū ⁊c̄.vn̄ Jſido.li.xx.de ſūmo bono. Jlli plorādi ſunt in morte q̄s miſeros infernꝰ recipit ex hac vita nō q̄s celeſtis aula letificās includit ⁊c̄.[Nō eſt em̄ mortua puella ſed dormit] Ly.hoc dixerat q: poterat eā ita facilit̄ ſuſcitare a morte ſicut hō pōt aliū hoiem a ſomno excitare.[Et deridebāt eū.]ecce deridet̄ dn̄s ihs xp̄us: nec iraſcit̄ nec arguit eos[et cū eiecta eēt turba] lamētātiū:tumultuātiū ⁊ deridētiū.q: ex q̄ erāt increduli ⁊ deriſores xp̄i n̄ erāt digni videre miraclʒ [ītuit]ſ.ad locū vbi puella iacebat cū p̄re ⁊ m̄re eiꝰ petro ⁊ iacobo ⁊ iohe vt hr̄ mar.v.ad h̄ vt teſtes eēnt miracli[⁊ te.ma.e.⁊ d.]clamāꝰ vt hr̄ mar.v tabita cūi qd īt̄ptat̄ puella tibi dico ſurge.ſ.ō lecto mortiſ ⁊ ꝯfeſti ſurrexit puella ⁊ ābulabat ⁊ iuſſit illi dare māducare ⁊ h̄ i ſignū v̄e reſurrectōnis.⁊ ſtupuer̄t pentes eiꝰ.qbꝰ p̄cepit ne alicui dicerēt qd factū erat vt hr̄ luc.viij.ſ.ad īſinuādū hūilitatē[⁊ exijt fama h̄]ſcʒ tāte potētie[in vniūſā terram]Nota circa pn̄s euāgeliū vbi dicit̄. Confide filia fides tua ⁊c̄. Notandū:ꝙ fides xp̄iana ē firma ⁊ vera.hoc pʒ pmo ex miraculoꝝ factione. Jn nulla enim alia fide ſeu ſecta fiunt mi-

racula niſi in noſtra fide que ab initio mūdi fuit miraculis cōfirmata: videlicet tp̄e pphetaruȝ q̄ eam pphetabāt ⁊ cōſcribebāt. Itē in nouo teſtamēto tp̄e xp̄i ⁊ tp̄e apl'orum q̄ eam p̄dicabant et in cordibus hoim plātabāt. Sil'r ⁊ ſancti q̄ poſt apl'os p̄dicauerunt fidem: ſicut patet in legēdis ſanctoꝝ. Itē etiā ſaraceni cōfitent̄ ꝙ machomet nullū miraculū fecit. Secūdo pȝ ex tyrānoꝝ pſecutōne. Om̄e eīm regnū videt̄ eſſe ꝯſumptū q̄n ꝙ ab inimicis ꝑpter eorū potētiam. Exemplum de regno aſſyriorū ⁊ grecorum ⁊ romanoꝝ: et ſic de alijs. Fideles autem ꝑpter fideȝ xp̄i quā tenebant ⁊ defendebāt: maximas ⁊ gn̄ales pſecutiones multo tp̄e ab impatoribus: a regib⁹: a p̄ncipib⁹: a iudicib⁹ ⁊ potētib⁹ mūdi paſſi ſunt: vt dic btūs aug⁹. ⁊ non potuerūt ipam fidē xp̄ianā extirpare: ſ̄ q̄tidie creſcebat ⁊ augmētabatur. Iteȝ notādum hic ꝙ q̄n homi infundit̄ fides tūc etiā infundunt̄ oēs alie v̄tutes. ⁊ ideo oportet vt homo agat ſcd̄m fidem ⁊ alias v̄tutes quas recipit. al's in eo fides ⁊ v̄tutes eſſent fruſtra. ⁊ meli⁹ eſſet fidem nō habere q̄ eā malis opib⁹ impugnare et negare. Vn̄ apl's. Cōfitent̄ ſe noſſe deū: factis aūt negāt. Ubi diligent̄ eſt notādum: ꝙ mali xp̄iani peiores ſunt ſaracenis q̄tū ad quattuor. Primo q2 ſaraceni xp̄m negāt v̄bo: ſ̄ iſti facto. Peius eniȝ eſt factū q̄ v̄bum. Tales eīm ſunt ſiles militibus pilati: q̄ genua flectebāt corā ieſu dicentes. Aue rex iudeoꝝ. ⁊ pcutiebant eū palmis. Tales etiaȝ ſunt ſignificati per illā ficū habentē ſoluȝ folia: cui xp̄s maledixit q̄ ſtati aruit. Secūdo q2 ſaraceni ex ignorātia xp̄m negant. non eīm credūt ip̄m eē verum deū ⁊ dn̄m ſuum. ſi eīm ſcirent: multi eorū ſaluarētur p eorū bona opa que faciūt. Chriſtiani autē ſciūt ⁊ firmiter credūt ieſum xp̄m eē dn̄m ſuum: ⁊ tamen ei negāt debitū obſequim: qđ maius malū videt̄ eſſe. Exemplū ſi duo hoies negarent debitū obſequm regi: ita ꝙ vn⁹ diceret. dn̄e neſcio ꝙ debeam vob̄ obſequm hoc exhibere. ſi eīm ſcirem libēter exhibere. Alter vo diceret: ſcio ꝙ hoc obſequm vob̄ debeo: ſ̄ nolo vob̄ exhibere. manifeſtū eſt ꝙ magis offenderet regeȝ. Tertio q2 ſaraceni legē ſuā obſeruāt. tales eīm nulli⁹ legis eſſe vident̄. q2 nec ſaraceni nec xp̄iani ſunt: ⁊ ideo tales ſine lege peribūt. Quarto q2 tales vident̄ eē apoſtate a fide q̄tū ad rē fidei. videt̄ etiā piuri eoꝝ q̄ i baptiſmate pmiſert. ſ. renūciare diabolo ⁊ pōpis ei⁹. ⁊ iō malo xp̄iāo fides erit ei ad cumulū dānatōis ei⁹. q2 g̃ui⁹ peccat xp̄ian⁹ fornicādo ⁊ alia q̄ ꝓhibet̄ in lege ⁊ euāgelio trāſgrediendo q̄ pagan⁹. etiā pl⁹ puniet̄ ⁊ pfundi⁹ dānat̄.

Vn̄ de hoc đ: in decret. Fidel' mal⁹ peior ē ifideli ⁊ g̃ui⁹ peccat ⁊ pena g̃uior ſibi debet̄. i. q. i. noui

Dn̄ica. xxv. poſt octauas penthecoſtes.

In illo tempe. Cū ſubleuaſſet oculos ieſus ⁊ vidiſſet quia multitudo maxima venit ad eum ⁊c.

De hoc euāgelio req̄re in medio q̄dragesime ſcȝ dn̄ica Letare. Nā bis legit̄ hoc euāgeliū in anno

In feſto dedicatōnis templi euangeliu m ſm Lucam. xix.

In illo tempe. Ingreſſ⁹ ieſus pambulabat hiericho. Et ecce vir noīe zache⁹: hic erat p̄nceps publicanoꝝ: ⁊ ipſe diues. Et q̄rebat videre ieſum q̄s eſſet: ⁊ nō poterat p̄ turba: q2 ſtatura puſill⁹ erat. ⁊ p̄currēs aſcēdit i arborē ſicomorū vt videret illū: q2 īde erat trāſiturus Et cū veniſſet ad locū: ſuſpiciēs ieſus vidit illū: ⁊ dixit ad eū. zachee feſtinās deſcēde: q2 hodie i domo tua opoztet me manere. Et feſtinās deſcēdit ⁊ excepit illū gaudēs Et cū viderēt oēs: murmurabāt dicentes: ꝙ ad hominē peccatoreȝ diuertiſſet. Stans autem zache⁹: dixit ad dominū. Ecce dimidium bonorum meorū domine do pauperib⁹: ⁊ ſi quid aliqueȝ defraudaui reddo quadruplū. Ait Iheſus ad eum. Quia hodie ſal⁹ huic domui facta ē: eo ꝙ ip̄e ſit fili⁹ abrahe. Venit eīm fili⁹ hominis querere ⁊ ſaluum facere quod perierat

Poſtilla.

Ingreſſus ieſus perambulabat ꝛc. Luc. xix. Hiſtoria huiꝰ euãgelij facta eſt anno xpi. xxxiij. xvi. kal. aplis. luna. vij. indictiõe. vi. Ante initiũ illius euãgelij ſcribit ſanctus Lucas in precedẽti capl'o. ꝙ qdam adoleſcẽs interrogauit ieſum dicẽs. Magiſter qd faciẽdo vitã eternam poſſidebo. Dixit aũt ei ieſus. Si vis ad vitam ingredi: ſerua mãdata. Qui ait. Hec omĩa cuſtodiui a iuuẽtute mea. qd adhuc mihi deeſt. Ait illi ieſus. Si vis perfectus eſſe vade ꝛ vende om̃ia q̃ habes ꝛ da paupibus. ꝛ habebis theſaurũ in celo. ꝛ veni ſeq̃re me. His iſt' auditis contriſtatus eſt. quia diues erat valde. Videns illuꝫ ieſus triſtem factum: dixit ꝙ difficile q̃ pecunias habent in regnũ dei intrabũt. Ly. difficile dicit ꝛ nõ impoſſibile. qa difficile eſt diuitias poſſidere ꝛ non teneri nimis amore earũ. Facilius eſt camelũ per foramẽ acus trãſire ꝙ diuitẽ intrare in regnum dei. lyra. hoc nõ intelligitur de quolibet diuite: ſꝫ de diuite conſtituẽte finem in diuitijs ꝛ totã con fidentiã ſuam. ergo Mar. x. dicit ꝙ difficile confidentes in pecunijs intrabũt in regnũ. ly. Poſſeſſio diuitiarũ reddit hominẽ difficilẽ ad pfectionem acq̃rendã: nõ tamẽ facit impoſſibilẽ. quia abrahã fuit diues valde ꝛ tñ fuit perfectus vt habet Gen̄. xvij. ꝛ iõ dicit Eccl. xxxi. Beatꝰ vir diues q̃ inuẽtꝰ ẽ ſine macula. Et ſeq̃t. Et qs ẽ hic ꝛ laudabimꝰ eum. q. d. vix ꝛ cũ difficultate inuenitur. Et audiẽ͂s his diſcipuli mirabãtur valde dicẽtes. Quis ergo poterit saluꝰ fieri. Ait iſt'. quecunq꜍ impoſſibilia ſunt apud homĩes: poſſibilia ſunt apud deũ. Quia ſicut dicit Bern̄. deꝰ põt a cupiditate terrenoꝝ ꝯuertere ad cupiditatẽ eternorũ. vt pꝫ Sap. xij. Potẽs es dñe ex omnibus ſaluare. Unde q̃ illud qd ſupereſt paupibus tribuũt: ꝛ eos ſibi amicos conſtituũt: regnũ celorũ intrare poſſunt. vt patet Lu. xvi. Facite vobis amicos de mãmona iniq̃tatis vt cum defeceritis: recipiant vos in eterna tabernacula. Similiter q̃ diuitijs ſuis opa miſcõie exercẽt. ſ. cibãdo eſurẽtem. potãdo ſitientẽ. hoſpitãdo peregrinũ. veſtiẽdo nudũ. ꝛ ſic de alijs. Unde Math. xxv. Eſuriui ꝛ dediſtis mihi mãducare ꝛc. Venite benedicti patris mei poſſidete vobis regnũ paratum a cõſtitutiõe mũdi. Tũc poſtmodũ ſeq̃tur euãgelium hodiernũ. [Ingreſſus ieſus perambulabat iericho] que ciuitas diſtat ad vnã dietam a hieruſalem [ꝛ ecce vir nomĩe zacheus] Hor. noĩat expreſſe taꝗ dignꝰ nomine. quia in libro vite erat ſcriptũ nomẽ eius [ꝛ hic erat pnceps publicanoꝝ] lyra. nõ tñ publicanꝰ ꝫ pnceps publicanoꝝ. In quo apparet maior miſcõia dei in eiꝰ vocatiõe. vt vbi abũdauit delictũ: ſupabundaret et gratia [ꝛ ipe diues] lyra. quia auarus fuit in acq̃rendo [ꝛ querebat] .i. deſiderabat. [videre Ieſum quis eſſet] in pſonã. ꝛ hoc ex deuotiõe [ꝛ nõ poterat p̃ turba] lyra. Ex quo patet deuotio ppl'i ad xpm [quia ſtatura puſillus erat] ſcꝫ in perſona corporis [ꝛ pcurrens] .i. p̃ alijs currẽs [a ſcẽdit in arborẽ ſiccomoꝝ] Hor. vt qd natura minꝰ haberet: aſcenſu arboris ſuppleret. Sicomorus eſt arbor moro ſilis in folijs. ꝫ altitudine pſtans ꝛ interptatur ficus fatua ꝛ ſignificat crucẽ chriſti. que gentibus ſtulticia eſt. iudeis vo ſcandalum. xpianis aũt dulcedo ꝛ honor [vt videret illum qa inde erat tranſiturus] ſcꝫ ex illa pte qua erat ſicomorus. Queritur quid mouit eum ad h' vt ſic deſiderabat videre ieſum. Reſpondet ſm Augꝰ. ꝙ ipe auditꝰ. Audiuit enĩ famã vndiq꜍ circuuolantem de ieſu ꝙ ſolo vbo infirmos curaret ergo deſiderabat ipm videre [ꝛ cũ veniſſet] ſcilicet ieſus [ad locũ: vidit illũ] nõ tm̃ viſu corporis. ſed etiã reſpectu pietatis ꝛ miſericordie [ꝛ dixit ad illum] tanꝗ iam dignũ diuino eloq̃o [zachee feſtinãs deſcẽde] vocat eũ ex nomĩe ad oſtenſionẽ ſue infinite ſapie qua ꝛ nos om̃es nouit ꝛ nominat. Unde in ps. cxlvi. Qui numerat multitudinẽ ſtellarũ: ꝛ om̃ibꝰ eis noĩa vocat [qa hodie i domo tua optet me manere] lyra. in domo materiali, pter refectiõem chriſti ꝛ diſcipuloꝝ ſuorũ. Et in domo ſpirituali conſciẽtie per gratie infuſionem [At ille] ſcꝫ zacheus [feſtinãs] Hor. nõ pcraſtinãs: nõ ſe excuſans [deſcendit] nõ tantũ deſcenſu locali ꝫ ꝛ mentali per humilitatem: [ꝛ excepit illum] ſcꝫ chriſtum [gaudens] ſcꝫ de tanti hoſpitis aduẽtu [Et cum viderent om̃es] id ẽ phariſei ꝛ alij malignãtes. ſcꝫ ꝙ intrauit domũꝫ publicani [murmurabãt dicentes ꝙ ad hominẽ pctõrem diuertiſſet] lyra. ꝛ hoc irrationabil'r fecerũt. q: nullꝰ rõnabiliter põt murmurare ſi medicꝰ viſitet egrotũ ad ipm ſanandũ. Inſup falſe iudicauerũt de zacheo q̃ iam pctõr nõ erat ꝫ vere penitẽs [Stãs aũt zacheꝰ dixit ad dñm] quaſi paratus ei obedire [ecce dimidium bonoꝝ meorum domine do pauperibus] non dicit dabo in futuro. ſcꝫ poſt mortem meam. ſed do in preſenti quia vnus denarius in vita plꝰ valet ꝙ mille pꝰ mortem [ꝛ ſi quid aliquem defraudaui reddo q̃druplum] ergo in quãtumcũq꜍ modico. In hec autẽ ꝙ ponit ſub dubitatiõe dicẽs [Si qd aliquẽ

defraudaui] oſtendit ſe nō multum defraudaſſe. [reddo] nō dicit reddam: quia tenetur homo ſtatim reſtituere res iniuſtas iuxta om̄e poſſe ſuum Unde augꝰ. Non dimittitur peccatum niſi ablatum reſtituatur [quadruplum] vtinaȝ vſurarij ⁊ raptores ⁊c̄. redderent ſimplū [Ait autem ieſus quia hodie huic domui ſalus a deo facta ē] glo. id eſt toti familie. ⁊ ſpecialr̄ conſcientie zachei q̄ facta eſt domꝰ dei per gratiā inhabitationis [eo ꝙ ⁊ ipē ſit filius abrahe] Unde Beda. zacheus filius abrahe dicitur nō quia de ſtirpe eius genitus. ſed quia eſt fidem eius imitatus. ⁊ ſicut ille terram domū ꝗ paternā deſeruit. ita iſte zacheꝰ dimidiam partē bonorum ſuorum paupibus diſtribuit. Ex his videtur ꝙ nō fuit iudeus ſ; paganus quia om̄es iudei de ſtirpe abrahe deſcēderunt. Et idem videtur dicere Amb. [venit em̄ filius hominis] Glo. de celo in mūdum ꝑ humanitatꝭ aſſumptiōem [querere] per doctrinam ſuam [et ſaluū facere] per gratiam [qđ perierat] per culpam.

Euangeliorum dominicalium poſtilla per circulum anni finit feliciter.

Incipit poſtilla ſuper euangelia de ſanctis. In feſto ſancti andree apoſtoli. Euangeliuȝ ſm̄ Matheum. iiij.

In illo tempore. Ambulās ieſus iuxta mare galilee vidit duos fratres: ſymonē qui vocatur petrꝰ: ⁊ Andream fratrem eiꝰ: mittētes rethe in mare. Erant em̄ piſcatores: et ait illis. Venite poſt me faciā vos fieri piſcatores hominū. At illi cōtinuo relictꝭ rethibꝰ: ſecuti ſunt eū Et procedēs inde vidit alios duos fratres. iacobū zebedei ⁊ iohānem fratrē eiꝰ in naui cū zebedeo patre eorum reficiētes rethia ſua: ⁊ vocauit eos. Illi autē ſtatim relictis rhetibus ⁊ patre ſecuti ſunt eum.

Poſtilla.

Ambulans ieſus iuxta mare ⁊c. Math. iiij. Mar. i. Luc. v. Hiſtoria huiꝰ euangelij facta eſt anno xp̄i. xxxi. vi. ydꝰ Junij. dn̄ica lūa iij. indictiōe. iiij. Ante initiū illiꝰ euangelij ſcribit ſanctꝰ Math. in eodē cap. ꝙ poſtq̄ xp̄s ieiunauit. xl. diebus. ⁊. xl. noctibꝰ in deſerto. tūc poſtmodū venit ⁊ habitauit in capharnaū ⁊ in finibus zabulon ⁊ neptaliȝ: ⁊ cepit p̄dicare ⁊ dicere. Penitentiam agite: appropinq̄bit em̄ regnū celorū [Ambulās ieſus iuxta mare galilee] Ly. mare illud eſt quidam lacus habens centū ſtadia longitudinis ⁊. xl. latitudinis. ꝑ queȝ tranſit iordanis fluuiꝰ vt dicit Hieron̄. Dicit̄ aūt mare ſm̄ modū hebraicū loquēdi in quo magna congregatio aquarū vocat̄ mare ſm̄ illud Gen̄. i. Congregationes aquarū appellauit maria. Vocat̄ em̄ ſtagnū genezareth. vt patȝ Luce. v. Dicit̄ etiaȝ mare galilee q̄a eſt in regione illa. Et etiā đr aliquādo mare tyberiadis a ciuitate tyberia ſita ſuꝑ ipſuȝ mare [vidit duos fratres] Glo. nō tantū corpalr̄ ſed etiā ſpūalr̄. Unde Criſ. ad corda plꝰ q̄ ad facies reſpiciēs [ſymonē q̄ vocat̄ petrꝰ ⁊ andream fratrē eiꝰ mittētes rhete in mare] Glo. ad piſcādū ⁊ acq̄rēdū victū [Erāt em̄ piſcatores] Unde Criſ. piſcatores illiterati mittūtur ad predicādū ne fides credētiū nō in v̓tute dei: ſ; in eloquentia ſiue in doctrina hominū putaret̄ [At illi cōtinuo relictis rhetibꝰ ſecuti ſunt eū] Unde Criſ. In h̄ docuerūt nos apl̄i ꝙ nemo pōt terrena poſſidere ⁊ ꝑfecte ad celeſtia ꝓperare. Aer inter celū ⁊ terram ꝯſtituturꝰ oſtēdit ꝙ int̄ celeſtia ⁊ terrena nulla poteſt eſſe coniunctio. celeſtia q: ſpūalia ⁊ leuia ſurſum ducūt. terrena quia ponderoſa ⁊ g̃uiora deorſum deponūt. Ly. Sciēdum ꝙ iſti apoſtoli legūtur ter vocati a xp̄o. Prima vocatio fuit immediate poſt baptiſmū chriſti. vt habet̄ Johānis. i. quādo duo diſcipuli iohānis baptiſte audierūt ipm̄ dicētē de xp̄o. Ecce agnꝰ dei: ecce qui tollit pctā mūdi. ⁊ ibidē đr ꝙ andreas frater ſymonis petri erat vnꝰ ex duobꝰ q̄ ſecuti fuerāt ieſum. ⁊ ibi đr quō andreas adduxit fratrē ſuū ſymonē ad ieſuȝ. Secūda vocatio fuit i captura piſciū quā deſcribit Lu. v. c. d. ꝙ xp̄s ꝓpt̄ turbas irruētes aſcēdit in naui petri ad p̄dicādū populo. Et finita p̄dicatiōe iuſſit relaxare rhete i capturam piſcium. Et viſa multitudine piſcium captoꝝ. ſciēs petrꝰ ꝙ nō poterat eſſe v̓tute humana ꝓcidit ad genua iheſu dicēs. Exi a me dn̄e q: hō peccator ſum. Sed ille due vocatiōes nō fuerūt ꝓprie ad aplātū. ſed ad quādā familiaritatē. tertia vocatio fuit iſta de qua fit mētio in euāgelio hodierno qn̄ relictꝭ rhetibꝰ ⁊ naui ſecuti ſunt ie-

ſum.ampli⁹ ad p̄dicta negocia nō reuerſuri.ſ; in
tēdētes doctrine xp̄i.g̃.dixit eis[faciā vos fieri pi
ſcatores hoim.⁊ ꝓcedēs inde ⁊c̃.]Gor.i.a loco
illo ad aliū[vidit alios duos fratres iacobum ze
bedei ⁊ iohem fratrē ei⁹ in naui cū zebedeo p̄re
eoꝝ reficiētes rhetia ſua]Unde Criſ.i.reparā-
tes qđ maxie eſt pauptatꝭ indiciū.vetera repara-
bāt.qa noua vnde emerēt nō habebant[⁊ voca-
uit eos]Gor.duos vocat ⁊ deſtinat.vt pȝ Luc.x.
Primo ꝓpter duos pplos ꝯuertēdos.ſcȝ iudeo-
rū ⁊ gētiliū.Secūdo ꝓpt duplicē ſalutē.ſcȝ cor-
poris ⁊ aie.Tertio ꝓpter teſtimonij veritatē.vt
patet Deut.xix.In ore duoꝝ ſtat omē teſtimoniū
[Illi aūt ſtatim relictis rhetib⁹ ⁊ patre ſecuti ſūt
eum]Sed q̃rit hic quō iſti apl̄i relictꝭ oīb⁹ ſe-
cuti ſunt eū.Dicēdū ſm Ly.ꝙ in xp̄o erat virtus
diuinitatꝭ.⁊ iō ſicut poterat exteri⁹ vocare ꝑ vocē
ita potuit interi⁹ attrahere ꝑ volūtate ſua ꝑ īſpi-
ratiōem.Itē notādū ꝙ xp̄s ſimplices piſcatores
poti⁹ ꝯſtituit apl̄os ⁊ p̄dicatores euāgelij ꝙ lit-
teratos vt fides euāgelij magis attribueretꝭ ſapi
entie diuine ꝙ hūane.

In die ſancti Nicolai.

In illo tempore. Dixit ie-
ſus diſcipulꝭ ſuis. Sit lū-
bi veſtri p̄cīcti. ⁊ lucerne
ardētes ī māib⁹ vr̄is. ⁊ vos ſi. ⁊c.

Hoc euāgeliū quere infra in cōmuni ſctōꝝum.

In feſto ſancti Thome apoſtoli.

In illo tempore. Thomas
vn⁹ ex duodecim q̄ đr di
dim⁹ n̄ erat cū eis qn̄ ⁊c.

Hoc euangeliū cum ſua poſtilla q̃re ante in do-
minica octaua paſce.

In die ſancti Stephani prothomartyris.
Euangeliū ſm Math.xxiij.

In illo tp̄e. Dixit ieſus
turbis iudeoꝝ ⁊ p̄cipi-
b⁹ ſacerdotū. Ecce ego
mitto ad vos ꝓphās ⁊ ſapientes
⁊ ſcribas:⁊ ex illis occidetꝭ ⁊ cruci
figetꝭ ⁊ ex eis flagellabitꝭ in ſyna-
gogis veſtris:⁊ perſequimini đ ci-
uitate in ciuitatem: vt veniat ſup
vos omīs ſanguis iuſtus qui effu
ſus eſt ſup terraȝ a ſanguine abel
iuſti vſq; ad ſanguinē zacharie fi-
lij barachie quem occidiſtis inter
templum ⁊ altare. Amen dico vo
bis. venient hec omīa ſuper gene-
rationē iſtam. Hieruſalem hieru-
ſalem que occidis prophetas ⁊ la
pidas eos qui ad te miſſi ſunt. quo
tiens volui cōgregare filios tuos
queādmodum congregat gallina
pullos ſuos ſub alas ⁊ noluiſti. ec
ce relinquetur vobis dom⁹ veſtra
deſerta. Dico eñ vobis nō me vi-
debitꝭ ammodo donec dicatꝭ. Be-
nedictus qui venit in nomine do-
mini.

Poſtilla.

Dicebat ieſus turbis iudeorū.
Math.xxiij.Luc.xi.Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta
eſt āno chriſti.xxxiij.xi.kaleñ.aprilis.feria.iij.lu-
na.xij.indictione.vi.Ante initium illius euāgelij
ſcribit ſanct⁹ Math.in eodē capl̄o ꝙ xp̄s male
dixit ſcrib̄ ⁊ phariſeis dicēs.ve vob̄ ſcribe ⁊ pha
riſei ⁊ hypocrite qui clauditis regnum celorum
ante homies.vos eñ nō intratis nec introeūtes
ſinitis intrare.Ue vobis ſcribe ⁊ phariſei ⁊ hy-
pocrite qui decimatis mentā ⁊ anetū ⁊ ciminuȝ
⁊ reliquiſtis que grauiora ſunt legis.iudicium
miſcďiam ⁊ fidem.Hec oportuit facere ⁊ illa nō
omittere.Duces ceci excolentes culicem came-
lum autē glutientes.Ue vobis ſcribe ⁊ phariſei
⁊ hypocrite qui ſimiles eſtis ſepulchris dealba
tis que a foris apparent hominibus ſpecioſa:in
terius vero ſunt plena oſſib⁹ mortuoꝝ ⁊ oī ſpur-
cicia.Sic ⁊ vos a foris q̇dem apparetꝭ hominib⁹
iuſti:intus aūt eſtis pleni hypocriſi ⁊ iniquitate
Tūc poſtmodū ſeq̇tur euāgeliū hodiernū.[dice
bat aūt ieſus turbis iudeoꝝ ⁊ p̄ncipibus ſacer-
dotum.Ecce ego mitto ad vos]Gorra.inſtruen
dos ⁊ reuocandos ad me.[prophetas ⁊ ſapien-
tes ⁊ ſcribas]Ly.quia in diſcipulis chriſti mul-
ti habuerunt ſpiritum propheticum.ſicut iohes
euāgeliſta.vt patet in Apoc.Aliq̄ etiā fuerūt ſcri-

be. ſicut quattuoꝛ euágeliſte q̇ ſcripſerūt v̾ba ꝛ fa
cta chꝛiſti. ꝛ etiá apl̃i q̇ ſcripſerūt ep̃las ad iſtru-
ctióẽm populi chꝛiſtiani. Fuerūt etiaꝫ ſapientes
q̇a de diuinis ꝛ celeſtib⁹ a deo illūmati [ꝛ ex eis
occidetis] q̇a iacob⁹ frater iohánis ab eis ẽ occi
ſus. vt patet Act. x. Et ſanct⁹ ſtephan⁹ lapidat⁹
vt pꝫ Act. viij. ꝛ multi alij [ꝛ crucifigetis] vt petrū
ꝛ andreá fratrẽ eius. ꝛ philippū apl̃m ꝛ multos
alios [ꝛ ex eis flagellabitis in ſynagogis veſtris] ꝫ
patet in actib⁹ apl̃oꝝ vbi dr̃ ꝙ oēs apl̃i ſimul
fuerūt flagellati a iudeis ꝛ ꝓhibiti ne p̄dica-
rent in noīe ieſu. Act. iiij. Et petr⁹ r̃ndit. d. opꝫ
deo plus obedire ꝙ̄ hoib⁹ [ꝛ ꝑſeq̇mini de ciuita
te in ciuitatẽ] In ſignū hui⁹ xp̃s diſcipulis ſuis
dixit. Joh. xv. Si me ꝑſecuti ſunt ꝛ vos ꝑſequẽt
nō eſt ſeru⁹ maioꝛ dn̄o ſuo. Item xp̃s dixit diſci-
pulis ſuis. Math. x. Cum vos ꝑſecuti fuerint in
vna ciuitate fugite in aliá [vt veniat ſup vos] id
eſt gñatióẽm iſtá [oĩs ſanguis iuſt⁹]. i. debita
vltio ꝓ effuſione ſanguis iuſtoꝝ [q̇ effuſus eſt ſu
per terrá a ſanguie abel iuſti] quẽ frater ſu⁹ cayn
occidit: nō q̇a de⁹ reſpexit ad abel ꝛ ad mūera ei⁹
ꝫ ad cayn ꝛ munera ei⁹ nō reſpexit [vſq̄ ad ſan-
guinẽ zacharie filij barachie quẽ occidiſtis] ꝓ-
pterea q꞉ arguebat ex iuſſu ꝛ inſpiratōe dei regẽ
iſrahel cū ppl̃o ſuo. vt habetur. ij. Paralip. xxiiij
Spũs dn̄i induit zachariá filiū ioiade ſacerdotẽ.
ꝛ ſtetit in ↄſpectu ppl̃i dicẽs. Quare tranſgredi
mini p̄ceptū dn̄i. ꝛ congregati aduerſus eū mi
ſerūt lapides iuxta p̄ceptū legis ꝛ ipm̄ occiderūt.
[inter tẽplum ꝛ altare] ſcꝫ holocauſtoꝝ qḋ erat
extra templū. i. in atrio templi. Notandū ſm̄ Ly.
ꝙ abel fuit ſimplex homo paſtoꝛ ouiū ꝛ illittera-
tus. zacharias fuit l̃ratus ꝛ legiſperitus. ꝑ hos
eñi duos intelligūtur oēs iuſti ab eis occiſi. ꝛ
eſt ſenſus vt veniat ſup vos oĩs ſanguis iuſt⁹
q̇ effuſus eſt a ſanguie abel iuſti vſq̄ ad ſangui-
nẽ zacharie filij barachie. i. ſanguie iuſti minimi
vſq̄ ad ſanguinẽ maximi iuſti [Amẽ] Ly. i. fide-
liter [dico vobis veniẽt hec oĩa ſup gñationem
iſtá] id eſt ſup populū iudaicū. q̇a ꝓ criminibus
iſtis punit⁹ eſt multipl̃r diuerſis tp̃ib⁹ [Jeruſa-
lem hieruſalẽ] hic ponit̃ cōtinẽs ꝓ cōtento: quia
frequẽter dr̃ ciuitas hoc facere qḋ populus in ea
habitás facit [que occidis ꝓphetas] Ly. i. con-
ſueuiſti occidere [ꝛ lapidas eos qui ad te miſſi
ſunt] id eſt ad inſtructióẽm tuá. ſicut pꝫ in anti-
q̇s ꝓphetis [Quotiẽs volui congregare] Lyra.
ſub cultu vnius dei ꝑ fidẽ ꝛ charitatẽ [filios tu-
os] id eſt iudeos [quẽadmodū congregat galli-
na pullos ſuos ſub ala] Ponit hic exemplum de
gallina: ad oſtendẽdū affectū ſuū ad populū ſuū
Inter alias aues gallina videtur magis affici
ad conſeruatióẽm ꝛ nutritióẽm pulloꝝ. Vñ am-
broſius. Hec auis tá magnū affectum habet ad
pullos vt eoꝝ infirmitate affecta infirmetur. ꝛ
eos alis ſuis p̄tegẽs contra miluū pugnet. [ꝛ
noluiſti] Ly. quia prophetas ad eos miſſos con
tempſerunt. ꝛ poſtea ſanctum Johannẽ bapti-
ſtam ꝛ vltimo dominū noſtrum Jeſum chꝛiſtū
cum diſcipulis ſuis contempſerunt. Propter qḋ
ſubditur hic pena [Ecce relinquetur vobis do-
mus veſtra] Lyra. id eſt templum ꝛ ciuitas [de
ſerta] ſcꝫ propter deſtructionem ciuitatis ꝛ tem-
pli que facta eſt per Tytum ꝛ Veſpaſianum in
vindictam moꝛtis chꝛiſti ꝛ ſuoꝛum prophetaꝝ
ꝛ etiam apoſtoloꝛum. [dico enim vobis non me
videbitis amodo] Lyra. id eſt tempoꝛe paſſio-
nis chꝛiſti que de proximo imminebat futura qñ
chꝛiſtus dixit illa verba [donec dicatis. benedic-
tus qui venit in nomine domini] Lyra. hoc erit
quando chꝛiſtus veniet ad iudicium. Tunc eniꝫ
iudei qui in fine mundi credituri ſunt in chꝛiſtū
quando cognoſcent ſe ab antichꝛiſto eſſe decep-
tos: tunc tp̃is laudabunt ꝛ ↄfitebūtur chꝛiſtum.

In die ſancti Johánis euangeliſte euágeli
um ſm̄ Johannem. xxi.

In illo tẽpoꝛe. Dixit Je
ſus petro. Sequere me.
Conuerſus Petrus: vi-
dit illum diſcipulum quem dilige-
bat ieſus ſequentem: qui ꝛ recubu
it in cena ſuper pectus ei⁹ ꝛ dixit:
Domine quis eſt qui tradet te. Hūc
ergo cum vidiſſet petrus: dixit Je
ſu Domine hic autẽ quid. Dixit
ei ieſus. Sic eum volo manere do
nec veniam. Quid ad te: tu me ſe
quere. Exiuit ergo ſermo iſte int̃
fratres quia diſcipul⁹ ille nō mo-
rit̃. Et nō dixit ieſus non moꝛitur
ſed ſic eum volo manere donec ve
niam. Quid ad te. Hic eſt diſcipu
lus ille qui teſtimonium perhibet

de his ⁊ ſcripſit hec. ⁊ ſcim⁹ q̇a ve-
rum eſt teſtimoniū ei⁹. Poſtilla.

Dixit ieſus petro. Sequere me.
⁊c̄. Joh. xxi. Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta ē anno
xp̄i. xxxiij. nonas apꝛil. feria. iij. luna. xxvi. indicti-
one. vi. Ante initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſanctus
Joh. in eodē caplo. ꝙ xp̄s poſt reſurrectiōez ſu-
am dixit Petro. Amē amē dico tibi: cū eſſes iu-
nioꝛ cingebas te ⁊ ābulabas q̇ volebas. cū autē
ſenueris extēdes man⁹ tuas ⁊ alius te cinget ⁊
ducet quo tu nō vis. hoc aūt dixit ſignificās qua
moꝛte clarificatur⁹ eſſet deū. ⁊ hoc cū dixiſſet: di-
xit ei [Seq̄re me] tho. ſcz ad paſſionez volūtarie
q.d. Non timeas moꝛi ꝓ me. q̇a ego pꝰs pꝛo te
moꝛtu⁹ ſum [Cōuerſus petr⁹ vidit illū diſcipulū
quē diligebat ieſus ſequētē] Ly. q̇a ceperat ire
poſt xp̄m ſicut ⁊ petr⁹ [q̇ ⁊ recubuit in cena ſuꝑ
pect⁹ ei⁹ ⁊ dixit]. i. ſuadēte petro ſilueſter interro-
gauit [Dn̄e q̇s eſt q̇ te tradet. Hūc cū vidiſſet pe-
trus dixit. Dn̄e hic aūt q̇d] Diligebat aūt petrus
iohēm ſpeciali dilectiōe. Et cū intellexiſſet ex v̄-
bis chꝛiſti quādo dixit ei. Sequere me. ſcz in eo-
dē genere moꝛt ꝙ eſſet ꝓ chꝛiſto crucifigēd⁹: ſol-
licitatꝰ ⁊ querit de fine iohis. hic aūt q̇d. ſcz ſuſti-
nebit. nūq̇d occidetꝰ. nūquid crucifigetꝰ ſic ⁊ ego
Ly. q.d. bonū eſſet vt iſte adiūgeretꝰ mihi ſocius
[Dixit ei ieſus. Sic eū volo manere] tho. i. ad ſe-
nīū venire [donec veniā] Ly. ad vocandū eū ad
gloꝛiā celeſtē de ſtatu hui⁹ mūdi. Habetꝰ em̄ in le-
gēda ſancti Johis ꝙ xp̄s apparuit ei circa finē
vite ſue: vocās eū ad gloꝛiā [Quid ad te] Ly. q:
ad petrū nō ꝑtinebat ſcire q̇d de⁹ oꝛdinabat de
iohāne in futurū. ſicut dictū eſt aplis. Act. i. Nō
eſt veſtrū noſſe tp̄a vel momēta q̄ pater poſuit i
ſua ptāte: ſ; tantū ꝑtinebat ad ipm v̄bo xp̄i ꝓm-
pte ⁊ hūilitꝰ obedire. ideo ſubdit [tu me ſeq̄re] q̄
ſi diceret ſm Aug. Nolo eū ſeq̄ me per crucem ⁊
paſſionē ſicut tu me ſeq̄ris: ſ; manere in carne do-
nec veniam recepturus eum in eternam beatitu-
dinē [Exijt ergo ſmo iſte inter fratres] Lyra. id
eſt aplos q̇ erant vniti in charitate fraterna [ꝙ
diſcipul⁹ ille nō moꝛitur] tho. putauerūt ꝙ domi-
nus dixerit eum ſic debere manere. i. ſemꝑ viuere
⁊ nō eſſe moꝛiturū donec veniet xp̄s ad iudiciuz
Unde ꝙ nō eſſet ſic intelligēdū ipe iohes conſe-
quēter declarat cum dicit [Et nō dixit ieſus quia
nō moꝛitur] Ly. q̇a ſm veritatē moꝛtu⁹ eſt ꝑ ſe-
parationem anime a coꝛpe: q̇a q̇libet hō debitoꝛ ē
moꝛtis ex ꝑmoꝝ parentū tranſgreſſiōe: ſm ꝙ di-
ad Heb. ix. Statutū eſt omibus hoibus ſemꝰ moꝛi
[ſ; ſic eum volo manere] lyra. hoc eſt nō ꝑ marty-
rium me ſeq̄: tamen q̇a in eo fuit ꝓmptitudo ad
tollerandū martyriū quādo fuit ꝓiect⁹ in feruen-
tis olei doliū. ideo illud ꝓ martyrio ab eccl'ia co-
litur. q̇a ſm ꝙ dicit btūs Aug⁹. nō eſt impar me-
ritū patiētie in iohāne q̇ paſſus nō eſt martyrio.
⁊ in petro q̇ paſſionē ſuſtinuit [donec veniā] ly.
aſſumēs aiaz eius a coꝛpe: abſq; tamē anguſtia
⁊ doloꝛe. q̇a iohānes doloꝛem moꝛt nō ſenſit ex
ſpeciali ꝑuilegio in ſignū integritatis v̄ginalis.
[Hic eſt diſcipulus ille] lyra. ſcz iohānes [q̇ teſti-
moniuz ꝑhibet de his] ſcz q̄ vidit ⁊ audiuit [Et
ſcripſit hec] lyra. Modus em̄ antiq̄ꝝ fuit ꝙ illi
ſcribebāt hiſtoriā q̇ vidiſſent. ⁊ ideo dꝛ hiſtoria
ab hiſtoꝛin qđ eſt videre. ⁊ ideo iohānes que vi-
dit ⁊ audiuit. ſcz v̄ba ⁊ facta xp̄i cōuenientiſſime
potuit ſcribere [Et ſcim⁹ q̇a verū eſt teſtimoniū
eius] tho. cui vtriq; credendū eſt

In die Innocētū. Euāgeliuz ſm Math. ij.

In illo tempoꝛe. Angel⁹
domini apparuit in ſom-
nis ioſeph: dicens. Sur-
ge ⁊ accipe puerū ⁊ matrem ei⁹ et
fuge in egyptuz: ⁊ eſto ibi vſq; dū
dicā tibi. Futurū eſt em̄ vt hero-
des querat puerū ad ꝑdendū euꝫ
Qui conſurgēs accepit puerum ⁊
matrē ei⁹ nocte: ⁊ ſeceſſit in egyp-
tum ⁊ erat ibi vſq; ad obitū hero-
dis: vt adimpleretꝰ qđ dictū eſt a
dn̄o ꝑ ꝓphetā dicētē. Ex egypto
vocaui filiū meum. Tūc herodes
vidēs quoniā illuſus eēt a magis
irat⁹ eſt valde. Et mittēs occidit
oēs pueros q̄ erāt in bethleem
⁊ in omib⁹ finib⁹ ei⁹ a bimatu ⁊ in-
fra: ſm tēp⁹ qđ exq̄ſierat a magis
Tūc adimpletū eſt qđ dictū ē per
Jeremiā ꝓphetā dicentē. Vox in
rama audita eſt ploꝛat⁹ ⁊ vlulat⁹

multus. Rachel plorãs filios ſu-
os: ⁊ noluit conſolari: quia nõ ſũt.

Poſtilla.

Ecce angelꝰ domini apparuit
Math. ij. Hiſtoria huiꝰ euangelij facta ē anno
xp̄i p̄mo vſuali. p̄die nonas. Februarij. ſabbato.
luna. xiij. indictiõe. iiij. Ante initiũ illiꝰ euãgelij
ſcribit ſanctꝰ Math. in eodẽ capl'o. ꝙ tres ma-
gi accepto r̃nſo in ſomnis ne redirẽt ad herodẽ
ꝑ aliã viam reuerſi ſunt in regionẽ ſuã. Qui cũ
receſſiſſent [Ecce angelꝰ dñi apparuit ioſeph in
ſomnis dicẽs. Surge ⁊ accipe puerũ ⁊ matrem
eiꝰ ⁊ fuge in egyptũ: ⁊ eſto ibi vſ꜋ dũ dicã tibi.
Futurũ em̃ eſt vt herodes querat puerũ ad per-
dendũ eũ] Ly. Deus p̄uidens ꝑſecutiõem hero-
dis ꝑ angelũ ãmonuit ioſeph vt puerũ in egyp-
tũ portaret. Ad cuiꝰ intellectũ notandũ ꝙ hero-
des credidit p̄mo magos fuiſſe deluſos ex appa-
ritiõe ſtelle fantaſtice. ⁊ ideo tũc nõ curauit ď pu
eri inq̃ſitiõe. ſ; poſtea oblato puero in templo in
die purificatõis: ⁊ a ſymeone iuſto p̄dicato ⁊ ma
nifeſtato: ⁊ etiã ab anna ꝓphetiſſa corã toto po-
pulo. vt pꝫ Luc. ij. Tunc fama pueri nati creſcẽ-
te voluit herodes ip̄m perdere. Sed iterũ ieſus
portatꝰ eſt ꝑ ioſeph in egyptũ. vnde ſeq̃t. [Qui
ↄſurgẽs accepit puerũ ⁊ matrẽ eius nocte] Ly.
ꝓpter timorẽ herodis: vt negociũ fieret magis oc-
cultũ [⁊ ſeceſſit in egyptũ: ⁊ erat ibi vſ꜋ ad obi-
tũ herodis] ſcꝫ ꝑ ſeptẽ annos [vt adimpleretur
qđ dictũ eſt a domino ꝑ ꝓphetã] Oſee. xi. [dicẽ-
tẽ. Ex egypto vocaui filiũ meũ. Tũc herodes vi-
dens ſe illuſum a magis] Hor. q̃a nõ redierũt ad
ip̄m [iratus eſt valde] timẽs regnũ ſuũ perdere.
[Et mittẽs occidit] id eſt occidere iuſſit [omnes
pueros q̃ erãt i bethleẽ iude: ⁊ oĩb' finibꝰ eiꝰ]
Hor. vt xp̄s nõ effugeret [abimatu ⁊ infra] Hor.
id eſt a biennio ⁊ minꝰ: ſcꝫ oĩes pueros maſcu
lini ſexus q̃ habebãt duos annos vel minꝰ. No-
tandũ ꝙ occiſio puerorũ facta eſt poſt annũ ⁊ q̃t
tuor dies a natiuitate xp̄i. q̃a herodes fuit impe-
ditꝰ ab executione huiꝰ facti. q̃a fuit citatꝰ ad cu
riam romanã ad petitiõẽ filiorũ ſuorũ ip̄m accu
ſantiũ. poſt꜓ fuit reuerſus ⁊ in regno ↄfirmatꝰ:
tũc impleuit de nece puerorũ quod p̄us cõcepit.
[Tunc adimpletũ eſt qđ dictũ eſt per Jeremiã
ꝓphetã dicẽtẽ. Vox in rama] i. in excelſis [audi
ta eſt: ploratꝰ] Hor. q̃tũ ad fletũ puerorũ [⁊ vlula
tus] q̃tũ ad fletũ matrũ. Paruuli em̃ vnũ patie-
bant dolorẽ. ſ. ꝓpriũ. ſed matres duplicẽ, ſcꝫ pro
priũ ⁊ alienũ [Rachel plorãs filios ſuos] Hor.
ꝑ Rachel intelligitur bethleem: q̃a rachel ſepul
ta fuit iuxta bethleem. vt patet Gen. xxv. ⁊ iõ rati
one ſepulture dicta eſt mater ip̄ius bethleẽ ⁊ ha
bitãtiũ in ea [⁊ noluit conſolari: q̃a nõ ſunt] lyra
ſubintelligitur viuẽtes.

In feſto conuerſionis Pauli. Euangelium
ſm Matheum. xix.

In illo tẽpore. Dixit ſy-
mon petrꝰ ad ieſum. Ec-
ce nos reliquimꝰ oĩa:
⁊ ſecuti ſumꝰ te: quid ergo erit no-
bis. Jeſus autẽ dixit ill'. Amen di-
co vob. ꝙ vos qui reliquiſtꝭ oĩa:
⁊ ſecuti eſtis me: in regeneratiõe
cum ſederit filiꝰ hoĩs i ſede ma-
ieſtatꝭ ſue: ſedebitꝭ ⁊ vos ſuꝑ ſedes
duodeci iudicãtes duodecim tribꝰ
iſrahel. Et oĩs qui reliquerit do-
mũ vel fratres aut ſorores: aut pa-
trem aut matrẽ: aut vxorẽ: aut fili-
os: aut agros ꝓpter nomẽ meum:
centuplum accipiet ⁊ vitã eternã
poſſidebit. Poſtilla

Ecce nos reliquimus omnia.
⁊c. Math. xix. Hiſtoria huiꝰ euãgelij facta eſt an
no xp̄i. xxxij. v. kal'. octobris. dñica. luna. xiij. indicti
one. v. An initiũ illiꝰ euãgelij ſcribit ſctũs Ma-
theus in eodẽ cap. ꝙ xp̄s dixit diſcipul' ſuis. amẽ
dico vob: q̃a diues difficile intrabit in regnũ ce-
lorũ. Et iterũ dico vobis. Facilius eſt camelũ ꝑ
foramẽ acus trãſire q̃ diuitẽ intrare in regnum
celorũ. Auditꝭ aũt his diſcipuli mirabantur valde
dicẽtes. Quis ergo poterit saluꝰ eſſe. Aſpiciens
aũt ieſus ait ill'. Apud hoĩes hoc impoſſibile
eſt: apud deũ aũt oĩa poſſibilia ſunt. Tunc re-
ſpõdens petrꝰ dixit ei [Ecce nos reliq̃mus om-
nia] Hor. Quõ aũt reliq̃t oĩa q̃ nõ oĩa: imo
valde pauca habuit. Reſpõdet oĩa reliq̃t qui
nihil ſibi retinuit. oĩa reliq̃t q̃ volũtatẽ haben-
di dimiſit que eſt capax omniũ volitorũ. Nẽo enĩ
oĩa habere põt. velle aũt poteſt [⁊ ſecuti ſumꝰ
te. q̃d ergo erit nob] Ly. in p̄emij retributiõe ꝑ
tali volũtaria paupertate. Chriſtus r̃ndet. [Amen

dico vobis: ꝙ vos q̄ reliq̄ſtis om̄ia ⁊ ſecuti eſtis
me: in regeneratiōe] id eſt in iudicio tempe reſur
rectionis mortuoꝝ [cum ſederit filius hominis]
Ly. qa ſicut in forma hominis iudicatus eſt co-
ram pylato. ita in forma humana iudicabit. ſicut
dicitur Act. i. Hic ieſus qui aſſumptus eſt a vob
in celum ſic veniet. ſcʒ ad iudicium: qa ſicut i hu
manitate aſcendit: ita in humanitate deſcēdʒ ad
iudiciū [in ſede maieſtatis ſue] Ly. In pmo em̄
aduentu ſedit in ſede humilitatis. ſed in ſecūdo
aduētu ſedebit in ſede maieſtatis ꝑ manifeſtaʒ
potentiam [ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes. xij. iudi
cantes. xij. tribus iſrahel]. Aduertendūʒ hic ſʒ
lyra. ꝙ iudicare accipitur tripliciter. Uno modo
pncipaliter: ſicut iudex qui profert ſniam. ⁊ hoc
modo ſolus xp̄us iudicabit. Alio modo pro ſede
re in loco eminēti iuxta iudicem ſicut aſſeſſores
iudicis. ⁊ hoc modo apoſtoli ⁊ alij perfecti cum
chriſto iudicabūt. Tertio modo accipitur large
ſcʒ ſniam iudicis approbare. ⁊ hoc modo om̄es
electi iudicabūt: qa ſentētiā iudicis approbabūt.
[Et om̄is qui reliquerit domū] Hor. ſcʒ ꝓpriam
[vel fratres vel ſorores] q̄tum ad ꝓpinquos no
bis pares [Aut patrem aut matrem] q̄tuʒ ad ſu
periores [aut vxorem] q̄tū ad collaterales [aut
filios] q̄tum ad inferiores [aut agros] id eſt ſub
ſtantiam [propter nomē meum] inuocandū: pre
dicandum defendendū. vnde Act. xx. dicit apl'us
Paulus. Ego non ſolum alligari ſed mori para
tus ſum in hieruſalem ꝓpter nomen domini no-
ſtri ieſu chriſti ⁊c̄ [centuplū accipiet] lyra. Qui
bona temporalia pro chriſto dimiſerit bona gra
tie recipiet hic: que ita excedunt bona tempora-
lia ſicut centenarius numerus excedit vnitateʒ.
[⁊ vitam eternaʒ poſſidebit] ſcilicet i futuro.

In feſto purificationis Marie v̄ginis. euā
gelium ſm Lucam. ij.

In illo tempore. Poſt-
ꝙ impleti ſunt dies pur
gationis Marie ſm le-
gem moyſi tulerunt Jeſum i hie-
ruſalem vt ſiſterent eum domino
ſicut ſcriptum eſt in lege domini:
Quia om̄e maſculinum adaperi-
ens vuluā ſanctū dn̄o vocabitur.
Et vt darent hoſtiā ſm qd̄ dictuʒ
eſt in lege dn̄i: par turturū aut du-
os pullos colūbarum. Et ecce hō
erat in hieruſalē cui nomē ſymeō
⁊ hō iſte iuſt⁹ ⁊ timorat⁹ expectās
ꝯſolationeʒ iſrahel ⁊ ſpūſſanctus
erat in eo. Et rn̄ſum accepat a ſpi
rituſctō nō viſurū ſe mortē. niſi p̄-
us videret xp̄m dn̄i. Et venit i ſpi
ritu in tēplū. Et cū induceret pu
erū ieſum parētes ei⁹: vt facerent
ſm ꝯſuetudinē legis ꝓ eo: ⁊ ipe ac
cepit eū i vlnas ſuas: ⁊ bn̄dixit eū
⁊ dixit. Nūc dimittis ſeruū tuū dn̄e
ſm verbū tuū in pace. Quia vide
runt oculi mei ſalutare tuuʒ. Qd̄
paraſti ante faciē omniū populo-
rū. Lumē ad reuelatiōem gētiū et
gloriā plebis tue iſrahel.

Poſtilla.

Poſtq̄ impleti ſunt dies pur-
gationis ⁊c̄. Luc. ij. Hiſtoria hui⁹ euangelij fctā
eſt anno chriſti pmo. iiij. nonas februarij. feria
v. luna. xi. indictione. iiij. Ante initium illius euā
gelij ſcribit ſanctus Lucas illud euāgeliū qd̄ fa
ctū eſt in die circūciſiōis. Poſtq̄ cōſūmati ſūt
dies octo vt circūcideretur puer: vocatum eſt no
men eius ieſus. qd̄ vocatū eſt ab angelo pu᷒q̄ in
vtero conciperetur. Et ſtatim ſeq̄tur euāgelium
hodiernū. [Poſtq̄ impleti ſunt dies purgatiōis
Marie ſm legem Moyſi] Notandūʒ ſm Hor.
ꝙ lex purificationis Leuit. xij. caplo. ꝙ mulier q̄
ſuſcepto ſemine peperiſſet maſculum immunda
eſſet ſeptem diebus ſeparata a conſortio homi-
nū. ⁊ die octaua circūcideret infantulus. ⁊ poſt
dictos dies ſeptem maneret mulier triginta trib⁹
diebus ſequētibus in purificatiōe ſanguinis ſui
abſtinens non a cōſortio hominū. ſed ab ingreſ-
ſu templi. ⁊ ſic die quadrageſimo offerebatur in
fans in templo ⁊ munera pro eo. Si aūt femina
peperiſſet mūda eſſet. xiiij. diebus. ⁊ in octuageſi
mo die purificabatur ſine oblatione ⁊c̄. [Tul'e-
rūt ihm] q̄drageſima die a natiuitate [i hieruſa-

lem]ſcʒ in templū parētes eiꝰ.ſcʒ Maria mat
eius.⁊ ioſeph pater eiꝰ putatiuꝰ[vt ſiſterēt euʒ]
id eſt offerrēt vel cōſecrarēt.vt dicit glo. interli.
[dño ſicut ſcriptū eſt in lege dñi.Quia oīe ma
ſculinū adaperiēs vuluā ſanctū dño vocabitur]
id eſt ꝑmo naſcēs.cuiuſmodi erāt ꝑmogeniti[⁊
vt darēt hoſtiā.ſicut ſcriptum eſt in lege dñi]ſcʒ
Leuit.xij.caplo[Par turturum aut duos pullos
colūbarū]Bor.iſta erat oblatio pauperū qui nō
poterāt habere agnū q̇ erat oblatio diuitū.Ve-
rūtamē ipa btā vgo ꝑcioſiorē agnū ſcʒ illū q̇ tol
lit pctā mūdi obtulit.Sciendū circa hoc ſm ly.
ꝙ btā vgo nō tenebat ad iſta que dicta ſunt de
purgatiōe:q̇a Leuit.xij.ſcribit.Mulier ſi ſuſce-
pto ſemine pepit maſculū imūda erit ſeptē diebꝰ
⁊c.Et ideo lex illa ligat tm̄ mulieres de virili ſe-
mine cōcipiētes qḋ nō habuit locū in btā virgi-
ne Maria.verum ſicut eius filꝰ circūcidi volu-
it ⁊ alia legalia ſeruare ex ſua hūilitate.q̄uis nō
teneret.ſic beata vgo que fuit humilima voluit
obſeruare[Et ecce homo erat in hieruſalē] que
eſt ciuitas ſancta[cui nomē ſymeon]lyra.Et q̄
patet eius fama.q̇a inter ſacerdotes erat famo-
ſus ⁊ noīatus[iuſtus]quo ad deū[expectās re-
demptiōem iſrahel]Bor.i.in deſiderio boni pro
miſſi[⁊ ſpūſſanctꝰ erat in eo]lyra.q̄tum ad grē
plenitudinē.quia habuit ſpeciales illūinationes
⁊ conſolationes diuinas[Et reſponſum accepit
a ſpūſancto]lyra.in orationibus ſuis deuotis ad
deum[nō viſurū ſe mortē]Bor.i.nō ſe experitu-
rū mortē carnis[niſi ꝑus videret xp̄m dñi].i.ve-
rū meſſiam in lege ꝓmiſſum[⁊ venit in ſpū in tē
plū]lyra.i.per reuelatiōem ſpūſſancti vt videret
chriſtum ſicut fuit ei ꝓmiſſum[Et cū inducerēt
puerū ieſum parētes eius]lyra.ad faciendū ea
que predicta ſunt ſm legē[⁊ ipe accepit eum in
vlnas ſuas]lyra.cuʒ maximo cordis gaudio[⁊
benedixit deum]gratias agendo de tāto benefi-
cio[⁊ dixit.Nūc dimittis ſeruū tuū dñe ſm vbuʒ
tuum in pace]lyra.i.de cetero dimittis me ď hac
vita tranſire in cordis quietē[Quia viderūt ocu-
li mei ſalutare tuū]Bor.id eſt chriſtū ſaluatorē.
Ly.Letanter eñ deſcēdere voluit ad lymbū pa-
trum ex quo ſciebat ſaluatoreʒ eſſe natum[Qḋ
paraſti ante faciē oīm populoꝝ]lyra.i.corā oīm-
bus populis q̇bus miſteriū incarnatiōis ⁊ redē
ptiōis ꝑdicatū eſt ꝑ aploſ.ſm qḋ ḋr in ps.xviij.
In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ ⁊c.[Lume ad reue
latiōem gentiū]lyra.qui ꝑus errore tenebantur
[⁊ gloriā plebis tue iſrahel]Magna eſt eñ glo
ria iudeis ad chriſtū fidē cōuerſio.quia xp̄us ſm
carnē natus eſt de ipis.

In feſto cathedre ſancti Petri.

IN illo tpe.Venit ieſus in ptes ceſaree philippi ⁊c.Hoc euāgeliū cū poſtilla ſua q̄re infra in feſto aploꝝ petri ⁊ pauli.

In feſto ſancti Mathie apoſtoli.Euangelium ſm Matheum.ix.

IN illo tempore.Reſpōdens ieſus dixit.Confitebor tibi pater dñe celi ⁊ terre:quia abſcondiſti hec a ſapientibꝰ ⁊ prudentibꝰ:⁊ reuelaſti ea paruulis.Ita pater,quoniā ſic fuit placitum ante te.Omnia mihi tradita ſunt a patre meo ⁊ nemo nouit filium niſi pater.neq3 prēm quis nouit niſi filius:⁊ cui voluit filꝰ reuelare.Venite ad me omnes qui laboratis ⁊ onerati eſtis,⁊ ego reficiā vos.tollite iugū meū ſuper vos:⁊ diſcite a me:quia mitis ſum ⁊ humilis corde:⁊ inuenietis requiem animabꝰ veſtris.Iugum enim meum ſuaue eſt:⁊ onus meum leue.

Poſtilla.

Confitebor tibi pater dñe celi ⁊c.Math.xi.hiſtoria huiꝰ euāgelij facta eſt anno xp̄i.xxxi.ydꝰ decēbris.luna.x.indictōe.iiij.Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſanctꝰ Matheꝰ in eodē caplo.ꝙ chriſtꝰ dixit phariſeis ⁊ iudeis.venit eñ iohānes neq3 māducās neq3 bibēs.⁊ dicūt demoniū habet.Venit filꝰ hominis māducās ⁊ bibēs:⁊ dicūt:ecce homo vorax ⁊ potator vini:publicanoꝝ ⁊ peccatorum amicꝰ.Tūc poſt hec verba ſeq̄tur euāgeliū hodiernū[Cōfitebor tibi pater]Ly.i.ad gliam tuā declaro[q̇a abſcōdiſti hec]lyra.i.miſteria fidei[a ſapientibꝰ ⁊ prudentibꝰ]ſcʒ ſcribis ⁊ phariſeis in ſua ſapientia confidentibꝰ.Et iſti ſunt ſapiētes in oculis ſuis,ſ nō ſimplr̄[⁊ reuelaſti ea paruulis]lyra.i.hūilibus.Et ex hoc ptʒ ꝙ cauſa ex parte credentium

fuit eoꝝ humilitas q̄ ad veram ſapiam diſpōit. vt ḋ: Prouerb.xi. Ubi hūilitas ibi ſapia. Ex pte autē non credentiū fuit eoꝝ ſupbia que eſt exce catiua itellect⁹ [ita pater quoniā ſic fuit placituȝ ante te] Gloꝛ. ꝙ abſcōdiſti ab illꝯ ⁊ reuelaſti iſtis [Oia mihi tradita ſunt] Gloꝛ. i. dominiū ſup oia [Et nemo nouit filiū niſi pater] Gloꝛ. eſſentialiť: plene ⁊ pfecte. hoc dico ꝓpter homies q̄ cogno ſcunt p fidem [neqȝ prēm q̄s nouit niſi fili⁹] Li. q: xp̄s eſt mediatoꝛ dei ⁊ hoim. ideo noticia diui noꝝ ad nos deriuať p ip̄m. ⁊ ideo ſubdiť [⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare] Ly. Et q: dei fili⁹ eſt medi atoꝛ dei ⁊ hoim. ideo ſecure poſſum⁹ accedere ad ip̄m. vnde dicit [venite ad me oīs q̄ laboratis ⁊ onerati eſtis ⁊ ego reficiā vos] Ly. in p̄nti p gra tiam ⁊ in futuro p gl̄iam. [Tollite iugū meū ſu per vos] Ly. i. legem euāgelicam [⁊ diſcite a me q: mitis ſum] Ly. nullū ledendo [⁊ humilis coꝛ de] neminem contēnendo [⁊ inuenietis requieȝ animab⁹ veſtris.] ſcȝ in p̄ſenti ⁊ in futuro. vnde aug⁹. in libꝛo cōfeſſionū. Inq̇etum eſt coꝛ meuȝ donec req̇eſcat in te. Que q̇dem q̇es hic inchoa tur: ſed in patria pficietur. vt patet Apocal̄. xiiij. Ammodo iam dicit ſp̄us vt requieſcant a labori bus ſuis [Iugū em̄ meū ſuaue eſt ⁊ on⁹ meū le ue] q: ſm ꝙ dicit̄. i. Iob. v. Mandata ei⁹ grauia nō ſunt. Quod exponēs aug⁹. dicit. ſcȝ amanti. Unde Raba. Quid xp̄i iugo ſuaui⁹. q̇d onere le uius. ſcȝ abſtinere a malo. bonū velle. oīs ama re. eterna ſeq̇. p̄ſentib⁹ non capi. nolle aliȷs facere quod non vis pati.

In feſto annūciatōnis marie virginis euan gelium ſm: Lucam. i.

In illo tēpoꝛe. Miſſus ē angel⁹ gabꝛiel a deo i ci uitateȝ galilee cui nomē nazareth ad virginē de ſponſatam viro cui nomē erat io ſeph de domo dauid: ⁊ nomē vir ginis Maria. Et ingreſſus ange lus ad eam dixit. Aue gratia plēa domin⁹ tecū: bn̄dicta tu in mulie rib⁹. Que cū audiſſet: turbata eſt in ſermone ei⁹: ⁊ cogitauit qualis eſſȝ iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inueniſti e nim graȝ apud deum. Ecce con cipies in vtero ⁊ paries filiū: ⁊ vo cabiſ nomē ei⁹ Jeſuȝ. Hic erit ma gnus: ⁊ fili⁹ altiſſimi vocabiť. Et dabit illi dn̄s de⁹ ſedem dauid pa tris eius: ⁊ regnabit in domo ia cob in eternū. ⁊ regni ei⁹ nō erit fi nis. Dixit autē maria ad angelū. Quomodo fiet iſtud: quoniā viꝝ non cognoſco. Et rn̄dens angel⁹ dixit ei. Sp̄ūſſanct⁹ ſupueniet i te ⁊ virt⁹ altiſſimi obumbꝛabit tibi. Ideoqȝ ⁊ qđ naſcetur ex te ſanctū vocabitur fili⁹ dei. Et ecce elyza beth cognata tua: ⁊ ip̄a cōcepit fi lium in ſenectute ſua. ⁊ hic menſis eſt ſext⁹ illi que vocať ſteril̄: quia non erit impoſſibile apud deū oē verbum. Dixit autem maria. Ec ce ancil la domini: fiat mihi ſcđm verbum tuum.

Poſtilla

Miſſus eſt angel⁹ gabꝛiel a do ⁊c̄. luc̄. i. Hiſtoꝛia hui⁹ euā. facta ė anno xp̄i pꝛio vſuali. viij. kalen̄. apꝛil̄. feria. vi. luna. xv. indictōe iij. Ante initiuȝ illi⁹ euāgeliȷ ſcribit ſctūs Luc̄. in eodem capl̄o: ꝙ angelus gabꝛiel appuit zacha rie in tēplo dicēs. Ne timeas zacharia qm̄ exau dita eſt depcatio tua: ⁊ vxoꝛ tua elizabeth pariet tibi filiū ⁊ vocabis nomen ei⁹ Johannes. ⁊ erit magn⁹ coꝛam dn̄o. vinū ⁊ ſiceram nō bibet ⁊ ſpi ritusſancto replebiť adhuc ex vtero matris ſue ⁊c̄. Et poſtmodū cōcepit elizabeth vxoꝛ ip̄i⁹: ⁊ occl̄ tabat ſe menſib⁹ quinqȝ dicens. Quia ſi fec̄ mi hi domin⁹ in diebus quibus reſpexit auferre ob pꝛobꝛiū meū inter homines. In menſe autem ſe xto. ſ. a conceptu pꝛecurſoꝛis [Miſſus eſt ange lus] Gloꝛ. i. nūcius vel legat⁹ [gabꝛiel] vnde Be da. Gabꝛiel foꝛtitudo dicitur. quia illū nūciabat q̄ debellare diabolū veniebat. [i ciuitatē galilee] Gloꝛ. in ciuitate cōcipi voluit. quia oīs hoies

CA UNIV

ad vnitatē ſupne ciuitatis vocare venit: ⁊ inha-
bitare fecit[cui nomē nazaret]vt adimpleret il-
lud ꝓpheticū Math.ij. Qm̄ nazareus vocabit
[ad virginē deſponſatā viro]Ly.hoc diuina or-
dinatōne factū eſt vt deſpōſaret anteꝗ impreg-
naret.Primo ex pte pueri:ne ab infidelibꝰ tanꝗ
illegittime natus abijceret. Unde dicit ambro.
ſup luc. Quid herodi:qd iudeis poſſet aſcribi ſi
natū ex adulterio videret pſequi.Itē vt puer na-
tus a ioſeph nutriret.vnde dicit pater eius.quia
nutritiꝰ eiꝰ fuit.Secūdo ex pte matris vt ſm am
broſiū p hoc ab infamia liberaret.Itē ſcd̄m hie
ronymū vt vgini a ioſeph exhiberet miniſteriū.
[cui nomē ioſeph de domo dauid]ad oſtendendū
ꝙ xp̄s deſcēdiſſe de ſemine dauid. ſicut fuerat per
ꝓphetas pdictum.Nam maria ⁊ ioſeph cui de-
ſponſata fuit erāt de eadē tribu ſcʒ ipius Dauid.
Iungebant em̄ vt frequentiꝰ mulieres viris de
tribu ſua.[⁊ nomen vginis maria.]Ly.ꝙ āt hic
ponūtur tot noīa ꝓpria.ſ.angeli miſſi: vginis
ad quā miſſus fuit:ſponſi ſui ⁊ loci :hoc fuit ad
oſtendendū certitudinē hiſtorie[Et ingreſſus an
gelus ad eā] Bor.ex hoc patet ꝙ nō erat foris i
publico. Unde Bernardꝰ.ſup Miſſus eſt. dic:
ꝙ ingreſſus in ſecreto cubiculo vbi clauſo ſuper
ſe oſtio orabat patrē in abſcondito.Si em̄ cōce-
ptio pcurſoris fuit denūciata patri occupato i ſa
cro officio:vt habet Luc.i.multo ꝓbabilius eſt:
ꝙ oceptio ſaluatoris denūciata fuit vgini in de-
uotione ⁊ orōne actualiter exiſtēte:imo aliqui do
ctores volunt ꝙ beata vgo illud dictū ꝓpheticū
actu legit qd̄ habet Iſa.vij.Ecce vgo cōcipiet ⁊
pariet filiū.qn̄ angelꝰ ad eam intrauit dicēs[aue
gratia plena.] Qd̄ exponit hieron̄.in ſmone de
aſſumptōe.Et bn̄ plena.q: ceteris p partes pſta
tur grā Marie vo tota ſe ſimul infudit plenitu-
do gratie.Item iſta grā non ſolū impleuit eius
mentem ſ etiam ventrē inꝗtum ſingulari gra-
tia dei factū eſt vt conciperet ſaluatorem.[dn̄s te-
cum]Ly.non tm̄ per eſſentiā:potētiam ⁊ preſen
tiam qualiter ē in oībus rebꝰ.nec ſolum p gra
tiam eo modo quo eſt in ſanctis hoībus:ſ etiam
p carnis aſſumptiōem.q: corpꝰ deitati vnitū fuit
formatum de beate vginis puriſſimis guttis ſā
guineis:⁊ intra vginis viſcera latuit nouē men
ſibus[benedicta tu in mulieribꝰ]Ly.i.pre omni
bus mulieribꝰ.Nam ⁊ mulieres bn̄dicent in te
ſicut vir in filio.Bor.ſunt em̄ alique mulieres be
nedicte q: vgines:ſed nō fecunde.aliq fecunde.
ſed non virgines.ſed hec ſimul vgo ⁊ fecūda.[q
cū audiſſet turbata eſt] Ly.btā virgo ſolita erat
videre angelos.ideo de appitione angeli nō fuit
admirata vel turbata:ſ de ſalutatōne inſolita. q:
nihil mirabiliꝰ eſt vere humili ꝙ ſua exaltatio.⁊
ideo cum beata vgo eſſʒ hūilima audiens ſalu-
tatiōnē tante excellētie turbata fuit.non turbati
one incredulitatis ſicut zacharias pater iohan-
nis baptiſte.vt dr̄ luce.i.ſed turbata fuit turbati
one admiratōnis:vnde ſeqtur.[turbata eſt i ſer-
mone eiꝰ]ſcʒ angeli:non autē in viſione.[⁊ cogi
tabat qualʼ eſſʒ iſta ſalutatio]Ly.quādo em̄ tur-
bata fuit vginalem verecūdiam oſdit. Qr autē
cogitauit de ſalutatōne declarat prudētia Ma-
rie.⁊ ideo angelꝰ cōſolabat eam dicēs [Ne time
as maria]lyra.de ſalutatōne inſolita.[inueniſti
em̄ grām apud dn̄m]non ſolū ꝓ te ſ ꝓ toto gn̄e
humano[Ecce cōcipies i vtero]lyra.hec oceptio facta
eſt pvtutem ſpūſſancti intra vterū vginis corpꝰ
filij formant[⁊ paries filiū]ly.virgo pmanens i
partu ſicut ⁊ in oceptu[⁊ vocabis nomen eiꝰ ie-
ſum]lyra.non dicit impones.q: hoc nomen fuit
impoſitū a deo patre ſm qd̄ fuerat pdictū a deo
patre:vt habet Iſa.lxij. Uocabit tibi nomē no
uum quod os dn̄i nominauit.Sed illud nomen
fuit diuulgatū p angelum ipi marie ⁊ ioſeph.Je
ſus autē interptatur ſaluator.Unde de hoc ha-
bet Math.i.Uocabis nomē eius ieſum.ipſe
em̄ ſaluū faciet populum ſuū a peccatis eorum.
[hic erit magnꝰ]q: magnus dn̄s.vnde ps.xlvij.
Magnꝰ dominꝰ ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitu
dinis eius non ē finis[⁊ filius altiſſimi vocabi-
tur]lyra.id eſt ipiꝰ dei q ſolus eſt altiſſimꝰ.homo
em̄ altus eſt inter creaturas corporales.ſed āge-
lus altior: deus autem ſolus altiſſimus. Unde
in ps.lxij. Tu ſolus altiſſimꝰ in omi terra.[⁊ da-
bit illi dn̄s deus ſedē dauid pris eiꝰ. ⁊ regnabit
in domo iacob]Bor.i.in oībus electis quoꝝ vni
uerſitas intelligit p domū iacob.i.familiā iacob
q tota recepta eſt in populū dei[in eternū.]quia
⁊ hic per grām ⁊ in futuro per gloriam.[⁊ regni
eius non erit finis]lyra.Chriſtꝰ em̄ non ſolū in-
ꝗtum deus:ſ etiam inꝗtum homo regnabit in
eternū.non ſolū ſup hoīes ſed etiā ſup āgelos
[Dixit autē maria ad angelū. Quō fiet iſtd̄ qm̄
virū non cognoſco]lyra.i. cognoſcere non ppo-
no:ſcd̄m illud ꝙ dicūt doctores catholici. Bea-
ta vgo anteꝗ deſponſaret ioſeph habuit obſer
uantiam caſtitatis virginalis in deſiderio.nō ta-
men expſſe.Sed cū poſtea deo ordināte eſſet de
ſponſata ioſeph qui erat in ſimili ꝓpoſito ſimul
emiſerunt totum[Et reſpondens angelꝰ dixit ei
Spūſſanctꝰ ſuperueniet in te] lyra.id eſt nō ocipi

es modo hũano:ſ diuino.q₂ nõ v̓tute ſemis viril̄ ſed v̓tute ſpũſſancti[⁊ v̓tus altiſſimi obũbrabit tibi]q₂ in beata v̓gine ſubvmbra carnis latuit v̓tus deitatis[ideoq₃ ⁊ quod naſcef ex te]Borra id ē ex tua vera natura[ſanctũ.]q₂ de ſancto nõ naſcetur niſi ſanctũ[vocabif filius dei.]lyra.nõ aodptiuus ſicut alij:ſ naturalis[Ecce elizabeth cognata tua ⁊ ip̄a concepit filiũ in ſenectute ſua ⁊ hic mēſis eſt ſext⁹ illi q̇ vocaf ſterilis.]lyra.ei⁹ em̄ ſterilitas a tāto tempe iam erat nota q̧ ſic vocabaf.[quia non erit impoſſibile apud deũ om̄e v̓bum].i.factum.quia dicere dei eſt facere .vnde p̄s.cxlviij.Dixit ⁊ facta ſunt: ip̄e mādauit ⁊ creata ſunt.[Dixit autem maria. Ecce ancilla domini.]Unde Bernar. Que eſt hec tam ſublimis humilitas que cedere non nouit honoribus : inſoleſcere gloria neſcit mater dei eligitur: ⁊ ancillam ſe nominātis[fiat mihi ſcd̃m verbum tuuz] lyra.quod ſtatim factum eſt.quia inv̓tute dei cõcepit filium.

In feſto ſctōꝝ philippi ⁊ iacobi euā.ſm Jo.xiiij

In illo tempe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis : Nõ turbetur cor veſtrũ.creditis in deum: ⁊ i me credite. In domo patris mei manſiones multe ſunt. Si quominꝰ dixiſſem vob̄:quia vado parare vob̄ locum . Et ſi abiero ⁊ preparauero vob̄ locum:iterum venio ⁊ accipiā vos ad meip̄m:vt vbi ego ſum: et vos ſitꝭ.⁊ quo ego vado ſcitꝭ: ⁊ viā ſcitꝭ. Dixit ei thomas. Dñe neſcimꝰ quo vadis . ⁊ quomodo poſſumus viam ſcire. Dixit ei ih̄s Ego ſum via veritas ⁊ vita. Nemo venit ad patrez niſi p me. Si cognouiſſetꝭ me:⁊ patrē meũ vtiq₃ cognouiſſetꝭ. Et ammodo cognoſcetꝭ eũ ⁊ vidiſtis eum. Dixit ei philippꝰ. Domine oſtende nobis patrez:⁊ ſufficit nob̄ .dixit ei ih̄s. Tāto tpe vobiſcũ ſũ ⁊ non cognouiſtis me. Philippe qui videt me : videt et patrem meum:quomodo tu dicis oſtende nobis patrem. Non credis quia ego in patre ⁊ pater i me eſt. Uerba que ego loquor vobis a meipſo non loquor. Pater autē in me manens ip̄e facit opera. nõ creditꝭ quia ego in patre ⁊ pater i me ē:alioqn ꝓpf op̄a ip̄a credite. Amē amē dico vobis: qui credit i me opera que ego facio ⁊ ip̄e faciet:⁊ maiora horum faciet. q̇a ego ad patrem vado. Et quodcũq₃ petieritꝭ patrem in nomine meo hoc faciam.

Poſtilla.

Non turbef cor vrm̄ ⁊c. Joh. xiiij. Hiſtoriā huiꝰ euāgelij dixit ieſus anno eius xxxiij.ix.kalen̄.aprilis.feria.v. luna.iiij.indictiōe vi.Añ initiũ iſtiꝰ euā.ſcribit ſanctus Johannes q̧ petrus dixit ad ieſum poſt cenam factaz. Dñe quo vadis. Reſpondit Jheſus. Quo ego vado non potes me modo ſequi:ſequeris autē poſtea Dixit ei Petrus . Quare non poſſum te ſeq̇ modo.animam meam ꝓ te ponam. Reſpondit iheſus. Animā tuam ꝓ me pones. Amen amen dico tibi.non cantabit gallus donec me ter neges Et ait diſcipulis ſuis[Non turbetur cor veſtrũ] lyra.xp̄us predixerat diſcipulis ſuis Jude ꝓditionem:⁊ Petri negatōnem :⁊ ſuam paſſionem ⁊ mortem:que omnia erant diſcipulis turbationis materia.ideo dixit[Non turbetur cor veſtꝝ] quaſi puſillanimes effecti ꝓpter illa iam predicta[creditis in deũ : ⁊ in me credite]lyra.in quo oſtēdit ſuam deitatē[In domo pr̄is mei manſiones mlt̄e ſũt]Tho.domꝰ pr̄is hic vocaf gl̄ia celeſtis i q̄ ſũt mlt̄i ḡdꝰ ⁊ diuſa p̄mia meritoꝝ.q₂ alia ē claritas ſol̄:alia lune:alia ſtellaꝝ.q₂ vnuſqſq₃ q̄to plꝰ deũ ƀ diligit:tāto clarꝰ ibi deũ videbit [Si q̄minꝰ dixiſſem vob̄]Ly.q.d.ſi i celeſti btitudine eēt aliq̇d minꝰ ⁊ defectuoſũ dicerē vob̄.[q̇a vado pare vob̄ locũ.]i paſſione ſua aperuit nob̄

ianuam regni celeſtis.[⁊ ſi abiero ⁊ preparauero vobis locū iterū venio]Tho.hoc fit in morte cu iuſlibet electi:⁊ vltimo ad iudiciū extremū [⁊ ac cipiā vos ad mei pm̄]Tho.id eſt introducam in locum paratū ⁊ in māſiones celeſtes[vt vbi ego ſum]Tho.q̇ ſum caput veſtrū[⁊ vos ſitis]qui eſtis mēbra mea .i. vnam mecū gloriam habe⸗atis.[Et quo ego vado vos ſcitis] ſcz ad prēm. [⁊ viam ſcitis]Ly.via per quam iuit xp̄s que fu it paſſio ⁊ mors ipius[Dicit ei thomas.Domie neſcim⁹ quo vadis.⁊ quō poſſum⁹ viam ſcire.Di xit ei ieſus.Ego ſum via]Ly.inq̄tum homo.q̇a om̄ia que geſſi in humanitate ſunt via pducens vos ad gloriam[veritas ⁊ vita.]inq̄tum deus. quia veritas illuminat intellectū: ⁊ vita quietat vt faciat deſideriū. Uel ſic ſcd̄m Thomā. Ego ſum via ducēs.veritas lucēs.vita paſcēs.vel ſic. Ego ſum via non errās.veritas nōn fallēs. vita non mortificans.Unde ambroſ.Ingrediamur hanc viam:teneam⁹ veritatē:ſeq̄mur vitam[Ne mo venit ad patrē niſi per me]Ly.in me creden do ⁊ me opere imitādo[Si cognouiſſetis me]Ly ra.perfecte q̄tum ad deitatē[⁊ patrē meū vtiq̄ cognouiſſetis]q: pater ⁊ filius ſunt vnū in deita te[⁊ cognoſcetis eum amodo]q: poſt reſurre ctionem ſuam aperuit ill' ſenſum vt intelligerēt ſcripturas.vt habet̄ luc.xxiiij.⁊ extūc diſcipli xp̄i habuerūt pleniorē cognitōnem de miſterio trini tatis [⁊ vidiſtis eū.]lyra.q: videndo xp̄m viderēt ſuppoſitū filij in quo eſt natura diuina que ē idē quod pater. ⁊ ſic in filio quodāmodo prēm vide rant[Dixit ei philippus. Dn̄e oſtēde nob̄ patrē ⁊ ſufficit nobis]Ly.q.d.credo verbis tuis:ſ3 pa⸗trem videre deſidero.credidit em̄ philipp⁹ q̄ pa ter poſſet videri oculis corpalibus in hac morta li vita.ideo ſequit̄.[Tāto tempe vobiſcū ſum et non cognouiſtis me]lyra.q.d. magna ruditas ē q̄ tamdiu doctrinā meam audiſtis: ⁊ adhuc ita parū me cognoſcitis ſcd̄m deitatem[Philippe q̇ videt me]lyra.ſcd̄m deitatē[videt ⁊ patrē me⸗um]Sicut em̄ pater non videt̄ niſi cū beatitudi ne:ſic nec filius in ſua deitate.q: viſio eſt merces ſanctorū[Quō tu dicis.oſtēde nobis prēm]lyra quia ocul' corpalib⁹ non ē viſibil'[Non credis q: ego in patre ⁊ pater i me ē]lyra.quaſi di.iſtō de bes credere ⁊ ſufficit tibi ad ſalutē[Uerba que ego loquor vobis a meipſo non loq̄r].i.ab hūa⸗nitate tm̄:ſed deitate [Pater aūt in me manens ipſe facit opa]lyra. Filius em̄ ⁊ pater ſunt vnū in v̄tute opatiua. ex qua fiebāt opa miraculoſa. [nō creditis quia ego in patre ⁊ pater in me eſt]

Tho.p idētitatem eēntie: ⁊ tamē diſtinctus pſo naliter[alioq̇n opa ipa credite]lyra.q.d.ſi verba non inducūt vos ad credēdum opa miraculorū nature v̄tutem tranſcēdentia debēt vos ad hoc i ducere[Amē amē dico vobis q̇ credit in me opa que ego facio ⁊ ipe faciet]Tho.i.ſimilia in gn̄e, q: ſicut ego curaui infirmos: ⁊ ſuſcitaui mortu⸗os:ſic ⁊ ipe ſuſcitabit ⁊ ſic de alijs[⁊ maiora ho rum faciet]lyra.hoc patz p̄mo. q: plures cōuer⸗ſi ſunt ad fidē p p̄dicationē aplorum q̄ p p̄dica tionē xp̄i.quia p eos cōuerſa ē multitudo genti⸗um .p p̄dicationē autē chriſti pauci iudeorū. Itē apoſtoli p̄dicabant om̄ibus linguis.vt habetur Actuū.ij. Chriſt⁹ autē p̄dicabat in vna ſola lin⸗gua.ſ.hebraica. Secundo in miraculis.q: apo⸗ſtoli maiora miracula fecerūt.Magnū em̄ repu tatum fuit q̄ infirmi ſanabātur ad tactū fimbrie veſtimētorum xp̄i.vt habetur Mar.vi. ſ3 maius videtur q̄ ad tactum vmbre petri ſanabant̄ ifir⸗mi.vt patz Act̄.v.Itē xp̄s tres mortuos ſuſcita⸗uit:ſ3 andreas ſimul ⁊ ſemel quadraginta viros ſubmerſos ſuſcitauit:vt habet̄ in legēda ſua[q: ad patrē vado]Tho.vt aſſiſtam vultui dei pro⸗bis[⁊ ſi quid petieritis patrē i noīe meo]Tho. ptinens ad ſalutē.Nomē eius eſt Ieſus q̇ ſalua tor interp̄tatur[hoc faciam]Tho.in quo oſtēdit q̄ hz eandē ptātē cū p̄re[hoc faciā]lyra.ſ.eadē v̄tute qua pater.

In feſto inuentionis ſancte crucis.

In illo tēpore.Erat ho⸗mo ex phariſeis nicode⸗mus nomine ⁊c.Hoc euangeliū cū ſua poſtilla quere ante in feſto trini tatis.

In feſto ſancti Iohannis ante portam la⸗tinam.

In illo tempe.Dixit Ie⸗ſus Petro. Sequere me Cōuerſus ⁊c.Hoc euangelium cū ſua poſtilla quere ante in feſto ſācti Iohannis euangeliſte.

In feſto ſancti Iohannis baptiſte euāgeliū ſcd̄m lucam.i.

In illo tempore. Elyza⸗bet impletum eſt tempus pariendi:et peperit filiū. Et audierunt vicini ⁊ cognati ei⁹

quia magnificauit dominꝰ miſeri-
cordiã ſuã cũ illa: et cõgratulabãt
ei. Et factum ẽ in die octauo vene
rũt circũcidere puerũ: ⁊ vocabant
eũ nomine patris ſui zachariam.
Et reſpondẽs mater eiꝰ dixit. Ne
quaqꝫ: ſed vocabitur Johannes.
Et dixerũt ad illam: quia nemo ẽ
in cognatõne tua qui vocetur hoc
nomine. Innuebãt autẽ patri eiꝰ
quem vellet vocari eũ. Et poſtu-
lans pugillarez: ſcripſit dicẽs. Jo
hannes eſt nomen eiꝰ. Et mirati
ſunt vniuerſi. Apertũ ẽ autẽ ilico
os eiꝰ ⁊ lingua eiꝰ: ⁊ loquebat bñ-
dicens deum. Et factꝰ eſt timor
ſuper om̃es vicinos eoꝝ: ⁊ ſuper
om̃ia mõtana iudee diuulgabant
om̃ia verba hec. Et poſuerũt oẽs
qui audierant in corde ſuo dicen-
tes. Quis putas puer iſte erit.
etenim manꝰ domini erat cum illo.
Et zacharias pater eiꝰ impletꝰ eſt
ſpũſancto: ⁊ ꝓphetauit dicẽs. Bñ
dictꝰ dominꝰ deꝰ iſrael: quia viſi-
tauit ⁊ fecit redemptõnem plebis
ſue.

Poſtilla.

Elizabet impletum eſt tempꝰ
pariẽdi. Luc. i. Hiſtoria huiꝰ euãge. facta ẽ anno
xp̃i p̃mo vſuali. viij. kalẽ. Julij. feria. vi. lũa. xvij
indictõne. iij. Ante initiũ illiꝰ euange. ſcribit ſan
ctus Lu. in eodẽ caº. ꝙ poſtꝙ̃ maria ꝯcepit ihm
xp̃m: exurgẽs maria abijt in mõtana ⁊ intrauit in
domũ zacharie ⁊ ſalutauit elizabeth. ⁊ mãſit cũ
ea tribꝰ mẽſibꝰ. Nã in mẽſe ſexto a ꝯceptõe iohã
nis venerat maria ad elizabeth. ⁊ i menſe nono
natꝰ eſt iohãnes. vnde h̃ dr̃. [Elizabeth ipletũ ẽ
tp̃s pariẽdi] Ly. ſ. nouẽ menſiũ [⁊ peꝑit filium]
ſicut ꝑ angelũ fuerat p̃dictũ [et audierũt vicini]
Ly. i. illi q̃ erant ei cohabitãtes [⁊ cognati eius]
q̃ erant ex eiꝰ ꝯſanguinitate ⁊ affinitate. [q: ma-
gnificauit dñs miam ſuã cũ illa] Ly. i. magnam
miſcõiam fecit ei auferẽdo ſterilitatis obprobri
um: ⁊ dando ei tantũ ⁊ talẽ filiũ ſic annũciatum
mirabiliter ⁊ ꝯceptũ ſupnaturalr̃ [⁊ ꝯgratulabã
tur ei] ſm ꝙ dixerat angelꝰ zacharie. Multi i na
tiuitate eius gaudebũt [et factũ eſt i die octauo]
ſcꝫ a natiuitate p̃curſoris [venerũt circũcidere pu
erũ] ſicut p̃cipitur Geñ. xvij. Et q: in circũciſiõe
imponebat tũc nomẽ: ſicut modo imponitur in
baptiſmo. ideo ſubdit [Et vocabãt eũ noie p̃ris
ſui zachariam] Ly. q: illud fuit antiq̃tus ſañ cõ-
muniter obſeruatũ ⁊ adhuc obſeruat frequẽter
maxime in magnis ꝑſonis ꝙ filiꝰ p̃mogenitꝰ no
minat noie p̃ris [Et r̃ndens mater eiꝰ dixit. Neq̃
ꝙ̃] ſcꝫ vocabit zacharias [ſꝫ vocabit iohannes]
Ly. hoc em̃ ſibi fuit a deo reuelatuꝫ. q: a marito
non didicit: cum factꝰ eſſet mutꝰ anteꝙ̃ rediret ad
eam de tẽplo. [Et dixerũt ad illã. Quia nemo ẽ i
cognatõne tua q̃ vocet hoc nomie] ſcꝫ iohãnes.
Ly. Cognatio hic ꝓpinq̃tas gñis vocat de qua
nullꝰ ſic fuerat vocatꝰ. ſ. de cognatõne elizabeth
vel mariti eiꝰ [Innuebãt aũt p̃ri eiꝰ quẽ vellet vo
cari eũ] ſcꝫ ꝑ ſigna viſibilia Ex q̃ pꝫ ꝙ zacharias
non tm̃ fuit mutꝰ: ſꝫ etiã ſurdꝰ. Si em̃ potuiſſet in
telligere v̾ba: q̃ſiuiſſent ab eo ꝑ verba ⁊ nõ ꝑ ta-
lia ſigna [Et poſtulãs pugillarẽ]. i. tabulam ad
ſcribendũ [ſcripſit dicẽs. Johãnes ẽ nomen eiꝰ.
⁊ mirati ſunt vniuerſi] Gor. de ꝯueniẽtia int̃ pa-
trẽ ⁊ mr̃em ꝙ̃tum ad pueri noiatõem [Aptum ẽ
aũt ilico os eiꝰ] Gor. non ꝑ morã. q: neſcit tarda
molimina ſpũſancti grã. Vñ ambro. Soluit fi-
des linguã quã incredulitas ligauerat [Et factꝰ
eſt timor ſuꝑ omnes vicinos eorum] Ly. i. admi
ratio mag̃ vel timor dei. q̃ ſic mirabilr̃ punierat
zachariã ⁊ liberauerat [⁊ ſuꝑ oia mõtana iudee di
uulgabant oia v̾ba hec.] lyra. q: facta inſolita ⁊
mirabilia libẽtius narrãtur [Et poſuerũt oẽs q̃
audierant in corde ſuo] lyra. q: talia mag̃ memo
rie cõmẽdant [dicẽtes. Quis putas puer iſte e-
rit] q. d. valde magnꝰ erit [etenim manꝰ dñi erat cũ
illo] lyra. i. v̾tus dei opatiua miraculoꝝ in eiꝰ an
nũciatione: ꝯceptõe: ⁊ natiuitate oſtenſoꝝ. ex q̃-
bus rõnabilr̃ ꝯcludebat ꝙ magnitudo pueri fu
tura corã dõ ſicut p̃dictũ ẽ ab ãgelo zacharie pa
tri eiꝰ. Erit em̃ magnus coram dño. [Et zachari
as p̃r eiꝰ impletꝰ eſt ſpũſancto ⁊ ꝓphe. di. Bñdi-
ctus dñs deꝰ iſrl̃. q: viſitauit] Gor. dñs ihs genꝰ
hũanũ i ſua incarnatõe viſitauit. [Et fecit redẽ-
ptionẽ] i ſua paſſiõe. ps. cxxix. Copioſa apud eũ
redẽptio [plebis ſue] iſrael.

In feſto viſitatõis beate marie virgis euãgelium ſcdm Lucam.i.capitulo.

In illo tempore. Exurgens autẽ maria abijt in montana cũ feſtinatiõe in ciuitatẽ iuda: ꝛ intrauit i domũ zacharie ꝛ ſalutauit elizabeth. Et factũ ẽ vt audiuit ſalutationẽ marie elizabeth: exultauit infans in vtero ei⁹. ꝛ repleta ẽ ſpũ ſancto elizabeth: ꝛ exclamauit voce magna ꝛ dixit. Bñdicta tu inẽ mulieres: ꝛ bñdictus fructus ventris tui. Et vnde mihi hoc: vt veniat mater dñi mei ad me. ecce eñ vt facta ẽ vox ſalutatõnis tue ĩ aurib⁹ meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata q̃ credidiſti qm̃ ꝑficienẽ in te que dicta ſunt tibi a domino. Et ait maria. Magnificat aĩa mea dñm. Et exultauit ſpũs meus in deo ſalutari meo.

Poſtilla

Exurgens maria abijt in mõtana ꝛc. Luc.i. Hiſtoria hui⁹ euãgelij facta ẽ anno xpi.i. vſuali.ij. nonas aprilis. feria.ij. luna.i. indictiõe.iij. et reuſa ẽ i domũ ſuã ãno xpi vbi s.iij. nonas iulij. ſabbato. luna.iiij. indictõe.iij. Ante initium illius euãgelij ſcribit ſanctus Lu. qñ ãgel⁹ in annũciatõe dñi dixit ad mariã mrẽm xpi. ꝛ ecce elizabeth cognata tua ꝛ ipa ꝯcepit filiũ in ſenectute ſua. ꝛ hic ẽ menſis ſextus illi q̃ vocaẽ ſterilis. q: nõ erit impoſſibile apud deũ omne vbũ. Dixit autẽ maria. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſm verbũ tuũ. Et diſceſſit ab ea angel⁹. Et ſtati ſeq̇tur [Exurgẽs aũt maria] ſcʒ de loco in q̊ erat qñ angelus ad eam venit [abijt in mõtana.] Ly. q̇a locus vbi habitabat zacharias erat altior ꝙ galilea a qua receſſit maria [cũ feſtinatõne] Ly. vt oſtenderet ꝙ vgo non dʒ hic morari in loco publico nec ibi ꝯtrahere colloq̇a [in ciuitatẽ iuda] ſcʒ irl'm [ꝛ ſalutauit elizabeth] Ly. q: erat hũilima. ꝛ q: ad ei⁹ obſequiũ venerat [Et factũ eſt vt audiuit ſalutatõem marie elizabet: exultauit infans in vtero eius] Glo. ſicut illa aduẽtũ marie: ſic iſte aduẽtũ dñi ſenſit. Gorra. Ecce ꝙ magne virtutis eſt beate virgis ſalutatio. q: cõfert gaudium: ꝯfert ꝛ ſpm̃ ſanctũ: cõfert ꝛ reuelationẽ ſecretorũ diuinorũ: ꝯfert ꝛ ꝓphetie actũ. Et iõ certe libenter ſalutãda eſt ꝓpter reuelatõis lucrũ. Vñ ergo maria potuit ore ſalutare q̃ ſalutẽ habebat in virtute ꝛ in corde [ꝛ repleta eſt ſpũſctõ elizabeth: ꝛ exclamauit voce magna] Lyra. iſta magnitudo vocis intelligẽda eſt tam rõne deuotionis ꝙ ſoni exterioris [Bñdicta tu inẽ mulieres] .i. ſuꝑ oẽs mulieres [ꝛ bñdictus fructus vẽtris tui] Unde i ps. cxvij. Bñdict⁹ q̇ venit in nomine dñi de⁹ dñs ꝛ illuxit nobis. [Et vñ mihi h̃ vt veniat mater dñi mei ad me.] Ly. iſta eñ non poterat ſcire niſi ꝑ reuelatõem ſpũſſancti [Ecce eñ vt facta eſt vox ſalutatõnis tue in aurib⁹ meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo] Ly. Elizabeth ꝑ ſpm̃ ſanctũ cognouit ꝙ illa exultatio fuit ꝓpter preſentiã dñi in vtero virginali. [et beata q̃ credidiſti] lyra. q: ꝑ aſſenſum fidei cõcepit [qm̃ ꝑficientur in te que dicta ſunt tibi a dño] ly. ꝑ angelũ nũciantẽ. [Et ait maria. Magnificat anima mea] ly. non tm̃ labia mea [dñm] cui debeẽ laus ꝛ honor [Et exultauit] Gor. non pigritauit: vt pʒ Abac.iij. exultabo in deo ihũ meo [ſpũs me⁹ i deo] ñ ĩ mũdo. Uñ ps. lxxvi. Rẽnuit ꝯſolari anima mea. memor fui dei ꝛ delectat⁹ ſuʒ [ſalutari meo] q̇ eſt meus ꝓprius filius ꝑ generatiõem: ꝛ ſaluator omniũ ꝑ ſuam paſſionem.

In feſto ſancti petri apoſtoli euãgeliuʒ ſm Matheum.xv.

In illo tpe. Uenit Ihs in ptes ceſaree philippi: ꝛ interrogauit diſcip̃los ſuos dicẽs. Quẽ dicunt homines eſſe filiũ hominis. At illi dixerunt. Alij iohannem baptiſtam: alij autem helyam: alij vero Jeremiam: aut vnum ex prophetis. Dixit illis Jheſus. Uos autẽ quem me eſſe dicitiſ. Reſpondens ſymon petrus dixit. Tu es chriſt⁹ filius dei viui. Reſpondẽs autem

Jeſus dixit ei. Beatus es ſymon bariona: quia caro ⁊ ſanguis non reuelauit tibi: ſed pater meus qui in celis eſt. Et ego dico tibi: quia tu es petrus: ⁊ ſuper hanc petraꝫ edificabo eccleſiam meã: ⁊ porte inferi non preualebunt aduerſus eã Et tibi dabo claues regni celorũ. Et quodcũꝙ ligaueris ſup terrã erit ligatum ⁊ in celis. Et quodcũꝙ ſolueris ſuper terram: erit ſolutum ⁊ in celis. Poſtilla.

Venit ihs in partes ceſaree ⁊c. Math. xvi. Hiſtoria hui' euãge. facta ẽ anno xpi xxxij. iiij. kal. auguſti. feria. iiij. luna. xij. indictiõe v. Ante initiũ illius euãgelij ſcribit ſanct' Mat. in eodẽ caplo ꝙ xpus dixit diſcipul' ſuis. Cauete a fermẽto phariſeoꝝ ⁊ ſaduceorũ. At illi cogitabant int' ſe dicẽtes. qꝛ panes nõ accepimus. Sciens aũt ieſus: dixit. Quid cogitaꝭ int' vos modice fidei. qꝛ panes nõ habetis. nõdum intelligitꝭ neꝙ recordamini q̇nꝙ panũ ⁊ q̇nꝙ miliũ hoim ⁊ ⁊ quot cophinos ſumpſiſtis. neꝙ ſeptem panuꝫ ⁊ quattuor milia hominuꝫ. ⁊ quot ſportas ſumpſiſtis. quare nõ intelligitis. quia nõ de pane dixi vobis. Cauete a fermẽto phariſeorum ⁊ ſaduceorũ. tunc intellexerũt: quia non dixerat cauendum a fermẽto panũ: ſed a doctrina phariſeoruꝫ ⁊ ſaduceorũ. Tunc ſtatim ſequitur euãgeliũ hodier. [Venit ihesus in ptes ceſaree philippi] ly. Ceſarea philippi eſt ciuitas in terminis iudee quam philippus fili' herodis innouauit ⁊ reedificauit. que antiq̇tus dicta eſt lachis: ſed poſtmodum nominauit eam ceſaream in honorẽ Tiberij ceſaris qui dedit ei quartã partem regni. vt dicit Joſephus. Dicitur etiam ceſarea philippi ad differentiam alterius ciuitatis que dicit' ceſarea paleſtine. vbi Cornelius cẽturio manſit. vt pꝫ Act. x. [interrogabat diſcipulos ſuos] lyra. non ignorãs quid crederẽt vel quid reſponderẽt: ſed vt eorum fideli cõfeſſione conuenĩetius ſolidarentur in fide [Quem dicũt homĩes eſſe filiuꝫ hominis.] ly. id eſt turbe vulgares. quia de ipſo erant varie opiniones in populo [At illi dixerunt. Alij iohãnem baptiſtam] cuius opinionis fuit herodes ⁊ ſui ſequaces. vt patet Mathei. xiiij. Audiuit herodes famam ihesu ⁊ ait pueris ſuis. hic eſt iohannes baptiſta: ipſe ſurrexit a mortuis. ⁊ idõ virtutes opantur in eo [alij autem heliã.] ꝓpter zelum veritatis [alij vero Jeremiam] propter patientiam in aduerſis [aut vnũ ex prophetis.] ſcꝫ heliſeum ꝓpter excellentiam ſapiẽtie [Vos autem quem me eẽ dicitis] lyra. quaſi diceret ſi alij errãt opinione falſa: vos tamẽ nõ debetis errare q̇ iam diu mecum fuiſtis ⁊ meam doctrinaꝫ frequẽter audiuiſtis ⁊ miracula tãta vidiſtis [Rñdẽs ſymõ petrus dixit.] lyra. petrus tãꝙ pncipal' inter alios ꝓ ſe ⁊ pro alijs dedit reſpõſum. [Tu es chriſtus] lyra. qui interp̄tatur vnctus. ⁊ ſic cõfitetur eius humanitatem [filius dei] ſcꝫ naturalis ⁊ non adoptiu': ſicut alij. ⁊ per cõſequẽs eiuſdem nature cum deo patre. ⁊ ſic cõfitetur veritatem diuine nature ⁊ humane in eodem ſuppoſito [viui] hoc addit ad differẽtiam illorũ qui colebatur tãꝙ dij a gẽtilibus. vt hercules ⁊ iupiter: ⁊ ſic de alijs [Reſpõdẽs aũt ihesus dixit ei. Beatus es ſymon bariona] id eſt filius iohãnis. vñ Hieroñ. dicit ꝙ deberet dici bariohãna. Bar eñ idem eſt quod filius: iohãna quaſi filius iohannis. ſcđm illud Jobis. xxi. Symon iohãnis diligis me plus hijs. ſed ſcriptorũ vitio deprauatuꝫ eſt. Dicitur autẽ hic. beatus es ſymon bariona: quia ſcꝫ cõfeſſio vere fidei ducit ad beatitudineꝫ [quia caro ⁊ ſanguis nõ reuelauit tibi.] lyra. id eſt homo mortalis nõ docuit te iſtam veritatem. [ꝫ pater me'] ⁊ ꝑ ꝯſequẽs tota trinitas. qꝛ indiuiſa ſunt opa trinitatis [⁊ ego dico tibi qꝛ tu es petrus] lyra. i. ꝯfeſſor vere petre que eſt xps [⁊ ſup hãc petraꝫ] quam ꝯfeſſus es. i. ſup xpm [edificabo eccliam meam. ⁊ porte inferi] id eſt perſecutiones tyrãnoꝝ ⁊ inſultus ⁊ temptatões ſpirituuꝫ immũdoꝝ [nõ preualebunt aduerſus eam] a vera fide ſubuertẽdo. [⁊ tibi dabo claues regni celorum] lyra. iſte claues nõ ſunt materiales: ꝫ poteſtas ſpiritualis que eſt duplex. vna ẽ poteſtas ſpũalis diſcernẽdi peccatum a nõ peccato: ſicut i veteri lege ſacerdotes iudicabãt inter lepram et nõ leprã. Alia clauis ẽ poteſtas admittẽdi ad regnum vel excludi ſcđm verum iudiciũ p̄habituꝫ quia debẽt indigni excludi: ⁊ digni recipi [et quodcũꝙ ligaueris] Gor. claue non errãte [ſuper terram] lyra. ſcꝫ cum debito vſu clauium [erit ligatum ⁊ in celis. Et quodcunꝙ ſolueris ſuper terram: erit ſolutum ⁊ in celis.] id eſt de' illud approbat in celis,

In feſto ſancte Margarethe.

In illo tẽpe. Dixit Ieſus d.ſ.pabolã hãc. Simile ẽ regnũ ce. theſau. ab. ꝛc.

Hoc euãgeliũ cũ ſua poſtilla q̃re infra in ꝯmuni ſanctoꝝ de virginibus.

In feſto ſancte marie magdalene euang. ſm Lucam. vij.

In illo tẽpore. Rogabat ieſum q̃dam phariſe⁹ vt mãducaret cũ illo. Et ingreſſus domuz phariſei: diſcubuit. Et ecce mulier q̃ erat ĩ ciuitate peccatrix vt cognouit ꝙ iheſus accubuit in domo phariſei: attulit alabaſtrũ vnguẽti: ꝛ ſtans retro ſec⁹ pedes ei⁹: lachrymis cepit rigare pedes ei⁹: ꝛ capill' capit ſui tergebat ꝛ oſculabat̄ pedes ei⁹ ꝛ vnguẽto vngebat. Videns ãt phariſe⁹ q̃ vocauerat ipm̃: ait intra ſe dicẽs. Hic ſi eſſz ꝓpheta ſciret vtiq ꝙ q̃ ꝛ q̃lis eſt mulier q̃ tãgit eũ: quia peccatrix ẽ. Et rñdẽs ihs: dixit ad illũ. Symõ habeo tibi aliq̃d dicere. At ille ait. Mgr̃ dic. Duo debitores erãt cuidã feneratori. vn⁹ debebat denarios q̃ngẽtos: ꝛ ali⁹ q̃nq̃ginta. Nõ habentib⁹ ill' vnde redderẽt: donauit vtriſq. Quis ergo eũ pl⁹ diligit. Rñdẽs ſymon dixit Eſtimo qꝛ is cui pl⁹ donauit At ille dixit ei. Recte iudicaſti. et ꝯuerſus ad mulierẽ: dixit ſymoni. Vides hãc mulierẽ. Intraui ĩ domũ tuã: aquã pedib⁹ meis nõ dediſti: hec aũt lachrymis rigauit pedes meos: ꝛ capill' ſuis terſit. Oſculum mihi non dediſti. hec autez ex quo intrauit non ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meum nõ vnxiſti: hec autẽ vnguẽto vnxit pedes meos. Propter qd̃ dico tibi. Remittũtur ei peccata multa: qm̃ dilexit multũ. Cui aũt min⁹ dimittit̄: min⁹ diligit. Dixit autẽ ad illã. Remittunt̄ tibi pctã tua. Et ceperũt qui ſimul accũbebãt dicere intra ſe. Quis eſt hic q̃ etiã peccata dimittit. Dixit autẽ ad mulierem. Fides tua te ſaluã fecit: vade in pace.

Poſtilla.

Rogabat ihm q̃dam phariſe⁹ ꝛc. luce. vij. Math. xxvi. Mar. xiiij. Johãnis. xij Hiſtoria huius euãgelij facta eſt anno xp̄i. xxxij. ydus decẽbris. feria. vi. luna. xiiij. indictione. iiij. Añ initiũ illi⁹ euangelij ſcribit ſanctus lucas in eodem capl'o ꝙ chriſt⁹ dixit phariſeis ꝛ ſcribis Venit em̄ Johãnes baptiſta neq manducans panem: neq bibens vinũ. ꝛ dicitis: demoniũ habet: venit filius hominis manducans ꝛ bibens: et dicitis. ecce homo vorator ꝛ bibens vinuz: amicus publicanoꝝ ꝛ peccatoꝝ. Et tunc ſeq̄t̄ euãgeliũ hodiernũ. [Rogabat ieſum q̃dã phariſe⁹ vt manducaret cũ illo, ꝛ ingreſſus domũ phariſei diſcubuit] lyra. legit̄ aũt xp̄m manducaſſe cũ peccatorib⁹ vt eos ad penitentiam induceret: vt habetur Mathei. ix. Item cum amicis ꝛ familiarib⁹ vt eoꝝ deuotõnem augmẽtaret: vt dicitur Joh. xi. de Martha ꝛ Maria magdalena. Itẽ cum cognatis paupibus: vt eoꝝ inopiaz ſuppleret. vt habet̄ Joh. ij. de nuptijs: vbi deficiẽte vino xp̄s aquam cõuertit in vinũ. Item cũ phariſeis ſupbientib⁹. vt eoꝝ ſuperbiam cõfutaret: ꝑ ut hic habetur vt videbitur in proſequendo [Et ecce mulier] Horta. ſ. maria magdalena: ſed nõ nominatur hic. quia adhuc erat ĩ ſtatu culpe ſm opinionem hominũ. [que erat in ciuitate] ly. vbi multi homines ſunt. ex quo conuincitur ꝙ multos attraxerat ad peccatum [peccatrix] lyra. ſ. iã de peccatis plene et perfecte ꝛ cõtrita [vt cognouit ꝙ Iheſus,] id eſt ſaluator. [accubuit in do

mo phariſei attulit.]ſcilicet ſtatim[alabaſtrum
vnguēti].i.vas alabaſtrū vnguēto plenū[⁊ ſtās
retro]Ly.q̃a p̄ verecūdia ſui pcti nō audebat
ſe āteponere[lachrymis cepit rigare pedes eiꝰ]
Ly.Ex q̇bus patet magnitudo ꝯtritiōis.ex q̇ tan⸗
tū fleuit ꝙ potuit lauare pedes vniꝰ hōis nudis
pedibus incedētis[⁊ capillꝭ capitꝭ ſui tergebat]
ly.q̇bꝰ ante cōpoſitiōem vultꝰ eiꝰ abuſa fuerat.
[⁊ oſculabat̃ pedes eiꝰ]vt totū ſeruiret in peni⸗
tentia q̇cq̇d ex ſe deū ꝯtempſerat in culpa:ſꝫ qđ
dicit greg.[⁊ vnguēto vngebat] lyra.ad refrige
riū caloris ⁊ mitigatiōem doloris ex labore itine
ris. Unde gregꝰ.Unguētū qđ ſibi turpiter exhi
buerat hoc iaꝫ deo laudabiliter offerebat[vidēs
aūt phariſeus]go.ad p̄dictā mulierē plorantē
nec cōpatiēs[ait intra ſe]ſcꝫ occulte ꝯtra hoſpi
tē ſuū murmurādo[dicēs hic ſi eſſet propheta]
verus ſciēs occulta[ſciret vtiq̄ que ⁊ qualis eſt
mulier]go.que eſt in ꝑſona ⁊ qualis in vita[q:
peccatrix eſt]⁊ nō deberet ſe tāgi permittere ab
ea[Et rn̄dēs ieſus]go.ſcꝫ cogitatiōi eiꝰ que ſo
li deo nota eſt.in quo oſtēdit ſe plus q̄ ꝓphetā.
Un̄ ps.xciij.Dn̄s ſcit cogitatiōes hominū[Sy
mon habeo tibi aliq̇d dicere.At ille ait.mgr̄ dic.
duo debitores erāt cuidā feneratori]go.ſenſus
litteralis planus eſt.myſtice fenerator iſte deum
ſignificat q̇ ꝓ culpa momētanea penā eternam
exigit.⁊ ꝓ donis gratiarū exigit meritū bonorū
operū[duo debitores]go.duo ſtatꝰ peccatorū.
[erāt cuidā feneratori].i.deo[vnꝰ debebat de⸗
narios q̇ngentos ⁊ aliꝰ q̇nquagita]ſcꝫ qui plꝰ
peccauerat[Nō habētibꝰ illꝭ vnde redderēt].q̇a
nullꝰ pctōrum debitꝭ poteſt abſolui ꝓprijs viribꝰ
abſq̄ gratia.vt pꝫ Joh.xv.Sine me nihil pote⸗
ſtis facere[donauit vtriſq̄].i.ꝯdonauit[quis er
go plꝰ eum diligit.Rn̄dēs ſymon dixit.Eſtimo
q̇a is cui plꝰ donauit].i.cōdonauit relaxādo[at
ille dixit.Recte iudicaſti]q̇a ſicut dicit greg.Cū
creſcūt dona creſcūt ⁊ rōnes donorꝫ[Et conuer⸗
ſus ad mulierē]go.ꝑ miſcdiam.Deꝰ em̄ a pctō⸗
ribus auertit faciē ſuā.ſm̄ illud Deut.xxxij.Ab⸗
ſcondam faciē meā ab eis. Sed ad penitētes ſe
cōuertit.vt patet zach.i.Conuertimini ad me:et
ego cōuertor ad vos[dixit ſymoni.Uides hanc
mulierem.Intraui in domū tuam. aquam pedi⸗
bus meis non dediſti]lyra.qui tamen erant luto
ſi ſeu pulueriſati.eo ꝙ ſine calciamentis incede
bat[hec autē lachrymis rigauit pedes meos et
capillis ſuis terſit.oſculum mihi nō dediſti. lyra
qđ eſt amicitie ſignū[hec autem ex quo intraui
non ceſſauit oſculari pedes meos]q.d.nō ſolum
vnū oſculum dedit mihi.ſed multiplex[oleo ca⸗
put meum nō vnxiſti]go.quod ſolet fieri in ſig⸗
nū leticie ⁊ hylaritatis.ſm̄ illud ps.xliiij. Unxit
te deꝰ dſ tuꝰ oleo ⁊c.[Propter qđ dico tibi.Re
mittūtur ei peccata multa]ſcꝫ mulieri penitenti
[quoniā dilexit multū]ſcꝫ Pet.iiij.Charitas o⸗
perit multitudinē pctōrum.vt patet Prouerb.x.
Uniuerſa delicta operit charitas[Cui autē mi
nus dimittit̃ minꝰ diligit]lyra.Remiſſio em̄ cul
pe aut nulla eſt aut totalis ſimul.ſed remiſſio pe
ne fit per partes.⁊ nō tota ſimul de cōmuni cur⸗
ſu.licet aliquando fiat tota ſimul ꝓpter feruorē
penitentis.⁊ ex libertate dei.⁊ hoc in ꝓpoſito in
hac muliere.ideo ſeq̇tur[remittuntur tibi pecca
ta tua]lyra.nō ſolum q̄tum ad culpam: ſed etiā
q̄tum ad penā ex vehemēti amore dei ⁊ horro⸗
re peccati preteriti.go.⁊ ponitur hic pn̄s pro p̄⸗
terito[remittūtur].i.remiſſa ſunt[⁊ ceperunt q̇
ſimul accūbebant dicere intra ſe.Quis eſt hic q̇
etiam peccata dimittit]lyra.hoc dicebant q̇a vi
debant tantū humanitatē exteriꝰ apparentē.ſed
ignorabāt deitatē interiꝰ latentē que pctā pt di⸗
mittere[dixit aūt ad mulierē.fides tua]go.i.fi⸗
des tibi a deo infuſa[ſaluā te fecit] Unde Be
da.Fides te ſaluam fecit.quia quod petijt poſſe
ſe accipere non dubitauit[vade in pace]Go.ra
id eſt in quiete ⁊ a ceſſatione a vicijs.vt pꝫ Ro
manorꝫ.v.Juſtificati ex fide pacē habeamꝰ.

In feſto ſancti Jacobi apoſtoli Euangeli⸗
um ſm̄ Math.xxi.

In illo tempore Acceſſit
ad ieſum mater filiorum
zebedei cum filijs ſuis:
adorans ⁊ petens aliquid ab eo.
Qui dixit ei.quid vis:ait illi.Dic
vt ſedeant hi duo filij mei:vnꝰ ad
dexteram:⁊ aliꝰ ad ſiniſtrā tuā in
regno tuo.Reſpondēs ei ieſus di
xit.Neſcitꝭ quid petatꝭ.Poteſtis
bibere calicem quē ego bibiturus
ſum.Dixit ei.Poſſumꝰ.Ait illis
Calicem quidem meum bibetꝭ.ſe
dere autē ad dexteram meam vel
ſiniſtram non ē meum dare vobis

ſed quibus paratuȝ eſt a pr̄e meo.

Poſtilla.

Acceſſit ad ieſum mater filioꝝ zebedei ⁊c̄. Math.xx. Mar.x. Lu.xxij. Hiſtoria huius euāgelij facta eſt anno Chriſti.xxxiij.xvij. kalen̄.aprilis.feria.iiij.luna.vi.indictione.vi. Ante initium illius euangelij ſcribit ſanct⁹ mathe⁹ in eodem cap̄lo. Aſcēdens ieſus hieroſolymam aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecreto et ait illꝪ. Ecce aſcendimus hieroſolymā ⁊ fili⁹ hominis tradetur principibus ſacerdotum ⁊ ſcribꝪ ⁊ condemnabūt eum morte:⁊ tradent eum gentibus ad illudendum ⁊ flagellandū ⁊ crucifigēdum:⁊ tertia die reſurget. Tunc ſtatim ſequitur euangeliū hodiernū[Acceſſit ad Jeſum] Ly. iudei eſtimabāt chriſtum per ꝓphetas ꝓmiſſuȝ regnaturū tp̄aliter in hieruſalem. quia ſcripturas de regno chriſti corporaliter intelligebant. ⁊ ideo regnum ablatum a iudeis ꝑ romanos credebāt ſibi reſtituendū ꝑ ip̄m. ꝓpter qđ dicebant chriſto. Act.i. Dn̄e ſi in tempe hoc reſtitues regnum iſrahel ⁊c̄. ⁊ hoc Jacob⁹ ⁊ Jo̅hes filij zebedei ⁊ mater eorum audientes chriſtū poſt mortem tertia die reſurrecturū crediderunt ip̄m immediate poſt reſurrectiōem regnaturū in hieruſalē tēporaliter. ⁊ ideo cupiētes ei eſſe collaterales pre ceteris. quia erant eius cognati. informauerūt matrē ſuā de petitiōe ſequēti. ⁊ hoc eſt qđ hic dicit̄: Tunc audita reſurrectiōe chriſti futura[Acceſſit ad ieſuȝ mater filioꝝ zebedei cū ⁊c̄.] Lyra. nō eīm p̄mo petijt in ſpeciali. ſ3 tm̄ in generali: vt cōceſſione facta in gn̄ali p̄mo. poſtea nō poſſe ſibi denegare in ſpeciali[Qui dixit ei. Quid vis] lyra. nō querit vt inſcius ſed vt petitio ſua conuenientius oſtendatur irrationabilis [Ait illi. dic vt ſedeāt hi duo filij ⁊c̄]. Ly. i. ſint tibi collaterales ⁊ maiores in regno tuo poſt te. qđ q̇dem regnuȝ credebant temporale vt dictū eſt. nō eſt mirum ſi talia apoſtoli credebant ⁊ appetebāt qui adhuc carnales erant: ⁊ nōdum illuminati perfecte nec confirmati per gratiā ſpūſſancti[Rn̄dēs auteȝ ieſus dixit. Neſcit̄ q̇d petat̄] Ly. rn̄dit filijs ⁊ nō matri. q̇a ſciebat eam miſſam a filijs ⁊ informatā de petitiōe facienda ꝓ eis[poteſtis bibere calicem quē ego bibitur⁹ ſum] Ly. i. ſuſtinere mortem ignominioſam ⁊ crudelē quā ego paſſurus ſum. ⁊ ꝑ quā debeo venire nō ad regnū tp̄ale vt credit̄ ſ3 eternū[dicūt ei. Poſſum⁹] Ly. loquūtur ſicut inexꝑti ꝓ p̄rie fragilitat̄ qđ patuit per effectū. q̇a in paſſione xp̄i fugerūt pre timore mortis [ait illꝪ. calicem q̇dem meuȝ biber̄] .i. paſſiones ꝓ me ſuſtinebitis. Ly. quia iacob⁹ ꝓpter chriſtū ab herode occiſus eſt. vt habet̄ Act.xij. Johannes in doliū feruētis olei ꝓpter xp̄m miſſus eſt. iſup fuit etiā miſſus in exiliū ꝓpter xp̄m. ⁊ ſic patuit ꝙ habuit ꝓmptā volūtatē moriēdi ꝓpt̄ xp̄m [ſedere aūt ad dexterā meā vel ad ſiniſtrā nō eſt meū dare vobis] Lyra in illo ſtatu in quo eſtis. id eſt nōdum humiliatis ⁊ carnalibus[ſed quibus paratum eſt a patre meo] Lyra. vere humilibus ⁊ ſpiritualia ſapientibus.

Vincula Petri.

In illo tp̄e. Venit ieſus in p̄tes ceſaree phil̄. ⁊c.

Hoc euangeliū cum ſua poſtilla q̄re ante in feſto ſcti Petri ⁊ pauli apl̄orum.

In inuentione ſancti Stephani euangeliū ſm̄ Matheū.v.

In illo tempe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis Vos eſtis ſal terre. Qđ ſi ſal euanuerit: in quo ſalietur: ad nihiluȝ valet vltra: niſi vt mittatur foras ⁊ cōculcetur ab hominib⁹ vos eſtis lux mūdi. Nō pōt ciuitas abſcondi ſupra mōtē poſita: neq̄ accendunt lucernā ⁊ ponūt eam ſub modio: ſed ſuper candelabrum vt luceat om̄ibus qui in domo ſunt. Sic luceat lux veſtra coram hominib⁹ ⁊ videant opera veſtra bona ⁊ glorificent patrem veſtrum qui in celis eſt. Nolite putare quoniā veni ſoluere legem aut ꝓphetas: nō veni ſoluere ſed adiplere. Amē quippe dico vobis donec tranſeat celum ⁊ terra: iota vnum aut vn⁹ apex n̄ preteribit a lege donec omnia fiant. Qui ergo ſoluerit vnuȝ

de mandatis iſtis minimis ⁊ docuerit ſic homines: minim⁹ vocabiẗ in regno celorum. Qui autē fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorū. Poſtilla.

Vos eſtis ſal terre. Math. v. marc. ix. Luc. xiiij. Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta ē anno xp̄i. xxxi. ij. ydus iulij. feria. v. luna. xvi. indictione. iiij. Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſanctus math. in eodē caplo: ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. Beati eſtis cū maledixerint voƀ hoies ⁊ ꝑſecuti vos fuerint. ⁊ dixerint om̄e malum aduerſus vos mētiētes ꝓpter me. gaudete ⁊ exultate q̄niam merces veſtra copioſa eſt in celis. Tūc ſequtur euāgeliū hodiernū [Vos eſtis ſal terre] Ly. Sicut eīm ſale cōdiūtur om̄ia cibaria: ita diſcretione p̄latoꝝ debent dirigi ⁊ ordinari omnia facta ſubditoꝝ [Qd̄ ſi ſal euanuerit]. i. ſi diſcretio in p̄latis defecerit [in quo ſalietur] ly. q. d. in nullo opera ſubditoꝝ condietur ſeu dirigentᷣ [ad nihilū valet vltra niſi vt mittatᷣ foras ⁊ cōculcetᷣ ab' hominibus] lyra. q̇a talis debet repelli a prelatiōne officium prelatorū in conſpectu hominū reddatur vile [vos eſtis lux mūdi] lyra. Sicut enim lux eſt manifeſtatiua omnium coloꝝ: ſic prelati per intelligētiam ſacre ſcripture debēt ex officio notificare om̄ia opa v̓tutū [nō pōt ciuitas abſcōdi ſupra montē poſita] lyra. q̇a bon⁹ prelat⁹ in ꝑſecutione nō debet ſe abſcondere: ſ ad defenſionē gregi ſe manifeſte oſtēdere [neq; accēdunt]. gor. lumie ſcie [lucernā]. i. prelatum. Unde pſ. cxxxi. Paraui lucernā xp̄o meo [⁊ ponūt eā ſub modio] gor. vt celetur lux veritatis timore perſecutiōis immētis vel puſillanimitate cordis. [ſed ſuper candelabrū vt luceat om̄ibus qui in domo ſunt]. i. in mundo ſunt generaliter [ſic luceat lux veſtra corā hominib⁹: vt videāt opa veſtra bōa: ⁊ glorificēt patrē veſtrū qui in celis eſt] lyra. q̇a nō debetis de ƀ ꝓpriā gl'iaʒ q̄rere: ſ gl'iaʒ dei et edificatiōem populi [Nolite putare quoniaʒ veni ſoluere legē aut ꝓphetas nō veni ſoluere: ſed adimplere] Gor. totam cōtinētiā veteris teſtamēti xp̄us hic cōp̄hēdit in duob⁹. ſcʒ in lege ⁊ prophetia. lex eīm erat in declinādo malū. ꝓphetia i faciēdo bonū. Et illa duo xp̄s pleniſſime impleuit [Amē q̇ppe dico voƀ donec trāſeat celū ⁊ terra] gor. i. mutātur elementa ab hac mutabili forma in immutabilē, ſcʒ anteq̄ finiatᷣ iſte mūdus. [iota vnū] Jota eſt minima littera inter alias ⁊ vno ductu fit [aut vnus apex] Apex eſt particula littere que ponitur in ſummitate littere ad diſtinctionem. ⁊ ſm hoc exponit Augu. ꝙ nec minimū preceptum nec minimi precepti particula [non preteribit a lege donec om̄ia fiant] Gorra id eſt non remanebit quin impleatur ſuo tempore [Qui ergo ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis] gor. id eſt de mādatis decalogi que dicuntur minima. quia ad vitam incipientium pertinentia [⁊ docuerit ſic homines] gor. ſic ſoluere homines ſicut ipſe ſoluit [minimus vocabitur] Gorra. id eſt viliſſimus reputabitur ab his qui ſunt [in regno celorum. Qui autem fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabitur in regno celoruʒ] Gorra. per adoptionem aureole.

In feſto ſancti Laurentij.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē amē dico voƀ. Niſi granū frumenti ca. ⁊ cetera

Hoc euangelium cum ſua poſtilla quere infra i cōmuni ſanctorum de vno martyre.

In feſto aſſumptionis beate Marie. euangelium ſm Lucam. x.

In illo tempore. Intrauit Jeſus in quoddam caſtellum. Et mulier q̄dam Martha nomine excepit illum in domum ſuam: et huic erat ſoror nomine Maria q̄ etiam ſedens ſecus pedes domini audiebat verbum illius. Martha autē ſatagebat circa freq̄uēs miniſterium: que ſtetit ⁊ ait. Domine nō eſt tibi cure ꝙ ſoror mea reliquit me ſolam miniſtrare: dic ergo illi vt me adiuuet. Et rñdēs dixit illi dn̄s Martha martha ſollicita es: ⁊ turbaris erga plurima. porro vnū ē neceſſariū maria opti

mā partem elegit que nō aufere-
tur ab ea. Poſtilla.

Intrauit ieſus in quoddaȝ ca-
ſtellū ⁊c. Luc. x. Hiſtoria hui⁹ euāgelij facta eſt anno xpi. xxxi. iiij. nonas decēbris. feria. iij. luna ix. indictiōe. iiij. Ante initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſanct⁹ Luc. in eodē caplo. ꝙ ſeptuagintaduo diſcipuli q̄s xps miſit ad predicandū reuerſi ſunt ad xpm cū gaudio dicētes. Dn̄e etiā demonia ſubijciūtur nobis in nomie tuo. Et ait illꝭ. Ecce dedi vobis ptātem calcādi ſup ſerpētes ⁊ ſcorpiones ⁊ ſup omnē ꝟtutem inimici: ⁊ nihil nocebit vobis. verūtamē in hoc nolite gaudere q: ſpūs vobis ſubijciūtur. Gaudete aūt q̄a noia vr̄a ſcripta ſunt in celis. Tūc poſtmodū ſeqtur euāgelium hodiernū. [Intrauit ieſus in q̄ddā caſtellū] Ly. i. bethaniā [⁊ mulier quedā martha noie excepit illū in domū ſuā] Ly. ad illā domū xps frequēter diuertebat ⁊ ſecure: tum ꝑpter deuotionē inhabitātiū: tū q̄a plura beneficia ei cōtulerꝫ q̄a ipam marthā a ꝓfluuio ſanguinis ſanauerat ſm Amb. ⁊ mariam a demonio liberauerat ⁊ ei oīa pctā dimiſerat. ⁊ huic erat ſoror noie Maria que etiā ſedens ſec⁹ pedes dn̄i audiebat verbū illius] lyra. intenta opibus vite ꝯtemplatiue. [martha aūt ſatagebat circa frequēs miniſterium] ſcȝ occupata in opibus vite actiue [que ſtetit] Lyra. quaſi feſſa labore miniſterij diſcurrendo ꝑ domū: vt xps ⁊ eius diſcipuli eſſent cōuenienter recepti [⁊ ait. dn̄e non eſt tibi cure ꝙ ſoror mea reliquit me ſolam miniſtrare] lyra. cōqrēs de ocioſitate ſororis ſue. ⁊ de xpi negligētia hoc ꝑmittētis [⁊ reſpōdens dixit illi dominus] excuſando mariam. Inuenitur autē Maria accuſata ſm lyrā tripliciter. Primo a phariſeo de temeritate: eo ꝙ xpm tetigit recūbentē. vt pȝ Luc. vij. Secundo a ſorore ꝑpter ocioſitatē. vt habetꝰ h. Tertio a iuda de prodigalitate: eo ꝙ precioſum vnguentū effudit ⁊ pedes ieſu vnxit. vt habetur Ioh. xij. Et maria patiēter tacuit ⁊ ſemper eam chriſtus excuſauit. Primo oſtēdens phariſeo ꝙ factū marie nō erat temeritatis: ſ contritionis ⁊ deuotionis. Secūdo oſtēdit ſorori ꝙ ſeſſio marie nō erat ocioſa: ſed actib⁹ melioribus applicata. Tertio oſtēdens iude ⁊ alijs diſcipulis ꝙ illa ꝯfuſio vnguētī nō erat prodigalitatis ſed pietatis dicens. Sine illam. Bonū em̄ op⁹ opata ē ī me. [martha martha ſollicita es] glo. repetitio ſig^m^ eſt dilectiōis vel monēde intētionis. ſcȝ vt audiret attētius [⁊ turbaris erga plurima] lyra. quia opera vite actiue ſollicitudinem ingerūt. [porro vnū eſt neceſſariū] lyra. ſcȝ ipe deus qui vn⁹ eſt ⁊ pre omnibus querēd⁹ [Maria optimā partem elegit] glo. nō rephēditꝰ pars marthe ⁊ ipa bona eſt: ſed laudatꝰ pars marie. q̄a optima [q̄ non auferetꝰ ab ea] Gor. vita cōtēplatiua incipit hic ⁊ in futuro perficietꝰ. q̄a ignis amoris q̄ hic ardere incipit cū ipm quē amat viderit: ampli⁹ igneſcit in amore. Actiua vero cū corpore deficit. q̄a i celeſti patria nēo eſurienti panē porriget: nec cetera opa miſcdie aget. q̄a ibi nō erunt neceſſaria Unde Apoc. vij. Nō eſurient neqȝ ſitiēt ampli⁹: ⁊c. Hic queritꝰ quare hoc euāgeliū legitꝰ in feſto beate ꝟginis: cum in nullo ſpectare videatur ad ipam. Ad hoc rn̄det Gor. ꝙ ⁊ ſi nō hiſtorice tamen allegorice cōuenit beate ꝟgini. Ipa em̄ fuit caſtellū in qd̄ itrauit fili⁹ dei vbi manebāt due ſorores. ſcȝ vita actiua et contēplatiua. Item q̄ritur quare poti⁹ legitꝰ in aſſumptiōe ꝙ in alio feſto. cū de aſſumptiōe nō facit mētionē. Ad hoc dicendū eſt ꝙ alia feſta bte virginis ſpecialia habent euāgelia ꝑpter ſpeciales rōnes. Iſtud aūt feſtū nullū habet ſpeciale euāgeliū. ⁊ ideo ſortitum eſt iſtud. vel etiā ꝑpter vltimā particulā euāgelij que Marie precipue cōuenit. ideo legitꝰ de eius aſſumptiōe. ſ. maria optimā partē elegit ⁊c

In feſto ſancti Bartholomei.

In illo tpe. Dixit ieſus diſ. ſu. Hoc ē pceptū meum ⁊c. Hoc euangelium cum ſua poſtilla. quere infra i cōmuni apoſtolorum.

In feſto exaltationis ſancte crucis. Euāgelium ſm Iohem. xij.

In illo tempore. Dixit ieſus turbis iudeorum. Nunc iudicium eſt mūdi. nūc princeps hui⁹ mundi eijcietur foras. Et ſi exaltatus fuero a terra: oīa trahā ad meipm. Hoc aūt dicebat ſignificās qua morte eſſet moriturus. Rn̄dit ei turba. Nos audiuim⁹ ex lege: q: chriſt⁹ manet in eternum: ⁊ quō tu dicis

opoꝛtet exaltari filiū hoīs. Quis ē iſte fili⁹ hoīs. Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicū lumē in vob eſt. Ambulate dū lucem habetis: vt nō vos tenebꝛe cōpꝛehēdāt. Et q ambulat ī tenebꝛis neſcit quo vadat. Dum lucem habetis credite in lucē: vt filij lucis ſitis. Poſtilla.

Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. nūc ꝛc. Joh. xij. Hiſtoriā hui⁹ euāgelij dixit dñs Jeſus āno eius. xxxiij. xij. kal. apꝛilis. feria. iiij. luna xi. indictiōe. vi. Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſanct⁹ Johēs in eodē cap. ꝙ qdā gentiles aſcēderūt in hieruſalē vt adoꝛarēt in die feſto ſcꝫ paſce. hi acceſſerūt ad philippū q erat a bethſaida galilee. ꝛ rogabāt eū: dicētes. Dñe volum⁹ ieſum videre. Venit philipp⁹ ꝛ dixit andree. Andreas rurſum ꝛ philipp⁹ dixerūt ieſu. Jeſus aūt rñdit eis dicens. Venit hoꝛa vt clarificet̄ fili⁹ hominis. Tūc poſtmodū ſeqtur euāgeliū hodiernū. [Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Nūc iudicium eſt mūdi] Hoꝛ. ſcꝫ in paſſiōe qñ xp̄s a pylato iudicatus eſt. [nūc pnceps hui⁹ mūdi eijciet̄ foꝛas] Ly. Diabol⁹ eñi hic dr̄ pnceps hui⁹ mūdi. nō ꝙ ſit princeps ſubſtātie mūdi: ſed hominū mūdialiter viuētium inq̄tum ſe ei ſubijciūt ꝑ pctm̄. Dicit̄ aūt eiect⁹ diabol⁹ ꝑ paſſionē xp̄i ꝑ quā apta eſt poꝛta gl'ie celeſtis. Et ſic diabol⁹ nūc pt̄ ipedire ſanctos a ꝯſecutiōe gloꝛie ſicut faciebat ante paſſionē chꝛiſti: tñ ꝑmittitur temptare homies ad exercitū ꝛ meritū electoꝝ [Et ego ſi exaltat⁹ fuero a terra] Hoꝛ. ꝑ paſſionē crucis [omīa trahaꝫ ad meipm̄] ſcꝫ ꝑ fidē ꝛ dilectiōem [hoc aūt dixit ſignificās qua moꝛte eēt moꝛitur⁹] Hoꝛ. qm̄ moꝛte crucis que erat viliſſima. vt pꝫ Sap. ij. Moꝛte turpiſſima ꝯdēnem⁹ cū [Rñdit ei turba. nos audiuim⁹ ex lege: qa xp̄s manet in eternū] tho. Credebāt eñi ꝙ meſſias pur⁹ hō eſſet ꝛ moꝛtal'. Unde Mich. v. Egreſſus ei⁹ ab initio a diebus eternitat̄. Jtē Daniel. vi. Poteſtas ei⁹ ptās eterna [Et quō tu dicis: opoꝛꝫ exaltari filiū hominis] id eſt moꝛi in cruce. q. d. Si loqueris de teipo. ſeqtur ꝙ tu nō es xp̄s qui manet in eternū. ſi autem loqueris de alio dic nobis [Quis eſt iſte fili⁹ hominis. Dixit ergo eis ieſus] Tho. licet iam mlta dixerim ꝛ multa miracula feci coꝛā vobis ē [adhuc modicū lumen in vobis eſt] Hoꝛ. q: creditis chꝛiſtum manere in eternū: ſed nō creditis eum moꝛiturū ſm hūanitatem [Ambulate] Ly. id eſt in cognitione chꝛiſti pꝛoficere [dum lucem habetis] Ly. id eſt me pꝛeſentialiter: qui ſum lux illuminans per veritatem doctrine: ꝛ lumen gratie. [vt nō vos tenebꝛe compꝛehendant] ſcꝫ ignorātie ꝛ culpe [Et qui ambulat in tenebꝛis neſcit q vadat] Ly. quia declinauit a rectitudine vie [dū lucem habetis credite in lucem] Tho. per veraꝫ fidem [vt filij lucis ſitis]. i. ipius dei: qui eſt vera ꝛ ſempiterna lux. vt pꝫ Ephe. v. Ut filij luc̄ ambulate.

In feſto ſancti Mathei apoſtoli ꝛ euangeliſte. Euangeliū ſm Math. ix.

In illo tēpoꝛe. Cum trāſiret ieſus vidit hominē ſedētem in theloneo⁹ matheum nomine. ꝛ ait illi. Sequere me. Et ſurgēs ſecut⁹ eſt eum. Et factum ē diſcūbēte eo in omni domo ecce multi publicani ꝛ peccatoꝛes veniētes diſcumbebant cū ieſu ꝛ diſcipul' ei⁹. Et videntes phariſei dicebant diſcipul' ei⁹. Quare cum publicanis ꝛ peccatoꝛib⁹ mā ducat magiſter veſter. At ieſ⁹ audiens ait. Non eſt op⁹ valentib⁹ medic⁹: ſed male habētib⁹. Eūtes aūt diſcite qd ē. Miſericoꝛdiā volo ꝛ nō ſacrificiū. Nō eñi veni vocare iuſtos: ſꝫ pctōꝛes. Poſtilla.

Vidit ieſus hominem ſedenteꝫ ꝛc. Math. ix. Luc. v. Mar. ij. Hiſtoꝛia hui⁹ euāgelij facta eſt anno xp̄i. xxxi. v. ydus Junij. feria ij. luna. x. indictione. iiij. Ante initium illius euāgelij ſcribit ſanctus Matheus in eodē caplo ꝙ chꝛiſtus ſanauit paralyticum qui fuit poꝛtatus in lecto ante initium in conſpectu totius populi. cui chꝛiſtus ait. Surge tolle lectum tuuꝫ ꝛ vade in domū tuā. Videntes aūt turbe timuerunt: et gloꝛificauerunt deum dicentes. quia vidim⁹ mirabilia hodie [Et cuꝫ tranſiret] inde. id eſt d galilea [vidit hominē] Hoꝛ. tam intuitu coꝛpꝛis ꝙ

mentis[ſedentē in theloneo]Ly.eſt locꝰ in quo
ſolebant campſores ſedere.qđ q̄dā negociū vix
aut nūꝗ̄ exerceri pōt ſine peccato.vt dixit greg.
vel ſm̄ Bor.eſt locꝰ in quo ſoluebātur publica ve
ctigalia[matheū noīe]glo.ceteri euāgeliſte pro
pter verecūdiā nō appellāt eū nomie vulgato.ſʒ
leui.Binomiꝰ em̄ fuit.Ipe Matheꝰ vero ſe no-
minat ꝓpter hūilitatē[⁊ ait illi.Seq̄re me]Ly.
Matheū talibꝰ occupatū vocauit vt de gr̄a dei
nullꝰ deſperet ꝗ̄tūcūꝗ̄ fuerit in vilibꝰ occupatꝰ
[Et ſurgēs ſecutꝰ eſt eū]ſine aliqua dilatiōe.q̇a
ſicut poterat mouere aurē exteriꝰ ṽbo:ita etiā in
teriꝰ mentē inſpirādo.Sicut em̄ paſſioni ꝓpin-
quꝰ illos q̇ ad ipm̄ capiendū venerāt ſolo verbo
ꝓſtrauit dicēs.Ego ſum.vt habetˀ Iob.xviij.ita
ſolo ṽbo poterat quoſcūꝗ̄ ad ſe trahere.⁊ i hoc
apparebat virtus diuinitatꝭ in eo[Et factū eſt di
ſcūbēte eo in domo]ꝑut Luc.v.dr̄.Et fecit ei cō-
uiuiū magnū leui i domo ſua[⁊ ecce multi pub-
licani ⁊ pctōres veniētes diſcūbebāt cum Ieſu]
Ly.fuerūt em̄ ſocij mathei.⁊ recedens ab eis ⁊
volens ſequi xp̄m fecit eis cōuiuiū[Et vidētes
phariſei]Ly.phariſei in populo iudeoꝝ reputa-
bantˀ religioſi.vnde etiā in habitu ab alijs erant
diſtincti.Videtes igitˀ xp̄m cū publicanis ⁊ pec
catoribꝰ mādu cantē indigne ferebant ⁊ murmu
rabāt[dicebāt diſcipulis ſuis]Bor.ꝯſuetudo de
tractoꝝ eſt loqui de alio nō in faciē eius.Vn̄ quā
do diſcipuli eiꝰ videbātur eis peccare alloq̄bantˀ
mgr̄m.vt pʒ Math.xij.Abijt ieſus ſabbato per
ſata.diſcipuli aūt eius eſurientes ceperūt velle-
re ſpicas ⁊ manducare.phariſei aūt vidētes dix-
erūt ei.Ecce diſcipuli tui faciūt qđ nō licet eis fa
cere ſabbatis.Vn̄ ṽo mgr̄ videbatˀ eis peccare
alloquebātur diſcipulo:vt hic.[Quare cū publi
canis ⁊ peccatoribꝰ māducat mgr̄ veſter.At Ie
ſus audiēs]ſcʒ ṽba phariſeoꝝ[ait]ꝑ ſe ⁊ diſci-
pulis[Nō eſt opꝰ].i.neceſſariū[valētibꝰ].i. ſa-
nis[medicꝰ:ſʒ male habētibꝰ]Ly.videmꝰ em̄ ꝙ
medicꝰ familiarius habet ſe ad infirmū qui eo in
diget ꝗ̄ ad ſanū.Cum igitˀ xp̄s ſit verus medicꝰ
aīarum:vt dicitˀ in p̄s.cvi.Miſit ṽbum ſuū ⁊ ſa-
nauit eos.Ideo familiaritˀ ſe debuit habere ad
peccatores qui fuerūt infirmi ſp̄uali infirmitate.
Secundo reſpōdet eis ꝑ auctoritatē que habetˀ.
Oſee.vi.[Eūtes diſcite q̇d eſt.Miſericordiam
volo ⁊ nō ſacrificiū]lyra.q.d.Si hanc ſcripturā
conſideretis inuenietis me facere ſm̄ ipaʒ.Bor.
miſericordiam volo ꝑ peccatoꝝ dimiſſionē:⁊ nō
ſacrificiū ꝑ holocauſtoꝝ oblatiōem.Prouer.xij.
Facere miſericordiā ⁊ iudiciū magis placet deo
ꝗ̄ victime[Non em̄ veni vocare iuſtos]Bor.ſcʒ
ad penitētiam[ſed peccatores] ſupple veni vo-
care ad penitētiam vt corrigātur.

In feſto ſancti Michaelis archangeli.euā-
gelium ſm̄ Math.xviij.

In illo tp̄e. Acceſſerunt
diſcipuli ad ieſum dicen
tes.Quiſputas maior ē
in regno celorum.Et aduocās ie
ſus paruulum ſtans in medio eo-
rum:⁊ dixit.Amē dico vobis.Ni
ſi cōuerſi fueritis.⁊ efficiamini ſi-
cut paruuli non intrabitis in reg-
num celorum.Quicunꝗ̄ ergo hu
miliauerit ſe ſicut paruulꝰ iſte hic
maior eſt in regno celorum:⁊ qui
ſuſceperit vnum paruulum talem
in nomine meo:me ſuſcepit.Qui
autem ſcandaliſauerit vnū de pu-
ſillis iſtis qui in me credunt.expe
dit ei vt ſuſpendatur mola aſina-
ria in collo eius:⁊ demergatur in
profundum maris. Ve mūdo ab
ſcandalis neceſſe eſt em̄ vt veniāt
ſcandala. Veruntamē ve homini
per quē ſcandalū venit. Si autē
manus tua vel pes tuus ſcandali
ſat te abſcinde eum:⁊ proijce abs
te.Bonum eſt tibi ad vitam igre
di debilem vel claudū ꝗ̄ duas ma
nus vel duos pedes habentē mit-
ti in ignem eternum.Et ſi oculus
tuus ſcandalizat te erue eum:⁊ ꝓ
ijce abs te.Bonum eſt tibi vnum
oculum habentem in vitam intra
re ꝗ̄ duos oculos habentē mitti
in gehennam ignis Videte ne cō

temnatis vnum ex his puſillis. di
co em̄ vobis: quia angeli eorū ſp
vident facie patris mei qui in ce
lis eſt. **Poſtilla.**

Acceſſerunt diſcipuli ad ieſum
dicentes. math. xviij. marc. ix. Luc. ix. Hiſtoria hu
ius euāgelij facta eſt anno chriſti. xxxij. vi. kalen̄.
ſeptēbris. feria. v. luna. xij. indictione. v. Ante ini
tium illius euangelij ſcribit ſanctꝰ matheꝰ in p̄-
cedēti cap̄. ꝙ acceſſerūt q̇ didragmā accipiebāt
ad petrū ⁊ dixerūt. magiſter veſter non ſoluit di-
dragmā. ait. Etiam. Et cum intraſſet domū p̄ue-
nit eum ieſus dicens. Quid tibi videtur ſymon.
Reges terre a q̇bus accipiunt tributum vel cen
ſum a filijs ſuis vel ab alienis. Et ille dixit. ab a-
lienis. Dixit illi ieſus ergo liberi ſunt filij. Ut au
tem nō ſcandaliſemꝰ eos. vade ad mare ⁊ mitte
hamū. ⁊ cū piſcem qui p̄mus aſcēderit tolle. ⁊ a
perto ore eius inuenies ſtateram. illum ſumens
da eis pro me ⁊ te. Et tunc ſeq̇tur euanḡl. hodier
nū. [Acceſſerūt diſcipuli ad ieſum dicētes. quiſ-
putas maior eſt in regno celorū. Et aduocās ie-
ſus paruulum] lyra. ſanctū marcialem qui poſt-
ea a beato petro miſſus in galileā ibidē fidē ca
tholicā predicauit [ſtatuit eum in medio eorum]
lyra. vt ab hominibꝰ videretur ⁊ attente conſide
raretur [⁊ dixit. Amen dico vobis. niſi cōuerſi fu
eritis] lyra. a bellatiōe veſtra. quia luce. ix. habet
ꝙ intrauit in eos cogitatio q̇s eoꝝ eēt maior. er-
go xp̄s dixit eis [niſi ꝯuerſi fueritis ⁊ efficiamini
ſicut paruuli] .i. humiles ⁊ paruuli i veſtra repu-
tatiōe [nō intrabit̄ in regnū celoꝝ] lyra. de q̇ de-
monia abiecta ſunt ꝑ ſuperbiā. Et ideo optet ho
mines illuc venire ꝑ viā contrariā. ſcȝ per hūili-
tatē. Ergo ſubdit chriſtus. [Quicunq̄ ergo hu-
miliauerit ſe ſicut paruulꝰ iſte. hic maior eſt i re-
gno celoꝝ] lyra. q. d. ille q̇ erit hic hūilior erit ma-
ior in regno celoꝝ. vt pȝ luce. xiiij. Qui ſe hūiliat
exaltabit̄ [Et q̇ ſuſcepit paruulū vnū talē in no-
mine meo] gor. i. ꝓpt̄ meū amorē [me ſuſcepit].
lyra. Nam q̇ recipit ꝓximū ꝓpt̄ xp̄m ꝺr xp̄m re-
cipe. Exēplum huiꝰ habemꝰ in legēda ſcti mar-
tini. vbi ꝺr ꝙ xp̄s ſe veſtitū oſtēdit illa ꝑte clami
dis quā btūs martinꝰ dederat paupi ꝓpt̄ xp̄um
[Qui autē ſcandaliſauerit vnū de puſillis iſtis]
lyra. ſcandaliſare aliquem eſt facere eum ruere i
peccatum mortale ex dicto vel facto ſuo malo. et
hoc eſt proprie inferre ei nocumentum ex parte
anime. quod eſt contra charitatem proximi. Et

ideo talis faciens aliuin ſic ruere. ſi facit hoc ex
intentione ſiue aduertentia ſemꝑ peccat morta-
liter. etiam ſi dictum vel factum ex quo alius ru-
it nō eſſet de genere peccati mortalis. ſicut dicēs
mendacium iocoſum mulieri intentiōe protrahē
di eam ad adulterium eſt peccatum mortale ex i
tentiōe finis. ergo dicit [qui ſcādaliſauerit vnū]
Gor. multo magis qui plures [de puſillis iſtis]
id eſt infimis. vnde Hiero. qui ſcādaliſatur recte
puſillus dicitur. quia qui magnus eſt. i. robuſtus
in fide ⁊ charitate moueri non poteſt. vt pȝ Pro
uerb. xij. Non contriſtabit iuſtum quicquid ei ac
ciderit [Qui in me credunt] gor. magis eſt vitā-
dum ſcandalum fidelium q̄ infidelium [expedit
ei vt ſuſpendatur mola aſinaria in collo eius] ly-
ra. euangeliſta ibi loquitur ad modum terre pa-
leſtinorū in qua condemnati ad mortem ligato
ſaxo ad collum precipitabantur in mare. Sen-
ſus eſt ergo [expedit ei] lyra. id eſt meliꝰ eſſet ho
mini mori corporaliter q̄ ex malo ſuo exēplo fa-
cere aliū ruere in peccatū mortale. q̇a ex hoc me
ret̄ mortē eternā que grauior eſt morte corꝑali.
[Ve mūdo ab ſcandalis] .i. mundanis homibꝰ
q̇ nō curāt ſcandaliſare ꝓximos. vt pȝ. i. Corinth.
viij. Si eſca mea ſcandaliſat ꝓximū meū nō mā
ducabo carnes in eternū [Neceſſe eſt em̄ vt ve-
niant ſcandala] lyra. nō ē neceſſitas abſoluta: ſꝫ
ex ſuppoſitiōe. Si em̄ homies volūt viuere mun
dane .i. in om̄ibꝰ volūtatē ſuā adimplere. neceſſa
rio ſeq̇tur ad hoc ſcādalū alioꝝ. q̇a nō formidant
ꝓximos ſcādaliſare [Verūtamē ve hoi illi per
quē ſcādalū venit] ſcȝ actiue ꝓximū ſcādaliſan-
do. [Si aūt manus tua vl̄ pes tuꝰ ſcādaliſat te]
lyra. i. tibi eēt occaſio ruine in peccatū ꝑ tactū in
honeſtū vl̄ ꝑ greſſum diſſolutū [abſcinde eū. ⁊ ꝓ
ijce eū abs te. Bonū eſt tibi ad vitā ingredi de
bilem vel claudū q̄ duas manꝰ vel duos pedes
habētē mitti in ignē eternū. Et ſi oculꝰ tuꝰ ſcan-
daliſat te erue eū. ⁊ ꝓijce abs te. Bonum eſt tibi
vnū oculū habētē in vitam intrare q̄ duos ocu-
los habentem mitti in gehennā ignis] lyra. nō
ꝙ aliquod membrū ſit amputandū ad vitandū
peccatū. membra em̄ corporis ſunt a deo data.
⁊ ideo nō eſt in poteſtate alicuius perſone abſci
dere ſibi membrū. ſicut nec ſeipſum occidere. tū
q̇a per hoc nō excluditur concupiſcētia interior
in qua viget peccatū. tum q̇a ꝑ aliā viam poteſt
melius obuiare peccato per rationem. ſcȝ vt libe
rum arbitrium cohibendo mēbrum a peccati ex
ercitio. ⁊ ſic dicitur manus abſcindi inquantum
ꝓhibetur ab illicito tactu. ⁊ pes prohibetur ab

illicito greſſu.oculus ab illicito viſu.⁊ iſta abſci
ſio eſt meritoria ⁊ laudabilis.nō aūt illa que eēt
ꝑ mēbroꝝ priuatiōem[videte ne cōdemnetꝭ vnū
ex his puſillis]Ly.qꝛ ꝙtūcūqꝫ hō ſit paru' in h
mūdo.tñ habet angelū ſibi aſſignatū a deo ad
ſui cuſtodiā.⁊ ideo ſi homines minimi ſic a deo
honorantur multo fortius a nobis ſunt honorā-
di.Jdeo ſubdit chriſtus[Dico em̄ vobis:qꝛ an-
geli coꝝ]ſcꝫ aſſignati ipſis[ſemꝑ vident faciem
patris mei]Ly.qꝛ ꝙtūcūqꝫ mittātur ad tēpora
liū rerū adminiſtratiōem:tamē ſemꝑ deo adhe-
rēt ꝑ apertam viſionem[qui in celis eſt]Ly.licet
em̄ deus ſit vbiqꝫ ꝑ eſſentiā.pñtiam.⁊ potentiaꝫ
tamen ſpecialiter dicitur eſſe vbi adeſt cum bea
tis per apertam viſionem.

Jn feſto ſancti Luce euangeliſte.

**JN illo tempe.Dixit Je
ſus diſcipulis ſuis.Hec
mādo vob̄ vt diligatꝭ in
uicē.Si mūd' vos odit ſcitote.⁊c.**

Hoc euangelium cum ſua poſtilla quere in com
muni ſanctoꝝ de apoſtolis.

Jn feſto ſanctorum Symonis ⁊ Jude apl̄oꝝ

**JN illo tempe. Vidēs ie
ſus turbas aſcēdit i mō-
tem.⁊ cum ſediſſet ac-
ceſſerunt ad euꝫ diſcipuli eius ⁊c.**

Hoc euangeliū cum ſua poſtilla quere in cōmu-
ni ſanctorum de martyribus.

Jn feſto omnium ſanctorum.

**JN illo tpe Vidēs ieſus
turbas aſcēdit in mōteꝫ**
⁊c.Hoc euāgeliū cū ſua poſtilla q̄-
re infra de pluribus martyrib'.

Jn feſto ſancti Martini

**JN illo tēpe. Dixit Je-
ſus diſcipulis ſuis. Sint
lūbi vr̄i pcincti ⁊ lu. ⁊c.**

Hoc euangelium cuꝫ ſua poſtilla quere infra in
cōmuni ſanctoꝝ de virginibus.

Jn feſto ſancte Katherine.

**JN illo tpe.Dixit Jeſus
diſ.ſu.parabolā hāc .Si-
mile ē regnuꝫ celoꝝ the-
ſauro abſcon̄.in agro.quē qui ⁊c.**

Cetera de ſanctis euangelia cum ipſoꝝum poſtil
la vide in cōmuni ſanctorum.

Jncipit poſtilla de cōmuni ſanctoꝝ.Et pri-
mo de apoſtolis.

**JN illo tēpore.Dixit Je
ſus diſcipulis ſuis.Hoc
eſt pceptum meū vt dili
gatꝭ inuicē:ſicut dilexi vos.Maio
rem hac dilectiōe nēo habet:vt a-
nimā ſuā ponat qs ꝓ amicis ſuis
Vos amici mei eſtis ſi feceritꝭ q̄
ego precipio vob̄. Jam nō dicam
vos ſeruos:qꝛ ſu' neſcit q̄d faci-
at domin' ei'.vos auteꝫ dixi ami-
cos.quia oīa q̄cūqꝫ audiui a pa-
tre meo nota feci vob̄.Non vos
me elegiſtis:ſed ego elegi vos:et
poſui vos vt eatꝭ ⁊ fructū afferatꝭ
⁊ fruct' veſter maneat.Et quod-
cunqꝫ petieritis patrem in nomi-
ne meo det vobis. Poſtilla.**

Hoc eſt preceptum meū vt dili-
gatis ⁊c. Joh.xv.Hoc euāgeliū dixit dn̄s ieſus
anno eius.xxxiij.ix.kalen̄.Aprilis.feria.v.Cene
dn̄i.luna.xiiij.indictiōe.vi.Ante initiū illius euā
gelij ſcribit ſanct' Johēs in eodē capl̄o.ꝙ xp̄us
dixit diſcipulis ſuis:Ego ſum vitis v̄a ⁊ vos pal
mites.q̄ manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructuꝫ
multū.qꝛ ſine me nihil poteſtis facere.Tunc ſe-
q̄tur euāgeliū hodiernū[hoc eſt pceptū meū vt
diligatis inuicē]Hoꝛ.nō verba vel lingua tantū
ſ ope ⁊ veritate[ſicut ego dilexi vos]ꝙ ipſe ope
dilexit eos:mōſtrat cū dicit[Maiorē hac dilec-
tione nēo habet vt aīam ſuā ponat q̄s ꝓ amicis
ſuis]Hoꝛ.q.d.nihil pl' poteſt facere ꝙ vitā da-
re que oīmibus eſt charior.vt pꝫ Ephe.v.Chri-
ſtus dilexit nos ⁊ tradidit ſemetipm ꝓ nob̄.Jte
Jere.xij.Reliq̄ domū meā.dimiſi hereditatē me
am in man' inimicoꝝ ei'[Vos amici mei eſtis
ſi feceritis que ego precipio vobis]Hoꝛ.ex amo
re vt amici:non ex timore vt ſerui[Jam non di-
cam vos ſeruos]Ly,timore ſeruili ſubiectos eē.

[q: ſeruus neſcit quid faciat dñs eius] Ly. Hoc videmus in humanis. Secreta em̄ reuelant̄ filijs cuiuſmodi erant apl'i qui xp̄o erant ſubiecti amore filiali. ideo ſubdit̄ [vos autē dixi amicos. q: oīa q̄cū𝑞; audiui a patre nota feci vob̄] hoc non ē intelligēdum de oibus ſimpl'r ⁊ abſolute. q: apoſtoli nō habuerūt tātam plenitudinē ſcie ſicut xp̄s: ſed eſt intelligēdum de oibus ꝑtinentibus ad eoꝝ ſtatū ꝟ que pertinēt ad eoꝝ ſalutez ⁊ fidei ⁊ moꝝ ꝑdicatōnem ⁊ eccl'ie gubernationem. [nō vos me elegiſtis: ſed ego elegi vos]. ſ. ad apoſtolatū [⁊ poſui vos vt eatis] Tho. circueundo ꝑ mundū [⁊ fructum afferatis] ꝑ gētium cōuerſionē [⁊ fructus veſter maneat] Ly. q̇a fides eccl'ie manebit vſ𝑞; in finē mūdi q̄tūcun𝑞; tribulatōnibus impellat̄ [Et quodcū𝑞; petieritꝭ prēm in nomie meo] Gor. quod ſit ad verā ſalutem [det vobis] Tho. Nomē enim ipſi⁹ ē ieſus. id eſt ſaluator. Unde in nomie eius petit q̇ petit aliq̇d vt dirigēs ⁊ ꝓmouēs ad ſalutem vel ipā ſalutē in ſe. vt pꝫ Math. vi. Primū q̄rite regnū dei ⁊c̄.

Aliud euāgelium de apoſtolis.

In illo tempe. Dixit Jeſus diſcipul' ſuiſ. Hec mādo vob̄ vt diligat̄ inuicē Si mund⁹ vos odit: ſcitote quia me priorem vob̄ odio habuit. Si de mūdo fuiſſetꝭ: mūdus quod ſuū erat diligeret. quia vero de mundo non eſtis: ſed ego elegi vos de mūdo: propterea odit vos mund⁹ Memētote ſermoniſ mei quem ego dixi vob̄: non eſt ſeruus maior domino ſuo. Si me ꝑſecuti ſunt: ⁊ vos perſequētur. Si ſermonem meū ſeruauerint: ⁊ veſtrum ſeruabūt. Sed hec oīa facient vob̄ propter nomē meum: quia neſciunt eum qui me miſit. Si nō veniſſem ⁊ locut⁹ fuiſſem eis: peccatum non haberēt. Nunc autē excuſationē non habent de peccato ſuo. Qui me odit: ⁊ patrē meum odit. Si opera nō feciſſem in eis que nemo alius fecit: peccatū nō haberēt. Nunc autē ⁊ viderunt ⁊ oderunt ⁊ me ⁊ patrē meū. Sed vt impleatur ꝟmo qui in lege eorum ſcriptus ē: quia odio habuerūt me gratis.

Poſtilla.

Hec mando vob̄ vt diligatis inuicem ⁊c̄. Joh̄. xv. Hec verba ſacri euāgelij locutus eſt dñs ieſus anno eius. xxxiij. ix. kal'. apꝛil' feria. v. ſ. cene dñi. luna. xiiij. indictione. vi. Añ inītiū illi⁹ euangelij ſcribit ſanctus Johēs in eodē capl'o q̄ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. Ego elegi vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis ⁊ fruct⁹ veſter maneat. Tunc ſeq̇tur euāge. hodiernū [hec mādo vobis vt diligatis inuicez] Tho. i. mutua dilectōne. eſt em̄ illud qđ ego ꝑ ceteris commendo ⁊ precipio [Si mūdus vos odit] lyra. hic accipit̄ ſi pro q:. q. d. q: futurū eſt vt mūdus vos odiat [ſcitote] lyra. ad ꝯſolatōem veſtrā [q: me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuiſſetis.] Tho. i. de numero hoim mūdanoꝝ ⁊ amatorum mūdi [mūdus qđ ſuū erat diligeret] Thomas. i. amatores mūdi vos tāq̄ ſibi cōformes diligerēt ſimilitudo em̄ ⁊ cōueniētia eſt cauſa amoris. Eccl'. xiij. Oē aial diligit ſibi ſimile. [Quia vero de mūdo nō eſtis]. i. reb⁹ mūdi ꝑ amorē adherentes [ꝟ ego elegi vos de mundo ꝓpterea odit vos mūdus] Tho. i. mali hoies vos odiūt ⁊ ꝑſequūtur velut ꝯtēptores eoꝝ q̄ ipi amāt. Ly. diſſimilitudo em̄ eſt cā odij. Apl'i autē diſſiles erāt hoib⁹ mūdanis. ⁊ ideo ñ debebāt admirari ſi eos odio habuerūt [Memētote ſermonis mei quez ego dixi vobis. nō eſt ſeru⁹ maior dño ſuo. Si me ꝑſecuti ſunt: ⁊ vos ꝑſequētur] Tho. Si caput ꝑſecuti ſunt: perſequētur ⁊ mēbra. xp̄s aūt eſt caput aploꝝ. ⁊ ideo exēplo xp̄i debebāt patienter tolerare tribulatōnes ꝑſequētiū [Si ꝟmonem meū ꝟuauerint ⁊ vr̄m ſeruabūt] Tho. q. d. ſicut cōtēpſerūt ⁊ nō impleuerūt ꝟmones meos: ſic etiam nō implebūt vr̄os [ꝟ hec oia faciēt vobis ꝓpter nomē meū] Tho. i. ꝓpter amorē nomis mei [q̇a neſciūt eū q̇ me miſit] Ly. ſ. deuz patrē. lꝫ cognoſcerēt deū inq̄tum eſt pr̄ oim ꝑ creatōem: non tñ cognouerūt eū inq̄tū miſit filiū ſuū ad ſalutē credentiū. Jſta tñ ignorantia nō excuſabat eos in ꝑſe

cutione xp̄i ⁊ apoſtoloꝝ. quia ꝓcedebat ex odio ⁊ inuidia [Si nō veniſſem] carnē aſſumēdo. [⁊ locutus eis fuiſſem] docēdo verbis ⁊ exēplis [peccatū non haberēt] ſcꝫ peccatū infidelitatis [nunc aūt excuſationē nō habēt de peccato ſuo.] Tho. q: veni ⁊ locut⁹ ſum eis veritatē [Qui me odit: ⁊ prēm meum odit] Tho. quoꝝ vna ē maieſtas. vn⁹ honoꝝ. vn⁹ amoꝛ ⁊ vnū odiū [Si opa non feciſſem in eis q̄ nemo ali⁹ fecit] Tho. vt ambulare ſup aquas: paſcere q̇nq; milia hoīm de q̇nq; panibus ⁊ duob⁹ piſcib⁹. Joh. v. Similr pꝫ in illūmatiōe ceci nati. Joh. ix. ⁊ in ſuſcitatōe lazari quatriduani. Joh. xi. [peccatū nō haberēt.] Tho. tam grāde [Nūc autē viderūt] Tho. opa ⁊ mirabilia que opatus ſum in eis [⁊ oderūt me ⁊ patrem meū] Ly. q: ex odio ad xp̄m ipi opera xp̄i attribuerūt beelzebub ṗncipi demonioꝝ. vt habet Math. xij. Sed vt impleat ſermo q̇ in lege eoꝝ ſcriptus ē] vt pꝫ in p̄s. xxxiij. [Quia odio habuerūt me gratis]. i. ſine cauſa. imo ecōtrario habebant cauſam amādi eum ex beneficijs eis impenſis in docendo eos: ⁊ ſanando eorum infirmos.

Aliud euangelium de apoſtolis ſcd̄m Johannem. xv.

In illo tempe. Dixit Jeſus diſcipul' ſuis. Ego ſū vitis vera: ⁊ pater meus agricola eſt. Omnē palmitem in me non ferētem fructū tollet eum: ⁊ omnē qui fert fructū purgabit eū vt fructum pl⁹ afferat. Jam vos mūdi eſtis ꝓpter ſmonem quem locut⁹ ſū vob. Manete in me: ⁊ ego in vob. Sicut palmes non poteſt ferre fructū a ſemetipſo niſi manſerit i vite: ſic nec vos niſi in me manſeritis. Ego ſū vitis: ⁊ vos palmites. qui manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructū multū: q: ſine me nihil poteſtis facere. Si qs in me nō māſerit: mittet foras ſicut palmes ⁊ areſcet, ⁊ colligēt eū ⁊ in ignem mittent: ⁊ ardet. Si manſeritis in me ⁊ verba mea in vobis manſerint: quodcūq; volueritis petetis: ⁊ fiet vobis.

Poſtilla.

Ego ſum vitis vera: ⁊ pater meus ⁊c. Joh. xv. Hoc ſacrū euāgeliū locutus ē dominꝰ ieſus anno eius. xxxiij. ix. kalē. aprilis. feria. v. cene dn̄i. luna. xiiij. indictōne. vi. Ante initium illius euāgelij ſcribit ſanct⁹ Johānes in ṗcedēti caplo q̄ xp̄s dixit diſcipul' ſuis. qui hꝫ mandata mea ⁊ ſeruat ea: ille eſt qui diligit me. qui autem diligit me diliget a patre meo. Tūc poſtmodū ſequit euāgeliū hodiernū [Ego ſum vitis vera] lyra. Sicut enī vitis materialis habꝫ lignū vile ⁊ deſpectū ⁊ quaſi inutile videt: cum tn̄ fructus optimos habeat: ita xp̄s in humana natura videbatur abiectus vilis ⁊ deſpect⁹: ⁊ tamē ꝑ eius humanitatē ſecutus eſt fructus glorioſus. Vni⁹ enī nature ſūt vitis ⁊ palmites. ⁊ ideo xp̄s dicit vitis ratōne humanitatis: in qua natura ē fidelibus hoib⁹ ſimilis [⁊ pater me⁹ agricola ē.] tho. Sicut enī agricola colit vineā vel agrum vt fructificet: ſic deus aīam [oēm palmitem i me nō ferētem fructū] lyra. i. eos q̄ ſola fide ſunt adherentes xp̄o: ſ; non ꝑ charitatem operātem [tollet eū] q: talis infructuoſus ⁊ ocioſus homo abſcidetur ꝑ ꝯdemnatiōis ſniam. ſ. in morte. ⁊ mittet i ignem eternū. vt pꝫ Math. vij. Ois arboꝛ q̄ nō facit fructū bonū excidet ⁊ in ignē mittet [⁊ omnē q̄ fert fructum purgabit eū] lyra. ꝑ mūdi tribulationes: que ſunt q̄dam medicine ⁊ purgatōes [vt fructū plus afferat] lyra. Sicut in vite materiali aliq̄ palmites etiā fructuoſi reſcindūt ne humoꝛ nimis diſꝑgatur. ⁊ ſicut vtus vnita fortificatur ⁊ magꝪ frutificat: ſic ꝑ tribulatōes iocūditatē vite p̄ſent a fidelib⁹ reſcindētes corda eoꝝ retrahunt ab amore mūdialiū. ⁊ ſic in toto recollecta feruēti⁹ ferunt in deū ⁊ faciūt maiorē fructū bonoꝝ opeꝝ [Jam vos mūdi eſtis ꝓpter ſermonē quem locut⁹ ſum vob] Hoꝛ. iſte fuit ſmo fidei q̄ purificat credentes. vt pꝫ Act. xv. Fide purgans corda eoꝝ [Manete in me ⁊ ego i vobis] lyra. ꝑ fidē ⁊ charitatē formatā ꝑ quaꝫ hō eſt i deo ⁊ deus i hoie [Sicut palmes nō p̄ōt ferre fructū a ſemetipſo niſi māſerit i vite.] lyra. hoc videm⁹ i vite materiali. q: ferre fructū non poteſt niſi particeps ſit humoris ⁊ pinguedis ipius ſtipitis [Sic

nec vos]tho.fructū aliquē poteſtis facere.i.op⁹ aliqđ quod ſit meritoꝛiū vite eterne[niſi i me māſeritis]p fidē ꝛ amoꝛem.[Ego ſum vitis et vos palmites]lyra.q.d.ſi vultis fructificare:manete in me[Qui manet i me]Glo.credēdo ꝛ obediēdo[ꝛ ego i eo]illumināđo:ſubueniēdo ꝛ pſeuerantiā dādo[hic fert fructū multū]ſcꝫ bonoꝛum operuꝫ[q: ſine me nihil po.fa.]tho.nec parū nec multum.imo nec cogitare aliqđ boni. Vñ apl's ij.Coꝛ.iij.Non ſum⁹ ſufficientes cogitare aliqđ a nobis quaſi ex nob.[Si qs in me nō māſerit: mittet' foꝛas]ſcꝫ per abſciſionē in moꝛte [ſic palmes]Boꝛ.Sicut palmes a vite ſepatus extra vineam pijcit' :ſic infidelis p ſepatōem ab vnitate eccliē.vt patꝫ Apocal'.vlti.Foꝛis canes ꝛ venefici ꝛ impudici[ꝛ areſcet]p amiſſionē humoꝛi gr̃e [ꝛ colligent eū] ſcꝫ angeli executoꝛes diuine iuſticie[ꝛ i ignē mittent]ſcꝫ infernalē[ꝛ ardet].ſ. ſine fine in ppetuitate pene[Si manſerit i me] per dilectioneꝫ[ꝛ verba mea in vobis māſerint] quod fit vt dicitur i glo.qñ facim⁹ qđ xp̄s pcipit. ꝛ diligim⁹ que pmittit[quodcūqꝫ volueritis]thomas.deſiderio ꝛ affectōne[petetis]in oꝛōne diſcrete ꝛ pſeuerāter[ꝛ fiet vobis]lyra.de ptinentibus ad ſalutem veſtram.

Incipit cōmune de martyribus.Et pmo de vno martyre.Euange.ſm Matheum.xvi.

In illo tēpoꝛe. Dixit Jeſus diſcipul' ſuis . Si qs vult poſt me venire: abneget ſemetipm:ꝛ tollat crucem ſuam ꝛ ſequatur me. Qui eñ voluerit aīam ſuam ſaluam facere:pdet eaꝫ. qui autē perdiderit animā ſuā ppt' me:iueniet eaꝫ.qđ eñ pꝛodeſt homini ſi vniuerſum mūdum lucretur : anime vero ſue detrimētuꝫ patiatur.Aut quaꝫ dabit cōmutationeꝫ pꝛo anima ſua. Filius eñ hominis vēturus ē in gloꝛia patris ſui cum angelis ſuis Et tūc reddet vnicuiqꝫ ſcđm opera ſua

Poſtilla.

Si quis vult poſt me venire.

ꝛc.Math.xvi.Mar.viij.luc.ix.Hāc hiſtoꝛiā huius euāgelij locutus eſt dñs ieſus xp̄s āno eius xxxij.iij.kaleñ.auguſti.feria.v.luna.xiij.indictōe v.Ante initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſanct⁹ Mat.i eodē caplo q͂ cepit ieſus oñdere diſcipulis ſuis q: opoꝛtet eū ire in hieroſolymaꝫ:ꝛ multa pati a ſenioꝛibus ꝛ ſcribis ꝛ pncipibus ſacerdotum.et occidi ꝛ tertia die reſurgere. Et aſſumēs eum petrus cepit increpare illū dicens . Abſit a te dñe. nō erit tibi hoc.qui cōuerſus dixit Petro.Vade poſt me ſathanas:ſcandalū mihi es.ly.i.q̄tū eſt in te.vis me a ſalute mūdi impedire.q: nō ſapis que dei ſunt:ſed ea que ſunt hominuꝫ.lyra.petr⁹ dixit iſta verba ieſu xp̄o mot⁹ ex affectu hūano. tunc dixit ieſus diſcipul' ſuis [Si qs vult p⁹ me venire]lyra.meā doctrinam ꝛ facta ſequēdo[abneget ſemetipm.]Boꝛ.i.ppriū ſenſum ꝛ ppam volūtatem[ꝛ tollat cruce ſuā].i.carnis caſtigationē[ꝛ ſequatur me]Boꝛ.per facta.ſ.virtutū imitatione. Vñ Beꝛñ. O q͂ pauci volūt poſt te ire dñe ꝛ ad te peruenire.nemo eſt q̄ nolit.cōgregare cupiūt ſed nō compati [qui eñ voluerit aīam ſuam ſaluā facere]lyra.q̄tum ad meritū vite eterne[perdet eam]id ē deſtruet coꝛp⁹ laboꝛibus et paſſionib⁹ exponendo.ex q̄bus ſeq̄tur ſeparatio aīe a coꝛpe. ꝛ hoc eſt aīam perdere ſcđm eſtimationē falſam hominū carnalium:licet ſit ſaluare ſm veritatem[qui auteꝫ pdiderit aīam ſuam ppter me]lyra ſcꝫ ppter deum moꝛteꝫ ſuſtinendo. [inueniet eaꝫ]in futura gloꝛia[quid eñ pꝛodeſt homini ſi vniuerſum mūdum lucret'.]Boꝛ.de q̄ nihil ſecum moꝛiēs poterit poꝛtare niſi peccatu imo q̄to plus acquiſiuit de mūdo tāto plus acq̄ſiuit de inferno.Vnde apoc.xviij.quātum gloꝛificauit ſe ꝛ in delitijs fuit tantū date illi toꝛmētū ꝛ luctum[anime autem ſue detrimentū patiat'] Boꝛ.ſ.amittendo gl'iam:incurrēdo penā eternā: ꝛ pdendo hūanā ſubaꝫ.q.d.totuꝫ inutile ſit.Vñ amb.Nihil pdeſt lucrifacere tpalia ſi pdant' eterna.Exponit etiā hoc de ill' q̄ lucrātur aīas alioꝝ ꝛ ſuas ppas negligūt.[aut quā dabit hō pmutatōeꝫ]Boꝛ.i.redēptōꝫ[p aīa ſua]ſ.dānata.q.d. ſi daret' p ea mūd⁹:nō libaret'.q: ſm Bedā.i inferno nulla eſt redēptio nec doloꝛ mitiga⁹.[fili⁹ hois].i.xp̄s q̄ ēuer hō[vētur⁹ ē].ſ.ad iudiciū[i gl'ia pr̄is]ly.q: i foꝛma gl'ioſa iudicabit. [ꝛ tunc reddet vnicuiqꝫ ſm opa ſua]lyra.iuſtis gloꝛiam coꝛpis ꝛ aīe.malis autem penā coꝛpis ꝛ aīe . vñ Apocal'.xiiij.Opa eñ illoꝝ ſequūtur illos.

Aliud euangelium de vno martyre ſcḋm Johannem.xij.

In illo tempe. Dixit Jeſus diſcipul' ſuis. Amen amē dico vob: niſi granum frumēti cadens in terram moꝛtuū fuerit: ipſum ſolū manet. Si autem moꝛtuū fuerit: fructum multū affert. Qui amat animā ſuam: perdet eam. ⁊ q̄ odit animā ſuam in hoc mūdo: in vitā eternam cuſtodit eam. Si quiſ mihi miniſtrat: me ſequatur. ⁊ vbi ego ſum: illic ⁊ miniſter meus erit. Si quis mihi miniſtrauerit: honorificabit eum pater me⁹ qui in cel' eſt.

Poſtilla.

Niſi granum frumenti cadenſ ⁊c. Jobis.xij. Hoc euangeliū factū eſt anno xp̄i xxxiij.xij.kal'.apꝛil'.feria.iiij.luna.xi.indictōne.vi. Ante initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſanct⁹ Johānes in eodem capl'o ꝙ xp̄s dixit. Venit hoꝛa vt clarificetur filius hoīs Ly. Chꝛiſt⁹ in ſua paſſiōe clarificatus ē ꝑ ſigna oſtēſa in ſolis obſcuratiōe. in terremotu. ⁊ ſepulchꝛoꝝ apertōne. ⁊ in veli tēpli ſciſſione. fuit etiā clarificat⁹ in ſua reſurrectiōe ⁊ aſcēſione i celum. Sed q꞉ gliam pꝛecedit humilitas. ideo in p̄ſenti euāgelio agit de hūilitate ſue paſſionis dicēs. [Amē amē dico vobis. niſi granū frumenti cadēs in terram moꝛtuū fuerit: ipm ſolū manet. ſi autem moꝛtuū fuerit: fructū multū affert] Tho. granū frumēti eſt xp̄s. Sicut enim granū frumēti melius eſt ceteris granis. ſic xp̄s melioꝛ eſt oībus. Hoc granū ſeminatū eſt in incarnatōne. germinatū in natiuitate. ⁊ moꝛtificatum i ſua paſſione. Multū fructū attulit in gentium cōuerſione. q꞉ paſſio xp̄i maxie fuit cā ꝯuerſionis gētium. vt pꝫ Job.xij. Si exaltat⁹ fuero a terra oīa traham ad meipm [Qui amat aīam ſuā] lyra. i. volēdo ſibi delectabilia huius mundi ⁊ carnis [ꝑdet eam] ſcꝫ in futuro. q꞉ ad eternam perditionē eam deducit. Sic amabat aīam ſuaꝫ ille diues q̄ dicebat vt dicit' Luc.xij. O aīa mea habes multa bona poſita in annos plurimos requieſce: comede ⁊ bibe. vnde perdidit eaꝫ. q꞉ ſtatim dictum eſt ei. Stulte hac nocte repetēt ſcꝫ diboli aīam tuam a te. ⁊ que ꝯgregaſti cuius erūt. [⁊ q̄ odit aīam ſuam in hoc mūdo] Tho. ſ. dando eam ꝑ xp̄o [in vitam eternā cuſtodit eam.] vt patet Math.xvi. Qui voluerit aīam ſuaꝫ ſaluā facere ꝑdet eam [Si quis mihi miſtrat] Tho. i. vult eſſe verus miniſter ⁊ ſeruus [me ſequatur.] Lyra. q. d. Rōnabile eſt ꝙ miniſter ſequat' dn̄m. [Et vbi ego ſum illic ⁊ miniſter meus erit] Thomas. Nulla pōt eſſe maioꝛ ꝓmiſſio. q꞉ eē vbi xp̄s eſt icludit oīa bona. q꞉ xp̄s inq̄tum eſt deus eēntial'r ē ipſa beatitudo. de qua dicit' i ps.lxxxix. Quoniā mille āni ante oculos tuos tāq̄ dies heſterna que pꝛeterijt [Si q̄s mihi miniſtrauerit] Lyra. obediēdo mādatis meis [honoꝛificabit eū pater meus] Glo. vt ſit filius dei patris ꝑ adoptionē. Et ille eſt maximus honoꝛ de ſeruo adoptari in filium dei, vt patet Roman.viij. Si filij ⁊ heredes.

Sequūtur nūc euāgelia de pluribus martyribus. Euāgeliū ſcḋm Matheū.v.capitulo.

In illo tempoꝛe. Vidēs Jeſus turbas: aſcendit in montē. Et cū ſediſſꝫ: acceſſerūt ad eum diſcipuli ei⁹. Et aperiens os ſuū: docebat eos dicēs. Beati pauperes ſpū: quoniā ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Beati mites: quoniam ipi poſſidebunt terram. Beati qui lugent qm̄ ipſi conſolabūtur. Beati qui eſuriūt ⁊ ſitiunt iuſticiam: qm̄ ipſi ſaturabūtur. Beati miſericoꝛdeſ: qm̄ ipi miam ꝯſequētur. Bti mūdo coꝛde: qm̄ ipi deū videbūt. Bti pacifici: qm̄ filij dei vocabūt'. Bti q̄ ꝑſecutōem patiunt' ꝑpt' iuſticiā qm̄ ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Bti eſtiſ cū maledixerint vob hoīes ⁊ ꝑſecuti vos fuerint: ⁊ dixerint oē malū aduerſum vos mētiētes ꝑpt' me

Gaudete ⁊ exultate. quoniā mer-
ces vr̄a copioſa eſt in celis.

Poſtilla.

Videns Jeſus turbas aſcēdit in mōtem. Et cū ⁊c. Math.v. Mar.ij. Luce.vi. Hiſtoriā huius euāgelij locut⁹ eſt dn̄s ieſus xp̄s anno ei⁹.xxxi.ij.yd⁹ Julij. feria.ij. luna.xvi. indictōne.iiij. Ante initiū illius euāgelij ſcribit ſctūs Math. in q̄rto capl'o. q̄ ieſus circuibat totā galileā docens in ſynagog̃ eoꝝ ⁊ p̄dicās euāgeliuȝ regni. ⁊ ſanās oēm lāguorem ⁊ oēm infirmitatē in populo. ⁊ abijt fama ei⁹ in totam ſyriā. Et obtulerūt ei oēs male habētes varijs lāguorib⁹ ⁊ q̄ demonia habebāt: ⁊ lunaticos ⁊ palyticos ⁊ curauit eos. ⁊ ſecute ſunt eū turbe multe de galilea. et de decapoli. ⁊ d̄ hieroſolymis. et de iudea. ⁊ de trāſiordane. [Videns iheſus turbas] Glo. interli. vitare volēs multitudinem populi: vt ſol' diſcipulis loqueret̃ [aſcēdit in mōtem] Hor. ſcȝ thabor q̄ eſt i galilea [Et cū ſediſſet] tāq̄ magiſter autēticus: tāq̄ humil' prelat⁹. Ex hoc loco tenet̃ q̄ quādo fit ſermo ſecularib⁹ ſtat p̄dicator: et inuitās ad pugnā ⁊ opatōnē. q̄ñ vo religioſis et ꝯtemplatiuis: ſedet ⁊ inuitās ad quietē [acceſſerunt ad eū diſcipuli eius] Hor. tāq̄ magis deuoti: tāq̄ familiari⁹ dilecti: tāq̄ ſp̄aliter vocati. [Et aperiens os ſuū docebat eos] Ly. ſcȝ. octo beatitudines dicēs [Bti pauperes ſpū] Ly. ſ. volūtarie paupes vt deo liberi⁹ vacēt [q̄m ipoꝝ eſt regnuȝ celoꝝ] lyra. in regno em̄ intelligit̃ oimoda ſufficientia ⁊ excellētia que bn̄ repromittit̃ eis in celis q̄ tp̄alia cōtempſerūt in terris [Bti mites] Hora. Mitis eſt q̄ aliū nō offendit: māſuetus aūt q̄ ſe offendētes tolerat [q̄m ipi poſſidebūt terraȝ] ſupple viuētium. de qua d̄r i pſ. cxli. Portio mea dn̄e ſit i terra viuētiū [Beati q̄ lugent] ſcȝ i p̄nti p̄mo p peccat̃ ꝓprijs. Secūdo p peccat̃ alienis ⁊ miſerijs p̄ximoꝝ. Tertio p dilatōe glie. vñ dauid dixit in pſ. cxix. Heu mihi q̄a incolat⁹ me⁹ plōgatus eſt ⁊c. Itē pſ. xli. Fuerūt mihi lacryme mee panes die ac nocte duȝ dicit̃ mihi quotidie vbi eſt deus tu⁹ [q̄m ipſi cōſolabūtur] lyra. cōueniēs aūt eſt vt illi q̄ in p̄nti vita pro xp̄o voluntario luctu occupātur: cum deo ⁊ āgelis eternalit̃ ꝯſolētur [Beati q̄ eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiā] et hec iuſticia tribuit vnicuiq̄ quod ſuū eſt: deo ⁊ proximo ⁊ ſibijpſi. Deo tria. honorē creatori. amorē redemptori. timorem iudici. Proximo tria. obedietiā ſupiori. cōcordiā pari. bn̄ficētiam inferiori Sibi tria. mūdiciam cordis. cuſtodiā ori. diſciplinam corpi. vere ergo [bti q̄ eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiam.] nō pecuniā terrenam. ſicut cupidi. nō voluptatem carnalē ſicut voluptuoſi. nō potētiam ſecularē ſicut ſuperbi. Iſti em̄ nō ſunt beati ſ; miſeri. q: ſp eſuriūt ⁊ nūq̄ ſatiabūtur. vt ptȝ Iſa. lxv. ecce ſerui mei comedēt: ⁊ vos eſurietis. [ſ; beati q̄ eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſticiam q̄a ſaturabūtur] lyra. Et iſta eſt ſatietas glie celeſtis: de qua d̄r in pſ. xvi. Satiabor cum apparuerit gl'ia tua [Bti miſericordes] ſcȝ paupibus tribuēdo elemoſynas: vt patȝ Daniel. iiij. Peccata tua elemoſynis redime. Et prouerb. iiij. Qui miſeret̃ pauperi beat⁹ erit. ergo dicit̃ hic [Beati miſericordes q̄m ipi miſericordiam ꝯſequētur.] Ly. in celeſti em̄ patria quis miāȝ ꝯſeq̄t̃. q: vltra cōdignū ſibi retribuit̃ ſm̄ q̄ dicit̃ ad Roma. viij. Nō ſunt cōdigne paſſiones hui⁹ tempis ad futuram gloriā q̄ reuelabitur in nobis. Quo ꝯtra dicit̃ Jacobi. ij. Iudicium fiet ei ſine miſcd'ia qui nō facit miſericordiā. [Beati mūdo corde] Vñ Hieroñ. Beati mūdo corde quos nō arguit cōſciētia peccatoꝝ. ⁊ hoc petiuit dauid in pſ. l. dicēs. Cor mūdū crea i me deus [q̄m ipſi deū videbūt] Unde d̄r in pſ. xxiij. Quis aſcēdet in mōtem dn̄i aut q̄s ſtabit i loco ſancto eius. Innocēs manib⁹ ⁊ mūdo corde. vñ etiā apl's. i. Cor. xiij. Videm⁹ nūc p ſpeculum in enigmate: tūc autem facie ad faciē [Beati pacifici] Hor. q̄ paci faciēde reformāde ⁊ cōſeruande ſiue in ſe ſiue alijs inuigilāt [q̄m filij dei vocabūtur] ⁊ ꝯſequēter heredes. vt patet Romanoꝝ viij. Si filij ⁊ heredes. [Beati q̄ perſecutionem patiūtur] nō tm̄ beati q̄ bn̄ operātur ſ; etiā btī q̄ perſecutioneȝ patiūtur nō propter ſcelera vt malefici: latrones ⁊ heretici. vt patȝ. i. Petri. iiij. Nemo vr̄m patiat̃ quaſi homicida. aut fur. aut maledicus: ſed [ꝓpter iuſticiā] Hor. defendēdam ⁊ ꝯſeruādam. Sic ſancti martires q̄ q̄to acerbioribus tormētis cruciabātur: tā. o magi in dn̄o letabātur [q̄m ipoꝝ eſt regnū celorū] ⁊ merito debetur patiētie regnū. q: ſcōm apl'm. ij. ad Thy. ij Si ſuſtinebim⁹: ⁊ cōregnabimus. [Beati eſtis] Hor. nūc in ſpe ſ; tandem in re [cū maledixerint vos hoies] ſ. carnales ⁊ infideles q̄ ex odio vos in faciē ꝯtumelias dixerit [⁊ pſecuti vos fuerit] ſcȝ vim vob inferendo [⁊ dixerint oē malū adūſū vos mentientes, ꝓpt̃ me]. i. ꝓpt̃ nomē meū [gaudete] Hor. interi⁹ in corde [⁊ exultate] exterius in corpe [q̄m merces vr̄a copioſa eſt in cel'] vt patȝ Geñ. xv. Ego ſum merces veſtra magna nimis. Vñ etiā apl's Paulus. i. Cor. ij. Nec ocul⁹ vidit

nec auris audiuit nec in cor hoīs aſcēdit q̄ p̄paraſti diligētibus te.

Aliud euāgeliū de martyribus ſm̄ Lucā vi. capitulo.

In illo tempore Deſcendēs Jeſus de monte: ſtetit in loco cāpeſtri: ⁊ turba diſcipuloꝝ ei⁹: ⁊ multitudo copioſa plebis ab omni iudea ⁊ ieruſalem ⁊ maritima et tyri ⁊ ſydonis: qui venerant vt audirēt eum ⁊ ſanarētur a languoribuſ ſuiſ: ⁊ qui vexabātur a ſpiritib⁹ immūdiſ: curabanẗ. ⁊ oīs turba querebat eum tāgere: quia virt⁹ de illo exibat ⁊ ſanabat oēſ. Et ip̄e eleuatꝭ oculſ in diſcipuloſ ſuoſ dicebat Beati paupes: quia veſtrū eſt regnum dei. Beati q̄ nunc eſuritꝭ qꝛ ſaturabimi. Beati qui nūc fletꝭ. qꝛ ridebitꝭ. Beati eritꝭ cum voſ oderint homineſ: ⁊ cū ſepauerint voſ ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerit nomē vr̄m tāq̄ malum propẗ filiū hominiſ. Gaudete in illa die ⁊ exultate Ecce em̄ merceſ veſtra multa eſt in celo.

Poſtilla

Deſcēdens Jeſus de monte ſtetit ⁊c. Luc. vi. Hec v̀ba euāgelij locutus ē dn̄s ieſus anno ei⁹. xxxi. ij. ydus Julij. feria. ij. lūa. xvi. indictiōe. iiij. Ante initium illi⁹ euangelij habeẗ Luc. in eodē caplo. Factū eſt autem in illꝭ dieb⁹ ſcꝫ in quo xp̄us predicauit ⁊ miracula fecit. exijt ieſus in mōtem orare. ⁊ erat p̄noctās in oratōne Et cum dies factus eſſet vocauit diſcipulos ſuoſ ⁊ elegit. xij. ex ipſis quos ⁊ aplos noiauit. ſymonem quē cognomiauit petrū: ⁊ andreā fratrē ei⁹ iacobū ⁊ iohānem. philippū ⁊ bartholomeum. matheū ⁊ thomā. Jacobū alphei. i. filiū alphei. ⁊ ſimonē q̄ vocaẗ zelotes. iudā iacobi. i. fratrē iacobi. ⁊ iudā ſcarioth q̄ fuit p̄ditor [deſcēdēs ieſus de mōte] cū illis. ſ. aplis [ſtetit in loco cāpeſtri et turba diſcipuloꝝ ei⁹] Gor. ſteterūt circa eum. Ex hoc patet q̄ multos hēbat diſcipulos. qꝛ non ſolum. xij. diſcipulos: ſꝫ etiam. lxxij. ⁊ forte plēs. mltos em̄ cōuerterat [⁊ multitudo copioſa plebis] ſedit circa eū ſicut ſoleẗ fieri in ſermonib⁹. [ab oī iudea ⁊ irlm ⁊ maritima] Gor. maritima dicitur hic ergo iuxta mare germanū ſita: nō iuxta galilee [⁊ tyri ⁊ ſydonis] que fuerūt ciuitates gētilium [q̄ venerāt vt audirēt eū ⁊ ſanarenẗ a lāguorib⁹ ſuis. ⁊ q̄ vexabātur a ſpiritib⁹ inmūdis. curabanẗ] Gor. ⁊ eſt notabile q̄ ante xp̄i aduētum multi erāt demoniaci: modo aūt pauci. nec mirū. Tūc em̄ erat diabolus p̄nceps hui⁹ mūdi ſꝫ nūc p̄nceps hui⁹ mūdi eiect⁹ eſt foras. vt patet Joh. xij. [⁊ oīs turba querebat eū tāgere] Gor. nec mirū. qꝛ tact⁹ ei⁹ ⁊ ſanat corpa ⁊ ſctificat aīas. [q̄a virtus de illo exibat]. i. v̀tuoſe actōnis effect⁹ [⁊ ſanabat oēs] Gor. Ipſe em̄ optim⁹ eſt medic⁹ cui⁹ null⁹ eſt incurabilis morb⁹. Vn̄ in p̄s. Qui ſanat oēs infirmitates tuas [⁊ ipſe eleuatis oculis in diſcipulos ſuos dicebat. Beati pauperes] Ly. ⁊ accipiẗ hic pauptas volūtaria per quā aliq̄s cōtemnit ⁊ abijcit a ſe bona tp̄alia inq̄tū poteſt fieri bono mōvt hō liberi⁹ vacet opib⁹ vite cōtēplatiue [qꝛ veſtrū eſt regnū dei] Ly. hic in ſpe. ⁊ poſtea erit veſtrū in re [Beati q̄ nūc eſuritis] Ly. abſtinētes a cibis delectabilib⁹ ⁊ ſupfluis vt ſic redigaẗ caro in ſeruitutem aīe [qꝛ ſaturabimini] Ly. inchoatiue in p̄nti vita: ſꝫ perfecte ī patria ſm̄ q̄ dꝛ in p̄s. xvi. Satiabor cū appuerit gloria tua [Beati q̄ nunc fletis] ſcꝫ in p̄nti mundo qui eſt vallis lachrymarū [qꝛ ridebitis] in futura vita Gor. felix mutatio ab oppoſito in oppoſitū. ſcꝫ a fletu in gaudiū. ſcꝫ a fletu trāſitorio in gaudium eternū [beati eritis cum vos oderint homines.] Gor. ſ. malū vobis optādo [⁊ cū ſepauerit vos.] ſcꝫ a ſua cōgregatōne expellēdo: ſm̄ illud Joh. xi. Jam ꝯſpirauerāt iudei vt ſi quis euꝫ cōfiteret extra ſynagogā fieret [⁊ exprobrauerint] Gor. ꝯuitia ⁊ improperia vobis dicendo [⁊ eiecerint nomē veſtrū tāq̄ malū] ſcꝫ nomen xp̄ianū tanq̄ malū: cum ſit optimū [p̄pter filiū hoīs] Gor. Ecce cauſa optima debita patiendi. ſ. p̄pẗ filiū hoīs Gor. Nemo em̄ dꝫ pati tāq̄ homicida aut fur: ſꝫ tāq̄ xp̄ian⁹ [gaudete i illa die] Gor. ſ. gaudio interiori: qd̄ fecert apl'i vt habeẗ Act. v. Ibāt gaudētes apl'i a cōſpectu ꝯſilij. qm̄ digni habiti ſunt p̄ nomine ieſu ꝯtumeliam pati [⁊ exultate] Gor. ſcꝫ gaudio exteriori. qd̄ fecit btūs andreas diceſ Secur⁹ em̄ ⁊ gaudēs venio ad te o bona crux. et

ſic beat⁹ Vincentius. Hoc eſt inq̇t quod ſemper
optaui ⁊ votis oībus exq̇ſiui. Sic ⁊ btūs lauren
tius dixit: Gaudeo plene q: hoſtia xp̄i effici me-
rui. Sic ⁊ btā agatha letiſſime ⁊ gaudenter ibat
ad carcerē [Ecce merces vr̄a multa eſt in celis]
Gor. tā multa φ nō pōt numerari: taz magna φ
nō pōt eſtimari: tam p̄cioſa φ nō pōt compari. tā
diuturna φ nō pōt terminari. [in celo]. q. d. in lo
co ſecuro. ergo de amiſſiōe nō timeatis. quia ibi
nec fur appropiquat nec erugo nec tinea demo-
lit̄. vt patet Math. vi.

Aliud euangelium de martyribus ſcđm Lu
cam. xxi. caplo.

**In illo tempore Dixit ie
ſus diſcipul' ſuis. Cuz au
dierit̄ prelia ⁊ ſeditōnes
nolite terreri. Oportz p̄
mum hec fieri: ſed nondū ſtatiz fi
nis. Tunc dicebat ill'. Surget gēs
contra gēte3: ⁊ regnū aduerſuſ re
gnum: ⁊ terremot⁹ magni erunt p̄
loca: ⁊ peſtilētie: ⁊ fames: terroreſ
q3 de celo: ⁊ ſigna magna erūt. S3
ante hec omnia iniiciēt vob̄ man⁹
ſuas ⁊ pſequētur: tradētes in ſyna
gogaſ ⁊ cuſtodiaſ: tradētes ad re-
ges ⁊ preſideſ, p̄pter nomē meum.
Continget aūt vob̄ in teſtimoniū
Ponite ergo in cordib⁹ vr̄is non
p̄meditari queadmoduz r̄ndeatis
Ego em̄ dabo vob̄ os ⁊ ſapiētiaз
cui non poterūt reſiſtere nec ↄtra-
dicere oēs aduerſarij vr̄i. Trade-
mini autē a parētib⁹ ⁊ fratrib⁹ ⁊ co
gnat̄ ⁊ amicis: ⁊ morte afficiēt ex
vob̄. Et erit̄ odio oīb⁹ homib⁹
propt̄ nomē meum. Et capill⁹ de
capite vr̄o non pibit. In patien-
tia vr̄a poſſidebit̄ animaſ vr̄as.**

Poſtilla.

Cum audierit̄ prelia ⁊ ſeditio
nes ⁊c. Luce. xxi. Hanc hiſtoriam huius euange
lij locutus eſt domin⁹ Jheſus chriſt⁹ anno eius
xxxiij. xiij. kalen̄. Aprilis. dominica ſcз palmarū.
luna. x. indictōne. vi. Ante initiū illi⁹ euange. ſcri
bit ſanct⁹ lucas in p̄ncipio huius capituli. Re-
ſpiciens autem ieſus vidit eos qui mittebāt mu-
nera ſua in gazophilaciū diuites. ⁊ vidit quandā
viduam pauperculam mittētem era minuta duo
⁊ dixit. Vere dico vobis. quia vidua iſta pauper
plus q̄ omnes miſit. nam oēs hij ex abundan
ti ſibi miſerunt. hec autem omnem victum que3
habuit miſit. Et quibuſdam dicentib⁹ de templo
φ lapidibus bonis ⁊ donis ornatum eſſet: dixit.
Hec que videtis venient dies in quibus non re-
linquetur lapis ſuper lapidem q̇ non deſtruatur.
Interrogauerūt illum dicentes. Preceptor quā
do hec erūt. ⁊ quod ſignum cum fieri incipient.
Qui dixit. [Cum audieritis prelia ⁊ ſeditōnes]
Gor. prelia q̄tum ad hoſtes extraneos. ⁊ ſediti-
ones q̄tum ad domeſticos. Unde Gregorius.
Bella ad hoſtes p̄tinent: ſed ſeditōnes ad ciues
Nam Joſeph⁹ in libro antiq̇tatū dicit φ p⁹ paſ-
ſionem chriſti ⁊ deſtructōnem ciuitatis hieruſa
lem multe ſeditōes ⁊ prelia erant apud iudeos.
quia ſamaritani qui partim tenebāt ritum genti
lium inſurgebāt cōtra iudeos ⁊ econuerſo. Ite3
in populo iudeorū erant plurimi qui incitabant
populum ad rebellādum contra romanos. Alij
autē ad contrariū ⁊c. [Nolite terreri. oportз p̄mū
hec fieri.] Lyra. quia ſunt a deo preordinata [ſ3
nondum ſtatim finis] lyra. quia poſt auditiōem
talium ſtetit adhuc ciuitas hieruſalē per lōgum
temp⁹. ſ. quadragintaduob⁹ annis poſt paſſionē
chriſti. Gor. Voluit autem dn̄s differre ne terri-
ti apoſtoli hieruſalem ⁊ iudeā deſererent. ⁊ vt in-
terim p̄dicantibus ap̄lis electi cōuerterent̄. ⁊ re
probi inexcuſabiles efficerent̄. Tūc poſtmodum
ſcз dixit φ non ſtatim eſſet finis. [Dicebat illis.
Surget gens contra gentem.] Gor. id eſt popu
lus cōtra populū. ſiue vna tribus cōtra aliam [⁊
regnū aduerſus regnum] lyra. quia regnum iu-
deorum cōtra regnū Romanorū rebellauit [Et
terremotus magni erunt per loca] Gorra ad in-
nuendū φ illi terremotus p̄ticulares erāt futuri.
Uniuerſal' em̄ terremot⁹ nō fuit niſi i paſſiōe xp̄i
de qua dicit̄ Math. xxvij. Et ecce terremot⁹ fa-
ctus eſt magn⁹. petre ſciſſe ſunt [⁊ peſtilētie.] q̇a
peſtilētia fuit in obſidiōe ciuitatis ir'lm ex corru
ptiōe aeris ex cadauerib⁹ mortuoꝝ [⁊ fameſ] Gor.

Ecce penuria victualiū. facta eſt eñ fames gña lis ſub Claudio impatore quaꝫ predixerat Agabus ꝓpheta [terroreſq; de celo: ⁊ ſigna magna erūt] Dicit eñ Joſephꝰ in libᵒ de iudaico bello: ꝙ añ deſtructionem ciuitatis irl'm ſidꝰ ſtetit ſup ciuitatē irl'm ꝑ annū ſil'e gladio. quā apparitiōeꝫ qdā dicebāt ſignificare auxiliū ſibi affuturū ꝯ inimicos. Aliꝭ ecōtrario dicebāt ſignificare vindictam dei ꝯtra mala inhabitātiū in ciuitate. ⁊ ꝓpter hoc erāt diuſe opiniones de pliꝭs inter eos. [Sed ante hec oia] Gloſ. ſupple iam dicta [iniꝭcient voƀ ma. ſu.] perſeqntes de loco ad locū. vt patet Joƀ. xv. Si me perſecuti ſunt: ⁊ vos perſequent' [tradentes in ſynagogas] Gloſ. i. in publicos ꝯuentus ad mag' cōfundendū ⁊ flagellādū ſicut factū eſt qñ ceſis apl'is denūciauerūt ne ā plius loquerent' in noie iheſu. vt ptꝫ Act'. v [⁊ cuſtodias] ſcꝫ ad incarcerādum. vt factū eſt qñ poſuerūt eos in cuſtodia publica. vt patꝫ Actuū. v. [trahentes ad reges ⁊ ꝑſides.] Gloſ. ad rñdēdū eis [ꝓpter nomē meū]. i. ꝓpter ꝯfeſſionē nominis mei [ꝯtinget autēꝫ voƀ in teſtimoniū] lyra. ſ. euāgelice veritatis ibidem ꝯſtant' ꝓfitende [Ponite ergo in cordibꝰ veſtris nō ꝑmeditari quemadmodū rñdeatis. ego eñ dabo vobiſ os] Gloſ. ra. i. eloquentiā ad loqndū [⁊ ſapientiā] ad cognoſcēdū [cui nō poterūt reſiſtere nec ꝯtradicere omnes aduſariꝭ vr̄i] Gloſ. ſ. nec iudei nec hertici nec pagani [Trademi autē a ꝑentibꝰ ⁊ fratribus et cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficiēt ex voƀ] Gloſ. ra. q̇ debeāt vos iuuare ⁊ liberare [⁊ eritis odio oibus hominibus] Gloſ. humanū amātibꝰ ⁊ terrena ſapiētibꝰ [ꝓpter nomen meū]. i. ꝓpter ꝯfeſſionem nominis mei [⁊ capillus de capite veſtro nō peribit] Ly. hoc addit ſaluator ad declarandum veritatem future reſurrectiōis ꝑ quam reſurgēt i electis nō ſolum illa que ſunt de neceſſitate hūane nature: ſed etiā ea q̄ ſunt ad decoreꝫ: cuiuſmodi ſunt capilli. q: meditatio huiꝰ reſurrectōis mltum facit ad tolerātiaꝫ martyriꝭ de qua ſaluator loquebat' [In patientia veſtra] Gloſ. quaſi diceret. in predictis maxime neceſſaria ē patiētia. q̇a in ipſa [poſſidebitis animas veſtras] id eſt cuſtodietis.

Aliud euāgeliū de martyribus ſm Lucam xiꝭ. capitulo.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipul'ſuis. Attēdite a fermēto phariſeorum qđ eſt hypocriſis. Nihil autē opertum quod nō reueletur. neq; abſconditū quod non ſciat'. quoniamꝰ que in tenebris dixiſtis in lūine dicentur. ⁊ quod in aure locuti eſtis in cubiculis: ꝑdicabitur i tectis. Dico autē vobis amicis meis ne terreamini ab hiꝭs q̇ occidūt corpꝰ: ⁊ poſt hec non habēt amplius quid faciāt. Oſtendam auteꝫ vobis quem timeat'. Timete eum q̇ poſtq; occiderit habꝫ ꝑtātē mittere in gehennam. ita dico vobis: hūc timete. Nonne q̇nq; paſſeres veneūt dipondio: ⁊ vnꝰ ex ill' non eſt in obliuione coram deo. Sed ⁊ capilli capit' veſtri oēs numerati ſunt. Nolite ergo timere. Multiſ paſſeribꝰ pluris eſtis vos. Dico āt vobis. omnis quicūq; cōfeſſus fuerit me coram hominibꝰ: ⁊ fili' hominis confitebitur illum corā angelis dei.

Poſtilla.

Attendite a fermēto phariſeorum ⁊c. Luc. xiꝭ. Hiſtoria huiꝰ euāgeliꝭ dicta eſt a dño ieſu xp̄o anno eiꝰ. xxxi. iꝭ. ydus Juliꝭ. feria. v. luna. xvi. indictiōe. iiꝭ. Ante initium illius euangeliꝭ ſcribit ſctūs Lucas ꝙ multis turbis circūſtantibꝰ ita vt ſeinuicē ꝯculcarent: cepit ieſus dicere ad diſcipulos ſuos [Attēdite a fermēto phariſeoꝝ] lyra. ſ. ne ꝑ eoꝝ hypocriſiꝫ auertimi a fidei veritate [nihil āt optū qđ nō reuelet' neq; abſconditū qđ nō ſciat'] Gloſ. opertū ꝑtinet ad opa mala q̄ occultātur ex induſtria. abſconditū ad cogitationes q̄ occultātur ex ꝓpa natura. ſ; vtrūq; in futuro iudicio ſcietur [quoniā que in tenebris dixiſtis] Gloſ. i. in preſſuris ⁊ in carceribus locuti eſtis [in lumine dicent']. i. in apto qñ. ſ. ea q̄ paſſi eſtis i carceribꝰ legūt' ꝑ orbē ad gl'aꝫ vr̄aꝫ [⁊ qđ i ore locuti eſtis.]. i. i puato. ꝑuatū āt efficit' ybus

vel ex modo. q̈a ſub miſſe in aure. vel in loco q̈a in cubiculo [predicabitᷣ in tectis] Ly. domꝰ q̈ in illa terra habēt tecta plana vbi cōgregantur homines ad ſpaciandū ⁊ ꝯfabulādū. ⁊ iō illa q̄ dicūtur ibi: publice dicūtur. Et hoc modo exponit Theophilꝰ [dico aūt vobis amicis meis ne terreamini ab his q̈ occidūt corpꝰ] Vñ Criſ. Omnia mala opatur timor mortis. oīa bona tēpus mortis [⁊ poſt hec] id eſt poſt occiſionē corpoꝝ. [nō habet amplꝰ q̈d faciāt. Oſtēdam aūt vob quē timeatis timere eū q̈ poſt ꝙ occiderit] .ſ. corpus [habet ptātem mittere in gehēnā] Hor. ra. ſ. ipam aiaꝫ ⁊ etiā ipm corpꝰ [ita dico vobis hūc timere] ⁊ nō aliū [Nōne q̈nq꞉ paſſeres veneunt]. id eſt vendūtur [dipōdio] Hor. dipōdus ē pōdꝰ monete ex duobꝰ aſſibꝰ cōpoſitū. Ad euidētiam illiꝰ ſm Ly. ſciendū ꝙ paſſeres abundāt in terra ꝓmiſſionis. ⁊ ideo de ipis fiebat oblatio pauperū q̈ nō poterāt habere alia. vnde erāt pauci valoris q꞉ duo habebātur ꝓ aſſe [⁊ vnꝰ ex illꝭ] ſcilicet q̄uis ſit parui valoris [nō eſt in obliuione coram deo]. i. nō morietᷣ ſine prouidētia dei patris ⁊ ꝑ ꝯſequēs ſupple neq꞉ vos moriemini q̈n deꝰ ordinet de morte veſtra [Sed ⁊ capilli capitis veſtri oēs nūerati ſunt] Ly. i. in dei preſentia [nolite ergo timere mlt̄is paſſeribꝰ pluris eſtis vos] Ly. i. maioris reputatiōis apud deū q̈a ad imaginem dei creati [Dico autem vobis. omnis quicunq꞉ me confeſſus fuerit coram hominibus] Hor. id eſt nō tm̄ crediderit corde. ſed confeſſus fuerit ſimul ore [⁊ filius hoīs ꝯfitebitᷣ eum coram angelis dei]

Sequūtur nunc euangelia de confeſſoribus. Euangeliū ſm Lucam. xij.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri precincti et lucerne ardētes in manibꝰ veſtris Et vos ſimiles hominibus expectantibꝰ dominū ſuū quādo reuertatur a nuptijs: vt cum venerit ⁊ pulſauerit: confeſtim aperiant ei. Beati ſerui illi quos cum venerit dñs: inuenerit vigilātes. Amē dico vobis ꝙ precinget ſe ⁊ faciet illos diſcūbere: ⁊ tranſiēs miſtrabit illꝭ. Et ſi venerit in ſecunda vigilia: ⁊ ſi in tertia vigilia venerit ⁊ ita inuenerit: beati ſunt ſerui illi. Hoc aūt ſcitote quoniam ſi ſciret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiq꞉ ⁊ non ſineret ꝑfodi domuꝫ ſuam. Et vos eſtote parati: quia qua hora nō putatᷣ filiꝰ hominis veniet. Poſtilla.

Sint lūbi veſtri p̄cincti: et lucerne ⁊c. Luc. xij. Hiſtoriā huiꝰ euāgelij locutus eſt dñs ieſus āno eiꝰ. xxxi. ij. ydus iulij. feria. v. luna. xvi. indictōe. iiij. Ante initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſanctꝰ Luc. in eodē. cap. ꝙ xp̄s dixit diſcipulꝭ ſuis. Nolite timere puſillꝰ grex. q̈a cōplacuit patri veſtro dare vobis regnū. Nūc ſeq̈tur euāgelium hodiernū. [Sint lūbi veſtri p̄cincti] Ly. lūbi mētis ſunt volūtas ⁊ intellectꝰ ex q̈bꝰ ꝓcedunt cogitatiōes male. Lūbi vo carnis ſunt in q̈bus viget motꝰ luxurie. ⁊ vtriq꞉ lūbi ſunt precingēdi id eſt coartādi ab illicitis cogitatiōibꝰ ⁊ opibus [⁊ lucerne ardētes] Ly. i. doctrina clara procedens ex charitate [in manibꝰ veſtris] implendo ope [⁊ vos ſimiles hominibꝰ expectātibꝰ dñm ſuum] Ly. i. ſitis diſcreti ⁊ vigiles ⁊ ſolliciti de vr̄a cuſtodia expectādo dñm venturū ad iudiciū ſicut antiq̈ p̄res expectabāt eū vēturū in carnē [quādo reuertatᷣ a nuptijs] Glo. ordi. ad nuptias dñs iuit. cū poſt reſurrectiōem nouꝰ hō angeloꝝ mltitudinē ſibi copulauit. A q̈bus nuptijs reuertitᷣ cū nobis ꝑ iudiciū manifeſtatᷣ. vt pꝫ Act. i. Sic veniet quēadmodū vidiſtis eū euntē in celū [et pulſauerit] ꝑ egritudinē morteꝫ ꝓpinquam deſignādo [confeſtim aperiāt ei] euꝫ ſuſcipiēdo [beati ſerui illi quos cū venerit dñs] Ly. in eoꝝ morte [inuenerit vigilātes]. i. in ſtatu gratie ⁊ non i peccatis dormiētes. q̈a talis p̄ntabitᷣ in iudicio qualis inuenitur in morte q̄tū ad gratiā vel ad culpā [Amē dico vobis ꝙ p̄cinget ſe] Glo. preparās ſe ad retributiōem [⁊ faciet illos diſcūbere] glo. or. in regno celeſti q̈eſcere [⁊ trāſiēs miniſtrabit illꝭ] glo. trāſiens miſtrabit cū ꝯ iudicio ad regnū rediēs ſua claritate fideles ſatiabit [Et ſi venerit in ſecūda vigilia. ⁊ ſi in tertia vigilia venerit ⁊ ita inuenerit: beati ſūt ſerui illi]. vñ Greg.

Prima vigilia eſt ſtat⁹ pueritie:maxime cū inci-
pit vſus rōnis in pueris. Secūda vigilia eſt ſta-
tus iuuētutis. Tertia vigilia ē ſtat⁹ viril. Quar-
ta vigilia eſt ſtat⁹ ſenectutis:q̄a in quolibet ſta-
tu fideles debēt eſſe parati per iuſticiā ad recipi-
endā mortē[Hoc aūt ſcitote quoniā ſi ſciret pat-
familias qua hora fur veniret vigilaret vtiq;:ꝛ n̄
ſineret perfodi domū ſuā]gor. Hic dn̄s ieſus mo
net nos vigilare contra mortis incertitudinem:
q̄uis nihil ſit certius morte:nihil tamē incertius
hora mortis.[Et vos eſtote parati:q̄a q̄ra hora
nō putatis fili⁹ hominis veniet]glo.ordi. vltimam
horā ſemꝑ ignorare voluit dn̄s vt ſꝑ ſit ſuſpecta
ꝛ ad eandē ſemꝑ preparemur.

Aliud euangelium de confeſſoribus ſc̄dm
Lucam.xi.cap̄lo.

In illo tēpore. Dixit Je-
ſus diſcipul' ſuis. Nemo
accendit lucernā ꝛ in ab
ſcondito ponit: neq; ſub modio:
ſ; ſup candelabrū: vt qui ingredi-
untur lumē videant. Lucerna cor
poris tui ē ocul⁹ tu⁹. Si ocul⁹ tu⁹
fuerit ſimplex:totū corp⁹ tuum lu
cidum erit. Si autē nequā fuerit:
etiam corp⁹ tuū tenebroſum erit.
Uide ergo ne lumē qd̄ in te eſt te
nebre ſint. Si ergo corpus tuu; lu
cidum fuerit nō habēs aliquā par
tē tenebrarū:erit lucidum totum.
Et ſicut lucerna fulgoris illumina-
bit te.

Poſtilla

Nemo accēdit lucernā ꝛ in ab
ſcondito ꝛc̄. Luc̄.xi. Hoc hui⁹ euāgelij paradig-
ma locutu; eſt dn̄s ieſus anno ei⁹.xxxi.ij.yd⁹ iu-
lij.feria.v.luna.xvi.indictiōe.iiij. Ante initiū illi⁹
euāgelij ſcribit ſanct⁹ Luc̄.in eodem cap̄lo.q̄ q̄
dam mulier extollens vocē de turba dixit. Beat⁹
venter qui te portauit ꝛ vbera que ſuxiſti. Tunc
ſequitur euāgeliū hodiernū.[Nemo accēdit lu-
cernā]Ly.lucerna hic accipitur ꝑ intentione re-
cta.quia intētio recta includit lumē fidei ꝛ ardo
rem charitatis ad modū lucerne ardentis [ꝛ in
abſcondito ponit:neq; ſub modio:ſed ſup cande
labrum]Ly.quia intentio recta dirigit ad ſuper-
na[vt qui ingrediūtur lumē videant]Lyra. ſicut
eñ lucerna in alto poſita illuminat ea que ſunt i
domo materiali:ſic intētio recta ea que ſiūt ꝛ diſ-
ponūtur in domo eccleſie.ꝛ etiā in domo conſci-
entie[Lucerna corporis tui eſt oculus tu⁹]lyra.
q̄a ſicut oculus dirigit mēbra corpis ad operādū
vt pedē ad ambulandū:manū ad ſcribēdū:ſic in-
tentio recta dirigit noſtras opationes in finē de-
bitū.ideo ſubditur[Si oculus tu⁹ fuerit ſimplx]
lyra.i.intentio tua recta[totum corp⁹ tuu;]id eſt
cōgeries opationū tuarū[lucidū erit].i. merito-
riū vite eterne[Si aūt nequā fuerit].i. intētio ꝑ
uerſa[etiam corpus tuu; tenebroſum erit] lyra.
id eſt cōgeries opationū tuarū mala erit:q; op⁹
bonū malum efficitur ꝑuerſa intentiōe :ſicut cu;
aliq̄s dat elemoſynā paupcule mulieri intētione
trahēdi eā ad peccatū luxurie[Uide ergo ne lu-
mē qd̄ in te eſt tenebre ſint]lyra.i.diligēter atten
de ne intentio tua que lumē aie eſt ſit peruerſa q;
per hoc corrūperētur om̄ia bona opa[Si g̊ cor-
pus tuū lucidum fuerit nō habens aliquā ptem
tenebrarū]lyra.tum ex bonitate intētionis:tum
ex bonitate opis[erit lucidum totum]quia om-
nia cadent ad vite eterne meritum[ꝛ ſicut lucer
na fulgoris illuminabit te]lyra. in preſenti ꝑ gr̄i
am:ꝛ in futuro per gloriam.

Aliud euāgl̄.de ꝯfeſſoribus ſm̄ Lucam.xix.

In illo tempore. Dixit ie
ſus diſcipul' ſuis parabo
lam hanc. Homo quidā
nobilis abijt in regionē lōginquā
accipere ſibi regnu; ꝛ reuerti. Uo
catis autem decem ſeruis ſuis:de-
dit illis dece; mnas:ꝛ ait ad illos
Negociamini dum venio. Ciues
autem eius oderant illum: ꝛ miſe-
runt legationem poſt illum dicen
tes. Nolumus hunc regnare ſuꝑ
nos. Et factum eſt vt rediret ac-
cepto regno:ꝛ iuſſit vocari ſeruos
ſuos quib⁹ dedit pecuniam: vt ſci
ret quantum quiſq; negociat⁹ eēt
Uenit autē prim⁹ dicēs. Domie

mna tua: decē mnas acquiſiuit. et
ait illi. Euge ſue bone: quia ī mo
dico fuiſti fidel': eris poteſtatē ha
bens ſuper decē ciuitates. Et alt
venit dicens. Domie mna tua fe-
cit quinq; mnas: ⁊ huic ait. Et tu
eſto ſuper quinq; ciuitates. Et al
ter venit dicēs. Domie ecce mna
tua quā habui repoſitā in ſudario
Timui em̄ te quia homo auſter⁹
es: tollis qđ non poſuiſti: ⁊ metis
quod non ſeminaſti. Dixit ei De
ore tuo te iudico ſue nequā. Scie
bas quia ego homo auſter⁹ ſuʒ tol
lens quod non poſui: ⁊ metēs qđ
non ſeminaui. Et quare non dedi
ſti pecuniā meā ad menſam: ⁊ ego
veniens cū vſuris vtiq; exegiſſem
illam. Et aſtantibus dixit. auffer
te ab illo mnā ⁊ date illi qui deceʒ
mnas habet. Et dixerunt illi. do-
mine decem mnas habet. Dico
autem vobis quia omī habēti da-
bitur ⁊ abundabit. ab eo autē qui
non habet: ⁊ quod habet auferet
ab eo. Poſtilla

Homo quidā nobilis abijt in
regionē ⁊c. luc. xix. Ante initium illius euangelij
ſcribit ſanctus lucas in eodem caplo q̄ chriſtus
dixit. Venit filius hominis querere ⁊ ſaluū face
re qđ perierat. Tunc poſtmodū ſeq̇tur euāgeliū
hodiernū. [Homo q̇dam nobil'] lyra. i. ieſus xp̄s
homo natus ſm carnem de ſemine dauid regis.
[abijt in regionem longinquā] lyra. id eſt ad ce-
lum empireum per ſuam aſcenſionem [accipe re
gnum] ſuper ordines angelorum [⁊ reuerti] ſcʒ
in fine mundi ad iudicium. Tunc em̄ omib⁹ ma
nifeſtabit regnū ip̄ius. [Vocatis autem decem
ſeruis ſuis] i. fidelibus vniuerſis [dedit ill' decē
mnas] lyra. vniuerſitatē donoꝝ ſuoꝝ diuerſimo-
de tamen quia dedit vnicuiq; plus vel min⁹ ſm
ꝓpriā virtutem [Et ait ad illos. negociamini dū
venio] lyra. q̇a temp⁹ meriti currit vſq; in diē iu-
dicij in quo tpe deus dat dona ſua ad hoc q̄ mul
tiplicētur per fruct⁹ bonoꝝ operū [Ciues aūt ei⁹
oderāt eū] lyra. ciues illi ſunt iudei qui ꝓ maiori
parte in odiū xp̄i ſunt firmati [⁊ miſerūt legatio-
nē poſt illū dicentes. Nolum⁹ hunc regnare ſuꝑ
nos] q̇a poſt aſcenſionē xp̄i ad celos iudei cona
ti ſunt deſtruere fidem catholicā in q̄ incipit reg
nū xp̄i qđ cōplebit ⁊ manifeſtabit in fine mun-
di [Et factum eſt vt rediret] ſcʒ ad generale iudi
ciū [iuſſit vocari ſeruos ſuos quibus dedit pecu-
niam vt ſciret quantuʒ quiſq; eſſet negociatus].
lyra. quia oportebit om̄es apparere ante iudiceʒ
ad reddendum de om̄ibus acceptis ab eo rōneʒ
Roma. xiiij. [Venit autē p̄mus dicēs. Domine
mna tua decem mnas acquiſiuit] lyra. quia tūc
electi de ſuis meritis ſecuri parati erūt aſtare iu-
dici [Et ait illi. Euge ſerue bone quia in modico
fuiſti fidelis] lyra. quia bona temporalia ⁊ etiaʒ
ſpiritualia que habētur in vita p̄nti modica ſunt
reſpectu bonoꝝ celeſtium: que expectantur in fu
tura vita [eris poteſtatē habēs ſuper decem ciui
tates] lyra. i. gaudebis de fidelitate omniū qui ꝑ
doctrinā tuam vel exēplum vite tue cōuerſi ſunt
ad bonū [⁊ alter venit dicens. dn̄e mna tua] gor-
ra. id eſt gratia tua [fecit quiq; mnas. ⁊ huic ait.
⁊ tu eſto ſuper quinq; ciuitates] Gorra. id ē ſuꝑ
illos quos tua predicatiōe vel exemplo tuo con-
uertiſti [ſed tertius venit] Ly. q̇a licet mali refor-
mident venire ad ꝯſpectū iudicis: tamē oꝑtebit
eos ibidē rep̄ntari [dicēſ. Dn̄e ecce mna tua quā
habui repoſitā in ſudario] lyra. mna repoſita in
ſudario ſignificat donū dei a bonis opibus ocio
ſum [timui em̄ te] lyra. iſte timor nō eſt niſi puſil
lanimitas bene agēdi [q̇a hō auſter⁹ es] lyra. lʒ
em̄ modo ſit temp⁹ miſcōie: in iudicio tamē erit tē-
pus rigoris ⁊ iuſticie [tollis qđ nō poſuiſti: ⁊ metis
qđ nō ſeminaſti] lyra. q̇a a prelatis eccl'ie nō ſo-
lū requirūtur bona in ꝓpria ꝑſona: ſ; in ſubditis
eoꝝ quos tenētur inducere ad bonū [dicit ei. De
ore tuo iudico te ſerue nequā] gor. ſtulticia mag̃
eſt peccatum proprium excuſare [ſciebas q: ego
homo auſterus ſum] glo. ſi me durum noueras:
quare cōmendatum tibi timorem non incuſſit:
vt ſcires me diligēti⁹ queſiturū [tollens qđ non
poſui: ⁊ metens qđ nō ſeminaui] Gorr. requirit
em̄ deus bona opa etiā ab eis q̇b⁹ nō dedit grāʒ
operandi. nec tn̄ deus hoc faciēdo iniuſte agit:
quia ⁊ ſi illi nō recipiunt: ip̄e tn̄ paratus fuit da

re gratiā[ꝛ quare nō dediſti pecuniā meā].i.dona mea[ad mēſam].i.ad lucrū[ꝛ ego veniens] ſcꝫ ad iudiciū particulare.i.ad morte hominis [cū vſuris exegiſſē eā].i.cū lucro[Et aſtātib' dixit]. Gor.i.angelis: q deo iudicāti ſp aſſiſtūt[Auffer te ab eo mnā].i.gratiā[ꝛ date illi q decez mnas habet]Glo.augeť eīm gratia in eo q in ea laborat. Autor compendij theo.veri.li.iij.c.vij. ſic dicēs. Ne aūt aliqđ bonū pereat illa bona opera q q s peccando mortificat alijs ſaluādis dabūtur. Sicut quādo corpali morte q s moriť fratres et ppinq i bonis ſuccedūt. Unde Job.xxvij.c. Si cōportauerit qſi terra argētū: ꝛ ſicut lutū preparauerit veſtimēta. pparabit qdem: ſed iuſt' veſtietur illis. ꝛ argentū innocēs diuidet[Et dixerūt ei] ſcꝫ angeli[Dñe hꝫ decē mnas]q.d.ſatis hꝫ. [Dico āt vobis: qa omī habēti]Gor. ꝛ illo bene vtēti[dabiť]ſcꝫ incremētū ei' qđ habet[ꝛ abūdabit]ſcꝫ in futuro. qa ſm aplm. ocul' non vidit nec auris audiuit: nec in cor hominis aſcēdit q preparauit deus diligētibus ſe[ab eo aūt q nō habet] ſcꝫ vſum doni collati: ſicut ille piger ſeruus fuit[ꝛ qđ habet].i.pm donum[auferet ab eo]. Gor. dare habēti fuit miſericordie. auferre non habenti iuſticie.

Aliud euangelium de confeſſoribus ſcđm Matheum.xxv.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipul' ſuis. parabolaz hāc. Hō quidā pegre pficiſcēs vocauit ſuos ſuos: ꝛ tradidit ill' bōa ſua. Et vni dedit qnꝗ talēta: alij aūt duo: alij vo vnū. vnicuiꝗ ſꝫ ppriā vtutē: ꝛ pfect' ē ſtatim. Abijt aūt q quiꝗ talenta accepat ꝛ opat' ē in eis: ꝛ lucrat' ē alia qnꝗ. Similiť qui duo acceperat lucrat' ē alia duo. q aūt vnū accepat abijt ꝛ fodit i terrā: ꝛ abſcōdit pecuniā dñi ſui. Poſt multū vo tpis venit dñs illoꝝ ſuoꝝ ꝛ poſuit ratiōnē cum eis. Et accedēs q quinꝗ talēta accepat obtulit alia quinꝗ talēta: dicēs. Dñe quinꝗ talēta tradidiſti mihi: ecce alia quinꝗ ſuplucrat' ſum. Ait illi dominꝰ eiꝰ. Euge ſue bone ꝛ fidelis: qa ſup pauca fuiſti fidel'. ſupra multa te conſtituam: intra in gaudiū dñi tui. Acceſſit āt ꝛ q duo talēta accepat: ꝛ ait. Duo talenta tradidiſti mihi: ecce alia duo lucratus ſum. Ait illi dñs eius. Euge ſerue bone ꝛ fidelis: qa ſup pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te cōſtituam: intra in gaudium domini tui.

Poſtilla

Homo quidā peregre pficiſcēs ꝛc. Mat.xxv. Hiſtoriā hui' euāgelij locut' ē dominꝰ ieſus xps āno ei'.xxxiij.xi.kalē.april'. feria iij.luna.xij.indictiōe.vi. Ante initiū illi' euāgelij ſcribit ſctus math.in eodē cap. q xps dixit diſcipulis ſuis. Uigilate qa neſciť diē neꝗ horam. Tūc ſtati ſeqtur euāg.hodiernū.[Hō qdā peregre pficiſcēs]Ly. Hō ille ē ieſus xpus q q uis ſm diuinitatē nō poſſit pficiſci de loco ad locū quia ſic eſt vbiꝗ: tm̄ ſm hūanā naturaz pegre pfect' eſt qn aſcēdit i celū[vocauit ſuos ſuos] Gor.educēdo eos in eē nature[ꝛ tradidit ill' bona ſua]Ly. ſcꝫ bona nature. bona gratie. bōa cōſciētie ꝛ ſapientie. bona potētie. bona opulentie Et dicuntur talenta. qa per bonū vſum taliū poteſt qlibet ſibi accipere celeſte premium[vni dedit qnꝗ talenta. alij duo. alij vo vnū. vnicuiꝗ ſꝫ ppriā vtutē. ꝛ pfect' eſt ſtatim] qa xps ſm hūanitatē mutauit locū celū aſcēdens[Abijt autē q quiꝗ talēta accepat ꝛ lucratus eſt alia qnꝗ] Ly. qa iſta talēta multiplicauit bn̄ vtēdo pdictis donis ad ſui pfectionē ꝛ pximi edificationem. [ſilr q duo talēta accepat].i.aliq ex pdicť dōis. [lucrat' ē alia duo] Gor. ꝛ attēdiť illđ lucrū merito q ad ſe: ꝛ in edificatiōe q ad pximū. ꝛ ſic duplicať bonū acceptū[Qui āt vnū accepat abijt ꝛ fodit in terra: ꝛ abſcōdit pecuniā dñi ſui] Ly. ille abſcōdit in terra q pdicť donis vtiť ad mūdi gloriā ꝛ tpale lucrū ſeu queſtū[Poſt mltū vero tpis] Ly. qr lōgū tps ē ab aſcēſiōe xpi ad celum vſꝗ ad aduentū eius ad iudiciū[venit dominus] Gor. per ſeipm: nō p vicarium [ſeruoꝝ illo

ſum]q̄b⁹ bona ſua cōmiſit[ꝛ poſuit rōnem cuꝫ
eis]vt p3 Luc.xvi.Redde rōnem villicationis
tue.Lyra.q2 tūc diſtricte exiget rōnem de bonis
ab eo collatis[Et accedēs q̄ qnq3 talenta accepe
rat obtulit alia qnq3 talēta:dicēs.Dñe qnq3 talē
ta tradidiſti mihi:ecce alia qnq3 ſuplucrat⁹ ſū].
Hoꝛ.i.multiplicata ſunt merita ex gratia tua et
vſu liberi arbitrij[Euge ſue bone ꝛ fidelis]que
rēs in ſuis actib⁹ dñi gloꝛiā ꝛ nō ꝑpꝛiā laudem.
[q̄a ſup pauca fuiſti fideł]lyra.oīa bona in hac
vita homi collata pauca ſunt reſpectu bonoꝛum
gloꝛie[ſupꝛa multa te ꝯſtituā]q̄a in celo confert
homi bonū infinitū[intra i gaudiū dñi tui]goꝛ.
vt ſit ex oīni pte gaudiū.ſurſum ex viſiōe dei. de
oꝛſum ex conſideratiōe inferni.interi⁹ ex glia cō
ſciētie:exteri⁹ ex decoꝛe oīmis creature[Acceſſit
aūt ꝛ q̄ duo talēta accepat.ꝛ ait.Dñe duo talēta
tradidiſti mihi:ecce alia duo lucratus ſum]goꝛ.
duplicādo bona.ſc3 bonū ſapie a me diffunden
do in ꝓximū p vbū pꝛedicatiōis.Bonū opatōis
a me diffundēdo in ꝓximū p exemplū edificatio
nis[Ait illi dñs ei⁹.Euge ſue bone ꝛ fideł:ſup
pauca fuiſti fidelis ſupꝛa multa te ꝯſtituā.intra
in gaudiu3 domini tui]De quo dicit Bern.in li.
de cōſideratiōe.Qualis putas tūc erit ſplendoꝛ
aiarū:qn̄ ſolis ſplendoꝛē habebit lux coꝛpoꝛum
nulla eīn ibi triſticia.nulla anguſtia.null⁹ doloꝛ.
nullus timoꝛ.nullus ibi laboꝛ.nulla moꝛs.ſed ꝑ
petua ſanitas ſemꝑ perſeuerabit.

Aliud euāgeliū de ꝯfeſſoꝛib⁹ ſm Mat.xxiiij.

In illo tempoꝛe.Dixit
ieſus diſcipul' ſuis.Vigi
late q̄a neſcit' qua hoꝛa
dñs veſter vētur⁹ ſit.Illud aute3
ſcitote:quoniā ſi ſciret paterfami
lias qua hoꝛa fur vētur⁹ eſſet vigi
laret vtiq3:ꝛ non ſineret ꝑfodi do
mū ſuā.Ideo ꝛ vos eſtote parati
quia neſcit' qua hoꝛa fili⁹ homis
vētur⁹ eſt.Quiſputas eſt fideł ſer
uus ꝛ prudēs quē cōſtituit domi
n⁹ ſup familiā ſuam:vt det ill' cibū
in tēpoꝛe.Beat⁹ ille ſeru⁹:quē cū
venerit domin⁹ ei⁹ iuenerit ſic fa
cientem.Amē dico vob:ſup oīa
bona conſtituet eum. Poſtilla

Vigilate q2 neſcit' q̄ hoꝛa ꝛc.
Math.xxiiij.Hec verba ſancti euāgelij locutus
eſt domin⁹ Jeſus chꝛiſtus āno eius.xxxiij.xi.ka
leñ.apꝛilis.feria.iij.luna.xij.indictiōe.vi.Ante in
itium illi⁹ euāgelij ſcribit ſanct⁹ Math. in codē
capl'o.Celum ꝛ terra tranſibūt:verba autē mea
nō tranſibūt.Tunc ſeq̄tur euāgelium hodiernū.
[Vigilate quia neſcitis qua hoꝛa domin⁹ veſter
venturus ſit]goꝛra.ſc3 ad moꝛtem cuiſlibet ho
minis.vt patet Eccł.x.Neſcit homo finem ſuu3
ꝛc.[Hoc autem ſcitote:quoniā ſi ſciret paterfa
milias qua hoꝛa fur veniret]goꝛra.id eſt moꝛs q̄
fur dicitur pꝛopter impꝛouiſum aduentum.vt p3
Apoc.iij.Venia3 tibi tanq̄ fur[vigilaret vtiq3]
ne in peccato moꝛtali moꝛeretur:quia moꝛs pec
catoꝛu3 peſſima[ꝛ non ſineret perfodi domū ſu
am]Goꝛra.id eſt cum violentia anima3 a coꝛpo
re extrahi.ſed ſponte exire.Unde Criſ.Quādo
anime peccatrices i coꝛpoꝛe quaſi in pꝛopꝛio do
micilio delectantur.veniens cum ſentētia dei an
gelus moꝛtis perfodit coꝛpus ꝛ animā violenter
auellit.Anime aute3 iuſte que quaſi in exilio ibi
ſunt:veniēte ſententia nō perfodiūtur.ſed reuer
tuntur gaudentes[Ideoq3 ꝛ vos eſtote parati]
ſc3 ſine macula coꝛdis[quia qua hoꝛa non puta
tis filius hominis venturus eſt]Goꝛra.ſc3 ad
iudicium particulare in moꝛte[Quiſputas ē fi
delis ſeruus ꝛ pꝛudens.que3 conſtituit domin⁹
ſuper familiam ſuam]ſc3 in officij ſui ſuſceptio
ne[vt det illis cibum in tempoꝛe]Goꝛ.triplicem
cibum verbi.exempli.ꝛ tempoꝛalis ſubſidij.Uł
ſm Ly.vt det ill' cibum in tempoꝛe.id eſt auxili
um ad q̄d quilibet tenetur.Unđ Eccł.xvij.Cu
ilibet mandauit deus de pꝛoximo ſuo[Beat⁹ il
le ſeruus:quem cum venerit dominus eius]Ly.
querens in moꝛte rationem ſui ſeruitij[inuene
rit ſic facientem]Lyra.in actibus charitatis ſe
exercentem.quia per talia meretur eternam bea
titudinem[Amen dico vobis ſuper omnia bona
ſua conſtituet eum]quia beatitudo eſt ſtat⁹ om
nium bonoꝛum aggregatione perfectus.vt dicit
in libꝛo de conſolatiōe pħie.Boꝛra. Bona pꝛe
ſentia ſunt particularia ꝛ imperfecta.ſed bōa ce
leſtia ſunt bona cōmunia ꝛ perfecta.Nunc enim
ex parte cognoſcimus.ex parte diligimus.ſ tunc
in futuro perfecte.

Incipiunt Euangelia de virginibus ſcđm
Matheum.xxij.

In illo tempe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile ē regnum celoꝝ theſauro abſcondito in agro: quē qui inuenit homo abſcondit. ⁊ pre gaudio illiꝰ vadit ⁊ vendit vniuerſa que habet ⁊ emit agrum illum. Iterum ſimile eſt regnum celoꝝ homini negociatori querēti bonas margaritas: inuenta autē vna precioſa margarita abijt ⁊ vēdidit vniuerſa que habet ⁊ emit eã. Iterū ſimile eſt regnū celoꝝ ſagene miſſe i mare: ⁊ ex omni genere piſciū congreganti. quã cū impleta eſſet. educētes ⁊ ſecus littus ſedētes elegerunt bonos i vaſa ſua: malos autē foras miſert Sic erit in conſummatiōe ſeculi. Exibūt angeli ⁊ ſepabunt malos de medio iuſtoꝝ: ⁊ mittēt eos in caminū ignis. Ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridoꝛ dētium. Intellexiſtis hec omnia. Dicūt ei. Etiã. Ait ilł. Ideo om̄is ſcriba doctꝰ in regno celorū ſimilis eſt hoi patrifamilias q̄ ꝓfert de theſauro ſuo noua ⁊ vetera

Poſtilla

Simile eſt regnum celorum.

Math. xiij. Hiſtoria huiꝰ euangelij facta eſt in apꝛili anno xp̄i. xxxiij. indictione. vi. Ante initiū illiꝰ euãgelij ſcribit ſanctꝰ math. in eodē caplō. q̄ chriſtꝰ dixit. Juſti fulgebūt ſicut ſol in reḡ patris eoꝝ. Tunc poſtmodū ſeq̄tur euãgł. hodiernū. [Silē ē regnū celoꝝ theſauro abſcōdito i agro] Goꝛ. ad laudē v̓ginū exponit̄ parabola iſta. Sic theſaurꝰ in agro ē virginitas in carne. Coꝝ. iiij. Habemꝰ theſaurū iſtū in vaſis fictilibꝰ. Unde Augꝰ. Facite qḋ poteſtis ne v̓ginitat̄ bonum a vobis pereat. cū facere nō poteſtis vt redeat. vł ſm̄ Greg. theſaurꝰ eſt celeſtis regni deſiderium [quē q̄ inuenit hō abſcōdit. ⁊ pꝛe gaudio illius vadit] Goꝛ. pedibꝰ ment̄ ipm̄ affectãdo [⁊ vendit vniuerſa que hꝫ] ſcꝫ tp̄alia ꝯtēnendo. vt patꝫ Math. xix. Si vis perfectꝰ eſſe vade ⁊ vēde omnia q̄ habes ⁊ da paupibꝰ [⁊ emit agrū illū] Goꝛ. totalr̄ celeſtibꝰ inhiãdo [Iterū ſilē eſt regnū celoꝝ hoi negociatoꝛi querenti bonas margaritas]. i. dulcedinē vite celeſtis [Inuēta aūt vna p̄cioſa margarita] Goꝛ. id eſt xp̄m. ⁊ ſm̄ hoc xp̄us dr̄ margarita. Sicut em̄ naſcit̄ margarita ex roꝛe celeſti concha marı̄ ſe aperiēte. ſic xp̄s virtute ſpūſſancti in maria conſentiente. Yſa. xlv. Roꝛate celi deſup ⁊ nubes pluãt iuſtū. aperiat̄ terra ⁊ germinet ſaluatoꝛē [abijt ⁊ vēdidit omnia q̄ habet] Goꝛ. per ꝯtemptuꝫ terrenoꝝ. ad Phił. iij. Om̄ia arbitroꝛ vt ſtercoꝛa. vt xp̄m lucrifaciam. [⁊ emit eã] per conatū ⁊ deſideriū eternoꝝ. vt pꝫ Phił. i. deſideriū habēs diſſolui ⁊ eē cū chꝛiſto. [Iteruꝫ ſimile eſt regnū celoꝝ] Ly. i. ſtatꝰ eccłie militant̄ [ſagene miſſe in mare] Goꝛ. i. eſt doctrine diuulgate in mūdū [⁊ ex om̄i gn̄e piſciū] Goꝛ. id eſt hominū [cōgregãti] ſcꝫ bonoꝝ ⁊ maloꝛum pauperū ⁊ diuitū. iuuenū ⁊ ſenū [quã cū impleta eſſet] Goꝛ. qḋ erit in fine ſeculi. qn̄ implebitur numerꝰ electoꝝ [educētes ⁊ ſecꝰ littus ſedentes elegerūt bonos in vaſa ſua. malos aūt foras miſerūt. Sic erit in ꝯſummatiōe ſeculi] Ly. Sicut em̄ non diſtinguūtur boni piſces a malis q̄diu ſagena eſt intra aquaꝫ. ſic in eccłia admixti ſunt mali cū bonis. ſed in fine mūdi ſagena trahetur ad litꝰ p apertū iudiciū: q̄a tūc erit manifeſta abſcondita coꝛdiū. ⁊ tūc ſcꝫ in iudicio [exibūt ãgeli ⁊ ſeparabūt malos de medio iuſtoꝝ. ⁊ mittent eos in caminū ignis. ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridoꝛ dentium] fletꝰ ſcꝫ ꝓpter ardoꝛē. ⁊ ſtridoꝛ dentiū ꝓpt̄ frigꝰ [Intellexiſtis hec om̄ia] Ly. q. d. ad vos ꝑtinet intelligere q̄ alios debet̄ docere viã ſalutis [Dicūt ei. etiã. Ait ilł. Ideo om̄is ſcriba] Unde Augꝰ. Apoſtoli ſunt ſcribe ⁊ notarij xp̄i. ⁊ v̓buꝫ dei ſignãtes in tabulis coꝛdis [doctꝰ]. i. lr̄atꝰ ⁊ a deo inſpiratꝰ [in regno celoꝝ]. i. in eccłia militãte [ſimilis eſt homi patrifamilias] Lyra quia ſicut paterfamilias hꝫ paſcere filios pane coꝛpali ſic iſte paruulos fidei pane ſpūali [q̄ pꝛofert de theſauro ſuo] Ly. i. de ſcientia in coꝛde abſcondita [noua ⁊ vetera] id eſt auctoꝛitates ⁊ ꝓceſſꝰ veteris ⁊ noui teſtamenti.

Aliud euangelium de virginibus ſm̄ Matheum. xxv. caplō.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulꝭ ſuis parabolam hanc. Siꝉe ē regnū celorū decē virginibuſ: que accipiētes lāpades ſuas exierunt obuiā ſpōſo ⁊ ſpōſe. Quinqꝫ aūt ex eis erāt fatue ⁊ quinqꝫ prudētes. Sꝫ quinqꝫ fatue acceptis lāpadibꝰ non ſūpſerunt oleū ſecū. Prudētes vero acceperunt oleū in vaſis ſuis cuꝫ lāpadibꝰ. Morā autē faciēte ſpōſo dormitauerunt oīes ⁊ dormierunt. Media autē nocte clamor factꝰ ē. Ecce ſpōſus vēit: exite obuiā ei. Tunc ſurrexerunt oēs vgines ille: ⁊ ornauerunt lāpades ſuas. Fatue aūt ſapiētibꝰ dixerunt. Date nob̄ d̄ oleo vr̄o: q̄a lāpades noſtre extinguūtur. Rn̄derūt prudētes: dicētes. Ne forte nō ſufficiat nob̄ ⁊ vob̄ ite potiꝰ ad vēdētes ⁊ emite vob̄. Dū autē irēt emere vēit ſponſus: ⁊ q̄ pate erant intrauerunt cū eo ad nuptias. ⁊ clauſa ē ianua. Nouiſſime vēiunt ⁊ reliq̄ virgines dicētes. Dn̄e dn̄e aperi nob̄. At ille rn̄dēs: ait. Amē dico vob̄: neſcio vos. Vigilate itaqꝫ: q2 neſcitꝭ diē neqꝫ horā. Poſtilla

Siꝉe eſt regnū celorū decē. ⁊c.

Math. xxv. Hiſtoria huiꝰ euāgelij facta eſt āno xp̄i. xxxiij. xi. kaleñ. aprilis. feria. iij. luna. xij. indictione. vi. Ante initiū illiꝰ euāgelij ſcribit ſanctꝰ Math. in. xxiiij. cap. Si em̄ malꝰ ſeruꝰ dixerit in corde ſuo. morā facit dn̄s meꝰ venire. ⁊ cepit percutere cōſeruos ſuos. manducet aūt ⁊ bibat cum ebrijs. Veniet dn̄s ſerui illiꝰ in die q̄ nō ſperat. ⁊ hora q̄ ignorat ⁊ diuidet eū. ſcꝫ ſepando animaꝫ a corpe in morte ipiꝰ. pteqꝫ eiꝰ ponet cū hypocritis. i. cū falſis xp̄ianis. ſepando eū a beatꝭ ⁊ coniūgendo ip̄m cū dānatꝭ. ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridor dētium. Tūc ſtati ſeq̄tur euāgl. hodi. [Siꝉe ē regnū celorꝫ decē vginibꝰ] Ly. i. eccꝉia militās cōtruꝫ ad ſtatū cōtēplatiuū [decē vginibꝰ]. i. cōtemplatiuis Ly. vginitas em̄ ſignificat vitā cōtēplatiuā. q̄a ſic caſtitas eleuat mētē a carnalibꝰ ⁊ diſponit itellectū ad cōtēplatiōem vitarꝭ. ſic econtrario luxuria dep̄mit mētē ⁊ cauſat hebetudinē intellectꝰ. ⁊ ſic reddit hoiem q̄ſi beſtialē. ꝑpt qđ dr̄. i. Ethicoꝝ. Vita voluptuoſa vocatur vita pecudum [q̄ accipiētes lāpades ſuas] Bor. acceptio lāpaduꝫ eſt cōſio operū. vt ſint alijs in exēplū [exierūt obuiā ſponſo]. i. xp̄o [⁊ ſpōſe]. i. eccꝉie [Quinqꝫ auteꝫ ex eis erāt fatue. ⁊ q̄nqꝫ prudētes] Ly. vgines ei prudētes ſunt cōtēplatiui ſeu religioſi q̄ opa ſua bona ad finem debitum ordinant. ſcꝫ principaliter ad gloriam dei: ⁊ ad ſalutem propriam: ⁊ ad edificationem proximi. Econtrario fatue virgines dicuntur qui propriam gloriam ⁊ fauorē hominū querunt in ſuis bonis operibus: ⁊ merito dicūtur fatue virgines. quia bona opa ſua pdūt ꝑpter defectum intentiōis recte [ſed quinqꝫ fatue acceptis lampadibus] Bor. i. operibꝰ de genere bonoꝝ [nō ſumpſerūt oleum ſecū] in quo ſignatur charitas. Sicut em̄ oleum natat ſup omnes liquores: ſic charitas ſuper omnes virtutes. [Prudentes vero acceperunt oleum in vaſis ſuis] id eſt charitatem [cum lampadibus] id eſt cum opibus ſuis. q. d. ex charitate perfecerūt opa ſua bona. [Moram autem faciēte ſponſo dormitauerunt omnes ⁊ dormierunt] Mora iſta eſt decurſus temporis ab aſcenſione chriſti vſqꝫ ad diem iudicij. qđ tp̄s ꝑpter longitudineꝫ vocatꝛ mora. Jam em̄ durauit per mille quadringentos ⁊ octogintaocto ānos. ⁊ reſiduū eſt nob̄ incertum. Jn hoc autē tpis interuallo moriūtur om̄es homines tam boni q̄ mali: q̄ quidē mors deſignatur hic per dormitiōeꝫ: q̄a ita faciliter excitabūtur a morte per chriſtū ad iudiciū veniētē ſicut hō excitat aliū hoiem dormienteꝫ. [Media autē nocte] Ly. non intelligitur per hoc q̄ iudicium extremū ſit celebrandū de nocte. ſed de die ſicut dicit apl̄us. i. Cor. iij. Dies domini declarabit ⁊c. Sed quia tempus iudicij eſt nobis occultum. ideo hic ſignatur p mediā noctē. q̄a illa que fiunt media nocte ſunt hominibus occulta [clamor factus eſt] Ly. i. vox xp̄i vel angeloꝝ ad vocandum mortuos ad iudicium [tunc ſurrexerunt om̄es vgines ille] Ly. q̄a om̄es reſurgēt boni et mali vt appareant in iudicio xp̄i [⁊ ornauerunt

lampades ſuas]gor.i.apud ſe cogitauerūt opa ſua ꝑ qb⁹ remuneratiōem expectabāt. Vñ Gregori⁹. Ornāt lampades: qa apud ſe ſua opa numerāt ꝑ qb⁹ eternā btitudinē recipe ſperauerūt [Fatue aūt]ſcȝ vgines [ſapiētib⁹ dixerūt. Date nobis de oleo veſtro. qa lāpades noſtre extiguūtur]Ly. iſta petitio vana ⁊ rñſio negatia ſignāt ꝙ null⁹ poterit ad aliū ꝗtūcūq̧ iuſtuȝ recurrere ꝑ auxilio nec aliqs ꝗtūcūq̧ iuſt⁹ poterit aliū iuuare: ſꝫ ſibi ſoli ſufficiet iuſticia ſua. Unde Hieronim⁹. In futuro vnuſqſq̧ ꝑ opib⁹ ſuis mercedē accipiet. Nec pñt in die iudicij alioꝝ vtutes, alioꝝ vitia ſubleuare. Et h̄ eſt qđ ſubdit [ne forte ñ ſufficiat nobis ⁊ vobis. ite poti⁹ ad vendentes ⁊ emite vobis] Unde Amb. Vendūt oleū q aduland o aias in errorē mittūt. De quo dicitur i ps. cxl. Oleū aūt peccatoris nō ipinguet caput meum ⁊c. [Dū autē irēt emere venit ſponſus]lyra. id eſt chriſt⁹ ad remuneratiōem bonoꝝ [⁊ q parate erāt]Ly. per bona opa in charitate facta [itrauerūt cū eo ad nuptias]. i. ad celeſtē gloriam. [⁊ clauſa eſt ianua]gor. ianua inqt miſcdie ad idulgendū: q modo oib⁹ apitur. Janua glie ad intrandū q modo omib⁹ penitētib⁹ reſeratur [Nouiſſime]. i. nimis tarde [veniūt ⁊ relique virgies dicētes. Dñe dñe aperi nobis]lyra. per hoc ꝙ vocant eū dñm ſignificat ꝙ crediderūt in chriſtum Sed quid ꝓdeſt ore inuocare ſi ope neges [At ille rñdens ait. Amē dico vobis: neſcio vos]Ly. ſcȝ notitia approbatiōis qua ſoli electi a deo cognoſcūtur [Vigilate itaq̧]gor. ſcȝ anteꝗ veniat ſponſus [qa neſcitis diem neq̧ horaȝ]ſcilicet mortis veſtre.

In feſto corporis Chriſti. Euangelium ſm Johannem. vi.

In illo tpe. Dixit Jeſus turb iudeorum. Ego ſū panis viu⁹ qui đ celo deſcēdi. Si qs manducauerit ex hoc pane viuet in eternum. Et panis quē ego dabo caro mea eſt ꝑ mūdi vita. Litigabāt ergo iudei ad iuicē: dicētes. Quomodo poteſt h dare nob carnē ſuā ad manducandum. Dixit ergo eis ieſus. Amen amē dico vob: niſi manducauerit carnē filij hominis: et biberitis ei⁹ ſanguinem non habebitis vitam in vob. Qui manducat meaȝ carnē ⁊ bibit meum ſanguinē habet vitam eternā. ⁊ ego reſuſcitabo euȝ in nouiſſimo die.

Poſtilla

Ego ſum panis viu⁹ qui de celo deſcēdi ⁊c. Joh. vi. Hec vba ſancti euāgelij de ſe ipo locut⁹ eſt dñs ieſus xps anno eius. xxxij. xvi. kaleñ. Maij. feria. iij. luna. xxiiij. indictione. v. Ante initium illius euāgelij ſcribit ſanct⁹ Johānes in eodē caplo. ꝙ iudei murmurabāt de illo ꝙ xps dixit. Ego ſum panis viu⁹ q de celo deſcēdi. ⁊ dicebāt. Nōne hic eſt ieſus filius ioſeph cuius nos nouim⁹ prēm ⁊ matrem. Quō ergo dic h: qa de celo deſcēdi: Rñdit eis ieſus ⁊ dixit. Nolite murmurare inuiceȝ. nemo pōt venire ad me: niſi pater q miſit me traxerit illum. Tūc poſtmodū ſeqtur euāgeliū hodiernū [Ego ſum panis viuus]Tho. viuificās comedētē. Iſte eñ cib⁹ ſiue panis in manducātē nō cōuertit: ſꝫ eū in ſe ꝯuertit. ſic dictū ē btō Aug°. Nec tu me mutabiſ in te ſicut cibū carnis tue: ſꝫ tu mutaberi i me [q đ celo deſcēdi]tho. vt eſſē panis hoiȝ q erā pāis āgeloꝝ vñ in ps. lxxvij. Panē angeloꝝ māducauit hō [Si qs māducauerit ex hoc pane viuet in eternū.]in pñti p gratiā: in futuro per gloriā [⁊ panis queȝ ego dabo caro mea eſt pro mundi vita]Tho. bene dicit pro mundi vita. Quia vtilitas huius ſacramenti eſt non ſolum ipſius ſumentis ⁊ celebrantis: ſꝫ cōmunis toti⁹ eccliē: qđ nō contigit in alijs ſacramētis: nā baptiſm⁹ ſolum ꝓdeſt ſuſcipienti. euchariſtia vo nō ſolum celebranti. ſed etiam omibus pro qbus orat ⁊ qui ſunt đ corpe eccleſie: ſiue ſint viui ſiue defuncti. Et ratio ē: qa in alijs ſacramētis continet vtus ⁊ efficacia vbi incarnati. hic aūt continet ipe xps fons ⁊ plenitudo ſanctitat. ⁊ ideo pl⁹ extēdit ſe virt⁹ eius. [Litigabant ergo iudei ad inuicē: dicētes. Quō hic pōt nobis dare carnē ſuā ad māducandum] Tho. litigatio erat de hoc ꝙ carnē ſuā panē dixerat. Intelligebāt eñ ꝙ caro ſit dentib⁹ lacerāda. ⁊ ideo reputāt hoc impoſſibile ⁊ incōueniēs [Dixit g eis ieſus. Amē amē dico vobis. niſi māducaueritis carnē filij hoīs]lyra. Sicut eñ in vita corpali cib⁹ eſt neceſſari⁹ ad vitā ꝯſeruādā: ita in vita ſpūali hoc ſacramentū eſt neceſſariuȝ qȝ eſt vite ſpūalis ꝯſeruatiuū. qa ſicut baptiſm⁹

eſt quedam regeneratio ſpūalis: ita eucharíſtia ē
q̄dam ſpūalis nutritio[⁊ biberitis eius ſangui
nem: nō habebitis vitam in vobis] Ly. nō eſt in-
telligēdum ꝙ hoc ſacramentū ſub vtraqꝫ ſpecie
fidelibus ſit exhibēdū: ſed tm̄ hoc modo a ſacer-
dotib' eſt ſumendū. licet em̄ in ꝑmitiua eccleſia
popul' ſub vtraqꝫ ſpecie cōicaret: tm̄ poſt modum
ꝓuide ordinatū eſt vt populus nō ꝯmunicet ſub
ſpecie vini ꝓpter periculū effuſionis. Et etiá q̄a
ſcd̄m beatū Tho. de aquino in. iiij. diſt. x. propter
naturalem cōcomitátiam ſub vtraqꝫ ſpecie. ſ. pa
nis ⁊ vini eſt totus xp̄s. ergo q̄ cōmunicat corpi
ꝯmunicat ⁊ ſanguini: cū ſub vtraqꝫ ſpecie totus
xp̄s cōtinetur. ſ. ſcd̄m corpus: aiam ⁊ deitatem[q̄
manducat meá carnem ⁊ bibit meū ſanguinē]
ſupple digne[habet vitam eterná] Ly. qꝛ habet
deum inhabitátem: q̄ eſt vita eterna[⁊ ego reſu-
ſcitabo eū in nouiſſimo die] Tho. q̄tū ad gloriá
corporis.

Sequit̄ euangeliū ꝓ defunctis qd̄ legit̄ pre-
ſente funere aut in depoſitōne defunctoꝝ ſ̄m Jo
hannem. xi.

In illo tempore. Dixit
Martha ad ih̄m. Dn̄e
ſi fuiſſes hic: frater me'
nō fuiſſet mortu'. ſed ⁊
nūc ſcio qꝛ quecūqꝫ popoſceris a
deo: dabit tibi de'. Dixit ei iheſus
Reſurget frater tu'. Dixit ei mar
tha. Scio qꝛ reſurget in reſurrecti
one i nouiſſimo die. Dixit ei ih̄s.
Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. q̄ cre-
dit in me etiam ſi mortu' fuerit vi-
uet. ⁊ oīs q̄ viuit ⁊ credit in me nō
morieť ineternū. Credis hoc. Ait
illi Utiqꝫ dn̄e. ego credidi quia tu
es xp̄s fili' dei viui q̄ in hūc mun-
dum veniſti. Poſtilla.

Dixit martha ad ieſum. Dn̄e
⁊c. Joh. xi. Hiſtoria hui' euangelij facta eſt an-
no xp̄. xxxiij. v. ydus Marcij. feria. vi. luna. i. idi-
cione. vi. Ante initiū illi' euāgelij ſcribit ſanct'
Joh. i eodē ca°. ꝙ xp̄s dixit diſcipulis ſuis. La
zar' mortu' eſt, ⁊ gaudeo ꝓpť vos, vt credatis qꝛ
non eram ibi: ſed eam' ad eū. Uenit itaqꝫ ieſus
⁊ inuenit eū quattuor dies in monumēto haben
tem ⁊c. Tunc ſeq̄tur euāgeliū hodiernū. [Dixit
martha ad ieſum. Dn̄e ſi fuiſſes hic frater meus
nō fuiſſet mortu'] Tho. q. d. tu es fons vite. ergo
mors nō habuiſſet locū i p̄ntia tua[ſ; ⁊ nūc ſcio]
licet frater me' ſit mortu' ⁊ ſepultus: fide certa te
neo[qꝛ quecūqꝫ popoſceris a deo dabit tibi de']
q. d. poteras repellēdo mortē vitá ꝯſeruare: potes
⁊ vitá perditá reſtaurare. Un̄ aug'. Non dixit. ro
go te vt reſuſcites fratrē meū. nō em̄ ſciebat ſi re
ſurgere fratri ſuo vtile erat[Dixit ei iheſus. Re-
ſurget frater tuus.] Ly. ſed illa intellexit hoc de
reſurrectiōe futura in fine mūdi. ideo ſequit̄. [Di
xit ei martha. Scio qꝛ reſurget in reſurrectiōe in
nouiſſimo die] Tho. q. d. ſcio reſurrectōem gn̄a-
lem oim̄ hoim̄ futuram. ⁊ neſcio, vtrū de illa gn̄a-
li loquens vel de ſpāli fratris mei. Sciebat autē
de doctrina xp̄i. qꝛ ſ̄m Criſ. a xp̄o de illa generali
reſurrectōe audiuit. vel etiá quia ex ſcripturis le
gis ⁊ ꝓphetaꝝ de illa gn̄ali reſurrectōne edocta
fuerat[Dixit ei ieſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita]
id eſt cá reſurrectionis q̄tū ad corpus, ⁊ vita q̄n-
tum ad aiam[Qui credit in me] q̄ ſum vita[etiá
ſi mortu' fuerit] ſcꝫ per peccatū i aia[viuet] ſ. vi
ta gratie in p̄nti[⁊ oīs qui viuit, ⁊ credit i me: nō
morieť ineternū] tho. ⁊ ſi moriat̄ morte corpis q̄
eſt mors gehenne. [Credis hoc] Aug'. Chriſt'
ſciens fidē ipſius ꝯfeſſionem ei' req̄rit. ⁊ hoc ad
meritū ſalutis. Roma. x. Corde credit̄ ad iuſtici-
am: ore autē cōfeſſio fit ad ſalutē[Ait illi. Utiqꝫ
dn̄e] ſupple om̄ia credo[ego credidi qꝛ tu es xp̄s
filius dei viui] Ly. ſ. naturalis[q̄ in hunc mūdū
veniſti]. ſ. per carnis aſſumptionē.

Aliud euangelium pro defunctis ſcd̄m Jo-
hannem. v.

In illo tēpore. Dixit Je-
ſus diſcipul' ſuis. Amen
amē dico vob: quia venit
hora ⁊ nūc eſt qn̄ mortui
audiēt vocem filij dei: ⁊ q̄ audie-
rint viuēt. Sicut em̄ pater habet
vitā in ſemetipſo: ſic dedit ⁊ filio vi
tam hr̄e in ſemetipo. Et ptātē de-
dit ei iudiciū facere: qꝛ fili' hoīs ē
Nolite mirari hoc: qꝛ venit hora i

qua oēs q̄ in monnumentꝭ ſunt au
diēt vocē ei⁹. Et ꝓcedent q̄ bona
fecerūt in reſurrectiōem vite. q̄ vo
mala egerunt in reſurrectionē iu-
dicij. Poſtilla.

Amē amē dico vob: quia venit
ꝛc̄. Joh. v. Hec ꝛ ſequētia euāgelia iuxta hiſtori
as ſuas dicta ſunt a dn̄o ieſu xp̄o anno ei⁹. xxxij.
xviij. kal. Maij. feria. iij. luna. xxiiij. indictōne. v.
Ante initiū illi⁹ euāgelij ſcribit ſanct⁹ Joh. in eo
dem caplo ꝙ ipſe pater diligit filium ꝛ oīa demō
ſtrat ei q: ipſe facit ꝛ maiora hijs demōſtrabit ei
opera. ꝛ vos miremini p:e magnitudine. q. d. voſ
miremini ꝙ ſanaui paralyticū qui habuit. xxxviij.
annos in infirmitate ſua. ſ; maiora faciā. q: ſuſci
tabo mortuos. Tūc poſtmodū ſeqtur euā. hodi.
[Amē amen dico vobis q: venit hora] ſc; i fine
mūdi [ꝛ nūc eſt] ſc; etiā in p̄nti [q̄n mortui audi
ent vocē filij dei] lyra. q: ad vocē filij aliq̄ i p̄nti
ſunt reſuſcitati. vt fili⁹ vidue. vt pat; Luc. vij. ꝛ fi
lia archiſynagoge. vt p; Math. ix. ꝛ etiā lazar⁹.
vt p; Joh. xi. Sed in futuro ꝛ in fine mūdi om̄s
reſurgēt ꝛ trāſibunt de morte ad vitā. Und̄ apl's
i. Cor. xv. Oēs quidē reſurgem⁹ [Sicut em̄ pat
h; vitam in ſemetipſo] Hor. ſ. ꝑ eſſentiam [ſic de
dit ꝛ filio vitā habere in ſemetipſo] ꝑ eſſentiā. et
in hoc xp̄s oſtēdit equalitatē ſui cum p̄re [ꝛ po-
teſtatē dedit ei iudiciū facere] ſc; in q̄tū; hō. [q:
filius hoīs eſt] lyra. ſ. ab oībus viſibilis i iudicio
bonis ꝛ malis [Nolite mirari hoc. q: venit hora
in qua oēs q̄ i monumētis ſunt audiēt vocē ei⁹.]
hoc fit in gn̄ali reſurrectōne oīm hoīm q̄n om̄es
reſurgent ad vocē eius. i. ad imperium ei⁹. Un̄ pſ.
lxvij. Dabit em̄ voci ſue vocem virtutis [ꝛ ꝓcedēt
q̄ bona fecerūt in reſurrectionē vite] lyra. hoc ad
ditur ad denotādum ꝙ fides ſine operib⁹ nō ſuf-
ficit ad ſalutem [Qui vero mala egerūt] Tho. i.
mala acta ꝑ penitentiā non emēdauerūt [i reſur
rectionem iudicij] id eſt in eternam damnatōem
vt patet Math. xxv. Ibūt hij in ſuppliciū eternū
iuſti autem in vitam eternam.

Aliud euāge. pro defunctis ſm Johānē; v.

In illo tēpe. Dixit. i. d. ſ.
ꝛ turb iudeoꝝ Sicut em̄
pater ſuſcitat mortuos ꝛ
viuificat: ſic ꝛ fili⁹ quos
vult viuificat. Neq; em̄ pater iu-
dicat queq̄: ſed om̄e iudiciū dedit
filio: vt oēs honorificēt filiū: ſicut
honorificant patrē. Qui non ho-
norificat filiū: non honorificat pa
trem q̄ miſit illum. Amē amen di
co vob. q: qui v̄bum meum audit
ꝛ credit ei qui me miſit habet vitā
eternam ꝛ in iudiciū nō venit: ſed
trāſit a morte in vitā. Poſtilla.

Sicut em̄ pat̄ ſuſcitat mortuoſ
ꝛc̄. Joh. v. Ante initiū hui⁹ euāgelij ſcribit ſctūs
Johēs in eodē caplo ꝙ ieſus ſanauit quēdam i
firmū; q̄ habuit. xxxviij. annos in infirmitate ſua
ꝓpterea perſeq̄bant̄ eum iudei. quia hec facie-
bat. Jeſus autem r̄ndit. Pater meus vſq; modo
operatur ꝛ ego operor. Propterea ergo magis q̄-
rebant eū iudei interficere. q: nō ſolum ſoluebat
ſabbatum: ſed ꝛ patrē ſuum dicebat deū eq̄le; ſe
faciens deo. Tunc poſtmodū ſequitur euāgeliu;
illud [Sicut em̄ pater ſuſcitat mortuos ꝛ viuifi-
cat] lyra. quod eſt diuine v̄tutis [ſic ꝛ fili⁹ quos
vult viuificat] ſc; ꝑ potētiam ei eq̄lem. Un̄. i. Re
gum. ij. Dn̄s mortificat ꝛ viuificat ꝛc̄. Itē Deut.
xxxij. Ego occidā ꝛ ego viuere faciam. [neq; em̄
pater iudicat queq̄] lyra. ſ. ſeorſum a filio: cu; ſit
eoꝝ vna operatio [ſ; om̄e iudiciū dedit filio.] vt pt;
Act. x. Ipſe eſt qui cōſtitut⁹ eſt a deo iudex viuo
rum ꝛ mortuoꝝ [vt oēs honorificent filium ſicut
honorificant p̄rem] tho. Sicut em̄ pater ꝛ filius
ſunt equales in auctoritate ꝛ poteſtate: ſic debēt
eſſe equales in gl'ia ꝛ honore [Qui nō honorifi
cat filiū nō honorificat patrem q̄ miſit illū] Hor
ra. Rō quare pater vult filiū honorari. q: honor
filij eſt honor patris, ꝛ ecōuerſo [Amen amē di-
co vobis q: q̄ v̄bum meū audit: ꝛ credit ei q̄ me
miſit] lyra. fide formata [h; vitam eternā] lyra. ſ.
cauſaliter. quia habet grām que facit eū dignu;
vita eterna [ꝛ in iudiciū non venit] ſc; cōdenati
onis [ſed trāſit a morte] Hor. i. de p̄ſenti vita que
mors eſt [in vitam] lyra. q: oportet ſoluere debi
tum nature vt veniat ad vitam glorie.

Aliud euangelium ꝓ defunctis ſm Johan
nem, vi, caplo,

In illo tēpore. Dixit Je
ſus diſcipul' ſuis. Omē
quod dat mihi pater ad
me veniet: ⁊ eum q̇ venit
ad me non eijciā foras. q: deſcēdi
de celo nō vt faciam voluntatem
meā: ſʒ voluntatē eius q̇ miſit me
Hec ē āt volūtas eiꝰ qui miſit me
patris: vt oē qđ dedit mihi non ꝑ
dam ex eo: ſʒ reſuſcitē illud ī nouiſ
ſimo die. Hec ē autē voluntas pa
tris mei q̇ me miſit vt oīs qui videt
filium ⁊ credit in eū habeat vitam
eternā. Et ego reſuſcitabo eum in
nouiſſimo die. Poſtilla.

Omē quod dat mihi paṫ ad me
veniet ⁊c. Joh. vi. Ante initiū illiꝰ euāgelij dixit
ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum panis vite. qui ve
nit ad me nō eſuriet. ⁊ q̇ credit in me nō ſitiet vn
q̄. tunc ſeq̄tur euāgelium illud. [Omē quod dat
mihi pater ad me veniet] ꝑ fidē formatā. nam fi-
des eſt fundamētum oīm meritoꝝ [⁊ eū qui veit
ad me.] thomas. id eſt ad fidem ⁊ gratiam me-
riti [non eijciam foras] i. nūq̄ ſubtraham ei gra
tiam nec amicitiam meā ab ipo diuidā dūmodo
ipſe per peccatū gratiam meā nō expellat [q: de
ſcendi de celo] id eſt naturam humanā aſſumpſi
[nō vt faciā volūtatē meam: ſ; volūtatem eius q̇
miſit me] tho. Ecce per oīa volūtatem hūanā
ſubiecit volūtati diuine. Math. xvi. Nō mea vo
luntas ſ; tua fiat. [Hec eſt autē volūtas eiꝰ q̇ mi
ſit me patris: vt oīe qđ dedit mihi non perdā ex
eo] lyra. q: ⁊ ſi talis p̄deſtinatus aliq̄n cadit in
peccatū mortale: finaliter tamē reſurget. Vn̄ am
broſiꝰ. Certꝰ ſum q̄ deus nullū electoꝝ ſuorū ca
dere ꝑmitteret. ſi eum meliorē a caſu ſuo reſurre
cturum nō ſenſiſſet [ſ; reſuſcitem illud in nouiſſi
mo die] tho. ſcʒ de morte ad glioſam vitam [hec
eſt autem volūtas patris mei q̇ me miſit vt om-
nis q̇ videt filiū] tho. ſ. paſſibilem ⁊ mortalem: et
cum hoc miracula facientem [⁊ credit in eum.]
id eſt adheret ei ſicut vni vero deo: per miracula
ductus ad fidem [habeat vitam eternā] lyra. ſi ꝑ
ſeueret. qđ eſt infallibiliter verum in p̄deſtinat;
de quibus xp̄s hic loquitur [Et ego reſuſcitabo
eum in nouiſſimo die] quo ad corpus. vt ſil' gau-
deat in corpore ⁊ anima.

Poſtilla euangelioꝝum dn̄icalium necnō de
ſanctis ſfinit feliciter.

Epiſtolarū de tempoꝛe ꝛ ſanctis liber incipit.

Dominica pꝛima in aduentu dñi ad Roma
nos.xiiij.capl'o.

Ratres. Scientes
qꝛ hoꝛa eſt iã; nos
de ſomno ſurgere.
Nunc autē ꝓpioꝛ
ē noſtra ſal⁹ ꝙ cu;
credidim⁹. Nox p̄
ceſſit: dies autē; appꝛopinquauit.
Abijciam⁹ ergo opa tenebꝛarum:
ꝛ induamur arma lucis: ſic vt ī die
honeſte ambulem⁹. Non ī cōmeſ
ſationib⁹ ꝛ ebꝛietatib⁹: non in cu
bilib⁹ ꝛ impudicitijs. Non in ꝯtē
tione ꝛ emulatōne: ſed induimini
dñm noſtrum iheſum chꝛiſtum.

Poſtilla.

Fratres. ſciētes quia hoꝛa eſt
iam nos de ſomno ſurgere. Verba ꝑpoſita oꝛigi
naliter ad Ro.xiij.ca°. ſunt ſcripta ī epiſtola ho
dierna lectionalit̃ recitata. Ante initiū illius epi-
ſtole ſcribit ſctūs paulus in eodē cap. dicēs. Ne-
mini quicꝙ̄ debeatis niſi vt inuicē diligat̃. Qui
em̄ diligit ꝓximū legem impleuit. Poſt hec ſeq̄
tur ep̄l'a hodierna. Scientes qꝛ hoꝛa eſt ꝛc. Vbi
ſciendū ꝙ epiſtola hodierna ꝛ euãgeliū hodier-
nū concoꝛdāt. quia in euãgelio intimatur nobis
aduētus regis celeſtis: ſic in epiſtola monet nos
apoſtol⁹ Paulus vt preparemus nos ad aduen
tum tāti regis dicens [Fratres] vbi nota ꝙ ſan-
ctus paulus apoſtol⁹ ꝯmuniter in epiſtolis ſuis
ꝑmittit Fratres. ꝛ ratio ē iſta. quia in ſuis epiſto
lis nititur homies inducere ad amoꝛē fraternita
tis. Etiam p̄ſentem epiſtolã ſcribit Romanis. et
romani ſunt qui in ꝑtibus italie de iudeis ꝛ gē-
tibus cōuerſi ſunt ad fidē ꝑ doctrinam ip̄i⁹ apl'i.
Vnde ſcribit ipſis ꝑ Thimotheū diſcipulū ſuū
a Choꝛintho ciuitate que eſt in Achaia dicens.
[Scientes quia hoꝛa eſt] ſc; in tempe gratie [iã
nos de ſomno ſurgere] ly. ꝺ ocio ſurgere ad opa
charitatis. Greg. Caritas operat̃ mag̃ ſi ē. ſi ãt
operari renuit: charitas non eſt [nunc autem] id
eſt tempe gratie [pꝛopioꝛ eſt noſtra ſal⁹.] Ly. q̄a
per chꝛiſtū ianua celeſtis eſt aperta que tempo-
re legis erat clauſa. ideo ſubditur [ꝙ cum credi-
dimus] id eſt plus ꝙ ante aduētum xp̄i. tūc eni;
ſciebant ſe patres antiqui deſcēſuros ad limbu;
Vnde patriarcha iacob dixit Gene. xxxvij. De-
ſcenda; ad filiū meū lugens in infernū ꝛc. [nox
pꝛeceſſit.] Lyra. id eſt obſcuritas figurarū veterꝭ
legis [dies autem appꝛopinquauit.] id eſt clari-
tas veritatis reuelata eſt in noua lege [Abijcia-
mus ergo opera tenebꝛarum] Lyra. id eſt pecca
ta que ad tenebꝛas ducūt. Math. xxij. [ꝛ indua
mur arma lucis] id ē virtutes que illuminãt mē
tem: ꝛ finaliter ad vitam eternã perducūt [ſic vt ī
die] Lyra. iudicij extremi [honeſte ambulemus]
ſc; ad gloꝛiam [Non] ſc; ambulem⁹ [in cōmeſſa
tionibus] ſc; vitando peccata gule. [ꝛ ebꝛietati-
bus] id eſt potationib⁹ immoderatis [Non ī cu-
bilibus] Goꝛ. id ē pigritijs doꝛmientiū [ꝛ impu-
dicitijs] id eſt luxurioſis actibus qui pꝛoueniūt
ex ſuperfluitate cibi ꝛ potus ꝛ ſomni. [Non in
contentione] ſc; quo vnus contēdit contra aliū.
[ꝛ emulatione] Goꝛ. quo vnus alteri inuidet ꝺ
ſua ꝓſperitate [ſ; induimini dñm noſtrū iheſum
xp̄m] Ly. ſ. imitãdo ſanctitatem cōuerſatōis ſue
quia ſ̄m Augu. non eſt verus xp̄ian⁹ q̇ nō imitat̃
veſtigia xp̄i.

Dominica ſecūda in aduētu domini ad Ro
manos.xv.

Ratres. Quecunꝙ ſcri
pta ſunt: ad noſtram do
ctrinam ſcripta ſunt: vt
per patiētiam ꝛ cōſolati
onem ſcripturarū ſpem habeam⁹
Deus autē patientie ꝛ ſolatij det
vobis idipſum ſape in alterutru;
ſcd̄m Iheſum chꝛiſtum: vt vnani-
mes vno oꝛe honoꝛificetis deum
ꝛ patrem domini noſtri Jeſu xp̄i.
Pꝛopter quod ſuſcipite inuicē: ſi-
cut ꝛ chꝛiſt⁹ ſuſcepit vos in hono
rem dei. Dico em̄ chꝛiſtum Jeſu;
miniſtrum fuiſſe circūciſiōis pꝛo-
pter veritatem dei ad cōfirmãdaſ
ꝓmiſſiones patrum. Gentes aūt

ſup mīa honorare deū ſicut ſcptū
eſt. Propterea cōfitebor tibi i gē-
tib⁹: ⁊ nomini tuo cātabo. Et ite-
rum dicit. Letamini gētes cū ple-
be ei⁹. Et iterum. Laudate omēs
gētes dominū: ⁊ magnificate eum
oīs populi. Et rurſus iſaias ait.
Erit radix ieſſe ⁊ qui exurget rege
re gētes: in eum gētes ſperabunt.
Deus autem ſpei repleat vos om
ni gaudio ⁊ pace i credēdo: vt abū
detis in ſpe ⁊ virtute ſpūſſancti.

Poſtilla.

Fratres Quecunqʒ ſcripta ſūt
ad noſtrā doctrinam ſcripta ſunt. Ad Roma. xv
Ante initiū illius eplē ſcribit ſanct⁹ Paul⁹ i pn-
cipio illius capli dicēs. Debem⁹ aūt nos firmio-
res imbecillitates ifirmoꝝ ſuſtinere ⁊ n̄ nob placere.
Poſt hoc ſeqtur eplā hodierna. Quecunqʒ
ſcripta ſunt ⁊c̄. Cōcordant epiſtola ⁊ euāgeliuʒ
q: in euāgelio hodierno agit̄ d̄ aduētu chriſti ad
iudiciū. vbi q̄dam ad terrorē maloꝝ. q̄dam ad cō
ſolationē bonoꝝū tangūtur. Sic etiam apoſtol⁹
in eplā hodierna adducit ſacram ſcripturaʒ que
hoiem ad prepandum ſe ad iſtū aduētū dirigit ⁊
informat dicens [Quecūqʒ ſcripta ſunt] Gorra
de dn̄o noſtro ieſu xp̄o in diuinis libris: ⁊ etiaʒ d̄
ſanctis veteris teſtamēti: ſicut de iacob ⁊ d̄ tobia
⁊ etiam de ſanctis noui teſtamēti. ſ. de apoſtolis
de martyribus: ⁊ de alijs ſanctis [ad noſtram do
ctrinam ſcripta ſunt] q: oīs ſcriptura diuinit⁹ in-
ſpirata vtilis ē ad docēdū. ij. Thi. iij. [vt ꝑ patiē-
tiaʒ] ſcʒ i aduerſis [⁊ cōſolatōem ſcripturarum]
id eſt conſolatōnem quam dant ſcripture. Con-
ſolātur eīn nos ſcripture in incolatu vite p̄ſentis
[ſpem habeamus.] ſcʒ de beatitudie eterna que
ex ſcripturis promittit̄ [Deus autē patientie] id
eſt deus qui eſt dator patientie in aduerſis [⁊ ſo
lacij] id eſt cōſolatōnis poſt tribulationem. quia
ipſe cōſolatur nos in oīni tribulatōne noſtra. Co
rintho. i. [Det nobis idipſum ſapere] id eſt ſenti
re [i alterutruʒ] id eſt ꝯformiter [ſcd̄m ieſuʒ xp̄ʒ]
id eſt ſcd̄m doctrinam iheſu xp̄i. [vt vnanimes]
id eſt eadem voluntate [vno ore] id eſt eadem vo
cis cōfeſſione [honorificetis deum ⁊ patreʒ dn̄i
noſtri iheſu xp̄i] Lyra. q̄tum ad vnitatem operis.
quia fides ſine operibus mortua eſt. Jacobi. ij.
[propter quod ſuſcipite inuicē] ſcʒ infirmos ad
cōſolandū [ſicut ⁊ ipſe] ſcʒ chriſt⁹ [ſuſcepit vos]
infirmos [in honorem dei] id ē vt in nobis hono
rificetur deus [dico enī iheſum xp̄m miniſtrum]
id eſt predicatorē [fuiſſe circūciſiōis] predicādo
iudeis circūciſis. ideo ipſe chriſt⁹ dixit Mathei
xv. Non ſum miſſus niſi ad oues que perierūt do
mus iſrael [ꝓpter veritatem dei] Vin. vt de⁹ ve-
rax habeatur [ad cōfirmandas ꝓmiſſiones pa-
trum] factas ipſis. quia iudeorum aſſumptio ad
fidem ⁊ ad ſalutem fuit ex debito ꝑ ꝓmiſſionē pa
tribus eoꝝū factam Luce. i. Sicut locutus eſt ad
patres noſtros abrahā ⁊ ſemini ei⁹ in ſecula [gē
tes autē] id eſt pagani ſcʒ debēt [honorare deuʒ
ſuper miſcōia] eis exhibita ſine precedēte ꝓmiſ-
ſione. quia gētium aſſumptio ad fidem ⁊ ſaluteʒ
fuit ex ſola miſcōia ſine promiſſione. quia lex nō
fuit data p̄ribus eoꝝ neqʒ ꝓphete ſicut iudeis
[ſicut ſcriptum eſt] in p̄s. xvij. vbi xp̄us loquitur
ad patrem [Propterea cōfitebor tibi in gētibus
domine] id eſt faciaʒ tibi gētes cōfiteri voce lau
dando [⁊ nomini tuo cātabo] Gorra. id eſt faciā
tibi cātare canticū laudis. p̄s. xcv. Cātate domio
canticū nouū [Et iterum dicit] ſcʒ ſcptura Eſaie
xxxv. [Letamini gētes] id eſt pagani cōuerſi ad
fidem [cum plebe eius] id ē cū iudeis. Factum ē
vnū ouile de iudeis ⁊ gentibus. vnde Joh. x. Et
fiet vnū ouile ⁊ vnus paſtor. [Et iterum] dic da-
uid in p̄s. xcvi. [Laudate dn̄ʒ omnes gētes.] id ē
pagani cōuerſi ad fidem [⁊ magnificate eū oēs
populi] Vincen. id eſt omnes tribus filiorum iſ
rahel [Et rurſus iſaias ait] xi. caplo. [Erit radix
ieſſe] ſcʒ qui ⁊ yſai pater dauid. i. Regum. xvi. de
qua ſtirpe natus eſt xp̄s ſcd̄m carnem [⁊ q̄ exur-
get regere gentes] ſcʒ in fide ⁊ bonis operib⁹ et
gentes conuerſi ad fidem. [in eum gētes ſpera-
bunt] Geneſ. xlix. Ipſe erit expectatio gentium
quia habent ſpem per ip̄m cōſequi vitam eter-
nam [Deus autem ſpei] in quo ſperandum ē [re
pleat vos omni gaudio.] ſcʒ ſpirituali [⁊ pace in
credendo vt abūdetis in ſpe] Lyra. per cumulū
meritorum. [⁊ virtute ſpirituſſancti.] cuius ſunt
principaliter omnia opera meritoria. quia ſine
virtute ſpirituſſancti nulle virtutes vel opera pla
cent deo.

Dn̄ica. iij. in aduentu. i. ad Cor. iiij. caplo.

Ratres. Sic nos exiſti-
met homo vt miſtros xp̄i
⁊ diſpēſatores miniſteri
orū dei. Hic iam querit̄
inter diſpēſatores: vt fidelis quis
inueniatur. Mihi autē pro mini-
mo eſt vt a vobis iudicer: aut ab
humano die: ſed neqꝫ meipm̄ iudi
co. Nihil em̄ mihi conſciꝰ ſum: ſꝫ
non in hoc iuſtificatꝰ ſum. qui aūt
iudicat me dominꝰ eſt. Itaqꝫ noli
te ante tēpꝰ iudicare quoaduſqꝫ ve
niat dominꝰ q̄ ⁊ illumiābit abſcō
dita tenebraruꝫ: ⁊ manifeſtabit cō
ſilia cordium: ⁊ tūc laus erit vnicu
iqꝫ a deo. Poſtilla.

Fratres. Sic nos exiſtimet hō vt miniſtros xp̄i. i. Cor. iiij. Ante initū illius epiſtole ſcribit ſanctus paulus dicēs. Templuꝫ dei ſanctū eſt quod eſtis vos. Si quis inter vos videtur ſapiens in hoc ſeculo ſtultus fiat vt ſit ſapiēſ Sapiētia em̄ huius mūdi ſtulticia ē apud deuꝫ. Tunc poſt hoc ſeqt̄ epiſtola hodierna [Sic nos exiſtimet hō] Sciendū ꝙ ep̄la ⁊ euāgeliū ꝯcordant. quia in euāgelio agitur de ſpūali aduentu chriſti. In ſignū huius tūc euāgeliū dicit de ſancto iohāne qui interp̄tatur in quo ē gratia. ſic etiam apoſtolꝰ Paulus i epiſtola hodierna ſuadet prelatis ꝙ debeant diligēter exeq̄ ſibi iniunctuꝫ officium ⁊ miniſterium. ergo dicit [Sic nos exiſtimet homo ⁊c̄] Et hāc epiſtolam ſcribit Cor. Et chorinthij nominātur, a quadaꝫ ciuitate q̄ dicitur chorinthus. ⁊ eſt metropol' in achaie ꝑtibꝰ Achaia vero eſt quoddā territoriū in terra grecie. ⁊ illos arguit de iudicio temerario. q̄a nimis temerarie iudicabāt apoſtolū cum ſuis. ergo dic̄. [Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros xp̄i] Vincentiꝰ. quaſi diceret. taliter viuamꝰ ⁊ couerſamur ꝙ quilibet homo poſſit vere exiſtimare de nobiſ ꝙ ſumus fideles miniſtri chriſti. vnde Bonauētura doctor ſacre theolologie ſup. iiij. li. ſent. diſt. xvi. De quolibet preſumēdum eſt bonū niſi ꝓbetur cōtrarium [⁊ diſpenſatores] Gorra. id eſt diſtributores [miniſteriorū dei] id eſt ſacramētorū diuinorum [Hic iam queritur] a nobis [inter diſpenſatores vt fidelis quis inueniatur] Prouerbiorum. xx. Multi homines vocantur miſericordes: virū autē fidelem q̄s inueniet. Thomas. Fidelis miniſter ē qui in oibus intēdit honoreꝫ dei ⁊ vtilitatem populi. Sed ipſi Chorinthij iudicabāt p̄ſes eē infideles: nec aliquē putātes eē fidelē [Mihi autē ꝓ minimo eſt] Gorra. id ē parum puto [vt a vobis iudicer] Tho. ſcꝫ eſſe fidelis v. l infidelis [aut ab humano die] id ē ab homine dum eſt in ſuo die id eſt in preſenti tempore [Sed neqꝫ meipm̄ iudico] Vincētiꝰ. fideleꝫ vel infidelem miniſtruꝫ chriſti: cum nō poſſum ſcire certitudinali ſentētia: ſed ex cōiecturis exiſtimo me bene eſſe fidelem diſpēſatorem. Vnde dicit̄ Eccli. ix. Neſcit homo an odio vel amore dignus ſit [Nihil em̄ mihi conſciꝰ ſuꝫ] id eſt in nullo remordet me cōſciētia mea [ſꝫ nō in hoc iuſtificatꝰ ſū] Gor. i. nō me ideo iuſtū reputo. q: pōt eē aliquod delictum quod neſcio. p̄s. xviij. Delicta q̄s intelligit [q̄ autem iudicat me dn̄s eſt] q̄ ſolꝰ nouit ſecreta cordis mei melius ꝙ̄ egoipſe [Itaqꝫ nolite an̄ tēpꝰ iudicare] iudicij extremi. q: mō n̄ eſt tp̄s iudicandi [quoaduſqꝫ vēiat dominꝰ] ſupple ad iudicandū [q̄ ⁊ illuminabit] id ē apta faciet [abſcondita tenebrarū] .i. occulta pctā [⁊ manifeſtabit cōſilia cordiū] .i. cogitata. q: tunc libri conſciarum ap̄ient̄ [⁊ tūc laus erit] .i. remuneratio [vnicuiqꝫ a deo] bn̄ agēti vel cogitāti ⁊c̄.

Dominica quarta in aduētu ad Philippenſes. iiij. caplo.

Audete in dn̄o ſemp. ite-
rum dico gaudete. Mo-
deſtia veſtra nota ſit om-
nibꝰ hominibꝰ: dominꝰ e-
nim ꝓpe eſt. Nihil ſolliciti ſitis. ſꝫ i
omī oratōne ⁊ obſecratōe cū gra
tiaꝝ actione petitōnes veſtre ino
teſcant apud deū: ⁊ pax dei q̄ exu-
perat oēm ſenſuꝫ cuſtodiat corda
veſtra ⁊ intelligētias veſtras i xp̄o
ieſu domino noſtro. Poſtilla.

Gaudete in domino ſemper. iterū dico ⁊c̄. Phil. iiij. Ante initium illiꝰ epiſtole ſcribit ſctūs Paulus dicēs. Fratres. nr̄a ꝯuerſatio in celis eſt, vnd̄ ſaluatorē expectamꝰ dn̄m no-

ſtrū ieſum chꝛiſtū q̇ refoꝛmabit coꝛpus humilita
tis noſtre cōfiguratū coꝛpoꝛi claritatis ſue. Tūc
ſequitˀ epiſtola hodierna. [Gaudete in domino
ſemꝑ ⁊c. Sciendum ꝙ epiſtola ⁊ euangeliū con
coꝛdāt. quia in euāgelio docemur qualiter domi-
no viam ꝑpꝛ rare debemus per veram penitenti
am vt eum digne ſuſcipe poſſumus iam venturū
in carne. Et debet hoc fieri cum gaudio ſpiritua
li quod gaudium neceſſarium eſt in tempe tribu
lationis: ſcd̄m illud Jacobi. i. Omne gaudium
exiſtimate frēs cum in varias temptatōnes inci
deritis. Et cum illo gaudio ſpūali bene ſtat con-
trino coꝛdis. quia ſcd̄m augu. penitēs de peccatꝭ
dolet: ⁊ de doloꝛe gaudet. Sic etiam apoſtolus
Paulˀ in epiſtola hodierna nos infoꝛmat quali-
ter i dn̄o gaudere debeamus dicēs. Gaudete in
domino. Et p̄ſentem epiſtolā ſcribit philippenſi
bus. Et philippēſes nominātur a ciuitate Phi-
lippis que eſt in grecia. Unde dicit [ffrēs. gau-
dete in domino] non in hoc ſeculo. Ratio illiˀ eſt
quia ſicut nemo pōt duobus dn̄is ſeruire Mat.
vi. ſic nemo poteſt gaudere in hoc ſeculo: ⁊ cum
hoc in dn̄o [ſemꝑ] Lyra. nō vna hoꝛa: ſed quoti-
die [Iterum dico gaudete] nō ſolum exteriˀ: ſed
etiam in coꝛde interiˀ [modeſtia veſtra] Ly. in cō
uerſatōne ⁊ vita [nota ſit om̄ibus hominibus]
Uincē. tam malis ꝙ bonis. Ly. vt boni melioꝛeſ
fiant veſtro exēplo. ⁊ alij mali conuertantˀ [Dn̄s
em̄ ꝓpe eſt.] Goꝛra. ideo debetis gaudere. quia
dominus pꝛope eſt ⁊ paratus dare quod neceſſa
rium eſt [Nihil ſolliciti ſitis [Uincentˀ. ſcꝫ de tē-
poꝛalibus: ſed iactātes curam veſtram in domi-
no: ⁊ ipſe vos enutriet. iuxta illud mathei. vi. No
lite ſolliciti eſſe dicentes. quid manducabimus:
aut quid bibemus ⁊c. [ſed in omni oꝛatōe ⁊ ob-
ſecratione] Uincentiˀ. de quibuſcūq; rebus [cū
gratiarūactione.] quia qui vult alia impetrare:
gratus debet eſſe de pꝛeteritis. Unde Chꝛiſoſt.
ſuꝑ Matheū. Gratiarūactio eſt inuitatio ad plˀ
dandum. [petitōnes veſtre innoteſcāt apud de-
um] id eſt ita feruētes vt ad deum perueniant [⁊
pax dei] id eſt deus qui eſt pax ⁊ quies mentis.
[qui exuperat] id eſt excedit [omnē ſenſum] Ui-
centiˀ. id eſt omnē intellectū tam angelicū ꝙ hu
manū [cuſtodiat coꝛda veſtra.] .i. volūtates vr̄ās
in bono. [⁊ intelligētias veſtras in chꝛiſto Jeſu
dn̄o noſtro] Goꝛ. vt nihil extra ip̄m appetatis vel
intelligatis.

In nocte natiuitatis dn̄i ad p̄mam miſſaꝫ epi
ſtola ad Tytuꝫ. ij.

Apparuit em̄ gratia ſal-
uatoꝛis noſtri oībus ho
minibˀ erudiens nos vt
abnegātes impietatem ⁊
ſecularia deſideria: ſobꝛie ⁊ iuſte:
⁊ pie viuamˀ i hoc ſeculo: expectā
tes beatam ſpem ⁊ aduētum glie
magni dei ⁊ ſaluatoꝛis noſtri ieſu
chꝛiſti. qui dedit ſemetip̄m ꝓ no-
bis: vt nos redimeret ab om̄i ini-
quitate: ⁊ mūdaret ſibi populū ac-
ceptabilē ſectatoꝛem bonoꝝ ope-
rum. Hec loquere et exhoꝛtare in
chꝛiſto iheſu domino noſtro.

Poſtilla

Apparuit em̄ gratia ſaluato-
ris noſtri ⁊c. Hodie ab eccleſia dei celebꝛatur na-
tiuitas dn̄i ſicut xp̄s dn̄s noſter d̄ v̄gine Maria
natˀ eſt verˀ deˀ ⁊ verˀ hō: in q̇ magnā miam hoi
bus oñdit. q꞉ nō ex opibˀ iuſticie q̄ fecimˀ nos: ſꝫ
ſcd̄m magnā miſc̄diam ſuā ſaluos nos fecit. Er-
go apoſtolˀ Paulˀ in officio p̄me miſſe que i me
dia nocte celebꝛatur inſinuat dei miſc̄diaꝫ nobis
exhibitam dicēs. Appuit gr̄a dei ⁊c. Ante initiū
illius ep̄le ſcribit ſanctˀ Paulˀ exhoꝛtādo tytum
diſcipuluꝫ ſuū dicēs. Loquere que docēt ſanaꝫ
doctrinam: ſenes vt ſobꝛij ſint: pudici: pꝛudētes:
ſani in fide: in dilectiōe: ⁊ patiētia: ⁊ in omnibus
temetip̄m pꝛebe exēplum bonoꝛū operū. tunc ſe-
quitur p̄ſens epiſtola [Apparuit em̄ gratia dei ⁊
ſaluatoꝛis noſtri] Ly. in carne ꝓ nobis aſſūpta.
[oībus homibˀ] Goꝛ. i. ad vtilitatē oīm hominū
[erudiens nos] verbo ⁊ exēplo [vt abnegantes
impietatē] lyra. i. idolatriam: ſicut ⁊ per oppoſi-
tū pietas d꞉ cultˀ diuinˀ [⁊ ſecularia deſideria.]
Ly. que intēdunt ad diuitias ⁊ honoꝛes ⁊ delici-
as coꝛꝑis [ſobꝛie] lyra. in nobis [⁊ iuſte] ad ꝓxi
mū [⁊ pie] ad deū [viuamˀ in hoc ſeculo] .i. mū
do fragili ⁊ trāſitoꝛio [expectātes btām ſpem] .i.
beatitudinem ſperatam: vt per hoc libētius ⁊ fa-
cilius faciamus bona opera [Et aduentum glo
rie] id eſt manifeſtatōem glorioſam. [magni dei
⁊ ſaluatoꝛis domini noſtri iheſu chꝛiſti] Goꝛra.
id eſt aduentum chꝛiſti ad iudicium qui eſt ma-

gnus de⁹ ꝛ ſaluatoꝛ noſter. Nã in pͥmo aduentu venit vt puer paruul⁹. In ſecundo aduẽtu venit vt de⁹ magn⁹ cũ poteſtate ꝛ maieſtate [qui] ſupple xp̄s [dedit] gratis ꝛ ſine meritis [ſemetipſ̄] in preciũ ꝛ nullã aliã creaturã [ꝓ nobis] adhuc inimicis [vt nos redimeret] ꝑ preciũ ſanguinis. [ab omĩ iniq̇tate] tã actuali ꝙ originali [ꝛ mundaret ſibi populũ] ꝑ ſacramẽtũ baptiſmi [acceptabilẽ] .i. grũ ꝑ caritatẽ [ſectatorẽ bonoꝝ opeꝝ] Ly. ita ꝙ gratia que datur in baptiſmo nõ dat̃ inuacuũ: ſed ad bene operãdũ [hec loquere] Lyra. ignorãtes docẽdo [ꝛ exhortare] iã ſciẽtes ad meli⁹ iducendo. [In chriſto ieſu dño noſtro]

In ſecũda miſſa natiuitatis chriſti Epiſtola ad Tytum. iij.

Apparuit benignitas ꝛ humanitas ſaluatoris noſtri dei: nõ ex opib⁹ iuſticie que fecim⁹ nos: ſed ſm ſuã miſericordiã ſaluos nos fecit ꝑ lauacrũ regeneratiõis ꝛ renouationis ſpũſſancti: quẽ effudit in nos abũde ꝑ ieſuſ chriſtũ ſaluatorẽ noſtꝝ vt iuſtificati gratia ipius heredes ſim⁹ ſm ſpem vite eterne. in chriſto ieſu domino noſtro. Poſtilla.

Apparuit benignitas ꝛ hũanitas ꝛc. ad Tytũ. iij. Ante initiũ illi⁹ ep̄le ſcribit ſctũs Paul⁹ tyto diſcipulo ſuo dicẽs. Loq̃re exhortare illos p̄ncipib⁹ ꝛ ptãtib⁹ ſubditos eẽ ad oẽ op⁹ bonũ paratos eẽ. ꝛ poſt pauca ſeq̇t̃ epiſtola hodierna [Apparuit benignitas ꝛ hũanitas ſaluatoris noſtri dei] q: magnã miſcõiaꝫ nob̄ de⁹ exhibuit in h̄ ꝙ ꝓ nob̄ hũanitatẽ aſſumpſit. [nõ ex opib⁹ iuſticie q̄ fecim⁹ nos] Hoꝛ. q: nulla bona facim⁹: imo poti⁹ cũ inimici eſſem⁹: recõciliati ſum⁹ deo [ſed ſm ſuam miſcõiam ſaluos nos fecit] Ly. ſal⁹ em̃ eterna excedit totalr̃ facultatẽ hũane nature, ꝓpt̃ qḋ nõ pȯt attingere eam quis niſi ex largitate diuine miſcõie [ꝑ lauacruꝫ regeneratiõis] id eſt baptiſmi: ꝑ quẽ fit regeneratio a culpa. Gñatio em̃ iniq̇nat. ps. l. Ecce eniꝫ in iniq̇tatib⁹ ↄcept⁹ ſum ꝛc. Regñatio lauat Jo hãnis. iij. Niſi q̇s regenerat⁹ fuerit ex aqua ꝛ ſpiritu ſctõ nõ pȯt intrare in regnũ dei [ꝛ renouationis ſpũſſcti] q̇a ſpũſſanct⁹ in baptiſmo dat⁹ terminat vitã veterẽ q̄ eſt ſub pctõ: ꝛ inchoat nouã q̄ eſt ſub grã [quẽ effudit i nos abũde] Ly. a delectatiõe oĩm pctõꝝ ꝛ copiã v̇tutũ [ꝑ ieſum xp̄m ſaluatorẽ noſtrũ] Ly. ex cui⁹ paſſiõe hꝫ efficaciã ſacramẽtũ baptiſmi [vt iuſtificati grã ipi⁹ heredes ſim⁹] lyra. q̇a gratia facit nos filios dei adoptiuos ꝛ heredes regni [ſm ſpem] in p̄nti [vite eterne] ſcꝫ in futuro.

In die natiuitatis domini ad ſummã miſſaꝫ epiſtola ad Heb. i. cap̄.

Multiphariẽ multiſqꝫ modis olim de⁹ loquẽs pꝛi b⁹ in ꝓphetiſ: nouiſſime dieb⁹ iſtiſ locut⁹ ẽ nob̄ in filio. quẽ ↄſtituit heredẽ vniuerſoꝝ: ꝑ queꝫ fecit ꝛ ſecula. q̇ cũ ſplẽdoꝛ glĩe ꝛ figura ſubſtãtie ei⁹ poꝛtãſqꝫ oĩa verbo virtutiſ ſue purgatiõeꝫ pctõꝝ faciẽs: ſedet ad dexterã maieſtatiſ i excelſis tãto melioꝛ angel' effect⁹ quãto differẽti⁹ p̄ ill' nomen hereditauit. Cui em̃ dixit aliq̄n angeloꝝ fili⁹ meus es tu: ego hodie genui te. Et rurſũ. ego ero illi i p̄reꝫ ꝛ ip̄e erit mihi i filiũ. Et cũ iteruꝫ introducit p̄mogenitũ i oꝛbẽ terre dicit. Et adoꝛẽt eũ oẽs ãgeli dĩ Ad angelos q̇dẽ dicit: q̇ facit ãgelos ſuos ſpũs: ꝛ miſtros ſuos flãmã ignis. ad filiũ aũt Thron⁹ tu⁹ de⁹ in ſeculũ ſeculi v̄ga eq̇tatiſ v̄ga regni tui. Dilexiſti iuſticiã ꝛ odiſti iniq̇tatẽ: ꝓpterea vnxit te deus de⁹ tu⁹ oleo exultatõis p̄ ꝑticipib⁹ tuis. Et tu i p̄ncipio dñe terrã fũdaſti: ꝛ opa manuũ tuarũ ſunt celi Ipi peribũt tu ãt pmaneb̄: ꝛ oẽs vt veſtimẽtũ veteraſcẽt. Et velut amictũ mutab̄ eos ꝛ mutabũtur.

Tu aũt idẽ ipſe es. ⁊ anni tui non deficient. **Poſtilla**

Multiphariē multiſq̃ modis
Ad Heb. i. cap. Hãc epl'am ſcribit ſanct⁹ Paul⁹
ad hebreos. Et hebrei ſunt q̇ ſunt ↄuerſi ad fidẽ
xp̄i de iudaiſmo. Et in alia epl'a ponit dignitatẽ
noui teſtamẽti reſpectu veter teſtamẽti: ⁊ ꝙuis
vtrũq̃ teſtamẽtũ ſit a deo datũ. vet⁹ tñ tradidit ꝑ
angelũ q̇ loq̄bat̃ moyſi i ꝑſona dei: vt hr̄ Act. vij
cap. ⁊ Joh. ix. Nos ſcim⁹ q: moyſi locut⁹ eſt de⁹.
Nouũ aũt teſtamẽtũ tradidit de⁹ ꝑ ſeipm̄. q̇a per
filiũ ſuũ incarnatũ q̇ ẽ vn⁹ de⁹ cũ pr̄e. Jte q̇a ve-
t⁹ teſtamẽtũ traditũ ẽ obſcure ſub velaminib⁹ ⁊
figuris. nouũ aũt teſtamẽtũ traditũ eſt lucide ⁊ ap
te. Et in ſignũ hui⁹ dicit apl's [Fr̄es multipha-
rie] .i. multis locutiõib⁹. ſcȝ abrahe yſaac ⁊ iacob:
⁊ ceteris ⁊ eiſdẽ ſepe [multiſq̃ modis] q̇a mõ per
ſomnia: vt Danieli. mõ ap̄ta voce vt moyſi. mõ in
interiori inſpiratiõe vt dauid [olī de⁹ loquẽs pr̄i
bus in ꝓphetis] Ly. i. ꝑ ꝓphetas q̇b⁹ angeli reue
labãt occulta diuina: ⁊ ipſi vlteri⁹ ꝑpl'o nũciabũt
[Nouiſſime dieb⁹ iſtis] Ly. tp̄e gr̄e ꝟitatis reuela
te [locut⁹ eſt nobis in filio] .i. ꝑ filiũ incarnatum
q̇ maior eſt ꝓphetis [quẽ] filiũ ſm̄ hũanã naturã
de⁹ pr̄ [ↄſtituit heredẽ] .i. dñm ꝑpetuũ [vniuerſo
rũ] ſup oẽs creaturã [ꝑ quẽ] Glo. ſupple chriſtũ
ſm̄ diuinã naturã ſm̄ quã coetern⁹ eſt patri [fec]
nõ ſolũ inuiſibilia. ſ; [⁊ ſecula] ↄtra manicheos
Joh. i. Oia ꝑ ipm̄ facta ſunt [q̇ cum ſit ſplendor
glie] q̇a fili⁹ ꝓcedit a patre vt ſplẽdor a ſole [⁊ fi
gura ſubſtãtie ei⁹] id ẽ eiuſdem ſube cũ pr̄e [por
tãs] .i. ſuſtẽtãs ⁊ ↄſeruãs in eẽ [oia] .i. celeſtia et
terreſtria [ꝟbo ꝟtutis ſue] .i. ſolo iperio ꝑtãtis ⁊
bonitatis ſue [purgatiõem pctõꝝ faciẽs] Glo. tã;
originaliũ ꝙ actualiũ. ⁊ ipſe xp̄s [ſedȝ] .i. q̇eſcit ⁊
regnat p⁹ multũ laborẽ ⁊ hũiliatiõem ſublimat⁹
[ad dexterã] id eſt eq̄litatẽ pr̄ne [maieſtatis i ex-
celſis] id eſt in potiorib⁹ bonis pr̄is [tãto meli-
or] .i. ꝓportionabilior [angelis effect⁹. q̄to diffe
rẽti⁹ p̄ illis nomẽ hereditauit] Ly. q̇a ipſe dr̄ verus
de⁹ ⁊ dñs ↄſubſtãtialis pr̄i. ipſi aũt angeli dicun
tur ſerui [cui em̄ dixit aliq̄ñ angeloꝝ] Glo. nõ ſo-
lum minorũ ſed etiã maioꝝ [fili⁹ me⁹ es tu] .i. mi
hi ꝓpri⁹ ⁊ ↄſubſtãtialis [ego hodie genui te] .i.
eternaliter q̇a ei⁹ generatio nõ trãſit in p̄teritum
[⁊ rurſum] ſupple dicit de⁹ pat̃. [ego ero illi i pa
trẽ] Glo. eũ ꝓtegẽdo [⁊ ipſe erit mihi in filiũ] mi
hi ꝑ oia obediẽdo [⁊ cũ iterũ] Glo. ſcȝ de⁹ pater
[introducit p̄mogenitũ] filiũ ſuũ [in orbẽ terre]
id eſt cũ eo q̇ p̄us erat in mũdo inuiſibil' mundo
apparere viſibilẽ fecit [dicit] ſcriptura de xp̄o [⁊
adorẽt eũ] ſcȝ hoiem xp̄m ſm̄ hũanitatẽ paſſum
⁊ mortuũ [omẽs angeli dei] ſcȝ iuſſiõi ei⁹ obtẽpe
rãdo [Ad angelos q̇dẽ; dicit. q̇a fac̃ ſp̄us] Glo.
celeſtes [ãgelos ſuos] .i. nũcios ſuos cũ leuia nũ
ciãt [⁊ miniſtros ſuos] facit. [flãmã ignis] cum eo
ad exerciciũ vindicte mittit ſic fuerũt duo angeli
miſſi in ſodomã. Gen. xix. [ad filiũ aũt] dicit de⁹
pr̄ [thro⁹ tu⁹] .i. regnũ tuũ [de⁹] O de⁹ filij [in ſe
culũ ſeculi] .i. ꝑmanet i et̃nũ [ꝟga eq̄tatis] .i. regu
la directa [ꝟga regni tui] .i. diſciplia q̇ bonos re
gis ⁊ malos ꝑcutis [dilexiſti iuſticiã] Glo. id ẽ
oẽ bonũ [⁊ odiſti oẽm iniq̄tatẽ] .i. oẽ malum
[ꝓpterea] .i. q: hoc facis [vnxit te] ſm̄ hominẽ;
vt regẽ ⁊ põtificẽ [de⁹ de⁹ tu⁹] .i. ipſe deus pater.
[oleo exultatiõis] Glo. i. gr̄e ↄſciã; exhilarãtis
ꝑꝑ ꝑcti imunitatẽ [p̄ ꝑticipib⁹ tuis] .i. p̄ oib⁹ ſan
ctis q̇ de plenitudīe tua ꝑticipãt [Et tu dñe] .ſ. fi-
lij dei [in p̄ncipio] rerũ creandarũ [terrã funda-
ſti] .i. creaſti [opa manuũ tuarũ ſunt celi] Glo.
⁊ dicũtur celi ſpãliter opa manuũ ei⁹. q̇a in ipſis
maxīe relucet ei⁹ potẽtia ⁊ bonitas. Potentia in
magnitudine: bonitas in vtilitate [ipſi] celi [peri
bũt] q̄tũ ad formã nõ q̄tũ ad ſubam [tu aũt per
manebis] ſcȝ imutabilis [⁊ oẽs] celi aerei [vt ve
ſtimẽtũ veteraſcẽt] Glo. i. ad interitũ accedent.
[⁊ velut amictũ mutabis eos ⁊ mutabũtur] i no
uã figurã. Unde Apoc. xxi. Uidi celos nouos ⁊
terrã nouã [tu aũt] ſcȝ de⁹ filij [idẽ ipſe es] omnino
imutabil' [⁊ ãni tui nõ deficient] .i. eternitas tua
non habet finẽ.

Dominica infra octauas natiuitatis domi-
ni ad Galath. iiij. capl'o.

**Fratres. Quanto tẽpo-
re heres paruul⁹ ẽ: nihil
differt a ſeruo: cum ſit do
min⁹ omnium: ſ; ſub tutorib⁹ eſt ⁊
actorib⁹ vſq̃ ad prefinitum tẽp⁹
a patre. Jta vt nos cum eẽm⁹ par
uuli ſub elemẽtis mundi eramus
ſeruiẽtes. At vbi venit plenitudo
tẽporis: miſit de⁹ filium ſuum na-
tum ex muliere: factuȝ ſub lege vt
eos qui ſub lege erant redimeret:
vt ad optionẽ filiorum dei recipe**

remꝰ. Quoniam autē eſtis filij dei miſit deꝰ ſpiritū filij ſui in corda veſtra clamantē: abba pater. Jta ꝙ iā nō eſt ſeruꝰ: ſed filius. qđ ſi filius: ⁊ heres ꝑ deū. Poſtilla.

Quāto tēpore heres paruulꝰ. ⁊c̄. ad Galath. iiij. Ante initium illꝰ ep̄le ſcribit ſanctꝰ Paulꝰ dicēs. oēs em̄ vos vnū corpꝰ eſtis in xp̄o ieſu. Si aūt vos xp̄i: ergo ſemē abrahe ſꝫ ꝓmiſſionē heredes. Tūc ſtatī ſeq̄tur ep̄la hodierna. Quāto tp̄e heres ꝑuulꝰ ⁊c̄. Hāc aūt ep̄laꝫ ſcribit ſanctꝰ Paulus ad Galathas. Et galathe ſunt greci. ⁊ galathia eſt nomē regiōis greci. ex quo illo ſacro tp̄e natiuitatꝪ chriſti ſctā mater eccleſia recolit qualiter ille ſine eſtimatione magnus ꝓ nobis paruulꝰ factꝰ ſit. Tunc ep̄la ⁊ euangeliū ꝯcordāt. q: euāgeliū dicit quō puer Jeſus creſcebat ⁊ ꝯfortabat̄ plenꝰ ſapia ⁊ gr̄a. Sic apl̄us Paulꝰ in hodierna ep̄la exp̄mit effectum ⁊ vtilitatē dn̄ice natiuitatis chriſti ꝑ m̄ carnē. quia de ſeruitute trāſiuimꝰ in filioꝝ adoptiōem. ſicut patet in p̄nti ep̄la. Unde dicit [Fr̄es quāto tēpore] Vinc. i. ꝑ quātū tempꝰ [heres] i. filiꝰ: cui đ iure debet̄ hereditas [paruulꝰ eſt] ſcꝫ infra annos diſcretiōis [nihil differt a ſeruo] Hor. q̄a ad modū ſerui cogit̄. nec habet aliquā p̄tātē rerū ſuarū [cuꝫ ſit dn̄s oīm] ſcꝫ bonoꝝ paternoꝝ [ſ; ſub tutoribꝰ ⁊ actoribꝰ eſt] Hor. Tutores dicūtur qui eū tuētur cōtra aduerſarios. Actores ē agūt cauſas eiꝰ [vſq; ad p̄finitū tp̄s a patre] Lyra. i. vſq; ad etatē adultā [Jta ⁊ nos cū eēmus paruuli]. Vinc. intellectu ⁊ ſapia [ſub elemētis mūdi huius eramꝰ ſeruiētes] Hor. i. ſubiecti ſeruituti leg̃. Sciendū ꝙ legales obſeruātie fuerūt figure diſponētes ad xp̄m. ideo in eius aduētu ſunt dimiſſe. ergo ſubdit [At vbi venit plenitudo tp̄is] id ē tp̄s gratie [miſit deus filiū ſuū] nō angelū [natū ex muliere] Ly. q̄tū ad corpꝰ ſumptū đ Maria v̄gine [factū ſub lege] q̄a voluit legalia ſeruare [vt eos q̄ ſub lege erant] Ly. ſcꝫ legalibꝰ obſeruātijs obligati [redimeret] ꝑ paſſionē ſuā [vt adoptionē filioꝝ reciperemꝰ] ſcꝫ ꝑ chriſtū: q̄ eſt naturalis filꝰ dei [Quoniā aūt eſtis filij dei: miſit deꝰ ſpm̄ filij ſui] Ly. i. ſpm̄ ſanctū: q̄ dicit̄ ſpiritꝰ filij ſicut ⁊ patris: ex eo ꝙ ꝓcedit ab vtroq; [in corda veſtra] ꝑ infuſionē gratie [clamātē: abba pater] id eſt pater noſter [Jtaq; iam non eſt ſeruus ſed filius] Lyra. quicunq; fideliter confitetur deum patrem. [quod ſi filius] Vinc. in preſenti per gratiam [⁊ heres] ſcꝫ erit in futuro [ꝑ deum] qui ipſum adoptauit in heredem celeſtis patrie.

In feſto circumciſionis domini. ad Gal. iij.

Priuſq̄ veniret fides ſub lege cuſtodiebamur: concluſi in eam fideꝫ que reuelanda erat. Jtaq; lex pedagogus noſter fuit in chriſto: vt ex fide iuſtificemur. At vbi venit fides: iam non ſub pedagogo ſumus. Omnes enim filij dei eſtis per fidem que eſt in chriſto Jeſu. Quicunq; enim in chriſto baptizati eſtis: chriſtum induiſtis. Nō eſt iudeus neq; grecus: non ē ſeruus neq; liber: non eſt maſculus neq; femina. Omnes enim vos vnum eſtis in chriſto ieſu. Si autem vos chriſti: ergo abrahe ſemē eſtis ſcd̄m promiſſionem heredes. Dico autem quanto tempore heres paruulus eſt nihil differt a ſeruo cum ſit dominus omnium: ſed ſub tutoribus eſt ⁊ actoribus vſq; ad prefinitum tempus a patre.

Poſtilla

Priuſq̄ veniret fides ſub lege cuſtodiebamur. Galath. iij. Ante initium illius epiſtole ſcribit ſanctus Paulus in eodem capitulo dicens. Credidit Abraham deo ⁊ reputatū eſt ei ad iuſticiam. Tunc ſequitur epiſtola hodierna. Priuſq̄ veniret fides. Quia hodie agitur de circumciſione domini. ⁊ in veteri teſtamento hoc fecit circumciſio quod hodie facit baptiſmꝰ preterq̄ ꝙ ianuam celi non aperuit. ſed circumciſi venerunt ad lymbum ſanctorum patrum. Et ibi expectabant aduentum Chriſti. Baptizati autem iam abſq; vllo medio euolant.

ad celum. qd̄ in hoc figuratū fuit. q̇a xp̄o bapti-
ſato celum apertum eſt ſuper ip̄m. Vn̄ euāgeliū
⁊ ep̄ła ꝯcoꝛdant. q̇a euāgeliū dic̄ de circūciſiōe.
Sīr ⁊ in ep̄ła hr̄ de circūciſiōe ⁊ de baptiſmo q̇
dat̄ loco circūciſiōis. Vn̄ dic̄ ap̄ł's paul⁹ [Fr̄es.
p̄iuſq̄ veniret fides] ly. ſcʒ reuelata ⁊ explicata
in euāgelio [ſub lege cuſtodiebamur] Goꝛ. i. ſub
lege onere] ꝯcluſi] .i. timoꝛe leg̃ ligati ⁊ cōp̄reſſi
ne defluerem⁹ advitia [i eā fidē q̄ reuelāda erat]
tp̄e gr̄e. Sciēdū ē q̄ eadē fides ē i nouo ⁊ veteri
teſtam̄to. ſ; i veti erat iplicita ⁊ figur̃ velata. i no
uo v̄o explicita ⁊ reuelata [Itaq̄ȝ lex pedagog⁹
noſter fuit in xp̄o ieſu] lyra. i. ad xp̄m diſponēs ſi
cut pedagog⁹ diſponit puerū ad v̄tutē tp̄e futu-
ro habendā. Paruuloꝝ eſt hr̄e pedagogos quo-
uſq̄ȝ creſcūt in viros p̄fectos q̇ eos ad recta diri
gūt timoꝛe penarū [vt ex fide] lyra. reuelata [iu-
ſtificemur] iuſticia infuſa [At vbi venit fides]. i.
poſtq̄ reuelata eſt fides xp̄i q̄ erat occłta antiq̄s
p̄rib⁹ [iā nō ſub pedagogo ſum⁹] Goꝛ. i. ſub co-
actiōe ⁊ ſuitute leg̃: ſ; ſub euāgelica libertate. ly
ra. Sic̄ puer adueniēte etate adulta iā nō ē ap̄li⁹
ſub pedagogi diſciplina: ⁊ eadē rōne adueniēte
euāgelio ceſſant legalia [Oēs em̄ filij d̄i eſtis]
Goꝛ. nō ſerui [p̄ fidē q̄ ē in xp̄o ieſu] Fides enıȝ
facit filiū dei. Joh. i. Dedit eis p̄tātē filios dei fie
ri his q̇ credūt in noīe ei⁹ [Quicūq̄ȝ em̄ in xp̄o
baptizati eſtis] .i. in fide Jeſu xp̄i [xp̄m induiſt̄]
id ē xp̄o ꝯfoꝛmes facti eſtis p̄ vite ꝯfoꝛmitateȝ ⁊
ſacramēti ſuſceptiōem. Pulchꝛa em̄ veſtis eſt i-
dui xp̄m. ip̄e em̄ ē ſol iuſticie. vn̄ i ſignū innocen
tie dat̄ veſtis cādida puero baptizato [Nō ē iude
us] ſcʒ ſub lege moyſi [neq̄ȝ grec⁹] ſub lege na-
turali [nō eſt ſeruus neq̄ȝ liber] ſcʒ melioꝛ ſeruo.
[nō eſt maſcul⁹ neq̄ȝ femina] ſcʒ dignioꝛ alt̄ alte
ro in fide chꝛiſti [Oēs em̄ vos eſtis vnū] Goꝛra
nō differētes in aliquo [in xp̄o ieſu] id eſt in fide
chꝛiſti [Si aūt vos chꝛiſti] ſcʒ p̄ fidē [ergo ſemē
abꝛahe eſtis] per mutationē iuſticie [ſm̄ p̄miſſi
onē heredes] q̄tū ad futurā beatitudinē [in xp̄o
ieſu domino noſtro.

In epyphania domini. Yſaie. lx.

Vrge illuminare hieru-
ſalē: q̇a venit lumē tuuȝ
⁊ gloꝛia domini ſuper te
oꝛta eſt. Quia ecce tenebꝛe operi
ent terram ⁊ caligo populos. ſup
te aūt oꝛietur domin⁹: ⁊ gl̄ia eius
in te videbitur. Et ambulabūt gē
tes in lumīe tuo: ⁊ reges in ſplen
doꝛe oꝛt⁹ tui. Leua ī circuitu ocu-
los tuos ⁊ vide: oēs iſti congre
gati ſunt: venerūt tibi. Filij tui de
longe veniēt: ⁊ filie tue de latere
ſurgent. Tunc videb' ⁊ afflues: et
mirabit' ⁊ dilatabitur coꝛ tuū: qn̄
cōuerſa fuerit ad te mltitudo ma-
ris. Foꝛtitudo gentiū venerit tibi
inundatio cameloꝛum operiet te:
dꝛomedarij madian ⁊ effa. Oēs
de ſaba veniēt: aurūȝ ⁊ thus defe-
rētes: ⁊ laudem domino annunci
antes.

Poſtilla.

Surge illuminare hieruſalem.
⁊c. Ante initiū illi⁹ p̄phetie ſcribit Yſa. p̄pheta
dicēs. Sp̄ūs me⁹ q̇ eſt in te: ⁊ verba mea que po
ſui in coꝛde tuo nō recedēt de oꝛe tuo: ⁊ de oꝛe ſe-
minis tui dicit dn̄s āmodo ⁊ vſq̄ȝ in ſempiternū
Tūc ſtatim ſeq̇tur p̄phetia iſta [Surge illumina
re hieruſalem] Feſtū hodiernū a fidelibus epy-
phania nūcupatur: p̄ eo q̄ ſtella trib⁹ regib⁹ ap
paruit: ip̄os vſq̄ȝ ad preſepiū dn̄i tredecima die a
natiuitate xp̄i p̄duxit. Et d̄r ab epy qd̄ eſt ſup̄ ⁊
phanos apparitio. Et de hoc agitur in epiſtola
⁊ in euāgelio. Nam in euāgelio d̄r. Obtulerunt
magi domino aurum: thus: ⁊ mirrham ⁊c. Sili-
ter in epiſtola dicitur. Omnes de ſaba venient:
aurum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudem domino an
nunciantes. Unde dicit Yſaias prophetando d̄
natiuitate chꝛiſti [O hieruſalem] id eſt eccleſia.
[Surge illuminare: quia venit lumen tuum] id
eſt chꝛiſtus homo factus qui eſt lux vera: que il-
luminat omnem hominem venientem in hunc
mundum. Johis. i. quia nullus illuminatur niſi
per ipſum [⁊ gloꝛia domini] id eſt filius dei: qui
eſt gloꝛia patris. [ſuper te oꝛta eſt] Lyra. natura
humana aſſumpta. [quia ecce tenebꝛe] infideli
tatis ⁊ ignoꝛantie hic in preſenti [operient ter-
ram] id eſt homines carnales terrena amantes
[⁊ caligo] peccatoꝛum [populos. ſuper te autē
oꝛietur dominus] quaſi ſol verus [⁊ gloꝛia eius
in te videbitur]. Lyra. Per operationem mira-

culoꝝ. ſcꝫ leproſoꝝ mundatiōem. cecoꝝ illumi
nationem. mortuoꝝ reſuſcitationē [Et ambula
būt gentes] que p̄us in tenebris ydolatrie fuert̄
[in lumine tuo] Ly. i. in lumine fidei chriſtiane.
[⁊ reges in ſplendore ortꝰ tui] hoc intelligit̄ de
tribꝰ regibꝰ venientibus orta ſtella ad preſepiuꝫ
domini [Leua in circuitu] ſcꝫ mūdi [oculos tu
os] lyra. ad omnē differētiam orbis reſpectu hie
ruſalem vbi primo predicatum eſt euangeliuꝫ: ⁊
inde alibi per chriſti diſcipulos deriuatum [⁊ vi
de]. i. intellige [oēs iſti congregati ſunt] fide
les in vnitate fidei chriſtiāe [venerūt tibi filij tui]
id eſt paruuli in chriſto [de lōge veniēt: ⁊ filie tue
de latere] lyra. i. de ꝓpe [ſurgēt] perforato in cru
ce chriſti latere effluxit ſanguis redēptiōis: ⁊ aq̄
baptiſmi de q̄bus facta eſt eccleſia: ſicut ex coſta
lateris ade facta eſt eua mater omniū viuentium
[tūc videbis] lyra. multitudinē credētiū [⁊ afflu
es] ꝯſolationibꝰ diuinis [⁊ mirabitur] ex taꝫ ve
loci multiplicatione. q̄a a tempore apoſtoloꝝ de
riuata eſt fides chriſtiana ad oēs partes terre
habitabilis [⁊ dilatabitur cor tuū] lyra. pre gau
dio [Quando conuerſa fuerit ad te multitudo
maris] lyra. i. habitantiū in inſulis. ſicut patet d̄
ſicilia. anglia. ⁊ alijs inſulis maris [fortitudo gē
tium] lyra. i. imperiū romanū: qd̄ toti mūdo dn̄a
batur [venerit tibi] qd̄ impletuꝫ eſt tempore cō
ſtantini imperatoris [inundatio cameloꝝ operi
et te] Conſtantinus em̄ imꝑator ⁊ multi alij po
tentes exemplo imperatoris annuatim diuitias
multas per orbem miſerūt ſuper talia aīalia ad
ſuſtētatiōem miniſtroꝝ eccleſie ⁊ pauperū chri
ſti ⁊ ad edificationem eccleſiarum [dromedarij
madian ⁊ effa] Madian ⁊ effa regiones ſunt
trans arabiaꝫ: ⁊ in iſtis terris naſcuntur talia a
nimalia fortia. ⁊ Dromedarius eſt animal ca
melo minus: ſed velocius. Unde Plinius di
cit q̄ dromedarius eſt animal velociſſimuꝫ gra
cile ⁊ neruoſuꝫ camelo minus. ſed longa habēs
crura ⁊ longiſſimū paſſum. tam ſuauem q̄ ſine
magno labore ſuo ⁊ ſine fatigatione magna dro
medantis. id eſt inſidentis ipſi animali: currit in
fra diem naturalem centum parua miliaria. corti
ces arborum comedit. aut modicum fenum. vel
oſſa dactilorum. Hec ille. [Omnes de ſaba veni
ent: aurum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudem domio
annunciantes] Lyra. hoc impletuꝫ eſt in illis tri
bus regibus: qui venerunt ad adorandum chri
ſtum natum

Dominica infra octauas epiphanie. Ro. xij.

Obſecro vos p̲ miſericor
diam dei: vt exhibeatis cor
pora vr̄a hoſtiam viuen
tem: ſanctā: deo placētē ⁊ rōnabile
obſequium vr̄m. Et nolite cōfor
mari huic ſeculo: ſꝫ reformamini
in nouitate ſenſus vr̄i: vt probet̄is
que ſit voluntas dei bona ⁊ bene
placēs ⁊ ꝑfecta Dico em̄ p̲ gratiā
que data eſt mihi omibꝰ qui ſunt
int̄ vos non plꝰ ſape q̄ oportꝫ ſa
pere: ſed ſape ad ſobrietatē ⁊ vni
cuiq̄ ſicut deꝰ diuiſit mēſurā fidei
Sicut em̄ in vno corpe multa mē
bra habemꝰ. oīa aūt mēbra non
eundē actū habēt. ita multi vnuꝫ
corpꝰ ſumꝰ in chriſto. Singuli au
tem alt̄ alterꝰ mēbra: in chriſto ie
ſu domino noſtro. Poſtilla.

Obſecro vos p̲ miſericordiam
dei ⁊c̄. Ante initiū illius ep̄le ſcribit ſanctꝰ Pau
lus romanis dicēs. O altitudo diuitiarū ſapien
tie ⁊ ſciētie dei: q̄ incōprehenſibilia ſunt iudicia
eius: ⁊ inueſtigabiles vie eius. Tūc poſt hoc ſe
quitur ep̄la hodierna [Obſecro vos ⁊c̄.] Ep̄la
⁊ euāgeliū concordāt: quia duo ſunt homini ne
ceſſaria ad ſalutē. ſcꝫ hūilitas mentis: ⁊ mūdicia
carnis. Ad humilitatē mētis incitamur in euan
gelio exēplo chriſti: cū in fine euangelij dicit̄. Et
erat ſubditꝰ illꝭ. ſcꝫ Marie ⁊ ioſeph. Ad mundi
tiā carnis incitamur i epiſtola hodierna. vbi a
poſtolꝰ dicit [Obſecro vos p̲ miſcōiam dei] ſcꝫ
exhibitā vobis a deo [vt exhibeatis] ſcꝫ volunta
rie [corꝑa veſtra] lyra. nō aliena cōtra illos q̄ ſal
uari credūt p̲ pniam alioꝝ [hoſtiā viuētē: ſanctā
deo placentē] id eſt q̄ hoſtia ſit viuēs: ſctā ⁊ deo
placēs [rōnabile] ſcꝫ ſit [obſequim veſtrū] Hor.
vt ſic mortificētur vicia vt ſeruet̄ natura. In omi
em̄ ſacrificio in veteri teſtamēto precipit̄ offerri
ſal. Leuit̄. ij. Quicq̄d obtuleris ſacrificij ſale con
dies. Et ſal ſignificat ſapiam ſiue diſcretionem.
[Et nolite conformari huic ſeculo]. i. malis ho

minib'. Aia em̃ habet ſe ſicut ſpeculũ. q̃a ſic ſpe
culũ oſtẽdit ſilitudinẽ illi' rei q̃ ſibi obijcitur: ſic
aia ill' q̃ diligit ꝯformat̃. Aug'. Si terrã diligis:
terra es. ſi deũ diligis de' es. ſi aurũ diligis aurũ
es ꝑticipatiue. ſm̃ illud pſ. lxxxi. Ego dixi dij eſtis
[ſꝫ renouamini in nouitate ſenſus veſtri] Lyra.
Imago em̃ dei ad quã ſum' formati deformatur
in nob ꝑ pctm̃: ſꝫ ꝑ gratiã dei reformat̃ [vt probe
tis] Lyra. i. experiri poſſitis ꝑ ſpm̃ſanctũ habitã
tem in vobis [q̃ ſit volũtas dei bona] q̃tũ ad in
cipiẽtes [⁊ bñ placẽs] q̃tũ ad ꝓficiẽtes [⁊ perfe
cta] q̃tum ad ꝑfectos [dico em̃]. i. ꝑcipio vobis.
[ꝑ gratiã] apl'atus [que data eſt mihi omĩb' qui
ſunt inter vos] cuiuſcũqꝫ ſtat' vel cõditiõis [nõ
plus ſape] Gor. de diuinis myſterijs [q̃ optet ſa
pere] Dam̃. Omnino nõ audẽdũ eſt de deo dicere
vltra hoc q̃ tradita ſunt nobis a ſanctis ꝓpheꝝ:
⁊ a ſanctꝭ apl'is ⁊ etiã ſanctis doctorib' [ſed ſa
pere ad ſobrietatẽ] Gor. ſine preſumptiõe. Eccl'.
iij: Altiora te ne queſieris ⁊c. ſed que precipit ti
bi deus illa cogita ſemp [vnicuiqꝫ] ſcꝫ debere
ſapere [ſicut deus diuiſit] Deus em̃ dat vnũ do
nũ vni: alterũ alteri. ⁊ idẽ donũ dat vni magis ex
cellenter: ⁊ alteri min' [ſm̃ menſurã fidei] q̃a hu
iuſmodi dona donãtur ſm̃ q̃ hõ pl' vel min' me
retur ꝑ f. dẽ [Sicut em̃ in vno corꝑe] Gor. natu
rali [multa mẽbra habem'] diſtincta [om̃ia aũt
mẽbra nõ eundẽ actũ habẽt] hoc patet: q̃a oculi
vidẽt. man' tãgũt. pedes ambulãt ⁊c. [ita multi
vnũ corp' ſum'] Gor. i. vna eccleſia [in xp̃o] in
capite [Singuli aũt alter alteri' mẽbra] inuicem
ſubminiſtrãdo hoc quãdo hõ illud qd̃ deus ſibi
contulit alteri libenter ipartitur. Gor. corpus eſt
eccl'ia. caput xp̃s. mẽbra fideles. Felix mẽbꝝ qd̃
viuit in hoc corꝑe ſub hoc capite.

Dñica p̃ma poſt octa. epiphe. Ro. xij.

Abẽtes donatões ſcd̃m gratiã que ẽ nobis diffe rẽtes: ſiue ꝓphetiã ſcd̃ꝫ rõnem fidei: ſiue miniſteriũ in mi niſtrãdo. ſiue q̃ docet in doctrina q̃ exhortatur in exhortãdo: qui tri buit in ſimplicitate: q̃ preeſt i ſol licitudine: q̃ miſeret̃ in hilaritate. Dilectio ſine ſimulatiõe: odiẽtes malũ adherẽtes bono. Charitate fraternitatis inuicẽ diligẽtes. ho nore inuicem preuenientes. ſolli citudini non pigri: ſpũ feruentes. domino ſeruiẽtes. ſpe gaudentes i tribulatiõe patiẽtes. oratiõi iſtã tes. neceſſitatib' ſanctoꝝ cõmuni cantes. hoſpitalitatẽ ſectãtes Be nedicite perſequẽtib' vos. benedi cite ⁊ nolite maledicere Gaudete cum gaudẽtib'. flete cũ flentibus. Idipm inuicem ſentiẽtes. non al ta ſapiẽtes: ſed humilib' conſen tientes.

Poſtilla.

Habẽtes donationes ſm̃ gr̃aꝫ
⁊c. Ante initiũ illi' ep'l'e ſcribit ſanct' Paul' di
cẽs. Sicut in vno corꝑe multa habem' mẽbra.
om̃ia aũt mẽbra eundẽ actũ nõ habẽt: ita multi
vnũ corp' ſum' in xp̃o. Singuli aũt alter alteri'
mẽbra ⁊c. Tũc ſeq̃tur ſtati ep'l'a hodierna [Ha
bẽtes donatiões] Qualiter aũt ep'l'a cũ euange
lio hodierno cõueniat: eſt notãdũ q̃ in euãgelio
hodierno agit̃ de nuptijs in q̃bus xp̃s in conſo
latiõem cõuiuantiũ aquã in vinũ cõuertit. q̃ nu
ptie facte ſunt in chana galilee. ⁊ ſignificãt ſpiri
tuales nuptias quas xp̃s habet cũ aia fideli. Ad
quas ſpũales nuptias req̃rũtur ṽtutes q̃s apl's
Paul' in ep'l'a hodierna enũerat dicẽs [Haben
tes donatiões ſm̃ gratiã que data eſt vob diffe
rẽtes]. i. vos q̃ habetis diuerſa dona ⁊ diuſa offi
cia donata vobis ex gratia diuerſimode vn' alte
ri ex charitate fraternali ſubminiſtrare ⁊ impar
tire ⁊ cõicare ſicut mẽbra corꝑis [ſiue ꝓphetiam
ſm̃ rõnem fidei] Vinc. in domũ reuelatiõis futu
roꝝ occultoꝝ ſm̃ q̃ exigit fides [ſiue miniſterium
in miniſtrando] ſcꝫ ſacramẽta [ſiue q̃ docet i doctri
na]. i. gratiã habet docẽdi [Qui exhortat̃ in ex
hortãdo] Gor. i. gr̃am hꝫ exhortatiõis: ſicut mẽ
bra cõicare ꝓximis [qui tribuit] ſupple elemoſy
nas [in ſimplicitate]. i. in ſimplici intẽtiõe ſcꝫ ſo
la intẽtiõe vite eterne. vt neſciat ſiniſtra tua q̃d
faciat dextera tua. Math. vi. [q̃ preeſt]. i. gr̃aꝫ ꝑ
latiõis hꝫ [i ſollicitudine] q2 rõnem redditur' eſt.
[q̃ miſeret̃]. i. q̃ habet miſc̃diam cõpatiẽdo affli
ctis [in hilaritate] Ly. hoc facit ꝯ illos q̃ auſteri

tatē i vultu ex v̄bis oñdūt miſeris ancꝫ releuent
eos in aliq̄[Dilectio ſine diſſimulatōe]Gloꝛ.vt di
lectio ꝓximi ſit v̄a ꝛ nō falſa nec ficta.i. Joh.iij.
Filioli nō diligam⁹ v̄bo necꝫ ligua:ſ ope ꝛ v̄ita
te[odiētes malū]ſcꝫ in ꝓximis[adherentes bo
no:charitate fraternitat̄ inuicē diligētes]Uin.
nō ſolū diligat̄ vos mutuo:ſ etiā de hoc gaudē⸗
tes ꝙ aliȷ̄ ſe mutuo diligūt[honoꝛe inuiceꝫ ꝑue
niētes]Ly.Quilibet em̄ deficit in aliq̄ bono qđ
eſt i altero.ꝛ ſic p̄t eū ꝯſiderare vt melioꝛem ſe ꝛ
ſic honoꝛare ꝑuenire[ſollicitudine nō pigri]Ly
ra.ꝑſtādo hūanitatē ꝓximis in effectu[ſpū fer⸗
uētes]Ly.vt hoc fiat ex bono affectu[dño ſerui
entes]Uinč.vt ꝑ ea q̄ ꝓximis ipēdat̄ deo ſuiat̄
[ſpe gaudētes]Uinč.vt executiōe ꝑmiſſoꝝ ſpe⸗
ret̄ eterna gaudia[in tribulatiōe patiētes.orōni
iſtātes]Uinč.nō ſolū ꝓ ſalute vr̄a:ſ etiā ꝓ ſalu
te ꝓximoꝝ[neccitatib⁹]Gloꝛ.i.penuriȷ̄s[ſctōꝝ].
vobiſcū cōmoꝛantiū[cōicātes]vr̄a bona tꝑalia
[hoſpitalitatē ſectātes]q̄ ad ꝑegrinos:exēplo a⸗
brahe ꝛ loth q̄ recepert āgelos in foꝛma hoīꝫ in
hoſpitio.Geñ.xix.[Bñdicite ꝑſequētibus vos]
Gloꝛ.i.bōa eis optate[bñdicite ꝛ nolite maledi⸗
cere]q̄a maledici regnū dei nō poſſidebūt[gau⸗
dete cū gaudētib⁹]ſcꝫ ꝯgratulādo eis[flete cuꝫ
flētib⁹]ſcꝫ cōpatiēdo eis[idipꝫ iuicē ſentiētes]
ſcꝫ cū aliȷ̄s fratrib⁹[n̄ alta ſapiētes]Ly.ꝓximū
ꝯculcādo[ſ hūilib⁹ ꝯſentiētes]cuꝫ eis humilit̄
conuerſando.

Dominica.ij.poſt octa.ephye.Ro.xij.

Olite eē prudētes apud
voſmetip̄os.nulli maluꝫ
ꝓ malo reddētes ꝓuidē
tes bōa nō tm̄ coꝛā deo:ſꝫ etiā co
rā oīb⁹ hoīb⁹.Si fieri p̄t qđ ex vo
bis ē:cū oīb⁹ hoīb⁹ pacē hn̄tes:n̄
voſmetip̄os defendentes chariſſi
mi:ſꝫ date locū ire.ſcriptū eſt em̄.
Mihi vindictā ꝛ ego retribuā di⸗
cit dñs.ſꝫ ſi eſurierit inimic⁹ tuus
ciba illū.ſi ſitit:potuꝫ da illi. Hoc
em̄ faciēs carbones ignis conge⸗
res ſuꝑ caput ei⁹.Noli vinci a ma
lo:ſꝫ vince in bono malū. Poſtił.
Nolite eē prudētes apud voſ⸗
metip̄os ꝛc̄. Iſta ep̄la imediate ſeq̄tur ep̄laꝫ p̄re
cedētis dñice.Et ꝯcoꝛdat cū euāgelio:q̄a in euā⸗
gelio legit̄ de leproſo quē xp̄us ſolo v̄bo curauit
dicēs.volo mūdare.Et curatio leproſi ſignificat
myſtice mūdatiōem aīe a lepra pctōꝝ.Sic etiaꝫ
in ep̄la hodierna.ap̄ls Paul⁹ diſſuadet nob̄ per
que aīa maculat̄.ꝛ hoꝛtat̄ nos ad v̄tutes per q̄s
aīa mundat̄ ꝛ decoꝛat̄ dicēs.Fratres:[nolite eē
prudentes apud voſmetip̄os].i.nō tantā ꝯfiden
tiā habeatis in ingenio veſtro ꝙ mag̃ ꝓprio ſen
ſui velitis credere q̄ȝ alieno:q̄ꝛ illud eſt teſtamen
tū ſancti Bernardi ꝙ q̄libet hō dꝫ mag̃ credere
ſenſui alieno q̄ȝ ꝓprio[nulli malū ꝓ malo reddē
tes].i.nulli iniuriā ꝓ iniuria inferētes.Gloꝛ.mul
to min⁹ malū ꝓ bono.p̄s.xxxiij. Retribuebant
mihi mala pro bonis ꝛc̄.[ꝓuidētes bona nō tm̄
coꝛā deo]Gloꝛ.i.in ſecreto coꝛdis:q̄a in uet̄ coꝛ.
[ſed etiā coꝛā om̄ib⁹ homib⁹].i.in manifeſto ne
ꝓximus ſcādalizet̄.q̄a ſcādalū vitare debem⁹ q̄n
tū poſſum⁹ iuxta illud Math.xviij.Ue homini
ꝑ quē ſcandalū venit[Si fieri p̄t qđ ex vob̄ eſt
cū oīb⁹ hoīb⁹ pacē habētes].i.q̄ȝtū in vobis eſt
nō detis occaſionē diſcoꝛdie vel diſtractiōis pacꝪ
[nō voſmetip̄os defendētes].i.nō ſit̄ repcutien⸗
tes aduerſarios vr̄os:ſ facite ſicut xp̄s dicit Lu.
vi.Si q̄s te ꝑcuſſerit in vnā maxillā p̄be ei ꝛ alte
rā[chariſſimi:ſ date locū ire]Gloꝛ.i.dei vindicte
ira dꝛ:diuinū iudiciū.ergo dicitur dies ire[Scri⸗
ptū eſt em̄]ſcꝫ deut̄.xxxij.[Mihi vindictā]ſcili
cet reſeruate[ꝛ ego retribuaꝫ].ideſt.vindicabo
[dicit dñs]Dam.Qñ em̄ vos punireť eos:iam
deo loc⁹ nō eſt in eis vt eos puniat in die ire.Se
ipm̄ em̄ vindicare eſt rapinā cōmittere ꝛ deū cō⸗
tēnere[Sed ſi eſurierit inimic⁹ tuus.ciba illum.
ſi ſitit:potū da illi].i.poꝛrige ei neceſſaria i extre
ma neceſſitate[Hoc em̄ faciēs]ſcꝫ cibādo ꝛ po
tando illum[carbones ignis]:id eſt ardoꝛē chari
tatis[congeres].i.congregas[ſuper caput ei⁹]
Prouerb.xxv.i.ſuper mentem eius:quaten⁹ tua
benignitate incipiat diligere te quem prius ode
rat[Noli vinci]per impatientiam[a malo]ſup
ple homine[ſed vince in bono]ſcꝫ patiētie[ma
lum]ſupple hominem.

Dñica.iij.poſt octa.ephye.Ro.xiij.

Emini quicq̄ȝ debeatis
niſi vt inuiceꝫ diligatis.
Qui em̄ diligit ꝓximuꝫ
legem impleuit.Nam non adulte
rabis:non occides:nō furaberis:

Non falſum teſtimoniũ dices: non concupiſces. Et ſi quod eſt aliud mãdatũ in hoc ṽbo iſtaurat᷑ diliges proximũ tuum ſicut teipm dilectio proximi malum nõ operatur: plenitudo ergo legis eſt dilectio.

Poſtilla.

Nemini quicq̃ debeatis: niſi ꝛc. Ante initiũ illi⁹ ep̃le ſcribit ſanct⁹ Paul⁹ dicẽs. Omĩs aĩa ptãtib⁹ ſublimiorib⁹ ſubdita ſit. Non eſt eñi ptãs niſi a deo. Itaq̃ q̇ reſiſtit ptãti dei ordinatiõi reſiſtit. Tũc ſeq̇tur ep̃la pñs [Nemini q̇cq̃] Ep̃la ꝛ euãgeliũ ↄcordãt. q̇a i euãgelio legit᷑ quõ xp̃s fuit cũ diſcipulis ſuis in nauicula ad trãſmigrãdũ: ꝛ orta eſt tẽpeſtas mag̃ in mari. p quã tẽpeſtatẽ deſignat᷑ mag̃ tẽptaº hui⁹ ſeculi. Sic etiã paul⁹ ap̃ls in ep̃la hac docet nos quõ debeam⁹ tranſmigrare ꝛ tẽptatiões vincere p ṽtutes quas enumerat ep̃la hodierna dicens [Nemi q̇cq̃ debeatꝭ: niſi vt inuicẽ diligatꝭ. Qui eñi diligit pximũ. legẽ impleuit] lyra. Omĩa eñi mãdata decalogi ordinãtur ad actuȝ diligẽdi. q̇a p̄cepta p̄me tabule ordinãtur ad diligẽdũ deum ꝛ p̄cepta ſecũde tabule ordinãtur ad diligenduȝ pximũ. ꝛ ita in dilectiõe implet᷑ lex [Nõ adulterabis] gorra. hic phibet᷑ nocumẽtũ pximi in perſona ſibi cõiuncta [nõ occides] in quo phibetur nocumẽtũ pximi in p̄pria pſona [nõ furaberis] i q̇ phibet᷑ nocumẽtũ pximi in reb⁹ tp̃alib⁹. [non falſum teſtimoniũ dices] in quo phibet᷑ nocumẽtũ pximi i ṽbo [nõ cõcupiſces [vxorẽ vel rẽ pximi tui [Et ſi qđ eſt aliud mãdatũ in hoc verbo inſtaurat᷑] id eſt implet᷑. [Diliges pximũ tuũ ſic teip̃m] gorra. ſic debes diligere ſicut teip̃m in bono: ꝛ nõ in malo. Tho. ſic q̃ nihil illicitũ pp̃ter amorẽ pximi cõmittas [dilectio pximi malũ nõ opatur] id eſt cauet inferre malum pximo [Plenitudo ergo legis eſt dilectio] Tho. id eſt p dilectionẽ lex impletur.

Dñica q̃rta p⁹ octa. epyphanie. Coloſeñ. iij.

Induite vos ergo ſicut electi dei ſancti ꝛ dilecti viſcera miſcdie. benignitatẽ: humilitatẽ: modeſtiã: patiẽtiam ſupportãtes inuicẽ ꝛ donãtes vobiſmetipſis. Si quis aduerſus aliquẽ habet querelam: ſicut ꝛ dominꝰ donauit vob ita ꝛ vos. Super omĩa autẽ hec charitatẽ habete: qđ eſt vinculũ pfectiõis: ꝛ pax chriſti exultet in cordib⁹ veſtris: i qua ꝛ vocati eſtis in vno corpe: et grati eſtote: verbũ chriſti habitet in vobis abũdanter. in omĩ ſapiẽtiã docẽtes ꝛ cõmonẽtes voſmetipſos in pſalmis: hymnis: ꝛ canticis ſpiritualibus in gratia cantãtes in cordibus veſtris deo.

Poſtilla

Induite vos ergo ſicut electi dei ſancti ꝛc. Ante initiũ illi⁹ ep̃le ſcribit ſanct⁹ Paul⁹ dicẽs. Nolite mẽtiri inuicem: expoliãtes vos veterẽ hominẽ cũ actib⁹ ſuis ꝛ induẽtes nouũ hoiem: q̇ renouat᷑ in agnitiõe dei ſm imaginẽ ei⁹ q̇ creauit illũ. Tũc ſeq̇tur poſt hoc epiſtola hodierna: quam ſcripſit coloſenſib⁹. Et coloſenſes noiantur a ciuitate coloſis [Fratres induite vos] ſcȝ veſte ſpũali [ſicut electi dei] p fidem [ſancti] per ſpem [ꝛ dilecti] per charitatẽ. vl' ſic. [electi dei] lyra. p eternã predeſtinatiõem [ſancti] per ſacramẽtoꝝ perceptiõem [ꝛ dilecti] p augmentũ gratie [viſcera miſcdie] lyra. q̃tũ ad pietatis affectũ [benignitatẽ] q̃tuȝ ad ei⁹ effectum [humilitatẽ] que ẽ virtutũ cuſtodia ꝛ fundamẽtũ [modeſtiã] bene vtẽdo proſperis [patientiã] bene habẽdo ſe in aduerſis [ſupportantes inuicẽ] in infirmitatibus ꝛ defectib⁹ [ꝛ donãtes vobiſmetipſis] lyra. offenſas remittẽdo: qđ eſt necẽtatis. [Si q̇s aduerſus aliquẽ habet querelaȝ] id eſt querele materiã [ſicut ꝛ dñs donauit vob] id eſt ita pure ꝛ integre [ita ꝛ vos] inuicẽ remittite peccata [Super omĩa autẽ hoc charitatẽ habete] que eſt maior ceteris virtutib⁹ [qđ eſt vinculũ perfectionis] Gor. quia omĩa que ad perfectionẽ p̄tinẽt ſimul ligat [ꝛ pax xp̃i] Lyra. data ꝛ cõmendata a chriſto [exultet] id eſt ſit cauſa exultatiõis [i cordibus veſtris: in qua ꝛ vocati eſtis in vno corpe] ſcȝ eccleſie ſub capite chriſto. Gor. omẽs eñi vnũ corp⁹ ſum⁹ in xp̃o [ꝛ grati eſtote]

ſcꝫ deo datori ꝙ tāto benefico [verbū xpi] id ē do
ctrina euangelij que ſpāliter verbum xpi eſt. qꝛ
de eius oꝛe proceſſit [habitet in vobis] ſcꝫ ꝑ iugē
eius meditationē [abūdanter] id ē nō ſolum ad
veſtrā ſed ad alioꝝ edificationē [in omī ſapia.]
id eſt in omī ſcripturarū intelligētia: vt oium ſcri
pturarū intelligētiam ⁊ intellectū habeatis [do
cētes] ſcꝫ ignaros [⁊ cōmonētes] ſcꝫ pigros [voſ
metipſos] .i. vnus aliū vos mutuo ad diuinas lau
des excitādo. ⁊ hoc [in pſalmis] hymnis] ⁊ cāti
cis ſpiritualibꝰ] Gor. de eternis bonis agētibꝰ ⁊
celeſtē iocūditatem oſtēdentibus [in grā.] Gor
ra id ē in ꝯſideratōne bn̄ficioꝝ dei erga vos [cā
tantes in cordibꝰ veſtris] Gor. i. non tm̄ labijs ſi
cut illi de q̄bus dr̄ Iſa. xxix. Populꝰ hic me labijſ
honorat: coꝛ autē eoꝝ lōge eſt a me. [domino] id
eſt ad honorem domini. In chriſto iheſu domio
noſtro.

Dominica in ſeptuageſima. i. Choꝛinthioꝝ
ix. capl̄o.

NEſcitiſ ꝙ hi q̄ i ſtadio cur
rūt oēſ q̄dē currūt: ſꝫ vnꝰ
accipit brauium. ſic cur
rite vt cōpꝛehēdatiſ. Om
nis em̄ qui in agone cōtendit: ab
omnibꝰ ſe abſtinet. Et illi q̄dē vt
coꝛruptibilē coꝛonam accipiant:
nos autē incoꝛruptam. Ego igit̄
ſic curro non quaſi in incertum. ſic
pugno non quaſi aerē verberans:
ſed caſtigo coꝛpꝰ meū ⁊ in ſeruitu
tem redigo: ne foꝛte cum alijs p̄di
cauerim: ipe repꝛobꝰ efficiar. No
lo em̄ vos ignoꝛare fratres: quoni
am patres noſtri omēs ſub nube
fuerūt ⁊ omſ mare tranſierunt. et
omſ in moyſe baptizati ſunt ī nu
be ⁊ mari. Et omes eandē eſcam
ſpiritalē manducauerūt: ⁊ oēs eū
dem potum ſpiritalē biberūt. Bi
bebāt autē de ſpiritali conſequēte
eos petra. petra autem erat xpus.

Poſtilla.

Neſcitiſ ꝙ hij q̄ in ſtadio currūt
⁊c. Ante initiū illiꝰ epiſtole ſcribit ſctūs paulus
dicēs. Factꝰ ſum infirmis infirmꝰ: vt infirmos lu
crifacerē. oia autem facio ꝑpter euāgeliū vt par
ticeps eius efficiar. Tūc ſeq̄tur ep̄la [Neſcitis ꝙ
hij q̄ in ſtadio currūt] Ubi notādū ꝙ tp̄s quod
hodie eccl̄ia incipit eſt tēpus deuotōnis ⁊ peni
tentie. In ſignū huiꝰ ſancta mater eccl̄ia in hoc
ſacro tp̄e in cātu: et lectonibꝰ: in matutinis nob
inſinuat ꝙ a deo ſumꝰ elongati: ⁊ ſpūalibus bo
nis ſpoliati ꝑpter inobediētiam ade ⁊ eue. Und
ep̄la ⁊ euāgeliū in hoc cōcoꝛdāt. Qꝛ em̄ depau
perati ſumꝰ: tūc ſanctꝰ Matheꝰ in euāgelio ho
dierno inuitat nos ad laboꝛādum in vinea dn̄i vt
ditemur. Et quia etiā a deo elōgati ſumꝰ: tūc ſan
ctus paulꝰ in ep̄la hodierna ꝓponit nobis curſū
vt ad brauiū diuine viſionis redeamꝰ: dicēs [fra
tres. neſcitis ꝙ hij q̄ in ſtadio currūt omſ q̄dem
currūt] quia oēs homies ad beatitudinē nitunt̄
peruenire quocūq̄ diuerſo tramite incedūt: vt di
cit Boetiꝰ de cōſolatōne phie. lib. iij. pſa. ij. [ſed
vnus accipit brauiū] id eſt p̄mū curſus. Notan
dū ꝙ ſtadiū eſt ſpaciū in quo pedites currūt qḋ
hercules dicit̄ ſtatuiſſe. Perficiūt autē vnum ſta
diū. cxxv. paſſuſ. Et ſtadiū dicit̄ a ſtādo. qꝛ hercu
les tot paſſus currebat: ⁊ poſtea ſtabat ⁊ reſpira
bat. In fine huiꝰ ſpacij ponebat̄ aliq̄d qḋ erat p̄
miū curſus: vt equꝰ vel purpureꝰ pannꝰ. ⁊ hoc di
citur brauiū. Et lꝫ oēs in hoc ſtadio currerēt: vnꝰ
tamē ſolus accipiebat hoc brauiū. ſ. q̄ citius ꝑue
niebat. Sic in curſu ſpūali vnꝰ tm̄. ſ. ꝑſeuerās ac
cipit brauiū. qꝛ qui perſeuerauerit vſq̄ in finem:
hic saluꝰ erit [Sic currite]. ſ. ꝑ bona opera [vt cō
pꝛehēdatis] ſcꝫ brauiū eternū [Ois em̄ q̄ in ago
ne] id eſt i pugna [cōtēdit] cū aduerſario [ab oi
bus ſe abſtinet] ſcilicet que impediūt ipm̄ ꝑ affe
cutione victoꝛie [Et illi q̄dem vt coꝛruptibileꝫ co
ronam accipiant: nos autē incoꝛruptā] lyra. qua
ſi diceret. ſi hoc faciūt ꝑ tēpali p̄cio: multomagl
debemꝰ hoc facere ꝑ eterno pꝛemio: abſtinendo
ab oibus impedimētis noſtre ſalutis: exercitādo
nos in omibus ꝑmotiuis [Ego igitur ſic curro]
Gorra. bonū operādo [nō quaſi in incertū] lyra
quia ſanctus Paulus certus erat de beatitudine
futura per reuelatōnem diuinā [Sic pugno] ſcꝫ
cōtra temptatōnes [non quaſi aerem verberās]
id ē nō inaniter: ſicut ille qui aerem percutit ꝑ ho
ſte [ſed caſtigo coꝛpus meū] Gorra. id eſt motuſ
carnis illicitos repꝛimo [⁊ in ſeruitutē redigo] ſ.

per operationē boni [ne forte cum alijs ꝑdicaue rim] Ly. ſcꝫ inducēdo, eos ad opera perfectōnis [ipſe reprobus efficiar.] Gor. i. a deo reprobatꝰ: quod turpe eſſet [Nolo eñ vos ignorare fratreſ] lyra. ſ diligēter attēdere [quoniam patres noſtri omnes.] tam boni ꝙ mali. [ſub nube fuerunt.] ſcꝫ eos ꝓtegēte ab eſtu de die in diem. Exo. xiij. [Et oēs mare trāſierūt. ⁊ oīs in moyſe baptiza ti ſunt in nube ⁊ in mari] Ly. i. ſignū baptiſma⸗ tis receperūt. quia trāſitus iſte maris ⁊ protectio nubis figura fuit baptiſmatis. [Et omnes can⸗ dem eſcam ſpiritalē mādu cauerunt] Lyra. id eſt māna quod dicit̄ eſca ſpiritalis. quia nō virtute nature: ſed virtute diuine potētie fuit data ď celo Et etiam fuit figura eucharistie: que ſpūalem ho minē nutrit [⁊ oēs eūdem potum ſpiritalē bibe⸗ runt] ſcꝫ aquam de petra eductaꝫ virtute diuina qñ moyſes bis percuſſit petram. Exodi. xvij [Bi bebant autē de ſpiritali] id eſt potum datū virtu⸗ te xp̄i. quia figurabat aquā gratie per xp̄m dādā [cōſequēte eos petra] Gor. aque vbiqꝫ ſequebā tur eos [Petra autē erat xp̄s] Uincē. nō in re: ſ in figura. de qua petra fluxit ſanguis ⁊ aqua per aperitionē lateris xp̄i in die paraſceues.

Dominica in ſexageſima. ij. ad Corinthios xi. capitulo.

Ibēter ſuffertis inſipiē⸗ tes cum ſitꝭ ipſi ſapiētes Suſtinetꝭ eñ ſi quiſ vos in ſeruitutem redigit. ſi quis deuorat: ſi quiſ accipit: ſi quiſ extollat: ſi quis in faciem voſ cedit Scd̄m ignobilitatem dico: quaſi nos infirmi fuerimꝰ in hac parte in quo quis audet. In inſipientia dico: audeo ⁊ ego. Hebrei ſunt et ego. iſrahelite ſunt ⁊ ego. ſemen a⸗ brahe ſunt ⁊ ego. Miniſtri chriſti ſunt: et ego. Ut minus ſapiens dico plꝰ ego in laboribꝰ plurimis: in carceribꝰ abūdantiꝰ: in plagis ſupra modum: in mortibꝰ frequen ter. A iudeis quinquieſ quadrage nas vna minꝰ accepi. Ter virgiſ ce ſus ſum. ſemel lapidatꝰ ſū. ter nau fragiū feci. Nocte ac die in ꝓfūdo maris fui. i itineribꝰ ſepe ꝑicul' flu minū: ꝑicul' latronuꝫ: ꝑicul' ex gn̄e pericul' ex gentibꝰ: pericul' in ciui⸗ tate: pericul' in ſolitudine: pericul' i mari: pericul' in falſis fratribꝰ: i la bore ⁊ erūna: in vigilijs multꝭ: i fa me ⁊ ſiti: in ieiunijs multꝭ: in frigo re ⁊ nuditate: preter illa que ex⸗ trinſecus ſunt inſtantia mea quo tidiana: ſollicitudo oīm eccleſiarū Quis infirmatur: ⁊ ego non infir mor. Quis ſcādalizatur: ⁊ ego nō vror. Si gloriari oportet que infir mitatis mee ſunt gloriabor. Deꝰ ⁊ pater domini noſtri Jeſu chriſti ſcit qui ē benedictꝰ in ſecula ꝙ nō mentior.

Poſtilla.

Libenter ſuffertis inſipientes. ⁊c. Ante initiū illiꝰ epiſtole ſcribit ſanctus Pau lus dicens. Ipſe eñ ſathanas trāſfigurauit ſe in angelū lucis. non ē ergo magnū ſi miſtri eiꝰ trāſ figurentur velut miniſtri iuſticie. Tunc ſequitur epiſtola hodierna. Et preſens epiſtola ⁊ euāgeli um hodiernū in hoc cōcordāt. quia euāgelium di cit de ſeminatore qui exijt ſeminare ſemē ſuum. ſic etiam epiſtola dicit de predicatore. ſ. ſācto pau⸗ lo qui ſemen verbi dei ſeminauit per totum mun dum. ſicut patet in collecta de ſancto paulo. Deꝰ qui vniuerſum mūdum beati pauli predicatōne docuiſti. da nobis queſumus. vt cuius natalicia colimus: eius apud te patrocinia ſentiamꝰ [Fra tres. libēter ſuffertis inſipientes ⁊c. Pro intelle⸗ ctu illius epiſtole notādum eſt ꝙ tempe apoſto⸗ lorū erāt quidam pſeudo apoſtoli qui gloriabā⸗ tur ⁊ iactabāt ſe eſſe iudeos natiōe ⁊ de ſemine abrahe deſcēdiſſe. Et hoc faciebāt: vt per hoc in maiori autoritate haberētur. ⁊ eoruꝫ falſe doctri ne magis crederetur. ⁊ nitebātur chorinthios a libertate euāgelij reducere ad obſeruātiam leg moſayce. Et ipſi Chorinthij ſufferebāt eos ⁊ eis benefaciebāt: ⁊ eos apoſtolo preferebāt: minꝰ re⸗

putãtes apoſtolum ꝙ̃ illos. Et de hoc apoſtolus
eos reprehẽdit in hac epiſtola. ⁊ oſtẽdit quomo
do habeat maiorẽ materiam gloriãdi ꝙ̃ iſti ſi ex
pediat. Et i preſenti epiſtola enumerat apoſtolꝰ
plurima martyria ſua ⁊ beneficia: ⁊ opera bona
facta pro vtilitate eccleſie. Et etiaꝫ enumerat plu
rima que paſſus eſt ꝑ fide ⁊ ꝑ nomine Jeſu xp̃i
Et hoc apoſtolus faciebat vt illorũ pſeudo apo-
ſtolorum falſitatem repelleret ⁊ maiorẽ fructum
faceret ad dei laudem ⁊ fidelium ſalutem. proptẽ
quod ſua gloriatio erat virtuoſa: illorum autẽ vi-
tioſa. Unde dicit [Fratres] Uincẽtius. id ẽ vos
fratres chorinthij. [libẽter ſufferti] id eſt ſuſtineti
patiẽter [inſipiẽtes] id eſt falſos apoſtolos ꝺ̃ fal
ſis falſe gloriãtes. quod ꝓprium eſt inſipiẽtium.
[cum ſitis ipſi] ideſt eſſe debetis [ſapientes.] ꝙ
talibus falſis apoſtolis ⁊ ſeductoribꝰ non crede
retis [Suſtinetis eñ ſi quis] Lyra. pſeudo apo
ſtolorum [vos] ſcꝫ a libertate chriſti ⁊ euangelij [in
ſeruitutem redigit] id eſt i obſeruãtiam legis. vo
lebãt eñ eos ſubijcere ſeruituti legis dicẽtes: de
bere eos ſeruare legalia cum euãgelio [Si quis
deuorat] Lyra. quia de bonis Chorinthiorum lau-
te viuebãt [ſi quis accipit] bona veſtra decipien-
do vos falſis ⁊ mẽdacijs verbis [ſi quis extolli-
tur] quia pſeudo apoſtoli iactabant ſe ſuper Co
rinthios: dicẽtes ſe filios abrahe: chorithios au
tem filios gẽtilium ydolatrie deditorum ⁊ incir-
cũciſorum [Si quis vos in faciem cedit.] Gor.
id eſt in p̃ſentia vos vituperat improperando ſcꝫ
vobis genus ꝙ ſitis gẽtiles. Unde ambroſius.
In faciem ceditur cui iniuria irrogatur [ſcd̃m ig
nobilitatem dico] Gor. quam vobis obijciũt q̇dã
iudei de ſemine abrahe ſe iactãtes ⁊ vos ſpernẽ
tes tã͂ ignobiliores ipſis [quaſi nos ifirmi fu-
erimus i hac parte] id eſt impotẽtes gloriari ꝺ̃ ge
neris nobilitate: ſed nõ ſumus. [in quo quis au-
det in iſipiẽtia dico] Gorra. quia inſipiẽtiam eſti
mat ſeipſum iactare ⁊ laudare [audeo ⁊ ego] id
eſt audere poſſum ⁊ ego [Hebrei ſunt] Lyra. id ẽ
de lingua ⁊ natõne hebraica gloriãtur [⁊ ego] ſ.
ſum ſicut ⁊ ipſi ſunt [Iſrahelite ſunt] id eſt glo-
riãtur ꝙ de patriarcha iacob deſcẽderũt [⁊ ego]
ſimiliter deſcẽdi. [Semẽ abrahe ſunt] lyra. Cuiꝰ
ſemini facte ſunt repromiſſiones [⁊ ego] ſcilicet
ſum de eodem genere. ⁊ ideo de omibꝰ iſtis poſ-
ſum gloriari [Miniſtri chriſti ſunt] id eſt dicunt
ſe eſſe miniſtros chriſti. [⁊ ego.] ſcilicet ſuꝫ ſimi
liter [Ut minus ſapiẽs dico.] quia nõ eſt homis
ſapiẽtis ſeipſum laudare: ⁊ per hoc oſtẽdit ſe co
actum in laudem ſuam prorupiſſe [plus ego] ſci
licet ſum miniſter chriſti ꝙ̃ ipſi. hoc patet ex eo.
quia plura paſſus ſũ ꝑpter miniſteriũ chriſti. tũc
enumerat dicẽs [In laboribus plurimus] ꝙ̃ ipi
[in carceribus abũdãtius] lyra. propter predica
tionem euãgelij [i plagis ſupra modum] id ẽ vl-
tra mẽſuram aliorũ [i mortibus frequẽter] id eſt
i periculis mortis fui [A iudeis q̇nquies.] id eſt
quinqꝫ vicibus [quadragenas] ſcilicet percuſſi-
ones vel plagas [vna minus] hoc eſt trigitano-
uem [accepi] Preceptũ eñ erat i lege Deut'. xxv
Si eum qui peccauerat dignũ videret plagi: pro
ſtrauerũt eum ante ſe ⁊ coram ſe fecerãt verbera
ri. pro mẽſura peccati erat ⁊ modꝰ plagarum: ita
duntaxat vt quadragenariũ numerũ nõ excede
rẽt. Ne igitur immiſericordes viderentur ſubtrahe
bãt minus quod poterãt. ſcilicet vnam plagam.
[Ter virgis ceſus ſuꝫ] ſcilicet hoc a gẽtilibꝰ paſ
ſus eſt [ſemel lapidatus ſum] a iudeis. Actuum
xiiij. Lapidãtes paulum traxerũt eum extra ciui
tatem: extimãtes eum mortuũ eſſe [ter naufra-
gium feci] id eſt pertuli [nocte ⁊ die in profundo
maris fui] lyra. ſcilicet ad diuerſas partes terre
⁊ inſulas nauigãdo propter predicatõem euan-
gelij. Alij exponũt dicẽtes ꝙ naufragium paſſus
ſtetit ſub aqua per diem ⁊ noctem virtute dei ip-
ſum protegẽte [In itineribus ſepe] propter pre
dicatõem euãgelij [periculis fluminũ] lyra. i hy-
eme inũdãtium. ⁊ ſic ſunt magna pericula i tran
ſitu aquarum [periculis latronum] diabolꝰ eos
cõcitãdo contra Paulum: vt predicatio verbi dei
⁊ ſalus animarum impediretur [periculis ex ge
nere] ſupple meo. id eſt a iudeis volẽtibus pau-
lum occidere. ideo quia lege eorum deſerta ad
chriſtum ſe cõuertit [periculis ex gẽtibus.] lyra.
id eſt gẽtilibus mortem eius querentibus. quia
cõtra ydolatriam predicabat. ⁊ ſic nec inter ſuos
nec inter alienos ſecurꝰ fuerat [Periculis in ci-
uitate] lyra. ſupple commota contra me. [Peri-
culis in ſolitudine] lyra. id eſt a beſtijs occurren
tibus. [Periculis in mari.] a piratis et naufra-
gijs. [Periculis in falſis fratribus.] lyra. quod
eſt periculoſius. quia nulla peſtis efficacior ẽ ad
nocẽdum: ꝙ̃ familiaris inimicus. [In labore.]
ſupple manuali [⁊ erumna] id eſt in paupertate.
[i vigilijs multis] propter laborem manualeꝫ ⁊
etiam oratõnem [In fame ⁊ ſiti. in ieiunijs mul
tis. in frigore ⁊ nuditate] quia non habebat quã
doqꝫ ſufficientem victum ⁊ amictũ [preter illa q̃
extrinſecus ſunt] lyra. p̃ter illa mala iaꝫ enume-

rata q̄ me exterius affligūt:ſūt alia que affligūt me interius.ſ.[inſtātia mea quotidiana]Glo.q̄ nec vna hora remittit̄[ſollicitudo oīm eccliaꝝ]Ly.incūbebat em̄ ſibi quotidie regimē eccliarū in magna affectōne mētis.ideo ſubdit̄[quis infirmatur]Ly.in fide ꝛ morib⁹.[ꝛ ego non infirmor]dolēs de malo eius.q.d.nullus[q̄s ſcandalizat̄]Ly.ſ.ruēs i peccatū exemplo alteri⁹[ꝛ ego non vror]ꝑ cōpaſſionē.q.d.nullus[Si]ꝑ quia.[gloriari oportet]q: oportebat paulū ſic facere ad repellādam iactātiā ꝛ ſuperbiā pſeudo apl̄orum[q̄ infirmitatis mee ſunt]lyra.i.que ꝑtinent ad infirmitatē meam[gloriabor]hoc dicit cōtra falſos apl̄os q̄ de nobilitate generis gloriabant̄[deus ꝛ pater dn̄i noſtri ieſu xp̄i ſcit:q̄ eſt bn̄dictus in ſecula ꝙ nō mētior]Tunc hic cōſequenter enumerat mala que euaſit.dn̄ em̄ ꝑgeret damaſcū ad perſequēdꝫ xp̄ianos miraculoſe fuit cōuerſus.ꝛ poſt baptiſmū intrauit ſynagogaꝫ ꝛ ꝯfundebat iudeos q̄ habitabāt damaſci.ꝑpter quod ſuaſerūt prepoſito ciuitatis vt caperet̄ ꝛ occideret̄ vt habet̄ Act.ix.Ergo dicit[Prepoſitus gentis arethe regis cuſtodiebat ciuitateꝫ damaſcenoꝝ]id eſt cuſtodire fecit ꝑ homies armatos[vt me cōprehēderet]Ly.vt traderer iudeis ad occidendū[ꝛ ꝑ feneſtrā in ſporta dimiſſus ſuꝫ ꝑ muꝝ]ſcꝫ a xp̄ianis[ꝛ ſic effugi man⁹ eius.Si]ꝑ quia[gloriari oportet.]me cōmēdando ꝓpt̄ pſeudo apoſtolos[nō expedit q̄dem]ꝑpter me:licet expediat ꝑpter veſtrā vtilitatē[veniā auteꝫ advyſiones ꝛ reuelatōnes dn̄i.Scio hominem]Glo.de ſe tāꝙ de alio loq̄tur in ſui cōmēdatōne vt vitet iactātiam[in xp̄o]manētem per gratiaꝫ ꝛ ſibi vnitū per fidē ꝛ charitatē ante annos q̄tuordecim]tot em̄ anni fuerūt iter viſionē ꝛ narrationē.ex quo apparet eū hoc enarrare n̄ ex iactantia:ſed ex neceſſitate ꝑpter vtilitateꝫ[ſiue in corpe]Glo.ſ.manēte anima[ſiue extra corpus]aſſumpta[neſcio deus ſcit raptum hmōiꝯ ad tertiū celum]id eſt empireū.Credit̄ raptus fuiſſe iſte in ſua ꝯuerſione quādo fuerat trib⁹ dieb⁹ ꝛ tribus noctib⁹ nec comedēs nec bibens[ꝛ ſcio hmōi hominē ſiue in corpe ſiue extra corpus neſcio deus ſcit q̄m raptus eſt in paradiſum]Glo.in eam trāquillitatē qua fruūtur illi q̄ ſunt in celeſti ieruſalē[Et audiuit]id eſt percepit[archana v̄ba]de dei eſſentia[q̄ nō licet]id eſt nō ē poſſibile[homīni loq̄]id eſt v̄bis explicare[ꝑ huiuſmodi]ſcꝫ viſionib⁹[gloriabor]ꝛ recte[ꝑ me autē nihil]Ly.a me nullam habeo materiā gloriādi[niſi in infirmitatib⁹ meis]id ē in tribulationibus meis quas patior que ſunt glorie acq̄rēde.[nā ꝛ ſi voluero gloriari.]Ly.d̄ donis mihi a deo datis[nō ero inſipiens]q: hoc nō facio inaniter ꝛ ſine cauſa[veritatem em̄ dicā parco autē]Ly.id eſt parce me laudo[ne q̄s exiſtimet me]ſcilicet gloriari inaniter[ſup id quod videt i me]id ē in cōuerſatōne mea[aut audit aliq̄d de me].i.in doctrina mea.Multa em̄ dona dei latebāt i apoſtolo que nō manifeſtabat niſi put ꝛ q̄tū ad dei gloriaꝫ ꝛ fideliū ſalutē expediebat[ꝛ ne magnitudo reuelationū]Ly.diuinarū[extollat me]i ſuperbiā[dat⁹ eſt mihi ſtimul⁹ carnis mee]Glo.i.tēptatio libidinis[angel⁹ ſathane.]id ē angel⁹ malign⁹ miſſus a ſathan ad meā ſubuerſionem[q̄ me colaphizet]id eſt me affligat.[ꝑter quod ter dn̄m rogaui vt diſcederet a me.ꝛ dixit mihi.ſufficit tibi gratia mea]Ly.q.d.nō eſt tibi neceſſariū vel vtile ꝙ a te diſcedat tēptatio carnis[nā virtus in infirmitate ꝑficitur]Glo.q: dum certat ꝛ vincit:robora t̄ ꝛ auget̄[libēter em̄ gloriabor i infirmitatibus meis]Glo.nō in vna tm̄:ſed pluribus[vt inhabitet in me virtus xp̄i]id ē gratia i me ꝯſumetur ꝛ perficiatur.

Dn̄ica q̄nquageſima.i.Chorint.xiij.

Si linguis hominū loq̄r ꝛ angelorum:charitatē autē non habeā:fact⁹ ſum velut es ſonās aut cymbalum tinniēs. Et ſi habuero prophetiam:ꝛ nouerim myſteria oīa:ꝛ oēm ſciētiam:ꝛ habuero oēm fidē ita vt montes transferam:charitatē aūt non habuero nihil ſum Et ſi diſtribuero in cibos pauperū oīs facultates meas.ꝛ ſi tradidero corp⁹ meum ita vt ardeam charitatē autē non habuero nihil mihi prodeſt.Charitas patiēs eſt benigna ē.Charitas non emulat̄:non agit perperam:non inflatur:non eſt ambicioſa.nō q̄rit que ſua ſunt:non irritatur:nō cogitat malum:non gaudet ſup iniq̄tate:con

gaudet autē veritati. Oīa ſuffert. omnia credit: oīa ſperat: omnia ſuſtinet: charitas nūq̄ excidit. Siue ꝓphetie euacuabūtur: ſiue linǵue ceſſabūt: ſiue ſciētia deſtruet. Ex parte eñ cognoſcimꝰ: ⁊ ex pte ꝓphetamꝰ. Cum autē venerit qđ perfectū eſt: euacuabit quod ex pte eſt. Cum eēm paruulꝰ loquebar vt paruulꝰ: ſapiebam vt paruulꝰ: cogitabam vt paruulꝰ. Cum autē factꝰ ſum vir: euacuaui q̄ erāt paruuli. Videmꝰ nunc per ſpeculū in enigmate: tūc facie ad faciez. Nūc cognoſco ex pte. tunc autē cognoſcam ſicut nūc cognitꝰ ſum. Nunc autem manent fides: ſpes: charitas tria hec. Maioꝛ aūt hoꝛum ē charitas.

Poſtilla.

Si linguis hoīm loq̄r ⁊ angeloꝛū. Ante initiū illius eple ſcribit ſanctus paulus dicēs. Si q̇d patitur vnū mēbꝛū: compatiūt omnia mēbꝛa. ſi gloꝛiat vnū mēbꝛū: cōgaudēt oīa mēbꝛa. Tūc ſeq̄tur epl'a hodierna [Frēs. Si linguis hoīm loquar] Apl'us in hac epl'a maxime commēdat charitatez dei ⁊ ꝓximi. Unde epiſtola ⁊ euāgeliū cōcoꝛdant. q: euāgeliū dicit de paſſione xp̄i quō eſt traditus: cōſputus: flagellatus: crucifixus. in q̇bus oīibus nobis oſtendit ſuaz maximā charitatē. Joh. xv. Maioꝛez charitatē nemo habet vt aīam ſuā ponat quis ꝑ amicis ſuis Similit̄ i epiſtola hodierna apl's paulus oſtēdit nobis vtilitatez charitatis dicēs. [Si liguis hoīm loquar] Hoꝛ. i. oīm hoīm ꝑ donū linguarū [⁊ angeloꝛ] ſcȝ quod plus eſt [charitatez autez nō habeā factꝰ ſum velut es ſonās] alijs ſeruiēs ⁊ ſeipm̄ deſtruēs [aut cymbalū tinniēs] alioſ delectās ⁊ ſeipm̄ ꝯſumens [⁊ ſi habuero oēm ꝓphetiam] Hoꝛ. qua occulta diuina manifeſtātur ⁊ reuelātur [⁊ nouerim myſteria oīa] id eſt occulta veteris ⁊ noui teſtamēti [⁊ oēm ſcientiaz] ſcȝ diuinā ⁊ humanā [⁊ ſi habuero oēm fidem.] ſcȝ tam perfectā [ita vt mōtes trāſferā] virtute ſui dei de loco ad locum [charitatem aūt nō habuero: nihil ſum] Ly. q̄ntum ad eſſe gratie [⁊ ſi diſtribuero] Hoꝛ. i. ſi pluribꝰ diuiſero [in cibos pauperū] nō in cōuiuia diuitū [oīs facultates meas] nō alienas [⁊ ſi tradidero coꝛpꝰ meum.] Hoꝛra. volūtarie ad martyriū [ita vt ardeam] id eſt ad cōburendū: ſicut beatꝰ laurētius quod eſt acerbiſſimū martyrium [charitatē aūt non habuero nihil mihi prodeſt.] ad vitam eternā [Charitas patiens eſt] lyra. i. facit patientiā i malis ſuſtinēdis [benigna eſt.] id eſt facit benignitatez i bonis operādis [charitas nō emulatur] id eſt non inuidet [nō agit ꝑperam] id eſt peruerſe. ſ. impediendo bona ne fiāt [nō inflatur] cōtra ꝓximū etiā ſi proſpere ſuccedat ſibi. [nō eſt ambitioſa.] id eſt in alijs nō vult pꝛeponi [nō querit que ſua ſunt] tm̄: ſed etiam que alioꝝ ſunt ꝓcurat [nō irritatur] Hoꝛ. id eſt nō ꝓuocatur ad irā vel vīdictā ꝓpter iniurias ſibi illatas [nō cogitat malū] id ē nō permittit hominē cogitare qualiter perficiat malū in ope [nō gaudet ſuper iniq̄tate] Hoꝛ. ſed potius dolet ſi videt aliquē peccare [cōgaudet aūt veritati] id eſt verbis veritatis [Omia ſuffert] lyra. infirmitates ꝓximi ſuperādo [oīa credit.] ſcȝ que diuinitus ſunt tradita [oīa ſperat] ſcilicet diuinitus ꝓmiſſa [omnia ſuſtinet] lyra. per lōganimitatem patienter expectando ꝓmiſſa. [charitas nūq̄ excidit.] nec in hoc ſeculo nec in futuro: ſed potius augmētabitur [Siue ꝓphetie] ſcȝ futuroꝝ [euacuabūtur] in futuro. q̇a omnia erunt pꝛeſentia [ſiue lingue ceſſabūt] ſcilicet in futuro quādo nō erūt diuerſe ſicut iam: ſꝫ oēs vna ⁊ eadem lingua laudabūt deum [ſiue ſcientia] ſcilicet acq̇ſita [deſtruetur] q̄ntum ad actū ratiocinādi. [Ex parte eñ cog̃ſcimus] Hoꝛra. id ē imꝑfecte cognoſcimus deū ꝓpter imꝑfectiōem intellectus ⁊ tenebꝛoſitatem p̄ſentis ſtatus [⁊ ex parte ꝓphetamꝰ] id eſt imꝑfecte futura pꝛedicimus [Cum autez venerit quod perfectū eſt] id ē futura beatitudo [euacuabitur quod ex parte ē] id eſt quod imperfectuz eſt. ſ. ſcientia: ꝓphetia: ⁊ fides. Et iam dicta apoſtolꝰ declarat per ſimile de ſtatu puerili imꝑfecto: q̇ ceſſat adueniente ſtatu virili perfecto. ergo dicit [Cum eſſem ꝑuulus] ſcilicet etate. [loquebar vt paruulꝰ.] imperfecte moꝛe pueri balbucientis [ſapiebaz vt paruulꝰ] ſcilicet res humanas [cogitabam vt paruulus] ſcȝ vana ⁊ inutilia [Quādo autē factus ſū vir] Hoꝛra. perfecte etatis [euacuaui ea que ſūt paruuli] Uincen. ſcȝ in loquendo: cogitādo: ſapiendo [Uidemus nūc] id eſt in p̄nti deū [per ſpecu-

lum in enigmate] id eſt obſcure: hoc eſt per crea
turas. quia i magnitudine potētiam: in pulchri-
tudine ſapiam. in vtilitate bonitatem [tūc autē]
id eſt in futura beatitudine [facie ad faciem] Ly.
id eſt clare ⁊ nude videbim⁹ diuinā eſſentiā [nūc
cognoſco] ſcʒ deum [ex parte] id eſt imperfecte ⁊
obſcure [tūc autē] .i. in futuro [cognoſcam] per-
fecte ⁊ pſētialiter deum [ſicut ⁊ cognitus ſuʒ] .i.
preuiſus cognoſcere [nūc autē] id eſt in tempore
vite [manēt fides] in rationali [ſpes] in iraſcibi-
li [⁊ charitas] in cōcupiſcibili [tria hec. Maior
aūt hor eſt charitas] Gor. q: ceteris deſcēdenti
b⁹ pmanebit.

Dominica pma in .xl. ij. Cor. vi. caplo.

Ortamur vos ne inua-
cuū gratiam dei recipiatis
Ait em̄. Tempe accepto
exaudiui te: ⁊ in die ſalutis adiuui
te. Ecce nūc temp⁹ acceptabile: ec
ce nūc dies ſaluti. nemini dātes vl
lam offenſionē: vt non vituperet
miniſteriū noſtrum. ſʒ in omnib⁹
exhibeamus noſmetipſos ſicut dei
miniſtros. in multa patiētia: in tri
bulatōnib⁹: in neceſſitatib⁹: in an
guſtijs: in plagis: in carcerib⁹: i ſe
ditionib⁹: in laborib⁹: in vigilijs:
in ieiunijs: in caſtitate: in ſcientia
in lōganimitate: in ſuauitate: i ſpi
ritu ſancto: in charitate non ficta:
in verbo veritatis: in virtute dei.
Per arma iuſticie a dextris ⁊ a ſi
niſtris. per gloriam ⁊ ignobilitatē
p infamiam ⁊ bonam famā. vt ſe-
ductores ⁊ veraces. Sicut q̄ igno
ti ⁊ cogniti. quaſi moriētes ⁊ ecce
viuim⁹. Ut caſtigati ⁊ non morti
ficati. Quaſi triſtes: ſemp autem
gaudētes. Sicut egentes: multos
autē locupletātes. Tāq̄ nihil ha-
bentes: ⁊ omnia poſſidentes.

Poſtilla.

Hortamur vos ne inuacuum
grām ⁊c. Ante initium illius epiſtole ſcribit ſan-
ctus paul⁹ dicēs. Omēs nos manifeſtari opor-
tet ante tribunal xp̄i vt referat vnuſq̄ſq; propria
corpis put geſſit ſiue bonū ſiue malū. Tūc poſt
modū ſeq̄tur epiſtola hodierna. Et in pſenti epi
ſtola hortat nos apl's ad gratie habite exercita-
tionē dicēs [Fratres. hortamur vos] Uinc. āmo
nitione charitatiua inducēdo [ne inuacuū grām
dei recipiatis] Uinc. Gr̄a inuacuū recipitur qn̄
homo poſt peccator dimiſſionē ſe nō exercet in
bonis opibus [Ait em̄] dn̄s. Iſa. xlix [Tempe ac
cepto] Ly. id eſt tpe noue legis quādo eſt temp⁹
gratie [exaudiui te] ſcʒ orātem pro peccatis [⁊ i
die ſalutis] in qua poteſt homo ſalutem ſuā ope
rari [audiui te] lyra. ſcʒ opera tua perficiendo [ec
ce nūc temp⁹ acceptabile] Uinc. id eſt ad merē-
dum [ecce nūc dies ſalutis] q̄tum ad premiū cō
ſequēdum. quia nūc ſtatim poſt obitū ſalus dat
fidelibus: ſed in veteri teſtamēto differebat. Un̄
Luce. xxiij. Hodie mecū eris in paradiſo [nemi-
ni dantes vllam offenſionē] Gor. id eſt neminē
verbo vel facto ſcandalizātes [vt non] ſcʒ p vos
[vituperetur miniſteriū noſtrū] Ly. quia mala ſub
ditor redūdant in vituperiū platorū [ſʒ in oib⁹ ex
hibeam⁹ noſmet. ſic dei miſtros] .ſ. ipi xp̄o nos
cōformādo q̄tum poſſum⁹ [in multa patia] Gor
ra. ſ. cordis: oris ⁊ opis [in tribulatōnib⁹] .ſ. mul
tiplicibus [in neceſſitatib⁹] ſcʒ victus ⁊ veſtitus
[in anguſtijs] id eſt in curis [in plagis] id eſt in
verberibus corporis [in carceribus] Ly. ne poſ-
ſum⁹ ad predicādum diſcurrere [in ſeditiōibus]
id eſt in cōmotionib⁹ populi cōtra me [in labori-
bus] ſcʒ manuū [in vigilijs. in ieiunijs. in caſtita
te] ſcʒ mētis ⁊ corpis [in ſcientia] ſcripturarum
[in longanimitate] ſcilicet expectatione premij.
[in ſuauitate: in ſpūſancto] lyra. q̄ facit hominē
dulcē ⁊ ſuauem primo vbo ⁊ facto [in charitate
nō ficta] id eſt inſimulata cōtra hypocritas [i v-
bo veritatis] ſcʒ loquēdo cum primo [in virtute
dei] id eſt in deo: nō in nobis ſperādo ⁊ confiten-
do [Per arma iuſticie] id eſt opa iuſticie nos p-
tegentia [a dextris] lyra. id eſt ne pſperis per ſu
perbiā eleuemur [⁊ a ſiniſtris] id eſt ne in aduer
ſis deijciamur] p gloriam ⁊ ignobilitatem] lyra.
Aliquādo apoſtoli reputati fuerūt glorioſi: ecō-
uerſo aliquādo incarcerati fuerūt vt viles ⁊ ab-

iecti.ſicut patet in legēdis apoſtolorum ⁊ aliorū
ſanctorum[per infamiam ⁊ bonā famam]Lira
quia ab aliq̄bus dicebantur ſeductores:ab alijs
vo dicebantur apoſtoli veritatis p̄dicatores.[vt
ſeductores]ſcȝ reputati in eſtimatōne maloꝝ ho
minū.quia chriſtus q̄ eſt veritas dict᷒ ē ſeductor
Mat.xxvij.[⁊ veraces] apud deū[ſic̄ q̄ ignoti
⁊ ꝯgniti]ly.id eſt reprobati a malis[q̄ſi morien-
tes]id eſt periculis mortis expoſiti[⁊ ecce viui-
mus]ſcȝ deo per fideȝ ⁊ grām[vt caſtigati]gor-
ra.flagellꝭ ⁊ preſſuris:vt ceſſaremus a p̄dicatōe
[⁊ nō mortificati]ſcilicet deſiſtendo a predicati
one.vel moriendo corporaliter[quaſi triſtes]ſci
licet reputati[ſꝑ autem gaudētes]ſcȝ veraciter
in domino[ſicut egentes]id eſt mēdici ⁊ paupe
res[multos autem locupletātes]ſcȝ diuitijs ſpi
ritualibus[tāq̄ꝫ nihil habētes]Lyra.quia apo-
ſtoli propter xp̄m oia temporalia reliquerūt[om
nia poſſidētes]ſcȝ non ſolum ſpiritualia:ſed eti
am temporalia.quia timentibus deum nihil eſt
difficile.

Dominica ſecūda in q̄dragesima.i.ad Theſ
ſaloñ.iiij.caplo.

Rogam᷒ vos ⁊ obſecra-
m᷒ in domino Iheſu:vt
quēadmodum accepiſtiſ
a nob̄ quomō voſ oporte
at ambulare ⁊ placere deo:ſic am-
buletꝭ vt abundetꝭ magis Sciꝭ em̄
que p̄cepta dederim vob̄ per dn̄m
Ieſum.Hec eſt em̄ voluntas dei ſā
ctificatio veſtra.vt abſtineatꝭ voſ a
fornicatōne:vt ſciat vnuſq̄ſq̄ꝫ vrm
ſuum vas poſſidere in ſanctificati
one ⁊ honore.non in paſſiōe deſi-
derij:ſicut ⁊ gentes que ignorant
deum.Et ne quis ſupgrediatꝰ ne-
q̄ꝫ circūueniat in negocio fratrem
ſuum:quoniam vindex eſt domin᷒
de hijs omnib᷒ ſicut prediximᷣ vo
bis:⁊ teſtificati ſum᷒.Non enim
vocauit nos deus in immūdiciam
ſed in ſanctificationem,in chriſto
Iheſu domino noſtro.

Poſtilla

Rogamus vos ⁊ obſecramus
in domino ⁊c̄.Ante initium illi᷒ epiſtole ſcribit
ſanctus paulus dicens.Cum eſſem᷒ apud vos ⁊
predicabamus vobis paſſuros vos tribulatōes
ſicut ⁊ factuȝ eſt.Tūc ſequitur epiſtola illa quā
ſcribit paul᷒ Theſſalonicēſib᷒.Et theſſalonicē-
ſes noiantꝰ a theſſalonica ciuitate q̄ ē metropolꝭ
in Macedonia que eſt q̄dam pars grecie.Ubi
notandum q̄ꝫ epiſtola ⁊ euāgeliū cōcordant.Nā
euāgeliū dicit de muliere chananea que cum cla
moribus petiuit a domino iheſu xp̄o ſanatiōem
filie ſue que grauiter vexabatur a demone.Sed
qꝛ clamores ⁊ petitōnes noſtras deus nō exau-
dit niſi a mūdo corde procedāt.ideo apl̄s paul᷒ i
epiſtola hodierna ad mūdatōnem ⁊ ſanctificati
onē inducit dicens.[Rogamus vos ⁊ obſecra-
mus]Uinc̄.Rogare eſt ſimplr̄ petere:ſed obſe
crare eſt cū neceſſitate rogare.Et ꝓpter hoc ad-
dit apoſtolus[in dn̄o ieſu:vt quēadmodū acce-
piſtis a nobis]ſcȝ a me ⁊ thimotheo ⁊ Siluano
verbo ⁊ exemplo[quomodo vos oporteat ambu
lare]ſcȝ proficiendo ꝑ viam mādatoꝝ dei[⁊ pla
cere deo]Lyra.caſte ⁊ munde viuendo[ſic am-
buletis]Gorra.ſcilicet in bonis ꝓficiendo ⁊ ꝑ-
ſeuerando[vt abundetis magis.].i.vt creſcatis
in virtutibus ⁊ meritis[Scitis em̄.]id eſt ſcire
debetis[que precepta]ſcilicet euāgelica[dederi
vobis per dn̄m iheſum.]id eſt de mandato ipſi᷒
cui ſimpliciter eſt obediendū[Hec eſt enim vo-
luntas dei]Uincēti᷒.ſcilicet beneplacens[ſan-
ctificatio veſtra]id eſt vt ſanctificemini in virtu-
tibus[vt abſtineatis vos a fornicatōne.]Lyra.
tāq̄ꝫ a deo prohibita[vt ſciat vnuſquiſq̄ꝫ veſtruȝ
ſuū vas poſſidere]id eſt vxorem propriam[in ſā
ctificatione ⁊ honore]Glo.vt ſciat quādoq̄ꝫ eti
am ab vſu illicito abſtinere locis ⁊ temporibus
ſacris.⁊ etiam tempe puerpij ⁊ mēſtrui[non in
paſſione deſiderij]id eſt non ſemꝑ ſatiſfaciendo
deſiderijs carnis[ſicut ⁊ gentes]faciunt.[que
ignorant deum]Uincēti᷒.per veram fidem:ꝓ-
pter quod non debetis aſſimilari eis[⁊ ne quis
ſupgrediatur.]ſcȝ per violentiam[neq̄ꝫ circum-
ueniat]per fraudulentiam[in negocio]occul-
to[fratrem ſuū]id eſt proximū ſuum.[quoniam
vindex eſt domin᷒]id eſt vindictam facit[d̄ hijs
omnibus]ſcilicet d̄ omni immūdicia.de oi iniu-

ria: ⁊ ꝺ omi fraudulētia [ſicut prediximus voƀ] in doctrinis noſtris [teſtificati ſum⁹] teſtimonio ſcripturarū [nō em̄ vocauit nos deus] Vinc. ꝑ internā inſpiratiōem ⁊ aptam predicatōez [i im mūdiciā] id eſt vt immūdicie ſeruiam⁹ [ſ3 i ſacti ficationē] vt ſancte viuam⁹ ⁊ i ſanctitate ſeruia mus [in xp̄o iheſu dn̄o noſtro] id eſt cū auxilio ⁊ adiutorio dn̄i noſtri ieſu xp̄i.

Dn̄ica tertia in quadrageſima epiſtola ad Ephe. v. capl'o.

Estote imitatores dei ſicut filij chariſſimi: ⁊ ambulate in dilectōne ſicut ⁊ xp̄us dilexit nos: ⁊ tradidit ſeipſum ꝓ noƀ oblatōnem ⁊ hoſtiā deo in odorem ſuauitatꝪ. Fornicatio autem ⁊ om̄is immūdicia aut auaritia nec nominetur in voƀ ſicut decet ſanctos. aut turpitudo: aut ſtultiloquiū: aut ſcurrilitas q̄ ad rez non pertinet: ſed magis gr̄arūactio. Hoc autē ſcitote intelligētes ꝙ oīs fornicator aut imūd⁹: aut auar⁹ qꝺ eſt idoloꝝ ſeruit⁹ non habet ꝑtem in regno chriſti ⁊ dei. Nemo vos ſeducat inanibus verƀ. ꝑpter hec em̄ venit ira dei in filios diffidentie: Nolite ergo effici ꝑticipes eoꝝ. EratꝪ em̄ aliquādo tenebre: nūc autē lux in domino vt filij lucis ambulate. Fruct⁹ em̄ lucis ē in om̄i bonitate ⁊ iuſticia ⁊ veritate. Poſtilla.

Estote imitatores dei ſicut filij ⁊c. Ante initiū illius epiſtole ſcribit ſanctus paulus dicēs. Ois ſermo mal⁹ ex ore vr̄o nō ꝓcedat ſ3 ſi qs bon⁹ eſt ad edificatiōem fidei vt det grām audiētibus. Tūc ſeqtur p̄ſens ep̄la. Et i hac epiſtola ap̄ls paul⁹ ꝓponit doctrinā exēplarē q̄ inducere poſſit nos a declinatōe mali ad opatōez boni. ⁊ ꝓponit nobis in exemplū dn̄m nr̄m iheſum xp̄m. q2 ipe eſt exēplar veriſſimū oīm bonoꝝ3 dicēs [ffrēs. eſtote imitatores dei ſicut filij chariſſimi] Vinc. mādatis eius obtēperādo. q2 car⁹ filius mādatis paternalib⁹ obtēperat. Nota ꝙ ſumus filij chari ꝑpter imaginē creatōis. chariores ꝑpter imaginē recreatōis. chariſſimi ꝑpter imaginē glorificatiōis [⁊ ambulate in dilectōe] vera ⁊ reali [ſicut ⁊ xp̄s dilexit nos] ſincere et ex corde [⁊ tradidit ſeip3] non aliū [ꝓ nobis] cum adhuc inimici eram⁹. Ro. vi. [oblatōez ⁊ hoſtiā deo] in cruce [i odorē ſuauitatis] Ly. q̄ obla° acceptiſſima fuit deo. q2 proceſſit ex magna charitate [fornicatio aūt] id eſt luxuria [⁊ oīs immundicia] Ly. vt ꝑ hoc includāſ oīa ad vitiū luxurie ꝑtinētia [aut auaritia]. i. immoderata cupiditas habēdi tp̄alia [nec noietur i vobis] Vinc. i. non d3 famari ꝺ vobis [ſicut decet ſctōſ]. i. xp̄ianos q̄ dicūtur ſcti. q2 xp̄i ſanguie redēpti. [aut turpitudo] Gor. que fit oſcul⁹ ⁊ amplexib⁹ mulierū [aut ſtultiloquiū] Vinc. i. inhoneſt⁹ ⁊ indicēs ſermo [aut ſcurrilitas.] Gor. i. i verbis iocoſis ad riſu3 ꝓuocātibus [q̄ ad rem nō ꝑtinet] Vinc. q̄ nō eſt edificatiua proximi nec vtilis loquenti [ſ3 magis gratiarūactio] ſupple magꝪ nomineſ in voƀ [hoc aūt ſcitote intelligētes.] ſc3 ſcripturas diuinas. [ꝙ oīs fornicator]. i. luxurioſus cū ſoluta [aut imūdus] quocūꝙ alio modo luxurioſus [aut auarus]. i. vſurpās res alienas ⁊ nimis diligēs proprias [qꝺ eſt idoloꝝ ſeruit⁹] q2 cultū deo debitu3 offert auro ⁊ argento [nō habet hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei] Gor. i. i regno celoꝝ qꝺ ē dei ⁊ xp̄i q2 hō interior reficiſ i viſione diuinitatis: hō exterior viſione hūanitatis xp̄i [Nemo vos ſeducat] Vinc. i. ſeorſum a veritate doctrine xp̄i ducat [inanibus verƀ]. i. ꝑſuaſionib⁹ deceptorijs. [ꝑpter hoc em̄] q̄ dicta ſunt ꝓhibita [venit ira dei]. i. vindicta [in filios diffidētie]. i. i pctōres q̄ ꝺ ſalute ꝓpria diffidebāt [nolite ḡ effici ꝑticipes eoꝝ] imitādo [eratꝪ em̄ aliqn̄ tenebre] ly. i. inuoluti tenebriꝪ ignorātie tp̄e gētilitatis [nūc aūt]. i. poſt ꝯuerſionē vr̄am ad fidē xp̄i. [lux i dn̄o]. i. lucidi facti eſtiꝪ ꝑ donū gr̄e q̄ illuſtrat intellectū i fidē [vt filij lucꝪ ambulate] Ly. ꝓcedēdo ꝺ v̄tute i v̄tutē. [fructus em̄ lucꝪ]. i. ſctē vite. ſ. eſt [i oi bonitate] ſc3 cordiū. [⁊ iuſticia ⁊ veritate.]

Dn̄ica. iiij. in. xl. ad Galatƀ. iiij.

Scriptū ē q̄m abraham duos filios habuit: vnum de

ancilla:⁊ vnū de libera. Sed q̄ de ancilla: ſm carnem natus eſt. qui autē de libera ꝑ repromiſſionē: q̄ ſunt ꝑ allegoriam dicta. Hec eniꝫ ſunt duo teſtamēta. Unum q̄deꝫ in monte ſyna in ſeruituteꝫ generans que eſt agar. Syna em̄ mōs eſt in arabia q̄ cōiūctus eſt ei que nūc eſt hieruſalem:⁊ ſeruit cum filijs ſuis. Illa aūt que rurſuꝫ ē hieruſalem: libera eſt: q̄ eſt mater noſtra. Scriptū eſt em̄. Letare ſteril' que nō paris: erūpe ⁊ clama q̄ nō parturis: q2 multi filij deſerti magis ꝙ̄ eius que habet viruꝫ. Nos aūt fratres ſm Yſaac ꝓmiſſionis filij ſum⁹. Sꝫ quō tūc is q̄ ſm carnē nat⁹ fuerat: ꝑſequebaꝛ eū q̄ ſꝫ ſpm̄: ita ⁊ nunc: ſed quid dicit ſcriptura. Eijce ancillā ⁊ filiuꝫ eius. Nō em̄ heres erit fili⁹ ancille cuꝫ filio libere Itaqꝫ fratres nō ſum⁹ ancille filij: ſed libere: q̄ libertate xp̄s nos liberauit.

Poſtilla.

Scriptū eſt quoniā abrahā duos ⁊c̄. Ante initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſctūs paulus dicēs. Emulamī aūt in bono ſꝑ ⁊ nō tm̄ cū p̄ns ſum apud vos. Filioli mei q̄s iterū ꝑturio donec xp̄s reformeꝛ in vobis. Tūc poſt pauca ſequitur ep̄la hodierna. [Scriptū eſt: quoniā abrahā duos filios habuit] Ubi notādū ꝙ nos oēs filij dī ſum⁹ ꝑ creatiōem: ſꝫ nō oēs ꝑ gratiā. ⁊ q̄ hic in p̄ſenti fili⁹ dei ꝑ grām nō fuerit: in futuro fili⁹ glorie nō erit. Et ſic duplices filios habet de⁹. de q̄bus dr̄ in hodierna ep̄la ꝑ tipū filioꝝ abrahe cū dr̄: [Scriptū eſt] Gen. xxi. [Qm̄ abrahā duos filios habuit] iſmael ⁊ yſaac [vnū] .i. iſmael [d̄ ancilla] ſcꝫ agar que erat ancilla ſare vxoris abrahe [⁊ vnū de libera] id eſt de vxore ꝓpria ſcꝫ yſaac: quē ſara genuit [Sed is q̄ de ancilla] .i. iſmael [ſm carnē natus eſt] .i. ꝑ modū naturalē: ſicut alij hoies ⁊ ſine vlla ꝓmiſſionē nat⁹ eſt [q̄ autēꝫ de libera] .i. de vxore ꝓpria. ſ. yſaac [ꝑ repromiſſionē] ſcꝫ diuinā: q̄a ex ꝓmiſſione angeli ſara concepit: ⁊ cū miraculo: q̄a p̄r centuꝫ annoꝝ erat. ⁊ mater nonaginta ānoꝝ [q̄ ſunt ꝑ allegoriā dcā] .i. id eſt ꝑ ſenſum alterū ꝙ̄ videnꝛ verba ſonare q2 iam dicta debēt intelligi myſtice. q2 myſticū ſenſum habēt. Pro q̄ notādum ꝙ eſt quadruplex ſacre ſcripture ſenſus. Hiſtoric⁹ q̄n factū narratur Tropoloic⁹ cū ex his que facta ſunt: aliqua facienda oſtēdunꝛ. Allegoric⁹ cū ꝑ id q̄d factū eſt aliquid futurū intelligiꝛ. Anagogic⁹ ſm Aug. eſt ꝑ quē de ſupnis ⁊ eternis tractatur. Verſus. Litera geſta docet q̄d credis allegoria. Moralis quid agas quo tendis anagogia. [Hec em̄ ſūt] id eſt ſignificāt [duo teſtamēta] ſcꝫ vet⁹ ⁊ nouū. [Unū q̄dem datū] ſcꝫ vetus teſtamētum [i mōte ſyna] ſcꝫ ip̄i moyſi in duab⁹ tabulis lapideis. [in ſeruitutē generās] ſupple iudeos qui timore pene ⁊ ꝓmiſſione tp̄alium ſeruierunt ⁊ obedierunt deo: nō filialiter ſed ſeruiliter [que ē agar] id ē que ſignificaꝛ ꝑ agar ancillaꝫ [Syna enim mōs eſt in arabia] ſcꝫ minori: ſm haymonē qui ſua magnitudine diuerſas ꝓuincias tāgit. ⁊ ſui extremitate vicin⁹ eſt terre ꝓmiſſionis [q̄ cōiunctus eſt] .i. vicin⁹ eſt [ei] ſcꝫ terre ꝓmiſſiōis [que nūc eſt hieruſalem ⁊ ſeruit cum filijs ſuis] Lyra id eſt cū iudeis in ſeruitute leg. [Illa aūt hieruſalem] .i. eccl'ia de gētib⁹ cōgregata [q̄ ſurſuꝫ ē] q̄ ad affectiōem vel ſpem celeſtiū [libera ē] Vincenti⁹ .i. in libertate euāgelij poſita ē [q̄ eſt mater noſtra] ſcꝫ ſpūaliter nos generās ꝑ baptiſmum [de qua ſcriptū eſt] Eſa. liiij. [Letare ſterilis q̄ nō paris] Ly. .i. eccleſia gētiū de qua venit chriſtianitas q̄ erat ſterilis ab opib⁹ bonis ante aduentū chriſti [erūpe] ſcꝫ q̄tū ad gaudiū intrinſecum [⁊ clama] q̄tū ad gaudiū extrinſecū [que n̄ parturis] Hor. .i. ad generandū filios chriſto nō conaris [q̄a multi filij deſerte] id eſt de ſeruitute gentilitatis ad chriſtū cōuerſe q̄ ante erat deſerta a deo ꝓpter eius idolatriā [mag ꝙ̄ eius q̄ habet virū] .i. ſynagoge que in monte ſyna deſponſata fuit deo in ſuſceptiōe legis. quia ſicut mulier regiꝛ a viro: ſic ⁊ iudei in veteri teſtamento regebantur per legem moyſi [Nos aūt fratres] ſcꝫ chriſtiani [ſm iſaac] .i. ad ſimilitudinē ei⁹ [promiſſionis filij ſum⁹] ſcꝫ geniti per gratiā in baptiſmo [ſed quō] .i. quē admodū [tūc is] .i. iſmael [q̄ ſm carnē] ſcꝫ [nat⁹ fuerat ꝑſequebaꝛ eum q̄ ſm ſpm̄] .i. yſaac q̄ ſm ꝓmiſſionē. ſcꝫ ſpūſancti ex matre ſterili natus ē [ita ⁊ nūc] .i. in preſenti

mali perſequētur bonos[Sꝫ quid dicit ſcriptura]
Gen̄.xxi.[Eijce ancillam].i.ſynagogā[τ filium
eius].i.quelibet de ſynagoga.Go.i.ad litteraꝫ.
Cum enī vidiſſet ſara iſmael ludētē cū filio ſuo
yſaac:τ nō placuiſſet ei ludus iſte.dixit abrahe.
[Eijce ancillam τ filiū ei⁹]q̄ ammonit⁹ a domi-
no acqeuit ei:τ eiecit agar τ iſmael:p qd̓ figura
tum fuit ꝙ ſynagoga cū cerimonialib⁹ τ obſer-
uatiōibus ſuis a ꝯſortio fideliū erat in aduentu
chriſti abijcienda[Non enī heres erit filius an-
cille]Go.i.iudeus filius ſynagoge[cū filio libe
re].i.cū chriſtiano filio eccleſie.Jn bonis enī tē-
poralib⁹ permixti ſunt mali cū bonis.imo quan-
doqꝫ mali plus habēt de tpalib⁹:ſed in heredita
te ſoli boni participāt.Unde abrahā filijs cōcu
binarū largit⁹ eſt munera:ſed yſaac ſeruauit he
reditatē.Gen̄.xxv.[Itaqꝫ fratres nō ſum⁹ ancil
le filij]Go.i.ſynagoge vt ſeruiam⁹ legi τ ſerui-
tuti legaliū ſubiecti[ſed libere].i.eccleſie militā-
tis[qua libertate]ſcꝫ a ſeruitute legis[chriſtus
nos liberauit]Ly.q̄ per ſuam benedictā paſſio-
nem legalia euacuauit.

Dn̄ica in paſſione domini ad Heb.ix.

Fratres Chriſt⁹ aſſiſtēs
pontifex futurorum bo-
norū perampli⁹ τ perfe-
ctius tabernaculum non manufa
ctum:id eſt non huius creationis
Neqꝫ per ſanguinem hyrcorū aut
vitulorum:ſed per proprium ſang
uinē introiuit ſemel ī ſancta:eter-
na redemptione īuēta.Si enim
ſanguis hyrcorum aut thauroꝝ
τ cinis vituli aſperſus:īquinatos
ſanctificat ad emundationem car
nis:quanto magis ſanguis chriſti
qui per ſpiritum ſanctum ſemetip
ſuꝫ obtulit immaculatū deo:emū
dauit conſcientiā noſtram ab ope
ribus mortuis ad ſeruiēduꝫ deo
viuenti.Et ideo noui teſtamenti
mediator eſt:vt morte intercedē
te in redemptiōem earum preuari
cationū q̄ erāt ſub priori teſtamē-
to:repromiſſionem accipiāt:q̄ vo-
cati ſunt eterne hereditatꝭ in chri-
ſto ieſu domino noſtro.

Poſtilla.

Fratres.Chriſtus aſſiſtēs pō-
tifex τc.Ante initiuꝫ illius epiſtole ſcribit ſanct⁹
Paul⁹ dicēs.ꝙ erat in veteri teſtamēto taberna
culum factū pmū.in quo erāt candelabra τ men
ſa τ propoſitio panū:qd̓ d̓:ſancta.Poſt ſecūdū
tabernaculū qd̓ dicitur ſancta ſanctoꝝ:aureū ha
bens thuribulū:τ archam teſtamēti circūtectaꝫ
ex omī parte auro.in quo erat vrna aurea τ man
na τ vga aaron que fronduit:τ tabule teſtamē-
ti.Jn priori quidē tabernaculo ſemper introibāt
ſacerdotes ſacrificiorum officia conſummantes
Jn ſecundo autem ſemel in anno ſolus pōtifex
non ſine ſanguine quē offerret pro ſua τ populi
ignorantia.Que parabola eſt temporis inſtantꝭ
Tunc poſtmodum ſequitur epiſtola hodierna.
in qua agiť de chriſti ſanguinis aſperſione τ ſue
morꝭ paſſione.Et oſtēdit Paul⁹ efficaciā domi
nice paſſionis in redemptione humani generis
dicens[Chriſtus aſſiſtēs]ſcꝫ deo patri ad inter
pellandum pro nobis.Unde.i.Joh.ij.Aduoca
tum habemus apud patrē chriſtum Jeſum qui
eſt propitiatio ꝑ peccatis noſtris[pontifex]gʓ
ra:ad hoſtiā pro nobis offerendam τ dator[fu-
turorum bonoꝝ]ſcꝫ gratie τ glorie.ps.lxxxiij.
Gratiam τ gloriam dabit dominus.Jſte introi
uit tabernaculum id eſt celum[peramplius]id ē
valde amplum quia plures capit:ſcꝫ omēs ſan-
ctos[τ perfectius tabernaculuꝫ]Lyra.ꝙ fuit ta
bernaculum moyſi.quia fuit mobile τ portabile
de loco ad locum.Jllud autem eſt immobile τ
eternum[non manufactum id eſt nō huius cre-
ationis]id eſt humane factionis:ſed opere diui
no creatum eſt celum[Neqꝫ per ſanguinem hyr
corum aut vitulorum]ſicut intrabat pontifex ve-
teris teſtamēti[ſed per propriuꝫ ſanguinē]quē
ꝑ nob̄ effudit[itroiuit]in aſcēſione[ſemel ī ſan
cta]id eſt in celum[eterna redemptione inuēta]
Vincen̄.que nō poterat inuenire in veteri teſta
mento[Si enim ſanguis hyrcorum aut thauro
rum τ cinis vituli]mixtus aqua[aſperſus]q̄ ſig
nificabat futuram paſſionē chriſti[inquinatos
ſanctificat ad emundationem carnis]ſm legem
omnis anima que tetigerat morticinium immū
da erat ſeptem diebus:ita vt non liceret ei ingre

di tabernaculum. Per aſperſionem enim aque
expiationis mundabatur quo ad emundationē
carnis. quia animā emundare non poterat [quā
to magis ſanguis chriſti qui per ſpiritūſanctū]
ſupple iubentem [ſemetipſum obtulit] volunta-
rie [immaculatum] id eſt abſq; omī peccato [deo
patri emundauit] id eſt perfecte mundauit [con
ſcientiam noſtram] id eſt non ſolum carnem ſed
etiam animā [ab operibus mortuis] Vincen̄. id
eſt a peccatis mortalibus que dicuntur opa mor
tua. quia auferunt vitam gratie ⁊ faciunt obno-
xiū mortꝭ eterne [ad ſeruiēdū deo viuēti] .i. ſim⁹ ap
ti ⁊ idonei ſeruitores dei viuētis [⁊ idō noui teſti
mediator eſt] inter deū ⁊ hoiem [vt morte īterce
dente] Lyra. id eſt chriſti morte interueniente ꝑ
quam nouum teſtamentū eſt confirmatū. quia
paſſio chriſti fuit noui teſtamenti confirmatio [i
redemptionem earum preuaricationum] id eſt
tranſgreſſionum [que erant ſub priori teſtamen
to] id eſt in veteri teſtamento: quas preuaricatio
nes vetus teſtamentum auferre non poterat ſed
per chriſti mortem ſunt ablate [repromiſſionem
accipiant eterne hereditatis] id eſt eternam he-
reditatem ſepe promiſſam accipiant per efficaci
am paſſionis chriſti [qui vocati ſunt] Vincent.
id eſt qui predeſtinati ſunt ad eternam vitam: in
chriſto ieſu domino noſtro.

Dominica in ramis palmarū ad Phil. ij.

Hoc enim ſentite in vo-
bis quod ⁊ in chriſto ie-
ſu. Qui cū in forma di
eſſet: non rapinam arbitratus eſt
eſſe ſe equalem deo: ſed ſemetipm
exinaniuit formam ſerui accipiēs
in ſimilitudinem hominum fact⁹:
⁊ habitu inuētus vt homo. Humi-
liauit ſemetipſum factus obediēs
vſq; ad mortem. mortem autē cru
cis. Propter quod ⁊ deus exalta-
uit illum ⁊ donauit illi nomen qd
eſt ſuper omne nomen vt in nomi
ne ieſu omne genu flectatur: cele-
ſtium: terreſtrium: ⁊ infernorum.
Et omnis lingua confiteatur: q
dominus ieſus chriſtus in gloria
eſt dei patris.

Poſtilla.

Hoc enim ſentite in vobis ⁊c.

Ante initiū illius epiſtole ſcribit ſanctus paul⁹
dicēs. Implete gaudiū meū vt idē ſapiatꝭ: ean-
dē charitatē habētes. nihil ꝑ cōtentionē agētes
neq; per inanē gl'iam: ſed in hūilitate ſupiores
ſibiinuicē arbitrātes. Tūc ſeq̄tur ep'la hodierna
[Hoc eīm ſentite in vobis qd ⁊ in xp̄o ieſu] Vbi
ſciendū ꝙ ſequēs ſeptimana maior vocatꝰ eo ꝙ
maius ⁊ plixius habet officiū ⁊ ꝑ hoc nobis da
tur ītelligi ꝙ iſto ſacratiſſimo tp̄e magis ꝙ alijs
tpib⁹ deo ſeruire debem⁹. Itē dr̄ ſancta: quoniā
in ea impij iuſtificātur: q̄a in ea penitētes abſol-
uūtur: ⁊ eccleſie recōciliātur. Item dicitur peno-
ſa. quia domin⁹ noſter Jeſus chriſtus i ea labo-
rauit: ⁊ penas pro nobis ſuſtinuit: ⁊ nos ꝑ ſuā
amarā paſſionem redemit. Idcirco ap'ls Pau-
lus in hac ep'la hortatꝰ nos ad xp̄i imitationē: di-
cens. [Fratres. hoc eīm ſentite] Cor. i. experimē
to agnoſcite [i vob] ſcz mēbris: q̄a mēbra debēt
ſentire dolorē capitis [qd ⁊ in chriſto ieſu] ſup-
ple qui fuit humilis. quā humilitatē habere de-
betis interius in corde: ⁊ nō ſolū exterius ſicut
hypocrite [Qui] ſcz xp̄s [cū in forma dei eſſet].
id eſt vn⁹ in eēntia cū deo patre [nō rapinā arbi
tratus eſt] dicēdo [eſſe ſe equalem deo] ſcz patri
ſm diuinā naturā: ſicut angel⁹ lucifer ⁊ pmi pa-
rētes. qui ſm Aug. voluerunt rapere diuinitatē:
⁊ perdiderūt felicitatē [ſed ſemetipz exinaniuit]
id eſt maxime humiliauit [formā ſerui accipiēs]
Vincen̄. id eſt in humanitatem aſſumēs in qua
nobis ſeruiret [in ſimilitudinē hominū factus]
ſcz paſſibilis ⁊ mortalis ſimilis alijs hoibus: ⁊
alios defectus nature hūane aſſumēdo [⁊ habi
tu] .i. in cōuerſatione [inuentus] ſcz ē [vt homo]
q: inter hoies duxit vitā cōmunē. Luc. vij. Venit
fili⁹ hois manducās ⁊ bibēs [humiliauit ſemet
ipm] Ly. ad dandū nobis exēplū [factus obedi
ens] ſcz deo patri [vſq; ad mortē: mortē āt cruc]
Glo. q̄ erat pēa latronū. Sap. ij. Morte turpiſſi
ma ꝯdēnem⁹ eū [Proptꝰ qd ⁊ de⁹] ſcz patꝰ [exal-
tauit illum] Ly. in ſua reſurrectione ⁊ aſcenſiōe
chriſtus gloriam ſui corporis ⁊ eius exaltatiōez
ad celos meruit ꝑ ſuam paſſionem [⁊ donauit il
li nomen qd eſt ſuper omne nomē] Glo. hoc no
men ſcz deus vt ſcz ille qui eſt homo dicatꝰ de⁹ ⁊
veraciter ſit [vt in nomine Jeſu omne genu fle-
ctatur. celeſtium. terreſtrium. ⁊ infernorum] Ly.

id eſt vt oēs exhibeant ſibi reuerētiā. angeli. homines. ⁊ demones [Et om̄is lingua ꝯfiteat̃] ſcʒ corpalis ⁊ ſpūalis. i. hūana ⁊ angelica [q: dominus noſter Jeſus xp̄s in gloria ē dei patris] Lyra. q: ſm deitatē ē vna gl'ia patris ⁊ filij.

In die paſche. i. Corinth. v.

Xpurgate vet⁹ fermētū vt ſitis noua conſperſio ſicut eſtis azimi. Etenim paſcha noſtrum imolat⁹ eſt chriſt⁹ Itaqꝫ epulemur: nō in fermento veteri neqꝫ in fermento malicie ⁊ nequitie: ſed in azimis ſinceritat̃ ⁊ veritatis. Poſtilla.

Expurgate vetus fermentum vt ſitis ⁊c. Ante initiū ep'le ſcribit ſanctus Paulus dicēs. Neſcitis quia modicū fermentū totam maſſam corrumpit. Tunc ſequitur ep'la hodierna. Ubi notandū ꝙ hoc tpe xp̄s tranſiuit a mortalitate ad imortalitatē: ad quā etiam in generali facit nos tranſire qui paſcha digne celebramus ⁊ digne cōmunicam⁹. Et ad hoc monet nos apoſtol⁹ in p̄nti ep'la, dicēs [Expurgate vet⁹ fermentum] .i. corruptiōem cuiuſlibet peccati mortalis. Sciendum ꝙ per fermētum hic ap'ls intelligit peccatum: q̇a ſicut fermentū corpale ſi diu manz in maſſa anteq̄ ex eo fiat panis totam maſſam corrumpit ⁊ imutat: facitqꝫ ipam acidam. ſic ipʒ peccatum totam maſſam generis humani corrūpit in tranſgreſſione primi hominis: ⁊ adhuc immutat hominē ⁊ opera. Et vocat̃ pctm̄ hic vet⁹ fermentum. q̇a facit homines fieri ſil'es Ade: facitqꝫ nos diſſimiles ieſu chriſto: cui⁹ vita erat in nouitate ſanctitat̄ ⁊ veritatis ⁊ grē. [vt ſitis] id eſt eē poſſitis [noua cōſperſio] .i. mūda farina ⁊ alba aqua grē conglutinata. Eſt aūt ꝯſperſio farina per aquā conglutinata ſine fermēto: ⁊ ſignificat chriſtifideles aqua baptiſmat̄ ablutos i caritate conglutinatos noua conſperſio [ſicut eſtis azimi] .i. ſicut fuiſtis in baptiſmo ſine fermento peccati puri effecti ſic maneatis. q̄ſi diceret: vos tenemini ad hoc. q̇a facti eſtis azimi. i. puri in baptiſmo [Etem̄] .i. ꝓpterea xp̄us qui eſt [paſcha noſtrum] id eſt verus agnus paſchalis [immolatus eſt] ſupple in cruce corporaliter: ⁊ in altari ſacramentaliter [Itaqꝫ] id eſt preterea [epulemur] .i. māducem⁹ cibum iſtū [nō in fermēto veteri] Uincen. i. in conſciētia alicui⁹ peccati mortalis [neqꝫ in fermēto malicie ⁊ nequitie] Tho. malicia dicit̃ peccatum qđ quis cōmittit in aliū nequitia in ſemetipſum [ſed in azimis] Gorra. id eſt in puritate [ſinceritatis] ſcʒ ad deum [⁊ veritatis] ad ꝓximū.

Feria ſecunda paſche. Actuū. x.

Tās petr⁹ in medio plebis dixit. Uiri fratres: vos ſcit̄ ꝙ factum ē verbum ꝑ vniuerſam iudeam. Incipiens em̄ a galilea, poſt baptiſmum ꝙ predicauit Johānes Jeſum a nazareth: quō vnxit eum de⁹ ſpiritu ſancto ⁊ virtute qui pertrāſiuit benefaciēdo: ⁊ ſanando om̄es oppreſſos a diabolo: quoniā de⁹ erat cum illo. Et nos teſtes ſum⁹ omniū que fecit in regione iudeorum ⁊ hieruſalem: quem occiderunt ſuſpēdētes in ligno. hunc de⁹ ſuſcitauit tertia die. Et dedit eum manifeſtum fieri non om̄i populo: ſʒ teſtib⁹ preordinat̄ a deo: nobis: q̇ manducauim⁹ ⁊ bibim⁹ cum illo: poſtq̄ reſurrexit a mortuis. Et p̄cepit nobis predicare populo: ⁊ teſtificari quia ipſe ē qui conſtitu⁹ ē a deo iudex viuorū ⁊ mortuorum. Huic om̄es prophete teſtimoniū perhibent: remiſſionē peccatorum accipe per nomen eius: om̄es qui credunt in eum. Poſtilla.

Stans petrus i medio plebis. ⁊c. Ante initium illius epiſtole ſcribit ſanct⁹ Lucas ꝙ ſanctus petrus ap'ls dixit. In veritate cōperi: quoniā nō eſt perſonarū acceptor de⁹. ſed i omni gente qui timet eum ⁊ operatur iuſticiam accept⁹ eſt illi. Tunc ſequitur p̄ns epiſtola. [In

diebus ill'. Stãs Petrus in medio plebis dixit.
Uiri fratres: vos ſcitis] lyra. q̇a inter iudeos ha
bitaſtis [ꝙ factū eſt verbū] Uinc. i. res ꝑverbuʒ
ſignata [ꝑ vniuerſam iudeam. Incipiens eñ a
galilea] ibi incepit ieſus predicare. vt habet Lu
ce. iiij. [poſt baptiſmū] q̇a ante nõ legit publice
predicaſſe [ꝙ predicauit Johãnes ieſum a naza
reth] id eſt qđ myſteriū chriſti venturi Jobes pre
dicauit: vt patet in euãgelijs [quõ vnxit eū de⁹].
ſcʒ ieſum in humana natura [ſpūſancto]. i. ple
nitudine gratie [τ virtute] in opatione miraculo
rum [q̇ pertrãſiuit benefaciẽdo] q̃tum ad infor
matiõem populi [τ ſanando] mẽte τ opere [om
nes oppreſſos a diabolo: quoniã deus erat cum
illo] ꝑ plenitudinem gratie [Et nos teſtes ſum⁹
omniū que fecit in regiõe iudeoꝝ τ hieruſalem:
quē occiderūt ſuſpẽdentes in ligno. hūc deus ſu
ſcitauit tertia die. τ dedit eum manifeſtum fieri]
Lyra. per multa argumẽta reſurrectiõem ſuã de
clarando [nõ om̃i populo: ſed teſtib⁹ preordinatis
a deo] Lyra. reſurrectio chriſti ꝑmo manifeſtata
eſt apoſtolis τ exiſtẽtib⁹ cum ipis: ꝑ quos poſt
modū alijs manifeſtata eſt [nobis q̇ mãducaui
mus τ bibim⁹ cum illo] ad declarandū veritatẽ
ſue reſurrectiõis [poſtq̃ reſurrexit a mortuis τ p̄
cepit nobis predicare populo τ teſtificari q̇a ipe
eſt q̇ cõſtitut⁹ eſt a deo] ſcʒ patre [iudex viuoꝝ]
ſcʒ q̇ viuūt vita gratie [τ mortuoꝝ]. i. iniquorum
qui mortui ſunt morte culpe. Propter qđ dicitur
Joh. vi. Pater om̃e iudiciū dedit filio [Huic om
nes ꝓphete teſtimoniū perhibẽt] quaſi diceret.
Nos ſoli nõ ſumus teſtes eius: ſed etiã prophe
te antiq̇ diuinitus inſpirati q̇ prophetauerūt de
chriſto [remiſſionẽ peccatorum accipere per no
mẽ eius] Johel. ij. Quicūq; inuocauerit nomẽ
domini ſalu⁹ erit [om̃es qui credunt in euʒ] glo.
ordi. fide cum operib⁹.

Feria. iij. paſce. Act. xiij.

Urgens paul⁹: τ manu
ſilentium indicẽs ait. vi
ri fratres. filij generis a
braham τ qui in vob̃ timẽt deum:
vob̃ verbum ſalutꝭ hui⁹ miſſum ē.
Qui enim habitant hieruſalem: τ
principes ei⁹ ignorantes Jeſum
τ voces prophetaruʒ que per om
ne ſabbatum leguntur iudicantes
impleuerunt. Et nullam cauſam
mortꝭ inueniẽtes in eo: petierunt
a pylato vt interficerẽt eum. Cū
q; conſūmaſſent omnia que đ eo
ſcripta erant: deponẽtes eum đ li
gno poſuerunt i monumẽto De⁹
vero ſuſcitauit eum a mortuis ter
tia die: qui viſus ē per dies m̃ltos
his qui ſimul aſcẽderant cuʒ eo đ
galilea in hieruſalem: qui vſq; nūc
ſunt teſtes ei⁹ ad plebem. Et nos
vob̃ annūciam⁹ eam que ad p̄res
noſtros repromiſſio facta eſt: quo
niam hanc deus adimpleuit filijs
veſtris: reſuſcitans Jeſum chriſtū
dn̄m noſtrū. Poſtilla.

Surgens paulus τ manu ſilen
tium indicens. Ante initium illius epiſtole ſcri
bit ſanctus Lucas ꝙ ſanct⁹ Paul⁹ dixit iudeis
quomodo olim filij iſrahel poſtulauerūt ſibi re
gem: τ dedit ill' deus ſaul filium Cis. virum đ tri
bu beniamin annis. xl. Et poſt hunc dedit ill' da
uid regem: de cuius ſemine natus eſt Chriſt⁹ ſal
uator predicante Johãne ante faciem aduẽtus
eius baptiſmū penitẽtie om̃i populo iſrahel. Cū
aūt impleret Johãnes curſum ſuū dicebat. queʒ
me arbitramini eſſe non ſum ego. ſed ecce venit
poſt me cuius nõ ſum dignus calciamẽta pedū
ſoluere. Tunc ſeq̇tur epiſtola p̄ns [In diebus il
lis. Surgens Paulus τ manu ſilentium indi
cens] Lyra. vt melius a tanta multitudine audi
retur [ait. Uiri fratres filij generis abrahaʒ τ q̄
in vobis timẽt deum vobis verbum] ſcʒ incarna
tum [ſalutis huius miſſum eſt] ſcʒ principaliter.
tum q̇a ieſus chriſtus iudeis in propria perſona
predicauit. tum quia in medio iudee ſcʒ in hieru
ſalem operatus eſt ſalutem [Qui eñ habitant
hieruſalem] Lyra q̃tum ad vulgares [τ princi
pes eius] q̃tum ad maiores [ignorantes ieſuʒ]
ſcʒ eſſe chriſtum verum deum τ ſaluatorem ho
minū: [τ voces ꝓphetarū que per om̃e ſabbatū
legūt iudicãtes] ſcʒ ieſū morte eſſe dignū [ipleue
runt] ꝓphetias predictas de eius paſſione: ſcđʒ

qͦ dicitur Yſa.liij. Tanꝗ ouis ad occiſionē ducetur. Item Jeremie.xi. Ego quaſi agnus manſuetus qui portatur ad victimā[Et nullā cauſā mortis inueniētes in eo]ſicut patet ex euāgelio ⁊ pylati teſtimonio[petierūt a pylato vt interficerent eū]per milites ipſius. Et licet p̄mo reſtiterit: tamen finaliter petitioni eoꝝ acquieuit iudeorum fauore ⁊ ceſaris timore[Cumq; conſūmaſſent oīa que de eo ſcripta erant]ſcȝ ipſi peruerſi iudei[deponētes eum de ligno]ſcȝ ipi boni iudei: ioſeph de aramathia ⁊ nicodem⁹]poſuerunt eum in monumento[Deus vero] ſcȝ pater[ſuſcitauit eum]ſcȝ hominem chriſtum[a mortuis tertia die q̇ viſus eſt]viuens[per dies multos] id ē quadraginta[his]id eſt apoſtolꝪ[qui ſimul aſcēderant cū eo de galilea in hieruſalē qui vſq; nūc ſunt teſtes eius ad plebē[p̄ opatiōem miraculorum in nomine ipſius[⁊ nos vobis annūciam⁹ eam que ad patres noſtros repromiſſio facta ē] ſcȝ de chriſti incarnatione ⁊ paſſione ⁊ ei⁹ reſurrectione[quoniā hanc deus adimpleuit filijs veſtris: reſuſcitās Jeſum chriſtū dn̄m noſtrū]

Feria.iiij.paſce.Actuū.iij.

Periēs Petr⁹ os ſuum dixit. Viri iſrahelite ⁊ q̇ timetꝭ deum audite. de⁹ abraham ⁊ de⁹ yſaac ⁊ de⁹ iacob: de⁹ patrum noſtrorū glorificauit filium ſuum ieſum: quē vos quidē tradidiſtis: ⁊ negaſtꝭ ante faciē pylati iudicāte illo dimitti. Vos autē ſanctum ⁊ iuſtum negaſtis: ⁊ petiſtis virum homicidaȝ donare vobis. auctorē v̄o interfeciſtꝭ quē de⁹ ſuſcitauit a mortuis: cui⁹ nos teſtes ſum⁹. Et nūc fratres ſcio q̇a per ignorantiam feciſtꝭ ſicut ⁊ p̄ncipes veſtri. De⁹ autē qui prenunciauit per os oīm prophetarū pati chriſtum ſuuȝ impleuit ſic. penitemini igitur ⁊ conuertimini: vt deleantur peccata veſtra.

Poſtilla

Aperiens petr⁹ os ſuum dixit. Viri ⁊c. Ante initium illius epiſtole ſcribit ſanctus Lucas in eodem cap̄. q̄ ſanctus Petr⁹ dixit ad quēdam virum claudum ex vtero mr̄is ſue Argentum ⁊ aurum nō eſt mihi qͦ aūt habeo h̄ tibi do. Jn nomine ieſu nazareni ſurge ⁊ ambula qui ſtatim ſurrexit ⁊ ambulauit. Et oīs populus ammirabatur in eo qͦ cōtigerat illi. Tūc ſtatim ſeq̇tur epiſtola hodierna.[Jn diebus illꝪ aperiens petrus os ſuum dixit. Viri iſrahelite ⁊ qui timetis deuȝ audite. deus abraham ⁊ deus yſaac ⁊ deus iacob]Lyra. vtitur hoc mō loquendi. quia cōmunis erat apud iudeos in aſſertionibus veritatis taliter iurare[deus patrū nr̄oruȝ] qui eſt oīpotens[glorificauit filiū ſuum] ieſū] eum reſuſcitando ⁊ ad ſuam dexteram collocando[quē vos quidem tradidiſtis]ſcȝ pylato ad interficiendum[⁊ negaſtis ante faciem pylati]dicendo non habemus regem niſi ceſarem[iudicante illo]ſcȝ pylato[dimitti]ſupple debere Jeſum ſicut innocētem. Joh.xix.[Vos autem ſanctum ⁊ iuſtum negaſtis ⁊ petiſtis virum homicidam donari vobis]ſcȝ barraban qui propter ſeditiōem ⁊ homicidiū miſſus erat in carcerē[auctorem vero vite]ſcȝ ſp̄ūalis ⁊ corp̄alis [interfeciſtis]in humanitate aſſumpta[quē deus ſuſcitauit a mortuis]per ſuā oīpotentiā[cuius nos teſtes ſum⁹]q̇a comedim⁹ ⁊ bibim⁹ cuȝ eo poſt reſurrectiōem ſuam[Et nunc fratres]Ly. dulcit eos alloquitur: vt verbum eius magis recipiat.[ſcio q̇a p̄ ignorantiam feciſtis ſicut ⁊ p̄ncipes veſtri]Ly. alia tamen fuit ignorātia hic ⁊ ibi. nā p̄ncipes qui erant litterati per ſcripturas que p̄dicte erant de chriſto per eius opera primo cognouerunt de ieſu nazareno q̄ erat chriſtus i lege ⁊ prophetis promiſſus. Sed quia cepit predicare contra vicia eoꝝ publice: conceperunt ꝯtra eum inuidiam ⁊ odium. ⁊ ſic in eis fuit ſubuerſa dicta noticia. quia corruptio affectionis corrumpit iudicium rationis. ⁊ in augmentum ſue malicie deceperunt populum ſimplicē. inducentes eum ad petendum mortē chriſti. vt habet Mat.xxvij. Principes autem ſacerdotuȝ ⁊ ſeniores p̄ſuaſerunt populis vt peterent barrabam. Jeſuȝ vero perderent. Et ſic patet q̄ ignorātia p̄ncipū fuit multo grauior q̄ populoꝝ[Deus autē qui p̄nunciauit per os omnium prophetarū]Glo. or. vno ore locuti ſunt oēs p̄phete de chriſto[pati chriſtum ſuum ſic impleuit. Penitemini igit̄] quia feciſtis per ignorantiam[⁊ conuertimini]

de mal'vrīs[vt deleantur petā veſtra].

Dominica pma poſt paſca.i.Jobis.v.

Omne quod natū eſt ex deo vincit mundum. et hec eſt victoria que vincit mundū fides noſtra quis eſt autem qui vincit mundū niſi qui credit quoniam ieſus ē filius dei. Hic eſt q̄ venit per aquā ⁊ ſanguinem Jeſus chriſtus. Nō in aqua ſolum: ſed in aqua ⁊ ſanguine. ⁊ ſpiritus eſt qui teſtificatur quoniam chriſtus eſt veritas quia tres ſunt qui teſtimonium dāt in celo: pater: verbum: ⁊ ſpiritusſanctus ⁊ hi tres vnum ſunt. Et tres ſunt qui teſtimonium dant in terra ſpiritus. aqua: ⁊ ſanguis. Si teſtimonium hominum accipimus: teſtimonium dei maius eſt: quoniam hoc eſt teſtimonium dei quod maius eſt. quia teſtificatus eſt de filio ſuo. qui credit in filiū dei: habet teſtimonium dei patris in ſe.

Poſtilla

Omne quod natum eſt ex deo vincit ⁊c. Ante initium illius epiſtole ſcribit ſanctus Johannes dicens. Hec eſt enim charitas dei vt mandata eius cuſtodiamus. Et mandata eius grauia non ſunt. Tunc ſequitur epiſtola pſens [Omne quod natum eſt ex deo ⁊c]. In illa epiſtola ſanctus Johannes cōmendat fidem catholicam. quia nihil ea potentius. nec nobilius nec vtilius. nec verius: nec certius. ſicut patet in tex. ⁊ glo. preſentis epiſtole. Unde dicit [Omne quod natum eſt ex deo] Uincenti⁹ ſpirituali generatione. Hec autem ſpiritualis natiuitas fit per duo. Primo baptiſmali lauacro. Secundo ſpirituali remedio [vincit mundum] Lyra temptationes ⁊ perſecutiones mundi [Et hec eſt victoria que vincit mundum] Uincentius. q̄ temptatio humana ſuperatur [fides noſtra] Per fidem enim habitat chriſtus in cordibus fidelium in quo eſt victoria [Quis eſt autē qui vincit mūdum niſi qui credit quoniam Jeſus ē filius dei] ſcilicet naturalis ⁊ eiuſdem nature cum eo [hic eſt qui venit] ſupple ad ſaluandum homines [p aquam] baptiſmi [⁊ ſanguinem] paſſionis ⁊ redemptionis [Jeſus chriſtus. Nō in aqua ſolū]. Uincen. id eſt non ſolum ſanctificauit aquā baptiſmi. [ſed in aqua ⁊ ſanguine] que fluxerunt de latere in cruce dedit virtutem etiam ceteris ſacramentis Jobis. xix. Unus militum lancea latus eius perforauit: ⁊ continuo exiuit ſanguis ⁊ aqua [Et ſpiritusſanctus eſt qui teſtificatur] id eſt teſtimonium dedit. [quoniam Chriſtus ē veritas] id ē verus deus ⁊ verus homo [quia tres ſunt qui teſtimonium dant in celo] Uincen. De diuinitate chriſti [pater. vbū. ⁊ ſpiritusſanctus] Pater in baptiſmo chriſti dedit teſtimonium de deitate Chriſti: vbi vox patris audita eſt. Hic eſt filius meus dilectus. Mathei. iij. Item in monte tranſfigurationis quando iterum vox patris audita eſt. Hic eſt filius meus dilectus Math. xvij. Similiter verbum vnitum carni in vtero virginis teſtimonium dedit ſue deitatis. Primo naſcendo de virgine ſine corruptione virginis. Secundo humanitate multa miracula faciendo que ſoli deo competebant. Similiter ſpiritusſāctus teſtimonium dedit de deitate chriſti in baptiſmo: quando in ſpecie columbe ſuper eum deſcendit [Et hi tres vnum ſunt] quantū ad eſſentie vnitatem [Et tres ſunt qui teſtimonium dāt in terra] ſupple de humanitate chriſti: que de terra formata eſt ſm carnem [ſpiritus] id eſt anima quam emiſit in cruce [aqua ⁊ ſanguis] que fluxerunt de latere eius pendentis in cruce [Si teſtimonium hominum accipimus] Lyra. tanquā ſufficiens in rebus humanis. Unde de hoc habetur Deutero. xix. In ore duorum vel trium teſtium ſtabit omne verbum [teſtimonium dei]. ſ. patris [maius eſt. quoniā hoc ē teſtimoniū dei: quod maius eſt. quia teſtificatus ē de filio ſuo] ſcilicet in baptiſmo ⁊ tranſfiguratione: ſicut iā dictum eſt [Qui credit in filium dei habet teſtimonium dei patris in ſe] quod verum teſtificat⁹ ſit de filio ſuo.

Dominica ſecūda poſt feſtū paſce. i. Pet. ij.

Hriſt⁹ paſſus ē pro nob
vob relinquēs exēplum
vt ſequamini veſtigia ei⁹
qui pctm̄ non fecit: nec inuēt⁹ eſt
dol⁹ in ore ei⁹. Qui cum maledi-
cereť: non maledicebat. cum pate
retur nō cōminabatur. Tradebat
aūt iudicāti ſe iniuſte: qui peccata
noſtra ipe ꝑtulit in corpore ſuo ſu
per lignū: vt peccatꝭ mortui iuſti-
cie viuam⁹: cui⁹ liuore ſanati eſtis
Eratꝭ em̄ ſicut oues errātes: ſꝫ cō
uerſi eſtꝭ nūc ad paſtorē ⁊ epm̄ aīa
rum vr̄arum. Poſtilla.

Chriſtus paſſus eſt pro nobis.
⁊c. Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſctūs Petrus: di
cens. Serui ſubditi eſtote in om̄i timore dn̄is ve
ſtris. nō tm̄ bonis ⁊ modeſtis ſed etiam diſcolis
Hec eſt em̄ gratia dei in xp̄o ieſu. Tunc ſeq̄tur p̄
ſens epl'a in qua ſctūs petr⁹ ꝓponit nobis chri
ſti paſſionē: q̄a iā paſcali tp̄e pl⁹ ſeuit hoſtis no-
ſter diabol⁹ ꝯtra nos: vt nos ecōuerſo in ſuaꝫ re-
digat ptātem. ſ paſſio chriſti eſt ſcutū ꝯtra om̄ia
temptamēta vicioꝝ. Armamur aūt per xp̄i paſſi-
onē cōtra ſuperbiā. q̄a xp̄s humilis ⁊ abiect⁹: nu
dus ⁊ nouiſſim⁹ viroꝝ in cruce pepēdit. Itē con
tra auaritiā. q̄a tantū ꝓpriū nō habuit vbi caput
ſuū reclinaret. Math. viij. Itē cōtra gulaꝫ: quia
aceto ⁊ felle potatus. Contra luxuriā. q̄a flagel-
latus eſt ⁊ cum ſpinis coronatus. Iteꝫ cōtra ac
cidiam. q̄a exultauit vt gigas ad currendam viā
p̄s. xviij. ſcꝫ paſſionis. Item cōtra irain quia ma
le eum tractātibus nō cōminabatur. Itē contra
inuidiam: quia pro ſuis crucifixorib⁹ orauit. Vn
de epl'a ⁊ euangeliū concordāt: q̄a euangeliū lo-
quitur de bono paſtore. Similiter epiſtola dicit
quō chriſt⁹ ꝑ ouib⁹ ſuis mortu⁹ eſt. Unde petr⁹
aplus dicit in vbis premiſſis [Chriſtus paſſus
eſt ꝑ nobis] Vinc. i. penam mortis eterne hūa-
no generi debitam exoluit per ſuam paſſionem.
[vobis relinquēs exemplum] qꝺ ſemꝑ attende-
re ⁊ aſpicere deberis [vt ſequamini veſtigia ei⁹]
Vinc. que fuerunt vie humilitatꝭ: patiētie ⁊ obe-
dientie: ⁊ charitatis vſq; ad mortē [qui peccatū
non fecit] Vinc. imo nec peccare potuit: q: deus
erat [nec inuētus eſt dol⁹ in ore ei⁹]. i. in ſermōe
eius: q̄a veritas eſt [Qui cum malediceret] gor
ra.. i. blaſphemaretur in cruce pendens: quando
iudei dixerunt. Vach q̄ deſtruis templum dei. ſi
filius dei es deſcēde nūc de cruce. alios ſaluos fe
cit: ſeip̄m nō poteſt ſaluum facere [nō maledice-
bat] ſed orabat patrē ꝑ eis: dicēs. Pater igno-
ſce ill': q̄a neſciunt quid faciunt Luc. xxiij. [Cuꝫ
pateretur] Vinc. mortis ſuppliciū in cruce [non
cōminabatur] ſupple crucifixorib⁹ ſuis ꝑ eternā
penā vel temporalem: ſed pl⁹ ſalutē eoꝝ ſitiebat
dicēs. Sitio. Iob. xix. [Tradebat aūt]. i. tradi ſe
ꝑmittebat ſponte [iudicāti ſe iniuſte] Ly. i. pyla
to q̄ iudeoꝝ fauore ⁊ ceſaris timore cōdemnauit
eum iniuſte ad mortē [qui peccata noſtra pertu-
lit in corpore ſuo] Ly. ꝑ iſtis debita ſuſtinendo.
[ſuꝑ lignū crucis] in quo affix⁹ erat. Et hoc fec̄
ideo [vt peccatis mortui]. i. a peccatꝭ ſeparati [iu
ſticie viuam⁹] ſcꝫ chriſto ieſu [cui⁹ liuore]. i. paſ-
ſione [ſanati eſtis] a pctōꝝ infirmitatib⁹ [Eratꝭ
em̄ aliq̄n]. i. ante ꝯuerſionē [ſicut oues errātes]
Hor. ſine paſtore [ſed cōuerſi eſtis nūc] ſcꝫ ſpū-
ſancto cooperāte [ad paſtorē]. i. ad xp̄m: qui pa
ſcit vos corꝑe ⁊ ſanguie ſuo [⁊ epiſcopū anima
rū veſtrarū] Ly. earū ſaluti ſꝑ intendēdo: ⁊ eas
a malo cuſtodiendo.

Dn̄ica. iij. poſt feſtū paſche. i. Petri. ij.

Bſecro vos tanq̄ adue
nas ⁊ ꝑegrinos abſtine
re vos a carnalib⁹ deſi-
derijs: que militāt aduerſ⁹ aīam.
Conuerſationē veſtrā inter gētes
habētes bonā: vt in eo qꝺ detrac-
tant de vob tanq̄ de malefactori
b⁹: ex bonis opib⁹ vos conſiderant
tes glorificēt deū in die viſitatiōis
Subiecti eſtote om̄i humane cre
ature ꝓpter deū. ſiue regi quaſi p̄-
cellenti: ſiue ducibus tanq̄ ab eo
miſſis ad vindictā malefactorum
laudē vero bonoꝝ. quia ſic ē volū
tas dei. Et benefacičtes obmute
ſcere faciatꝭ impꝛudētiuꝫ hominū

ignorantiam. Quaſi liberi ⁊ non
quaſi velamen habētes malicie li-
bertatem: ſed ſicut ſerui dei. Oēs
honorate: fraternitatē diligite. de
um timete: regē honorificate. Ser
ui ſubditi eſtote in omi timore do
minis: non tm̄ bonis ⁊ modeſtis:
ſed etiam diſcol'. Hec eſt em̄ gratia
dei: in chriſto Jheſu domino no-
ſtro. Poſtilla.

Obſecro vos tanq̄ aduenas.
⁊c. Ante initium illius epiſtole ſcribit ſanct' Pe
trus dicēs. Qui aliquādo nōpopul' dei: nūc au
tē popul' dei. q̄ nō cōſecuti miſericordiā: nūc aūt
miſericordiā cōſecuti. Tūc ſtatiʒ ſeq̄tur preſens
epiſtola [Obſecro vos ⁊c.] Sed ex quo mō ē tē
pus Maij aptū medicinis corpalib'. iſto modo
ſe habet eccl'ia iſto tempe qḋ eſt aptū medicine
ſpūali. que multo pl' eſt deſideranda ⁊ querēda
q̄ medicina corporal'. quia ſanitatē eternā con-
ſeruat. Et oſtendit nobis magnū medicū aiaruʒ
ſanctū Petrū. cui' medicinam ſi fuerim' imitati
quā nobis in epiſtola hodierna ꝓponit: eternal'r
ſani erim'. Et ad iſtam medicinā ſumēdā maxie
illo tempe hortat' nos idē medic' beat' Petrus
apoſtol': dicēs. [Obſecro vos tanq̄ aduenas et
peregrinos] Lyra. ſ. a ciuitate celeſti. Hebre. xiij.
Nō habem' hic manētem ciuitatē ſed futurā in-
quirim'. ideo peregrini ſum' [abſtinere vos a car
nalib' deſiderijs] id ē ab hijs que carnis ſunt: ſi
cut opera gule: luxurie. [que militāt aduerſus a-
nimā] reddētes eam fetidā: imo mortē eternā in-
ferūt. Apoſtol'. Si ſcḋm carnē vixeritis moriemi
Roma. viij. [cōuerſatōem veſtraʒ inter gentes]
id ē inter viuētes gētiliter. q2 multi chriſtiani gē
tiliter viuūt: licet fidem habeāt: tamē nō opa [ha
bētes bonā] nō ad ꝓpriam laudē: ſ; ad laudē dei
⁊ ꝓximi edificatōem. [vt in eo qḋ detractant de
vobis] tāq̄ de malefactorib'] ac ſi eſſetis male-
factores [ex bonis opibus] que facitis [vos cōſi
derantes] ideſt diligēter intuētes [glorificēt de-
um] omnis boni auctorē [in die viſitatōnis] id ē
in die iudicij que erit in futuro quādo viſitabunt
boni p̄mio: mali ſupplicio. [Subiecti eſtote omi
humane creature] id eſt omi homi in ptāte cōſti-
tuto [ꝓpter deum] Vincentius. id eſt in cogniti
one iſtius q̄ omis poteſtas ſit a deo [ſiue regi q̄-
ſi precellenti] id eſt qui ē maior ⁊ p̄cellens alios i
dignitate ⁊ poteſtate [ſiue ducib'] id eſt inferiori
bus rectoribus [tāq̄ ab eo] id eſt a rege. [miſſis
ad vindictam] id ē ad penā [malefactorū: laudē
vero bonorum.] id eſt remunerationis glorie.
[quia ſic eſt volūtas dei] ſcʒ vt ita faciatis [vt be
nefaciētes] id eſt bene cōuerſantes [obmuteſce-
re faciatis] ſcʒ ſubtrahendo ill' materiaʒ loquē-
di ⁊ detrahendi [imprudentiū hoim ignorātiaʒ]
quia ignorantes bonitatem veſtrā detrahebant
vobis [quaſi liberi] ſcʒ ex amore nō ex timore ſer
uiatis. [⁊ nō quaſi velamen habētes malicie li-
bertatem [vt ſic libertas eſſet vobis occaſio ⁊ ex
ecutio mala in peccatis vt ſcilicet tanto liberius
peccetis quāto min' iugo ſeruitutiſ p̄mimini [ſed
ſicut ſerui dei] ſitis humiles ſeruiētes. [Omnes
honorate] vnūquēq; ſcḋm ſtatum ſuū honore re
uerentie [fraternitatem diligite] id eſt fratrib' af
fectuoſam corde ⁊ ore ⁊ opere exhibete [Deuʒ ti
mete] ſcʒ timore filiali: non ſeruili [regem hono
rificate] Lyra. inq̄tum gerit pſonam dei [Serui
ſubditi] id ē obedientes [eſtote in timore] id eſt i
reuerentia [dominis] ſupple veſtris [non tm̄ bo-
nis] id eſt virtuoſis [⁊ modeſtis: ſed etiam diſco
lis] id eſt indiſciplinatis [Hec eſt enim gr̄a dei]
Ly. i. res gratioſa coram deo [in xp̄o iheſu domi-
no noſtro.

Dominica quarta poſt paſcha. Jacobi. i.

Omne datum optimū: et
omne donū perfectū de-
ſurſum eſt deſcendens a
patre luminū: apud quem non eſt
trāſmutatio: nec viciſſitudinis ob
umbratio. Voluntarie em̄ genuit
nos verbo veritatis: vt ſim' initiū
aliquod creature ei'. Sciti fratres
mei dilectiſſimi. Sit auteʒ omnis
homo velox ad audiendū: tardus
ad loquendum: ⁊ tardus ad iram
Ira em̄ viri iuſticiā dei non opat'
propter quod abijcientes omneʒ
immūdiciaʒ ⁊ abundātiam mali-
cie in manſuetudine ſuſcipite inſi
tum verbum: quod poteſt ſaluare

PRimū quidem ſermonē feci d̄ omnib⁹ o theophile que cepit ieſus facere ⁊ docere vſq; in diem qua p̄cipiēs apoſto.l' p̄ ſpiritūſanctū quos elegit aſſumpt⁹ eſt. Quib⁹ ⁊ prebuit ſeipm viuū poſt paſſionē ſuam in mult' argument' per dies quadraginta apparēs eis: ⁊ loquēs de regno dei. Et cōueſcēs p̄cepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt: ſed expectarēt ꝓmiſſionem patris quaz audiſtis inquit per os meū. q: iohannes q̄dem baptizauit aq̄: vos autē baptizabimi ſpūſancto: non poſt multos hos dies. Igit' q̄ conuenerāt: interrogabāt eum dicentes. Dn̄e ſi in tempe hoc reſtitues regnū iſrahel. Dixit autē eis. Nō eſt veſtruz noſſe tempa ⁊ momēta que pater poſuit in ſua poteſtate. Sed accipiet' virtutem ſupueniētis ſpūſancti in vos: ⁊ eritis mihi teſtes in hieruſalē ⁊ in om̄i iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſq; ad vltimuz terre. Et cum hec dixiſſet: videntib⁹ ill' eleuat⁹ eſt: ⁊ nubes ſuſcepit euz ab oculis eorum. Cūq; intuerētur in celum eūtem illum: ecce duo viri aſtiterūt iux' illos i veſtib⁹ alb: q̄ ⁊ dixerunt. Viri galilei quid ſtatis aſpiciētes in celum. Hic ieſus qui aſſumpt⁹ eſt a vob' in celum: ſic veniet queadmodū vidiſtis eum eūtem in celum.

Poſtilla.

Primū quidem ſermonem feci ⁊c. Notādum q̄ xp̄us domin⁹ noſter aſcēdere volens: p̄mo diſcipulis ſuis appuit ⁊ eos de incredulitate eorū redarguit ⁊ cū eis comedit ⁊ eos extra ciuitatem in mōtem exire p̄cepit: vbi eū viderūt aſcēdere poſt q̄draginta dies a reſurrectōne cōputādo: ſicut manifeſte habet' in ep̄l'a ⁊ etiam in euāgelio hodierne feſtiuitatis. Unde dic̄ ſanctus Lucas in ep̄l'a p̄ſenti q̄ habet' in principio Actuū apoſtolorū [Primū quidē ſermonē feci] ſcz in euāgelio quod ego ſcripſi [de oibus] lyra. non dicit oia. quia om̄ia facta xp̄i non poſſunt p̄ ſingula ſcribi ſcd̄m q̄ dicit Ioh. vltio. Sunt aūt ⁊ alia multa que fecit ieſus: que ſi ſcribātur per ſingula nec ip̄m arbitror mūdum cape eos q̄ ſcribēdi ſunt libros. Sed notāter dicit [de omnib⁹] q: de p̄tinentibus ad xp̄i cōceptōem: natiuitatez vitā ⁊ mortem: reſurrectiōem ⁊ aſcenſiōem aliq̄ ſcripſit [O theophile] Hic erat q̄dam ep̄s Aſie cui ſcripſit euāgeliū: ⁊ eidem ſcripſit hūc librum ſcz actus apoſtolorū: d̄ quo libro p̄ſens ep̄l'a ſumpta eſt [q̄ cepit ieſus facere ⁊ docere.] Ly. bn̄ em̄ docere ⁊ male viuere nihil aliud eſt q̄ ſe ſua voce damnare [vſq; in diem] ſcz aſcenſiōis ſue [qua p̄cipiens ap'lis p̄ ſpiritūſanctū] Ly. q̄ predicaret euāgeliū p̄ vniuerſum orbē [quos elegit] pre ceteris ad hoc officiū apoſtolat⁹ [aſſumpt⁹ eſt.] de terra ad celū in ſua humanitate [Quib⁹ ⁊ p̄buit ſeipm viuū poſt paſſionē ſuam in mult' argumētis] quia comedit cū eis ⁊ palpabilez prebuit ſe eis ⁊ ſic de aliis argumētis [p̄ dies quadragīta apparens eis] quod ſic nō eſt intelligendū q̄ in ill' q̄draginta diebus cōtinue fuerit cum eis. Sz in illo tempis ſpacio frequenter eis apparuit [⁊ loquens de regno dei] id eſt de beatitudine celeſti [⁊ cōueſcens] id eſt comedens cū apoſtol' apparuit eis recūbētibus in die aſcenſiōis: vt patet i euāgelio hodierno [p̄cepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt] Ly. donec p̄ ſp̄m ſanctū redderent' apti ad publicandū euāgeliū [ſed expectarēt ꝓmiſſionē patris quā audiſtis inq̄t per os meuz] Ioh. xiiij. Paraclyt⁹ autez ſpūs quem mittet pat' in noīe meo: ille vos docebit om̄ia. ſ. neceſſaria vobis ⁊ aliis ad ſalutem. [q: iohannes q̄dez baptizauit aqua.] Ly. ſolū. nā ei⁹ baptiſmus gr̄am nō cōferebat [vos aūt baptizabimi ſpūſancto] hoc intelligendum eſt de receptōne ſpiritusſancti in ſigno viſibili [non poſt multos hos dies] id eſt in diebus penthecoſtes [Igitur qui conuenerāt] Glo. ordi. id eſt preſentes aderāt [interrogabant eum dicētes. Dn̄e ſi in tempore hoc reſtitues regnū iſrael] Sciēdū ſcd̄m Nicolaū d̄ lyra

carnaliter ſentiebãt: vtpote nõdum recepta ſpiri
tuſſancti gratia: eſtimãtes ipm tempalit regna-
turũ. propter quod filij zebedei petierũt ꝙ vnus
ad dexterã: alius ad ſiniſtram ſederent. Et crede
bãt regnũ tempale quod ablatum erat a iudeis
ſtatim per romanos reſtituẽdum. ideo q̄ſierunt.
Dñe ſi in tpe hoc reſtitues regnũ iſrael. Et quo-
niam hec queſtio erat ſtulta. ideo repulit eã. vn-
de ſeqtur [Dixit autẽ eis. Nõ eſt veſtrũ noſſe tpa
vel momenta que poſuit pater in ſua ptãte] q.d.
nõ pertinet ad vos hoc ſcire vel querere [ſ; acci-
pietis virtutem ſuꝑuenientis ſpũſſancti in vos]
ad cõſtanter ⁊ efficaciter euãgelium p̄dicanduz
ꝑ orbem vniuerſum [⁊ eritis mihi teſtes] Gloſa
ordi. reſurrectõnis mee verbo ⁊ exẽplo et ſignis
[in hieruſalẽ ⁊ in om̄i iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſq; ad
vltimũ terre] Et cũ hec dixiſſet videntibꝰ illꝰ ele-
uatus eſt] de terra ad celũ [⁊ nubes ſuſcepit euz
ab oculis eorũ. Cũq; intuerent̄ illũ eũtem in ce
lũ] ammirãtes aſcenſionem tam glioſam [ecce
duo viri] id eſt duo angeli in ſpecie viroꝝ [aſtite-
rũt iuxta illos in veſtibꝰ albis] ad deſignanduz
ſolẽnitatẽ aſcẽſionis huiꝰ: ſcdm greg. [q̄ ⁊ dixe-
rũt. Viri galilei] natõne. Eſt em̄ galilea q̄dã ꝑs
iudee de qua erant apl'i ſaltem ꝓ maiori ꝑte [q̄d
ſtatis aſpicientes in celũ]. q.d. Nõ puteris ꝙ il-
le amplius habitet vobiſcũ ſicut ante fecit. vide
bitis tñ eũ in fine mũdi venientẽ ad iudiciũ. ido
ſeqtur. [Hic ieſus q̄ aſſumptꝰ eſt a vobis in celũ
ſic veniet queãdmodũ vidiſtis eũ euntẽ in celũ]
id eſt ſicut aſcendit in forma hũanitatis. Glo. ſic
ad iudicandum veniet.

Dñica infra octa. aſcẽſionis. i. Petri. iiij.

Stote prudẽtes ⁊ vigila
te in orationibꝰ. Añ om
nia autẽ mutuã in vobiſ
metipſis charitatẽ cõtinuaz habẽ
tes. quia charitas operit multitu-
dinẽ peccatorũ. Hoſpitalitates in
uicẽ ſine murmuratõne vnuſq̄ſq;
ſicut accepit grãm in alterutrũ il-
lam adminiſtrãtes: ſicut boni di-
ſpẽſatores multiformis gratie dei
Si quis loq̄tur quaſi ſmones dei
ſi q̄s miniſtrat tãq̄ ex virtute quã
amminiſtrat deus. Per ihm xp̄m
dominũ noſtrum. Poſtilla.

Eſtote prudentes ⁊ vigilate in
ora. ⁊c. Ante initium illius epiſtole ſcribit ſanctꝰ
petrus apoſtolꝰ dicens. Et reddẽt rõnem ei q̄ pa
ratus ẽ iudicare viuos ⁊ mortuos. Tunc ſequit̄
preſens epl'a. in qua beatus petrus hortat̄ nos
ad virtutes que nos aptos faciũt ad recipiendũ
ſpm̄ſanctum dicẽs [Eſtote prudentes] Glo. ſcz
futura preuidentes. Unde Deut. xxxij. Utinã ſa
perẽt ⁊ intelligerẽt ac nouiſſima ꝓuiderent [⁊ vi
gilate in orõibꝰ] glo. ne animꝰ aliud cogitet ꝙ id
quod precat̄. Nam iſto ſacro tpe deuotiõi ⁊ orõi
vacare debemꝰ ⁊ ſ; exẽplo marie matris xp̄i et di
ſcipuloꝝ. Legit̄ em̄ ꝙ tpe medio inter aſcẽſionẽ
xp̄i ⁊ miſſionem ſpũſſancti fuerũt cum ſctis mu-
lieribꝰ in orõne expectantes ſpm̄ſanctũ eis pro-
miſſum. Vñ Act. i. dicit̄. Hij oẽs erant vnanimit̄
cũ mulieribꝰ i orõe: ⁊ maria mr̄e ieſu ⁊ fratribꝰ ſu
is. Exemplo ergo illorũ debent fideles eſſe i tpe
iſto in prepatõne ⁊ expectatõne ſpũſſancti intẽ-
ti. Prepatis em̄ debito modo dabit̄ ſpũſſanctꝰ
ad id q̄d indigebũt. i. Cor. xij. Unicuiq; dat̄ ma
nifeſtatio ſpũs ad vtilitatem [Ante oia aũt mu-
tuam in vobiſmetipſis charitatẽ cõtinuã haben
tes] q: charitas excellẽtior eſt ceteris virtutibus
quia cetere v̄tutes ſine ea nihil valẽt ad meritũ.
[q: charitas operit multitudinẽ peccatoꝝ] Glo:
ra. ne appareãt ad puniẽdum [hoſpitalitates in
uicem] Glo ra. id eſt ſuſceptores hoſpitum [ſine
murmuratõne] ſed hylariter hoc facite [vnuſq̄ſ-
q;] ſiue ſit de maioribꝰ ſiue de mediocribꝰ ſiue de
minoribꝰ [ſicut accepit grãm] Glo: i. q̄dlibet do-
nũ gratuitum [in alterutrũ illaz ammiſtrantes]
alijs cõmunicãtes gratis ⁊ benigne: ſicut mẽbra
i vno corpore ſibiinuicẽ ſeruiũt. oculus em̄ videt
toti corpori: ⁊ pes portat totũ corpus [ſicut boni
diſpẽſatores multiformis gratie dei] Uinc. id ẽ
multiformiũ donorũ gratuitorũ a deo collatorũ.
quia nõ debet eſſe diſpẽſator parcus vbi pater-
familias eſt largꝰ [Si q̄s loq̄t̄] Ly. exhortatõis
verba [quaſi ſermones dei] id eſt totũ bonuz at
tribuat deo ⁊ nõ ſibiipſi [ſi q̄s miniſtrat] egenti-
bus bona tempalia [tãq̄ ex virtute quã admini-
ſtrat deus]. i. attribuat deo q̄ dedit ſibi volũtatez
⁊ facultatẽ hoc faciẽdi [vt in oibꝰ] v̄bis ⁊ factis
veſtris [honorificet̄ deꝰ] id eſt totũ fiet ad hono-
rem dei [ꝑ ieſum xp̄m dñm noſtrum] q̄ ẽ media-
tor dei ⁊ hominũ.

In die penthecoſtes Actuũ. ij.

IN dieb⁹ ill'. Dum com-
plerētur dieſ pēthecoſteſ
erāt oēs diſcipuli parit' i
eodē loco. Et fact⁹ ē repēte de ce
lo ſon⁹ tāq̄ aduenient' ſpūs vehe
ment'. ⁊ repleuit totam domū vbi
erant ſedētes. Et apparuerunt ill'
diſptite lingue tāq̄ ignis: ſeditq̄
ſupꝛa ſingulos eoꝝ. Et repleti ſūt
oīs ſpūſancto: ⁊ ceperūt loq̄ va-
rijs linguiſ: ꝓut ſpirituſſanct⁹ da-
bat eloqui ill'. Erāt autē in hieru-
ſalē habitantes iudei viri religioſi
ex omni natione q̄ ſub celo ē. Fa-
cta autē hac voce cōuenit multitu
do ⁊ mēte cōfuſa ē: quoniā audie-
bat vnuſquiſq̄ lingua ſua illoſ lo
quētes. Stupebant autē oīes ⁊
mirabantur: dicētes. Nonne ecce
oēs iſti qui loquūtur galilei ſunt ⁊
quomodo nos audiuim⁹ vnuſq̄ſ-
q̄ linguam noſtrā in qua nati ſu-
m⁹. Parthi ⁊ medi: ⁊ elamite: ⁊ q̄
hitāt meſopotamiā: iudeā ⁊ capa-
dociā: pōtū ⁊ aſiā: frigiā ⁊ pāphiliā
egiptū ⁊ ptes libie q̄ ē circa cyrenē
⁊ aduene romani: iudei q̄ꝫ ⁊ pſeliti
cretes ⁊ arabes. Audiuim⁹ eos lo
quētes nr̄is liguis magn̄lia dī. Poſt.

In dieb⁹ ill'. Dum complerēt
dies ⁊c. Ante initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſanct⁹ lucas:
q̄ poſt aſcenſionē xp̄i vndecim apoſtoli congre-
gati ſtatuerūt duos viros. ſ. ioſeph q̄ cognoiat⁹ ē
iuſt⁹: ⁊ mathiā ⁊ orātes dixerūt. Tu dn̄e q̄ corda
noſti oīm: oſtēde quē elegeris vnū ex hijs duob⁹
accipe locū miniſterij hui⁹ ⁊ apl'at⁹ de q̄ puarica
t⁹ ē iudas vt abiret in locū ſuū. Et dederunt ſor-
tes eis ⁊ cecidit ſors ſup mathiā: ⁊ annumerat⁹
eſt cū vndecim apl'is. Et ſtatim ſeq̄tur ep̄la pn̄s.

[Dū cōplerent dies penthecoſtes.] Hodie cele-
brat ſancta mater eccl'ia ſolēnitatē ſpūſſancti i q̄
xp̄s ſe oñdit eſſe deū. Nā p̄us oſtēderat ſe eē do-
minū terre ⁊ eoꝝ q̄ in terra ſunt: infirmos ſanan
do: mortuos ſuſcitādo. Oñderat ſe etiā dn̄m ma
ris ⁊ eoꝝ q̄ in mari ſunt: cū ſup mare ābulauit: ⁊
mare ſolidū ſe ei p̄buit. ⁊ cū ſtarēt in ore piſcis p̄e
dixit inueniendū. Oſtēderat etiā ſe eſſe dn̄m in-
ferni ⁊ eoꝝ q̄ in inferno ſunt: quādo ꝯtriuit por-
tas inferni: ⁊ oīs aīas de limbo inferni eduxit.
Oñderat etiā ſe dn̄m aeris ⁊ oīm q̄ in aere ſunt:
⁊ etiam dominuꝫ celi ⁊ eorum que in celo ſunt.
cū in die aſcenſionis ꝓpa v̓tute aſcēdit per aera
nube lucida ſibi obſequēte: ⁊ aſſumpt⁹ ē in celū.
Oſtēſo ergo q̄ erat dn̄s oīm: hodie oſtēdit ſeue-
rum deū: q̄n ſp̄m ſctm̄ qui deus ē miſit ap̄lis. ho-
die eīm rex noſter ieſus xp̄s. xij. p̄ncipes fecit. aſ-
ſociās eis ſeptuagintaduos milites. Principes
fuerūt duodecim apl'i. Septuagintaduo milites
fuerūt ſeptuagitaduo diſcipl'i xp̄i q̄s hodie adeo
roborauit q̄ p eos totū mūdum ſibi ſubiugauit.
vn̄ Bern̄. Lꝫ magna ⁊ diuina fuerūt plane mira
cula q̄ de⁹ geſſit in terris: hoc tn̄ bonū ſup oīa
alia emicuit q̄ in paucis ſimplicib⁹ totū mūdum ⁊
oēm ſapie altitudinē ſibi ſubiugauit. Vn̄ hic dr̄
[Dū cōplerent dies pēthecoſtes.] Ly. a paſcha
ꝯputādo q̄nquaginta dies. Quinq̄geſima nāq̄
dies a paſchate in q̄ comedebāt iudei agnū pa-
ſchalē celebris erat in veteri teſtamēto apud iu-
deos in memoriā bn̄ficij legis date: q̄ fuit data in
mōte ſynai q̄nquageſima die a p̄ncipio egreſſio
nis de egypto. vt habet' Exo. xix. Et cōuenienter
illa die infuſum fuiſſet ap̄lis ſpūſſancti donuꝫ: p
qd̄ lex euāgelica impſſa fuit ⁊ firmit' radificata i
cordib⁹ eoꝝ [erāt oēs diſcipl'i parit' i eodē loco]
id ē cenaculo gratia diſtrato vbi p̄us xp̄s cū eis
cenā fecit. ⁊ nō ſolū apl'i: ſ etiā alij fideles ⁊ muli
eres pit' in eodē loco. Et ipis ſic ꝯgregat' inſi-
mul corde ⁊ aīo [⁊ fact⁹ ē repēte d̓ celo] Vn̄e. i. d̓
aere [ſon⁹ tāq̄ aduenient' ſpūs vehement'] Ly. i.
vēti vel tonitrui. Nō tn̄ apl'i ⁊ alij cū eis exiſtētes
fuerūt territi deo ſ facīēte ſignū quod dabat eis
ſpūſſanct⁹ q̄ ē ꝯſolator cordiū [⁊ repleuit totā do
mū] inſolita claritate [vbi erāt ſedētes]. i. manē
tes [⁊ appuerūt ill'] viſibilit' ocul' corpalib⁹ [di-
ſpertite lingue]. i. diuiſe lingue [tāq̄ ignis]. i. ha-
bentes colorē ignis. ad deſignādū ſig viſibili ex
teri⁹: inuiſibilē grām ſpūſſcti receptā interi⁹ per
quā eſſent feruidi i amore dei: ⁊ eloq̄ntes oīb⁹ li
guis ad publicatōem euāgelij [ſeditq̄ ſupꝛa ſin
gulos eoꝝ]. i. ſup quelibet diſcipuloꝝ incidit vn⁹
radi⁹ igneus habēs figurā linguarū [⁊ repleti ſūt

oīs ſpūſancto] Vinc. ſic ꝙ corda eoꝝ penit⁹ illuſtrata ſunt grā ſpūſſancti. ſic ꝙ hodierna die diſcipuli receperūt ſpm̄ ſcm̄ i maiori copia ꝙ prius habuerūt: q: nō ſolū receperūt ad ſufficientiā ſ etiā ad redūdantiā: q: ſc̄titas quā ſpūſſanct⁹ in apl̄is opatus eſt redūdabat in totā eccliā. vn̄ ſeqtur [τ ceperūt loq varijs linguis ꝓut ſpūſſanctus dabat eloq illꝪ] Glo. apl̄i nō ſolum loqbantur τ intelligebāt oia ideomata: ſ ipſis loqntib⁹ in vno ideomate qd̄cūqȝ eſſ; illud oīes audientes ꝙtūcunqȝ eſſent diuerſoꝝ ideomatū intelligebat qlibet ideoma ꝓpium diuina ṽtute h̄ faciente. ſicut em̄ ꝑ rebellionē ad deū diuiſe ſunt lingue. vt pat; Gen̄. xi. ita ꝑ infuſionē ſpūſſancti ſūt vnite [Erāt aūt in irl̄m] Vin. q̄ erat ciuitas metropol̄ in iudea [habitā. iu. viri religioſi] Lyra. in cultu diuino deuoti. ꝓpter h̄ templū viſitabant τ ibi ſacrificia offerebāt [ex oi natōne q ſub celo ē] q: iudei erāt diſꝑſi in oīs natōes. τ aliq eoꝝ magis deuoti ꝓpt̄ reuerentiā tēpli veniebāt aliqn̄ i irl̄m maxime i ſolēnitatib⁹ magnis. quaru; vna erat ſolēnitas pēthecoſtes [facta aūt hac voce.] Vin. i. poſtꝙ tal̄ ſon⁹ in aere vehement̄ iſonuit. [ꝯuenit multitudo] ſupple ciuitatū τ ꝓuinciarū circūiacentiū [τ mente ꝯfuſa eſt] Ly. i. ſtupefacta ſeu admirata [qm̄ audiebat vnuſqſqȝ lingua ſua illos loqntes] Ly. q: nūꝙ fuit auditū vel viſū tale miraculū [ſtupebāt aūt oīs τ mirabant̄ dicētes. Nōne ecce oīs q loquūt̄ galilei ſunt] Vin. q. d. vtiqȝ [τ quō nos audiuim⁹ vnuſqſqȝ linguā ſuā]. i. ꝓpriam [in q nati ſum⁹] Vin. q. d. vtiqȝ mirabile eſt vel ſupnaturalr̄. Ex iſto ſumit̄ hic ꝙ p̄mitiū xp̄iani fuerūt galilei [ꝑthi τ medi] Lyra. hic noiant̄ habitatores diuerſaꝝ regionū in quib⁹ ſunt diuerſa ideomata [τ elamite τ q habitāt meſopothamiā] Glo. q: eſt regio q duob⁹ ambit̄ flumib⁹ trigri τ eufrate [iudeā τ capodociā: pontū τ aſiā] ſ. minorē [frigiā τ pāphiliā: egiptū τ partes libie q eſt circa cyrenē: τ aduene romani]. i. ꝑegrināces romani [iudei qqȝ]. i. illi de tribu iuda [τ ꝓſeliti: cretes τ arabes] Ly. i. ꝯuerſi de gētilitate ad iudaiſmū [audiuim⁹ eos] ſ. apl̄os [loquētes nr̄is liguis]. i. nr̄is ideomatib⁹. [magnalia dei]. i. mirabilia dicta vel facta dei.

Feria. ij. penthecoſtes. Act. x.

In dieb⁹ ill̄. Apiens petrus os ſuum dixit Viri frēs τ pr̄es. nob p̄cepit dn̄s p̄dicare ppl̄o τ teſtificari: qa ipſe ē q ꝯſtitut⁹ ē a deo iudex viuoꝝ τ mortuoꝝ. huic oīs ꝓph̄e teſtioniu; ꝑhibēt remiſſionē pctōꝝ accipere per nomē ei⁹ omnes qui credunt in eum. Adhuc loquente petro verba hec: cecidit ſpūſanct⁹ ſuper oīs qui audiebant verbum. Et obſtupuerūt ex circūciſione fideles q venerāt cum petro: q: τ in nationes grā ſpūſancti effuſa eſt Audiebant em̄ illos loqntes linguis τ magnificantes deum. Tūc reſpondit petrus. Nūquid aqua; qs prohibere pōt vt non baptizētur hij qui ſpm̄ ſanctū acceperunt ſicut τ nos. Et iuſſit eos baptizari i noīe dn̄i nr̄i ihu xp̄i. Poſtil.

In dieb⁹ ill̄. Apiens petr⁹ os ſuū τc. Ante initium illi⁹ epl̄e ſcribit ſctūs luc. in eodē ca°. ꝙ ſctūs petr⁹ dixit iudeis de ihu xp̄o. q ꝑtrāſiuit bn̄faciendo τ ſanādo oīes oppſſos a diabolo. τ nos teſtes ſum⁹ oim q fec i regiōe iudeoꝝ τ irl̄m. quē occiderūt ſuſpēdentes i lig. Hūc de⁹ ſuſcitauit tertia die τ dedit eū manifeſtū fieri nō oi ppl̄o: ſ teſtib⁹ p̄ordiat; a deo nob q māducauim⁹ τ bibim⁹ cū illo poſtꝙ reſurrexit a mortuis Et tūc ſtati ſeqt̄ epl̄a hodi. [In dieb⁹ ill̄. apiens petr⁹ os ſuū dixit. viri pr̄es τ fratres nob] ſ. q māducauim⁹ τ bibim⁹ cū illo poſt reſurrectōe; ſuā. [p̄cepit dn̄s p̄dicare ppl̄o τ teſtificari q: ipē ē q ꝯſtitut⁹ eſt a deo] ſ. pr̄e [iudex viuoꝝ τ mortuoꝝ] Ly. i. q viuūt vita grē. ſ. iuſtoꝝ τ etiā iniqꝝ q mortui ſunt morte culpe [huic oīs ꝓ. teſti. ꝑhi] q. d. nos ſoli nō ſum⁹ teſtes ei⁹ ſ etiā oīs ꝓph̄e āntiq diuinit⁹ iſpirati q d̄ eo ſcpſerūt τ p̄dixerūt [remiſ. pec. ac. ꝑ no. ei⁹] vt p; Johel̄. ij. Quicūqȝ iuocauerit nomen dn̄i ſalu⁹ erit [oīs q cre. i eū] tā iudei ꝙ gentiles. [adhuc petro lo v. h̄ ceci. ſpi. ſup oīs q au. ṽbū] ſ. ſup corneliū τ ſup oīs q cū eo ꝯgregati erāt in ſig° viſibili. ſ. igneis linguis [τ obſtupuerūt ex circū. fide. q ve. cū petro: q: i natōes]. i. i gētes [grā ſpūſſcti effuſa eſt] admirātes ꝙ tāta grā daret̄ gētib⁹ ſic τ iudeis nutritis i lege τ ꝓ-

phetis[audiebāt em̄ illos loquētes linguis].ſ. varijs[⁊ magnificātes deū. Tūc reſpōdit petrꝰ] ſcʒ ill' qui cum eo venerant admirātibꝰ[nunq̇d aquā quis ꝓhibere poteſt vt non baptizent' hij q̄ ſpiritūſanctū acceperūt ſicut ⁊ nos].q.d.non ex quo ſpūſſanctus nō diſtinxit inter nos ⁊ ipos [iuſſit eos baptizari]ſcʒ a ſocijs ſuis [in nomie domini noſtri ieſu xp̄i.in hac em̄ forma dabatur baptiſmꝰ in p̄mitiua eccl'ia.

Feria.iij.penthecoſtes.Act.viij.

IN diebꝰ ill'. Cum audiſſent apoſtoli q̄ erant hieroſolymis: q̄ꝛ recepiſſʒ ſamaria verbū dei: miſerunt ad eos petrū ⁊ iohannē. Qui cū veniſſēt orauerūt pro ipis vt accipent ſpiritūſanctum. Nondū em̄ i quēq̄ illoꝝ venerat: ſed baptizati tm̄ erant in noīe dn̄i iheſu. Tūc imponebāt manꝰ ſuper illos ⁊ accipiebant ſpm̄ſanctū.

Poſtilla.

In diebus illis. cum audiſſent apoſtoli ⁊c̄. Ante initium illiꝰ epiſtole ſcribit ſāctus Lucas in eodem capl'o: ꝙ ſanctꝰ philippꝰ deſcendit i ciuitatē ſamarie ⁊ p̄dicabat ill' xp̄m. Intendebāt autē turbe hijs q̄ a philippo dicebant' vnanimiter audiētes ⁊ vidētes ſigna que faciebat. Multi em̄ eorū q̄ habebāt ſpūs imundos clamātes voce magna exibāt. Multi autē paralytici ⁊ claudi curati ſunt. factū aūt eſt gaudiū magnū in illa ciuitate. Tunc ſeq̇tur preſens ep'la[Cum audiſſent apl'i] Circa quod ſciendū: ſm̄ Nicholaū de lyra ꝙ philippꝰ iſte erat tm̄ diaconus. ꝓpter qđ licet poſſet baptizare: nō tamen manꝰ imponere. nec per ꝯſequēs donū ſpūſſācti dare in ſigno viſibili. hoc em̄ ꝑtinebat ad apl'os Unde eſt ꝙ ſoli ep̄i in nouo teſtamēto q̇ ſūt ſucceſſores apl'oꝝ manꝰ imponūt. ꝓpter qđ philippus ſignificauit apl'is vt aliq̇ eoꝝ venirent in ſamariā: ⁊ ſupplerent illud qđ ad eius officiū non ſpectabat. Et hoc eſt qđ hic dicit'[Cū audiſſent apl'i q̄ erant hieroſolymis q̇a recepiſſet ſamaria verbum dei miſerūt ad ipſos petrū ⁊ iohēʒ] Gloſa ordi. q̇ erāt colūne[Qui cū veniſſent orauerūt ꝓ ipſis vt accipent ſpm̄ſanctū. nondū em̄ i quēq̄ illorū venerat] Ly. ſ. ſigno viſibili. venerat tm̄ in eos inuiſibiliter ſicut ⁊ modo in baptizatos. [ſʒ baptizati tm̄ erant in nomine domini iheſu xp̄i. tūc imponebāt manꝰ ſup illos ⁊ accipiebāt ſpm̄ſanctum.

Feria.iiij.penthecoſtes Act.v.

IN diebꝰ ill'. per manꝰ āt apl'oꝝ fiebāt ſig̃ ⁊ ꝓdigia mlta i plebe. Et erāt vnanimit' oēs i porticu ſalomonis Ceteroꝝ aūt nemo audebat ꝯiūgere ſe ill': ſʒ magnificabat eos populꝰ. Magiſ āt augebat' credētiū i dn̄o mltitudo viroꝝ ac mulierū: ita vt i plateaſ eijcerēt iſirmos: vt ponerēt i lectul' ⁊ grabat': vt vēiēte petro ſaltē vmbra illiꝰ obumbraret queq̄ illoꝝ ⁊ libarent' ab īfirmitatibꝰ ſuiſ. Cōcurrebat āt ⁊ mltitudo vicinaꝝ ciuitatū irl'm: afferētes egros ⁊ vexatos a ſpiritibꝰ imūdis q̄ curabāt' oēs: ⁊ magnificabāt ieſum xp̄m.

Poſtilla.

In diebꝰ ill'. p manꝰ āt apl'oruʒ ⁊c̄. Ante initiū illiꝰ ep'le ſcribit ſctūs luc. ꝙ vir q̇dā ananias cū ſauira vxore ſua vēdidit agrū ⁊ defraudauit de p̄cio agri ꝯſcia vxore ſua. ⁊ ꝑtē p̄cij ad pedes apl'oꝝ poſuerūt ⁊ ambo ſubitanee obierūt. Et factꝰ eſt timor magnꝰ in vniūſa eccl'ia ⁊ i oēs q̇ audierūt h̄. Tūc ſtati ſeq̇t' ep'la p̄ns.[Per manꝰ aūt apl'oꝝ fiebāt ſig̃ ⁊ ꝓdigia multa] Glo. ordi. vñ ſuccendebat' zelꝰ ſacerdotū ⁊ iudeoꝝ[in plebe] Ly. nō dicit i p̄ncipibꝰ. q̄ꝛ nō credebāt in xp̄m: pauc̄ exceptꝭ q̄ occulte xp̄iani erāt: vt gamaliel. nichodemꝰ ⁊ aliq̇ alij[⁊ erāt oēs vnanimit'] ſcʒ apl'i[i porticu ſalomōis] vbi erat locꝰ orōis ⁊ p̄dicatōis[Ceteroꝝ āt] ſ. infideliū[nemo au. cō. ſe ill'] ſ. ficti timētes penā q̄ venerat ſup ananiā ⁊ eiꝰ vxorē[ſʒ mag. eos. po] ꝓpt' egros ⁊ miracl'a q̄ faciebāt. ⁊ etiā q̄ꝛ bona ꝓ mal' ſuis ꝑſecutoribus reddebāt[Mag] aūt augebat' credētiuʒ in dn̄o multitudo viroꝝ ac mlieꝝ] nullꝰ em̄ ſexꝰ a reg̃ dei excluditur[ita vt in plateis] que late erāt [eijce-

rent infirmos: et ponerēt in lectulis et grabatis: vt veniēte petro ſaltem vmbra illi⁹ obumbraret quēcꝫ illoꝝ et liberarētur ab infirmitatib⁹ ſuis] Ly. in quo ponit̄ differētia petri ad alios apl'os in opatiōe miraculoꝝ. Nam alij apl'i curabāt alios infirmos per tactū manuū: ſicut iam ſupra dictū eſt. Per man⁹ aūt apl'orum etc. Petr⁹ autem nō ſolum p tactū: ſed etiā p vmbrā qd̄ mai⁹ ē. qd̄ fiebat ad oſtēdendū q̄ erat pncipalis apl's. ergo nomiatur pnceps apl'oꝝ. Et qa xp̄s nō legit̄ curaſſe p vmbrā ſicut petrus. ideo in petro videtur impletū fuiſſe qd̄ dixit xp̄s Joh. xiiij. Qui credit in me opa q̄ ego facio et ipe faciet: et maiora horū faciet[Concurrebat aūt et multitudo vicinaꝝ ciuitatū in hieruſalē afferētes egros et vexatos a ſpiritib⁹ immūdis qui curabātur omēs: et magnificabant ieſum chriſtū.

In die ſancte trinitatis. ij. Coꝛ. xiij.

Gaudete: pfecti eſtote: exhoꝛtamini. idipm ſapite pacē habete: et de⁹ pacis et dilectiōis erit vobiſcū. Salutate inuicē in oſculo ſancto. ſalutāt vos oēs ſancti. Gratia dn̄i noſtri ieſu chriſti: et charitas dei: et cōicatio ſanctiſpūs ſit ſemp cū omnib⁹ vobis Amē. Poſtilla.

Gaudete: perfecti eſtote etc.

Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſanct⁹ paul⁹ in eodē capl'o. In oꝛe duoꝝ vel triū teſtiū ſtat ōme v̄buꝫ. Tunc ſeq̄tur pn̄s epl'a[Gaudete: pfecti eſtote] Quia hodie feſtū ſancte trinitatis peragim⁹ neceſſe eſt aliqua de ſancta trinitate breuiter loqui Vnde Aug⁹. in li. de tri. Hoc itacꝫ vera et pia fide credendū eſt q̄ trinitas ſit vn⁹ ſol⁹ et ver⁹ de⁹ ſcꝫ pater et filius et ſpūſſanctus. et hec trinitas vnius eiuſdēcꝫ ſubſtātie vel eſſentie credit̄: que ē ſummū bonū. Itē Aug⁹. dicit. Hec vera ſancta trinitas nihil maius ē in tribus pſonis ſimul noīatis q̄ in vna qualibet ſemel et p ſe dicta. qa vnaqueq̄ perſona plena eſt ſubſtātia in ſe. non tamē tres ſube ſunt: ſꝫ vn⁹ deus et vna ſubſtātia. vna potētia. vna eternitas. vna magnitudo. vna bonitas. et vna eſſentia pater. filius. et ſpirituſſanctus. Item ſciendum q̄ beata trinitas fideliter eſt credenda et nō curioſe inueſtiganda. Vnde Bern. Scrutare hoc temeritas eſt. credere pietas. noſſe vita eterna.[Fratres] Ly. in veritate fidei perſiſtētes[gaudete] Lyra. Ad virtuoſum em̄ pertinet de operibus virtutum gaudere[perfecti eſtote]. i. ad perfectionē conſequēdam tendite. quia ſicut nauis in flumie poſita per aq̄ motum deſcendit niſi remigetur in contrarium. ſic anima ex coꝛruptione carnis et pnitate cōtinuo ad malum deſcendit a perfectione: niſi conetur i contrarium[exhoꝛtamini] vos maioꝛes illo qui ſunt minoꝛes[idipm ſapite] ſcꝫ vos minoꝛes cū maioꝛibus[pacem habete] Ly. quā chriſt⁹ nob̄ hereditarie conſeruādā reliq̄t. vt patet Joh. xiiij. Pacem relinquo vob̄ etc.[et de⁹ pacis]. i. datoꝛ et amatoꝛ pacis[et dilectiōis] q̄a charitas cōcomitat̄ veram pacē. eo q̄ p charitatē deus eſt i homine et ipe in eo[erit vobiſcū] p gratiā in preſenti et gloꝛiā in futuro[Gratia dn̄i noſtri ieſu chriſti: et charitas dei: et cōicatio ſanctiſpūs] Guil. lugd̄. In iſt̄ v̄bis innuit trinitatē pſonarū. Primo perſonam filij. ibi. gratia dn̄i noſtri ieſu chriſti. Secūdo perſonā patris. ibi. et charitas dei. ſ. patris. Tertio perſonā ſpūſſancti. ibi. et cōicatio ſanctiſpūs ſit ſemper cū omibus vob̄ Amen.

In feſto ſancte trinitatis. Roma. xi.

Altitudo diuitiarū ſapiētie et ſcientie dei: q̄ incōprehēſibilia ſunt iudicia ei⁹: et inueſtigabiles vie ei⁹. Quis em̄ cognouit ſenſum domini: aut quis conſiliarius ei⁹ fuit: aut q̄s prioꝛ dedit illi et retribuet̄ ei: quoniam ex ipſo: et per ipſum: et in ipo ſunt omia Ipſi honoꝛ gloꝛia in ſecula ſeculoꝛum. Poſtilla

O altitudo diuitiaruꝫ ſapiētie etc. Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſanct⁹ Paul⁹ in eodē cap. dicēs. Noli alta ſape: ſed time. Tūc ſeq̄tur pn̄s epl'a.[O altitudo diuitiarū] Hoꝛ. id ē abūdantie et copioſitat̄[ſapie] que ē de diuinis et de ſpūalib⁹. de qua ÿſa. xl. dr̄. Nō eſt inueſtigatio ſapie eius. Et in pſ. cxlvi. Et ſapie eius nō ē numer⁹[et ſciētie dei] que eſt de reb⁹ humanis. ad Col. ij. In ipſo ſunt omes theſauri ſapiētie et ſciētie[q̄ incōprehenſibilia ſunt iudicia eius] Hoꝛa. i. diſpoſitiōes eius de omib⁹ rebus. Vnde pſ. xxxv. Judicia eius abyſſus multa[et inue-

ſtigabiles vie eius].i.impletiões diſpoſitiõis in
q̇bus oĩbus eſt miſericordia ⁊ veritas. Unde
ps.xxiiij. Uniuerſe vie dñi miſericordia ⁊ vitas.
Quoꝝ rõnes a nobis nõ poſſunt attingi. Unde
Eccl'.viij. Intellexi ꝙ omniũ operũ domini nul-
lam poſſit homo inuenire rõnem[Quis eñ co-
gnouit ſenſum dñi]de diſpoſitiõe rerũ. quaſi di-
ceret nullus[aut q̇s cõſiliarius eius fuit]Uinc.
dans ei cõſilia qualiter ſic vel ſic res diſponeret.
q.d.null⁹[aut quis p̄oꝛ dedit illi ⁊ retribuet ei].
q.d.nullus.q̇a hoc eſt impoſſibile.q̇a oẽm vtutẽ
nõ ſolum operãdi:ſ3 etiam cogitãdi ⁊ eſſendi ab
ip̄o habem⁹.qḋ declarat hic ꝯſequẽter:dicẽs[q̇-
niã ex ip̄o ⁊ ꝑ ip̄m ⁊ in ip̄o ſunt oĩa]Hoꝛ.ſupe
rioꝛa.inferioꝛa.⁊ media.ſpũalia ⁊ coꝛpalia.⁊ ex
vtriſq꜃ cõpoſita.Et in iſtis verbis innuit ap'lus
trinitatẽ perſonarũ in eſſentia diuina. Per hoc
qḋ dicit ex ip̄o innuit perſonã patris per hoc qḋ
dicit ꝑ ip̄m innuit perſonã filij.per hoc qḋ dicit i
ip̄o innuit perſonã ſpũſſancti.Ecce diſtictio ſeu
pluralitas perſonarũ[Ipſi honoꝛ ⁊ gloꝛia]ecce
vnitas eſſentie. Nõ eñ dicit ip̄is:ſed ip̄i honoꝛ ⁊
gloꝛia in ſecula ſeculoꝝ Amen.

In feſto coꝛpis xp̄i.i.Coꝛinth.xi.

Onuenietib⁹ ergo vob
in vnũ iã nõ ẽ dñicaꝫ ce-
nã mãducare. Unuſq̇ſ-
q꜃ eñ ſuã cenã p̄ſumit ad mãducã
dũ:⁊ ali⁹ q̇dẽ eſurit:ali⁹ autẽ ebri⁹
eſt. Nũquid domos nõ habetis ad
mãducandũ ⁊ bibẽdũ:aut eccl'iaꝫ
dei ꝯtẽnitis ⁊ ꝯfunditis eos q̇ nõ ha
bẽt. Quid dicã vob. Laudo vos
in hoc non laudo. Ego eñ accepi
a dño qḋ ⁊ tradidi vob.qm̄ domi
n⁹ ieſus in q̇ nocte tradebatur acce-
pit panẽ:⁊ grãs agẽs fregit ⁊ dix-
it. Accipite ⁊ mãducate:hoc ẽ coꝛ-
pus meũ qḋ ꝓvob tradet. Hoc fa
cite in meã cõmemoratiõem. Simili
ter ⁊ calicẽ poſtq̃3 cenauit dicens
Hic calix nouũ teſtamẽtũ ẽ i meo
ſanguine. Hoc facite quotienſcũ-
q꜃ bibetis in meã cõmemoratiõneꝫ.
Quotiẽſcunq꜃ eñ mãducabitis pa
nẽ hunc ⁊ calicẽ bibetis: moꝛtẽ dñi
annũciabitis donec veniat. Itaq꜃
q̇cunq꜃ mãducauerit panẽ ⁊ bibe
rit calicẽ dñi indigne:re⁹ erit coꝛ-
poꝛis ⁊ ſanguinis dñi. Pꝛobet aũt
ſeip̄m homo:⁊ ſic de pãe illo edat
⁊ de calice bibat. Qui eñ mandu
cat ⁊ bibit indigne: iudicium ſibi
manducat ⁊ bibit: nõ diiudicans
coꝛpus domini. Poſtilla.

Conuenientibus ergo vobis.
⁊c. Ante initiũ illi⁹ ep'le ſcribit ſctũs Paul⁹ i eo
dẽ cap.ip̄is coꝛinthijs:dicẽs. Si q̇s aũt videt cõ
tẽtioſus eẽ:nos talẽ ꝯſuetudinẽ nõ habem⁹ ne-
q꜃ eccl'ia di. hoc aũt p̄cipio nõ laudãs ꝙ nõ i me
li⁹:ſ3 i deteri⁹ ꝯueniti. Tũc poſtmodũ ſeq̄tur p̄ñs
ep'la[Cõuenietib⁹ g vob i vnũ]S3 ex q̇ hodie ꝑ
agit feſtũ coꝛꝑis xp̄i ſicut hoc ſacramẽtum poſt
cenã a xp̄o iſtitutũ ẽ:euãgeliũ ⁊ ep'la ꝯcoꝛdãt.q̇a
i euãgelio hr̃ de fructu digne cõicantiũ:vbi dicit
Qui mãducat hũc panẽ viuet in eternũ. Sic ꝑ
oppoſitũ in ep'la hodierna habet de pericul' indi
gne cõicantiũ.ſicut p3 in te.tu ep'le p̄ñtis[Fres
Cõuenietib⁹ g vob in vnũ]Ly.ad p̄cipiendũ eu
charíſtie ſacramẽtũ[iã nõ ẽ].i.iã nõ l3 vob[dñi
cam cenã mãducare. Unuſq̇ſq꜃ eñ ſuã cenã p̄e
ſumit ad mãducãdũ]Ly.ante ſumptiõeꝫ ſacra-
mẽti p̄parabãt ſibi cibaria:⁊ poꝛtabãt ad eccleſi
am comedẽtes anteq̃ ſumerẽt ſacramẽtuꝫ.⁊ ſic
laute comedebãt ⁊ bibebãt. paupes aũt eſurie-
bãt. Ergo dicit[⁊ ali⁹ q̇dem eſurit:alius aũt ebri
us eſt. Nunq̇d domos nõ habetis ad mãducandũ
⁊ bibendũ]ſc3 domos nõ ꝯſecratas[aut eccleſi
am dei cõtẽnitis]Ly.q.d.certitudinalr in hoc ẽ cõ
tẽpt⁹ eccl'ie q̇ ꝯſecrata ẽ[⁊ ꝯfunditis eos].i.pau-
peres[qui nõ habẽt]ſc3 laute comedere coꝛã tã
ta multitudine[q̇d dicã vob]Ly.ſup h̄ facto[lau
do vos]ſupple i alijs[in h̄ nõ laudo]ſ3 vitupero
[Ego eñ accepi a dño]Ly.mihi reuelãte[qḋ ⁊
tradidi vob:qm̄ dñs ieſus]q̇ ẽ inſtitutoꝛ ſacramẽ
toꝝ:⁊ nõ ali⁹[in q̇ nocte tradebat]Hoꝛ.i.iminẽ
te paſſiõe:cui⁹ nocte traditio facta ẽ in veſpe no
ctis[accepit panẽ]⁊ bñdixit. vt habet Math.

xxvi.[⁊ gratias agēs]Ly.vt doceret nos in omī
bus gratias agere deo[fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊
mādúcate. hoc eſt corp⁹ meū]ſcꝫ cōtētū ſub ſpe
cie panis.qꝛ panis trāſſubſtātiat in verū corpus
chꝛiſti diuina ꝟtute ꝑ ꝯuerſiōem ſolis accidenti
b⁹ remanētibus.[qđ ꝓ vobis tradet. hoc facite
in meā cōmemoratiōeꝫ]Glo.i.in memoriā mee
mortis ⁊ paſſionis[Similiter ⁊ calicē]ſcꝫ acce
pit[poſtꝙ̄ cenauit]⁊ vinū in calice contētū con
ſecrauit in ſanguinē ſuū[dicēs. Hic calix]Glo.
id eſt cōtentū in hoc calice[nouū teſtamentuꝫ ē
in meo ſanguine]Ly.qa nouū teſtamētū cōfir-
matū eſt ſanguine chꝛiſti effuſo[Hoc facite quo
tienſcūqꝫ bibet]Glo.ſcꝫ ſanguinē meum in ſpe
cie vini[in meā cōmemoratiōem].i.in memoriā
paſſiōis mee[Quotieſcūqꝫ em̄ mādúcabitꝭ pa-
nē hunc ⁊ calicē bibetis]Ly.i.hoc ſacramentū
in quo ſub ſpecie panis continetur verum corp⁹
chꝛiſti.⁊ ſub ſpecie vini ver⁹ ſanguis chꝛiſti[mor
tem domini annūciabitis]ipſam repreſentādo
per hoc ſacramentuꝫ[donec veniat]ſcꝫ ad iudi-
ciū.per qđ intelligit ꝙ celebꝛatio hui⁹ ſacramē-
ti nō deficiet in eccleſia vſqꝫ in finē mūdi. Mat.
vlt⁹. Ecce ego vobiſcum ſum vſqꝫ ad ꝯſummati
onē ſeculi[Itaqꝫ q̇cunqꝫ mādúcauerit panem ⁊
biberit calicē dn̄i indigne]Ly.ſcꝫ cum volūtate
peccandi moꝛtaliter de futuro. vel impenitēs de
preterito[reus erit corporis ⁊ ſanguinis domini].
Glo.id eſt penas mortis chꝛiſti exoluet.i.puniet
ac ſi chꝛiſtum occideret[Probet aūt ſeipm̄ hō]
Lyra.ſcꝫ propꝛiam conſcientiā diligenter exami
nando ⁊ emendando[⁊ ſic de pane illo edat]ſcꝫ
fructuoſe[⁊ de calice bibat]Ly. Fit autem hic
mētio de duplici ſpecie ſcꝫ panis ⁊ vini. Nam in
ꝑmitiua eccleſia ſic dabat fidelib⁹.ſed ꝓpt peri-
culū effuſionis ſanguinis modo tm̄ datur laicis
ſub ſpecie panis. Sacerdos tamē celebꝛās acci
pit ꝑ vtraqꝫ.nō tm̄ celebꝛās ꝓ ſe:ſꝫ etiaꝫ ꝓ alijs.
[Qui em̄ mādúcat ⁊ bibit indigne]Glo.i.irreue
renter vel exiſtēs in crimie[iudiciū ſibi mandu-
cat ⁊ bibit].i.ad ſuā dānatiōem ſumit[nō diiudi
cās corp⁹ dn̄i]Ly.i.diſcernēſ ab alijs cib̄ ſumēs
eodē modo ſicut alios cibos corpales.

Dn̄ica ꝑma poſt feſtū trinitat.i.Jo. iiij

Eus charitas ē. In hoc
apparuit charitas dei in
nob:quoniam filiū ſuuꝫ
vnigenitū miſit de⁹ in mūdum:vt
viuam⁹ per eū. In hoc ē charitas
non quaſi nos dilexerim⁹ deum:
ſed quoniaꝫ ipſe prioꝛ dilexit nos
⁊ miſit filium ſuum ꝓpitiationeꝫ
ꝓ peccatiſ noſtriſ. Chariſſimi:ſi de
us dilexit nos:⁊ nos debem⁹ alter
utrū diligere. Deum nēo vidit vn
q̄ꝫ. Si diligim⁹ inuicē de⁹ in nob̄
manet:⁊ charitas ei⁹ in nob̄ per-
fecta eſt. In hoc intelligim⁹ quo-
niam in eo manem⁹ ⁊ ipſe in nob̄:
quoniā de ſpiritu ſancto dedit no
bis. Et nos vidim⁹ ⁊ teſtificamur
quoniā pater miſit filiū ſuum ſal-
uatoꝛem mūdi. Quiſquis confeſ-
ſus fuerit quoniaꝫ ieſus eſt filius
dei:deus in eo manet ⁊ ipſe in dō
Et nos cognouim⁹ ⁊ credimus
charitati quā habet deus in nob̄.
Deus charitas eſt:⁊ qui manet ī
charitate in deo manet ⁊ de⁹ in eo
In hoc ꝑfecta eſt charitas dei no
biſcum:vt fiduciam habeamus in
die iudicij:quia ſicut ille eſt:⁊ nos
ſum⁹ in hoc mūdo timoꝛ nō eſt in
charitate ſed perfecta charitas fo
ris mittit timoꝛē quoniā timoꝛ pe
nā habet. Qui aūt timet nō eſt ꝑ
fectus in charitate. Nos ergo dili
gamus deum:qm̄ de⁹ prioꝛ dilexit
nos. Si q̇s dixerit qm̄ diligo deū
⁊ fratrē ſuū oderit mēdax ē. q em̄
nō diligit fratrē ſuū quē videt:de-
um quem nō videt quō pōt dilige
re. Et hoc mādatū habem⁹ a deo
vt qui diligit deū diligat ⁊ fratreꝫ
ſuum. Poſtilla.

Deꝰ charitas ē. In hoc appa-
ruit ⁊c̄. Ante initiū illiꝰ epl'e ſcribit ſancꝰ Joh.
dicēs. Ipſi de mūdo ſunt. ⁊ ideo de mūdo loquū
tur ⁊ mūdus eos audit. Nos ex deo ſumꝰ chariſ
ſimi diligamꝰ inuicē: q̄a charitas ex deo ē. Tūc
ſeq̄tur epl'a hodierna [Deus caritas ē] Ubi ſan
ctus iohēs apl's ⁊ euāgeliſta quē xp̄s pre ceteri
dilexit: maxie cōmendat nob̄ charitatē dei ⁊ ꝓxi
mi. Sic ſimiliter in euāgelio hodierno ſctūs Lu
cas dicit nobis de quodā diuite q̄ nec circa deū
nec circa ꝓximū. ſcʒ paupem lazarū aliqua dile-
ctiōe mouebat̄: ſʒ induebatur purpura ⁊ byſſo ⁊
epulabatur quotidie ſplendide: ī ō ſepultus eſt in
inferno. Et ſi volumꝰ hoc malum euadere tūc de
bemꝰ deū ⁊ ꝓximū diligere [q̄a deꝰ charitas ē].
Ly. increata ſicut eſt bonitas ⁊ ſapia. [i hoc] ve
lut in certiſſimo ſigno [apparuit charitas dei in
nobis] id eſt oſtenſa eſt erga nos [qm̄ filiū ſuum
vnigenitū] nō ſeruū [miſit] ſcʒ deus pater [i mū
dū] ſcʒ in hūanitate aſſumpta [vt viuamꝰ ꝑ eū]:
Uinc̄. i. nō inducemur ꝑ eū [in hoc]. i. in hac miſ
ſiōe [ē charitas manifeſta non quaſi nos dilexi-
mus deū: ſed qm̄ ipſe poꝛ dilexit nos] ſcʒ predeſti
nādo. vocādo iuſtificādo. [⁊ miſit filiū ſuū ꝓpiti
ationē] Uinc̄. ⁊ deus nobis ꝓpiciat̄ ꝑ ipm̄ [pro
peccatis noſtris] ſcʒ tollendis [chariſſimi ſi deꝰ
dilexit nos ⁊ nos debemꝰ alterutrū] ſcʒ exemplo
chriſti inuicē [diligere] Uinc̄. ſic deꝰ diligit nos.
Tunc debemꝰ diligere. id qđ deus diligit: ſed de
us diligit oēm hominē. ergo ⁊ nos quelibet ho-
minē debemꝰ diligere [Deū nēo vidit vnq̄] Uin
cent. in preſenti deus nō poteſt videri ſicut eſt. ſʒ
ſolum in futura vita. Unde Augꝰ. dicit: ꝙ cōceſ-
ſum fuit paulo ⁊ moyſi videre diuinam eſſentiā
ſed hoc fuit in raptu ⁊ tranſitorie ⁊ nō manſiue:
quia tunc fuerunt rapti extra ſenſus corpis [Si
diligamus inuicē] ſcʒ ex ſincera charitate [deus
in nobis manet] per gratiam inhabitantē [⁊ ca
ritas in nobis ꝑfecta eſt] Tunc em̄ charitas dei
perfecta eſt in nobis: quādo eum diligimꝰ. nō ſo
lum in ſe: ſed etiam in ſua imagine. i. in homine.
[in hoc intelligimus] id eſt cognoſcimus [quo-
niam in eo manemus] per charitatem qua deū
diligimus [⁊ ipſe in nobis] per charitatem qua
nos diligit [quoniā de ſpiritu ſancto] ſcʒ ab ipſo
procedente [dedit nobis ⁊ nos] Lyra. i. ego Jo-
hānes ⁊ alij apoſtoli mecū [vidimus] ſcʒ eiꝰ hu
manitatem oculis corporalibus ⁊ eius diuinita
tem oculis mentalibus non in ſe. ſed in effectibꝰ
ſuis. quia viderunt eum facientem miracula. vir
tutem totius creature tranſcendentia [⁊ teſtifica
mur] de viſis que vidimus [quoniam pater mi-
ſit filium ſuum] eiuſdem nature ⁊ poteſtas cum
eo [ſaluatorem mundi] per paſſionem in huma-
nitate aſſumpta [quiſquis confeſſus fuerit] goꝛ
ra. ſcʒ confeſſione perfecta. cordis. oris. ⁊ operis
nō diminuta vnius vocis. vnde aplus. Confiten
tur ſe noſſe deum: factis aūt negant [quoniā ie
ſus eſt filius dei] ita ꝙ idē eſt filius dei ⁊ filius
hominis [deus in eo manet] ſcʒ ꝑ gratiā [⁊ ipſe
in deo] vt in refugio. vnde pſ. lxxxix. Dn̄e refugiū
factus es nobis [⁊ nos] ſcʒ apoſtoli [cognoui-
mus] ſcʒ ꝙ ieſus eſt filius dei [⁊ credimꝰ chari-
tati quā habet deus in nobis] Ly. i. credimꝰ ip-
ſum ſpecialiter habitare nobiſcū per charitatē
[deus charitas eſt] Unde Augꝰ. ſuper illo ver-
bo. Si in ſingulis locis ſacre ſcripture nihil ali-
ud diceretur de charitate: niſi ꝙ deus charitas ē
nō aliud q̄ charitatem querere deberemus. Nō
em̄ charitas poterat altioꝛ cōmendari q̄ ꝙ deꝰ
diceretur [⁊ qui manet in charitate in deo ma-
net] Uinc̄. tanq̄ palmites in vite: tanq̄ mēbrū
in corpe [⁊ deus in eo] manet tanq̄ habitatoꝛ in
domo: tanq̄ ſponſus in thalamo: tāq̄ ſacerdos
in templo. vnde Bern̄. quia deus charitas eſt: ⁊
ideo charitati nihil melius eſt: ⁊ qui manet i cha
ritate in deo manet. ideo charitati nihil eſt ſecuri
us ⁊ deus in eo. Et ideo charitati nihil iocun-
dius [in hoc perfecta eſt charitas dei nobiſcū].
id eſt perfecta eſſe oſtēditur [vt fiduciam habea
mus in die iudicij] Uinc̄. ſi talem fiduciā habe-
mꝰ ad deū ꝙ audemꝰ ſecure apparere in conſpe
ctu eiꝰ ⁊ reddere ei votū: tunc indubitāter habe
mus perfectam charitatem [quia ſicut ille eſt].
Lyra. benefaciens de celo iuſtis ⁊ iniuſtis [Et
nos ſumꝰ in hoc mundo] ſcʒ pro amore eiꝰ ami-
cos ⁊ inimicos diligendo [timoꝛ nō eſt in chari-
tate] qđ intelligitur de timore ſeruili inquantum
ſeruilis eſt: nō autem intelligitur de filiali: q̄a ille
timoꝛ ſtat cum charitate perfecta. [ſed perfecta
charitas foris mittit timorem] quia charitas eti
am quēcunq̄ excludit timorem ſeruilem [quoni
am timoꝛ penā habet] id eſt timore ſeruili pena
debetur: quia facit cauere peccatum ſolummo-
do ne puniatur: nō propter deteſtationē vitij. nec
propter vitandam offenſam dei. ſicut furi quādo
ꝙ dimittit furari propter ſuſpendium [qui autē
timet] Lyra. hoc modo [non eſt perfectus i cha
ritate]. i. n̄ hʒ caritatē ipſā ꝑficiētē [nos ḡ diliga-
mꝰ deū] Hoꝛ. dilectiōe perfecta [qm̄ deꝰ poꝛ dile

xit nos]ꝙ nos ip̄os amo cum adhuc inimici eſſe mꝰ dilexit inimicos vt faceret amicos: dilexit iniuſtos vt faceret iuſtos: dilexit egros vt faceret ſanos[Si q̇s dixerit quoniā diligo deū ⁊ fratrē ſuū oderit]qui eſt imago dei[mendax eſt]Lyra q̇a dilectio ꝓximi includit̄ in dilectione dei[qui nō diligit fratrē ſuū quē videt]Gorra. vnde euꝫ pleniꝰ cognoſcit[deū quē nō videt].i. quē minꝰ cognoſcit[quō poteſt diligere]Unde Augꝰ. In uiſa q̇ppe diligere poſſumꝰ incognita nequaꝙ̄. [⁊ hoc mādatū habemꝰ a deo]ſcꝫ de dilectione dei ⁊ proximi[vt q̇ diligit deū]Gor. ꝓpter ſe[diligat ⁊ fratrē ſuū]ꝓpter deū. Duo eñ ſunt mandata charitatis ſcꝫ dei ⁊ ꝓximi: nec poteſt vnus diligi ſine alio.

Dn̄ica. ij. poſt feſtū trinitatis. i. Joh. iij.

Olite mirari ſi odit vos mundꝰ. nos ſcimꝰ quoniā trāſlati ſumꝰ de morte ad vitā qm̄ diligimꝰ fratres. q̇ nō diligit: manet in morte Oīs q̇ odit fratrē ſuū homicida ē. Et ſcitis qm̄ oīs homicida nō habet vitā eternā in ſe manētē in hoc cognouimꝰ charitatē dei qm̄ ille pro nob̄ animā ſuā poſuit: ⁊ nos debemus aīas ꝓ fratribꝰ ponere. q̇ habuerit ſubām huiꝰ mundi ⁊ viderit fratrē ſuū neceſſe habeꝛ ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo quō charitas dei manet in eo. Filioli mei n̄ diligamꝰ verbo neqꝫ ligua: ſꝫ ope ⁊ veritate.

Poſtilla.

Nolite mirari ſi odit vos mundus ⁊c̄. Ante initium illius epiſtole ſcribit ſctūs Johānes in eodē capl̄o dicēs. chariſſimi: hec eſt annūciatio quā audiſtis ab initio vt diligatis alterutrū nō ſicut cayn qui ex maligno erat ⁊ occidit fratrē ſuū. ⁊ ꝓpter quid occidit eū. quoniam opa eius maligna erāt: fratris aūt eiꝰ iuſta. Tūc ſtatim ſequitur preſens epiſtola que cōcordat cū euangelio hodierno: in quo euangelio agitur de cena vite eterne: ad quā cenā peruenitur ꝑ charitatem dei ⁊ proximi. de qua habetur plenius in preſenti epiſtola. Unde dicit Johes[Chariſſimi nolite mirari]quaſi inſolituꝫ[ſi odit vos mūdus]id eſt mūdi amatores: q̇a nō eſt nouū illud iurgiū: ſed fuit a principio mundi inter bonos ⁊ malos. Sicut patet inter cayn ⁊ abel: inter yſaac ⁊ iſmael: inter iacob ⁊ eſau[Nos ſcimus]Lyra. certitudine fidei[quoniā trāſlati ſumꝰ de morte]ſcꝫ culpe[ad vitam]gratie[quoniā diligimꝰ fratres]quia opera bona in charitate facta ſūt meritoria[qui non diligit: manet in morte]quia caret charitate que eſt vita anime[oīs q̇ odit fratrem ſuū homicida eſt]quia p̄mo occidit animā propriā. Secūdo animā ꝓximi ꝙ̄tum in ſe ē: quia ꝓuocat ip̄m ad odiū mutuū[⁊ ſcitis quoniam oīs homicida non habet vitam eternam]. Gor. id eſt nō habet chriſtum qui eſt vita eterna [in ſe manentem]hoc dixit ad differentiam vite nature: que eſt vita tranſiens[in hoc]tanꝙ̄ in ſigno certiſſimo[cognouimus charitatem dei] i. chriſti erga nos[quoniam ille pro nobis]indignis[animā ſuam]id eſt vitam corporalem[poſuit]id eſt morti crucis expoſuit[⁊ nos]exemplo eius[debemus animas]Lyra. id eſt vitam corporalem[pro fratribus ponere]id eſt pro ſaluti eorum ſpirituali ponere. Et hoc debituꝫ patet ex ordine charitatis: ſm̄ quem deus eſt ſuper oīa diligēdus: ⁊ poſt ip̄m anima propria: ⁊ tertio loco animā proximi. quarto ⁊ vltimo propriuꝫ corpus.[Qui habuerit ſubſtantiam huius mūdi]. Uincen. id eſt bona temporalia[⁊ viderit fratrē ſuum]id eſt proximū ſuum[neceſſe habere]Lyra. ſcꝫ neceſſitatem extremaꝫ[⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo]id eſt affectum interiorem non cōpatiendo ei: ⁊ ſubuentionem denegando[quomodo charitas dei]Gorra. que a deo infunditur: ⁊ qua deus diligitur[manet in eo]quaſi diceret: nullo modo. quia non poteſt diligi deus ſine proximo nec econuerſo. Etiam quia charitas benigna ē id eſt larga egenis: ⁊ in caſu extreme neceſſitatis. Tenetur etiam quilibet de neceſſario dare. Unde Amb. Paſche fame morientem. ſi non pauiſti occidiſti[Filioli mei]ſcilicet quos per euāgelium genui[non diligamus verbo neqꝫ lingua] Uerbo tantū diligit qui hoc quod promittit nō ſoluit[ſed opere]id eſt exhibitione beneficij.[⁊ veritate]ſcꝫ pure intentionis. Glo. vt ſimplici intentione beneficia preſtemus non propter iactātiam: nec ꝓpter temporale lucrum.

Dominica tertia poſt feſtuꝫ trinitatꝭ. i. Pet. v.

Umiliamini ſub potēti
manu dei:vt nos exaltet
in tēpoꝛe viſitatiōis.om
nē ſollicitudinē veſtrā pꝛoijciētes
in eū:quoniā ipſi cura eſt de nob.
Sobꝛij eſtote ⁊ vigilate:quia ad-
uerſariꝰ veſter dyabolꝰ tanꝙ leo
rugiēs circuit q̄rēs quem deuoꝛet
cui reſiſtite foꝛtes in fide. Scien-
tes eandē paſſionē ei que in mun-
do eſt veſtre fraternitati fieri. De
us autē om̄is gratie qui vocauit
nos in eternā ſuā gloꝛiā in chꝛiſto
ieſu:ipſi gloꝛia ⁊ imperiū in ſecu-
la ſeculoꝝ Amē. Poſtilla.

Humiliamini ſub potēti manu
dei ⁊c̄. Ante initiū illiꝰ epiſtole ſcribit ſanctꝰ Pe
trus in eodē capl'o. Deꝰ ſupbis reſiſtit:humilibꝰ
autē dat gratiā. Tunc ſtatim ſeq̄tur epiſtola pꝛe
ſens:in qua beatꝰ Petrus docet nos quō habe-
re debeamꝰ nos ad deū:dicens [Humiliamini]
Scꝫ. humilitate voluntaria non coacta [ſub po-
tenti manu dei] vel nos humiliabimꝰ nos ei. vel
ipſe oppꝛimet nos. q̄a manū eius effugere impoſ-
ſibile eſt [vt nos exaltet] q̄a om̄is qui ſe humili-
at exaltabit̄. vt pꝫ Luc. xviij. [in tpe viſitationis]
id eſt in die iudicij:q̄n deꝰ iudicabit mūdū ⁊ red
det vnicuiqꝫ ſ'm opa ſua [omnē ſollicitudinē ve-
ſtram] ſcꝫ coꝛpoꝛis ⁊ anime [pꝛoijciētes in eum].
Unde Augꝰ. Pꝛoijce te in deū. nō eſt tam crude
lis vt ſe ſubtrahat ⁊ te cadere permittat [quoni-
am ipſi cura eſt de nobis] ſcꝫ ſpecialis [Sobꝛij
eſtote] in victu ⁊ veſtitu [⁊ vigilate]. i. diligēter a
peccatis cauete [q̄a aduerſarius veſter diabolꝰ]
qui ſemꝑ bonis ⁊ fidelibꝰ aduerſatur [tanꝙ leo
rugiens] ꝑ ſeuitiam [circuit] ꝑ maliciam [q̄rēs
quē deuoꝛet] incoꝛpoꝛādo ſibi ꝑ moꝛtalē culpaꝫ.
[cui reſiſtite] Scꝫ. eius ſuggeſtionibꝰ nō acq̄e-
ſcendo. Unde Iac. iiij. Reſiſtite diabolo ⁊ fugi
et a vobis [foꝛtes in fide] tanꝙ in ſcuto [Scien
tes eandē paſſionē]. i. ꝯſimilē tribulatiōem ⁊ tē-
ptatiōem quā vos ſuſtinetis [ei] fieri ſcꝫ a diabo-
lo [que in mundo eſt veſtre fraternitati]. i. vr̄is
fratribus per mūdum diſperſis. q̄ſi diceret. Non
ꝑ ietis temptatiōe carere:eo ꝙ fideles eſtis:im
mo magis temptabimini. ergo cauete vos diligē
ter ne ſupabimini. Unde Eccl'. ij. Fili accedens
ad ſeruitutē dei ſta in iuſticia ⁊ timoꝛe:⁊ pꝛepa-
ra animā tuā ad temptatiōem [Deus autē] ſcꝫ q̄
eſt datoꝛ [om̄is gratie] Scꝫ. q̄a bonoꝝ tempoꝛa-
lium. naturaliū. ſpiritualiū. ⁊ eternoꝝ. [qui voca
uit nos] vocatione interioꝛi per inſpirationem:⁊
exterioꝛi per pꝛedicatiōem [in eternā ſuam glo-
riam] ſcꝫ finaliter ꝯſequēdam [in chꝛiſto ieſu]. i.
per chꝛiſtum ieſum [ipſi gloꝛia ⁊ imperiū] ſcili-
cet ad alios [in ſecula ſeculoꝝ]. i. in eternum.

Dn̄ica. iiij. poſt feſtū trinitatis. Roma. viij.

Xiſtimo em̄ ꝙ non ſunt
condigne paſſiōes huiꝰ
tēpoꝛis ad futurā gloꝛiā
que reuelabitur in nob. Nā expe-
ctatio creature reuelationē filioꝝ
dei expectat. Uanitati em̄ creatu
ra ſubiecta ē non volēs:ſed pꝛop-
ter eū qui ſubiecit eā in ſpe. Quia
⁊ ipſa creatura liberabitur a ſerui
tute coꝛruptionis in libertatē glo
rie filioꝝ dei. Scimꝰ em̄ ꝙ omnis
creatura ingemiſcit ⁊ parturit vſ-
qꝫ adhuc. Non ſolum autē illa:ſꝫ
⁊ nos ipſi pꝛimitias ſpiritꝰ habētes
Et ipſi intra nos gemitꝰ adoptio
nē filioꝛum dei:expectantes redē
ptionēꝫ coꝛpoꝛis noſtri:in chꝛiſto
ieſu dn̄o noſtro. Poſtilla.

Exiſtimo em̄ ꝙ non ſunt con-
digne ⁊c̄. Ante initiū illiꝰ ep'le ſcribit ſanctꝰ pau
lus i eodē cap. dicēs. Si filij ⁊ heredes:heredes
q̄dem dei. coheredes aūt chꝛiſti:ſic tamē cōpati
mur vt ſimul gloꝛificemur. Tūc ſtati ſeq̄tur ep'la
hodierna:in qua ap'ls Paulus hoꝛtatur nos vt
patiēter tolleremus paſſiones ⁊ perſecutōes hu
ius mundi. quia ad futurā gloꝛiā nō peruenitur:
niſi per tollerantiā patiēter paſſionū qualeſcūqꝫ
ſint tales paſſiones tempoꝛales:nō tamen ſunt
condigne ad futuram gloꝛiā. Hoc oſtendit ap'ls
Paulus qui fuit raptus vſqꝫ in tertiū celū. ⁊ vi-

bit magnitudinē͂ȝ glorie celeſtis. ⁊ viſis illꝰ gau
dijs poſt hoc dixit [Fratres: exiſtimo] Vinc. id
eſt vere ſcio [ꝙ non ſunt condigne] id eſt equa‑
les [paſſiones huius temporis] Hor. id ē tem‑
porales ⁊ momentanee [ad futurā gloriam] ſcȝ
promerendam [que reuelabitur in nobis] Vin.
tam malis ꝙ bonis: ſed diuerſimode. quia ꝙuis
gloria futura ab om̄ibus cognoſcetur ⁊ videbi‑
tur: tamen hoc erit bonis ad gaudium ⁊ ad ſalu
tem. malis ad omnē triſticiā ⁊ penā [Nam expe‑
ctatio creature] Ly. i. homis qui eſt om̄is creatu
ra. vt patet Math. vlti. Predicare euāgeliū om̄i
creature. i. homini reuelatiōem filioꝝ dei] Ly. in
beatitudine celeſti vbi deꝰ clare videbitur [expe‑
ctat] ſcȝ ꝑ patiētiaȝ [Vanitati em̄] .i. paſſibilita
ti: morti: ⁊ incineratiōi [creatura] .i. hūana natu
ra [ſubiecta eſt nō volēs] .i. ꝓpria voluntate. ⁊ h̄
ꝓpter pctm̄ Ade qđ nō eſt voluntariū in nobis.
[ſed ꝓpter eū] .i. ꝓpter deū [qui ſubiecit eam in
ſpe] ſcȝ reſurrectionis future [Quia ⁊ ip̄a crea‑
tura] .i. humana natura [liberabitur a ſeruitute
corruptiōis] ſcȝ quādo in reſurrectiōe ex gloria
anime erit corpꝰ immortale [Scimꝰ em̄ ꝙ om̄is
creatura] ſcȝ irrationalis [ingemiſcit ⁊ partu‑
rit vſqȝ adhuc] Hic apl̄us inducit nos ad tolle‑
rantiā paſſionis duplici exemplo. Primū eſt cre
aturarū irrationalium: que ſuſtinēt multa: ⁊ ta‑
men nō habēt ſpem remuneratōis ſicut nos ha
bemus. Secūdum exēplum eſt ipſorum apoſto
loꝝ: qui ꝑmitus ⁊ plenius ceteris credentibꝰ ſpi
ritū ſanctū ſuſceperūt. ⁊ patiēter tollerabāt mul‑
ta aduerſa ⁊ dilationē glorie in ſpe reſurrectiōis
future. Ergo dicit [non ſolum illa] ſcȝ irrationa‑
lis creatura [ſed ⁊ nos ip̄i] .ſ. apoſtoli [primitias
ſpiritus habentes] Lyra. i. in maiori plenitudīe
ſpm̄ ſanctū habentes [⁊ ipſi intra nos gemimꝰ]
exiſtentes in tribulationibꝰ [adoptionē filioꝝ
dei expectātes] .i. premiū qđ reſeruatur filijs ad
optionis [redemptionē corpis noſtri] quia tunc
erit corpus imortale: ⁊ ſic redimet a corruptiōe.
[in chriſto ieſu domino noſtro].

Dn̄ica q̇nta poſt feſtū trinitat. i. Petri. iij

Omnes vnanimes i ora‑
tione eſtote compatien‑
tes: fraternitatis amato
res miſericordes: modeſti: humi‑
les: non reddentes malum ꝓ ma
lo vel maledictum pro maledicto:
ſed econtrario benedicentes quia
in hoc vocati eſtis vt benedictio‑
nem hereditate poſſideatis. q̄ em̄
vult vitam diligere ⁊ videre dies
bonos: coerceat linguam ſuam a
malo ⁊ labia eius ne loquātur do
lum. Declinet autem a malo ⁊ fa‑
ciat bonum: inquirat pacem ⁊ ſeq̄
tur eam: quia oculi domini ſuper
iuſtos: ⁊ aures eius in preces eoꝝ
Vultos autem domini ſuperfaci
entes mala. Et qui eſt qui vobis
noceat ſi boni emulatores fueri‑
tis. Sed ⁊ ſi quid patimini pro‑
pter iuſticiam beati. Timorem
autem eorum ne timueritis vt nō
cōturbemini. Dominū autē chri‑
ſtum ſanctificate in cordibꝰ vr̄is.

Poſtilla.

Omnes vnanimes in oratio‑
ne eſtote ⁊c. Ante initiū illius epl̄e ſcribit ſanctꝰ
Petrꝰ in eodeȝ capl̄o dicēs. Mulieres ſubdite
ſint viris ſuis. Sicut ſara obediebat abrahe do‑
minū eius vocās cuius eſtis filie benefacientes
Tunc ſeq̄tur epiſtola hodierna in qua apl̄s Pe
trus inſtruit nos quō vnuſquiſqȝ ſe ad alterū ha
bere debeat dicēs [oēs vnanimes in orōne eſto
te] Horra. id eſt cor vnum ⁊ animā vnam haben
tes non diſſentientes [compacientes] ad inuicē
ſicut membra vnius corporis miſtici ipſius chri
ſti: per hoc alleuiatur ille qui patitur cum perci‑
pit alios ſibi compatientes: vt dicit philoſophꝰ
ij. Rhetoricorum [fraternitatis amatores] id eſt
fraterne vnitatis ⁊ cōcordie conſeruatores [mo
deſti] ſcȝ in om̄ibꝰ debitum modū ſeruando [mi
ſericordes] ſcȝ elemoſynas indigentibus tribuē
do [humiles] ſcȝ om̄ia bona deo attribuēdo ⁊ ni
hil vobis [nō reddentes malū ꝓ malo] in factis
iniurioſis [nec maledictū ꝓ maledicto] v̄bis cō‑
tentioſis [ſed econtrario benedicentes] verbis
benignis ⁊ pacificis [quia in hoc vocati eſtis].
ſcilicet ad fidem Chriſti [vt benedictionē͂ȝ dei]

ſcꝫ de qua dr̄ Math.xxv. Venite benedicti pa⸗
tris mei ꝑcipite regnū ⁊c̄.[hereditate poſſideat]
ſcꝫ celeſte regnū qḋ nō datur maledicens. Unde
aplus. Neqꝫ maledicti neqꝫ rapaces regnuꝫ dei
poſſidebunt[q̇ em̄ vult vitā diligere]ſcꝫ vitā be⸗
atā in q̄ null⁹ moriť[⁊ videre dies bonos]ſcꝫ in
beatitudine celeſti vbi dies noctib⁹ nō interrum
pūtur faciet ſcꝫ qḋ ſequiť[coherceat linguā ſuā
a malo].i.a malo colloq̇o in apto.vñ apl's.i.Co
rinth.xv.Corrūpunt bonos mores colloq̇a pra⸗
ua[⁊ labia eius ne loquātur dolū].i.malū in oc⸗
culto ꝓximoꝝ decipiēdo[declinet autē a malo]i
oꝑe[⁊ faciat bonū]he em̄ ſunt due ꝑtes iuſticie
[inquirat pacem]cum proximo etiam iniurioſo
⁊ ſequatur eam]ſcꝫ ꝑfecte[quia oculi domini ſu
per iuſtos]ad remunerandū[⁊ aures eius].i.vo
luntates[in preces eoꝝ]exaudiendi[vult⁹ autē
dñi]ſcꝫ ire ⁊ indignatiōis[ſuꝑ facientes mala]
ad puniendū eos[⁊ q̇s eſt]hō vel etiā diabolus
[q̇ vobis noceat].i.nocere poſſit:ſcꝫ a bono vio
lenter retrahēdo:q̄ſi diceret null⁹[ſi boni]Nota
boni ē hic genitiui caſus[emulatores]id ē ama
tores[fueritis. Sed ⁊ ſi q̇d].i.modicū patimini
[in preſenti tp̄e ꝓpter iuſticiā beati]eſtis iam in
ſpe tandem in re.vt dr̄ Math.v.Beati q̇ perſe⸗
cutionē patiūtur ꝓpter iuſticiā:quoniā ipoꝝ
eſt regnū celoꝝ[Timorē aūt eoꝝ ne timueritis]
Lyra.i.timorē eijciētem a bono ꝟtutiſ[vt nō con
turbemini]impatiēter aduerſa ſuſtinēdo[domi
nū aūt ieſum chriſtū ſanctificate]id eſt firmate.
[in cordib⁹ veſtris]ſcꝫ ſibi firmiter adherēdo

Dñica.vi.poſt feſtū trinitatis.Roma.vi.

Quicūqꝫ baptiſati ſum⁹ i
chriſto ieſu in morte ip̄i
us baptiſati ſum⁹. Con
ſepulti em̄ ſum⁹ cum illo per ba⸗
ptiſmū in mortem:vt quō ſurrexit
chriſtus a mortuis per gloriaꝫ pa
tris ita ⁊ nos in nouitate vite am⸗
bulem⁹. Si em̄ cōplantati facti ſu
mus ſimilitudini mortis ei⁹.ſimul ⁊
reſurrectiōis erim⁹. Hoc ſcientes
quia vet⁹ homo noſter ſimul cru⸗
cifixus eſt vt deſtruatur corp⁹ pec
cati vt vltra nō ſeruiam⁹ peccato.
Qui em̄ mortu⁹ eſt iuſtificat⁹ eſt
a peccato. Si aūt mortui ſum⁹ cū
chriſto:credim⁹ quia ſimul etiam
viuem⁹ cū chriſto. Scіētes ꝙ chri
ſtus reſurgēs ex mortuis iam nō
moritur mors illi vltra nō dñabiť
qḋ em̄ mortu⁹ eſt peccato:mortu⁹
ē ſemel:qḋ autē viuit viuit deo:ita
⁊ vos eſtimate vos:mortu⁹ q̇deꝫ
eſſe peccato:viuētes autem deo in
chriſto ieſu dño noſtro. Poſtilla.

Quicunqꝫ baptiſati ſumus in
xp̄o ieſu ⁊c̄. Ante initiū illi⁹ ep̄l'e ſcribit ſanctus
Paul⁹ dicēs. Ubi abūdauit delictū ſuꝑabunda
uit ⁊ gr̄a. Et ſicut regnauit pctm̄ in mortē: ſic et
gr̄a regnat ꝑ iuſticiā in vitā eternā ꝑ ieſum xp̄m
dñm noſtrū. Tūc ſeq̇tur ep̄l'a hodierna.in q̄ apo
ſtol⁹ hortať nos ad vite ꝑfectiōem que ꝯſiſtit in
hoc ꝙ peccatiſ mortui ſoli deo viuam⁹.vnde dicit
[Fratres. Quicūqꝫ baptizati ſumus].i.nos cu⸗
iuſcūqꝫ conditiōis ⁊ ſexus fuerim⁹[in chriſto ie
ſu].i.in forma tradita a xp̄o in euangelio. Mat.
vlti. Euntes in mūdū vniuerſum predicate euan
geliū om̄i creature baptiſantes eos in noīe pr̄is
⁊ filij ⁊ ſpūſſancti. Illa forma ꝟborū non debet
mutari.⁊ nihil dꝫ addi vel minui.[in morte ip̄i⁹
baptiſati ſum⁹]id eſt in ꝟtute mortis ip̄i⁹. Bap⸗
tiſm⁹ em̄ habet ꝟtutē ex paſſiōe xp̄i. In cuius ſi⸗
gnū de latere ip̄i⁹ xp̄i exiuit ſanguis ⁊ aqua.vt
patet Ioh.xix.vt ſignificareť ꝙ aqua baptiſmi
habet ꝟtutē a ſanguine paſſionis chriſti.[Con⸗
ſepulti em̄ ſum⁹ cum illo ꝑ baptiſmū in morteꝫ]
quaſi diceret i baptiſmo ſimiles ſum⁹ morti xp̄i.
Ubi notādū ꝙ baptiſm⁹ tenet ſil'itudinē mortis
xp̄i in trib⁹. Primo q̇a baptiſm⁹ totū baptiſmuꝫ
in ſe includit ⁊ tegit ſicut ſepultura totū chriſtū
incluſit. Secūdo q̇a ſicut triduo fuit ibi incluſus
ſic fit trina imerſio in baptiſmo niſi vſus aliť ha
beat. Tertia q̇a ſicut ſepult⁹ plene q̇eſcit ab om
ni moleſtia:ſic baptiſat⁹ ab omni culpa ⁊ pena
q̇a totum relaxatur in baptiſmo[vt quō ſurrexit
chriſtus a mortuis].i.a loco mortuoꝝ:ſcꝫ de ſe⸗
pulchro[per gloriā patris]id eſt ad laudē ⁊ glo
riam dei patris[ita ⁊ nos in nouitate vite ambu
lem⁹]de bono in melius ꝓficiendo[ſi em̄ cōplā
tati]Unc.i.firmiť adherēdo chriſto ſicut radix

plante adheret[facti ſum⁹ ſimilitudini mortꝭ ei⁹] id eſt ſicut xp̄s poſt mortem reſurrexit corporalit̄ ſic ⁊ nos poſtq̄ ⁊ ſemel mortui fuerim⁹ peccato debem⁹ fieri noui hoīes ſpūaliter [ſimul ⁊ reſurrectōis erimus]id eſt ſicut ipſe reſurrexit a morte pene ad vitā glorie: ſic ⁊ nos a morte culpe ad vitam gratie[Hoc ſcientes q̄a vet⁹ hō noſter]id eſt fomes peccati quē ab adam q̇ eſt vet⁹ homo traxim⁹[ſimul crucifixus eſt]id ē delibut⁹ eſt in baptiſmo vt iam nos cogere non poſſit ad peccandū[vt deſtruat̄ corpus peccati]id eſt cōgeries prauoꝝ operum[vt vltra non ſeruiamus peccato]ſ₃ deo: q: nemo pōt duob⁹ dn̄is ſeruire. Math.vi.[Qui em̄ mortuus ē peccato]Ly. id eſt cōfigurat⁹ morti xp̄i per baptiſmū[iuſtificat⁹ eſt a peccato]q: baptiſm⁹ delet culpam ⁊ penā₃ [Si autē mortui ſum⁹ cum xp̄o: credim⁹ q: ſimil' etiam viuem⁹ cum xp̄o.] Gor. ſc₃ in gl'ia celeſti. [ſcientes q̄ xp̄s reſurgens ex mortuis iam non morit̄: mors illi vltra non dn̄abitur]Ly. quia ſurrexit ad vitam immortalē [q̄ em̄ mortu⁹ eſt peccato]ſc₃ xp̄s pro pctō tollendo[mortu⁹ ē ſemel] quia vnica mors xp̄i ſufficit ad tollendū oīa peccata p̄terita: p̄ntia ⁊ futura[q̄ aūt viuit.]ſc₃ ipſe xp̄s [viuit deo]id ē ad ſimilitudinē dei pr̄is: vt ſicut pater non pōt mori: ſic nec xp̄s fili⁹ dei ⁊ hominis[ita ⁊ vos eſtimate vos mortuos q̇de₃ eſſe peccato]p̄ totalē dimiſſionē culpe. ⁊ notāter dic̄ eſtimate: non p̄ certo reputate. q: neſcit homo ſi finaliter mortu⁹ ē peccato. Juxta illud Eccl'i.ix. Neſcit homo an odio vel amore dign⁹ ſit[viuētes autem deo].i. ad honorem dei. [in xp̄o iheſu dn̄o nr̄o].i. in fide ieſu xp̄i.

Dn̄ica.vij. Roma.vi.

Umanū dico ꝓpter infirmitatem carnis veſtre Sicut em̄ exhibuiſtiſ mēbra vr̄a ſuire īmūdicie ⁊ īiq̄tati ad īiq̄tatē: ita nūc exhibete membra vr̄a ſeruire iuſticie in ſctificatiō₃ Cum em̄ ſerui eſſetiſ peccati: liberi fuiſtis iuſticie. quem ergo fructū habuiſtis tūc in ill': in q̄bus nunc erubeſcetiſ. Nam finis illoꝝ mors eſt. Nunc vero liberati a peccato: ſerui autē facti deo habetiſ fructu₃ veſtrū in ſanctificationē: fine₃ vō vitam eternam. Stipēdia eni peccati mors: gr̄a autē dei vita eterna in xp̄o ieſu dn̄o noſtro. Poſtilla.

Humanū dico ꝓpter infirmitatem ⁊c̄. Ante initiu₃ illi⁹ ep̄l'e ſcribit ſanct⁹ paulus in eodē cap'lo dicens. Frēs. ſerui fuiſtis peccati: liberati autē nūc a peccato ſerui facti eſtis iuſticie. Tūc ſtatim ſeq̇tur p̄ns epiſtola in q̄ apoſtolus paul⁹ hortat̄ nos ad faciendu₃ bona opa ⁊ ad viuendū ſm iuſticiā dicēs[Humanū dico] Gor.i. quodda₃ leue vobis p̄cipio. on⁹ em̄ iuſticie quod vult eis imponere leue eſt. vt p₃ Mat. xi. Jugū em̄ meū ſuaue ē ⁊ on⁹ meū leue [propt̄ infirmitatem carnis veſtre]caro eni₃ in p̄ncipio creationis fuit fortis ⁊ ſana ⁊ obediens anime. ſ₃ ꝓpter peccatū facta eſt debil' ⁊ infirma aggrauans ⁊ deprimens aīam. Unde Sap.ix. Corpus quod corrūpitur aggrauat aīam[ſicut em̄ exhibuiſtis mēbra veſtra ſeruire immūdicie] Gor. id eſt ad ſeruiendū peccatis carnalibus[⁊ iniq̄tati]id eſt peccatis ſpūalibus[ad iniq̄tatem.]id ē ad mali ꝯſummatōem.[ita nūc exhibete mēbra veſtra] Ly. per bonā cōſuetudinē abilitātes ea. [ſuire iuſticie.]quaſi diceret. illud ē leue. ſ. q̄ nō plus laboris req̄ritur in ſeruitio dei qui ducit ad gl'iam q̄ in ſeruitio diaboli q̇ ducit ad gehennā [in ſanctificationē]id eſt ſanctificatis ꝯſummationē[cū enim ſerui eſſetis peccati: liberi fuiſtis iuſticie] Ly. id eſt ſpoliati a bono iuſticie [quē ḡ fructum]id eſt vtilitatem[habuiſtis tūc in illis] ſupple peccatis[in q̇bus nūc]id eſt poſt penitētiam[erubeſcetis]quaſi diceret. nullam vtilitatē habuiſtis: ſed maximū damnū[nam finis illoꝝ] ſc₃ peccato ſeruientiū[mors ē]ſc₃ eterna[nūc vō liberati a peccato] Ly. per eius dimiſſionē[ſerui autem facti deo]p̄ iuſticie op̄atōem[habetis fructum veſtrū] Uinc. i. ad vtilitatem veſtrā[in ſanctificationem] Ly. id eſt in grām in p̄ſenti[fine₃ vero]ſc₃ vltimū[vitam eternam]id eſt in futuro gloriam eternam[ſtipēdia em̄ peccati] Uincen. id eſt p̄miatōnes q̄ debēt̄ militib⁹ diaboli [mors eſt]ſc₃ culpe ⁊ conſeq̄nter pene eterne[gr̄a aūt dei]id eſt premiū pro bono opere in gratia dei factum[vita eterna in xp̄o iheſu dn̄o noſtro]id eſt per chriſtum iheſum dn̄m noſtrum tanq̄ mediatorem.

Dominica.viij. Roma.vij.

o

Ebitores ſum⁹ non car-
ni vt ſcd̄m carnē viuam⁹
Si em̄ ſcd̄m carnē vixeri
tis: moriemini. Si autez ſpū facta
carnis mortificaueritꝭ: viuetꝭ Qui
cūq; em̄ ſpiritu dei agūtur: hij ſūt
filij dei. Nō em̄ accepiſtis ſpiritū
ſeruitutꝭ iterū in timore: ſed accepi
ſtis ſpiritū adoptōis filiorum dei
in quo clamam⁹ abba pater. Jpſe
em̄ ſpirit⁹ teſtimoniū reddit ſpiri-
tui noſtro ꝙ ſum⁹ filij dei. Si aūt
filij: ⁊ heredes. Heredes q̄dē dei:
coheredes aūt xp̄i. Poſtilla.

Debitores ſumus non carni
vt ſm carnem viua. ⁊c. Ante initiū illi⁹ ep̄le ſcri
bit ſanct⁹ Paul⁹ dicens. Qui em̄ ſcd̄m carnem
ſunt que carnis ſunt ſapiūt. q̄ vo ſm ſpm̄ ſunt q̄
ſunt ſpūs ſentiūt. nam prudētia carnis mors eſt
prudentia aūt ſpūs vita ⁊ pax. Qm̄ ſapiētia car
nis inimica eſt deo. Tunc ſeq̄tur p̄ns ep̄la i qua
ap̄ls hortat̄ nos ad mortificatiōem carnis ⁊ ad
imitatōnem ſpūs vel ratōnis vt ſcd̄m ſpm̄ viua
mus: ⁊ ad hoc adducit rōnes. ſ. ꝓpter debitum ⁊
ꝓpter future mercedis magnitudinē. Unde dic̄
[Fratres. debitores ſum⁹.] ſcʒ ſpūſancto vel rōi
ꝓprie [non carni vt ſcd̄m carnem viuam⁹] ſcʒ in
voluptatib⁹ carnis [ſi em̄ ſm carnem] Glo. id eſt
ſm carnis deſideria ⁊ voluptates [vixeritis] vita
corꝑali [moriemini] morte ſpūali ⁊ etiam eterna
[ſi autez ſpiritu] id eſt ratōne [facta] id eſt opera
[carnis mortificaueritis] penitus ea abijciendo
⁊ fugiendo [viuetis] vita ſpūali, hic in iuſticia et
in futuro in gloria. [q̄cunq; em̄ ſpū dei agunt̄.]
Glo. i. reguntur [hij filij dei ſunt] ſeruiētes ei nō
timore ſeruili ſʒ timore filiali. [nō em̄ accepiſtis
ſpm̄ ſeruitutis iterū in timore] ſicut in veteri le-
ge que fuit lex timoris [ſʒ accepiſtis ſpm̄ adopti-
onis filiorū dei] id eſt ſpm̄ſanctū datorē bonorū
per quē fit adoptio filioꝝ dei quod ex bonitate ē
⁊ miſcd̄ia dei [in quo clamam⁹: abba pater] Ly.
abba pater ſunt duo nomia idem ſignificantia
vnū hebraicū: alterū latinū: ad ſignificanduʒ du-
plicem dei paternitatē. Una ē ꝯmunis bonis ⁊
malis. quia eſt pater creatōis oīm hoīm. alia ſpē
cialis gratie adoptōne de qua hic d̄r [ipſe em̄ ſpi
ritus teſtimoniū reddit ſpūi noſtro [Cum em̄ ſpi
ritus noſter p ſpm̄ ſanctum bonū agit eſt ſignuʒ
diuine filiatōis. Hoc autem ſigno quaſi quodaʒ
teſtimonio nos certificat [ꝙ ſum⁹ filij dei] Uin.
nō p naturam ſicut xp̄s: ſed p adoptōēʒ p ſpm̄ ſan
ctum [ſi autē filij dei] Glo. ſum⁹ [⁊ heredes] eri
mus [heredes q̄dem dei] cuius beatitudine frui
mur [coheredes autem xp̄i] in quo ⁊ cū quo bea
ti erimus.

Dominica nona. i. Cor. x.

On ſim⁹ cōcupiſcentes
maloꝝ ſicut ⁊ illi cōcupi
erūt: neq; idolatre efficia
mini ſicut q̄dam ex ipis: quemad-
modū ſcp̄tum ē. Sedit pp̄ls man-
ducare ⁊ bibere: ⁊ ſurrexerūt ludere
Neq; fornicemur ſicut q̄daʒ ex ip
ſis fornicati ſūt: ⁊ ceciderūt vna die
vigintitria milia: neq; tēptem⁹ xp̄ʒ
ſicut q̄dam eoꝝ tēptauerūt a ſpē-
tib⁹ perierūt. Neq; murmuraueri
tis ſicut q̄dam murmurauerunt: et
perierūt ab extermiatore. Hec aūt
oīa in figura ꝯtingebāt ill̄. Scp̄ta
ſunt aūt ad correptōem noſtram
i quos fines ſcl̄oꝝ deuenerūt. Jta
ꝙ q̄ ſe exiſtimat ſtare: videat ne ca
dat. Tēptatio vos nō apphendat
niſi hūana. Fidel̄ āt de⁹ ē q̄ nō pa
tiet̄ vos tēptari ſupra id qd̄ pote-
ſtis. Sʒ faciet cū tēptatōe etiā ꝓ-
uētū vt poſſitꝭ ſuſtinere. Poſtilla

Nō ſim⁹ cōcupiſcētes maloꝝ
⁊c. Pro intellectu illi⁹ ep̄le attēdere oportʒ bn̄fi
cia pp̄lo iudaico i deſerto exhibita a deo: ſcʒ trā-
ſitū p mare rubrū: defēſionē colūne: cibatōēʒ mā
ne ⁊ ſic de alijs. q̄ oīa deus miraculoſe eis exhi-
buit. ipſi autē de tantis beneficijs ingrati exiſtē-
tes cōcupierūt carnes comedere ꝑuipendentes

mãia. Itẽ ydolatriã cõmiſerũt: adorãdo vitulū. Item fornicati ſunt cũ madianitis cõtra ꝑceptũ dñi. Itẽ cõtra moyſem et aarõ murmurauerũt: et ſic de alijs. et ideo plagas in hodierna epl'a expꝛſſas incurrerũt. Monet ḡ nos ſctũs paulꝰ in hodierna epl'a ne talia faciamꝰ. qꝛ ſi ſil'es eis fuerimus ĩ culpa: erimꝰ eis ſil'es in pena. ḡ dic̃ [ffrẽs nõ ſimꝰ cõcupiſcẽtes maloꝝ] q̇ ad effectũ [ſic̃ et illi concupierũt] de q̇bus dꝛ in ps. lxxvij. Cõcupierũt cõcupiſcẽtiam etc̃. Et Nume. xi. dꝛ. Vulgꝰ ꝑmiſcuũ flagellauit etc̃. q. d. nõ peccemꝰ ſicut et illi ne ſil'r puniamur ſicut et illi [neqꝫ ydolatre efficiamini] Vĩnc̃. honorem ſoli deo debitũ idol'r creaturis nullo modo exhibeaẗ [ſicut q̇daʒ ex ipis] ſcʒ ex filijs iſrael fuerũt q̇ ſibi vitulũ ꝯflatilẽ fecerũt et ipm ꝓ deo adorauerũt. vt hꝛ Numeri. xxv. [queadmodũ ſcꝛiptum eſt] Exo. xxxij. [Sedit populꝰ mãducare] corã ydolo. ſ. vitulo [et ſurrexerũt ludere] i. ludos facere. ſicut choꝛeas in veneratio nem vituli. Notãdum: ꝙ ſicut olim fuerũt diuerſa idola inter infideles: ita et nũc int̃ xp̄ianos. q̇a aliq̇ colunt diuitias. aliq̇ honores. aliq̇ corꝑis delitias. aliq̇ pueros et vxores. Vñ auguſt. Hoc ab hoie colit̃ quod pre ceteris diligit̃ [neqꝫ fornicemur] Vĩn. i. actum luxurioſum extra ꝓpꝛiam cõiugem nullo modo ꝑpetremꝰ [ſicut q̇dam ex ipſis fornicati ſunt] Ly. ſcʒ cum mulieribꝰ madianitis. vt habetur Nume. xxv [et ceciderũt vna die viginti tria milia] nec eſt hoc ꝯtra illud quod dꝛ Numeri. xxv. ꝙ ceciderũt. xxiiij. milia: qꝛ minoꝛ numerus cõcludit in maioꝛe. et ideo ꝯcludit̃. qđ verum ẽ de maioꝛi eſt etiã verũ de minoꝛi [neqꝫ temptemus xp̄m] Boꝛ. diffidẽdo de eiꝰ potentia [ſicut q̇dam eoꝝ temptauerunt] ſcʒ ipſum deuʒ dicẽtes illud ps. lxxvij. Nunq̇d poterit etc̃. et a ſpentibus perierũt] qꝛ dñs iratus miſit ꝯtra eos ſpẽtes ignitos: et quecũqꝫ momoꝛderũt ſtatim moriebatur donec moyſes ex iuſſu dñi ſerpẽtẽ eneũ erexit. ad cuius aſpectũ ſanabant̃. vt habet̃ Numeri. xxi. [neqꝫ murmurauerĩtis] ſcʒ ꝯtra deuʒ vl' prelatos eiꝰ [ſicut q̇dam eoꝝ murmurauerunt] cõtra moyſen. Nume. xvi. et Exo. xvi. Murmurauit oĩs congregatio etc̃ [et perierũt ab exterminatore] ſcʒ ab angelo eos ꝑcutiente [hec autẽ oĩa in figura ꝯtingebant ill'] ſcʒ ad deſignandũ ꝙ ſic vel grauius fiet nobis ſi fuerimꝰ ſimiles eis. [Scripta ſunt autẽ ad correptõem noſtrã] Vĩncen. Punitiões et pene iuſticie iudeis in veteri teſtamento ſunt ſcp̄te ad noſtrã correptõnem. vt viſis vel auditis ill' penis caueamus peccata ꝯſimilia ne in illas vel maioꝛes penas incidamus.

[i q̇s fines ſecu. deuẽ] Ly. i. nos q̇ ſumꝰ iã ĩ ſexta etate ſcl'i et duraturi vſqꝫ ĩ finẽ mũdi [ita q̇ ſe exi. ſtare] Vĩ. i. opiat̃ ſe eẽ ĩ gr̃a ſiue ĩ charitate dei [videat]. i. caueat [ne cadat] ſ. ab illa gr̃a ꝑ pctm̄ moꝛtale [tẽptaᵒ vos ñ ap. niſi hu.] Vĩn. q. d. ſi tẽptaᵒ iſurgit ĩ vobꝰ videat̃ ꝙ vos ñ appꝛehẽdat ꝑ ꝯſẽſũ. qꝛ ſi ꝯſenſũ adhibuerit̃ ñ ẽ tẽptaᵒ hũana ſ; diabolica. vñ greg. ĩ paſto. Hũanũ ẽ ĩ coꝛde tẽptatõẽ ꝑpeti: demõiacũ vo ĩ tẽptatõis certamĩe ſupari [fidel' at̃ deꝰ ẽ] Ly. ĩ ꝓmiſſis iplẽdis [q̇ ñ patit̃ vos tem. ſupꝛa id qđ poteſtis] q̇a ꝓmiſit adiutoꝛiũ ĩ tẽptatiõibꝰ poſit̃ ſi fidel'r recurrant ad ipm [ſ; fa. cum tẽptatõe ꝓuẽ.] vos adiuuãdo vt ipa tẽptaᵒ vobꝭ ꝓueniat ad augmẽtũ meriti ꝑ eiꝰ ſuꝑatõẽ [vt poſſ. ſuſti.] Vĩn. ne cadat̃ ĩ pctm̄ et ĩ ꝯſenſũ. vñ augꝰ. Diabolꝰ plerũqꝫ vult nocere et nõ põt. qꝛ ptãs eiꝰ ẽ ſub ptãte dei. nã ſi tãtũ poſſet nocere diabolꝰ q̄tum vellet: aliq̇s iuſtoꝝ non remaneret.

Dñica. x. i. Coꝛ. xij.

Citis quoniã cum genteſ eſſetis ad ſimulachꝛa muta ꝑut ducebamini euntes. Ideo notũ vobis facio ꝙ nemo in ſpũ dei loquẽs dicit anathema iheſu. Et nemo poteſt dicere dominꝰ iheſus niſi in ſpũſancto. Diuiſiones gratiarũ ſunt: idẽ autem ſpiritus. Et diuiſiones miniſtrationũ ſunt: idem autẽ dominꝰ. Et diuiſiones operationũ ſunt. idem vero dñs qui oꝑatur omnia ĩ omnibꝰ. Unicuiqꝫ autẽ daẗ manifeſtatio ſpũs ad vtilitatẽ. Alij q̇dẽ ꝑ ſpm̄ daẗ ſmo ſapie. alij at̃ ſmo ſcie ſcd̄m eundẽ ſpm̄. Alteri fides in eodem ſpũ. alij gratia ſanitatũ in vno ſpũ. alij oꝑatio vtutũ. alij ꝓphetia. alij diſcretio ſpirituũ alij genera linguaꝝ. alij interpꝛetatio ſmonũ. Hec autẽ oĩa operaẗ vnus atqꝫ idem ſpũs: diuidens ſingulis ꝑut vult. Poſtilla.

Scit̃ quoniam cum gẽtes eſſe
tis ⁊c̃. Ante initium illius epiſtole ſcribit ſanctus
paulus dicẽs: ꝙ ſi noſmetipſos diiudicaremꝰ non
vtiꝫ diiudicaremur. dũ autẽ iudicamur a domi-
no corripimur vt nõ cũ hoc mũdo dãnemur. Tũc
ſeq̃tur ep̃la hodierna: in qua ap̃ls loq̃tur de do-
nis ſpũſſancti: oſtendẽs ꝙ oĩm donoꝝ auctor eſt
ſpũſſanctus: ⁊ nullꝰ poteſt facere aliq̃d bonum
meritoriũ ſaltem vite eterne niſi in ſpũſctõ. et h
apoſtolꝰ oſtendit experimento vite p̃terite: dicens.
[Scitis q̃m cum gẽtes eſſetis] Ly. ſ. gentilit̃ vi-
uentes abſꝫ dei gratia ad ꝯuerſionẽ ad fidem.
[ad ſimulachra muta eũtes] ea adorãda [Cole-
bant em̃ gentes ydola martis: mercurij: ⁊ ſic de
alijs. Et dicebant̃ muta. q: ꝑ ſe vel ex ſe non ha-
bebãt aptitudinẽ loquẽdi: ꝗuis diabolꝰ ꝑ ea q̃n-
qꝫ dedit r̃nſa [ꝓut ducebami] ſcꝫ a maligno ſpũ
ſicut equꝰ ⁊ mulꝰ in q̃bus nõ eſt intellectꝰ [ideo
notũ vobis facio ꝙ nemo in ſpũ dei loquẽs] Ly
ra. gratia dei vtens [dicit anathema ieſu]. i. blaſ
phemiã aliquã de ieſu dñ̃o noſtro [Et nemo põt
dicere dominꝰ iheſus] cõfitendo ipm̃ ſuũ dñ̃m ⁊
ſaluatorem. ſ. ꝙ ipſe ſit veraciter dñ̃s ⁊ ipſe huus
eius [niſi in ſpũſancto] id eſt ꝑ ſpm̃ ſanctũ a quo
eſt om̃e verũ. Unde ambro. Om̃e verũ a q̃cũqꝫ
dicat̃ a ſpũſancto eſt [Diuiſiões vero gratiarũ
ſunt] Nota ꝙ grãs hic appellat diuerſos gradꝰ
⁊ ordines q̃ ſunt in eccl̃ia [idem aũt ſpũs] ſ. ſan
ctus eſt diſtributor graduũ ⁊ ordinũ ⁊ officiorũ
[Et diuiſiones miniſtrationũ ſunt.] id ẽ diuerſi
effectus gratie quibꝰ alie ſeruiunt alijs. ⁊ ſic or-
dinauit in proximũ. hoc exemplũ dedit nob̃ xp̃s
Unde Math. xx. Filiꝰ hoĩs nõ ⁊c̃. Itẽ. i. Pe
tri. iiij. Unuſq̃ſqꝫ ſicut accipit ⁊c̃. [idem ãt dñ̃s]
id eſt xp̃s filiꝰ dei dãs ſingulis ꝓ voluntate ſua.
[⁊ diuiſiones opationũ ſunt] id eſt diuerſi actus
gr̃e ꝗtũ ad ſe. ꝑ quã grãz fac̃ opa meritoria: q̃dã
maiora: q̃dã mĩora opa [Idẽ vo deꝰ] ſcꝫ pat. Et
notandũ ꝙ ap̃ls ponit hic tria nõia: vt intelli
gatur ꝙ totius trinitatis ſunt dona gratiarũ: q̃
ad ꝑſonam ſpũſſancti dicit. idem aũt ſpiritꝰ. quo
ad ꝑſonam filij. idem aũt dñ̃s. quo ad ꝑſonã pa-
tris dicit. idem aũt deꝰ. Sed ne videret̃ diſtinctio
ſubſtãtie ⁊ opatõnis: ſubiungit idẽptitatẽ ſubẽ
⁊ opatõis triũ ꝑſonarum [q̃] ſcꝫ deus pater: deꝰ
filius ⁊ deus ſpũſſanctꝰ vnꝰ exiſtens deꝰ [operat̃
oĩa] ſcꝫ neceſſaria ſaluti [in om̃ibus] non oĩa in
ſingulis. quia vni nõ tribuit om̃ia: ſed in oĩbus
om̃ia. vt quod q̃s in ſe non habet habeat in alio
ſicut in hũano corpe oculus ſolus videt: ſꝫ nõ ſi-
bi ſoli ſed toti corpi vt ſic maneat charitas ⁊ hu-
militas. Unde Iſa. xxvi. Om̃ia opera noſtra ope
ratus eſt in nob̃ [Unicuiqꝫ autẽ] ſcꝫ fidelium.
[datur manifeſtatio ſpũs] id eſt gratia q̃ manife
ſtat ſpm̃ in eſſe [ad vtilitatem.] ſcꝫ eccleſie [Alij
q̃dem per ſpm̃] ſcꝫ ſanctum. [dat̃ ſermo ſapie.]
ſcꝫ loquẽdi de contẽplatõne celeſtiũ [alij autem
ſermo ſcientie] ſcꝫ loquẽdi de actõne tempaliũ.
[ſcd̃m eũdem ſpiritũ alteri fides] id eſt conſtan
tia vel ſermo fidei [in eodem ſpũ. alij gratia ſani
tatum] ſcꝫ curandi infirmos [in vno ſpũ. alij ope
ratio v̄tutũ] id eſt miraculoꝝ que ſunt ſupra na
turã [Alij ꝓphetia] ſ. predicere futura [alij diſcre
tio ſpirituum] Cor. i. gr̃a diſcernẽdi quo ſpũ du-
cunt̃. i. bono vel malo. q: etiam diabolꝰ bona ſe-
ductorie dicit [alij genera linguarũ.] id eſt loqui
diuerſis linguis [alij interp̃tatio ſermonũ] id eſt
interpretatio obſcuritatũ ſcripture que ſunt in ꝓ
phetis ⁊ euãgelijs ⁊ ĩ epiſtola. hec autẽ om̃ia
lꝫ diuerſa ſint [operat̃ vnꝰ atqꝫ idem ſpũs: diui-
dens ſingulis ꝓut vult.]. i. gratis: ⁊ ſic cuiqꝫ ſcit
expedire.

Dñ̃ica. xi. i. Cor. xv.

Notum vob̃ facio euan-
geliũ quod predicaui vo-
bis quod ⁊ accepiſtis: in
quo ⁊ ſtat̃: per quod ⁊ ſaluamini.
qua ratõne predicauerim vob̃ ſi te
netis: niſi fruſtra crediditis. Tra
didi enim vob̃ in primis q̃d ⁊ ac-
cepi: quoniã xp̃s mortuꝰ eſt ꝓ pec
cat̃ noſtris ſcd̃m ſcripturas. ⁊ q̃a
ſepultus ẽ: ⁊ quia reſurrexit tertia
die ſcd̃m ſcripturas: ⁊ quia viſus ẽ
cephe: ⁊ poſt hoc vndecim. Dein-
de viſus eſt pluſq̃ quingent̃ fratri
bus ſimul. ex q̃bꝰ multi manẽt vſ-
qꝫ adhuc: q̃dam autẽ dormierunt
Deinde viſus eſt iacobo. deinde
apoſtol' omnibꝰ. Nouiſſime autẽ
omniũ tanq̃ abortiuo viſus eſt ⁊
mihi. Ego enim ſum minimꝰ apo
ſtoloꝝ: qui non ſum dignꝰ vocari
apoſtolus: quoniã perſecutus ſũ

ecclīaꝫ dei. Grā āt dei ſū id qḋ ſū
⁊ grā eiꝰ ī me vacua nō fuit ꝑoſt.
Notum vobis facio euāgeliuꝫ
⁊c. Ante initiū illiꝰ eplē ſcribit ſctūs paulꝰ dicēs
Si qͥs ignorat ignorabit. oīa autē honeſte ⁊ ſm
ordinē fiāt ī vob. Tūc ſtatim ſeq̇tur pñs epiſtola
in qua apoſtolꝰ commēdat nob doctrinā euāge
licam ꝑ quā peruenit ad gloriam reſurrectionis
dicens [Frēs].i.o chorinthij q̇ eſtis frēs in xp̄o
ſicut oēs in xp̄o per fidem geniti. [notum vobis
facio] Ly.i.ad memoriā reduco [euāgeliū].i.do-
ctrinam euāgelicam [qḋ predicaui].i.denuncia
ui vobis [qḋ ⁊ accepiſtis] Vin. corde credēdo ⁊
ore ꝯfitendo [in quo ⁊ ſtatis.].i.ꝑmanere ⁊ ſta-
re debetis [ꝑ qḋ ⁊ ſaluamini] iam in ſpe ⁊ tādem ī
re [q̄ rōne p̄dicauerim vobis] Gor.ꝑ xp̄i reſurre
ctionē aſtruēdo noſtram reſurrectiōem [niſi fru-
ſtra crediſtis].i.ſine aliqua vtilitate, quia fides
ſine operibꝰ mortua eſt [tradidi em̄ vobis in pri
mis] Ly.i.inter p̄ncipalia credenda. q: articli fi
dei ſunt p̄ncipia ex q̇bus alia credenda deducūt
[qḋ ⁊ accepi] ꝑ reuelatōem a ſpū ſancto [quoni
am xp̄s mortuus ē pro peccatis n̄ris] Ly. nō ſuis
vt patet Eſa. liij. Propter ſcelus ⁊c. Itē in eodē
caplō. Ipſe aūt vulneratus ⁊c. [ſcḋm ſcp̄turas]
ſcꝫ ipſoꝝ ꝓphetarū q̇ paſſionē xp̄i predixerunt.
Vñ Iere. xi. Ego quaſi agnꝰ ⁊c. Item Eſa. liij.
Sicut ouis ad occiſionē ⁊c. [⁊ q: ſepultus ē] ly
ra. vt veritas mortis eius ꝓbaret [⁊ q: reſurrexit
tertia die ſm ſcp̄turas] Vñ oſee. vi. Viuificabit
nos ⁊c. [⁊ q: viſus eſt] Ly. poſt reſurrectōem ſu
am [cephe].i.petro [⁊ poſt hoc vndecim] ſ. apo-
ſtolꝭ. q: apparitio facta fuit poſt dies octo ſue re-
ſurrectōis p̄ſente thoma. Ioh. xx. [deinde viſus
eſt pluſq̄ q̇ngentis fratribꝰ ſimul] ⁊ illa appari
tio facta fuit in galilea in qua apparuit apoſtolꝭ
⁊ multis alijs xp̄i fidelibꝰ. [ex q̇bꝰ multi manent
vſq; adhuc] viuētes in illo tp̄e. Gor. q̇ teſtes ſūt
huiꝰ ſi ab eis req̇rat [q̇daꝫ aūt dormierūt] ſcilicꝫ
morte corꝑali q̄ dicit dormitio. q: erit in ſpe reſur
rectionis future [deinde viſus eſt iacobo] ſcꝫ al-
phei q̇ dictus eſt frater dn̄i. ⁊ q̇ fuit ep̄s hieroſo-
lymitanꝰ. q̇ etiam ſicut dicit haymo vouerat ſe n̄
māducaturū quouſq; dn̄m poſt reſurrectōem vi-
diſſet. ideo xp̄s ei apparuit. tn̄ hoc nō legit ī euā-
gelio [deinde aplīs oībꝰ.] ſcꝫ viſus eſt. ⁊ hoc fa-
ctum ē in die aſcēſionis: vt pꝫ Math. vlti. [No-
uiſſime aūt oīm] id eſt poſt aſcēſionē xp̄i in celū
[tāq̄ abortiuo viſus eſt ⁊ mihi.] ſcꝫ in via qn̄ iui
Damaſcū, vt pꝫ Act. ix. Ly. vocat autē ſe aborti-
uum. q: abortiuus d̄r fetus q̄ naſcit extra tempꝰ
debituꝫ vel q̇ cum violentia educit de vtero. Sic
aplꝭs. q: alij renati fuerūt ante aduentū ſpūſſan-
cti: ipſe autē poſt. Itē alij cōuerſi fuerūt ſponte:
ipſe q̄ſi violent in actu perſecutōnis fidei [Ego
em̄ ſum minimꝰ aplꝭoꝝ] q: vltimꝰ tempꝛe [q̇ nō ſū
dignus vocari aplꝭs.] ſcꝫ ſi mea p̄cedētia merita
attendant [qm̄ ꝑſecutꝰ ſum eccliam dei] Ly. qḋ
alij nō fecerūt. ⁊ in hoc minor fuit alijs apoſtolꝭ:
lꝫ ex gratia dei factus fuerit valde magnꝰ [grā āt
dei ſum id qḋ ſuꝫ] ſcꝫ aplꝭs xp̄i. q: ſine gratia dei
hō nihil eſt [⁊ gratia eiꝰ in me vacua nō fuit] id ē
carēs bonis oꝑibus. Seq̇tur in textu poſt eplāꝫ
illā [ſ; in oībus illꝭ abundātiꝰ laboraui] nullꝰ eniꝫ
aplꝭoꝝ legitur in tot terris ⁊ ꝓuincijs predicaſſe
nec tot tribulatōes in terra ⁊ in mari ſuſtinuiſſe

Dn̄ica. xij. ij. Cor. iij.

Fiduciam talē habemꝰ ꝑ
xp̄m ad deum nō q̄ ſuffi
cientes ſimꝰ cogitare ali
quid a nob quaſi ex nobis: ſed ſuf-
ficiētia noſtra ex deo eſt. q̇ ⁊ idone
os nos fecit miniſtros noui teſta-
menti non littera ſed ſpū. Lrā em̄
occidit: ſpūs aūt viuificat. q̄ ſi mi
niſtratio mortꝭ litteris deformata
in lapidibꝰ fuit in glīa ita vt non
poſſent intēdere filij iſrael in faci
em moyſi ꝓpter glīam vultus eiꝰ
q̄ euacuat: quō n̄ magis miſtratio
ſpūs erit ī glīa. Nā ſi miſtratio dā
natōis ī glīa ē: mlꝭto magis abūdat
miſteriū iuſticie ī gloria. Poſtilla
Fiduciā talē habemꝰ per xp̄m ⁊c.
Ante initiū illiꝰ eplē ſcribit ſanctus paulꝰ. d. xp̄i
bonꝰ odor ſumꝰ deo in hijs q̇ ſalui fiūt ⁊ ī hijs q̇
pereūt. ⁊ alijs q̇dē odor mortꝭ in mortē: alijs aūt
odor vite ī vitā. Tūc ſeq̇tur pñs eplā in q̄ aplꝭus
oſtēdit ꝯfidendū eē in deo: ⁊ hoc ꝓpt n̄m deſe-
ctum ⁊ diuinū eiꝰ adiutoriū qḋ ſpālit modo tēꝑe
grē deꝰ parꝰ ē nob impēdere. vñ dic [Fiduciā talē
habemꝰ ad deū].ſ. q̇ ēvnꝰ ī ſubā ⁊ trinꝰ ī ꝑſōis [ꝑ
xp̄ꝫ].i. ex merito paſſiōis xp̄i ⁊ ꝑ grāꝫ xp̄i poſſumꝰ
ſaluari [nō q̄ ſufficiētes ſumꝰ cogitare aliquid.]

ſupple boni [a nob̄ q̄ſi ex nob̄] ꝙuis eñi oē bonū qđ agim⁹ ſit a nob̄ vt cā ſecūdaria: ñ tñ ex nob̄ vt cā ꝑmaria. de⁹ eñi ē q̄ opať i nob̄ velle ⁊ ꝑficere. [ſꝫ ſufficiētia nr̄a] Hoc cogitādi: volēdi: faciendi bonū [ex deo ē] vt ꝑꝫ Joh. xv. Sine me nihil po teſtis facere [q̄ ⁊ idoneos nos fec̄ miſtros] ſ. vita ⁊ ſcia. [noui teſtam̄ti] .i. euāgelij [ñ lr̄a] .i. nō exi ſtenꝯ i lr̄a tñ ſic̄ lex moyſi. q: euāgelij ꝑabolas ñ ſꝑ ad lr̄am itelligim⁹ [ſꝫ ſpū] .i. ad ſenſū ſpūalem [Lr̄a eñi occidit] q: teſtamētū veť⁹ cognitōꝫ pcti dabat: ñ tñ grām [ſpūs aūt] .i. ſpūſſctūs q̄ dať in ſacr̄is noui teſtamēti [viuificat] .i. viuere fac̄ [ꝙ ſi miſtratio morꝯ] .i. leg̃ moſayce morté tꝑalem in ferēꝯ trāſgreſſorib⁹. [lr̄is deformata i lapidib⁹] .i. ſcpta in tabul̄ lapideis [fuit i glīa] .i. i reuerentia [ita vt ñ poſſent itēdere filij iſrl̄ i faciē moyſi] Nō ꝙ Exo. xxxiij. đ: ꝙ ex colloq̄o dei in mōte ſynai fa cies moyſi fuit facta q̄ſi cornuta nō ꝙ fuiſſent re alia cornua ſꝫ q̄ſi q̄daꝫ radij ꝓcedentes ſurſū an gulariť in figura cornuū. et đ: ibidē ꝙ filij iſrl̄ nō potuerūt intēdere in faciē ei⁹. Et cuꝫ deberet eis loq̄ oportebat ꝙ velamē apponebat añ facieꝫ ei⁹ et ħ [ꝓpť glām.] .i. claritatē [vultus ei⁹ q̄ euacua tur] q: illa glīa i moyſe nō diu ꝑmanſit ſꝫ trāſiuit. [quō nō mag̃ miſtratio ſpūs] .i. noui teſtamenti [erit i glīa] ſupple etna [naꝫ ſi miſtratio dānati onis] .i. veter̃ leg̃ q̄ iō đ: miſtratio dānatiōis eo ꝙ nō poterat ab ea ſaluari [i glīa ē. mlt̄o mag̃ mini ſteriuꝫ iuſticie] .i. leg̃ euāgelice [abūdat i glīa] .i. ꝑducit ad glīam.

Dñica. xiij. Galath. iij.

Brahe dicte ſꝫ ꝓmiſſiōeſ ⁊ ſemi ei⁹. nō dicit ⁊ ſemi b⁹ q̄ſi i mult̄ ſꝫ q̄ſi ī vno ⁊ ſemī tuo q̄ ē xp̄s. hoc āt dico teſtamētū ꝯfir matū a dō q̄ poſt q̄drigētos ⁊ tri gita ānos facta ē lex: nō irrituꝫ fa cit ad euacuādū ꝓmiſſionē. Naꝫ ſi ex lege hereditas iā nō ex ꝓmiſſio ne abrahe: aūt p repromiſſionē do nauit de⁹. Quid igiť lex ꝓpť trans greſſionē poſita ē dōec veniret ſe mē cui ꝓmiſerat ordiata p āgelos i manu mediatoris. Mediator aūt vni⁹ ñ ē: de⁹ aūt vn⁹ ē. Lex ergo ad

uerſus ꝓmiſſa dei. abſit. Si eñi da ta eſſet lex q̄ poſſet viuificare vere ex lege eſſꝫ iuſticia. Sꝫ ꝯcluſit ſcri ptura oīa ſub pctō: vt ꝓmiſſio ex fi de ihū xp̄i dareť credētib⁹. Poſt.

Abrahe dicte ſunt ꝓmiſſiōes.

⁊c̄. Ante initiū illi⁹ epl̄e ſcribit ſanct⁹ paul⁹ dicēs Scptum eſt Gen̄. xv. Credidit abrahā deo ⁊ re putatū eſt ei ad iuſticiā. Tūc ſeq̄tur pn̄s epiſtola [Abrahe dicte ſunt promiſ. ⁊c̄.] Ubi notandum ꝙ galathe gentiles fuerūt greci: ⁊ per apoſtoluꝫ paulū ad fidē xp̄i cōuerſi ſunt. ⁊ recedēte ab eis apl̄o per pſeudo apl̄os fuerūt ſeducti ⁊ decepti: ita ꝙ ad obſuatōꝫ legaliū veter̃ teſtam̄ti vtereť q̄ ſi ꝑ fidē xp̄i abſq̄ legaliū obſuatōe ſaluari ñ poſ ſet qđ falſū ē. q̄s apl̄s ad verā fidē ꝛuocat i epl̄a hodi. d. [fr̄eſ. abrahe dicte ſūt] ſupra a deo [ꝓmiſ ſiones] etne. [⁊ ſemi ei⁹] .ſ. xp̄o. ꝑ euꝫ ꝓmittebať dāda bñdictio: vt ꝑꝫ Gen̄. xxij. In ſemie tuo bñdi cēť oēs gētes [nō dic̄ ⁊ ſemib⁹ q̄ſi i mlt̄is: ſꝫ q̄ſi i vno ⁊ ſemi tuo q̄ ē xp̄s] Uñ. illa ꝓmiſſio abrahe ipleta fuit qñ xp̄s ex maria vgie nat⁹ fuit ⁊ p⁹ xp̄i aduētū ceſſauit lex i cerimōijs ⁊ figur̃ [ħ āt dico teſtam̄tū ꝯfirmatū a dō] .i. ꝓmiſſiōes ille ꝑ modū teſtam̄ti fūt ꝯfirmate deo cū iuram̄to diuio. vt ꝑꝫ Gen̄. xxij. ꝑ memetipm iuraui dic̄ dn̄s ⁊c̄. Uñ. te ſtam̄tū đ: ſcptura autētica volūtate teſtator̃ ⁊ te ſtiū roborata. ⁊ q: ꝓmiſſio illa fuit iuram̄to dei fir mata. iō bñ đ: teſtam̄tū [q̄ p⁹ q̄drigētos ⁊. xxx. an nos facta ē lex] iō ſic lex ꝯſtruēda ē. lex q̄ p⁹ q̄dri gētos ⁊. xxx. ānos fctā ē. i. data ē i mōte ſynai a ꝓ miſſiōe abrahe ipi moyſi. ⁊ ꝑ tātū tp̄s fuerūt filij iſrl̄ i egypto vt hr̄ Exo. xij. Jll̄ ānis expleꝯ eadeꝫ die egreſſus ē ois exercit⁹. Cōputāť āt hij ānia ꝓ miſſiōe ꝑma facta abrahe vſq̄ ad datiōeꝫ leg̃ [ñ irritū fac̄ ad euacuādā ꝓmiſſiōeꝫ] Ly. i. ñ euacuat ꝓmiſſiōeꝫ abrahe factaꝫ q̄ſi irritā qđ tñ faceret ſi dareť hereditas ⁊ bñdictio ex lege [nā ſi ex lege hereditas] .i. btitudo etna [iā nō] eēt [ex ꝓmiſſi one] ⁊ ita euacuareť ⁊ fruſtrareť ꝓmiſſio facta a brahe. ꝙ aūt ħ nō ē ħ ꝓbat dicēs. [abrahe āt ꝑ re promiſſionē dōauit de⁹] ſupple btitudineꝫ ⁊ glo riā ⁊ bñdictōeꝫ. nō ꝓpť legē ſꝫ ꝓpť ꝓmiſſiōeꝫ ħ ē ꝓpť fidē xp̄i ſepe ꝓmiſſi. q: abrahā ħ credidit qđ de⁹ ſibi ꝓmiſit. ⁊ ſic ꝑꝫ ꝙ oēs ātiq̄ q̄ iuſtificati ſūt ex ip̄a fide xp̄i iuſtificati ſꝫ ⁊ ñ ꝓpť opa leg̃. nā ipi crediderūt ħ futuꝝ qđ nūc credim⁹ ꝑteritū. ⁊ iō iu ſtificati ſūt ⁊ ñ ꝓpť legē. q: abrahā iuſtificat⁹ ē ⁊ legē tñ nō habuit. q: in mlt̄o tp̄e añ legem vixit. vñ

Gen. dic. Multi aũ ſaluatori adventũ deũ oĩpote
te timẽtes ⁊ diligẽtes ſue ſaluti gᷓtiſſimũ ꝓmiſſorẽ
credẽtes i ꝓmiſſiõe fideliũ: ſpantes certiſſimũ re
dẽptorẽ i hac fide ⁊ expectatõe ſaluati ſũt. vñ aug.
Nemo libaṫ a dãnatõe q̃ facta ẽ ꝑ adã niſi ꝑ fidẽ
dñi nr̃i ihu xp̄i. [q̄d igiṫ lex] Ly.i. ad qd fuit vtilis
q.d.q: ḡ lex nõ iuſtificauit ſ ſola fides. q̄re ḡ poſi
ta ẽ ⁊ data. Ad ħ r̃ndeṫ ꝙ tñ ñ iuſtĩ data ẽ [ꝓpṫ
trãſgreſſionẽ poſita.ẽ].i. ꝓpṫ punitões pctõꝝ. q:
i lege dẽtminãṫ ḡues pene ꝓ dẽtminař vitijs q:
frõ cohibebãṫ hoies a pctis [donec veniret ſe
mẽ].i. xp̄s [cui].i. de q̄ [ꝓmiſerat] vt pꝫ Gen. xxi
In ſemie tuo bñdicẽṫ oẽs gẽtes [ordiata ꝑ ange
los].i. miſterio ãgeloꝝ. Ly. lex em̃ ñ fuit data ime
diate a dõ: ſ ꝑ ãgelũ q̄ loq̄baṫ moyſi i mõte ſynai
[i manu mediatoris].i. ipt̃ate xp̄i: vt. ſ. duraret ꝙ
tũ vellet. q: venit i mũdũ q̃ſi ſibi placuit ñ ſtati p⁹
hois caſũ [mediator ãt vni⁹ nõ ẽ] ſ duoꝝ extremo
rũ q̄ ꝯiũgit [de⁹ aũt vn⁹ ẽ].ſ. xp̄s q̄ ẽ vn⁹ cũ pr̃e ⁊
ſpũſctõ ⁊ ħ ẽ ſm diuinã naturã. ⁊ ẽ etiã mediator
dei ⁊ hoim recõciliãs hoies deo pr̃i ⁊ ħ ſm hũa
nã naturã [lex ḡ aduẽſus ꝓmiſſa dĩ abſit] Ly.i.q.d.
nullo mõ lex fuit ꝯ ꝓmiſſa dei ꝙuis ꝓmiſſio fuit ꝑ
fectior ꝙ lex [ſi em̃ data eẽt lex q̄ poſſꝫ viuifica
re].i. vitã etiã ꝯferre [ve ex lege eſſꝫ iuſticia] ñ ex
ꝓmiſſiõe abrã. [ſ cõcluſit ſcriptura].i. lex moyſi q̄
ẽ lex ſcripta [oia ſb peccato] Ly. iq̄tũ oñdebat pec
catũ. nec tñ mũdabat [vt ꝓmiſſio] eterne btitudis.
[ex fide ieſu xp̄i dareṫ credẽtib⁹] Ly. fide forma
ta. q̄ facit credere in deum.

Dñica. xiiij. Galat. v.

Spũ ãt bulate ⁊ dſideria car
nis ñ pficietis. caro em̃ ꝯcu
piſcit aduerſ⁹ ſpm̃: ſpũs ãt aduerſ⁹
carnẽ. hec em̃ ſibiuicẽ aduerſaṫ vt
ñ q̄cũq; vultis illa faciatis ꝙ ſi ſpũ du
cemini ñ eſtis ſb lege. maĩfeſta ãt ſunt
opa carnis q̄ ſũt fornicatio. imũdicie
ipudicitia: luxuria idoloꝝ ſuitus ve
neficia: inimicitie: ꝯtẽtões: emulati
ones: ire: rixe: diſſẽſiões: ſecte: inuidie
homicidia: ebrietates: ꝯmeſſatões
⁊ his ſiĩa. q̄ pdico vob ſicut pdixi.
qm̃ q̄ talia agũt regnũ dĩ ñ ꝯſequũ
tur. Fruct⁹ ãt ſpũs ẽ caritas gaudiũ
pax: patiẽa: lõganimitas: bõitas: be
nignitas: mãſuetudo: fides. mode
ſtia ꝯtinẽtia: caſtitas: aduerſ⁹ hmõi
ñ ẽ lex. q̄ ãt ſũt xp̄i carnẽ ſuã cruci
fixerũt cũ vitijs ⁊ ꝯcupiſcẽtijs Poſt.

Spũ ambulate ⁊ deſideria ⁊c.

Añ initiũ illi⁹ ep̃le ſcribit. ſ. pau. d. oĩs lex i vno ſmo
ne ipleṫ. diliges p̄ximũ tuũ ſic teipſũ. tũc ſeq̄ṫ pñs
ep̃la. vbi nõdũ ꝙ ep̃la hodi. ⁊ euã. hod. i ħ ꝯcor
dãt. q: ſic euãg. dic̄ d dece lepꝛoſis q̄ ſũt a xp̄o mũ
dati. ſic ep̃la enũerat opa carnis q̄ lepꝛã ſpũalẽ q̄
horribilior ẽ lepꝛa corꝑali iducũt. Hortaṫ ãt nos
ap̄ls i hac ep̃la vt caute ãbulem⁹ d. [ſpũ ãbulate]
Uin.i. ſm ſpm̃ diuinũ opa vr̃a facite [⁊ deſideria
carnis].i. delectatões ⁊ ꝯcupiſcẽtias q̄ caro ſug
gerit [nõ pficietis].i. ope nõ iplebitis [caro em̃ cõcu
piſcit aduſus ſpm̃] Ly.i. ſẽſualitas ꝯ rõnẽ [ſpũs
aũt] ſupple ecõuſo [aduſus carnẽ. ħ em̃ ſibiinui
cẽ aduſanṫ.].ſ. caro ⁊ ſpũs. Caro em̃ natõne tre
ſtris. ſpũs ãt celeſtis. ⁊ dũ vnũq̄d q; ad patriã ſuã
tẽdit fit pugᷓ vehemẽs intãtũ [vt ñ q̄cũq; vultis]
ſm rõneꝫ [illa faciatis] impediti motu ſenſualitatis
ꝙ ſi ſpũ ducemini] Ly. ſeq̄ntes iſtictũ ſpũſcti [nõ
eſtis ſb lege.] Hor. q̄ mala agẽtib⁹ poſita ẽ vt pu
niantur ꝑ exceſſib⁹ ſuis [manifeſta ãt ſũt opa. car
nis] q: ſũt ſenſibilia [q̄ ſũt fornicatio] ly. q̄tũ ad
ꝯcubitũ ſoluti cũ ſoluta [imũdicia] Hor.i. pctm̃ ꝯ
naturã qd ẽ inoiabile [ipudicitia.] ħ ẽ in geſtib⁹
vl actib⁹ vl oſcul⁹ vl alijs circũſtãtijs illicitis [luxu
ria.] ẽ nomẽ gñale ad vitiũ illd [idoloꝝ ſuit⁹] ly
ra. vt pꝫ de ſalomõe. iij. reg. xi. q̄ ex ardore libidis
cũ mlierib⁹ alienigenis mot⁹ fuit ad ſeq̄ndũ deos
eaꝝ [veneficia] Ly.i. ſortilegia q̄ rõe libidis ſolẽt
fieri [inimicitie] Ly. latẽtes aio [ꝯtẽtiones] i ver
bis clamoroſis [emulatõnes] i factis [ire: rixe] in
affectu nocẽdi: vt q̄n ſeinuicẽ ꝑcutiunt vl ledunt.
[diſſenſiões].i. q̄n ptes fieri icipiunt ⁊ ſciſmata.
[ſecte].i. hereſes [inuidie] i aio [homicidia] i fa
cto [ebrietates] Hor.i. aſſidue potatões q̄ ad ſu
ꝑfluitatẽ in potu. [ꝯmeſſatões] ſupflue q̄ ad ci
bũ [⁊ his ſiĩa] ad q̄ caro ẽ ꝓna ſic veſtimẽtoꝝ ⁊
lectoꝝ ⁊ mollicies balneoꝝ ⁊ ſic d alijs [que pdi
co vobis] ſ. añq̄ veniet dies iudicij. q: tũc penite
re non poteritis [ſicut pdixi] vob añ hanc ep̃lam
[qm̃ q̄ talia agũt.].i. aliq̄d hoꝝ [regnũ dei nõ cõ
ſequunṫ.] Uin. ex ħ ſeq̄ṫ ꝙ illa pctã iã enũerata, i
ſra ſũt pctã mortalia. q: nihil ſepat a dõ niſi mor
tale pctm̃. Poſt ħ deſcribit vitã ſpũalem dicens.
[Fructus aũt ſpirit⁹].i. opa ſpũſcti [ẽ charitas]

ſine q̄ ea q̄ ſequūť n̄ valēt.iō ꝑponiť[gaudiū].i.
puritaſ ꝯſcie⁊ exultaᵒ mēť ⁊ h̄ ē dig̃ leticia[pax]
.i.ꝯcordia ad ꝓximū qn̄ ſe n̄ inq̄etāt ⁊ turbāt[pa
tiētia].ſ.i tolľantia aduſitatū.[lōganimitas].ſ.i
expectatōe ꝑmioꝝ[bōitaſ].i.dulcedo animi iteri⁹
[benigitas].i.largitas reꝝ oñdēs bōitatē animi
Job:ex̄ ꝑ opa[māſuetudo]qđ ē tractabiľ ⁊ ꝯuſa
tiu⁹ cū alijs[fideſ].i.certitudo ꝺ̄ iuiſibilib⁹ vt cre
dat oia credēda ⁊ nō alia[modeſtia.] vt hō ſuet
modū i dicť i facť ⁊ i oib⁹ agēdis[ꝯtinētia]vt hō
etiā aliqn̄ a licito ſe abſtineat ꝓpť deū[caſtitas]
vt recte vtať licitiſ vt vxore⁊ hmōi[aduſus hmōi]
ſcꝫ opa[nō ē lex]q꞉ iuſto n̄ ē lex poſita ſ; maľ ipo
ſita ē lex vt iniq̄tas eoꝝ ꝑ penas leg̃ puniať:ſ; bo
nis ipoſita ē crux xp̄i.ĝ dic̃[q̄ āt ſūt xp̄i].i.bōi xp̄i
imitatoreſ[carnē ſuā crucifixerˀt].i.xp̄o crucifixo
ſe ꝯformauerˀt affligēdo carnē ſuā[cū vitijs ⁊ cō
piſcētijs].Ly.ita ꝯcupie ⁊ vitia mortua ſt i eis

Dn̄ica.xv.Galath.vi.

SI ſpū viuim⁹: ſpū ⁊ am-
bulem⁹. Nō efficiamur
inanis glīe cupidi: inui-
cem ꝓuocātes:inuicē inuidentes
Frēs ⁊ ſi ꝑoccupat⁹ fuerit hō i ali
quo delicto:vos qui ſpiritaleſ eſtiſ
huiuſmodi inſtruite in ſpū lenitatiſ
ꝯſiderans teipm ne ⁊ tu tēpteris.
Alter alteri⁹ onera portate ⁊ ſic ad
implebitiſ legem xp̄i. Nam ſi quis
exiſtimat ſe aliq̄d eſſe cū nihil ſit:
ipſe ſe ſeducit. Op⁹ autē ſuū ꝓbet
vnuſq̄ſqꝫ:⁊ ſic in ſemetipo tm̄ glo
riam habebit ⁊ nō i altero. Vnuſ
quiſqꝫ eni on⁹ ſuum portabit. Cō-
municet autē is qui cathezizať v-
bo ei qui ſe cathezizat in oib⁹ bo-
nis. Nolite errare:de⁹ non irrideť
Que em̄ ſemiauerit hō:hec ⁊ me-
tet. qm̄ qui ſeminat in carne ſua:
de carne ⁊ metet corruptiōem.qui
aūt ſeminat i ſpū de ſpū metet vitā
eternā. Bonū aūt faciētes nō de-
ficiam⁹.tpe em̄ ſuo metem⁹ nō de
ficiētes. Ergo dum tp̄s habem⁹:
opemur bonū ad oēs maxime aūt
ad domeſticos fidei. Poſtilla.

Si ſpū viuim⁹:ſpū ⁊ ambu.⁊c.
Ante initiū illi⁹ epiſtole ſcribit ſctūs paul⁹ dicēs
Qui ſunt xp̄i carnē ſuā crucifixerūt cum vitijs ⁊
cōcupiſcētijs. Tunc ſeq̄tur epľa pn̄s q̄ cū euāge
lio hodierno ꝯcordari pōt hoc modo. In euāge
lio diciť. Nemo pōt duob⁹ dn̄is ſeruire. Duo dn̄i
ſunt caro ⁊ ſpūs. In epiſtola vero diciť qualiter
ſpū ſit ambulandū ⁊ nō ſcđm carnem. Itē i euā
gelio ꝓhibeť ſollicitudo vite pn̄tis:in epľa hor-
tamur ad opera ſpūs viuificantis. vnde apoſto-
lus dicit[Fratres.ſi ſpū viuim⁹]id eſt per ſpm̄ ſā
ctum[ſpū ⁊ ambulemus]ſeq̄ndo inſtinctū ſpi
ritusſancti in operib⁹ noſtris:vel dictamen recte
rationis. Et q꞉ bonū opus ꝓut frequenť ē occa-
ſio vane glorie.ideo ſubdit.[Non efficiamur ina
nis glorie cupidi inuicem ꝓuocātes]Ly.vbis i-
iurioſis[inuicem inuidentes[de bonis ꝓximoꝝ
dolentes. Poſt hoc apľs inducit nos ad mutuā
ſupportationē di.[Fratres.⁊ ſi preoccupat⁹ fue
rit hō]Ly.ꝑ aliquā paſſionem inſurgenteꝫ vľ ꝑ
aliquam ignorantiā[in aliquo delicto]vbi ſcien
dū ꝙ peccatū eſt ꝑpetratio mali ⁊ deſertio boni.
[vos q̄ ſpiritales eſtis.]id eſt ꝑfectiores in vita
⁊ ſcia[hmōi inſtruite].i.ad bonū reducite[i ſpū
lenitatis]id eſt rōnabiliť ⁊ leniter: nō in impetu
furoriſ[ꝯſiderans teipſum].i.fragilitatem ꝓpriā.
[ne ⁊ tu tempteris].i.in ſimile peccatū cadere ꝑ
mittaris:ſicut petr⁹ cadere ꝑmiſſus eſt vt ſciret
cōpati caſib⁹ ſubditoꝝ[Alter alteri⁹ onera por-
tate]id eſt infirmitates mutuas ⁊ labores ſub-
ueniendo mutuo[⁊ ſic adimplebitiſ legem xp̄i]q̄
eſt lex charitatis. Hor. Lex em̄ moyſi fuit lex ter-
roris:lex xp̄i lex amoris. Vn̄ aug⁹. Breuis dif-
ferētia legis ⁊ euangelij timor ⁊ amor:[Nam et
ſi q̇s exiſtimat ſe aliq̄d eſſe].i.magnū quid de ſe
ſentiens in ſupbia[cum nihil ſit]de ſe niſi vani
tas ⁊ peccatū eſſꝫ patet.i.Cor.iiij. Quid habes
qđ nō accepiſti[ipſe ſe ſeducit].i. ſeorſum a veri
tate ſeducit.q꞉ ꝑ hoc in ꝯtēptū fris ⁊ i alia pecca
ta cadit.iō ſubdiť.[opus aūt ſuū ꝓbet vnuſq̄ſqꝫ]
id eſt diligēter examinet[⁊ ſic in ſemetipſo tm̄.]
id eſt i teſtimonio ꝓpe conſcie[gliam habebit ⁊
nō i altero]id eſt in falſa laude alterius cui non ē
credendū[vnuſq̄ſqꝫ em̄ onus ſuū portabit]ideſt
mercedem boni vel mali opis[Cōicet autē]Ly
ra.ſcꝫ ꝑlato ⁊ doctori[is].i.ille[qui cathezizať]

id eſt inſtruit[v̈bo] ſcꝫ doctrine[ei q ſe].i.q eum.
[cathezizat].i.inſtruit[in oībus bonis]q dicit ꝛ
docet:non in malis q facit.vt patꝫ Mathei.xxiij
Que dicunt facite: ſcd̄m opera vero illoꝝ noli⸗
re facere[Nolite errare]ſcilicet credendo ꝙ poſ
ſitis eis cōfirmari in malis ꝛ illicitis:ſicut dicūt
qdam.quare nō faciam hoc:ex quo ſacerdos me
us facit[deus nō irridet]Gloſ.i.non pōt falli[q
eīm ſeminauerit hō]in pn̄tis vite labore.[hec et
metet]in futura retributōne[qm̄ qui ſeminat in
carne ſua]ſcꝫ fouendo vitia carnalia[de carne ꝛ
metet corruptōnem]ſcilicet pene eterne.[q aūt
ſeminat in ſpū].ſ.ſpūalibus opibus [de ſpū].i.
v̈tute ſpūſſancti[metet vitam eternam]ꝓ pmio.
[bonū autē facientes non deficiam⁹.]ſcꝫ a bono
inchoato[tpe eīm ſuo metem⁹ nō deficiētes]qa
merces erit eterna[ergo dū tp̄s habem⁹]ſcꝫ me
tendi qd̄ breue eſt[operemur bonū ad oēs]ſcꝫ
gn̄alr̄[maxie āt ad domeſticos fidei].Gloſ.i.ad
xp̄ianos fideles q domeſtici dicūt.qa nobiſcū ſūt
d familia eiuſdem dom⁹.ſ.eccl'ie:q eſt dom⁹ dei.

Dominica.xvi.Epheſ.iij.

Obſecro vos ne deficiatꝭ in tribulatiōib⁹ meis ꝓ vob̄ q ē gl'ia vr̄a Huiꝰ rei gratia flecto genua mea ad patrē domini nr̄i ieſu xp̄i ex quo oīs paternitas in cel' ꝛ in terra noiatr̄:vt det vob̄ ſm diuitias gl'ie ſue v̈tutē corroborari ꝑ ſpm̄ ei⁹ in interiori hoīe habitare xp̄m ꝑ fidē in cordib⁹ vr̄is:in charitate radicati ꝛ fūdati.vt poſſitꝭ cōprehēdere cū omnib⁹ ſctis q ſit altitudo: lōgitudo ſublimitas:ꝛ ꝓfundū. Scire etiā ſupeminētē charitatē xp̄i:vt impleamini i oēm plenitudinē dei. Ei āt q potēs ē oia facere abūdantꝭ quā petim⁹ aut itelligim⁹ ſm v̈tutē q opatr̄ in nob̄:ipi gl'ia in eccl'ia:ꝛ in xp̄o ieſu oēs generatiōes ſeculi ſeculoꝝ Amē.

Poſtilla.

Obſecro vos ne deficiatꝭ in tribulatiōib⁹ ꝛc. Ante initiū illi⁹ ep'le ſcribit ſanctus Paul⁹ dicēs ipis epheſ. Vos q aliqn̄ eratꝭ longe:facti eſtis ꝓpe i ſanguie xp̄i. Tūc ſeqr̄ p̄ſens ep'la:i q apl's docet nos qr̄ nō ſolū i ꝓſperitatib⁹:ſ etiā in tribulatiōib⁹ a bono deficere ꝛ retrocedere nō debem⁹ dicēs[Fr̄es.obſecro vos ne deficiatꝭ]Vinc.ſ.i fide ꝛ bonis opib⁹.ſ.me exiſtēte[i tribulatiōib⁹ meis].i.i vincul' ꝛ in carceribus [ꝓ vob̄].i.ꝓ doctria ꝛ fide quā vob̄ p̄dicaui[q] ſcꝫ fides[ē gl'ia vr̄a].i.meritū gl'ie etn̄e[Huius rei gr̄a].i.ꝓpt̄ hāc cāꝫ.ſcꝫ vt nō deficiatꝭ in fide ꝛ ſctitate vite[flecto genua mea]ſcꝫ cordis ꝛ corporis[ad patrē dn̄i noſtri ieſu xp̄i]Ly.i. ipm̄ deuote dep̄cando[ex q oīs paternitas].i.tāꝙ ab auctore[in celis].i.in celeſtib⁹ angelis[ꝛ in terra].i.in terreſtribus hominib⁹[noiatr̄:vt det vob̄ ſm diuitias gl'ie ſue].i.ſm abūdantiā bonitatis ſue[v̈tutē]Ly.patiētie in aduerſis [corroborari ꝑ ſpm̄ ei⁹].i.ꝑ ſpm̄ ſanctū[in interiori hoīe]ſcilicet in volūtate ꝛ intellectu[habitare xp̄m in cordib⁹ veſtris ꝑ fidē]q purificat habitaculū patris veſtri[in charitate radicati]ſcꝫ quēadmodū arbor que quāto ꝓfundi⁹ figit radices in terra:tanto min⁹ euelli pōt[ꝛ fundati]ad ſilitudinē ſtabilis edificij.qa quāto pl⁹ ꝛ meli⁹ dom⁹ fundatur: tanto diuti⁹ ſtat[vt poſſitꝭ cōp̄hēdere].i.pfecte itelligere[cū oib⁹ ſctis].ſ.apl'is.martyrib⁹ ꝯfeſſorib⁹.ꝛ v̈ginib⁹:ꝛ cū pfectꝭ fidelib⁹[q ſit.]Gloſ.i. q̄ta dꝫ eē[altitudo]charitas.qa i extēſione vſqꝫ ad inimicos.vt pꝫ Mat.v. Diligite inimicos vr̄os. [lōgitudo]ſcꝫ charitatꝭ.qa i pſeuerātia meritoꝝ. vt pꝫ Math.x. Qui āt pſeuerauerit vſqꝫ i finē h ſalu⁹ erit[ſublimitas]ſcꝫ charitatꝭ.qa i itētiōe celeſtiū pmioꝝ. Vn̄ Coll.iij. Que ſurſum ſūt querite[ꝛ ꝓfundū]ſcꝫ charitatꝭ.qa i hūilitate ex conſideratione iudicioꝝ dei. Vn̄ ps.xxxv. Judicia dei abyſſus multa. Itē oro vt poſſitꝭ[ſcire].i.itelligere[etiā ſupeminētē charitatē xp̄i]qa aiaꝫ ſuā ꝓ nob̄ poſuit.vt pꝫ Joh.xiiij. Maiorē charitatem nēo hꝫ vt aiaꝫ ſuā ponat qs ꝓ amicꝭ ſuis[vt impleamini i oēm plenitudinē dei]Vinc.i.in omi fructu iuſticie in pn̄ti:ꝛ tādē omi fructu gl'ie in futuro[Ei aūt].i.deo pr̄i[q potēs ē oia facere]i.om̄ipotēs ē[ſupabūdāter]Gloſ.i.ſup meritū.vt patꝫ Ro.viij. Nō ſunt ꝯdigne paſſiones hui⁹ tp̄is ad futurā gliaꝫ.quā[petim⁹].i.pl⁹ ꝙ petere ſciam⁹ vel p̄ſumam⁹[aut itelligim⁹].i. pluſꝙ itelligere poſſum⁹.Rō:q: nr̄a intellectio ſp ē finita:ſ ſuuꝫ poſſe eſt infinitū. Igitr̄[ſm v̈tutē].ſ.diuinā[que opatr̄ in nobis]Gloſ.vltra quā petere p̄ſumem⁹ ſcꝫ vt de⁹ hō fieret ꝛ ꝙ ꝓ nob̄ moreretr̄[ipi]deo patri ſit[gl'ia in eccl'ia]Vinc.quā in ſanguie ſi⸗

liȷ̄ ſui lauit[⁊ i xp̄o ieſu].i.in eiꝰ filio[in oēs gn̄a
tiones ſeculi ſeculoꝝ].i.in tota ꝯgregatiōe mun
di:vbi vna gn̄atio preterit ⁊ altera aduenit.⁊ ſic
q̄dāmodo ſuccedunt ſecula ſeculis.

Dominica.xvij.Ephe℘.iiij.

[O]Bſecro vos itaq₃ ego vi
ctus in domino vt digne
ambuletis vocatiōe q̄ vo-
cati eſtis cum omī humilitate ⁊ mā
ſuetudine: cum patiētia ſupportā
tes inuicē i charitate. Sollicitiſer
uare vnitatē ſpūs in viculo pacis.
Unū corpꝰ ⁊ vnꝰ ſpūs ſicut voca
ti eſtis in vna ſpe vocatiōis veſtre.
Unꝰ dominꝰ: vna fides: vnū ba-
ptiſma. vnꝰ deus ⁊ pater omniu₃
qui ſuper omēs ⁊ per omīa ⁊ i oi-
bus nobis: qui eſt benedictus i ſe
cula ſeculorum Amen. Poſtilla.

Obſecro vos itaq₃ ego vinctꝰ.
⁊c. Ante initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ſanctꝰ Paulꝰ: di
cēs. Deus qui potēs eſt omīa facere ſuꝑabundā
ter ꝙ petimꝰ aut intelligimꝰ ſm̄ v̄tutē qua opat̄
in nobis. Tūc ſeq̄tur p̄ns ep̄la. Notandū ꝙ p̄ns
ep̄la ⁊ euāgeliū hodiernū ꝯcordāt in hoc: qꝛ euā
geliū dicit de hydropico quē dn̄s ieſus xp̄s cura
uit ⁊ poſt hoc ſuꝑbiā phariſeoꝝ increpādo cōclu
dit dicēs. Qui ſe exaltat hūiliabitur ⁊ q̇ ⁊c. Sic
ap̄ls paulꝰ in ep̄la hodierna docet nos hūilitatē
patientiā: ⁊ māſuetudinē: ſicut in ep̄la patebit. g̃
dicit[Fratres: obſecro vos itaq₃].i.peto dās per
hoc ſuꝑbis nō ſꝑ impetrādi ꝑtātē ⁊ exercēdi: ſed
pie āmonēdi. q̇a ſicut Sen̄. dic̄. Generoſus ē ani
mus hoīs potiꝰ vult verboꝝ dulcedine duci ꝙ̄ i-
portunitate trahi.i.faciliꝰ ducit̄ pia āmonitione
ꝙ̄ violēter trahat̄ impio ⁊ ꝑtāte[ego] ſc₃ paulꝰ.
[vinctꝰ].i.ligatꝰ in carcere. Scripſit em̄ hāc epi-
ſtolā de roma detētꝰ in carcere ꝑ thimotheū diſci
pulū ſuū[in dn̄o].i.ꝓpt̄ dn̄m[vt digne ambule-
tis]procedēdo de v̄tute in v̄tutē[vocatiōe q̄ vo-
cati eſtis]ſc₃ ad fidē catholicā ꝑ p̄dicatiōes me
as[cū omī hūilitate]Ly. ſc₃ interiori quātu₃ ad
conuerſatiōem[⁊ manſuetudine]vt tractabiles
ſitis[cū patiētia]aduerſoꝝ[ſupportantes vos i-
uicem]in defectibus ⁊ infirmitatibꝰ[in charita-
te]ſc₃ dei ⁊ ꝓximi[ſolliciti]ſupple ſitis[ſeruare
vnitatē ſpūs].i.vnitatē eccleſie quā facit ſpiritꝰ
ſanctꝰ ⁊ ꝑ oppoſitū eius ſciſma facit diabolus.
[in viculo pacis]ſicut em̄ vinculū corꝑale vnit
ligata intenp̄m. ſic pax ⁊ tranq̇llitas ſeruāt vni-
tatē credentiū[vnū corpꝰ]ſupple ſcīs q̇d eſt cor-
pus chriſti myſticū. g̃ debemꝰ eſſe in charitate ſi
cut mēbra corꝑis[⁊ vnꝰ ſpūs]Uinc̄.i.idem nol
le ⁊ velle[ſicut vocati eſtis in vna ſp]e ſc₃ beati-
tudinis eterne[vocatiōis veſtre]ad fidem catho
licā per quā habebitis vitā et̄nā[vnꝰ dn̄s]ſcilicet
cui ſeruitis[vna fides]quia licet articuli ſint mlt̄i
in fide catholica tn̄ vna ē fides[vnū baptiſma]
Uinc̄. qua regeneramur[vnꝰ deus ⁊ pater om-
niū]ſc₃ per creationē₃: ⁊ ideo nemo poteſt ſe al-
teri preferre[qui eſt ſuper omnes]ſc₃ creaturas
per excellentiam[⁊ per omīa]per gn̄alem rer₃
gubernationem[⁊ in omībus nobis]ſc₃ fideli-
bus ſpecialiter eſt per gratia₃[qui eſt benedictꝰ
in ſecula ſeculorum. Amen].

Dominica.xviij.i.Corinth.i.

[G]Ratias ago deo meo ſꝑ
pro vob̄ i gratia dei que
data ē vob̄ i chriſto ieſu
quia in omībꝰ diuites fa
cti eſtis in illo in omni verbo ⁊ in
oī ſcia ſicut teſtimoniū xp̄i ꝯfirmatū
eſt in vobis ita vt nihil vob̄ deſit
in vlla gratia expectantibus reue
lationem domini noſtri ieſu chri-
ſti: qui ⁊ conformabit vos vſq₃ in
finem ſine crimine: in die aduen-
tus dn̄i nr̄i ieſu chriſti. Poſtilla

Gratias ago d̄o meo ſemꝑ ⁊c.
Ante initiū illius epiſtole ſcribit ſanctꝰ Paulus
ap̄ls ſalutās amicabiliter corinth̄. dicēs. Gratia
vobis ⁊ pax a deo patre noſtro ⁊ dn̄o ieſu chriſto
Tunc ſequitur preſens epiſtola que concordat
cū euangelio hodierno in hoc: quia in euāgelio
legitur de magno mandato dilectionis q̇d abſ-
q₃ dono gratie perfici nō poteſt. vt ergo hoc mā
datum magnū implere poſſimꝰ. tūc ap̄lus paulꝰ
in ep̄la hodierna nos inducit ad gratia₃ obtinē
dam ⁊ p̄ncipaliter per gratiarūactiōes. q̇a grati
arūactio eſt ad plus dandū inuitatio. ergo ap̄ls

dicit in epl'a[Gratias ago]glo.corde.ore.⁊ ope
Hic mos eſt apl'i:q̄a fere om̄es epl'as ſuas inci-
pit a gratiarū actiōe[deo meo ſemꝑ]Ly.i.omni-
bus horis mihi ad orandū congruis ⁊ deputatꝭ
[pro vobis]ſicut pro filijs meis chariſſimis [in
gratia dei].i.ꝓpter gratiam dei[que data eſt vo
bis in chriſto ieſu]Vinc.i.ex meritis ⁊ virtute ie
ſu chriſti[quia in omnibus]ſcʒ ꝑtinētib⁹ ad ſalu-
tem[diuites facti eſtis in illo]ſcʒ chriſto[in om̄i
verbo]doctrine[⁊ in om̄i ſcientia].i.intelligen-
tia ſcripturarū[ſicut teſtimoniū chriſti]Gor.i.te
ſtimoniū noſtrū de chriſto[ꝯfirmatū eſt].i.a vo
bis firmiter retentū[ita vt nihil vobis deſit i nul
la gr̄a]ad ſalutē neceſſaria[expectātib⁹ reuelati
onē]Gor.i.clarā viſionē ⁊ cognitiōem[dn̄i no-
ſtri ieſu xp̄i]q̄ erit in patria celeſti[q̄ ⁊ confirma
bit vos]in donis collatis[vſq꜡ in finē].i.vſq꜡ ad
mortē vt ſitis[ſine crimine]Ly.i.ſine pctō mor-
tali:q̄a pctm̄ veniale nō poteſt etiā a perfectꝭ om
nino vitari.Unde Prouerb.xxv.Septies in die
cadit iuſt⁹ ⁊ reſurget[in die aduētus dn̄i nr̄i ieſu
xp̄i].i.die iudicij:q̄a q̄ ſine crimine mortali in die
mortꝭ inuenie̋t in die iudicij ſine crimie p̄ntabit.
Dominica.xix.Epheſ.iiij.

Renouamini ſpiritu mē-
tis veſtre: ⁊ induite no-
uū hominem qui ſcḋm de
um creatus eſt in iuſticia ⁊ ſancti-
tatis veritatꝭ.propter qḋ deponē-
tes mendacium loquimini verita
tem vnuſquiſq꜡ cum proximo ſuo
quoniam ſum⁹ inuicē mēbra. Ira
ſcimini ⁊ nolite peccare. Sol non
occidat ſuper iracundiā veſtram.
Nolite locum dare diabolo. Qui
furabatur iam n̄ furetur. Magis
autē laboret operando manib⁹ ſu
is qḋ bonū eſt vt habeat vnde tri
buat neceſſitatē patiēti. Poſtilla.

Renouamini ſpiritu mentꝭ vr̄e
⁊c. Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſctūs pau.dicens
Un⁹ dn̄s.vna fides.vnū baptiſma:vn⁹ de⁹ ⁊ pr̄
oim. Tūc ſeq̄t epl'a hodierna q̄ i b ꝯcordat cum
euāgelio hodierno:q: i euāgelio legit̄ ꝺ paralitico
quē dn̄s curauit. Sic i epl'a apl's monet paralyti-
cos i aīa vt erigāt̄ ſpūalr a paliſi ad bōa opa di-
cēs[Renouami]Ly.ꝑ gr̄aʒ dei[ſpū mentꝭ vr̄e].
id ē i ſpū q̄ ē mēs vr̄a[⁊ iduite nouū hoieʒ]Tho
mas.vet⁹ hō ad adā ꝑ quē pctm̄ i oēs hoies itro
iuit. Sʒ nou⁹ hō ē xp̄s q̄ ē pmū pncipiū inouati-
onis ⁊ renouatiōis:qm̄ ſic i adā oēs moriūt̄:ita
⁊ i xp̄o oēs viuificabūt̄[q̄]ſcʒ nou⁹ hō xp̄s[ſcḋm
deū creat⁹ ē].i.a ſpūſctō ꝯcept⁹ ē in vtero v̄gis ⁊
de ea nat⁹ eſt[i iuſticia]opis[⁊ ſctitate]cordis.
[v̄itatꝭ]oris.Ly.q: nō fuit i xp̄o duplicitas vl' fal
ſitas aliq̄ vl' hypocriſis.vt pʒ.i.Pe.ij.q̄ pctm̄ nō
fecit:nec iuēt⁹ eſt dol⁹ in ore ei⁹[ꝓpt qḋ deponē
tes mēdaciū]Ly.ꝑ qḋ ꝓxim⁹ defraudat̄[loq̄mi
ni v̄itatē vnuſq̄ſq꜡ cū ꝓxio ſuo]ꝑ quā cū eo rctē
viuit̄[qm̄ ſum⁹ iuicē mēbra]Vinc.nā vnū mē-
brū nō decipit alterū i eodē corꝑe:ſʒ plus ꝯdolet
⁊ adiuuet alterū:ſic ꝙ os ſeruit capiti:oculi pedi
b⁹.⁊ ſic de alijs mēbrꝭ[Iraſcimini]ꝯ pctōres[⁊
nolite peccare]nimis aſpere arguēdo Vn̄ Eccl'.
vij.Noli eē iuſt⁹ multū[Sol nō occidat ſuꝑ ira-
cūdiā vr̄am].i.nō durat vſq꜡ ad occaſuʒ ſol'.[no
lite locū dare diabolo]Vinc.ſcʒ i ira ꝑſeuerādo
[q̄ furabat̄]Ly.añ ꝯuerſionē de errore gētilꝭ[iā
nō furet̄].ſ.xp̄ianitatꝭ tꝑe[magꝭ āt laboret opan
do manib⁹ ſuis]Gor.vnuſq̄ſq꜡ manib⁹ ſuis dili
gent̄ ⁊ ſtrēnue:q̄a q̄ nō laborat nō māducet[qḋ
bonū ē].i.vtile ⁊ honeſtū[vt hēat]nō tm̄ vn̄ vi-
uat:ſed ⁊[vn̄ tribuat nccītatē patiēti].i.idigēti.
Dominica.xx.Epheſ.v.

Videte itaq꜡ quō caute
ambuletꝭ. Nō quaſi inſi-
piētes ſed vt ſapiētes re
dimētes tempus:quoniā dies ma
li ſunt. Propterea nolite fieri im
prudētes ſed intelligētes q̄ ſit vo
luntas dei:⁊ nolite inebriari vino
in quo eſt luxuria:ſed ipleami ſpū
ſctō loquētes nobiſmetipſis i pſal
mis ⁊ hymnis:⁊ canticis ſpirituali
b⁹ cātantes ⁊ pſallētes i cordibus
vr̄is dn̄o. Gr̄as agētes ſꝑ ꝓ oib⁹
in nomine domini ieſu chriſti deo
⁊ patri. Subiecti inuicē in timore
chriſti. Poſtilla

Videte itaq꜡ quō caute ambu

letis ⁊c. Ante initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſctūs paul⁹
dicēs. Surge q̇ dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ il-
luminabit te xp̄s. Tunc ſeq̇tur ep̄la hodierna q̄
ↄcordat cū euangelio hodierno. Nā in euāgelio
legit̄ de nuptijs ⁊ quō q̇dā q̄ nō fuit indut⁹ veſte
nuptiali: tradit⁹ fuit ad tenebras exterioreſ. Sic
⁊ in ep̄la p̄nti ap̄ls paul⁹ monet nos vt caute ⁊
ſapiēter ambulem⁹ ad illas nuptias de q̇b⁹ dic̄
euangelium: ne veſtem nuptialē ſine qua ad te-
nebras exteriores p̄ijciam⁹ perdamus dicens.
[Fratres] Hor. filij eiuſdē ſcʒ p̄ris dei: ⁊ eiuſdeʒ
matris ſcʒ eccleſie [Videte] Hor. oculo interiori
nō tm̄ exteriori [quō caute ambulet̄] ꝑpt̄ vie pe
ricula que ſunt multa ⁊ varia [Nō quaſi inſipiē-
tes: ſ; vt ſapiētes] i oibus ꝓuidentes [redimētes
tp̄s] Ly. ſcʒ bonis opib⁹ inſiſtētes [qm̄ dieſ ma
li ſunt] Vinc. dies ſm̄ ſe boni ſunt ⁊ a deo ꝑ oia
bn̄ ordinati. ſ; dicūtur mali occaſionalr̄ vl ꝑ acci
dēs ꝑpt̄ miſeriā ⁊ penalitatē q̄s patiūtur hoies
dieb⁹ iſtis. vel ꝑpt̄ pctā vel malicias hoim q̄ ſuꝑ
abūdant dieb⁹ iſtis. q̇a iā tot⁹ mūd⁹ i malig̊ po-
ſit⁹ eſt [Propterea] q: dies mali ſunt [nolite fie-
ri iprudētes: ſ; itelligētes q̄ ſit volūtas dei] Vin
cen̄. vt ſm̄ illā operemini: vt ſic volūtas vr̄a diuine
volūtati conformet̄ [⁊ nolite iebriari vino] Vin
cen̄. i. vltra necitatem ⁊ mēſurā vti vino [in q̄ ē lu
xuria] ſcʒ nō formalr̄: ſ; effectiue ⁊ cauſalit̄. vt pa
tuit in Loth: q̇ poſt vinū cōmiſit inceſtū. vt patet
Gen̄. xix. [ſ; impleami ſp̄ūſctō] Ly. q̇ dat̄ ſobrijs
⁊ caſtis [loquētes vobiſmetip̄is] Vinc. i. inſtru-
entes nō ſolum alios: ſ; etiā voſmetip̄os [in pſal-
mis] i. in v̊bis ſacre ſcripture de laude dei [⁊ cā-
ticis ſp̄ūalib⁹] i. in verbis ſacre ſcripture d̄ gau
dijs eternis tractātib⁹ [cantātes ⁊ pſallentes in
cordib⁹ veſtris dn̄o] Vinc. i. ad honorē domino:
[gratias agētes ſemꝑ ꝓ oīb⁹] ſcʒ donis. q̇a ḡ
tiudo beneficij accepti diſponit ad receptiōeʒ al
teri⁹ [in noie dn̄i noſtri ieſu xp̄i] Hor. i. ad exalta
tionē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: q̄ d̄r dn̄s ꝓpter ptātē: noſter
ꝓpter caritatē. Ieſus ꝑpt̄ ſalutē. xp̄s ꝑpt̄ beni-
gnitatē [deo ⁊ patri] ſcʒ deo ꝑ creatiōem. patri ꝑ
gubernatiōem ⁊ ↄſeruatiōnē [Subiecti inuicē]
nō ſolū ſubditi plat̄ꝫ hūilit̄ ⁊ cū timore obediēdo
ſ; etiā p̄lati hūilit̄ ⁊ cū tiore curā eoꝝ ſollicite ge-
redo [in timore xp̄i] q̄ eſt cuſtodia oim̄ p̄dictoꝝ.

Dominica. xxi. Epheſ. vi.

Confortamini in domio
⁊ in potētia virtutꝫ eius.
Induite vos armaturā
dei: vt poſſitꝫ ſtare aduerſus inſidi
as diaboli: quoniam nō eſt nobis
colluctatio aduerſus carnē ⁊ ſan-
guinē: ſed aduerſus p̄ncipes ⁊ po
teſtates: aduerſus mūdi rectores
tenebrarum harum contra ſpiritu
alia nequicie in celeſtib⁹. Propte
rea accipite armaturaʒ dei vt poſ-
ſitis reſiſtere in die malo: ⁊ in om̄i
bus perfecte ſtare. State ergo ſuc
cincti lumbos veſtros in veritate
⁊ induite loricam iuſticie: ⁊ calcia-
ti pedes in preparatione euāgelij
pacis. In omibus ſumētes ſcutū
fidei: in quo poſſitis om̄ia tela ne-
quiſſimi ignea extinguere: ⁊ galeā
ſalutꝫ aſſumere: ⁊ gladiū ſpirit⁹ qd̄
eſt verbū dei. Poſtilla.

Confortamini in domino ⁊c.
Añ initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſctūs Pau. i eodē cap̄.
dicēs. Serui obedite dn̄is vr̄is carnalib⁹ cū oi ti
more i ſimplicitate cordis vr̄i ſic̄ xp̄o. Nō ad ocu
lū ſuiētes q̄ſi hoib⁹ placētes: ſ; vt ſui xp̄i faciētes
volūtatē dei ⁊ aio cū bona volūtate ſuiētes ſicut
dn̄o ⁊ n̄ hoib⁹. Tūc ſeq̄t̄ p̄ns ep̄la: i q̄ ap̄ls nos
iſtruit de bello ⁊ armis ↄ̄ diabolū q̇ nos ml̄tipli
citer ipugnat dicēs. [Cōfortami in dn̄o] Hor. ↄ̄
bellū diaboli [⁊ i potētia v̊tutꝫ eius] Ipe em̄ dat
v̊tutē ⁊ fortitudinē plebi ſue [Induite vos arma
turā dei] Ly. i. v̊tutib⁹ q̄ ſunt arma militū xp̄i [vt
poſſitꝫ ſtare] abſq; caſu pcti mortal' [adūſus inſi
dias diaboli] q̄ ē mali artifex [qm̄ nō ē nob̄ collu
ctatio adūſus carnē ⁊ ſāguinē] i. adūſus hoies
q̇ ſunt caro ⁊ ſanguis. ⁊ ꝑ ↄ̄ns viſibiles [ſ; aduer
ſus p̄ncipes ⁊ ptātes] Vinc. ꝑ p̄ncipes itelligū
tur mediocres demones q̇ p̄ſunt minorib⁹ ⁊ ꝑ ptā
tes itelligūt̄ maiores demones. Nā de ſingul' or
dinib⁹ ceciderūt aliq̇ i q̇b⁹ naturalia remāſerunt
itegra. vt dic̄ Dyoniſ. i de celeſti hierarchia. Et i-
feriores demones obediūt ſuꝑioribus. vt magis
poſſint nocere hoib⁹ [adūſus mūdi rectores] i.
adūſus demones q̇ regūt mūdū. i. mūdialit̄ viuē
tes [tenebrarū harū] i. q̇ hoies mūdiales habēt
tenebroſas aias: ⁊ ſunt i tenebris vicioꝝ ⁊ ꝑdu-
centur poſt h̊ ad tenebras exteriores [ↄ̄ ſp̄ūalia
nequitie] i. ↄ̄ malignos ſpiritus [in celeſtibus]

id eſt exiſtētes in hoc aere caliginoſo. de q̄bꝰ dicitur Math. xiij. Aues celi comederūt illud. ſcȝ ſemē ſeminatū. i. verbū dei [Propterea accipite armaturā dei]. i. v̄tutes q̄buſ deus ſuos milites armat. Nō armaturā mundi. q̄a eſt cuȝ hoſtes ſunt ſp̄ūales nihil valet cōtra eos armatura corꝑal̄. [vt poſſitꝭ reſiſtere] Ly. inſultibꝰ demonū [in die malo]. i. in p̄nti vita vbi iminet pugna tēptationū [⁊ in omībus] tam ꝓſperis q̄ aduerſis [ꝑfecte ſtare] ita q̄ nō frangami in aduerſis: nec eleuamini in ꝓſperi [State ergo ſuccincti lumbos veſtros]. i. carnales ↄcupiſcētias cingulo caſtitatis frenātes [in veritate] Gor. non ſimulatorie vt hypocrite: qui ſunt quaſi v̄gines fatue habentes vaſa ſine oleo [Induite loricā iuſticie] Ly. ſicut eīm lorica cooperit totum corpus: ſic iuſticia reddit vnicuiq; debitū [⁊ calciati pedes]. i. affectiones ſint munite v̄tutibꝰ: ne a vitijs deturpentur [in preparatiōe euāgelij pacis] vt ſitis preparati ad predicandū euāgeliū chriſti qui annunciāt pacē eternā [in omībꝰ] Gor. ſcȝ prelijs: ſiue illatis a carne: ſiue a mūdo. ſiue a diabolo [ſumentes ſcutū fidei] Vinc. i. fidē ꝓ ſcuto. de quo dicit̄ in p̄s. xc. Scuto circūdabit te v̄itas eius. Sicut eīm ſcutū p̄mo recipit ictꝰ: ſic prime impugnationes ſunt ex p̄te fidei. Itē ſcuto ꝓtegit̄ ſiniſtra ꝑs corꝑis: ſic fides habet ſolū ꝓtegere in hac vita: q̄a nō erit fides poſt hāc vitā [in quo poſſitꝭ omnia tela neq̄ſſimi] Gor. i. acutas tēptatiōes diaboli [ignea]. i. de vicio ad viciū inflāmantia [extinguere]. i. ſuꝑare [⁊ galeā ſalutis aſſumite] id eſt charitatē. Sicut galea ſupponit̄ alijs armis ſic charitas alijs v̄tutibꝰ p̄ponit̄ [⁊ gladiū ſpiritus] id eſt gladiū ſp̄ūalem [q̄d eſt verbū dei] q̄a ꝑcuſſus v̄bo dei diuidit̄ a mūdo. De hoc gladio dicitur Math. x. Non veni mittere pacē: ſed gladium ⁊ cetera.

Dominica. xxij. Philippeñ. i.

Confidimꝰ in domino ieſu. quia qui cepit in vobis opꝰ bonum: ꝑficiet vſq; in diem chriſti ieſu. Sicut ē mihi iuſtum hoc ſentire pro omībꝰ vobis: eo q̄ habeam vos in corde et in vincul̄ meis: ⁊ in defenſione et in confirmatione euāgelij ſocios gaudij mei omnes vos eſſe. Teſtiſ eīm mihi eſt deꝰ: quoniam cupiam vos omēs in viſceribꝰ ieſu chriſti. ⁊ hoc oro: vt charitas veſtra magis ac magis abundet in omni ſcientia ⁊ in omī ſenſu: vt probetiſ potiora: vt ſitis ſinceres ⁊ ſine offenſa in diem chriſti: repleti fructu iuſticie per ieſum chriſtum in laudeȝ ⁊ gloriam dei. Poſtilla.

Confidimus in domino ⁊c.

Ante initiū illius ep̄le ſcribit ſanctꝰ Paulꝰ ſalutando philippē. dicēs. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre noſtro ⁊ dn̄o ieſu chriſto. Tunc ſequit̄ preſens ep̄la. Ubi notandū q̄ ep̄la p̄ns ⁊ euangelium hodiernū cōcordāt. q: in euāgelio monemur ad habendā charitatē: nō vt tantū benefaciamꝰ primo: ſed etiā dimittamꝰ iniurias nobis ab eo illatas. vt patet in euāgelio. Et ad illam ꝑfectaȝ charitatē inducit nos ap̄l̄us in preſenti epiſtola vt patebit in textu dicēs [Fratres confidimus]. Vinc. i. fiduciā habemꝰ [in dn̄o ieſu] nō in aliq̄ alia creatura [q̄a qui cepit in vobis opus bonū perficiet] Ly. ſicut eīm inchoatio oꝑis boni eſt a deo: ita ⁊ ↄſummatio [vſq; in diē ieſu xp̄i] Um. id ē ad mortē cuiuſlibet hominis: tūc deus manifeſtabit ſe cuilibet homini: ⁊ tūc reddet vnicuiq; iuxta oꝑa ſua [Sicut ē mihi iuſtum hoc ſentire]. i. bonā opinionē habere [ꝓ omībꝰ vobis] q: dilectio facit bonū opinare de dilecto. ergo ſubditur [eo q̄ habeaȝ vos in corde] Gor. i. in intimo affectu charitatis [⁊ in vinculis meis] Gor. i. in vinculis ꝓ euāgelio patiēdo [⁊ in defenſiōe euāgelij]. i. dum euāgeliū contra infideles defendo. [⁊ confirmatiōe]. i. dū infirmos in doctrina euāgelij ſcȝ confirmo cū in omībus his iam enumeratis memor veſtri ſim deſiderās [vos omēs eē ſocios gaudij mei] future remunerationis. q̄a q̄nto plures ſocij: tanto maiꝰ gaudiū [Teſtis enim mihi eſt deus] Vinc. i. p̄bet teſtimoniū [quō cupiam vos omēs eē in viſceribꝰ ieſu chriſti]. i. in intimo amore ieſu xp̄i [⁊ hoc oro vt charitas veſtra magis ac mag̃ abundet]. Ly. q̄a charitas ſemꝑ creſcere pōt [in omī ſciencia] ſcȝ diſcretionis vt ameꝭ ꝓximos: ⁊ vicia eoꝝ non amet̄ [⁊ in omni ſenſu] ſcȝ diligenter. quia omībus bonis que videt in eo quē amat congaudet: ⁊ malis eius cōpatitur [vt probetis potiora] Vinceñ. i. probare

poſſitis nõ ſolum bona ſed etiam potioꝛa.i.meli
oꝛa ea ſequẽdo[⁊ ſitis ſinceres]id eſt puri ⁊ mũ
di in vobis[⁊ ſine offenſa]ſcꝫ proximis veſtris.
[in diem Chꝛiſti]id eſt vſqꝫ in finem vite[Re⸗
pleti fructu iuſticie]id eſt bonis operibus q̄ ſunt
fructus iuſticie[per ieſum chꝛiſtuꝫ]a cuius gr̃a
venit omne meritum[in laudem ⁊ gloꝛiam dei]
Vincẽ.vt digne poſſitis deum laudare ⁊ gloꝛi
ficare.

Dominica.xxiij. Philippen.iij.

Imitatoꝛes mei fratres eſtote ⁊ obſ͛uate eos q̃ ita ambulãt ſicut habetꝫ foꝛmã noſtram: multi enim ambulãt quos ſepe dicebam vobis. Nunc autẽ ⁊ flens dico inimicos crucis chꝛiſti. quoꝛum finis interit⁹ quorum de⁹ venter eſt: ⁊ gloꝛia in confuſione ipſoꝛum qui terrena ſapiunt: noſtra autem conuerſatio in celis eſt. vnde etiam ſaluatoꝛẽ expectam⁹ dominũ noſtrũ ieſuꝫ xp̃ꝫ qui refoꝛmabit coꝛpus humilitatꝫ noſtre configuratum coꝛpoꝛi claritatis ſue ſꝫm operationem quaꝫ poſſit etiã ſubijcere ſibi oĩa ieſus chꝛiſt⁹ domin⁹ noſter. Poſtilla

Imitatoꝛes mei eſtote ⁊ obſer⸗
uate ⁊c̃. Ante initiũ illius epiſtole ſcribit ſanct⁹
Paul⁹ in eodẽ capl̃o dicẽs. Fratres ego nõ arbi
troꝛ meip̃m cõpꝛehẽdiſſe. adhuc vnũ autẽ. Lyra.
ſup.eſt qd̕ de me aſſero que q̇dẽ retro ſunt obli⸗
uiſcẽs: ad ea v̾o que ſunt pꝛioꝛa extẽdẽs meip̃m
Tunc ſeq̇tur ep̃la p̃ns. Ubi notãdum ꝙ ep̃la ⁊
euãgeliũ ꝯcoꝛdant. Nam in euãgelio legit̃ quali
ter imaginẽ dei.i.aiam ſimilitudine ſua inſigni⸗
tã deo reddere debem⁹ cuꝫ d̾r. Reddite que ſunt
ceſaris ceſari: ⁊ que ſunt dei deo. Sic in ep̃la ho
dierna apl̃us hoꝛtat̃ nos vt reddam⁹ deo imagi
nẽ ſuã: ⁊ hoc fit imitãdo doctrinã ip̃i⁹ apl̃i. g̊ dic̃.
[Fratres imitatoꝛes mei eſtote]ſcꝫ i fide ⁊ cha
ritate[⁊ obſeruate eos].i.attẽdite diligẽt̃ vt vos
eis ꝯfoꝛmet̃[q̇ ita ambulant]de v̾tute in v̾tuteꝫ.
[ſicut habetꝫ foꝛmã nr̃am]ſcꝫ viuẽdi vob̃ traditã
v̾bo exẽplo ⁊ ſcripto[multi enĩ ambulãt]ſcꝫ via
ꝑuerſa[q̊s ſepe dicebã vob̃]cũ eſſem p̃ns vobiſ⸗
cũ[nũc aũt ⁊ flẽs dico]hic notat̃ compaſſio apo
ſtoli q̇ fleuit alioꝝ miſeriã ⁊ ꝑditiõeꝫ ⁊ ꝑ hoc idu
cere nos volẽs ad cõpaſſionẽ ꝓximoꝝ[inimicos
crucĩ xp̃i]q̇a eoꝝ vita erat cruci xp̃i ꝯ̃ria: q̇a in de
litijs viuebãt q̃les fuerũt guloſi ⁊ luxurioſi[q̊ꝝ
finis itentit⁹.]ſcꝫ etern⁹ q2 in fine cõſequũt̃ penã
etnã[q̊ꝝ de⁹ vet̃ ẽ q̇a ſtudet eiſ ſatiſfacere i oib⁹
Et q̇cq̇d faciũt ꝑ vẽtre faciũt ⁊ ip̃m tãq̃ deũ co⸗
lũt[⁊ gl̃ia eoꝝ]ſcꝫ tꝑalis[in cõfuſiõe ipoꝝ].i.ꝑ
ducet eos ad ꝯfuſionẽ eternã[q̇ eterna ſapiũt].
Ly.tantũmõ ⁊ nõ celeſtia[nr̃a aũt ꝯuerſatio in
celis eſt]Boꝛ.i.ſit his cõuerſatiõis celeſtiũ: q̃uis
ſum⁹ in terra[vñ ⁊ ſaluatoꝛẽ]Boꝛ.tã aiaꝝ ꝙ coꝛ
poꝝ[expectam⁹]vẽturũ ad iudiciũ[dñm nr̃m ie
ſum xp̃m q̇ refoꝛmabit]ſcꝫ in gn̄ali reſurrectiõe
[coꝛp⁹ hũilitatꝫ nr̃e]Ly.nã in nobis mõ eſt hũi⸗
liatiõis occaſio.eo ꝙ ẽ coꝛruptibile ⁊ putrefacti⸗
bile.⁊ coꝛrodet̃ a v̾mib⁹: ⁊ in cineres reſoluetur.
[configuratũ].i.aſſimilatuꝫ[coꝛpi claritatꝫ ſue]
q2 ſc̃ti reſurgẽt in coꝛpe gl̃ioſo: ſicut ⁊ chꝛiſtus re
ſurrexit[ſꝫm opatione]id eſt potẽtiã opãdi[qua
poſſit etiã ſubijcere ſibi om̄ia]ꝓpter creationeꝫ
enĩ oĩa ſunt ſibi ſubiecta q̄ de nullo facta ſunt. et
niſi ꝯſeruarẽtur a deo in eẽ in nihil redigerẽtur.
[itaqꝫ fratres mei chariſſimi]Ly.i.mihi iũcti di
lectiõe ſp̃uali[⁊ deſiderãtiſſimi]q̇a deſiderabat
eos videre tꝑaliter hic in vita ⁊ eternaliter in pa
tria[gaudiũ meũ]d̕ v̾bo ꝓfectu[⁊ coꝛona mea]
doctoꝛibus enĩ debet̃ coꝛona ſpãlis q̄ d̾r aureola.
[ſic ſtate]ſcꝫ firmi cõtra tribulatiões hui⁹ mũdi
[in dño chariſſimi]ita ꝙ ab eo nullo mõ euella⸗
mini[Euchodiã rogo ⁊ ſinthicẽ dep̃coꝛ in idip̃m
ſape i dño]Ly.i.firmiter ſtare. Iſte erãt due ma⸗
trone q̊s ꝯfoꝛtat ſpecialiter apl̃us. Tũ ꝓpt̃ fra⸗
gilitatꝫ ſexũ. Tum q̇a miniſtrauerãt ſibi neceſſa
ria ⁊ alijs p̄dicatoꝛib⁹: vt oſtẽderet ſe gratũ[etiã
rogo ⁊ te germane]eſt nomẽ ꝓpriũ.[compar].
id ẽ ſoci⁹ ⁊ adiutoꝛ me⁹ in pꝛedicatione[adiuua
illas[ſcꝫ mulieres[q̄ mecũ laboꝛauerũt in euan
gelio]ſcꝫ mihi neceſſaria miniſtrãdo: ⁊ nõ ſoluꝫ
mecũ ſed[cũ clemente ⁊ ceteꝛ adiutoꝛib⁹]in p̄di
catõe vbi dei ipſis ſcꝫ ſic̃ ⁊ mihi nec̃cia miſtrãdo

Dominica.xxiiij. Coloſſeñ.i.

Non ceſſam⁹ pꝛo vob̃ oꝛã tes ⁊ poſtulantes vt impleamini agnitione voluntatis eius, in omni ſapientia ⁊

intellectu ſpiritali: vt ambuletꝭ di-
gne deo per omīa placentes ī om
ni opere bono fructificantes ⁊ cre
ſcentes in ſcientia dei. In omī vir
tute confortati ſm potentiā cla
ritatis eius. In omni patientia ⁊
longanimitate: cum gaudio grati
as agentes deo ⁊ patri qui dignos
nos fecit in partem ſortis ſctōꝝ
in lumine qui eripuit nos de pote
ſtate tenebrarum. ⁊ tranſtulit ī re-
gnum filij dilectionis ſue: in quo
habemus redemptionem ⁊ remiſ-
ſionem per ieſum chriſtum domi-
num noſtrum. Poſtilla

Non ceſſamus pro vobis orātes.
⁊c. Ante initiū illius epl'e ſcribit ſanct' Paulus
in eodē capl'o dicēs. ſalutādo amicabilr̄. Coloſ.
Grā vob ⁊ pax a dō prē nr̄o ⁊ dn̄o nr̄o ieſu chri
ſto. gratias agim' deo ⁊ patri dn̄i noſtri ieſu xpi
ſemꝑ ꝓ vobis orantes. ſcꝫ ego Paul' ⁊ Thimo
theus diſcipul' meus audiētes fidē veſtrā ī xpo
⁊ dilectionē quā habetis in omnes ſctōs ꝓpter
ſpem que repoſita eſt vobis in celis. Tūc ſeqtur
pn̄s epl'a. Notandū ꝙ euangeliū ⁊ epl'a pn̄s cō-
cordant. qa in euangelio legitur de filia archiſy-
nagogi yairi mortua quā dn̄s ad deuotā petitio
nē patris reſuſcitauit. Sic etiā in epl'a pn̄ti apo
ſtol': nos hortatr̄ ad deuotā orationē ꝑ quā mēs
in deū eleuatr̄ dicēs [Fratres. Nō ceſſam'] Gor
ra. horis oportunis [ꝓ vobis orātes] Ly. mente
[⁊ poſtulantes] ſcꝫ ore [vt impleami agnitione
voluntatis ei'] vt plenius volūtatē diuinā ↄgno
ſcatis qd velit ⁊ qd nō [in omī ſapia] ꝗtū ad co
gnitionē rerū ad vitam actiuā pertinētiū [⁊ itel-
lectu ſpiritali] ꝗtum ad cognitionē ſpūalium ad
contēplatiuā vitā pertinētiū [vt ambuletꝭ digne]
ſcꝫ per viā hui' vite ad patriā [deo ꝑ omīa pla-
cētes] per rectam intētionē ⁊ bonā voluntatem.
[in omī ope bono fructificātes]. i. per bonā ope
rationē ad deū ⁊ proximuꝫ ⁊ ad ſeipſum [⁊ cre-
ſcentes in ſciētia dei] id eſt in cognitiōe diuini-
tatis [In omni virtute confortati ſm potentiam
claritatis eius] id eſt ſm filium qui eſt claritas
patris per quam confortamur in bono [in omni
patientia] Lyra. per aduerſorum tollerantiā [⁊
longanimitatem] per certam premiorum expe-
ctationem [cum gaudio ⁊c] Gorra. non ex triſti
cia aut neceſſitate [per ieſum chriſtum dominū
noſtrum].

Dominica. xxv. Ieremie. xxiij.

Ece dies veniēt dicit do
min'. ⁊ ſuſcitabo Dauid
germen iuſtum ⁊ regna-
bit rex ⁊ ſapiēs erit: ⁊ faciet iudici-
um ⁊ iuſticiam in terra. In dieb'
illis ſaluabitur iuda: ⁊ iſrael habi-
tabit confidēter. Et hoc eſt nomē
quod vocabunt eum dominus iu
ſtus noſter. propter hoc ecce dies
venient dicit dominus: ⁊ nō dicēt
vltra viuit dominus qui eduxit fi-
lios iſrael d' terra egypti: ſed viuit
dominus qui eduxit ⁊ adduxit ſe
men domus iſrael de terra aqui-
lonis ⁊ de cunctis terris ad quas
eieceram eos illuc ⁊ habitabunt in
terra ſua dicit domin' omīpotēs.

Poſtilla.

Ecce dies venient dicit domi-
n' ⁊c. Ante initiū ill' ꝓphetie locut' eſt dn̄s d's
ꝑ ꝓphetā Iere. dicēs. Ve paſtorib' q̄ diſꝑgunt
⁊ dilacerāt gregē paſcue mee dic dn̄s. Idō hec di
cit dn̄s de' iſrael ad paſtores q̄ paſcūt ppl'm me
um. Vos diſꝑſiſtis gregē ⁊ eieciſtis eos: ⁊ non
viſitaſtis eos. Ecce ego viſitabo ſuꝑ vos malici
am ſtudioꝝ veſtroꝝ. ait dn̄s. Ecce ↄgregabo reli
qas gregis mei de omīb' terris ad quas eiecerā
eos. Poſt hoc ſeqtur epl'a hodierna q̄ eſt vltima
dn̄ica anni. Pro quo notandū ꝙ in pmā ⁊ vltiā
dn̄ica eccl'ia agit de aduētu chriſti. In ſignuꝫ ꝙ
ipē eſt alpha ⁊ o. pm' ⁊ nouiſſim'. pm' in digni
tate: nouiſſimus in ſeruitute. Unde Bern. Nēo
illi ſublimior: nemo illi humilior. Item in ſignuꝫ
ꝙ cuncta nr̄a opatio ab ipō ſꝑ incipit ⁊ ꝑ ipſum
cepta finitr̄ [Ecce dies veniēt dic dn̄s] Lyra. ſcꝫ
Chriſti veri dei ⁊ hominis [⁊ ſuſcitabo Dauid].

germē iuſtū].i.xp̄m q̄ factus eſt ex ſemine dauid ſm carnē[⁊ regnabit rex]Math.xxviij.Data ē mihi om̄is ptās in celo ⁊ in terra[⁊ ſapiēs erit] ſapiā increata ⁊ creata[⁊ faciet iudiciū]diſcreti onis in p̄nti diſcernēdo fideles ab infidelibꝰ:vo cando aliquos ad fidē ⁊ dimittēdo aliquos ſuo iuſto iudicio licet nobis occulto[⁊ iuſticiā in ter ra ſcꝫ dando legē euāgelicā que continet per fe ctā iuſticiā[In diebꝰ illꝭ ſaluabit̄ iuda].i.quicū q̄ꝫ veraciter confitetur corde ⁊ ore nomē domini [⁊ iſrahel habitabit confidēter]Iſtud refert̄ ad ſtatū eccleſie triūphantis vbi eſt ſumma ſecuri tas[⁊ hoc eſt nomē qđ vocabūt eū dn̄s iuſtꝰ no ſter]ſcꝫ iuſtificans nos[ꝓpter hoc ecce dies ve niunt dicit dn̄s:⁊ n̄ dicēt vltra.viuit dn̄s qui edu xit filios iſrael de terra egypti]ſcꝫ ꝑ moyſen. q̄a ſicut ad preſentiam maioris luminis minꝰ obfu ſcat̄:ſic adueniēte beneficio incarnatiōis hieſu xp̄i ⁊ redemptiōis noſtre ꝑ euꝫ ꝑfecte obfuſcata ſunt om̄ia beneficia que fuerūt in veteri lege tan q̄ꝫ modica aut nulla reſpectiue[ſed viuit dn̄s qui eduxit ⁊ adduxit]Glo.ordi.ꝑ xp̄m[ſemē domus iſrael de terra aquilonis ⁊ de cūctis terris ad q̄s eijcerā eos illuc]Ly.iſta adductio itelligit̄ đ vo catiōe ad fidē chriſti:q̄a đ om̄ibꝰ partibus terre ſunt aliq̄ vocati:⁊ iſta vocatio maior eſt ⁊ excel lentior incōꝑabiliter om̄ibꝰ beneficijs veteri te ſtamēti[⁊ habitabit in terra ſua]in eccleſia mili tante ⁊ poſtea triumphante que eſt terra viuen tiū ꝓmiſſa fidelibꝰ in p̄miū[dicit dn̄s oi̅potēs].

In feſto dedicationis.Apoc.xxi.

Vidi ciuitatē ſanctaꝫ hie ruſalē nouam deſcēdētē đ celo a đo paratā: ſicut ſponſam ornatam viro ſuo. Et au diui vocem magnam de throno di centem. Ecce tabernaculuꝫ dei cū hominibus:⁊ habitabit cum eis. Et ipſi populꝰ eiꝰ erunt ⁊ ipſe de us cum eis erit eorum deꝰ. Et ab ſterget deus omneꝫ lachrymā ab oculis eorū:⁊ mors vltra non erit neq̄ꝫ luctus neq̄ꝫ clamor neq̄ꝫ do lor erit vltra. que prima abierunt. Et dixit qui ſedebat in throno. ec ce noua facio omnia.

Poſtilla.

Vidi ciuitatem ſanctam hie ruſalē ⁊c.Ante initiū illꝰ ep̄le ſcribit ſctūs Ioh. in eodē cap.dicēs.Vidi celū nouū ⁊ terrā nouā. Primū em̄ celū ⁊ p̄ma terra abijt.Ly.hec om̄ia in fine mūdi innouabūtur ⁊ in melꝰ mutabūtur in claritate.vt pꝫ Luc.xxi.Celū ⁊ terra tranſibūt nō quātū ad ſubſtantiā.ſed q̄tū ad formā.⁊ hoc totū cedat ad gloriā electoꝝ qui ex creaturis lau dant deū.Tūc ſeq̄tur p̄ns epiſtola[In diebꝰ il lis]Hic ſanctꝰ Iohes deſcribit innouatiōem hu mane nature q̄tū ad electos dicēs[Vidi ciuita tē ſanctam hieruſalem]Ly.i.electoꝝ ſocietatem ꝑfecta charitate vnitā[nouā]Ly.q̄tū ad corpo ris gloriā.Corpora em̄ ſanctoꝝ que nūc ſunt cor ruptibilia.groſſa.pōderoſa ⁊ obſcura reſurgent immortalia:ſubtilia.agilia.clara.⁊ hoc fit ex glo rie animarū ad corpora redūdantia[deſcenden tē de celo]Ly.nā anime beate deſcendūt de celo vt corpora reſumāt ⁊ in iudicio cōpareant[a đo paratam]Ly.dotibꝰ aie ⁊ corꝑis[ſicut ſponſaꝫ ornatā]v̄tutibꝰ[viro ſuo].i.ad honorē viri ſui.ſ. xp̄i.[Et audiui vocē magnā de throno]ſcꝫ diui ne maieſtatis[dicentē.Ecce tabernaculum dei cum hominibꝰ ⁊ habitabit cum eis]Ly.habita tio em̄ dei cuꝫ hominibꝰ erit inſeparabilis.quia beati ſemper habebūt aptam viſionem ⁊ perfe ctā fruitionem.[Et ipſi populꝰ eius erūt]ſcꝫ bea ti erūt ſicut ⁊ ipſe beatus eſt.vnde in p̄s.cxliij.be atus populꝰ cuius dn̄s deus eiꝰ.Vnde ⁊ leuit. xxvi.Ego ero veſter deus voſq̄ꝫ eritis mihi popu lus[⁊ ipſe deus cū eis:erit eoꝝ deꝰ]Glo.ordi.q̄a nūq̄ꝫ ab eis expelletur:q̄a nunq̄ꝫ peccabūt cōtra deū[Et abſterget deus oēꝫ lachrymā ab oculis eoꝝ]diuerſe ſunt lachryme quibꝰ in hac vita af fligūtur electi.Et ideo in futurū fugatis dolori bus om̄is lachryma ab oculis eoꝝ dicit̄ abſter gi[⁊ mors vltra nō erit].i.ſeparatio aie ⁊ corpo ris[neq̄ꝫ luctus]ꝓ alienis myſterijs[neq̄ꝫ cla mor]ſcꝫ ꝓ pugna ſp̄us ad carnē[neq̄ꝫ dolor]de peccatis ꝓprijs[erit vltra]Vnde Yſa.li. leticia ſempiterna ſuper capita eoꝝ:gaudiū ⁊ leticiam tenebūt:⁊ fugiet dolor ⁊ gemitꝰ[que p̄ma abie runt]Haymo in p̄nti vita.boni hec iam enume rata ſuſtinent:ſed in futura vita nihil mali ſuſti nebūt[Et dixit qui ſedebat in throno]ſcꝫ deꝰ oi potens qui preſidet eccleſie ſue[Ecce noua fa cio om̄ia]lyra.ſcꝫ celos ⁊ elemēta ⁊ electoꝝ cor pora.vt pꝫ Yſa.lxv.Ecce ego creo celos nouos ⁊ terram nouam.

Incipit vlterius poſtilla ſuper epiſtolas de ſanctis per anni circulū ſm ſenſum litteralem. Primo ſancti Andree apoſtoli. Roma. x.

Corde em̄ creditur ad iuſticiam: ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. Dicit em̄ ſcṗtura Oīs q̄ credit i illū nō ꝯfundetur Non em̄ ē diſtinctio iudei ⁊ greci Nā idē dn̄s oīm diues in om̄es q̄ inuocāt illū. Oīs em̄ q̄cunq̧ inuocauerit nomē dn̄i: ſaluꝰ erit. Quō ergo inuocabūt in quē nō crediderūt: aut quō credēt ei quē non audierūt. Quō aūt audiēt ſine p̄dicante: quō v̄o p̄dicabunt niſi mittanť. Sicut ſcriptum ē. q̄ ſpecioſi pedes euangelizantiū pacē euāgelizantiū bona. Sȝ non om̄s obediunt euāgelio. Iſaias enim dicit Dn̄e quis credidit auditui noſtro ergo fides ex auditu: auditꝰ autē p̄ v̄bum xp̄i. Sȝ dico. Nūquid nō audierūt. Et quidē in omnē terram exiuit ſonꝰ eoꝝ: ⁊ in fines orb̄ terre v̄ba eorum.

Poſtilla.

Corde em̄ creditur ad iuſticiā ⁊c̄. Ante initium illiꝰ epiſtole ſcribit ſanctꝰ paulus in eodem capl'o dicēs. Si confitearis in ore tuo dn̄m ieſum ⁊ in corde tuo credideris ꝙ deus illum excitauit a mortuis: ſaluꝰ eris. Tūc ſtatiȝ ſeq̇tur p̄ſens epiſtola [Frēs. corde crediť ad iuſticiam] Hor. i. ad iuſtificatōem habendā [ore āt ꝯfeſſio fit ad ſalutē]. i. ad ꝑfectōem ſalutis: neceſſe eſt em̄ fidē cōfiteri ꝓ loco ⁊ tpe. In ſignū huius recipit homo ſacramentū cōfirmatōis i frōte. Vn̄ diciť in decretis. Confirmatio iōȝ in frōte poniť vt a recipiēte fides q̄ erubeſcēcia publiceť de cōſe. diſtic. v. nouiſſime. Vn̄ Luc. xij. Qui me cōfeſſus fuerit coram hoibus cōfitebor ⁊ ego eū coram patre meo [Dicit em̄ ſcriptura] ſacra vera citer. [oīs q̄ credit in illum nō cōfundeť] ſupple eternaliter. [non em̄ diſtinctio eſt iudei ⁊ greci] Ly. ꝙ tum ad iuſticiā que eſt per fidem xp̄i [naȝ idem dn̄s oīm] ſcȝ iudeoꝝ ⁊ gentilium [diues in omnes] Hor. i. ditans oēs [q̄ inuocant illū]. ſ. fide ⁊ ope [oīs quicūq̧ inuocauerit] nō v̄botenꝰ: ſ; corde intimo [nomen domini] i. filiuȝ patris i quo ſicut pro nomine eſt notificatio patris. [ſaluus erit] ab eterno ſupplicio [Quō ergo inuocabūt quē non crediderūt.] Ly. q. d. nullo modo q: oratio ſupponit fidem orātis [aut quō credēt ei quem nō audierūt] q: fides p̄ſupponit auditū vel a deo intus ꝑ inſpiratōnem: vel ab hoie exterius ꝑ predicatoȝ [Quō āt audiēt ſine p̄dicāte] Actus autē predicādi p̄ſupponit auctoritatē officij: ideo diciť [quō v̄o predicabūt niſi mittātur] ſcȝ a deo ſicut olim ꝓphete vel apl'i eius locū tenentes ſicut p̄dicatores alij. Hor. aliter autē nō eſt p̄dicandum ſicut nec ipſe xp̄s filiꝰ dei p̄dicare voluit: niſi miſſus a patre: vt pȝ Luce. iiij. Oȝ me etiam alijs ciuitatibꝰ euāgelizare regnū dei. q: ad hoc miſſus ſum [Scriptum eſt] Eſaie. lij. [q uā ſpecioſi] id eſt bn̄ formati [ſunt pedes euāgelizantiū pacē]. i. reconciliatōem hois ad deuȝ [euangelizantiū bona] ſcȝ futura [Sed non oēs obediūt euāgelio] Hor. q. d. Om̄s q̇dem audiūt ſ; non oēs obediūt euangelio p̄dicatōem eiꝰ recipiendo. q: gētiles ⁊ iudei ⁊ heretici nō obediūt: ſ; ſolū boni xp̄iani [Eſa. em̄ dicit] vt habeť Eſaie liij [dn̄e q̇s credidit auditui noſtro] Hor. quod a nobis audiuit qď a te audiuimꝰ. q. d. aliq̇s credit ſ; non oēs [Ergo fides ex auditu] Hor. Et ſi deꝰ intus doceat: tamen predicator exterius nūciat. [auditus autē per verbum xp̄i] loquētis i apl'is: vt patet Math̄ x. Non em̄ eſtis vos q̇ loq̇mini: ſ; ſpiritus patris veſtri q̇ loq̇tur in vobis. Item Luce. x. Qui vos audit me audit ⁊c̄ [Sed dico: nūquid nō audierunt] Ly. id ē habent ne excuſationem ſue infidelitatis ꝓpter defectum publicationis. q. d. non. Ad quod inducit auctoritatē ꝓphete dauid que habeť in p̄s. xviij. [Et quideȝ] Hor. ra. id eſt certe [in oēm terraȝ] ꝙtū ad terras medias. [exiuit ſonus .] id eſt fama. [eorum. Et in fines orbis terre] id eſt terras extremas [v̄ba eorum] id, eſt predicatio vel auditus predicationis eorum.

In feſto ſancti nicholai ep̄i ⁊ confeſſoris.

Ecce ſacerdos magnꝰ qui ⁊c.

Quere infra in cōmuni ſanctoꝝ de confeſſoribꝰ.

In feſto conceptōnis glorioſiſſime virginis Marie Prouerb. viij.

Dominꝰ poſſedit me ab initio viarū ſuarū anteq̄ q̄cq̄ faceret a principio. Ab eterno ordiata ſum ⁊ ex ātiqꝫ anq̄ terra fieret. Necdū erāt abiſſi: ⁊ ego iam ↄcepta erā. Necdum fontes aq̄rū erupant: necdū mon tes graui mole ↄſtiterāt. Añ oīs colles ego ꝑturiebar. Adhuc t̄raꝫ non fecerat ⁊ flumīa: ⁊ cardīes orbis terre. Qñ prepabat celos aderam: qñ certa lege ⁊ gyro vallabat abyſſos. Qñ ethera firmabat ſurſum: ⁊ librabat fontes aquaꝝ. qñ circūdabat mari terminū ſuū: ⁊ legem ponebat aquis ne trāſirēt fines ſuos. Quādo appēdebat fundamēta terre cū eo erā cūcta ↄponens. Et delectabar per ſingulos dies ludēs corā eo omi tēpe: ⁊ ludens in orbe terraꝝ: ⁊ delitie mee eē cum filijs hoīm. Nūc ergo filij audite me. Bti q̄ cuſtodiunt vias meas. Audite diſciplinaꝫ ⁊ eſtote ſapiētes ⁊ nolite abijcere eā. Beatus hō q̄ audit me: ⁊ q̄ vigilat ad fores meas quotidie ⁊ obſeruat ad poſtes oſtij mei. Qui me inuenerit inueniet vitam: ⁊ hauriet ſalutē a domino.

Poſtilla

Dñs poſſedit me ab initio viarum ⁊c. In feſto ↄceptiōnis btē virginis marie ꝑ eꝑl'a p̄ſens lectio ſm̄ ſeculares legit̄: q̄ lectio p̄ncipal'r exponit̄ de eterna ſapia: ꝫ q̄ xp̄s ē filius virgis marie. Honor autē filij eſt honor matris: ⁊ ecōuerſo honor matris ē honor filij. Vñ bern̄. omel'. iiij. ſup Miſſus eſt. dicit. Nō eſt dubiū q̄cq̄d in laudibꝰ matris ꝓferimꝰ ad filiū ꝑtinere: ⁊ rurſum cum filiū honoramꝰ: a laudibꝰ mr̄is non recedimꝰ. vnde dicit eterna ſapia [Dñs poſſedit me ab initio viarū ſuarū] ⁊c. i. operum ſuoꝝ [anteq̄ quicq̄ faceret a p̄ncipio] id eſt ante oēm creationē [ab e erno ordinata ſum. necdū erāt abyſſi ⁊ ego iam ↄcepta eram. necdū fontes aquarū erupant] ſcꝫ de locis ſubterraneis [necdū mōtes graui mole ↄſtiterant] id eſt ſup terram planaꝫ eleuati. Ante oīs colles ego ꝑturiebar]. i. procedebam a fecūditate paterna [adhuc terram non fecerat ⁊ flumina]. i. creaturā viſibilē [⁊ cardineſ orbis terre]. i. partes mūdi p̄ncipales q̄ ſunt oriens ⁊ occidens: auſtrū ⁊ aquilo [Qñ p̄parabat celos aderā] Indiuiſa eīn ſt̄ opa trinitat̄. ⁊ iō filius q̄ eſt ſapiētia genita ſꝑ opat̄ cū p̄re: vt patet Iob. v. Pater meus vſq̄ modo opatur ⁊ ego opero: [quādo certa lege ⁊ gyrovallabat abiſſoſ] id eſt ↄcauitates vbi ↄgregate ſunt aque vt appareret arida hitationi hoīm ⁊ aīaliū terreſtriuꝫ apta [quādo ethera firmabat ſurſum] id eſt ſperam ignis que natural'r ſurſum fertur. Illa eniꝫ pars elementorū que ↄtigua ē ſpere lune ether vocatur [⁊ librabat fontes aquarū] conſtituens eos in pondere: in numero: ⁊ in mēſura. [quādo circūdabat mari terminū ſuū] ne efflueret ⁊ operiret aridam [quādo appēdebat fundamēta terre] id eſt ꝑtes inferiores terre circa centrum: que ſunt q̄dam fundamenta ſupiorum ꝑtium. [cū eo eram cūcta componēs] quia indiuiſa ſunt opera trinitatis [⁊ delectabar per ſingulos dies] id eſt eternaliter gaudebam cuꝫ patre ⁊ ſpūſancto [ludens corā eo omi tempe. ⁊ ludēs in orbe terraꝝ] id eſt ludū faciens de orbe terrarū: qui ſimil'r ē ludo pile que de vno trāſfertur ad aliū ſm̄ quādaꝫ reuolutōem. q2 regna terre transfert atq̄ ↄſtituit de gente in gentē [Et delitie mee eſſe cuꝫ filijs hominū] ſcꝫ per grām [Nūc ergo filij,]. ſ. ꝑ adoptionē [audite me] ſcꝫ per debitam attentōnem. [Beati q̄ cuſtodiūt vias meas]. i. viam mādatorū ⁊ viā ↄſilioꝝ [Audite diſciplinā de moribꝰ humanis [⁊ eſtote ſapiētes] in diuiniſ [⁊ nolite abijcere eā. beatus homo q̄ audit me.] ſcꝫ mihi obediendo [⁊ q̄ vigilat ad fores meas quotidie.] ſcꝫ in loco diuini cultꝰ deuote orando. [⁊ obſuat ad poſtes oſtij mei. Qui me inuenerit] ſcꝫ ꝑ gratiā. [inueniet vitam] ſcꝫ eternā [⁊ hauriet ſalutem a dño] q̄ eſt fons ſalutis.

In feſto ſancti Thome apoſtoli.

Iam non eſtis hoſpites ⁊c. Quere infra in cōmuni ſanctorum.

In feſto ſancti Stephani prothomartyris
Actuū.vij.

IN diebus illꝭ Stephan⁹ plen⁹ gratia ꝛ fortitudīe faciebat ſigna ꝛ prodigia magna in populo. Surrexerūt autē qdam ḋ ſynagoga q̄ appellabatur libertinoꝝ ꝛ cyreneſiū ꝛ alexandrinoꝝ: ꝛ eoꝝ q̄ erant a cicilia ꝛ aſia diſputātes cum ſtephano: ꝛ nō poterāt reſiſtere ſapiētie ꝛ ſpiritui q̄ loq̄batur. Dura ceruice ꝛ incircūciſi cordib⁹ ꝛ aurib⁹: voſ ſꝑ ſpiritui ſancto reſtitiſtis ꝛc. cui⁹ nunc ꝓditoreſ ꝛ homicide fuiſtis. Audiētes aūt hec diſſecabantur cordib⁹ ſuis: ꝛ ſtridebant dentibus in euꝫ. Cum aūt ſtephanus plenus ſpiritu ſancto intēdēs in celū vidit gloriam dei: ꝛ ihm ſtantē a dextriſ virtutꝭ dei: ꝛ ait. Ecce video celos apertos: ꝛ filiū hoīs ſtantē a dextris virtutꝭ dei. Exclamantes aūt voce magna continuerūt aures ſuas: ꝛ impetū fecerūt vnanimiter in euꝫ. Et eijciētes eū extra ciuitateꝫ lapidabant. Et teſtes depoſuerunt veſtimēta ſua ſec⁹ pedeſ adoleſcētis q̄ vocabaṫ ſaul⁹. Et lapidabāt ſtephanū inuocantē ꝛ dicētē. Domine ihu ſuſcipe ſpm̄ meū. Poſitꝭ autē genib⁹ clamauit voce magna dicens. Domīe ne ſtatuas illꝭ hoc pctm̄. Et cum hoc dixiſſꝫ: obdormiuit in dn̄o. Poſtilla.

In dieb⁹ illꝭ. Stephan⁹ plen⁹ ꝛc. Ante initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſctūs lucas ꝙ poſt aſcenſionē xp̄i ṽbum dn̄i creſcebat ꝛ multiplicabaṫ numerus diſcipuloꝝ in hieruſalē valde Multa etiam turba ſacerdotū obediebant fidei Tūc ſtatim ſeq̄tur ep̄la preſens[Stephan⁹ aūt plenus gr̄a]Ly. ad bene opandū[ꝛ fortitudine] aduerſa tollerāda[faciebat ſigna ꝛ ꝓdigia magna in populo]ad veritatē fidei catholice cōfirmandā Surrexerunt q̇dam de ſynagoga q̄ appellabaṫ libertinoꝝ[a regiōe ſic nominatoꝝ: vt dicit glo. interli.[ꝛ cirenenſiū]a cyrene ciuitate. [ꝛ alexādrinoꝝ].i. ab alexādria metropoli ꝛ egipti[ꝛ eoꝝ q̄ erant a cicilia ꝛ aſya]noīa ſunt regionū iudee ꝓpinq̄rū[diſputāteſ cū ſtephano]fidē catholicā cū ṽbis ꝙtū poterāt impugnādo[ꝛ n̄ poterāt reſiſtere ſapie ꝛ ſpūi q̇ loq̄baṫ]ſcꝫ ſm ꝙ ꝓmiſerat ſaluator dicens. Luc. xxi. Ego dabo vobis os ꝛ ſapiam cui nō poterūt reſiſtere ꝛ cōtradicere oēs aduerſarij vr̄i. Tūc poſt hoc redarguebat eos acriter. d.[Dura ceruice].i. obſtinata mēte[ꝛ incircūciſi cordib⁹ ꝛ aurib⁹].i. a vitijs ꝛ ſordib⁹[vos ſꝑ ſpūiſancto reſiſtitis]q̇ locut⁹ ē ꝑ ꝓphetas de xp̄o[cui⁹ nūc ꝓditores ꝛ homicide fuiſtis]Ly. ei⁹ crucifixionē ꝓcurādo[audiētes aūt hec diſſecabantur cordib⁹ ſuis]Ly. q: nō hēbāt rōem interficiendi eū. ꝛ tn̄ oīb⁹ modis interficere volebāt. ꝛ ſic diſſecabanṫ interi⁹. q: paſſio preualēs diſcrepabat a rōe[et ſtridebāt dētib⁹ i eū] ſic caneſ rabidi[cū āt eſſꝫ ſtephan⁹ plen⁹ ſpūſctō intendens in celū]vbi fiduciaꝫ ſuā collocauerat [vidit gloriam dei]ad cōfortatōem ſuam ex ſpāli gratia[ꝛ ieſum ſtantē a dextris virtutis dei]lyra. ad deſignandū ꝙ erat parat⁹ ad ei⁹ roborationem. quia ſtare ꝓpꝛium eſt adiuuantis in prelio Sedere autē ꝓpꝛium eſt iudicātis vel regnātis. [Et ait. Ecce video celos aptos ꝛ filiū hois ſtantem a dextris virtutis dei]Ly. non eſt hic intelligendū ꝙ celi fuerūt diuiſi cum ſint incorruptibiles: ſ; q: ſic clare vidit ac ſi nullū eēt obſtaculū intermediū[exclamātes āt voce mag̃.]ne audirēt ſtephani ṽba[ꝯtinuerūt aures ſuas ꝛ ipetū fecerūt vnanimiṫ i eū[nō rōe ſ; furia moti[ꝛ eijciēteſ eū exṫ ciuitatē lapidabāt].tāꝙ blaſphemū. mod⁹ eñ erat blaſphemos exṫ ciuitatē lapidari. vñ dixit dn̄s ad moyſen Leui. xxiiij. Educ blaſphemū et obruet eū oīs ppl̄s lapidib⁹[ꝛ depoſuerūt veſtimēta ſua ſec⁹ pedes adoleſcētꝭ q̇ vocabaṫ ſaul⁹.] ly. vt expediti⁹ ꝛ celeri⁹ eū interficerēt [ꝛ lapidabāt ſtephanū iuocantē ꝛ dicētē. dn̄e ihu ſuſcipe ſpm̄ meū. Poſitꝭ āt genib⁹]Ly. vt i orādo mod⁹ eēt deuoti⁹[clamauit voce magna.]q: ꝓcedebat ex af

fectu magno ad ꝓximoꝝ ſalutē dicens.[Dñe ne ſtatuas illꝭ hoc peccatū]Ꝫy.reſeruādo eis penā eternam: ſed da eis pniam.Unde Beda. Stephanus ꝓ ſeipſo ſtando orauit: ſed ꝓ inimicis flexis genibus ⁊c.[Et cum hoc dixiſſet.]ex feruore charitatis ſcḋm dictum ſaluatoris Mathi v.Orate ꝓ calūmātibꝰ ⁊ ꝑſequētibus vos[obdormiuit in dño]Nam aīa eius ſanctiſſima abſorpta fuit in abyſſo ſupne claritatis ⁊c.Sequitꝛ in textu[Saulus autē erat cōſentiens neci eius facta eſt autē illa die perſecutio magna in eccleſia que erat hieroſolymis ⁊ oēs diſperſi ſūt per regiones iudee ⁊ ſamarie ꝑter apoſtolos[Curauerūt aūt ſtephanū.]Ꝫy.i.decenter ſepelierunt.[viri timorati].i.timentes deum.Inter q̃s Gamaliel fuit ꝑncipalis[⁊ fecerūt planctū magnū ſuꝑ eum]

In feſto ſancti Johānis apłi ⁊ euangeliſte.

Qui timet deū faciet bona ⁊c.

Quere etiam in cōmuni ſctōꝝ de euangeliſtis.

In feſto puerorum innocentum ſcribitꝛ Apocalipſis.xiiij.

In diebꝰ illꝭ. Uidi ſupra montē ſyon agnuꝫ ſtātē ⁊ cū eo cētūquadraginta quattuor milia habētes nomē eiꝰ ⁊ nomē patris eius ſcriptū in frontibꝰ ſuis.Et audiui vocē d̄ celo tāq̄ȝ vocē aquaꝝ multarū:⁊ tāq̄ȝ vocē tonitrui magni.Et vocē quam audiui ſicut cythаredoꝝ cytharīſantium in cytharis ſuis.Et cantabant quaſi canticuꝫ nouū añ ſedē:⁊ añ quattuor animalia ⁊ ſeniores.Et nemo poterat dicere canticum niſi illa cētūquadragintaquattuor milia qui empti ſunt d̄ tra.Hi ſunt qui cum mulieribus non ſunt coinquinati. virgines enim ſunt. Hij ſequūtur agnuꝫ quocūq̄ȝ ierit Hij empti ſunt ex homibus primitie deo ⁊ agno: ⁊ in ore eorū nonē inuētum mēdaciuꝫ. Sine macula ſunt ante thronū dei.

Poſtilla.

In diebꝰ illis. Uidi ſupra montem ⁊c.Ꝫyra.id eſt in eccleſia triūphāte que dicitur mons ſyō vt habetur Heb.xij.[agnū ſtantē] id eſt chriſtū qui eſt agnus dei: vt habetꝛ Joh.i.capło[⁊ cuꝫ eo centū quadragintaquattuor milia]In tali numero venerātur pueri innocentes quorum feſtum peragitur ſcḋm illam viſioneꝫ q̄ oſtenſa eſt Johanni quādo a domiciano ceſare in exiliū miſſꝰ fuit vbi ſcripſit librū Apocal.Ꝫ tamen certus numerus pueroꝝ innocentū non reperitur certitudinaliter in ſcripturis.[habentes nomen eius ⁊ nomen patris eius ſcriptum i frōtibus ſuis.Et audiui vocem de celo tāq̄ȝ vocem aquarum multarum]id eſt multitudinis ſanctorum[⁊ tanq̄ȝ vocem tonitrui magni]in quo deſignatur magnitudo laudis huius.nō ſolū ex laudantiū multitudine:ſed etiam ex modo laudis ⁊ qualitate[Et vocem quam audiui ſicut cytharedorum cytharīſantiū in cytharis ſuis.]nam hec laus eſt coram deo ⁊ angelꝭ eius gratioſa[⁊ cantabant quaſi canticū nouū.]qui dicti laudantes ſunt de numero ſanctorum noui teſtamēti.[ante ſedem]ſcilicet dei[et ante quattuor animalia et ſeniores]id eſt in ꝑſentia ſanctorū patriarcharum ⁊ ꝓphetarum i celo exiſtētium[⁊ nemo poterat dicere cāticum nouū: niſi illa centū quadraginta quattuor milia qui empti ſunt de terra].ſ. de ſanguine chriſti.[Hij ſunt qui cum mulieribꝰ non ſunt coinq̄nati:virgines em̄ ſunt]integritatem carnis ſeruando[Hij ſequūtur agnum quocunq̄ȝ ierit.Hij empti ſunt ex hominibus primitie deo]id eſt gratioſi ſunt primi fructus magis delectabiles[⁊ in ore eorum non eſt inuētum mendaciū]nam pueri iſti veritatem fidei non loquēdo ſed moriendo confeſſi ſunt.[ſine macula ſunt ante thronū dei]nā macula pcti originalis purgata fuit virtute ſui martyrij.

In conuerſione ſancti Pauli Act.ix.

Saulus autem adhuc ſpirans minarum ⁊ cedis i diſcipulos domini acceſſit ad principeꝫ ſacerdotū ⁊ petijt

ab eo epiſtolas in damaſcū ad ſy-
nagogas: vt ſi quos inueniret hu-
ius vie viros ac mlieres: vinctos ꝑ
duceret in ieruſalē Et cum iter fa
ceret: contigit vt appropinquaret
damaſco. ⁊ ſubito circūfulſit eum
lux de celo: ⁊ cadēs in terram: au-
diuit vocē dicētem ſibi. Saule ſau
le quid me ꝑſeq̄ris. Qui dixit. q̄s
es domine. Et ille. Ego ſum Je-
ſus quē tu ꝑſeq̄ris: durum eſt tibi
contra ſtimulū calcitrare. Et tre-
mēs ac ſtupēs dixit. Domine q̄d
me vis facere. Et dominꝯ ad eum
Surge ⁊ ingredere ciuitatē: ⁊ ibi
dicetur tibi quid te oporteat face-
re. Uiri autē illi qui comitabātur
cum eo ſtabant ſtupefacti: audiē-
tes quidē vocē: neminē autē vidē-
tes. Surrexit autē ſaulꝯ de terra a-
pertiſq; oculꝭ nihil videbat. ad ma
nꝯ autē illum trahētes introduxe
runt damaſcum. Et erat ibi tribꝯ
diebꝯ non vidēs: ⁊ non māducauit
neq; bibit. Erat autē quidam di-
ſcipulꝯ damaſci nomīe Ananias:
⁊ dixit ad illū in viſu dominꝯ. ana
nia. At ille ait. Ecce ego domine.
Et dominꝯ ad eū. Surge ⁊ vade
in vicum qui vocatur rectꝯ: ⁊ que-
re in domo Jude ſaulum nomine
tharſenſem. Ecce em̄ orat. Et vi-
dit virum ananiam noīe introeū-
tē ⁊ imponētē ſibi manꝯ vt viſum
recipiat. Reſpondit autē Anani-
as. Domine audiui a multꝭ d̄ viro
hoc quanta mala fecerit ſanctꝭ tu-
is in hieruſalē. ⁊ hic habȝ poteſta-
tē a principibꝯ ſacerdotum alligan
di oīs qui inuocant nomē tuum.
Dixit autē ad eum dominꝯ. Ua-
de quoniam vas electōnis eſt mi-
hi iſte: vt portet nomē meū corā
gētibꝯ ⁊ regibꝯ ⁊ filijs iſrael. Ego
em̄ oſtēdam illi quanta oporteat
eū pro nomine meo pati. Et abijt
ananias ⁊ introiuit in domū: ⁊ im
ponēs ei manꝯ dixit. Saule frater
dominꝯ miſit me Jħs qui apparu
it tibi in via qua veniebas: vt vide
as ⁊ implearis ſpiritu ſācto. Et cō
feſtim ceciderūt ab oculꝭ eius tāq̄
ſquame. ⁊ viſum recepit: ⁊ ſurgens
baptizatꝯ ē. Et cum accepiſſet ci-
bum ꝯfortatꝯ ē. Fuit autē cum di
ſcipulꝭ qui erāt damaſci ꝑ dies ali-
quot. Et continuo ingreſſus in ſy
nagogas: p̄dicabat Jħm: quoniā
hic ē filiꝯ dei. Stupebant aūt oēs
qui eum audiebāt: ⁊ dicebāt. Nō-
ne hic eſt qui expugnabat in hieru
ſalem eos qui inuocabant nomen
iſtud. ⁊ huc ad hoc venit vt vinctos
illos duceret ad principes ſacerdo
tum. Saulꝯ autē multo magis cō-
ualeſcebat ⁊ confundebat iudeos
qui habitabant damaſci: affirmās
quoniam hic eſt chriſtus.

Poſtilla.

Saulꝯ autē adhuc ſpirans mi-
narū ⁊c. Ante initiū illꝯ ep̄le ſcribit ſanctꝯ lucas
q̄ diſcipuli qui erant diſperſi poſt lapidatōnem

ſancti ſtephani ꝑtranſibāt euāgelizantes verbū
dei. Philippus autē deſcendēs in ciuitatē ſama
rie p̄dicabat illꝪ chriſtū. Intendebāt autem tur⸗
be hijs q̄ a philippo dicebant̄ vnanimiter audi
entes ⁊ videntes ſigna q̄ faciebat. multi eñi eoꝝ
q̇ habebant ſpūs immūdos .i. diabolos: clamā⸗
tes voce mag̃ exibant. multi aūt ꝑalytici ⁊ claudi
curati ſunt. Factū eſt ergo magnū gaudiū i illa
ciuitate. Tunc poſtmodū ſeq̄tur epiſtola hodier
na [Saulꝰ autē adhuc ſpirās] Ly. id eſt exvehe⸗
menti ſpū ignem ꝑſecutōnis in ſe accendeus ⁊ i
alijs contra eccl̃iam [minarum]in verbis iniuri
oſis [⁊ cedis]i. verberibus ⁊ flagellis [in diſci⸗
pulos domini]i. contra credentes in xp̄m: qui
tūc dicebātur diſcipuli. quia nondū nominaban
tur xp̄iani. [acceſſit ad p̄ncipem ſacerdotū] Lira
nō vocatus ſed ſe ingerens volūtate nocēdi iſa⸗
matꝰ [⁊ petijt ab eo epiſtolas]vt ex eiꝰ auctorita
te magis poſſet nocere fidelibus. [in damaſcum
ad ſynagogas] Ly. vt ibi ꝑſequeret̃ credentes:
ſicut fecerat in ir̃lm [vt ſi quos inueniret huiꝰ vie
viros ac mulieres vinctos ꝑduceret in ieruſalem.
Et cum iter faceret contigit vt appropinquaret
damaſco ⁊ ſubito circūfulſit eū lux de celo] Lyra
ſicut ſolet fieri in choruſcatōne ⁊ fulgure [⁊ ca⸗
dens in terrā]pre ſtupore ⁊ admiratiōe [audiuit
vocem]ſcꝫ auditu corꝑis ⁊ mētis [dicentem ſibi
Saule ſaule]hec duplicatio fit ad magis mouē⸗
dam eiꝰ attentōem [quid me ꝑſequeris]ſcilicꝫ i
membris meis q̄ perſeq̄batur ſaulus ⁊ non xp̄m
in ꝓpria perſona. quia iam ſedebat ad patris de
xteram glorioſus. [Qui dixit] Quis es dñe ⁊c̃.
durum eſt tibi contra ſtimulū calcitrare].i. potē⸗
tiori te incompabilr̃ reſiſtere [Et tremēs ac ſtu⸗
pens] Ly. de cognita xp̄i poteſtate quē ante nō
credebat in celo regnare: ſed magis vt falſum ꝓ
phetā cum damnat̃ eſſe. [dixit. Dñe quid me vis
facere]q. d. ex nunc facere paratꝰ ſum tibi in om̄i
bus obedire [Et dñs ad eum. Surge ⁊ ingrede⸗
re ciuitatem ⁊ dicet̃ tibi q̇d te oporteat facere]in
hoc oſtēdit xp̄s ꝙ vult ꝙ vnꝰ homo informetur
ab alio [Viri autem illi qui comitabātur cum eo
ſtabant ſtupefacti audientes q̇dem vocem]ſcili
cet pauli. non autē chriſti. qꝛ audiebant paulū di
centē. quis es domine q̇d me vis facere [neminē
autē videntes]quia non videbāt aliquam perſo
nam ad quam dirigeret ſmonem: ideo ſtabāt ſtu
pefacti [ſurrexit autem ſaulus de terra: apertiſq̄
oculis nihil videbat ⁊c̃.] Ly. ſcꝫ viſu corꝑali. Vi
debat autē viſu mentali. qꝛ ſcd̄m doctores ꝯmu⸗
niter in illo triduo fuit raptus vſq̄ ad tertiū celū

[⁊ non manducauit neq̄ bibit] Ly. ſuſtētatꝰ illa
viſione ſicut ⁊ moyſes q̄draginta diebꝰ in mon⸗
te ſynai. [Erat autē q̇dam diſcipulꝰ damaſci no⸗
mine ananias] Ly. qui de iudaiſmo ad fidem xp̄i
conuerſus fuit: ſciētia ⁊ vita famoſus [⁊ dixit ad
illum in viſu dñs. Ananias. At ille ait. Ecce ego
dñe ⁊c̃.] Ly. hoſpes eñi pauli iudas vocabatur.
[ſaulū nomine tharſenſem].i. de tharſo oriūdum
[Ecce eñi orat:] Eſt eñi oratio eleuatio mentis i
deum vt inq̇t hugo in de orōne. Fuerat aūt vſq̄
ad tertiū celum raptꝰ. ⁊ ex illo raptu egreſſus deo
gratias agebat [⁊ vidit]in reuelatōne dñi [virum
ananiam nomine.]ita ꝙ reuelatio fuit ſibi facta
non ſolū de ꝑſona: ſed etiam de ꝓprio nomine [i
troeūtem ⁊ imponētem ſibi manꝰ vt viſum reci⸗
piat] Ly. hec autē impoſitio erat ad curatōꝫ cor⸗
poralem ſicut de beato laurētio legit̃ ꝙ ponebat
manus ſuꝑ cecorum oculos: ⁊ illuminabantur.
[Reſpondit āt ananias] Ly. ſe excuſando: eo ꝙ
ſaulus erat famoſus in perſecutōne credentium
in xp̄m. [Dñe audiui a multis de viro hoc quāta
mala ſanctis tuis fecerit in hieruſalem ⁊c̃].i. ſpe
cialiter vas electum gratie ⁊ ſciētie contentiuum
[vt portet nomē meū]ſcilicet ope ⁊ p̄dicatione.
[corā gentibus ⁊ regibus ⁊ filijs iſrael. Ego eñi
oſtendā illi]ſcꝫ ꝑ effectū [q̄nta oporteat eum pa⸗
ti ꝓ nomine meo]qꝛ ꝑ multas tribulatōes opor
tet nos intrare in regnū celorum [Et abijt anani
as]ad exequēdum dñi mandatū. [⁊ introiuit in
domū ⁊ imponēs ei manus: ⁊ dixit. Saule frater
dñs miſit me ieſus q̇ apꝑuit tibi in via qua veni
ebas: vt videas ⁊ implearis ſpūſancto. ⁊ ꝯfeſtim
ceciderūt ab oculꝭ eius tāq̄ ſquame] Ly. id ē ma
cule albe ⁊ dure: ſicut ſunt ſquame piſciū q̄ cau⸗
ſate fuerūt in eo a lumine exceſſiuo ipm excecan
te [Et viſum recepit ⁊ ſurgens baptizatus ē]ſcꝫ
in noīe ieſu xp̄i [Et cum accepiſſet cibum cōfor⸗
tatꝰ eſt]duplici cōfortatōne. ſ. ſpū ⁊ corꝑe [Fuit
autem cū diſcipulꝭ qui erāt damaſci ꝑ dies aliq̄t ⁊
cōtinuo ingreſſus ſynagogam p̄dicabat iheſum
quoniā hic eſt filius dei]ſtatim poſt baptiſmum
Ex illo patet ꝙ doctrinam euāgelicā non habuit
ab hoīe: ſ; a deo [Stupebāt autē oēs q̇ eum audi⸗
ebant]de tanta ſubita mutatōne ꝑ quam atrociſ
ſimꝰ fidei ꝑſecutor factus fuerat ꝯſtātiſſimꝰ eiꝰ p̄⸗
dicator [⁊ dicebant. Nōne hic eſt q̄ expugnabat
in hieruſalē eos q̄ inuocabāt nomen iſtud: ⁊ huc
ad hoc venit vt vinctos illos duceret ad princi⸗
pes ſacerdotū. Saulꝰ autē multo magis cōuale
ſcebat]ſcꝫ ꝓcedens ſemꝑ de bono in melius [et
cōfundebat iudeos q̄ habitabant damaſci affir⸗

mans qm̄ hic eſt xp̄s]Ly.i.ꝙ ieſus nazaren⁹ eſt
ve xp̄s i lege ⁊ ꝓphet̄ ꝓmiſſ⁹.qḋ ꝯclarabat ꝑ ſcri
pturas veteris teſtamēti:quas prius didicerat a
gamaliele ⁊ poſtea multo ꝑfecti⁹ a deo illuſtrāte

In feſto purificationis ſancte marie virgis.
Malach.iij.

Ec dicit domin⁹ de⁹ Ec
ce ego mitto angelū me-
um et prepabit viam āte
faciem meā.⁊ ſtatim veniet ad tē
plū ſcm̄ ſuū dn̄ator quē vos queri
tis:⁊ angel⁹ teſtamēti quez vos vul
tis.Ecce venit dicit domin⁹ exerci
tuū.Et quis poterit cogitare diē
aduent⁹ ei⁹.⁊ quis ſtabit ad vidē-
dum eū.Ipe em̄ quaſi ignis ꝯflāſ
⁊ quaſi herba fullonū.Et ſedebit
ꝯflans ⁊ emūdans argentū.⁊ pur
gabit filios leui.⁊ colabit eos qua
ſi aurum ⁊ quaſi argētum.⁊ erunt
domino offerētes ſacrificia in iu-
ſticia.⁊ placebit dn̄o ſacrificiū iu-
da ⁊ hieruſalem:ſicut dies ſeculi.⁊
ſicut anni antiqui:dicit domin⁹ oi
potens.

Poſtilla.

Hec dicit dominus deus ⁊c.

In p̄ſenti ep̄la nūciat̄ vterqꝫ aduētus xp̄i.ſcꝫ in
carnē ⁊ in iudiciū:⁊ p̄mo denūciat̄ p̄mus aduē-
tus in carnē cū d:[Hec dicit dn̄s de⁹]ſcꝫ pat̄[ec
ce ego mitto angelū meū.]Ly.i.iohannē bapti-
ſtam q̄ magis duxit in terris vitam angelicaz ꝙ̄
humanā.ꝙ em̄ hec ſcriptura intelligit̄ de iohan
ne baptiſta hoc patꝫ Math.xi.vbi xp̄s dixit d io
hanne.Hic eſt de quo ſcriptum ē [Ecce ego mit
to angelū meū ⁊ p̄parabit viam ante faciē meā]
id eſt ante filiū meū.q: predicatio ⁊ baptiſm⁹ io-
hannis fuerūt quedam prepatōes ad baptiſmuz
⁊ p̄dicatōem xp̄i[⁊ ſtati veniet ad tēplū ſanctuz
ſuum].i.in hieruſalem.q: ibi xp̄s hodie fuit ob-
latus a matre:⁊ recept⁹ a ſymeone.⁊ poſtmoduz
ibi pluries p̄dicauit:⁊ ibidem multa miracl̄a fe-
cit[dominator quem vos queritis].i.quez vos de
ſideratis[⁊ angel⁹ teſtamēti].i. xp̄s qui fuit nū
cius noui teſtamenti[quē vos vultis]videlicet
ieſus xp̄s deſideratus a ſanctis patrib⁹ ⁊ ꝓphet̄.
Secūdo denūciatur hic aduētus xp̄i ad iudiciuz
cum dicit̄[Ecce venit dic̄ dn̄s exercituuz]Ly.id
eſt veniet certitudinal̄r ad iudiciuz[Et q̇s pote-
rit cogitare diem aduētus ei⁹] quaſi diceret.nul
lus.Unde Mat.xxiiij.Die illa ⁊ hora nemo ſcit
neqꝫ angeli celoꝝ niſi ſolus pater[Et q̇s ſtabit]
id eſt poterit ſtare[ad videndū eum]Ly.q: ſicut
p̄mus aduētus fuit in humilitate ⁊ māſuetudie
ita ⁊ ſecūdus erit in poteſtate ⁊ terrore[Ipe em̄
quaſi ignis conflans ⁊ quaſi herba fullonum.]
Iſta referūtur ad primū ⁊ ad ſecūdum aduētuz
Cū enim dicit̄:ipſe em̄ quaſi ignis conflans:ad
ſecundū aduentū pertinet.⁊ quaſi herba fullo-
num:ad p̄mū.Nam herba fullonuz qua vtuntur
fullones ad purificandū veſtes ⁊ faciendūz eas
nitidas miti⁹ ⁊ ſuaui⁹ lauat ſordes pānoꝝ.ignis
āt cū magna violētia purgat metallū.Sic in pri
mo aduētu xp̄s cum magna māſuetudine ⁊ qua
dam ſuauitate penitētie purgauit pctōres.In ſe
cundo aduētu purgabit per ignē [Et ſedebit do
min⁹]ſcꝫ in iudicio[ꝯflans ⁊ emūdans argen-
tum]quia ſicut argentū conflat̄ in igne vt purge
tur:emūdatum autē in theſauros reponit̄.ſic fiet
in die iudicij.Nam in igne purgabuntur electi q̄
nondū plene ſunt purgati in purgatorio:q̄tenꝰ
purgati trāſfeūt in theſauros dn̄i:vt ſint ibi qua
ſi aurū ⁊ argentum[⁊ purgabit filios leui [Per
leui hic intelligit̄ ſacerdotalis dignitas purgādi
q̄ ſunt miſtri ſacerdotalis officij[⁊ colabit eos q̄
ſi auruz ⁊ quaſi argētum]ad ꝑfectā mūdiciā de-
ducēdo[et erūt offerētes dn̄o ſacrificia i iuſticia]
ſ.operꝫ[⁊ placebit dn̄o ſacrificiū]ſ.oblatū.[ꝑ iu-
da ⁊ i:l̄m].i.ꝑ hoib⁹ actiuis q̄ itelligūt̄ ꝑ iudā:⁊
ꝯtē:latiuis q̄ itelligūt̄ ꝑ i:l̄m[ſic̄ dies ſcli ⁊ ſicut
anni ātiq̄].i.ſic̄ placuit ſacrificiū abel melchiſe-
dech ⁊ abrahā ⁊ alioꝝ ſctōꝝ patrū in ſecul p̄teri
tis ⁊ annis antiq̄s[dicit dn̄s oipotēs]

In cathedra ſancti Petri apl̄i.i.petri.i.

Etr⁹ apoſtol⁹ ieſu xp̄i e-
lectis aduenis diſpſiōis
ponthi:galathie:capado
cie:aſye:⁊ bithynie ſc̄m preſcietiā
dei p̄ris in ſctificatōez ſpūs: i obe
dietiā ⁊ aſpſionē ſanguis iheſu xp̄i
gratia vobis ⁊ pax multiplicetur.
Bn̄dict⁹ de⁹ ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i q̄
ſcd̄m ſuaz magnā miam regenera-

uit nos in ſpem viuaȝ p̱ reſurrecti
onē iheſu xp̄i ex mortuis in heredi
tatē incorruptibilē ꝛ icōtaminatā ꝛ i
marceſſibilē ↄ̄ſuatā i celꝭ i voƀ :q̄ i
v̄tute dei cuſtodimi p̱ fidē i ſalutē
parataȝ reuelari in tp̄e nouiſſimo
in quo exultabitꝭ modicū nunc ſic
oportȝ cōtriſtari in varijs tēptati
onibꝰ:vt ꝓbatio fidei vr̄e multo p̄
cioſior ſit auro quod p̱ ignē ꝓbaṫ.
Inueniaṫ in laudē ꝛ gloriā ꝛ ho-
norē in reuelatōne Iheſu chriſti

Poſtilla.

Petrꝰ apoſtolꝰ iheſu xp̄i ꝛc.

Notanduȝ ꝙ ſymon petrus filiꝰ iohāna ꝓuincie galilee vico de bethſaida frater andree apoſtoli diſcipulus ſaluatoris ſcribit hanc epiſtolā ꝑfelitis.id eſt hijs q̄ p̄mo de gētilitate ad iudaiſmuȝ ꝛ poſtmodū de iudaiſmo ad xp̄m cōuerſi erant. q̄ ꝓ fide chriſti patiebātur: ꝛ diſperſi erant poſt lapidatōnem ſancti ſtephani illꝭ ſcribit a Roma tp̄e claudij ceſaris.vnde hic diciṫ[Petrꝰ]Lyra p̄mo em̄ vocatꝰ fuit ſymō:ſ poſtea a xp̄o a q̄ noia eſt petrꝰ a petra que eſt xp̄s ꝓpter fidei firmitatem[apl̄s ieſu xp̄i].i.miſſus a ieſu xp̄o.Gor.ecce nomen officij.nobile officiū eſt eſſe nunciū ſiue legatū xp̄i[electꝭ]ſcȝ a deo ad fidē catholicā[aduenis]ſcȝ qui de gētilitate venerāt ad iudaiſmū ꝛ de iudaiſmo ad fidē xp̄i[diſꝑſionis.].i.qui ſūt de diſꝑſione ꝛ extra terrā iudee. ꝛ illꝭ videtur beatus petrꝰ ſp̄aliter ſcribere:qđ patȝ ex hoc quod ſubdiṫ[ponthi]Gor.ꝓuincie grecie ē iuxta mare[galathie]alia ꝓuincia eſt a q̄ galathe dicti ſṫ[aſye]minores.ſ.in q̄ p̄dicauit iohānes euāgeliſta.Aſya v̄o maior media pars orƀ[bithynie.] alia ꝓuincia.Et om̄s iſte ꝓuincie ſunt grecoꝝ In hijs ꝓuincijs diſꝑſi erāt[ſm̄ p̄ſcientiam dei p̄ris]Ly.ꝛ accipiṫ hic p̄ſcientia ꝓ p̄deſtinatiōe[in ſanctificatōem ſpūs]Ly.talis em̄ ſanctificatio appropriaṫ ſpūiſancto[in obedientiā].id ē p̱ obedientiā.[ꝛ aſꝑſionē ſanguis ieſu xp̄i] q: fuit obediens vſqȝ ad mortē mortē autē crucis.Philip.ij.Ab hac aūt paſſione habēt efficaciam oia ſacramēta noue legis q̄ ſunt inſtrum̄ta noſtre ſāctificationis[gratia vobis]in p̄ſenti[ꝛ pax]i futuro[multipliceṫ]quia tūc quietabiṫ totꝰ homis appetitꝰ[Bn̄dictus deus]Ly.ꝙtum ad totā trinitatē[ꝛ pater dn̄i noſtri ieſu xp̄i q̄ ſcđm magnā miſcđiaȝ ſuam]Ly.ꝛ non ſm̄ merita noſtra[regenerauit nos]ſcȝ in ſacramento baptiſmi p̱ qđ efficimur filij dei adoptiui[in ſpem viuā].i.certā[p̱ reſurrectōnem ieſu xp̄i ex mortuis]p̱ quā habemus certitudinem future glorificatiōis.q: cuȝ eſſet hō paſſibilis ſicut ꝛ nos ad vitam immortalem reſurrexit.Et quia filij adoptiui habent ius in hereditatis p̱ticipatōne:ideo ſubdiṫ[in hereditatē]Gor.in futuro habendā[incorruptibilē] Ly.nam hereditas celeſtis nūꝙ deficit[ꝛ incontaminatā]q: nihil immūdū recipit[ꝛ immarceſſibilem]nam ſuū decorē nūꝙ minuit[cōſeruatā in celis]Beda.nō in p̄n̄ti dandam:ſ tp̄e p̄finito reddendā.[in vobis].i.per illud qđ in voƀ ē per grām ꝛ liberū arbitriū ꝛ p̱ bona merita vr̄a[qui cuſtodimini in v̄tute dei]nō veſtra.Vn̄ ps.cxxvi Niſi dn̄s cuſtodierit ciuitatē[p̱ fidem]q̄ facit homines fortes ad p̱ſeuerandū[in ſalutē]Ly.cōſequēdam[paratam reuelari]ꝛ oſtendi ꝛ dari.q̄ modo latet]i tp̄e nouiſſimo]Lyra.i.in finali iudicio nam electi app̱ebunt gl̄ioſi in aīa ꝛ in corp̱e.[in quo]ſcȝ temp̱e nouiſſimo[exultabitis]ſcȝ eternaliter[modicū nunc ſic oportȝ cōtriſtari]Ly.tēporaliṫ[in varijs tēpta.ōibus]Gor.tam interioribus q̄ ad ip̄arum multiplicitatē.Vn̄ ps.xxxiij Multe tribulatōes iuſtoꝝ.et Act.xiiij.Per multas tribulatōnes oportet nos intrare in regnum celoꝝ[vt ꝓbatio fidei veſtre multo p̄cioſior ſit auro qđ per ignē ꝓbaṫ]Ly.ſicut aurū in fornace p̄iectū inde nō deterioraṫ:ſ purius ꝛ melius efficitur:ſic ꝛc.[inueniaṫ]Gor.i.cedat[in laudeȝ]hominū[ꝛ gl̄iam]angeloꝝ[ꝛ honorē]dei[in reuelatione ieſu xp̄i dn̄i noſtri].i.temp̱e iudicij q̄ xp̄s manifeſtabit gl̄iam electorum.

In feſto ſancti Mathie apl̄i.Act.i.

Exurgēs petrꝰ i medio fra
trū ſuoꝝ dixit.Erat aūt
turba hoīm ſimul fere cē
tum viginti.Viri frēs:optȝ iplere
ſcp̄turam quaȝ p̄dixit ſp̄ūſſctūs p̱
os dauid đ iuda: q̄ fuit dux eoꝝ q̄
ↄ̄p̄hēderūt ihm̄ q̄ ↄ̄nūeratꝰ erat i no
bis:ꝛ ſortitꝰ ē ſortē miſterij huiꝰ. et
h q̄dē poſſedit agrū đ mercede iniq̄

taꝝ:⁊ ſuſpēſus crepuit mediꝰ ⁊ dif
fuſa ſunt oīa viſcera eius. Et no-
tū factū eſt oīb' habitātib' hie-
ruſalē:ita vt appellaret ille lĩgua
eoꝝ acheldemach. hoc ē ager ſan-
guinis. Scriptū ē eñ ĩ libro pſal-
moꝝ. ffiat cōmoratio eoꝝ deſer-
ta:⁊ nō ſit q̄ inhabitet in ea. ⁊ epi-
ſcopatū eiꝰ accipiet alter. Oꝑtet
ergo ex his viris q̄ nobiſcum ſunt
congregati vt oīi tp̄e quo intra-
uit ⁊ exiuit inter nos dn̄s ieſus ĩci
piēs a baptiſmate iohānis vſq; in
diē q̄ aſſūptꝰ ē a nob̄ teſtē reſurre
ctiōis eiꝰ nobiſcū fieri vnū ex iſtꝭ.
⁊ ſtatuerūt duos ioſeph q̄ vocatur
barſabas q̄ ꝯgnoiatꝰ ē iuſtꝰ ⁊ ma
thiā:⁊ orātes dixerūt. tu dn̄e q̄ cor
da noſti oīm:oñde quem elegeris
ex his duobꝰ vnū accipe locū mini
ſterij huiꝰ ⁊ apl'atꝰ ƌ quo ꝑuarica
tus ē iudas. vt abiret in locū ſuū
⁊ dederūt ſortes eis:⁊ cecidit ſors
ſuꝑ mathiā ⁊ ānumeratꝰ ē cum vn
decim apoſtolis. Poſtilla.

Exurgens Petrus in medio.
⁊c. Añ initiū illiꝰ ep'le ſcribit ſctūs Lucas ĩ eodē
cap'lo dicēs. q̄ poſtq̄ xp̄s ĩ die aſcēſionis vidēti-
bꝰ diſcipul' eleuatꝰ ē ĩ celū. Tūc oēs ſil' reu̇ſi ſūt
hieroſolimā a mōte q̄ vocat oliueti. q̄ ē iuxta hie
roſolimā ſabbati habēs iter. Ly. i. mille paſſus:
q: nō lz iudeis ĩ ſabbato vltra tale ſpaciū ābula
re. Et cū introiſſent ĩ cenaculū aſcēdebāt vbi ma
nebāt petrꝰ ⁊ iohes ⁊ iacobꝰ andreas philippꝰ
⁊ thomas bartholomeꝰ ⁊ matheꝰ iacobꝰ alphei
ſcʒ filiꝰ hoc ƌ: ad dr̄iam alteriꝰ iacobi q̄ fuit filiꝰ
zebedei. ⁊ ſymon zelotes ⁊ iudas iacobi. h̄ ƌ: ad
dr̄iam iude ꝓditoris. Hi oēs erāt ꝑſeuerātes vna
nimiter in oratiōe cū mulieribꝰ. Ly. deuoꝝ q̄ erāt
ſecute ieſum a galilea. Et maria mr̄e ieſu ⁊ frībꝰ

eiꝰ. i. alijs de ꝯgnatiōe ieſu q̄ꝝ plures erāt ibi ⁊c.
Tūc ſtatī ſeq̄tur p̄ñs ep'la [In diebꝰ ill'] Lyr. id
eſt tp̄e medio int̄ aſcēſionem dn̄i ⁊ pēthecoſtes.
[Exurgēs petrꝰ] tāq̄ ꝑncipal' [erat aūt turba ho
minū ſimul fere centū viginti. Uiri fratres oꝑtʒ
ĩpleri ſcripturā quā ꝑdixit ſpūſſctūs ꝑ os dauid]
Cuiꝰ v̄bū nō p̄t eē falſuʒ [de iuda q̄ fuit dux eoꝝ
q̄ cōprehēderūt ieſum q̄ cōnūeratꝰ erat ĩ nobis]
Ly. i. vnꝰ de duodecī ap'lis [⁊ ſortitꝰ ē ſortē miſte
rij huiꝰ] Ly. i. dignitatē ap'licā quā habuit ꝑ xp̄i
electiōeʒ ſic ƌ: Joh. vi. Nōne. xij. vos elegi ⁊ vnꝰ
ex vob̄ diabolꝰ ē: ſors eñ aliq̄ñ accipit ꝓ parte. ⁊
ſic accipit hic: q̄a ĩ ꝑtē ap'loꝝ vocatꝰ ē [⁊ h̄ q̄dem
poſſedit agrū de mercede iniq̄taꝭ] Ly. i. poſſide-
ri fecit ab alijs. q: xxx. denarijs q̄bꝰ iniq̄ xp̄m vē
diderat ĩ tēplū ꝓiecit: ex q̄bꝰ ꝑncipes ſacerdotū
emerūt agrū ꝓ ſepultura ꝑegrinoꝝ vt h̄r Mat.
xxvij. ⁊ etiam aliq̄ volūt q̄ iudas fuit ibi ſepul-
tus ⁊ ſic poſſedit agrū illum [⁊ ſuſpēſus crepuit
mediꝰ. Et diffuſa ſunt oīa viſcera eiꝰ] Ly. vt pe
na reſpōderet culpe. Juſtū eñ erat vt viſcera q̄
tantā ꝓditiōem ꝯceperāt enormiter de vētre ca-
derēt [⁊ notū factū eſt] ſcʒ enorme factū iude [oi
bus hītātibꝰ hieruſalē: ita vt appellaret ager il-
le] ſcʒ emptꝰ de p̄cio ſanguis xp̄i [lingua eoꝝ]
id ē ꝑncipū ſacerdotū q̄ emerūt agrū illū [achel-
demach hoc ē ager ſanguis. Scriptū ē eñ in li-
bro pſalmoꝝ: fiat cōmoratio]. i. habitatio [eoꝝ
deſerta ⁊ nō ſit q̄ inhabitet in ea] Hoc ſcribit in
p̄s. lxviij. In q̄ predixit dauid penā ſacerdotum
xp̄i mortē ꝓcurantiū. In penā eñ mortꝭ xp̄i tem-
plū ⁊ ciuitas hieruſalē fuerūt cōbuſta per roma-
nos ⁊ ſacerdotes partī interfecti: ⁊ partī captiui
[⁊ ep̄atū eiꝰ accipiet alter] Hoc h̄r p̄s. cviij. In
quo dauid ꝑdixit penā iude ꝓditoris q̄ xp̄m vēdi-
dit ꝑncipibꝰ ſacerdotū. Iſto eñ iuda ꝑ ſuſpēſio-
nē mortuo mathias ſucceſſit ei in ap'latu. Apo-
ſtolatꝰ vel ep̄atꝰ ƌ: vnde iam ep̄i ſucceſſores ſūt
ap'loꝝ vt ƌ: in decretis. Et hoc ē q̄d ƌ: hic ⁊ epi-
ſcopatum eiꝰ accipiet alter ſcʒ ſctūs Mathias
[oportet ergo] ad reintegrandū nūerū ap'licum
[ex his viris q̄ nobiſcū ſunt congregati in omni
tempore quo intrauit ⁊ exiuit inter nos dominꝰ
ieſus] Ly. ſcʒ q̄ per experientiā nouerunt conuer
ſatiōem eius ieſu xp̄i [incipiēs a baptiſmate Jo
hānis vſq; in diē qua aſſumptꝰ eſt a nob̄] Ly. nō
eñ legit ieſuʒ docuiſſe publice ⁊ miracula feciſ-
ſe: niſi poſtq̄ baptizatꝰ fuit a iohāne [teſtē reſur
rectiōis eiꝰ nobiſcū fieri vnū ex iſtis: ⁊ ſtatuerūt
duos] Ly. tāq̄ magis notabiles [ioſeph qui vo-
catus eſt barſabas q̄ cognominatus eſt iuſtꝰ. et

⁊ mathiá] Ly. lꝫ em̄ iſtos duos elegiſſent vt no-
tabilioꝛes aliȷ̄s tñ ignoꝛabát q̇s eoꝝ eēt dignioꝛ
ad apoſtolatū: ꝓpterea ſuꝑ hoc iploꝛauerūt diui
nū iudiciū[⁊ oꝛátes dixerūt. Tu dn̄e q̇ noſti coꝛ-
da hoim: oſtēde quē elegerȷ̄s ex his duob' vnū ac
cipe locū miſterȷ̄ hui' ⁊ aplat' de q̇ p̄uaricat' ē
iudas vt abiret in locū ſuū: ⁊ dederūt ſoꝛtes eis]
Beda ſuꝑ act' aploꝝ. Mathias ante penthecoſtes oꝛdinād' ſoꝛte q̄rit: q̇a nōdū plenitudo ſpi-
ritusſcti in eccl'ia effuſa eſt. Septem aūt dyaconi
poſtea nō ſoꝛte: ſ; electiōe aploꝝ ſunt oꝛdinati ꝓ-
pter hoc ꝓhibet rōnabiliter talis electio: extra ꝺ
ſoꝛti. ca. vl. nō tñ peccauerūt apl'i eligēdo mathiá
ꝑ ſoꝛtē q: nōdū erat ꝓhibitū. Et q: hoc fecerunt
familiari ꝯſilio ſpūſſancti qꝺ nō eſt retrahēdum
ad ꝯſiam[⁊ cecidit ſoꝛs ſuꝑ mathiá] Ly. Iſte io
ſeph fuit cognat' xp̄i ⁊ tñ ſibi p̄poſuit mathiam
ꝑ hoc oſtēdēs ꝙ ad officia eccleſiaſtica nō ſunt
hoies ex ꝯſanguinitate ꝓmouendi[⁊ annūerat'
eſt cū vndecim aplis].

In feſto annūciatiōis Marie v̄gis. Eſa. xi.

Gredietur virga ꝺ radice
ieſſe: ⁊ flos de radice eius
aſcēdet ⁊ req̄eſcet ſuꝑ eū
ſpūs domini: ſpūs ſapiētie ⁊ intel
lect' ſpūs ꝯſilȷ̄ ⁊ foꝛtitudīs: ſpūs
ſcie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eū ſpirit'
timoꝛis dn̄i. nō ſ̄m viſionē oculo-
rū iudicabit: neq; ſ̄m auditū auri
um arguet. ſed iudicabit ī iuſticia
paupes: ⁊ arguet in eq̄tate ꝓ man
ſuet' terre: ⁊ ꝑcutiet terrā v̄ga oꝛiſ
ſui: ⁊ ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet ī
piū. Et erit iuſticia cingulū lūbo-
rū ei'. ⁊ fides cinctoꝛium renum
eius.

Poſtilla

Egredietur virga de radice.
⁊c. Sciēdū ꝙ iſta ꝓphetia exponitur ad l'ram ꝺ
xp̄o a doctoꝛib' catholicis: iudei tñ adhuc expe-
ctāt futurū qꝺ nos xp̄iani dicim' eē iple tū ī xp̄o
ieſu. Et ſ̄m hoc ꝺꝛ hic. [Hec dicit dn̄s. Egredietꝛ
v̄ga de radice ieſſe] Ly. i. v̄go Maria q̄ ꝺꝛ v̄ga
gracilis paupꝫtate ⁊ hūilitate: flexibilis pietate.
[⁊ flos de radice eius aſcēdet]. i. xp̄s qui ꝺꝛ flos
rōne puritatis: qm̄ nullū pctm̄ actuale ſeu oꝛigi-
nale habuit in eo locū. i. Pet. ij. q̇ pctm̄ nō fecit
nec inuētus eſt dol' in oꝛe eius. Et q̇a ꝓtulit fru-
ctū noſtre ſalutis. Et ꝺꝛ aſcendet de radice ieſſe.
q: pater Dauid vocat' fuit iſay ⁊ ieſſe. Xp̄s autē
deſcendit de dauid[⁊ req̄eſcet ſuꝑ eū ſpūs dn̄i].
Ly. q: in baptiſmo ei' apparuit ſpūſſctūs in ſpe
cie colūbe ſuꝑ eū Math. iij. Ad deſignādū ple-
nitudinē oīs gratie in eo[ſpūs ſapie] Ly. i. do
ctoꝛ ſapiētie vel ſpūs q̇ eſt ſapia[⁊ intellect': ſpi
ritus ꝯſilȷ̄ ⁊ foꝛtitudinis: ſpūs ſcietie ⁊ pietatis
⁊ replebit eū ſpūs timoꝛis dn̄i] Ly. iſta oīa do
na ꝑfectiſſime fuerūt in aīa xp̄i que fuit ꝑfectiſſi-
ma in oīb' donis ⁊ cariſmatib' ſpūſſancti[nō
ſ̄m viſionē oculoꝝ] coꝛpoꝛaliuꝫ[iudicabit] quia
xp̄s ꝑ ſciam ſuá cognoſcit oīa que ſunt fuerūt vl'
erūt q̄ntūcunq; ſunt occulta: q: hō videt ea q̄ pa-
tēt: de' aūt intuetꝛ coꝛ[neq; ſ̄m auditū aurīū ar-
guet] Ly. i. nō indigebit edoceri ꝺ veritate ab ali
quo: q̇a per ſeip̄m cognoſcat. Unde Ioh. ij. op'
ei nō erat vt q̇s teſtimoniū ꝑhiberet de homine.
Ip̄e em̄ ſciebat q̇d eſſet in homie[ſ; iudicabit in
iuſticia paupes] ſcꝫ euāgelicos iudicās eos diui
tȷ̄s celeſtib' dignos. Un̄ Math. v. Bti paupe-
res ſpū: qm̄ ipoꝝ eſt regnū celoꝝ[⁊ arguet in eq̄
tate ꝓ māſuetis terre] Ly. qꝺ fuit impletū quan
do phariſcos arguit ꝓ aplis quos notabát falſe
de trāſgreſſione ſabbati. ſcꝫ quādo euellabát ſpi
cas manib' in die ſabbati[⁊ ꝑcutiet terrá] . i. ho
mines terrenos[virga oꝛis ſui] . i. doctria ſua ar
guēdo eoꝝ pctá ⁊ ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet im
piū] Ly. i. antixp̄m ſ̄m qꝺ ꝺꝛ. ij. ad Theſſalo. ij.
Et tūc reuelabitꝛ ille iniqu' quē dn̄s ieſus inter-
ficiet ſpiritu oꝛis ſui: ⁊ deſtruet illuſtratiōe aduē-
tus ſui[Et erit iuſticia cingulū lumboꝝ ei': ⁊ fi-
des cinctoꝛiū renū eius] Ly. i. iuſti ⁊ fideles ad-
herebūt ſibi ſicut cingulꝫ ⁊ lumbare adherent
hoi. ⁊ hoc patet iplētū in aplis aliȷ̄ſq; diſcipulis
⁊ fidelibus ſibi per fidem ⁊ charitatem adherē-
tibus.

Itē de eodē feſto ſ̄m ſecl'ares. Yſa. vij.

In dieb' ill'. locut' eſt do
min' ad achaz: dicēs: pe
te tibi ſignum a domino
deo tuo in profundum inferni: ſi-
ue in excelſū ſupꝛa Et dixit achas
Nō petam ⁊ nō temptabo domi
nū. Et dixit. Audite ergo domus

dauid. Nunquid parum eſt vobis moleſtos eſſe hominibꝰ: quia moleſti eſtis ⁊ deo meo. propter hoc dabit dominꝰ ipe vob ſignuꝫ. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiuꝫ: ⁊ vocabitur nomen eius emanuel. Butirum ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malum ⁊ eligere bonuꝫ

Poſtilla.

In diebus illis. locutꝰ eſt dñs. ⁊c. Iſta ſcriptura Yſa. ꝓphete loqtur de dño ieſu xp̄o. vñ dr: [In diebꝰ ill'] ſcꝫ qñ Yſaias ꝓphetauit] Locutꝰ ē dñs] ꝑ yſaiā ꝓphetā [ad achaz] q̇ fuit ydolatra peſſimꝰ ⁊ regnauit. xvi. ānis i hieruſalem. cui Yſaias ꝓpheta ꝑdixit liberationem populi ⁊ potētiam duoꝝ regū. ſ. regis ſyrie ⁊ regis ſamarie. ꝑ quā liberatiōem figurabat vera liberatio generis hūani de ptāte hoſtis antiq. Verumtamē qꝛ achas credere noluit: tunc dixit Yſaias. [Pete tibi ſignū] liberationis tue: ⁊ ppli tui ab hoſtibꝰ [a dño deo tuo] Ly. ⁊ nō ab ydolis que tu colis [in ꝓfundū inferni] ſcꝫ vt aliq̇s reducat ab inferis ⁊ ānūciet tibi: ſicut factū fuit in trāſfiguratiōe dñi: qñ venit moyſes ab inferis: ⁊ apparuit cū helya q̇ adhuc eſt in ꝑadiſo [ſiue in excelſum ſupra] ac ſi dicat. Si vis habere ſignū de celo ſicut habuit Ezechias rex: qñ ſol decem lineis regreſſus eſt. ⁊ tpe Ioſue qñ ſol ⁊ luna ſteterunt in bello gabaon [Et dixit achas. nō petā] Siq̇dem achas ſignū petere renuit: ne in ſigno glorificaret dñs: ⁊ vilipēderentur ydola q̄ colebat. ⁊ iō dixit: nō petā. Et vt excuſatiōem haberet non petēdi ſubiunxit [⁊ nō tēptabo dñm] ac ſi diceret Si peterē ſignū tēptarē deū: ⁊ facerē ꝯ legē que dixit Math. iiij. Nō tēptab dñm deū tuū. Sꝫ ex quo iuſſus fuit: petere debuiſſet. tamē alia trāſlatio hꝫ. Nō petā ⁊ nō exaltabo dñm. q. d. Nolo vt dato ſigno exaltet deꝰ. Propt qd Iſaias ꝓpha intulit dicēs [Et dixit. Audite ergo domꝰ dauid] q. d. Rex nō vult audire: audiatis vos domꝰ dauid [Nunqd parū vob eſt moleſtos eē hominibꝰ]. id eſt ꝓphetis q̇s ſepe moleſtabāt deridēdo: affligēdo ⁊ occidēdo. vt pꝫ. iiij. Reg. ⁊. ij. li. Paral. in plurībꝰ locis [q̇a moleſti eſtis ⁊ deo meo] ſcꝫ ſignum ab eo oblatum renuendo: ne nomē eius glorificetur [Propter hoc] ſcꝫ ad declarationem nominis ſui principaliter [dabit dominus ipſe vobis ſignum] ſcilicet liberationis veſtre q̄uis ſitis ingrati. quia deus multa bona facit multis ⁊ ingratis. vt dicitur Math. v. pater veſter celeſtis ſolem ſuum oriri facit ſuper bonos ⁊ malos ⁊c. [Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium] Lyra Beata virgo Maria a prophetis denunciata q̄ concepit ⁊ peperit manens virgo. [Et vocabitur nomen eius emanuel] quod eſt interpretatū nobiſcum deus [Butyrum ⁊ mel comedet] Lyra hoc dicitur ad denotandum veram eius hūanitatem. quia talibus nutritur homo: maxime in pueritia [vt ſciat reprobare malum ⁊ eligere bonum] Nam ipſius chriſti infantia nō minuit eiꝰ ſapientiam. Nec plus ſciuit adultus q̄ paruulꝰ ſed plus oſtendit ſapientiam ſuam adultus q̄ paruulus.

In feſto apoſtolorum philippi ⁊ Iacobi. Sapientie. v.

Tabunt iuſti in magna conſtantia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerunt: ⁊ qui abſtulerunt labores eoruꝫ: videntes turbabūtur timore horribili: ⁊ mirabuntur in ſubitatiōe inſpirate ſalutis: dicētes intra ſe penitentiam agentes ⁊ pro anguſtia ſpiritus gementes. Hi ſunt quos aliquādo habuimꝰ in deriſum: ⁊ i ſimilitudinē improperij. Nos inſenſati vitam illorum eſtimabamꝰ inſaniam: ⁊ finem illorum ſine honore. Ecce quō computati ſunt inter filios dei. ⁊ inter ſanctos ſors illorum eſt

Poſtilla

Stabunt iuſti in magna conſtātia. Ly. ſcꝫ tpe iudicij [i magna ꝯſtātia] qꝛ ꝑfecte iudicabunt [aduerſus eos qui ſe anguſtiauerunt] Lyra. inferendo nocumentuꝫ eis in perſonis [⁊ qui abſtulerunt labores eorum] eis nocendo in rebus temporalibus. [Videntes autem turbabūtur timore horribili. ⁊ mirabuntur in ſubitatiōe inſpirate ſalutis dicētes] Lyra. q̇a videbūt iuſtos glorioſos i corpe ⁊ aīa: qd nō crediderāt futurū [⁊ ꝑ anguſtia ſpūs gemētes intra

ſe penitētiā agētes]ſed ſine fructu: tū q̃a ſunt ex tra ſtatū meriti ⁊ demeriti. tū q2 nō dolēt ꝓpt̄ of fenſa3 dei: ſ3 ꝓpt̄ penas inferni[Hi ſunt quos ali q̄n habuim' in deriſum]ſc3 in pn̄ti vita[⁊ in ſili tudinē iproperij]Ly. q̃a iproperātes aliq̃bus po nebāt xp̄ianos i exēplum dicētes: ita miſer fiat ſicut talis xp̄ianꝰ vel iuſtꝰ[Nos inſenſati]Ly. ꝑ ignorantiā futuroꝝ bonoꝝ[vitā illoꝝ eſtimaba mus inſaniā]eo ꝙ cōtemnebāt tp̄alē felicitatem ⁊ proſperitatē[⁊ finē illoꝝ ſine honore]q2 mori ebātur in ꝯtēptu pn̄tis vite[quō cōputati ſunt i ter filios dei].i. inter āgelos[⁊ int̄ ſanctos ſors illoꝝ eſt]ad quoꝝ conſortium tunc erūt aſſumen di cum corꝑe ⁊ aīa.

In feſto inuētiōis ſctē crucꝭ. ad Gal. v.

Confido de vobis in do mino qđ nihil aliud ſapi atis Qui aūt conturbat vos: portabit iudiciū q̃cunq; eſt il le. Ego aūt fratres ſi circūciſionē adhuc p̄dico: q̃d adhuc ꝑſecutiōe3 patior. Ergo euacuatū ē ſcādalu3 crucis. vtinā ⁊ abſcīdāt q̃ vos cō turbāt. Quicūq; em̄ volūt place re in carne hic cogūt vos circūcidi tm̄: vt crucis xp̄i ꝑſecutiōem non patiātur. Neq; em̄ q̃ circūciduntˀ legē cuſtodiūt: ſed volūt vos circū cidi vt in carne vr̄a gl'ient. Mihi aūt abſit gl'iari: niſi i cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i ꝑ quē mihi mūdꝰ crucifi xus eſt ⁊ ego mūdo. Poſtilla

Confido de vobis in domino. ⁊c. Galathe ſunt greci: ⁊ iſti ſeducti erāt a via ve ritatꝭ ꝑ falſos apl'os q̃ p̄dicabāt ſimul circūciſio nē cū euāgelio eē neceſſariā ad ſalutem. Et illos apl's Paulꝰ in pn̄ti epl'a reuocat ad viā veritatꝭ: dicēs[Fratres. confido de vobis]Ly. ꝙ ad mo nitiōem meam vos corrigatis[in dño].i. per ad iutoriū dei[ꝙ nihil aliud ſapiatis]niſi veritate3 euangelij quam predicaui vobis. [Qui autem conturbat vos]Lyra. Aſſerendo ꝙ ſine circum ciſione ſaluari non poteritis[Portabit iudiciū] Gorra. i. ſuſtinebit cōdēnatiōem[quicunq; ē il le].i. quātuſcūq; ſit[Ego aūt fratres ſi circūciſi onē adhuc predico]Ly. dicendo ꝙ neceſſaria ſit ad ſalutē[q̃d adhuc ꝑſecutiōem patior]ſc3 a iu deis. q.d. n̄ paterer ſi ita eēt. q2 ꝓ nl'la re ꝑſequūtˀ me iudei niſi hac d̄ cā ⁊c.[g̊ euacuatū ē ſcādalū crucꝭ].i. ſcādalū q̊ iudei i mea p̄dicatiōe ſcādali zabātˀ q2 iudei n̄ ſcandalizabantˀ de paulo p̄dicā te Jeſum nazarenū crucifixū fuiſſe: ſ3 q̃a predica bat eū verū xp̄m eē ⁊ circūciſionē euacuaſſe[vti nā abſcindantˀ]Ly. i. totalr̄ a vobis ſeparētur[q̊ vos ꝯturbāt]dicētes ꝙ circūciſio ſit vobis neceſ ſaria ad ſalutē[Quicūq; em̄ volūt placere]. ſ. iu deis[in carne]. i. in legalibꝰ obſeruantijs[hi co gūt vos circūcidi]Ly. i. ad hoc vos inducūt[tā tum]ſupple h̊ faciūt[vt crucis xp̄i ꝑſecutione3] Gor. i. ꝑſecutiōem q̄ ꝓ predicatiōe crucꝭ xp̄i infer tur[nō patiātur]ſc3 a iudeis q̊ ꝑſeq̄bantˀ p̄dica tores crucis[neq; em̄ q̊ circūcidūtur]Ly. ſc3 fal ſi apl'i[legē cuſtodiūt]q2 in multꝭ tranſgrediebā tur[ſed volunt vos circūcidi vt in carne vr̄a glo riētur]ſc3 apud iudeos de vr̄a circūciſiōe iactā do ſe ꝙ multos proſelitos legis fecerūt[Mihi aūt abſit gloriari niſi i cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i] Ly ra. i. in fide ⁊ p̄dicatiōe xp̄i crucifixi.[ꝑ quē]ſcili cet xp̄m crucifixū[mihi mūdus crucifixus ē]Ly ra. i. ꝯcupia mūdi eſt mortua nullā v̄tutē habēs i me[⁊ ego mūdo]q̃a amplꝰ nihil mūdanū q̄ro.

In feſto ſcti Johis baptiſte. Eſa. xlix.

Audite inſule ⁊ attēdite ppl'i de lōge. dñs ab vte ro vocauit me: de ventre matris mee recordatꝰ ē nōis mei. Et poſuit os meū q̃ſi gladiū acu tū. i vmbra manꝰ ſue ꝓtexit me: ⁊ poſuit me ſicut ſagittā electam in pharetra ſua abſcondit me: ⁊ dixit mihi. ſeruꝰ meꝰ es tu i iſrl': q2 in te gl'iabor. Et ego dixi: ī vacuū labo raui ſine cā: ⁊ vane fortitudinem meā ꝓſumpſi ergo iudiciū meū cū dño: ⁊ opꝰ meū cum deo meo. Et nūc dicit dñs formans me ex vte ro ſeruū ſibi: ecce dedi te in lucem gentium vt ſis ſalus mea vſq; ad

extremū terre. Reges videbūt et ꝯſurgēt ꝑncipes ⁊ adorabūt ꝓpt̄ dn̄m deū tuum ⁊ ſcm̄ iſrael q̄ elegit te. Poſtilla.

Audite īſule ⁊ attēdite pp̄li ⁊c.

Añ initiū illiꝰ ꝓphetie hr̄: q̄ cū educeret dn̄s filios iſrael de egypto: aquā d' petra ꝓduxit eis i deſerto: ⁊ ſcidit petrā ⁊ fluxerūt aq̄. Nō ē pax impijs dic̄ dn̄s. Tūc ſtatī ſeq̄tur p̄ns lectio q̄ ꝑncipaliter exponit̄ de xp̄o [Hec dic̄ dn̄s. audite iſule] Glo. ordi. ſub iſularū noīe alloq̄t̄ dn̄s deꝰ i ꝑſona filij eccl̄ias de gētibꝰ collectas [⁊ attēdite ppl̄i d' longe] .i. ab extremis terre [dn̄s ab vt̄o vocauit me: ⁊ de vētre m̄ris mee recordatꝰ eſt nois mei] Ly. ħ d̄r in ꝑſona xp̄i hoīs d' q̄ adhuc exiſtēte i vtero m̄ris dixit dn̄s ꝑ angelū ſuū ad Joſeph. Mat. i. Vocab̄ nomē eiꝰ ieſu3. Ipe em̄ saluū faciet populū ſuū a pc̄tis eoꝝ [⁊ poſuit os meū q̄ſi gladium acutū] Ly. in q̄ notat̄ efficacia v̄bi xp̄i ad extirpādū vitia [in vmbra manꝰ ſue] .i. ꝓtc̄ōis ſue [ꝓtexit me] nō em̄ fuit captꝰ a iudeis: niſi qn̄ voluit ex ſe ſpōte obtulit. vt p3 Joh. xviij. Dixi vob̄ quia ego ſu3: ſi ḡ me q̄ritis: ſinite hos abire [⁊ poſuit me ſic̄ ſagittā electā] in hebreo hr̄ clarā .i. limatā. ꝑ hoc itelligit̄ puritas ⁊ claritas doctrine chriſti [i pharetra ſua] .i. i ſua ꝓuidētia [abſcōdit me] idē vſq3 ad tp̄s reuelatiōis mee [⁊ dixit mihi ſeruus meꝰ es tu] rōne hūanitatꝭ i q̄ accepit formā ſui. vt patet Phil. ij. Semetipm̄ exinaniuit formā ſerui accipiēs [iſrael] ſic noiat̄ xp̄s: q̄a de populo iſrael natꝰ [q̄a i te glorificabor] ꝑ miracula diuine ꝓtāꝭ ⁊ excellētie demōſtratiua [⁊ nūc dic̄ dn̄s formās me ex vtero ſuū ſibi] Ly. q̄a ab iſtāti in icarnatiōe fuit diuinitꝰ corpꝰ xp̄i formatū ⁊ aiatū: ⁊ ſic extūc ꝑfectꝰ fuit xp̄s oībus ſciētijs. ⁊ chariſmatibꝰ [dedi te in lucē gētiū] Ly. ⁊ ħ ꝑ ſuſceptiōem luminis fidei [vt ſis ſalus mea] .i. a me miſſa ⁊ data [vſq3 ad extremū terre] Ly. ⁊ ħ modo dixit xp̄s apl̄is. Act. i. Eritꝭ mihi teſtes i hieruſalē: ⁊ i om̄i iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſq3 ad vltimū terre [Reges videbūt] Ly. mirabilia in v̄tute noīs xp̄i fienda ꝑ apl̄os ⁊ ꝑ eoꝝ ſucceſſores [⁊ conſurgēt ꝑncipes] ad ſtatū fidei xp̄iane q̄d maxie patuit tp̄e ꝯſtātini [⁊ adorabūt dn̄m deū tuū ⁊ ſanctū iſrael] ſcz deū patrem [qui elegit te] Lyra. ſcilicet chriſtum hominem ad opus redemptionis humane.

In feſto beatorum Petri ⁊ Pauli apoſtolorum. Actuū. xij.

Miſit herodes rex manꝰ vt affligeret quoſdā d' eccleſia. Occidit aūt iacobū fratrē iohānis gladio. Vidēs āt q2 placeret iudeis appoſuit apꝑhēdere ⁊ petrū. Erāt āt dies azimoꝝ. quē cū apꝑhēdiſſet miſit in carcerē: tradēſq3 eū q̄ttuor q̄terniōibꝰ militū cuſtodiēdū volēs pꝰ paſcha ꝓducere eū ppl̄o. Et petrꝰ q̄dē ſeruabat̄ i carcere: oratio autē fiebat ſine itermiſſiōe ab eccl̄ia ad deū ꝓ eo. Cū aūt ꝓducturꝰ eū eēt herodes i ip̄a nocte erat petrꝰ dormiēs int̄ duos milites victꝰ cathenis duabꝰ ⁊ cuſtodes añ oſtiū cuſtodiebāt carcerē. Et ecce angelꝰ dn̄i aſtitit ⁊ lumē refulſit i hītac̄o ꝑcuſſoq3 latere petri excitauit eu3 dicēs. Surge velociter ⁊ ceciderūt cathene de manibꝰ eiꝰ. Dixit aūt angelꝰ ad eū: p̄cīgere ⁊ calcia te caligas tuas: ⁊ fecit ſic: ⁊ dixit ei. Circūda tibi veſtimētū tuum ⁊ ſeq̄re me: ⁊ exiēs ſeq̄bat̄ eū ⁊ neſciebat: q2 verū ē q̄d fiebat ꝑ angelū. Exiſtimabat aūt ſe viſionē videre. trāſeūtes aūt p̄mā ⁊ ſecūdā cuſtodiā venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē q̄ vltro apta ē eis: ⁊ exeūtes ꝓceſſerūt vicū vnū. Et ꝯtinuo diſceſſit ab eo āgelꝰ ⁊ petrus ad ſe reuerſus dixit: nūc ſcio vere: q2 miſit dn̄s āgelū ſuum: ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de om̄i expectatione plebis iudeorum. Poſtilla.

Miſit herodes rex manus vt
affligeret ⁊c̄. Ante initiū illi⁹ lectōnis ſcribit ſan
ctus Lucas φ ſctūs Paul⁹ ⁊ ſctūs Barnabas
p̄dicauerūt in antiochia per integrū annū ⁊ do/
cuerūt multá turbá:ita vt cognominarētur p̄mū
antiochie diſcipuli xp̄iani. Ly. Ante em̄ creden/
tes in xp̄m vocabātur tm̄ diſcipuli: ſ; tūc ceperūt
noīari xp̄iani a xp̄o. In his aūt dieb⁹ ſupuenerūt
ab hieroſolymis pp̄hete antiochiá ⁊ ſurgēs vn⁹
ex eis noīe agab⁹ ſignificabat p ſpm̄ ſctm̄ famē
magná futurá in vniuerſo orbe terrarū. Que fa
cta ē ſub claudio ceſare. Diſcipuli āt put q̇ſq; ha
bebat ppoſuerūt ſinguli in miſteriū eoꝝ mittere
habitātib⁹ in iudea fratrib⁹. Ly. Fuerāt em̄ bōis
tpalib⁹ ſpoliati in pſecutiōe que mota fuit i mor
te ſtephani ppter q̄d indigebāt ab aliȷs creden/
tib⁹ auxiliari maxie tpe famis. Q̄d ⁊ fecerūt mit
tētes ad ſeniores. ſcz curá multitudinis haben/
tes p man⁹ barnabe ⁊ pauli. Tunc ſtatim ſequi
tur p̄ns lectio. [In dieb⁹ ill' Miſit herodes rex]
Pro intellectu littere ſciēdū φ tres fuerūt hero/
des in iudea de q̇b⁹ ſcriptura facit mētiōez. Pri/
mus fuit herodes aſcalonita: ⁊ iſte fuit inſtitut⁹
rex iudee a romanis cui⁹ pater fuit ydumeus. Et
tpe iſti⁹ herodis nat⁹ ē xp̄s: ⁊ iſte herodes occi/
dit pueros innocētes. vt h̄r Math. ij. Secūdus
vocat⁹ fuit herodes antipas. ⁊ iſte decollauit io/
hannē baptiſtá. Terti⁹ vocatus fuit agrippa ⁊
licet iſte in p̄ncipio fuerit paup: tn̄ poſtea fauenti
bus ſibi duob⁹ impatorib⁹ romanis ſcz Gayo ⁊
claudio fuit eleuat⁹ ad regnū. Et iſte de roma ve
niens in iudeá honorifice valde fuit recept⁹ a iu
deis. ppt q̄d in fauorē eoꝝ occidit iacobū fratrē
iohānis ⁊ incarcerauit petrū. Vn̄ v̇ſus. Aſcalo
nita necat pueros: antipas iohem. agrippa iaco
bū: claudēs in carcere petrū. Et hoc ē q̄d dicit̄ i
p̄ncipio p̄ntis lectiōis [In dieb⁹ ill'. Miſit he/
rodes rex man⁹]. i. ptātem ſuá [vt affligeret q̇ſdá
de eccleſia] ſupple credentiū [occidit aūt iacobū
fratrē iohānis gladio] nō ſolū chriſtianos afflix
it: ſ; etiá occidit [vidēs aūt: q: placeret iudeis].
ſcz occiſio iacobi [appoſuit apph̄ēdere ⁊ Petꝝ]
Glo. ordi. q̇a pl⁹ placeret iudeis ſi p̄nceps occi/
deret̄ [erat aūt dies azimoꝝ] Ly. qn̄ apprehēdit
petrū. ⁊ hoc addit̄ ad ſignificandū cám quare n̄
ſtati occidit petrū ſicut fecerat de Iacobo. vole/
bat em̄ expectare trāſitū ſolēnitatis paſchalis in
qua iudei ſeptē dieb⁹ veſcūtur panib⁹ azimorū.
⁊ etiá q̇a nō licebat i paſca queq̄ occidere [quē
cū apprehēdiſſet miſit in carcerē] Lyr. ne poſſet
effugere [tradēs eū quattuor quaternionib⁹ mi/
litū cuſtodiendū] d̄r aūt quaternio q̇ habet q̄ttu
or milites ſub ſe ſicut centurio q̇ habet centū [vo
lens poſt paſcha pducere eū populo] id ē expo/
nere morti p volūtate populi [⁊ petr⁹ q̇dem ſer/
uabat̄ in carcere. Oratio āt fiebat ſine intermiſ/
ſiōe ab eccl'ia ad deū p eo] Ly. vt xp̄s adhuc in
vita ſeruaret ſuū vicariū [cū aūt pducturꝰ eū eſ/
ſet herodes] ſcz de carcere vt occideret̄ [in ipſa
nocte] imediate p̄cedente [erat petr⁹ dormiēs in
ter duos milites vinct⁹ cathenis duab⁹ ⁊ cuſto/
des ante oſtiū cuſtodiebāt carcerē] Ly. petr⁹ ita
cuſtoditus fuit φ nō patebat ei euaſio via hūa/
na. ſ; quia deficiēte humano ſubſidio ſolet adeē
diuinū: ideo ſubdit̄ [⁊ ecce angel⁹ dn̄i aſtitit] ad
petri liberatiōem. [⁊ lumē refulſit in habitaculo
carceris] ſcz ad ei⁹ ꝯſolationem [pcuſſoq; latere
petri excitauit eū dicens. Surge velociter ⁊ ceci
derūt cathene de manib⁹ eius. Dixit aūt angel⁹
ad eum precinge te] Ly. vt ſis apt⁹ ad ambulan
dū. Reſoluerat em̄ petr⁹ cingulū ſuum vt veſtis
poſſet pedes cooperire cōtra fragilitatē carceris.
[⁊ calcia te caligas tuas] Ly. eſt aūt caliga ge/
nus calciamēti nō habēs corīū ſuper pedē [⁊
fecit ſic ⁊ dixit illi circūda tibi veſtimētū tuū ⁊ ſe
quere me: ⁊ exiēs ſeq̄bat̄ eū: ⁊ neſciebat q: verū
eſt φ fiebat p angelū eſtimabat aūt ſe viſionem
videre] Ly. fortitudo em̄ carceris ⁊ diligēs cuſto
dia fecerāt ſibi imaginatiōem de euadēdi impo/
tētia ppter q̄d rem geſtá ſomniū eſtimabat [trá/
ſeuntes autem primá] Gloſa ordi. primū quater
nionem cum ſuis. [⁊ ſecūdā cuſtodiam] id eſt
ſecūdum quaternionem cum ſuis. qui oēs erant
oppreſſi ſomno [Venerunt ad portā ferream]
Lyra. erat exterior porta carceris [que ducit ad
ciuitatem que vltro aperta eſt eis] virtute diuina
aut angelica [Et exeūtes proceſſerūt vicū vnū]
ad maiorē Petri aſſecuratiōez [⁊ ꝯtinuo diſceſ/
ſit ab eo angel⁹] ſubito diſparēdo [⁊ petr⁹ ad ſe
reuerſus dixit. nūc ſcio vere: q̇a miſit dn̄s ange/
lum ſuū ⁊ eripuit me de manu herodis. ⁊ de om
ni expectatiōe plebis iudeoꝝ] Ly. tūc em̄ perce/
pit φ nō erat ſomniū: ſed res geſta.

In feſto viſitatiōis v̇ginis Marie. Cantic. ij

Ecce iſte venit ſaliens in
montib⁹: tranſiliens col
les. Similis eſt dilectus
meus capree hinnuloq; ceruorū

En ipſe ſtat poſt parietē noſtruꝫ
reſpiciens ꝑ feneſtras pꝛoſpiciēs
per cancellos. En dilect⁹ me⁹ lo-
quitur mihi. Surge pꝛopera ami-
ca mea: colūba mea: foꝛmoſa mea
⁊ veni. Jam em̄ hyens trāſijt im-
ber abijt ⁊ receſſit Floꝛes apparu
erunt in terra noſtra tp̄s putatōis
aduenit. Vox turturis audita ē in
terra noſtra. Ficus pꝛotulit groſ-
ſos ſuos: vinee floꝛētes dederunt
odoꝛē ſuum. Surge pꝛopera ami-
ca mea ſpecioſa mea ⁊ veni: colū-
ba mea in foꝛaminib⁹ petre in ca-
uerna macerie. Oſtende mihi fa-
ciem tuam. Sonet vox tua in auri
bus meis. Vox em̄ tua dulcis ⁊ fa
cies tua decoꝛa. Poſtilla

Ecce iſte venit ſaliens in mon-
tibus ⁊c̄. Ante initiū illius lectiōis habet in eo-
dē cap̄. Leua eius ſub capite meo ⁊ dextera illi⁹
amplexabit me. Tūc ſequitur p̄ns epiſtola [Ec-
ce iſte venit ſaliens in montibus tranſiliens col
les] Glo. de ſinu patris in vtero virginis in pꝛe-
ſepium: de pꝛeſepio in mūdum: de mūdo in pati-
bulum. de patibulo in ſepulchꝛum. de ſepulchꝛo
ecōuerſo in mundū. ⁊ de mūdo ad patris dexte-
ram [ſimilis eſt dilectus me⁹ capꝛee] ꝓpter viſū
acutum: quia tm̄ acumen habet in videndo ꝙ a
remotis videt venatoꝛē venientē ⁊ loca alta aſcē
dit: ⁊ a venatoꝛe nō videtur: ſed venatoꝛem videt
Sic ſpiritualiter deus cuncta videt. vt habetur
Heb. iiij. Om̄ia nuda ſunt ⁊ aperta oculis eius
[Hinnuloq; ceruoꝝ] .i. fetui cerui vel capꝛee ꝓpt
velocitatē. Hinnulus em̄ ſe coꝛnibus nō pōt de-
fendere: ⁊ ideo fugit in ſequētes ꝙdiu pōt. [En
ipſe ſtat poſt parietem noſtrū] .i. carnē aſſumēdo
diuinitas em̄ latet in humanitate [reſpiciēs ꝑ fe-
neſtrā] .i. per apl̄os illuminātes eccl̄iam ſicut ꝑ
feneſtrā radius ſolis illuminat domū: ſic xp̄us ꝑ
apl̄os eccleſiam illuminauit [ꝓſpiciēs] .i. de lon
ge aſpiciens [per cancellos] .i. per patriarchas
eccleſiam illuminādo Sicut per foꝛamē magnū
tranſit magnū lumē: ⁊ ꝑ paruū foꝛamen paruuꝫ
lumē trāſit: ſic per apoſtolos ſicut per feneſtras
magnas magnum lumē in eccleſia luxit. per pa
triarchas paruum de lumine tranſit. ſicut per par
ua foꝛamina que cancelli dicuntur. ſunt em̄ can
celli parua foꝛamina in feneſtra virgulata ꝑ vir
gas cancellatas per quas modicum de lumine
tranſit [En dilectus meus] id ē chꝛiſtus [loq̄tur
mihi. Surge] ſcꝫ ab ocio [pꝛopera] quia via in q̄
es periculoſa eſt [amica mea] per charitatis la-
titudinem [columba mea] per intentionis recti-
tudinem [foꝛmoſa mea] per moꝛum honeſtatem
[⁊ veni] ſcꝫ in tuam creatiōem [Jaꝫ em̄ hyems
tranſijt] .i. congelatio paganoꝛum nolentium fi-
dem recipere [ymber abijt ⁊ receſſit] .i. tyranno-
rum perſecutio [floꝛes apparuerūt] .i. odoꝛes bo
noꝛum operū [in terra noſtra] .i. in eccleſia [tem
pus putationis aduenit] .i. tempus ad reſecādū
vicia [vox turturis] .i. ſpiritusſancti [audita eſt i
terra noſtra] id eſt in coꝛdibus electoꝛum: quia
ſicut turtur in occulto cantat ⁊ et in cantu gemit:
ſpiritusſanctus occulta reuelat ⁊ animā in qua
habitat gemere facit per penitentiam [ficus ꝓ-
tulit groſſos ſuos] Ficus em̄ pꝛimo fert fructus
inutiles. ſecūdo vero vtiles ⁊ maturos: ſic ſimili
ter ſynagoga pꝛimo pꝛotulit fructus immaturos
⁊ iutiles. Deinde chꝛiſtum ⁊ apoſtolos tāꝙ fru
ctus maturos ⁊ vtiles nobis miniſtrauit. [vinee
floꝛētes] id eſt eccleſie particulares virtutib⁹ flu-
is [dederunt odoꝛem ſuum. Surge pꝛopera ami
ca mea: ſpecioſa mea: ⁊ veni columba mea in fo
raminibus petre] id eſt chꝛiſti vulneribus [in ca
uerna macerie] id eſt latens chꝛiſti vulnere [oſtē-
de mihi faciem tuam] id eſt conuerſatiōem tuaꝫ
nō alienam ſicut hypocrite [ſonet vox tua] id eſt
pꝛedicatio tua [in auribus meis] ſcꝫ honoꝛē me
um [vox em̄ tua dulcis] id eſt pꝛedicatio tua [⁊
facies tua decoꝛa] ſcꝫ quando pꝛedicationi coꝛ-
reſpondet vita.

In feſto btē marie Magdalene. Pꝛou. xxxi.

Mulierem foꝛteꝫ quis in-
ueniet ꝓcul ⁊ de vltimis
finibus pꝛecium eius.
Confidit in ea coꝛ viri
ſui: ⁊ ſpolijs non indigebit. Red-
det ei bonum ⁊ non malum om-
nibus diebus vite ſue. Queſi-

uit lanā ⁊ lignū ⁊ opata ē conſilio
manuū ſuarū: facta eſt q̄ſi nauis i
ſtitoris de lōge portās panē ſuū.
De nocte ſurrexit deditq̄ pdā do
meſticis ſuis: ⁊ cibaria ācill' ſuis.
Cōſiderauit agrū ⁊ emit eū de fru
ctu manuū ſuarū plātauit vineā
Accinxit fortitudīe lūbos ſuos et
roborauit brachiū ſuū: guſtauit ⁊
vidit q2 bōa ē negociatio eiꝰ n̄ ex
tinguet' in nocte lucerna eiꝰ. Ma
nū ſuā miſit ad fortia ⁊ digiti eius
apphēderūt fuſum. Manū ſuam
aperuit inopi. et palmas ſuas ex
tendit ad paupe3. Nō timebit do
mui ſue a frigoribꝰ niuis: oēs em̄
domeſtici eiꝰ veſtiti ſunt duplicibꝰ
Stragulatā veſtē fecit ſibi: byſſus
⁊ purpura idumētū eiꝰ. Nobil' in
port' vir eiꝰ qn̄ ſederit cū ſenatori
bus terre. Sindonē fecit ⁊ vendi
dit cigulū tradidit chananeo. for
titudo ⁊ decor indumētū eiꝰ. ⁊ ri
debit i die nouiſſimo. os ſuū ape
ruit ſapiētie: ⁊ lex clemētie in lin
gua eiꝰ. Conſiderauit ſemitas do
mus ſue: ⁊ panē ocioſa n̄ comedit
Surrexerūt filij eiꝰ: ⁊ btiſſimā p
dicauerūt: vir eiꝰ ⁊ laudauit eam.
Multe filie ꝯgregauerunt diuiti
as: tu ſupgreſſa es vniuerſas. Fal
lax gr̄a ⁊ vana ē pulchritudo mu
lier timens dn̄m ipa laudabit'. da
te ei de fructu manuū ſuarū: ⁊ lau
dēt eā in port' opa eiꝰ. Poſtilla.
Mulierē fortē q̄s inueniet ⁊c.

Ante iniciū illiꝰ lectiōis locutꝰ eſt ſpūſſanctus p
Salomonē: dicēs. Aperi os tuum. decerne qd̄ iu
ſtū eſt. ⁊ iudica paupem. Ly. i. exquire iuſticiam
pro paupibꝰ quando habēt iuſtā cām. Tūc ſeq̄
tur ep̄la p̄ns [Mulierē fortē q̄s iueniet] In iſta
ep̄la ponit' cōmendatio fort' mulier'. ⁊ doctores
catholici cōiter dicūt q̄ p mulierē fortē intelligi
tur ſacra ſcriptura. ⁊ hāc expoſitiōem proſeq̄tur
Nicolaꝰ de Ly. ſup p̄ntem ep̄lam dicēs [Muli
erē fortē] i. ſacrā ſcripturā q̄ ꝯtinet ſniā3 ⁊ inui
olabilē v̄itatē [q̄s iueniet] q. d. pauci attingūt ad
eiꝰ plenā noticiā [pcul ⁊ de vltimis finibꝰ preciū
eiꝰ. Confidit in ea cor viri ſui] ſc3 de bono p̄mio
recipiēdo. Et d̄r hic vir eiꝰ doctor bonꝰ: in cuiꝰ p
ſona d̄r Sap. viij Hāc amaui ⁊ exq̄ſiui a iuuētu
te mea. ⁊ queſiui ſponſa3 aſſumere [⁊ ſpolijs nō
indigebit] q̄a in p̄mio duplicē ſtolā habebit. ſci
licet ſtolā corpis: ⁊ ſtolā aīe [Reddet ei] ſc3 ſpō
ſo tali [bonū ⁊ nō malū omībꝰ diebꝰ vite ſue] ſc3
bonū gratie in p̄nti: ⁊ glorie in futuro [Queſiuit
lanā ⁊ linū: ⁊ opata ē cōſilio manuū ſuarū] Per
lanā ⁊ linū intelligūtur hic dicta ſctōꝝ doctoru3
ad declaratiōem v̄itat' ſacre ſcripture [Facta eſt
quaſi nauis inſtitoris de lōge portās panē ſuū]
Ly. ſicut em̄ in naui inſtitoris portantur diuerſa
vite hūane neceſſaria: ſic in ſacra ſcriptura cōti
nētur om̄ia neceſſaria ad ſalutē [De nocte ſurre
xit] i. ſurgere fecit. Amor em̄ ſacre ſcripture idu
cit doctores bonos ⁊ diſcipulos ad ſurgendū de
nocte p ſtudio ⁊ oratione [Deditq̄ predā dome
ſticis ſuis: ⁊ cibaria ancillis ſuis] In hebreo h̄r
annonā. q̄a ſacra ſcriptura reficit om̄es ſtudētes
in ea fideliter ⁊ diligēter [Conſiderauit agru3].
Ager iſte eſt diſciplina ſtudij celeſtis. vt dic' Gre
gorꝰ omel'. xxxvij. [⁊ emit eū] i. emi fecit a ſtudē
tibꝰ p domatiōem carnis redigēdo eā in obſeq̄
ium ſpūs [De fructu manuū ſuarū plantauit vi
neā] i. exēplo vite ⁊ v̄bo doctrine fecit fideliū mł
tiplicatiōē in q̄ ſunt palmites vinee dn̄i. vt dicit
Gregꝰ. omel' vij. [Accinxit fortitudine lūbos ſu
os] i. accingi fecit lūbos ſtudioſoꝝ cingulo ca
ſtitat' [⁊ roborauit brachiū ſuū] p multiplicatio
nē boni opis [guſtauit ⁊ vidit quia bona eſt ne
gociatio eiꝰ] Ly. p experiētiā dulcedinis ex ſtu
dio ſacre ſcripture reſultātis [Non extinguet' in
nocte] i. in morte [lucerna eiꝰ] i. claritas ſue no
ticie: ſ3 mag' augebit' [manū ſuā miſit ad fortia.]
In hebreo habet' ad vertebrū: qd̄ eſt q̄dā circulꝰ
aliquātulū pōderoſus in inferiori pte fuſe poſitꝰ
vt recte ⁊ ordinate ⁊ expedite vertebat' ⁊ huic di
cto conſonat qd̄ ſubdit' [⁊ digiti eiꝰ apphēderūt

fuſum] Per vteb:ū hic intelligit' recta intentio op⁹ diriges[Manū ſuā aperuit iopi:ꝛ palmas ſuas extēdit ad paupere] Ly.ſcriptura em̄ ſacra q̄ſi vbiq; iduc ad opa mie[Nō timebit domui ſue a frigo:ib⁹ niuis].i.a pena gehēne: ſm qđ dicit rabbi ſalo.allegās illud Job.xxiiij.Ab aq̄s niui um trāſiet ad calorē nimiū.Et loq̄tur ibi de hoie dānato[Oēs em̄ domeſtici eius].i.boni docto res ꝛ diſcipuli[veſtiti ſunt duplicib⁹].i. vtutib⁹ itellectualib⁹ ꝛ mo:alib⁹:q̄ ſunt veſtes aie[Strā gulatam veſtem].i.diuerſis colo:ibus intextam [fecit ſibi]quia ſacra ſcriptura de omī gn̄e vtu tū ꝛ dono:ꝝ tractat ꝛ ad ea inducit[Byſſus] ſcȝ caſtitatis[ꝛ purpura]charitatis[indumētū eius] i.vere ſtudētiū in ea:ſcīa pariter ꝛ vita[nobil' in po:tis vir ei⁹].i.docto: bon⁹ q̄ ē nobilis in po:tis. id eſt inter ſapiētes antiq̄t⁹ ſedētes ad reddēdū veritatis iudiciū.iō ſubdit'[qn̄ ſederit cū ſenato:i b⁹ terre].i.cū ſapiētib⁹ q̄ habēt regere terram ꝛ iudicare[Sindonē fecit:ꝛ vēdidit:ꝛ cingulū tra didit chananeo] in hebreo h̄r mercato:i. Per ſin donē que ē veſtis linea ꝛ mūda itelligit' puritas mētis.p cingulū vo caſtitas co:pis. Unde dicit Greg⁹.omel.xxij. Lūbos em̄ pcingim⁹ cum car nis luxuriā p ꝯtinētiā coartam⁹.Dicit' aūt ſacra ſcriptura iſta facere eo ꝙ ad ea iduc [fo:titudo] id eſt ꝯſtātia mētis[ꝛ deco:]exterio:is honeſta tis[indumētū ei⁹:ꝛ ridebit].i.ridere faciet ſtudē tes in ea fideliter[in die nouiſſimo] qn̄ audient vocē dn̄i dicētis.Uenite bn̄dicti p̄ris mei ꝛc̄.[os ſuū apuit ſapie]q̄a ſacra ſcriptura docet ſapiaȝ deſurſum deſcēdētē[ꝛ lex clemētie in ligua ei⁹] q̄a tā in nouo ꝙ in veteri teſtamto ſacra ſcriptu ra ad clementiā inducit[ꝯſiderauit].i.ꝯſiderare fecit] ſemitas dom⁹ ſue].i.ꝯſcie ſecreta ſtudētiū in ea.Et q: b̄ labo: eſt optim⁹:ꝛ iō ſeq̄tur[ꝛ pa nē ocioſa nō comedit. Surrexerūt filij ei⁹].i. di ſcipuli ſtudioſi[ꝛ beatiſſimā p:edicauerūt]quia ſacrā ſcripturā ſup oēm aliā extollūt[vir eius:ꝛ laudauit eā] Ly.docto: bon⁹ q̄ doctrinā ſuā inci pit a cōmēdatiōe ſacre ſcripture[Multe filie] Ly.i.pbo:ꝝ ꝛ ſapiētū ſcriptu re [ꝯgregauerūt di uitias].i.multas cognitiōes vitatis[tu ſupgreſſa es vniuſa]q̄a ſacra ſcriptura multo plures veri tates tradidit ꝙ alie ſcripture.Et etiā po:es.q̄a in ea multa falſitas admiſcet' cū imediate ema nat a p̄ma vitate. Scripture vo hūanitus adin uēte ꝛ ſi cōtineāt multas veritates:tamē habent admixtas multas falſitates.ſicut pȝ in ſcripturis Ariſto.ꝛ alio:ꝝ pbo:ꝝ q̄ negāt creatiōeȝ mūdi ꝛc̄. [Fallax gr̄a ꝛ vana ē pulch:itudo] ſcȝ vbo:ꝝ rhe to:ico:ꝝ in hūanis ſcripturis ꝛ maxie poeticis:in q̄ b⁹ ſub o:natis vbis latēt multe falſitates [mulier timēs deū].i.ſacra ſcriptura q̄ q̄ſi vbiq; inducit ad reuerētiā dei ꝛ timo:ē[ipa laudabit'] ſcȝ p ce teris ſcripturis[Date ei de fructu manuū ſuarū] id eſt ſtudētib⁹ in ea dabit' fruct⁹ glo:ioſus [ꝛ lau dēt eā in po:tis opa ei⁹].i.ſapiētes in po:tis ſedēn tes cū iudicib⁹.Et iſti ſapiētes dicūtur opa ſacre ſcripture inq̄tū p ei⁹ ſtudiū ſapiam ꝯſequūtur.

Itē de eodē feſto ſm ſeculares. Roma.v.

Sicut p vni⁹ delictū i om nes hoies in cōdēnatio nē:ſic ꝛ p vni⁹ iuſticiam oēs hoies in iuſtificatiōeȝ vite .ſi cut em̄ p inobedietiā vni⁹ homīs pctō:es ꝯſtituti ſunt multi:ita ꝛ p vni⁹ obedietiā iuſti ꝯſtituet' mlti. Lex aūt ſubintrauit vt abūdaret delictū. Ubi aūt abūdauit delictū ſupabūdauit ꝛ gr̄a:vt ſicut regna uit pctm̄ i mo:tē:ita ꝛ gr̄a regnat p iuſticiā in vitā eternam:p ieſum xp̄m dn̄m noſtrū. Poſtilla

Sicut per vni⁹ delictū in oēs ꝛc̄.

An̄ initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſctūs Paul⁹ in eodeȝ cap̄lo dicēs. Si em̄ vni⁹ delicto mo:s regnauit p vnū.multo mag̃ abūdātiā gratie ꝛ donatiōis ꝛ iuſticie accipiētes in vita ſcȝ btā regnabunt p vnū ſcȝ p ieſum ch:iſtū. Tūc ſeq̄tur p̄ns epiſtola [Fratres:ſicut p vni⁹ delictū] Ly.ſcȝ Ade[oēs hoies in ꝯdēnatiōem] Bo:.i.ſimul aie ꝛ co:pis dānatiōeȝ[ſic ꝛ p vni⁹ hois iuſticiā] ſcȝ xp̄i [om nes hoies in iuſtificatiōem vite] Ly.ſicut p deli ctū ade p ꝓpagatiōem ꝛ o:iginale pctm̄ omēs hoies icurrerūt dānatū ſil'aie ꝛ co:pis.ſic p vni⁹ hois ſcȝ xp̄i paſſionē oēs ſunt liberati ab eterna dānatiōe[Sic em̄ p inobedietiā vni⁹ hois] ſcili cet ade[pctō:es ꝯſtituti ſunt multi:ita ꝛ p vni⁹ ſcȝ xp̄i[obedietiā iuſti ꝯſtituētur multi] Ly.q: ſi cut p inobedietiā ade comedētis lignū vetitū po ſteri facti ſunt iniuſti:ſic p obedietiā xp̄i in ligno crucis paſſi:oēs ſunt iuſtificati q̄tū ad ſufficien tiā.Sȝ ꝙ p gratiā xp̄i nō oēs iuſtificātur h̄ nō p uenit ex defectu gr̄e:ſ; ex defectu hoim eā repellē tiū[Lex aūt ſubintrauit]poſt culpā vel legē na

turalem[vt abūdaret delictū].i. abundauit⁹ cognoſcerec̄ delictū .multa eñ erāt pctā añ legē q̄ nō credebāt̄ eſſe pctā vel non eſſe tanta. Roma. iiij.p legē cognitio pcti [vbi aūt abundauit delictū] p legē[ſupabūdauit ⁊ gr̄a] p xp̄m pctōrib⁹ veniā ꝯferendo[vt ſicut regnauit pctm̄ i mortē.] Ly.i.potentiā habuit deijciēdi ad mortē eťnam. [Ita ⁊ gr̄a regnat p iuſticiā in vitā eternā]potēter nos inducēdo i vitā eternā[per ihm xp̄m dñz nr̄m]qui ē mediator dei ⁊ hoim.

In feſto ſancti iacobi apoſtoli.

Iā non eſtis hoſpites ⁊ adue.⁊c.

Hanc ep̄l'am q̄re iſra i cōi ſctōꝝ de aplis.

In vincula ſancti Petri.

Miſit herodes manū vt affli.⁊c.

Hanc ep̄l'am quere añ in feſto ſanctoꝝ petri et pauli apoſtolorum.

In feſto ſcti laurentij martiris.ij.Cor.ix.

Qui parce ſeminat parce et metet.Et q̄ ſemiat in bn̄dictiōib⁹ de bn̄dictiōibus ⁊ metet. Unuſquiſq3 ꝓut deſtinauit i corde ſuo : nō ex triſticia aut ex neceſſitate.Hilarē enī datorē diligit de⁹:potēs ē aūt deus oēz gr̄am abūdare facere i vob:vt i oib⁹ ſemp oēz ſufficiētiā hn̄tes abundetis i oē op⁹ bonū:ſicut ſcriptū ē. Diſpſit dedit paupib⁹ iuſticia ei⁹ manet i ſcl'm ſcl'i. q̄ aūt admiſtrat ſemē ſemināti ⁊ panē ad māducādū p̄ſtabit ⁊ multiplicabit ſemē veſtrū ⁊ augebit icremēta frugū iuſticie veſtre.

Poſtilla.

Qui parce ſeminat parce ⁊c.

Añ initiū illi⁹ ep̄l'e ſcribit ſctūs paul⁹ di. Prouidem⁹ eni bōa nō ſolū corā deo:ſ etiā corā hoib⁹. Tūc ſeq̄tur p̄ns ep̄l'a[ffrēs. Qui parce ſemiat] ſ.dādo paruā elemoſinā[parce ⁊ metet]Ly.i. min⁹ i premio recipiet[et q̄ ſemiat i bn̄dictionib⁹]. ſc3 largit̄ dādo[de bn̄dictiōib⁹ ⁊ metet].ſ. largā retributiōez in p̄mio hēbit [vnuſquiſq3] ſuppledet [ꝓut deſtinauit i corde ſuo]. i.ordinauit ꝓpa volūtate[nō ex triſticia].Glo.qui enim dat vt careat tedio interpellāt̄ nō vt reficiat viſcera indigētis:et meritū ⁊ rē pdit[aut ex neceſſitate].i.coactus.ſ ſpōte ⁊ liberalit̄[Hylarē eni datorē diligit de⁹].i.approbat ⁊ remūerat:q2 facit actū virtuoſum[potēs eſt aūt de⁹ oēm gr̄am].Gor.nō ſolū hāc gr̄am largitiōis elemoſynaꝝ:ſ etiā quācūq3 aliā[Abūdāter facere i vob]Ly.vt ſic nō doleat̄ de facto ſ magī gaudeat̄.[vt in oib⁹].ſ.tp̄alib⁹ ⁊ ſpūalib⁹[ſemp oēm ſufficiētiā hn̄tes] tā in volūtate ſupiori q̄ i facultate exteriori[abūdet̄ i oēe opus bonū]ſc3 i datōe elemoſynaꝝ ⁊ in alijs bonis opib⁹ virtutū[ſicut ſcriptū eſt]in pſ.cxi.[diſpſit]Ly.nā elemoſyna plurib⁹ ē facienda[dedit paupib⁹]nō hyſtriōib⁹ ⁊ alijs pſonis indignis. [iuſticia ei⁹]q̄ ſic dat elemoſynā[manet in ſcl'm ſcl'i].i.eternalit̄.q2 merces iuſticie ē corona eterna[q̄ aūt āmiſtrat ſemē ſeminanti]Ly.i. de⁹ qui dat facultatē ⁊ volūtatē dandi elemoſynā [et panē ad māducandū p̄ſtabit].i. neceſſaria vict⁹.ſ eñ videt̄ cōit̄ accidere q̄ dātes elemoſynas magis abūdant i tp̄alib⁹ q̄ elemoſynas paupibus indigētib⁹ denegātes.et ſi aliqñ ꝯtingit eos depaupari de⁹ hoc ordinat ad maius bonū ipoꝝ ſpūale[et m'tiplicabit ſemē vr̄m]Ly.i.volūtatē et facultatē elemoſynas faciēdi [⁊ augebit incremēta frugū iuſticie vr̄e]Ly.i.mercedez que ex ſ in patria colligetur.

In feſto aſſumptiōis v̄gis marie. Eccl'.xxiiij

In oibus requiē q̄ſiui ⁊ i hereditate dn̄i morabor tūc precepit ⁊ dixit mihi creator oim:⁊ q̄ creauit me requieuit i tabernaclo meo:et dixit mihi In Jacob i habita:⁊ i iſrahel hereditare:⁊ i elect̄ meis mitte radices.Ab initio ⁊ añ ſcl'a creata ſum: et vſq3 ad futurū ſcl'm nō deſinā et in hītatiōe ſctā corā ipo miſtraui. et ſic in ſyō firmata ſu3 ⁊ i ciuitate ſanctificata ſilit̄er requieui: et in hieruſalem ptās mea.Et radicaui in populo honorificato ⁊ in ptes dei mei hereditas illi⁹ ⁊ in plenitudie

ſctõꝝ detẽtio mea. Quaſi cedrꝰ exaltata ſuꝫ ī libano: ⁊ q̃ſi cypſſus in mõte ſyon: q̃ſi palma exaltata ſum in cades: et q̃ſi plãtatio roſe ī hiericho q̃ſi oliua ſpecioſa ī cãpis: et q̃ſi platanꝰ exaltata ſum iuxta aquã ī plateis. Sicut cynamomũ et balſamũ aromatiſans odorẽ dedi: q̃ſi mirrha electa dedi ſuauitatem odoris. Poſtilla.

In omnibꝰ reqem queſiui ⁊c. Hodie btã virgo celos aſcẽdens requiem quã q̃ſiuit inuenit. Hodie ſup oẽs anglo͛ꝝ choros fideliter exaltata pacẽ et reqem q̃ſiuit ⁊ quod q̃ſiuit inuenit: ĝ dicit [In oibus reqeꝫ q̃ſiui] ac ſi dicat. Inter oia ⁊ in oi deſiderio et ope q̃ſiui requiẽ et pacẽ. ſ. tp̃is amoris et eternitatꝭ. Et datũ ẽ mihi ꝙ [in hereditate dñi morabor] vbi ſũma pax ẽ et reqes. Et q͛ mentꝭ deſiderio hec q̃ſiui [Tũc tp̃e a deo p̃fẽ p̃finito: ipe pat̃ oipotẽs [precepit] gabrieli: et p gabrielẽ [et dixit mihi creator oim] ſalutationẽ anglicã. Cuiꝰ effectꝰ ſubditur [et q creauit me reqeuit i tabernaclo meo] creator eni huiꝰ v̄gis deus ẽ q reqeuit i vtero eiꝰ nouẽ menſibꝰ ⁊ ſex diebꝰ: in q̊ vtero ſicut miles in tabernaculo armaturã nr̃e hũanitatis accepit cõtra dyabolũ pugnaturus. [et dixit mihi]. i. verbo ſpũali impſſit mihi duplicẽ actiue ⁊ ɔtẽplatiue vite cõſeruationẽ. qď apparet cũ ď: [in iacob inhita et i iſrahel hereditare ⁊ i electꝭ meis mitte radices] ac ſi diceret vtriuſqꝫ vite exẽplũ electꝭ ⁊ p̄deſtinatis meis tribuo. Exẽplũ eni cõp at̃ radici. naꝫ ſic ex radice ꝓcedit virga ⁊ de v̄ga fructꝰ: ſic de exẽplo cõcipit̃ affectio ⁊ ex affectiõe ꝓcedit opꝰ [et ſic in ſyon firmata ſum]. i. in vita ſpeculatiua [⁊ in ciuitate ſctificata]. i. in vita actiua [ſilr̃ reqeui] pace pctõris [et i ihr̄lꝫ ptãs mea]. i. in viſione pacis. Notandũ ꝙ h̄ p ciuitatẽ intelligit̃ vita actiua que in cõi hoim hitatiõe genit̃ p ſyon ⁊ hieruſalẽ cõtemplatiua demõſtrat̃ [et radicaui]. i. radices miſi [in pplo honorificato: et in ptes dei mei hereditas illiꝰ]. i. p fructũ de radicibꝰ iſtis procedẽtẽ erit hereditas illiꝰ ppli [et i plenitudine ſctõꝝ detentio mea]. i. mora ⁊ pſeuerãtia mea erit i plenitudie ſctõꝝ [quaſi cedrus exaltata ſuꝫ in libano: et q̃ſi cypſſus in mõte ſyõ] In libano q̊ interpretat̃ candor ſignificat̃ cãdor virginitatꝭ. Libanus etiã ẽ arbor thurꝭ de q̃ ꝓcedit thus quod crematur i ſacrificijs i ſuauitatem odoris. ⁊ talis arbor btã virgo eſt cuiꝰ filiꝰ quaſi thꝰ in igne paſſionis crematꝰ eſt. Et in huiꝰ hoſtie fragrãtia delectatus ẽ deꝰ oipotẽs. Itẽ cedrꝰ odore ſerpentes fugat. bñ ergo ɔuenit mr̄i xp̄i: q͛ odore nois ſui demões expellit. Cypreſſus ẽ arbor in medẽdis apta corpibꝰ. Syon interp̄tat̃ ſpeculũ. ſpeculum bonũ reddit imaginẽ ſuã deformatꝰ eni erat hõ per pctm̃: ſ; p btãm virginẽ q̃ fons ẽ gr̃e reddit̃ imago hoi quã ipa ipetret pctõri a filio ſuo iheſu xp̄o [quaſi palma exaltata ſum in cades: et quaſi plantatio roſe i hiericho] palma i floribꝰ anguſta dilatando aſcẽdit ad ſupiora. Cades interp̄tat̃ trãſlatio. Vñ btẽ virgis trãſlatio eiꝰ aſſumptio ſicut hodierna die exaltata eſt ſicut palma ſicut ſalomõ dicit. Que eſt iſta q̃ procedit ſic̃ aurora cõſurgẽs pulchra vt luna electa vt ſol. Hec eni in vtero ſctificata i natiuitate ſua claruit vt aurora: in cõceptiõe filij p gr̃am ɔfirmata claruit vt luna: hodie aſſumpta i celo clareſcit vt ſol. hiericho interp̄tat̃ luna: et i roſa ſignat̃ martiriũ. Roſa igit̃ in luna ẽ martiriũ mentꝭ in carne lucida. Vñ ſymeon ſenex dixit ad btãm v̄ginẽ. Tuã ipſius aiam ptranſibit gladiꝰ doloris. Paſſa ẽ igitur btã virgo martiriũ in aia [quaſi oliua ſpecioſa in cãpis]. i. fons mie illis pctõribꝰ q̃ ambulãt in cãpo. i. lata via que ducit ad vitã [et q̃ſi platanus exaltata ſum iuxta aquã in plateis]. Platanus latis folijs vmbrã faciẽs refrigerat exterius et interiꝰ. Hõ aũt eſtuat duplicit̃. exteriꝰ in tribulatiõibꝰ. interiꝰ in tẽptationibꝰ. Vt ergo in virgine plenũ oñdatur refrigeriuꝫ ď: platanꝰ iuxta aquam in plateis. q͛ contra eſtũ interioris temptationis incendiũ preſtat remedium. [Sicut cynamomum ⁊ balſamũ aromatizans odorem dedi] Cynamomũ, quanto gratilius: tanto melius et odoratius. Sic beata virgo gracilis ⁊ extenuata per abſtinentiam: ⁊ acceptior deo ⁊ mundo odoratione fuit. Similiter et in balſamo deſignatur opinio ſanctitatis. [Quaſi mirra electa dedi ſuauitatẽ odoris] Illa mirra eſt electa q̄ manat ab arbore minime vulnerata. illa autẽ minime eſt precioſa que de arboris vulnere manat. Per mirrã ſignificat̃ amara mortificatio: que ſi ex aia pctõris vulnerata manat minus eſt precioſa. Si autẽ abſqꝫ vulnere peccati deo ablata fuerit gratior erit deo ⁊ odore ſuauior.

In feſto natiuitatis Marie virginis. Eccleſiaſt. xxiiij.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatē odoris: et flores mei fructus honoris ⁊ honeſtatis. Ego mater pulchre dilectōis: ⁊ timoris: ⁊ agnitionis: ⁊ ſctē ſpei. In me gr̄a oīs vie et veritatis: in me oīs ſpes vite et virtutis. Trāſite ad me oēs q̄ cōcupiſcitis me: et a generationibus meis īplemini. Spūs enī meꝰ ſuper mel dulcis: et hereditas mea ſup mel ⁊ fauū memoria mea i generatione ſeculorū. Qui edūt me adhuc eſuriēt: et qui bibūt me adhuc ſitiēt. Qui audit me nō confundetur: ⁊ q̄ opant̄ i me nō peccabunt. qui elucidāt me vitā eternā habebunt.

Poſtilla.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatē ⁊c̄. In natitate btē Marie v̄gis legit̄ pro ep̄la lectio illa ſumpta de Eccl̄. xxiiij. q̄ p̄ncipalr̄ exponit̄ de xp̄o filio btē v̄gis. Honor āt filij ē honor mr̄is. ⁊ ecōuſo honor mr̄is ē honor filij. Vn̄ dic̄ btā v̄go [Ego q̄ſi vitis] h̄ cōpat btā v̄go ſe viti. Primo ꝓpt̄ vmbrā. nā ſic̄ vitis gtā vmbrā facit: ſic btā v̄go obūbrādo nos ꝓtegit. Vn̄ p̄s. Sub vmbra alarū tuarū ꝓtege nos. Secūdo ꝓpt̄ florē. Flos ſiq̄dē vitis odore ſerpētes fugat. ſic nomē btē Marie v̄gis fugat demones [fructificaui ſuauitatē odoris] q̄a ſic̄ ſine leſiōe vitis de vite procedit odoris ſuauitas: ⁊ idē odor lōge lateq̄ diffūdit̄. ſic de v̄gine Maria ſine leſiōe pudoris ꝓceſſit filiꝰ: cuiꝰ ptās ⁊ bonitas replet orbē terraruꝫ [⁊ flores mei fructꝰ honoris ⁊ honeſtatis]. i. abundātie ⁊ opulētie [Ego mr̄ pulchre dilectōis] hec ē caritas q̄ dilexit dn̄m: quā nō maculauit aliq̄d pcti ꝯtagiū [⁊ timoris] In tiore ſignatur hūilitas. nā ex hūilitate extimuit ad excellētiā ſalutatiōis angelice. vn̄ āgelꝰ ad eā. Ne timeas Maria [⁊ agnitiōis] In agnitiōe fides itelligit̄. Nā p fidē agnouit q̄d credidit. vn̄ elizabeth dixit ad eā. Beata q̄ credidiſti: q̄m pficiētur ea q̄ dicta ſūt a dn̄o [⁊ ſctē ſpei. In me gr̄a oīs vie ⁊ v̄itatis] ac ſi dicat In me ē ille p carnis aſſūptiōes a q̄ ē vita ⁊ veritas [i me oīs ſpes vite ⁊ v̄tutis. Trāſite ad me omnes q̄ ꝯcupiſcitis me] ac ſi dicat. oēs q̄ deſideratis me hr̄e fautricē ⁊ adiutricē [trāſite ad me]. i. ad ſilitudinē ⁊ ꝯformitatē meā: vt ſitis imitatores humilitatis mee: caſtitatis: ⁊ pauptatis [⁊ a gn̄atiōibus meis īplemini] He ſūt ille gn̄atiōes d̄ q̄bꝰ dicitur. Emiſſiōes tue ꝑadiſus malorꝫ punicorꝫ ⁊c̄. Seq̄ns clauſula illiꝰ ep̄le exponit̄ de filio v̄gis marie [Spūs enī meꝰ]. ſ. ſpūſſanctꝰ q̄ cōiter ꝓcedit a patre ⁊ filio: et q̄ h̄ dat̄ in via p īſpirationē gratiarꝫ [ſup mel dulcis: et hereditas mea ſup mel ⁊ fauū]. ſ. icōꝑabilr̄. [memoria mea i gn̄atione ſeculorꝫ] q̄z ſapiaꝫ dei hoies ⁊ angeli ſine fine laudabūt [Qui edūt me adhuc eſurient: ⁊ q̄ bibunt me adhuc ſitiēt] Edamꝰ enī dei ſapiam ⁊ bibamꝰ. q̄z in ip̄a plena ē ⁊ pfecta refectio. Siq̄dē in corꝑalibꝰ rebꝰ appetitꝰ placet: expiētia diſplicet. ſed ſpūalibꝰ delectatio tāto plꝰ a comedente eſuritur: quāto plꝰ ab eſuriente comedit̄. Eterna enī ſatietas auget deſideriū. Ecōtrario mūdana refectio deſideriū extiguit: et tediū facit. Vn̄ ⁊ de angelis dictū eſt. Fruūt̄ nec faſtidiūt: ſed magis frui ſitiūt. [Qui audit me] obediēdo mādatis meis [n̄ cōfundet̄] ſ; eterna mercede coronabit̄. [et q̄ opātur i me]. i. q̄ ſic opant̄ vt maneāt in me ⁊ ego in eis [nō peccabūt]. Qui enī manet i deo nō peccat mortalr̄. [Qui elucidāt me] ſcꝫ p̄dicādo verbo ⁊ exemplo [vitā eternā habebūt] q̄a ſicut d̄r Daniel. xij. Qui aūt docti fuerint fulgebunt q̄ſi ſplēdor firmamenti. ⁊ q̄ ad iuſticiā erudiunt multos: quaſi ſtelle in perpetuas eternitates.

In exaltatione ſctē crucis epiſtola.

Hoc enī ſentite i vobis quod et in chriſto ieſu ⁊c.

Illā ep̄lam quere in dn̄ica palmarꝫ.

In feſto btī Mathei ap̄li. Ephe. iiij.

Vnicuiq̄ n̄rm data ē gr̄a ſm meſuram donationis xp̄i. ꝓpt̄ q̄d dicit. Aſcendēs i altū: captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hoībꝰ. Quod aūt aſcēdit q̄d eſt: niſi q̄z deſcēdit pmū i inferiores ptes terre. Qui deſcendit ipe ē ⁊ q̄ aſcēdit ſup oēs celos: vt adimpleret oīa. Et ipe dedit

quoſdã q̃dam apoſtolos. quoſda; aũt ꝓphetas. alios v̄o euãgeliſtas alios autẽ paſtores ⁊ doctores ad cõſummatiõe; ſctõꝝ ĩ opꝰ miſterij in edificatiõem corpis xp̄i. donec occurramꝰ oẽs ĩ trinitate fidei ⁊ agnitiõis filij dei ĩ virũ pfectũ ĩ mẽſurã etatꝭ plenitudis xp̄i. Poſtil.

Unicuiq; nr̃m data eſt gr̃a ⁊c. Ante initiũ illiꝰ ep̃le ſcribit ſctũs Paulꝰ dicẽs. Unꝰ dñs. vna fides. vnũ baptiſma. vnꝰ deꝰ et pr̄ oim: q̇ eſt ſup oẽs ⁊ p oia ĩ oibus nobis. Tũc ſtatim ſequit̃ pñs ep̃la. [Unicuiq; nr̃m]. Ly. ſ. xp̄i fideliũ [data ẽ gr̃a ſm menſurã donationis xp̄i]. i. ꝓut voluit dare plus ⁊ minꝰ ſm ordiationẽ diſpoſitiõis ſue. [Propt̃ qđ dicit] ſupple ſcriptura in p̄s. lxvij. [Aſcẽdens in altũ: captiuã duxit captiuitatẽ: dedit dona hoibus]. ſ. xp̄s in aſcenſione ſua captiuã duxit captiuitatẽ. i. pr̃es q̇ priꝰ tenebant̃ in lymbo: dedit dona. ſ. ſpũſcti hoibꝰ in die penthecoſtes viſibilit̃. ſ. in igneis linguis. [Qđ aũt aſcẽdit q̇d eſt]. i. q̃lr̃ eſt intelligendũ [niſi q: deſcendit primũ]. ſ. in ſua morte [in inferiores ptes terre]. ſ. ad lymbũ patrũ in inferno q̇ đr eſſe ſub terra [Qui deſcẽdit ip̄e eſt]. ſ. q̇dã in pſona. [et q̇ aſcẽdit ſup oẽs celos vt adipleret oia]. ſc; ſcriptura ꝓphetꝭ: q̇ nõ ſolũ ꝓphetauerũt de eiꝰ incarnatiõe: morte: ⁊ reſurrectiõe: ſ; etiã de eiꝰ aſcentiõe [. Et ip̄e dedit q̇ſdam q̇dã ap̄los]. Ly. ſ. duodeci ad ordinandũ ⁊ regẽdũ eccl̄iam [quoſdam aũt ꝓphetas] ad futura predicendũ [alios v̄o euãgeliſtas]. ſ. quattuor: ad ſcribendũ euangelia [alios aũt paſtores]. ſ. ad curã aiaꝝ [⁊ doctores] ad informandũ ſmonibꝰ pplm [ad conſummatiõem ſctõꝝ in opꝰ miniſterij]. i. pfectionẽ fideliũ ĩ moribꝰ ⁊ fide [in edificationẽ corpis xp̄i]. Ly. ſ. myſtici qđ ẽ eccl̄ia: ĩ q̄ ap̄lis ſuccedũt ep̄i: ꝓphetꝭ aũt hñtes gr̃am ſcripturaꝝ ſctãꝝ obſcura interp̄tãdi euageliſtis: archidiaconi. diaconi paſtoribꝰ p q̇s intelligũt̃. lxxij. diſcipuli: ſuccedunt ſacerdotes curati: doctoribꝰ oẽs exercẽtes debitũ actũ docendi p̄dicãdi [donec] Ly. i. dicta officia exercebunt̃ ĩ eccl̄ia militãte [occurramus oẽs in vnitatẽ fidei]. i. q̇ ſumꝰ vniti in fide ⁊ cognitione xp̄i [in virũ pfectũ]. i. occurramꝰ xp̄o venienti ad iudiciũ: q̇ eſt vir oino pfectꝰ. [in mẽſurã etatꝭ plenitudinis xp̄i] Oẽs eni reſurgent in etate. xxxiij. annoru;: q̄ eſt etas plena pfecta: ⁊ in qua xp̄s paſſus fuit. Hec oia Lyra ponit

In feſto ſcti Michael̄ ⁊ oi; angloꝝ. apoc. i.

Significauit deꝰ q̄ oportet fieri cito: loquẽs per angelũ ſuũ ſeruo ſuo Johãni: q̇ teſtioniũ phibuit v̄bo dei. ⁊ teſtioniũ ihu xp̄i quecũq; vidit. Beatꝰ q̇ legit ⁊ q̇ audit v̄ba ꝓphetie huiꝰ: ⁊ ſuat ea q̄ ĩ ea ſcripta ſũt. Tẽpꝰ eni ꝓpe ẽ. Johẽs ſeptẽ eccleſijs q̄ ſunt ĩ aſya. Gr̃a vob. ⁊ pax ab eo q̇ ẽ: ⁊ q̇ erat: ⁊ q̇ vẽturꝰ eſt: ⁊ a ſeptem ſpiritibus q̇ in cõſpectu throni eius ſunt. ⁊ a ihu xp̄o q̇ eſt teſtis fidelis primogenitꝰ mortuorum ⁊ princeps regũ terre q̇ dilexit nos. ⁊ lauit nos a pctĩs nr̃is in ſanguine ſuo. Poſtilla.

Significauit deus que oportet fieri ⁊c. Añ initiũ illiꝰ ep̃le ſcribit ſctũs Johẽs ĩ pricipio illiꝰ libri: dicẽs. Apocal̄. Jheſu xp̄i quã dedit illi deꝰ pat̃ palã facere ſuis ſuis q̄ oportet fieri cito. Tũc ſtati ſeq̇tur pñs ep̃la [In diebus ill̄. ſignificauit deꝰ q̄ oportet fieri cito] ex quo hodie pagit̃ feſtũ oim angloꝝ. tũc ĩ illa lectiõe q̄ hodie in miſſa ꝓ ep̃la legit: oñdit̃ qualr̃ dñs miſterio angeloꝝ ſua reuelat myſteria ⁊ ſecreta. Et q̄liter ad btm̄ Johẽm euangl̄iſtã quẽ xp̄s ſpãliter dilexit p ãgelũ reuelatio puenit. Dixit itaq; beatus Johẽs [Significauit deꝰ q̄ oportet fieri cito]. id eſt ea q̄ ſue eccl̄ie futura erant: ſiue ꝓſpa ſiue aduerſa [loquẽs p angelũ ſuũ ſuo ſuo Johanni] angelꝰ em̄ apparebat in ſilitudine hois loquẽs Johãni [qui teſtimoniũ perhibuit verbo dei] in principio ſui euãgelij cũ dixit. In principio erat v̄bũ [et teſtimoniũ ihu xp̄i]. i. de Jhu xp̄o cũ dixit. Et verbũ caro factũ eſt ⁊ habitauit ĩ nobis [quecũq; vidit] ocul̄ corpalibus in eiꝰ cõuerſatiõe: miraculorũ operatione: morte ⁊ reſurrectione: ſicut patet ĩ euãgelio qđ ip̄e Johẽs ſcripſit [Btũs qui legit] ibi vel alijs [⁊ q̇ audit] aure mentꝭ [verba ꝓphetie huiꝰ: et ſeruat ea]. ſ. ĩ ope [que in ea ſcripta ſunt] Non eni; auditores: ſed

factores iuſtificabūtur apud deū[Tēp⁹ eīn ꝓpe eſt].Zy.i.cito trāſiens.q.d.labor patiētie breuis eſt:⁊ p̄miū btitudis eternū.iō aduerſa nō debent nos frangere:nec ꝓſpera leuare.[Johēs ſeptez eccl'ijs que ſunt i aſya] ſibi ſpāl'r cōmiſſis:⁊ ab ipſo ſpāliter dilectis[grā vobis].ſ.i pn̄ti vita.[⁊ pax]in futura.Nā ibi quietabat̄ total'r appetit⁹ hūanus[ab eo].ſ.xp̄o[qui eſt]eſſential'r coeternus deo patri[et q̇ erat]ſcz cū deo patre in creatione mūdi[⁊ qui ventur⁹ eſt]ſcz in gl'ia patris i die iudicij.[⁊ a ſeptē ſpiritibus].Zy.i.vniuerſitate angelorū qui ſunt miniſtri nr̄e ſalutis[qui i conſpectu throni eius ſunt].parati exequi eius volūtatē.[⁊ a ihesu xp̄o q̇ ē teſtis fidelis]paterne gl'ie et maieſtat̄[p̄mogenit⁹ mortuoru].i.primus inter reſurgētes a mortuis.Licet eīn an̄ ipm Lazar⁹ ⁊ plures alij fuerūt a morte reſuſcitati.ſ tamē fuit ad vitā mortalē.q: poſt reſurrectionez ecōuerſo mortui ſunt. Sed xp̄s ſurrexit ad vitaz imortalez.q: mors illi vltra non dn̄abit̄. Ro.vi. [et p̄inceps regū terre]ꝓpter qd̄ dixit poſt ſuam reſurrectionē.Data eſt mihi modo oīs ptās i celo ⁊ in terra.vt pz Math.vlti.[qui dilexit nos] i.ſola dilectiōe ſua:⁊ non merit̄ noſtris] ⁊ lauit nos a pctīs nr̄is]Zy.originalib⁹ ⁊ actualib⁹[in ſanguie ſuo]q: ſacramētū baptiſmi ⁊ etiā ſacramentū pn̄ie q̇bus deletur originale pctm̄ ⁊ etiā actuale pctm̄ efficatiam habet a paſſione xp̄i

In feſto ſctōꝝ apl'oꝝ Symonis ⁊ Jude.

Iſtam epl'am quere infra i cōi ſctōꝝ apl'orū.

Scimus qm̄ diligentibus ⁊c.

In feſto omniū ſanctorum.Apocal'.vij.

Ecce ego Johannes vidi alterū angelū aſcēdentē ab ortu ſol' habētē ſignū dei viui.⁊ clamauit voce magna q̄ttuor angel' q̄b⁹ datū ē nocere terre ⁊ mari.dicēs. Nolite nocere terre ⁊ mari:neq; arborib⁹:quoaduſq; ſignem⁹ ſuos dei nr̄i i frontib⁹ eorū. Et ego Johēs audiui nūeruz ſignatorū centū q̄draginta q̄ttuor milia ſignati:ex oī tribu filiorū iſrahel. Poſt hec vidi turbam magnā quā dinumerare nemo poterat ex oib⁹ gētib⁹ ⁊ tribub⁹ ⁊ ppl'is ⁊ linguis ſtātes an̄ thronū ⁊ in cōſpectu agni amicti ſtol' albis.⁊ palme in manib⁹ eorū.⁊ clamabāt voce magna dicētes. Sal⁹ deo nr̄o q̄ ſedet ſup thronū ⁊ agnū. Et oēs angeli ſtabāt i circuitu throni ⁊ ſeniorū ⁊ q̄ttuor aīaliū. Et ceciderūt in conſpectu throni i facies ſuas. ⁊ adorauerunt deū dicētes Amē. Bn̄dictio ⁊ claritas:⁊ ſapiā ⁊ grāꝝ actio:honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo noſtro:in ſecl'a ſeculorum Amen.

Poſtilla.

Ecce ego Johannes vidi alterū ⁊c.Lectio iſta legitur in feſto oīm ſanctorū:pro eo ꝙ i ipſa agitur de nūeroſitate ſanctorum:et etiam de gratiarūactione quaz ſancti reddunt dn̄o qui eſt ſanctuſſanctorū. Dicit ergo ſanctus Johānes.]Ecce ego iohānes vidi alterū angeluz].ſcilicet Jheſum xp̄m:quem dicit angelum tanq̄ꝫ a deo patre miſſum [aſcendentem ab ortu ſolis].i.de ſinu patris[habentē ſignū dei viui]. per quod apparet ꝙ ipſe ſit deus verus.Hoc autē ſignuz eſt potentia patri equalis ⁊ imunitas pcti[⁊ clamauit].ſ.angelus iſte[voce magna]. id eſt cū magno iperio[quattuor angelis].i.vniuerſis malignis ſpiritib⁹:qui ꝑ quattuor mūdi partes impedire nitūtur ſalutē hoim[quibus datū eſt].i.ꝑmiſſum eſt[nocere terre ⁊ mari:dicēs: Nolite nocere terre].i.illis q̇ terrenis ſūt dediti ſicut auari[⁊ mari].i.illis q̇ voluptatib⁹ carnis viuūt:ſicut luxurioſi ⁊ crapuloſi[neq; arborib⁹] id eſt illis qui ſe extollūt ſuꝑ alios:ſicut ſuperbi. Hec eīn ꝓhibitio eſt refrenatio q̄ dn̄s malignos ſpūs refrenat:ne noceant quantū cupiūt iuſtis vel pctōribus predeſtinatis ad vitā eternā.[quoaduſq; ſignem⁹].ſ.ego interius ⁊ miſtri mei exteri⁹[ſeruos dei noſtri].ſ.ſigno crucis[in frontibus eorū].i.ita eos ſignem⁹ ſigno fidei ꝙ ipſa fides in confeſſione manifeſte appareat.Et ponitur ibi quoaduſq; ꝑ nūq̄ꝫ:quia nūq̄ꝫ nocebunt maligni ſpūs elect̄ dei:q̇bus oīa cooperantur i

bonum. Roma: viij. qui ſi cadunt fortiores reſur
gunt. Vñ Ambro. Certus ſum q deus nullũ ele
ctoꝝ ſuorũ cadere permitteret ſi eũ meliorẽ a ca
ſu ſuo reſurrecturũ non ſenſiſſet [Et ego Johã-
nes audiui]. i. intellexi [nũerũ ſignatorũ cẽtum-
quadraginta quattuor milia ſignati ex omĩ tribu
filiorũ iſrl'] . i. ex oĩbus gentib⁹ fidem Jacob imi
tantib⁹. Hũc autẽ numerũ p duodecim ſequens
ſcriptura diuidit: ⁊ vnicuiq; tribui aſſignat duo-
decim milia. Item attendẽdum q hic iudas p̄-
ponit ruben primogenito ꝑpter dignitatẽ. q: de
tribu iuda natus eſt xp̄s. Et hic preteremittit dan
de quo naſcet̃ antixp̄s. Et loco iſtius ponitur ꝟ
manaſſes q̇ fuit filius Joſeph quẽ fratres ſui vẽ
diderũt: ⁊ duct⁹ fuit in egyptũ: ⁊ ibi genuit duos
filios Effraim ⁊ Manaſſes. Et Effraim nõ po
nitur. qđ ideo fit q: de Effraim natus eſt roboaz
qui fecit ſciſma ⁊ diuiſionẽ in iſrl'. p qđ oñditur
q ſciſmatici ⁊ heretici a nũero ſctõꝝ ſunt penit⁹
alieni. [Poſt hec vidi turbã magnam quã nemo
dinumerare poterat ex oĩbus gentib⁹]. ſ. barbari
natiõibus [et tribubus]. ſ. vini⁹ genẽ. ſcz filiorum
iſrahel [⁊ pplis] ſingularum vrbiũ [⁊ linguis]
que in vna gente qñq; diuerſe ſunt [⁊ erãt ſtan-
tes ante thronũ] quaſi parati obedire deo [in cõ
ſpectu agni]. ſ. vt concupiſcerẽtur ab agno . i. ihu
xp̄o [amicti ſtolis albis]. i. dealbati p baptiſmũ
et penitẽtiã in hac vita pñti [et palme]. i. glia tri
umphalis [in manibus eorũ]. id eſt operib⁹ eo-
rum qđ ad ſtatum futurũ pertinet. [⁊ clamabãt
voce magna] reddentes pro ſalute ſua dño gra-
tiarũactiones [dicentes ſalus deo noſtro]. ſcilz
deo patri [q̇ ſedet ſuper thronũ]. i. ſuper ſctõs ſu
os i quib⁹ iudicat ⁊ aſcribitur [agno]. ſ. filio dei
[⁊ oẽs angeli ſtabant] tãq; deo obedire parati.
[in circuitu throni ⁊ ſeniorũ ⁊ quattuor aialiũ].
id eſt epoꝝ ⁊ patriar. harum iam in celo regnan
tiũ [⁊ ceciderunt in cõſpectu throni in facies ſu
as ⁊ adorauerunt deũ] ſcz hũiliantes ſe coram
deo [dicẽtes amen]. Iſtud amen eſt cõfirmatio
huius laudis [bñdictio]. i. laus [⁊ claritas]. id ẽ
impaſſibilitas [⁊ ſapia] que nouit omia [⁊ ho-
nor]. i. reuerentia [⁊ gratiarũactio] p collatis be
neficijs [⁊ virtus]. i. potentia operãdi [⁊ fortitu
do]. i. effect⁹ virtutis ſuperne potentie [deo nr̃o
in ſcl'a ſeculorum Amen].

In feſto ſcti Martini epi epl'a.

Ecce ſacerdos magn⁹ q̇ i dieb⁹
ſuis placuit deo: ⁊c.

Quam epl'am quere infra i cõi ſctõrum.

Item de ſancta Eliſabeth.

Mulierẽ fortẽ qs inueniet ⁊c.

Hãc epl'am qre añ in feſto marie Magdalene

In feſto ſctẽ katherine virgis ⁊ martyris.

Qui gl'iat̃ in dño gl'ietur ⁊c.

Hanc epl'am quere infra in cõi ſanctorum.

Incipit poſtilla de communi ſanctorum.
Et primo de aplis. Roma. viij.

Scimus qm̃ diligentib⁹
deum omĩa cooperãtur
in bonũ his qui ſm ꝑpo
ſitũ vocati ſunt ſancti. Nã quos
preſciuit ⁊ p̄deſtinauit cõformes
fieri imaginis filij ſui vt ipſe ſit p̄
mogenitus in multis fratribus.
Quos autẽ p̄deſtinauit hos ⁊ vo
cauit: ⁊ quos vocauit hos ⁊ iuſti-
ficauit. Quos aũt iuſtificauit il-
los ⁊ magnificauit. q̇d ergo dice-
m⁹ ad hec. ſi de⁹ p nobis: qs cõtra
nos q̇ etiã ꝓprio filio ſuo nõ pep
cit: ſed p nob omnib⁹ tradidit il-
lum. Quomodo non etiam cum
illo omnia nobis donabit. quis
accuſabit aduerſus electos dei: de
us qui iuſtificat: quis eſt qui con-
demnet: chriſtus iheſus qui mor-
tu⁹ eſt. imo qui ⁊ reſurrexit qui eſt
ad dexteram dei qui etiam inter-
pellat p nobis. quis ergo nos ſe-
parabit a charitate xp̄i. Tribu-
latio an anguſtia: an fames: an nu
ditas: an piculum: an perſecutio:
an gladius. Sicut ſcriptum eſt.
quia propter te mortificamur to-
ta die eſtimati ſum⁹ ſicut oues oc-

ciſionis. Sed in his oīmib⁹ ſupe ramus ꝓpter eum qui dilexit nos Cert⁹ ſum. enī qꝛ neqꝫ mors neqꝫ vita. neqꝫ angeli. neqꝫ pͥncipatus. neqꝫ virtutes. neqꝫ inſtātia. neqꝫ futura. neqꝫ fortitudo. neqꝫ altitu do. neqꝫ ꝓfundū. neqꝫ creatura alia poterit nos ſepare a caritate dei. q̄ ē ī xp̄o ihū dn̄o nr̄o. Poſt.

Scim⁹ qm̄ diligētib⁹ deum ⁊c.

An initiū illius ep̄l'e ſcribit ſctūs paul⁹ i eodē. c. di. Nō ſunt cōdigne paſſiōes hui⁹ tp̄is ad futu ram gl'ia⁊ q̄ reuelabit̄ i nob. Tūc ſeq̄t̄ p̄ns ep̄l'a [ffres. Scim⁹ qm̄ diligētib⁹ deū]. Hoꝛ. i. chari tatē dei ⁊ ꝓximi hn̄tes [oīa coopant̄ i bonū]. ſcꝫ ꝑ ſp̄m ſctm̄ tā ꝓſpa q̄ꝫ aduerſa. Ecōtrario malis oīa coopant̄ i malū [his q̄ ſm ꝓpoſitū]. Ly. i. p̄ deſtinationē [vocati ſunt ſcti]. ſ. in p̄nti ꝑ grām. Iſtis etiā pctā ꝓpa i bonū prouenīūt: qꝛ fortio res ⁊ cautiores reſurgūt. Et etiā i gl'ia ad bonū eoꝝ facit pctōꝝ memoria. ſicut cicatrices vulne rum ad gl'iam milit̄ q̄ in bello final'r trīūphauit. [Nā q̄s preſciuit]. i. an̄q̄ꝫ eſſent cognouit [et pre deſtinauit]. ſ. illis grām i p̄nti ⁊ gl'iam in futuro p̄pauit [cōformes fieri imaginis filij ſui] Ly. qꝛ filiatio dei adoptiua ē q̄dā ſil'itudo filiatiōis na tural' diuie [vt ſit ipē primogenit⁹ i mlt̄ꝫ fratrib⁹] i. inter multos frēs. ſ. oēs fideles. Vn̄ Hebreoꝝ ij. Non ꝯfundit̄ frēs eos vocare dicēs. Narrabo nomē tuū frīb⁹ meis [q̄s aūt p̄deſtinauit]. Hoꝛ. i. ab eterno ad gl'iaꝫ elegit [hos ⁊ vocauit] fideꝫ adducēdo. ⁊ h̄ vel exteri⁹ ꝑ p̄dicationē vl' interi⁹ ꝑ inſpirationē [⁊ q̄s vocauit hos ⁊ iuſtificauit]. Pctōꝝ remiſſione ⁊ bona opatiōe [quos aūt iuſtificauit] pctā remittēdo [illos ⁊ magnifica uit] in virtutibus amplificādo vel in gl'ia exaltā do [Quid ergo dicem⁹ ad hec ſi de⁹ ꝓ nobis]. ſ. nos adiuuans. Si h̄ accipit̄ ꝓ qꝛ. qꝛ de⁹ eſt ꝓ ele ctis [quis cōtra nos]. q. d. null⁹: qꝛ nullus poteſt reſiſtere ptāti diuine [qui etiā ꝓprio filio ſuo]. ſ. naturali [non pepcit: ſꝫ pro nob̄]. ſ. pctōꝝ⁹ [oīb⁹ tradidit illuꝫ] ex maxima dilectione ad electos. [Quomō nō etiā cuꝫ illo]. ſ. nobis donato [oīa nobis donauit]. ſ. ad ſalutē neceſſaria: Grām in p̄nti ⁊ gl'iam in futuro [quis accuſabit aduerſus electos dei]. ſ. in iudicio finali. q. d: nullus: ⁊ cau ſa ſubditur [deus q̄ iuſtificat] ſententiādo pro electꝫ: ideo pars aduerſa demonum non audebit mutire [quis eſt q̄ cōtemnet]. q. d. nullus. [ihūs qui mortu⁹ eſt] Hoꝛ. ꝓ nob̄ reconciliādis [imo q̄ ⁊ reſurrexit] ꝓ nobis reſuſcitādis [q̄ ē ad dexterā dei] ꝓ nob̄ i celū eleuādis [q̄ etiam interpellat ꝓ nob̄]. Ly. apō patrē oſtēdēdo lat⁹ ⁊ vulnera. Et ſic tollit̄ oīs ꝯdēnationis cā. Vn̄ Bern̄. Mater oſtēdit filio pect⁹ ⁊ vbera. Fili⁹ oñdit patri lat⁹ ⁊ vulnera. nulla pōt eſſe repulſa vbi ſunt tot amo ris iſignia [Quis ergo nos ſepabit a charitate xp̄i]. q. d. null⁹. Nichil em̄ pōt hoiem a deo ſepa re: niſi pctm̄ mortale [Tribulatio: an āguſtia. an ꝑſecutio: an fames: an nuditas: an ꝑiculū: an gla dius] Nunq̄d ḡ ſeparabūt nos iſta a charitate xp̄i. nō. qꝛ charitas oīa ſuffert: oīa ſuſtiet. i. Coꝛ. xiij [Sicut ſcriptū eſt] i p̄s. xliij. [Quia ꝓpt̄ te mortificamur tota die]. i. varijs tormentꝫ ducim̄ ad mortē q̄ſi ꝯtinue: ſic patuit i ap̄l'is ⁊ martyri bus [eſtimati ſum⁹ ſic oues occiſiōis]. Ly. q̄rum occiſio repu‑tat̄ vtil' ſic tyrāni bona martyrū ca piebant: ⁊ cū h̄ obſequim ſe p̄ſtare deo reputa bant. vt pꝫ Joh. xv. Venit hora vt oīs q̄ interfi cit vos arbitret̄ obſequꝫ ſe p̄ſtare deo [Sꝫ i his oīb⁹]. ſ. poſiti [ſupam⁹]. i. vincim⁹ [ꝓpter eū]. i. eius v̄tuteꝫ. [q̄ dilexit nos Cert⁹ ſum em̄ qꝛ neqꝫ mors] Ly. i. timor morꝫ [neqꝫ vita]. i. amor vite. [neqꝫ angl'i]. ſ. inferni [neqꝫ p̄ncipat⁹]. i. medij. [neqꝫ virtutes]. i. ſupmi. ſ. p̄me hierarchie q̄rū ē facere miracula. Et ꝑ hos etiā itelligunt̄ alij ſu piores ill'. [neqꝫ inſtātia]. i. p̄ntia mala vel bōa. [neqꝫ futura] mala vel bona [neqꝫ fortitudo]. i. alicui⁹ violentia [neqꝫ altitudo]. i. ꝓſpitas fortu ne [neqꝫ ꝓfundū]. i. aduerſitas [neqꝫ creatura a lia] a p̄dictꝫ [poterit nos ſepare a caritate dei]. qua deū diligim⁹ [que ē in xp̄o ihū dn̄o noſtro]. ſcꝫ nob̄ oſtēſa. Quia maiorem caritatem nemo habet ⁊c. Johannis. xv.

Item alia ep̄l'a de ap̄l'is. Eph. ij.

Am nō eſtis hoſpites et aduene: ſꝫ eſtis ciues ſan ctoꝝ ⁊ domeſtici dei ſup edificati ſupra fundamētū ap̄l'oꝝ et ꝓphetarū ipō ſūmo angulari la pide xp̄o ihū in quo oīs edificatio cōſtructa creſcit in tēplū ſctm̄ i do mino i quo ⁊ vos edificamini i ha bitaculum dei in ſp̄uſancto,

Jam non eſtis hoſpites et aduene. ꝛc. Ante initiũ illi⁹ ep̄l'e ſcribit ſctũs Paulus in eodẽ cap̄l'o dicẽs. De⁹ q̃ diues ẽ in miſericordia ꝑpt̃ nimiã charitatẽ ſuã q̃ dilexit nos: cũ eſſem⁹ mortui pctis ꝯuiuificauit nos in xp̄o: cuius gr̄a eſtis ſaluati. Poſtmodũ ſeq̃tur preſens ep̄l'a poſt pauca. [Fratres iã nõ eſtis hoſpites ꝛ aduene] Ly. a deo ꝛ a ſanctꝭ ei⁹ [ſ eſtis ciues ſanctoꝝ]. i. de nũero eoꝝ [ꝛ domeſtici dei]. i. in ei⁹ eccleſia recepti [ſuꝑedificati]. i. inſtructi [ſuꝑ fundamentũ ap̄l'oꝝ ꝛ ꝓphetarũ]. i. ſuꝑ doctrinã noui ꝛ veteris teſtamẽti [ip̄o ſummo angulari lapide xp̄o ieſu] Ly. in edificatiõe templi ſalomonis vt dicit̃ fuit q̃dam lapis pluries reiect⁹ ab edificantib⁹: eo ꝙ nõ cõueniebat loco cui applicabat̃: finaliter optime ſedet in ſummitate edificij in angulo duos parietes ꝯiũgẽdo: ꝛ fuit figura chriſti: iudeos ꝛ gentiles tanꝙ̄ duos parietes ĩ vnã eccleſiam cõiuũgẽtis. Unde dr̃ in ps. cxvij. Lapidem quẽ reprobauerũt edificãtes hic factus eſt in caput anguli: ꝛ a dño factũ eſt iſtud. Et iſtam figurã ponit hic ap̄l's vt dictũ ẽ [in q̃ oĩs edificatio ꝯſtructa] tã a iudeis ꝙ̄ a gẽtilib⁹ [creſcit]. ſcꝫ ꝑ augmẽtũ v̓tutũ [in templũ ſctm̃ in dño]. id eſt quouſqꝫ ſit tẽplũ dñi ſctm̃ [in q̃ ꝛ vos coedificami] cũ alijs fidelib⁹ [ĩ habitaculũ dĩ ĩ ſpũ ſctõ] id ẽ ip̄o coopãte ſine q̃ nullũ op⁹ ẽ acceptũ deo.

Seq̃tur nũc ep̄l'a de euãgeliſtis. Eccl'. xv.

Ui timet deũ faciet bõa ꝛ q̃ ꝯtinẽs ẽ iuſticie app̄hẽdet illã ꝛ obuiauit illi quaſi mater honorificata: ꝛ quaſi mulier a v̓ginitate ſuſcipiet illũ. cibauit illũ pane vite ꝛ ĩtellect⁹ ꝛ aq̃ ſapie ſalutaris potabit illum ꝛ firmabit̃ in illo ꝛ non flectet̃: ꝛ ꝯtinebit illũ ꝛ nõ ꝯfundet̃ ꝛ exaltabit illũ apud ꝓximos ſuos. Et ĩ medio eccl'ie aperiet os ei⁹: ꝛ adiplebit illũ ſpũ ſapie ꝛ ĩtellect⁹: ꝛ ſtola gl'ie veſtiet illũ. Jocũditatẽ ꝛ exultationẽ theſaurizauit ſuꝑ eũ. Et noĩe eterno hereditabit illũ dñs de⁹ noſter. Poſtilla.

Qui timet deũ faciet bona ꝛc. Ante initium illius lectiõis habetur ĩ precedẽti cap̄l'o. Beat⁹ vir qui in ſapientia morabitur ꝛ q̃ ĩ iuſticia meditabit̃: ꝛ ĩ ſenſu cogitabit circũſpectiõeꝫ dei. Tũc poſtmodũ ſeq̃t̃ pñs lectio [Qui timet deũ] Ly. ſ. tiore filiali [faciet bona] ſupple op⁹ [ꝛ q̃ timẽs eſt iuſticie] Ly. i. tenẽs eã ĩ corde ſil' ꝛ oꝑe [app̄hẽdet illã]. ſ. ſapiãꝫ diuinã [ꝛ obuiabit illi] Nã preoccupat eos q̃ ſe ꝯcupiſcũt. vl' ill' prior ſe oñdit. Sap̄. vi. [q̃ſi mr̃ honorificata] Ly. oĩ honore digna [cibabit illũ pane vite]. i. v̓bo ſacre ſcripture. vñ Math. iiij. Nõ in ſolo pãe viuit hõ: ſ in oĩ v̓bo qd̃ ꝓcedit de ore dei [ꝛ aq̃ ſapiẽtie ſalutar̄ potabit illũ]. i. ſpũſſcti de q̃ dr̃ Johãnis. iiij. Qui biberit ex aqua quã ego dabo ei fiet ĩ eo fons aq̃ ſaliẽtꝭ ĩ vitã et̃nã [ꝛ firmabit̃ ĩ illo] Ly. deo firmit̃ adherẽdo [ꝛ nõ flectet̃] a rectitudĩe iuſticie [ꝛ cõtinebit illũ]. i. de⁹ ꝯtinebit eũ ſecũ ꝑ ꝑſeuerãtiã ĩ bono [ꝛ nõ ꝯfũdet̃] cũ reprobꝭ ſ honorabit̃ cũ electis. Jdõ ſeq̃t̃ [exaltabit illum apud ꝓxios ſuos] Ly. i. apud ſctõs ſuos q̃ ſunt deo ꝓpinq̃: ꝛ q: tal' nõ ſolũ ꝓfic̃ ad ſalutẽ: ſ etiaꝫ alijs. Jdõ ſeq̃t̃ [ꝛ ĩ medio eccl'ie aperuit os ei⁹]. ſ. ad docẽdũ ppl'm [ꝛ ipleuit illum dñs ſpũ ſapie] ad deguſtãdũ diuia [ꝛ ĩtellect⁹] ad ꝓponẽdũ ea lucide in eccl'ia [ꝛ ſtola]. ſ. corꝑis ꝛ anie [veſtiet eũ] qd̃ ſꝑ fit ꝑſeuerãtib⁹ ĩ exẽplari vita ꝛ ſalutari doctria [iocũditatẽ ꝛ exultationẽ theſaurizauit ſuꝑ eũ]. i. multiplicauit. ꝛ qm̃ hec gl'ia nõ eſt trãſitoria: iõ ſubdit̃ [ꝛ noĩe eterno hereditauit illum domin⁹ deus noſter.

Jtem ep̄l'a de vno martyre. Eccl'. xxxi.

Eat⁹ vir q̃ ĩuẽt⁹ ẽ ſine macl'a ꝛ q̃ poſt aurũ nõ abijt nec ſperauit in pecunia et theſauris. Quis ẽ hic ꝛ laudabim⁹ eũ: fecit enĩ mirabilia ĩ vita ſua. q̃ ꝓbat⁹ ẽ ĩ illo ꝛ ꝑfect⁹ ĩuẽt⁹ ẽ: ꝛ erit illi ĩ gl'ia eterna. Qui potuit trãſgredi ꝛ non ẽ trãſgreſſus ꝛ facere mala ꝛ nõ fecit. Jdõ ſtabilita ſunt bona ill⁹ ĩ dño ꝛ elemoſinas illius enarrabit oĩs eccl'ia ſctõꝝ. Poſt.

Beat⁹ vir q̃ inuẽtus ẽ ſine ꝛc. Ante initiũ ill⁹ lctõis hr̃. Qui aũt diligit nõ in

ſtificabit᷑. Tūc pꝰ h̃ ſeq̄t᷑ pn̄s lcō [Btūs vir] ſcȝ diues i acq̄ſitiōe. ſ. iuſta [q̄ iuēt⁹ ē ſine macl'a] ſcȝ cupiditat̄ ⁊ auaricie [⁊ q̄ pꝰ auꝝ n̄ abijt] Zy. per ↄcupiaȝ malā: ſȝ mag' aurū ſecutū ē cū cuiꝰ obſeq̄o vſ⁹ ē i opibꝰ pijs ⁊ hōeſt̄ [nec ſꝑauit i pecūia ⁊ theſaur] ibi ↄſtituēdo finē ſuū [q̄s ē h̃ ⁊ laudabimꝰ eū] q. d. rarꝰ ē ⁊ laude dignꝰ [fec̄. n. mirabilia i vita ſua] illa. n. q̄ rara ſt̄ hoies mirāt᷑ [q̄ ꝓbatus ē i illo]. ſ. auro [⁊ ꝑfectꝰ iuētꝰ ē] i opibꝰ libalitat̄ ⁊ miſc̄dīe [⁊ erit illi i gl'ia eťna] vn̄ math. xxv Venite bn̄dicti pr̄is mei ⁊c̄. [q̄ potuit trāſgredi] nā diuitie dāt optūitatē faciēdi mala [⁊ n̄ ē trāſgreſſus ⁊ facere mala ⁊ n̄ fec̄] ꝑ ſtabilitatē volūtat̄ eiꝰ i bono [iō ſtabilita ſūt bōa illiꝰ i dn̄o] naȝ ꝓ tꝑalibꝰ recipit eťna [⁊ elemoſynas illiꝰ enarrabit ois eccl'ia ſctōꝝ]. ſ. ad iformatiōeȝ aliorum.

Itē alia epl'a de vno martyre. Prouerb. iij.

Beatꝰ hō q̄ iuenit ſapiaȝ ⁊ q̄ affluit prudētia melior ē acq̄ſitio eiꝰ negociatiōe auri ⁊ argēti. ꝑmi ⁊ puriſſimi fructꝰ eiꝰ. ꝑcioſior eſt cūct̄ opibꝰ ſapia: ⁊ oia q̄ deſiderāt᷑ huic n̄ valēt cōpari. lōgitudo dierū ⁊ dextra eiꝰ: ⁊ ſiniſtra illiꝰ diuitie ⁊ gl'ia. vie eiꝰ pulcre ⁊ oēs ſemite eiꝰ pacifice. lignū vite ē his q̄ apphēderit eā ⁊ q̄ tenuerint eā bti. Dn̄s ſapia fūdauit t'rā ſtabiliuit celos prudētia. ſapia illiꝰ erupert abyſſi ⁊ nubeſ roꝛe ↄcreſcūt. poſtil'.

Beatus homo q̄ inuenit ⁊c.

An̄ iitiū illiꝰ lcōnis hr̄. Quē em̄ diligit deꝰ corripit ⁊ q̄ſi pr̄ i filio cōplacet ſibi. Tūc ſtati ſeq̄t᷑ pſens lectio. [Btūs hō q̄ iuenit ſapiaȝ] Zy. i. noticiā ꝺ diuis [⁊ q̄ affluit prudētia] i agibilibꝰ hūanis [melior ē acq̄ſitio eiꝰ negociatōe auri ⁊ argēti] tāto meliora ſūt ſpūalia bōa corꝑalibꝰ [ꝑmi ⁊ puriſſimi fructꝰ eiꝰ] Et notāt᷑ dic̄ ꝑmi: q2 nullum bonū opꝰ ē niſi v̄tute prudētie dirigat᷑. ⁊ puriſſimi: q2 bōa ſpūalia n̄ hn̄t aliqꝺ malū admixtū ſic̄ freq̄nt᷑ hn̄t corꝑalia: ſic̄ aurū ⁊ argētū ⁊ ſilia hn̄t ānexā ſollicitudinē eleuatiōeȝ mēt̄ ad deū ipediētē: nō ſubdit᷑ [ꝑcioſior ē cūct̄ opibꝰ ſapia ⁊ oia q̄ deſiderāt᷑ huic n̄ valēt cōpari. lōgitudo dieꝝ in dextra eiꝰ] q2 tal' ꝑmo ⁊ ꝑncipalr̄ hȝ aſpectū ad celeſtia ⁊ eťna [⁊ i ſiniſtra illiꝰ diuitie ⁊ gl'ia] q2 ſecūdario ⁊ ex ↄñti aſpectū ad tꝑalia bn̄ admiſtrā da [vie eiꝰ vie pulcre ⁊ oēs ſemite eiꝰ pacifice] q2 nullā turpitudinē admittit: ⁊ ad decorē v̄tutū induc̄: ⁊ ſic hoieȝ pacificatū reddit redigēdo vires iferiores i obſeq̄uȝ rōnis [lignū vite ē his q̄ apphēderit eā] Zy. ſic̄ em̄ ꝑ lignū vite cōtinuabat᷑ vita: ⁊ ſic hō manēs i ſtatu inocētie ꝺ vita nat᷑e trāſiſſet ad vitā gl'ie ſine morte media. ſic ⁊ ſapia ꝺ vita gr̄e duc̄ hoieȝ ad vitā gl'ie ſine morte mortal' cl'pe intmedia: dū tm̄ h̃ i ea ꝑſeueret [⁊ q̄ tenuerit eā bti] q2 certitudial'r ad btitudinē deducet᷑ [dn̄s fūdauit t'rā] ꝑ ſapiaȝ ſuā [ſtabiliuit celos prudētia] q2 ſūt icorruptibilia [ſapia illiꝰ erupert abyſſi ⁊ h̃ tꝑe diluuij. vt hr̄ gen̄. vij. rupti ſūt oēs fontes abyſſi magne [⁊ nubes roꝛe ↄcreſcūt] q2 calore ſol' eleuāt᷑ exalatiōes hūide ⁊ ↄdēſant᷑ i nubes.

Item alia epl'a de vno martyre. Eccl'. xiiij.

Beatꝰ vir q̄ i ſapia morabit᷑ ⁊ q̄ i iuſticia ſua meditabit᷑ ⁊ i ſēſu cogitabit circūſpectiōeȝ dei Cibabit illū pane vite ⁊ itellectꝰ ⁊ aq̄ ſapie ſalutaris potabit illū Et firmabit᷑ i illo ⁊ nō flectet᷑ ⁊ continebit illū ⁊ nō confundet᷑: ⁊ exaltabit illū apud ꝓximos ſuos. ⁊ noie eťno hereditabit illū dn̄s deus nr̄. Poſtilla.

Beatus vir qui in ſapientia ⁊c.

An̄ iitiū illiꝰ lcōnis hr̄ i eo. c. Btūs vir q̄ non ē lapſus v̄bo ex ore ſuo. Tūc pꝰ h̃ ſeq̄t᷑ pn̄s lcō. n̄ pꝰ pauca [Btūs vir q̄ i ſapia morabit᷑] Zy. meditādo diuia q̄ꝝ ↄgnitio ꝓꝑe ꝺr: ſapia: q̄ſi ſapida ſcia [⁊ q̄ i iuſticia ſua meditabit᷑] reddēdo ꝺo debitū cultū ⁊ ꝓxio ſuo amorē fratnū] ⁊ i ſenſu cogitabit circūſpectiōeȝ dei]. i. qꝺ deꝰ circūſpicit oia ⁊ vbiq3. vn̄ Heb. iiij. oia nuda ⁊ apta ſūt ocul' eius. [Cibauit illū pāe vite]. i. v̄bo ſacre ſcꝑture [⁊ intellectꝰ. ⁊ aq̄ ſapie ſalutarꝭ potabit illū]. i. gr̄a ſpirituſſcti [⁊ firmabit᷑ i illo] Zy. ꝺo firmit᷑ adherendo [⁊ nō flectet᷑]. ſ. a rctitudie iuſticie [⁊ ↄtinebit illū ⁊ nō ↄfūdet᷑]. ſ. cū reprob. ſȝ honorabit᷑ cum elect̄ [⁊ exultabit illū apud ꝓxios ſuos]. i. apud ſanctos ſuos q̄ ſunt deo ꝓpiqui [⁊ in noie eťno hereditabit illū dn̄s deus noſter].

Itē alia epl'a de vno martyre. Eccl'. xxxix.

Iuſtꝰ cor ſuū tradet ad vigilādū diluc'lo ad dn̄m q̄ fecit illū, ⁊ i ↄſpectu altiſſimi de-

p̄cabit᷑. apiet oſ ſuū ī orõe ꝓ pctis
ꝛ delict̄ſ ſuis depcabit᷑. Si eñ dñs
magnꝰ voluerit ſpū ītelligētie r̄ple
bit illū: ꝛ ipe tāq̄ ībres mittet elo
q̄a ſapie ſue: ꝛ ī orõe ꝯfitebit᷑ dño:
ꝛ ipe diriget ꝯſiliū eius ad diſcipli
nā. ꝛ ī abſcõdit̄ſ ſuis ꝯſiliabit᷑. ipſe
palā faciet diſciplinā doctrīe ſue:
ꝛ in lege teſti dñi gl'iabit᷑. Colloca
būt mlt̄i ſapiā ʒ eiꝰ: ꝛ vſq̄ ī ſeculuʒ
nō delebit᷑. Nō recedet memoria
eiꝰ ꝛ nomē eius req̄ret᷑ a generati
one in generationē Poſtilla

Juſtꝰ cor ſuū tradet ad vigilā-
dū ꝛc. Añ ītiū illiꝰ lcõis h̄r ī eo. c. Sapiā ʒ oī ʒ an
tiq̄ꝝ exq̄ret ſapiēs: ꝛ narratõeʒ viroꝝ noiatoꝝ cõ
ſeruabit. Tūc ſequit᷑ p̄ns lcõ ſiue epl'a pꝰ pauca
[Juſtꝰ cor ſuū tradet] Ly. volūtarie [ad vigilādū
diluclo]. i. a iuuētute [ad dñʒ q̄ fec̄ illū]. ſ. ad ipʒ
ītētiõeʒ dirigēs deuote ꝛ attēte [ꝛ ī ꝯſpectu altiſ
ſimi depcabit᷑] ꝓ ipetratiõe ſapie [apiet os ſuū ī
orõne ꝓ pctis ꝛ delict̄ſ ſuis]. ſ. emēdādis [depca
bit᷑] vt ſic ad receptõeʒ diuie ſapie diſponat᷑ [Si
eñ dñs magnꝰ voluerit ſpū itelligēte replebit il
lū. ꝛ ipe] ſpū itelligētie repletꝰ [tāq̄ ībres]. i. abū
dant᷑ [mittet eloq̄a ſapie ſue] ad docēdū ignorā-
tes [ꝛ ī orõe ꝯfitebit᷑ dño] totū effectū attribuēs
honori diuio [ꝛ ipe]. ſ. deꝰ [diriget ꝯſiliū eius ad
diſciplinā] ī agēdis [ꝛ ī abſcõdit̄ſ ſuis ꝯſiliabit᷑]
ſcʒ obſcura clarꝰ ſibi reuelādo [ꝛ ipe]. ſ. a deo il
lūinatꝰ [palā faciet diſciplinā doctrīe ſue] ſibi re
uelata alijs ꝓpalādi [ꝛ ī lege teſti dñi gl'iabit᷑].
Hec eñ ē gl'ia ſapiēt̄ſ ī lege dñi meditari [collau
dabūt mlt̄i ſapiaʒ eiꝰ] n̄ diē oēs. q: hoies mūda-
ni ipʒ reputāt ipzudētē eo q̄ n̄ q̄rit ſciam lucrati
uā [ꝛ vſq̄ ī ſeculū nō delebit᷑]. ſ. doctria ſapie eiꝰ
vt pʒ mat. xxiiij. Celū ꝛ t̄ra trāſibūt. v̄ba āt mea
nō trāſibūt [nō recedet meõria eiꝰ]. ſ. ſapient̄ſ [ꝛ
nomē eiꝰ req̄ret᷑ a ḡnatõe ī ḡnatiõeʒ] q: ꝑ doctri
nā ab eo ſcptā remanebit nomē eiꝰ int᷑ hoies q̄
vtūt᷑ ill' ſcpt̄ſ ad ꝓfectū ſuū ꝛ ad ſalutē aiaꝝ ſuaꝝ

Epl'a de plibꝰ martyribus. Sapientie. iij.

Uſtoꝝ aie ī manu dei ſūt: ꝛ
nō tāget illos tormētū mort̄ſ

Uiſe ſunt ocul' iſipientium mori
ꝛ eſtiata ē afflictio exitꝰ illoꝝ ꝛ ab
itinere iuſto abierūt ī extminiū. et
q̄ḋ a nob̄ ē iter extminij: illi āt ſūt
ī pace. Et ſi corā hoībꝰ tormenta
paſſi ſunt: ſpes illoꝝ īmortalitate
plēa ē. ī paucis vexati ī mlt̄ſ bñ di-
ſponēt᷑ q̄m deꝰ tēptauit eos: ꝛ iue
nit eos dignos ſe. tāq̄ aurū in for
nace ꝓbauit illoſ: ꝛ q̄ſi holocauſti
hoſtiā accepit illos. ꝛ ī tpe erit re
ſpectꝰ illoꝝ. fulgebūt iuſti ꝛ tanq̄
ſcītille ī arūdineto diſcurrēt. iudi-
cabūt natiões ꝛ dñabunt᷑ ppl'is: ꝛ
regbit dñs illoꝝ īppetuū. Poſtil.

Juſtorū aie in manu dei ſūt ꝛc.
Añ ītiū illiꝰ lcõis h̄r ſic. Jnuidia diaboli mors ī
troiuit ī orbē t̄raꝝ. imitāt᷑ āt illū q̄ ſūt ex ꝑte eius
Tūc ſeq̄t᷑ p̄ns lcõ ſiue epl'a [Juſtoꝝ aie ī manu
dī ſūt] Ly. ſūt ei aie iuſtoꝝ īmortales ꝛ ſepate a
corpibꝰ ꝑ mortē. ꝛ ſūt ī māu diuie mie ꝑ ſecurita
tē gl'ie ꝯſeq̄nde. nā a tpe paſſiõis xp̄i poſtq̄ ap-
ta ē ianua gl'ie: ſi n̄ h̄nt aliq̄d ad purgādū ſtatiʒ
euolāt ad gl'iaʒ. ſi āt h̄nt aliq̄d ad purgādū deti-
nēt᷑ ī manu diuie iuſticie ī pēa purgatorij ad tpꝰ
ſūt tñ ſecure ſua btītudie ꝯſeq̄nda. ḡ dr̄ h̄ [iuſtoꝝ
aie ī māu dei ſūt: ꝛ n̄ tāget illos tormētū mort̄ſ] ſcʒ
tormētū gehēne [viſe ſūt ocul' iſipiētū mori] tota
lit᷑ ī aia ꝛ corpe [ꝛ eſtiata ē afflictio exitꝰ illoꝝ. Et
ab itiner᷑ iuſto abiert̄ ī extminiū] q̄ḋ h̄ mūdo repu
tata ē mera afflictio ab ill' q̄ aliā vitā hois n̄ cre
dūt pꝰ hāc vitā [ꝛ q̄ḋ a nob̄ it̄ ē extminij] ſʒ erro
rē illoꝝ q̄ dicūt hoies recedētes a nob̄ ꝑ morteʒ
totalr̄ extminiari [illi āt]. ſ. iuſti [ſūt ī pace. Et ſi co
rā hoībꝰ tormēta paſſi ſūt: ſpes illoꝝ īmortalitate
plēa ē] q: n̄ p̄t amitti. īmortalitas v̄o ade nō fuit
plēa. q: amitti poterat ꝛ fuit amiſſa [ī pauc̄ vexa
ti]. i. tribulati [ī mlt̄ſ bñ diſponētur] ꝑ gl'iaʒ aie ꝛ
corpis [q̄m deꝰ tēptauit eos]. ſ. vt v̄tꝰ pacie eoꝝ
nota fieret alijs ad exēplū imitatõis [ꝛ iuēit eos
dignos ſe. tāq̄ auꝝ ī fornace ꝓbauit illos]. ſ. q̄ nō
deteriorat᷑: ſ; meliorat᷑ [ꝛ in tpe retributionis erit
reſpectus illoꝝ] nō ſolum q̄tum ad aiam: ſed eti
am q̄tum ad corpus: q̄ḋ reſurget glorioſuʒ [ful

gebūt] iuſti ꝑ dotē claritatꝭ[⁊ tāq̄ ſcintille ī arū-
dineto diſcurrēt] ꝑ dotē agilitatꝭ[iudicabūt nati
ones] nā ꝑfecti iudicabūt cū xpo in iudicio fina
li[⁊ dn̄abūtur ppl'is, ⁊ regnabit dn̄s illorum in
perpetuum].

Itē alia ep̄la de martyribus. Sap. v.

Uſti aūt imperpetuum
viuēt: ⁊ apud dn̄m ē mer
ces eoꝝ: ⁊ cogitatio illo
rū apud altiſſimū. Jō accipient re
gnū decoris: ⁊ dyadema ſpeciei d
manu dn̄i: qm̄ dextra ſua teget eos
⁊ brachio ſancto ſuo defendet il-
los. Et accipiet armaturā zel⁹ illi
us: ⁊ armabit creaturā ad vltionē
inimicoꝝ. Induet ꝓ thorace iuſti
ciā: ⁊ accipiet ꝓ galea iudiciū cer-
tū. Sumet ſcutum inexpugnabile
eq̄tatē: ibūt directe emiſſiōes ful-
gurū: ⁊ ad certū locum deducet il-
los dn̄s de⁹ noſter. Poſtilla

Juſti aūt impꝑpetuū viuēt ⁊c.
Ante initiū illi⁹ lectiōis hr̄ in eodē cap. q̄ dānati
in inferno q̄tidie clamāt. Quid nob ꝓfuit ſuper-
bia: aut diuitiarū iactātia q̄d cōtulit nob. trāſiert
om̄ia illa tanq̄ vmbra. Tunc ſeq̄tur p̄ns lectio
que hodie ꝑ ep̄la in miſſa legit. in q̄ demōſtrat
que ſit merces martyrū: q̄liter a dn̄o ꝓtecti. qua-
liter a dn̄o armati ad pugnā cōtra inimicos fidei
ꝓceſſerūt: ⁊ ſic ad eternā btitudinē ꝑuenerūt. er-
go hic d̄r:[Juſti aūt ip̄petuū viuēt] ſcꝫ vita glo-
rie[⁊ apud dn̄z eſt merces eoꝝ] ſcꝫ a quo ſperāt
p̄miari: nō a mūdo[⁊ cogitatio illoꝝ apd̄ altiſſi
mū] ad cui⁹ honorē ordināt facta ſua[iō accipi-
ent regnū decoris: ⁊ dyadema ſpeciei de manu do
mini] ſcꝫ celeſtē gl'iaꝫ: vbi nihil eſt turpe[qm̄ de
xtera ſua teget eos] reponēdo eos in btitudine q̄
ꝑ dexterā intelligit[⁊ brachio ſctō ſuo defendet
illos] In hoc deſignat ſecuritas btitudis que a
nullo pōt auferri. Poſt hoc deſcribit miſeriaꝫ in
iquoꝝ: dicēs[Et accipiet armaturā zel⁹ illi⁹] Nā
ex zelo iuſticie ꝓcedit ad turbationem maloꝝ [⁊
armabit creaturā ad vltionē inimicoꝝ] Ly. nam
om̄ib⁹ creaturis vtet ad afflictiōem reprobo ruꝫ.

Sicut ecōuerſo oēs creature cedēt ad gl'iaꝫ ele-
ctoꝝ[iduet ꝓ thorace iuſticiā] a q̄ nō poterit de-
flecti cū ip̄e ſit regula iuſticie[⁊ accipiet ꝓ ga-
lea iudiciū certū] nā iudicādo nō poteſt deficere
[Sumet ſcutū inexpugnabile eq̄tatē] q̄ ita erit
euidēs q̄ null⁹ eā poterit ipugnare[⁊ ibūt dire-
cte emiſſiōes fulgurū] ad afflictiōem maloꝝ[⁊
ad certū locū deducet illos dn̄s de⁹ noſter] Naꝫ
ſm̄ q̄ dn̄s preordinauit de ip̄is: ita ⁊ ip̄i p̄dicati
onis ⁊ paſſiōis certa loca adierūt.

Itē alia ep̄la de plurib⁹ martyrib⁹. Sap. x.

Eddet deus oēm merce
dē laborū ſuoꝝ ⁊ eduxit
illos in via mirabili: ⁊ fu
it illis in velamēto diei ⁊ luce ſtel
larū nocte. Tranſtulit illos ꝑ ma
re rubꝛū: ⁊ tranſuexit illos ꝑ aquā
nimiā. inimicos aūt illoꝝ dimerſit
in mare ⁊ ab altitudine inferoruꝫ
eduxit illos. Ideo iuſti tulert ſpo
lia impioꝝ ⁊ decantauerūt domie
ſanctū nomē tuū ⁊ victricē manuꝫ
tuā laudauerunt pariter domine
deus noſter. Poſtilla

Reddet de⁹ omnē mercedē la-
boꝝ ⁊c. Ante initiū illi⁹ lectiōis habet in eodeꝫ
cap. Sapia eterna venditū iuſtū. ſcꝫ ioſeph quē
fratres ſui vēdiderūt nō dereliq̄t ſ a pctōrib⁹ li-
berauit eū: deſcēditq̄ꝫ cū illo in foueā ⁊ in vincu
lis nō dereliq̄t illū: ⁊ mēdaces oñdit q̄ maculaue
runt eū. ⁊ dedit illi claritatē eternā. Tunc ſeq̄tur
p̄ns lectio ſiue ep̄la[Reddet de⁹] ſcꝫ iuſt⁹ [om
nē mercedē laboꝝ ſuoꝝ] Ly. nam de mādato dn̄i
filij iſrael recedētes ſpoliauerūt egyptū. ſcꝫ mu-
tuo a vicinis vaſa aurea ⁊ argētea accōmodan-
do. ⁊ hoc in recōpēſatiōe laboꝝ q̄b⁹ iniuſte agg̃-
uerant eos egyptij. vt habet Exo. xij. Et deduxit
illos in via mirabili. ⁊ fuit ill' in velamēto diei: ⁊
in luce ſtellarū nocte] Nam colūba nubis ꝑ diē
ignis ꝑ noctē[trāſtulit illos ꝑ mare rubꝛū: ⁊ trāſ
uexit illos ꝑ aquā nimiā. Inimicos illoꝝ dimer-
ſit in mare: ⁊ ab altitudine inferoruꝫ]. i. de fundo
maris[eduxit illos. Jō iuſti tulerūt ſpolia ipio-
rū] viderūt em̄ egyptios mortuos ſup litt⁹ maris.
Exo. xiiij. Et ſpoliauerūt eos armis precioſis: ⁊

ſm hebꝛeos iſta pꝛeda fuit maioꝛ q̃ iſta q̃ pꝛius
ſpoliauerãt egyptũ vaſis aureis ⁊ argenteis [et
decãtauerũt dñe ſctm̃ nomẽ tuũ] dicentes illd cã
ticũ. Cãtem⁹ dño gl̃ioſe eni magnificat⁹ ẽ equũ
et aſcẽſoꝛẽ deiecit ĩ mare [et victricẽ manũ tuã].
id eſt potẽtiã tuã egyptios ſubmergentẽ [lauda
uerũt pariter dñe de⁹ noſter]

Jtẽ alia ep̃l̃a de pl̃ib⁹ martirib⁹. ꝓuer. xv.

Jngua ſapiẽtuз oꝛnat ſciẽ
tiã: os fatuoꝝ ebulit ſtulti
ciã. Jn oĩ loco oculi dñi cõ
tẽplant̃ bonos ⁊ malos ligua pla
cabil̃ lignũ vite: q̃ aũt imoderata ẽ
cõteret ſpm̃. Dom⁹ iuſti pl̃ima foꝛ
titudo: ⁊ ĩ fructib⁹ ipij ꝯturbatio.
Labia ſapiẽtũ diſſemiabũt ſciam:
coꝛ ſtultoꝛũ diſſimile erit: victime
impioꝝ abhoiabiles dño: vota iu
ſtoꝝ placabilia. Qui ſeq̃t̃ iuſticiã
diliget̃ a dño. Poſtilla.

Lingua ſapiẽtũ oꝛnat ſciaз ⁊c.
Ante initiũ illi⁹ lec̃. h̃r in eodẽ capi. Rñſio moll̃
frãgit irã: ſmo dur⁹ ſuſcitat furoꝛẽ. Tũc ſtatim ſe
quit̃ pñs lectio [Lingua ſapiẽtuз oꝛnat ſciam].
q: debito tp̃e ⁊ loco ⁊ gratioſe ꝓponit eam. [os
fatuoꝛũ ebulit ſtulticiã] q: impetuoſe ꝓfert eã.
[in oĩ loco oculi dñi ꝯtẽplant̃ bonos ⁊ malos li
gua placabilis]. i. ſuauis eloq̊ erga ꝓximum ⁊
orationi intẽta: erga deũ ad ipз placandũ [lignũ
vite] q: ſicut ꝑ lignũ vite cõtinuabit̃ vita coꝛpal̃:
ita ꝑ talẽ liguã vita ſp̃ũalis [Que aũt immode-
rata eſt]. ſ. ad loquendũ [cõteret ſpm̃] q: in mul-
tiloquio non deerit pctm̃ [Dom⁹ iuſti pl̃ima foꝛ
titudo] quia dñs ꝓtegit eã [et ĩ fructib⁹]. i. ĩ ope-
rib⁹ [impij ꝯturbatio] q: mal⁹ nõ põt h̃re paceз
ad ꝓximũ: nec etiam ad ſeipm̃ [Labia ſapientũ
diſſeminabũt ſciam]. ſ. ppl̃i in docendo [coꝛ ſtul-
toꝛũ diſſimile erit]. ſ. coꝛdi ſapientis ⁊ etiã ſibijpi:
q: diuerſis ⁊ varijs cogitationib⁹ agitatis [victi
me ipioꝛũ abhoiabiles dño] ſicut oblatio cayn:
quia fuit de alieno vel mala volũtate [vota iuſto
ruз placabilia] ſicut patet de abel: q: ad abel re-
ſpexit dñs ⁊ ad mũera ei⁹ [q̊ ſeq̃t̃ iuſticiã] ſm eã
opando [diliget̃ a dño] qui ẽ regl̃a iuſticie.

Jtẽ alia ep̃l̃a de pl̃ibus martiri. pꝛouer. x.

Expectatio iuſtoꝝ leticia:
ſpes aũt ipioꝝ ꝑibit: foꝛ-
titudo ſimplicis via dñi:
⁊ pauoꝛ his q̃ opant̃ malũ Juſt⁹
inet̃nũ nõ cõmouebit̃: impij autez
nõ h̃itabũt ſup terram. Os iuſti
parturiet ſapientiã ligua pꝛauoꝛũ
peribit. labia iuſti cõſiderãt placi-
ta: et os ipioꝛũ ꝑuerſa. Siplicitas
iuſtoꝛũ diriget eos: et ſupplãtatio
ꝑuerſoꝝ vaſtabit illos. Juſticia re
ctoꝛũ liberabit eos: ⁊ ĩ iſidijs ſuis
capient̃ iuſti. Juſt⁹ de anguſtia li
berat⁹ eſt vt traderet̃ ipi⁹ pꝛo eo ſi
mulatoꝛ oꝛe decipit amicuз ſuũ: iu
ſti aũt liberabunt̃ ſciẽtia. Jn bõis
iuſtoꝛũ exaltabit̃ ciuitas: ⁊ ĩ ꝑditio
ne ipioꝝ erit laudatio. Poſtilla.

Expectatio iuſtoꝛũ leticia ſpes
autem ⁊c. Añ initiũ illi⁹ lecti. h̃etur in eodẽ cap.
ſic. Timoꝛ dñi apponet dies ⁊ anni ipioꝝ bꝛeuia
bunt̃. Tũc ſtati ſequit̃ pñs ep̃l̃a [Expectatio iu-
ſtoꝛũ leticia]. i. btitudo eterna que hз annexã le-
ticiaз [ſpes aũt impioꝝ peribit]. i. p̃ſumptio coꝝ
ꝑibit. Quia p̃ſumũt h̃re btitudineз ſine meritis
dicentes. De⁹ non fecit nos ad damnandũ: ſ ad
ſaluandũ [foꝛtitudo ſimplicis via dñi]. i. eius iu-
ſticia ſimplices ⁊ rectos p̃miando [et pauoꝛ his
qui operant̃ malũ] ſcз impios puniendo [Juſt⁹
ineternũ nõ cõmouebit̃]. ſ. a ſtabilitate virtutis.
[Jmpij aũt nõ h̃itabũt ſup terrã]. ſ. viuentiũ [os
iuſti ꝑturiet ſapiaim] ſcз alios docendo [lingua
pꝛauoꝛũ ꝑibit] Vñ diues epulo ĩ inferno exiſtẽs
mag̃ ꝓcruciabat̃ in lingua q̃ in alijs membꝛis:
vt patet luce. xvi. [Labia iuſti cõſiderãt placita]
ſcз deo ⁊ hoib⁹ [et os ipioꝝ ꝑuerſa] id eſt blaſ-
phemias ꝯtra deũ ⁊ iniurias ꝯtra ꝓximũ [Sim
plicitas iuſtoꝛũ]. ſ. qua ꝓcedũt ĩ factis ſuis ſine
plica doloſitatis [diriget eos] ad beatitudinem.
[et ſupplantatio peruerſoꝛũ] qua decipiunt ſim-
plices [vaſtabit illos] in pena inferni ⁊ etiã ali-
quando ꝓpter h̊ deſtruũtur in vita p̃ſenti [iuſti-
cia rectoꝛũ liberabit eos] ſcз a moꝛte gehenne

r

[et in inſidijs ſuis capient̄ iniqui] Sicut iniqui iudices iſidiātes ſuſanne fuerūt adiudicati mor-ti [Juſt⁹ de anguſtia liberat⁹ ē vt traderetur im-pi⁹ p eo] qd̓ ptz de Dauid iuſto q̇ fuit i regno re-ſtitut⁹: ꝛ ipi⁹ abſalon cū trib⁹ lāceis trāſfoſſus vt ptz. ij. Reg. xviij. [Simulator].i. ypocrita q̇ ſimu-lat ſctitatē [ore decipit amicū ſuū].i. illū a q̇ ſpe-rat pmoueri cui adulat̄ [iuſti aūt liberabunt̄].ſ. ab iſta deceptiōe [ſcia ſcʒ q̄ diſcernit̄] inter ſcti-tatē verā ꝛ fictā [in bonis iuſtorū exaltabitur ci-uitas].ſ. a deo. Sicut ezechias oratiōibus ꝛ la-chrymis ſuis ſaluauit ciuitatē hieruſalē a ſenna-cherib. vt ptz. iiij. Reg. xix. Silr̄ ſctūs baſili⁹ ino-uo teſtamēto orōe ſua ciuitatē a iuliano apoſtata

Itē epl̄a de plib⁹ martiribus. Hebreorū. xi.

Sancti per fidem vicerūt regna operati ſunt iuſti-ciam: adepti ſunt repro-miſſiones. Opturauerunt ora leo-nū extinxerunt impetū ignis: effu-gauerunt aciem gladij: conualue-runt de infirmitate: fortes facti ſunt in bello. Caſtra verterūt ex-teriorum: acceperunt mulieres de reſurrectione mortuos ſuos. Alij autē diſtenti ſunt non ſuſcipiētes redēptionē: vt meliorē inuenirēt reſurrectionē. Alij vero ludibria ꝛ verbera experti: inſuper ꝛ vincula ꝛ carceres. lapidati ſunt. ſecti ſūt: temptati ſunt: in occiſione gladij mortui ſunt. Circuierunt in melo-tis: in pellibus caprinis. Egētes: anguſtiati: afflicti. qbus dignus non erat mundus. In ſolitudini-bus errātes: ꝛ i mōtib⁹ ꝛ ſpelūcis ꝛ in cauernis terre. Et hi oēs teſti-monio fidei pbati inuenti ſunt: in xp̄o ihesu dn̄o noſtro. Poſtilla.

Sancti per fidem vicerunt re-gna: opati ꝛc. In hac epl̄a cōmemorat apl̄s pa-tientiā ꝛ paſſiōes ꝛ victorias ꝛ fidem ſctōꝝ mar-tirū: cui⁹ virtute patiētes fuerūt: ꝛ victores exti-terūt dicēs [Sancti p fidē vicerunt regna] ſicut patet in martyrib⁹: qui vicerūt reges ꝛ preſides. [opati ſunt iuſticiā: ꝛ adepti ſunt repmiſſiōes] ſ. gr̄e in via: ꝛ gl̄ie i patria [Opturauerūt ora leonū] ſicut legit̄ de Daniele miſſo i lacū leonū. ꝛ de plibus martyrib⁹ ꝛ virginib⁹ legitur in le-gendis ſanctorū: ꝙ fuerūt piecti ante leones ꝛ vrſos: ꝛ tamē manſerūt illeſi [Extinxerunt impe-tum ignis] ſicut tres pueri miſſi a Nabuchodo-noſor in fornacē ignis: quibus ignis nō nocuit: nec eos in aliquo cōtriſtauit. Silr̄ etiam legitur de plibus ſanctis martyrib⁹ ꝛ virginib⁹ in nouo teſtamēto [effugauerunt aciē gladij]. id eſt exer-citū accinctū gladijs. vt Dauid ꝛ multi alij reges ꝛ principes diuino adiutorio vicerūt exercit⁹ ma-gnos ꝛ fortes: in veteri ꝛ etiā in nouo teſtamēto [Conualuerūt de infirmitate] p orationē ꝛ pa-tientiā: vt Ezechias Job ꝛ Thobias ꝛc. Silr̄ le-gitur de ſctis noui teſtamēti: ꝙ mlti infirmi ſunt curati p orationes ſctōrum ꝛ p penitentiā. [for-tes facti ſunt in bello] ſicut Joſue ꝛ Judas ma-chabeus cū filijs ſuis: qui fortiter bellando obti-nuerūt terras ꝛ ciuitates. [Caſtra verterūt exte-rorū].i. inimicorū: quos verterūt in fugā. [acce-perūt mulieres] .i. matres [de reſurrectiōe mor-tuos ſuos].i. pueros ſuos reſuſcitatos. ſicut per Helyām ꝛ Helyzeū in veteri teſtamento. Et etiā multi defuncti in nouo teſtamēto reſuſcitati ſunt per xp̄m ꝛ apl̄os ꝛ per alios ſanctos. ſicut ptz in legendis ſctōꝝ [Alij aūt diſtēti ſunt].ſ. in eculeo et alijs tormēt̄ pter fidē vnius veri dei [nō ſu-ſcipientes redēptionē]. id eſt non accipientes li-berationē. ſicut ſctūs Andreas: qui de cruce de-poni noluit. ꝛ ſic de alijs. [vt meliorē inuenirent reſurrectionē]. vt quāto grauiora ſuſtinerēt pro xp̄o: tanto gl̄ioſius coronarētur. [Alij vero ludi-bria ꝛ verbera expti: inſup ꝛ vincula ꝛ carceres lapidati ſunt] vt Hieremias ꝛ zacharias filius Joiade [ſecti ſunt] ſicut Iſaias ſerra lignea ex iuſſu regis manaſſe. [temptati ſunt]. ſcilicet p-miſſionibus perſecutorū ꝛ blandimentis nume-rum: vt ad ydolatriam inclinarētur. [in occiſiōe gladij mortui ſunt] quia multi in veteri teſtamē-to nolentes conſentire in ydolatriam: gladio p-cuſſi ſunt. Et omia iam enumerata etiam in no-uo teſtamento ſanctis martyribus ꝛ etiam virgi-nibus contigerunt propter fidē domini nr̄i ihesu xp̄i. Poſt hoc deſcēdit ad heremitas ꝛ ſanctos:

qui non effuderunt ſanguinē ſuū ꝓpter fidē ca‑
tholicā dicens.[Circūierunt] per deſerta ⁊ mul
ta mūdi loca[in melotis]Ubi notandū ꝙ melo
ta eſt aial cuiꝰ pellis eſt hiſpida:ſicut pellis heri
cij[et in pellibus caprinis].Nā illis pellibus te
gebant̄ ſancti.id eſt hoies ſilueſtres viuētes in
deſertis locis.ſicut Helyas ⁊ ſctūs Johānes ba
ptiſta.⁊ ſic de alijs[Egentes].ſ.neceſſarijs.[an
guſtiati].ſ.anxietatibus[afflicti] laboribus⁊ ꝑſ
ſuris[quibꝰ]id eſt quorū conuerſatione ⁊ habi‑
tatione.[dignus nō erat mundus]id eſt amato
res mūdi non erant digni tantoruʒ virorū i pre‑
ſentia [in ſolitudinibꝰ errātes:⁊ i mōtibus ⁊ ſpe
luncis ⁊ in cauernis terre]Spelunce nature fa‑
cte ſunt.Cauerne arte vel caſu facte ſunt.Talia
eñ loca inhabitāt antiqui patres vt eſſent in lo
co apto diuine cōtēplationi.[Et hi oēs].ſ.ꝑdicti
ſancti[teſtimonio fidei].i.in fide eorū atteſtan‑
tes[probati].i.probabiles[inuenti ſunt: in xp̄o
ihu domino noſtro].

Sequitur nunc ep̄la de vno confeſſore ⁊ pon
tifice,Eccl',xl iiij.

Cce ſacerdos magnus. q̄ i diebꝰ ſuis placuit d̄o ⁊ inuētꝰ ē iuſtꝰ.⁊ in tēp̄e iracūdie factꝰ ē recōciliatio. Non eſt īuentꝰ ſil'is illi:qui cōſeruaret legē excelſi. Ideo iureiurādo fecit illū dn̄s creſcere i plebē ſuā. Bn̄dictionē oim gentiū dedit illi:⁊ teſtamētū ſuū cōfirmauit ſup̄ caput eiꝰ. Cognouit eū in bn̄dictionibꝰ ſuis cōſuauit illi miam ſuā.:⁊ inuenit gr̄am coraʒ ocul' dn̄i. Magnificauit eū in cōſpectu regum:⁊ dedit illi coronaʒ glorie. Statuit illi teſtamentum eternum:⁊ dedit illi ſacerdotium magnum: et beatificauit illum in gloria. Fungi ſacerdotio ⁊ habere laudem in nomine ipſius. Et offerre illi incenſum dignum in odorem ſuauitatis.

Poſtilla.

Ecce ſacerdos magnꝰ qui i ⁊c.

Ante initium illius lectiōis habetur ſic. Enoch
placuit deo ⁊ trāſlatus eſt in paradiſum viuus.
Ubi ſciendum ꝙ hic ſub nomie enoch deſigna
tur laus iſtius magni ſacerdotis ⁊ epiſcopi: cu‑
ius feſtum hodie in eccleſia peragit̄:cuʒ d̄r.[Ec
ce ſacerdos magnus qui in diebus ſuis placuit
deo ⁊ inuentꝰ eſt iuſtꝰ:⁊ in tempore iracūdie fa‑
ctus eſt reconciliatio].id eſt cauſa reconciliatio
nis diuine.[et non eſt inuentꝰ ſimilis illi].in glo
ria. ſcilicet in opere virtuoſo.qui conſeruaret le‑
gem excelſi]. ſcilicet legem naturalē menti hu‑
mane impreſſam.[Ideo iureiurando fecit illum
dn̄s creſcere in plebem ſuā].Ly.Hoc proprie di
ctum eſt de abraham.vt habetur Gen̄.xxij. Per
memetipſum iuraui dicit dominus . quia feciſti
hanc rem:et nō peperciſti vnigenito filio tuo ꝓ‑
pter me benedicā tibi:⁊ multiplicabo ſemen tu‑
um ſicut ſtellas celi:⁊ ſicut harenaʒ que eſt in lit
tore maris ⁊c. Sed hic attribuitur illi ſancto cō
feſſori cuiꝰ feſtum hodie pagimus[benedictio‑
nem oim gentium dedit illi].id eſt dn̄s gratioſuʒ
euʒ fecit in cōſpectu oim gentium inter quas ha
bitauit[⁊ teſtamentū ſuū].i.pactum [confirma
uit ſuper caput eius,Cognouit eū in benedictio
nibus ſuis].id eſt approbauit tanꝙ dignū ſuis
benedictionibꝰ. [conſeruauit illi miſericordiam
ſuam ⁊ inuenit gr̄am coram oculis domini.ma‑
gnificauit eū in conſpectu regū:et dedit illi coro
nam glorie.Statuit illi teſtamentū ſempiternū:
et dedit illi ſacerdotium magnū]:i.principeʒ ſa‑
cerdotum[⁊ beatificauit illū in gloria. fungi ſa‑
cerdotio ⁊ habere laudē in nomine ipſius. ⁊ of‑
ferre illi incenſum dignū in odoreʒ ſuauitatis].

Item alia epiſtola de vno confeſſore, Eccle‑
ſiaſt.xlv,

Ilectus deo ⁊ hominibꝰ: cuius memoria in benedictione eſt. Similem illum fecit in gloriam ſanctorum. ⁊ magnificauit eum in timore inimicorum: ⁊ in verbis ſuis monſtra placauit. Glorificauit illū i cōſpectu regū: ⁊ iuſſit illi corā pp̄lo ſuo ⁊ oſtēdit illi gl'iam ſuam i fide ⁊ le

nitate ipſius ſctm̄ fecit illū. ꝛ ele-
git eū ex oi carne. Audiuit em̄ euȝ
ꝛ vocē ipſius. ꝛ induxit illū i nube
ꝛ dedit illi coꝛ ad ꝑcepta. ꝛ legē vi
te ꝛ diſcipline. Poſtilla

Dilectus deo ꝛ hominibus ꝛc.
In verbis hui⁹ lectionis quo ad lr̄am cōmenda
tus eſt moyſes. q2 a pueritia ſic fuit gratioſus vt
eſſet diligibilis oībus. propt̄ qꝺ filia reḡ in pue-
ritia ipſi⁹ eū in filium adoptauit. vt hr̄ Exo. ij.
Et hic ſub noīe ipſius moyſi deſignat̄ a us iſti⁹
ſancti confeſſoꝛis: cui⁹ feſtū hodie in eccl̄ia ꝑagi
tur cū dr̄ [Dilect⁹ deo ꝛ hoībus: cui⁹ memoꝛia in
bn̄dictione ē]. Ex. i. in oī bono [Similem illū fecit
in gl̄ia ſctōꝝ] ſcȝ videndo diuinā eſſentiā. ſicut
dicit Aug. ad Paulinū de vidēdo deū [ꝛ magni
ficauit eū in timoꝛe inimicoꝝ]. i. egyptioꝝ: inter
quos fuit magn⁹ valde [ꝛ i v̄bis ſuis mōſtra pla
cauit] q2 plage egypti monſtruoſe ceſſauer̄t ad
ei⁹ oꝛationē [glificauit illū i cōſpectu regū]. ſcȝ
pharaonis reḡ egypti: ꝛ ſeon: ꝛ og. vt hr̄ Nūeri
xx. [ꝛ iuſſit illi corā ppl̄o ſuo]. ſ. i mōte ſynay vbi
ppl̄s loquētez audiuit. vt hētur Exo. xx. [ꝛ oñdit
illi gl̄iam ſuā]. ſ. in viſiōe ꝑ eēntiā. [in fide]. i. in
fidelitate. fuit em̄ valde fidelis. [ꝛ lenitate ipi⁹].
vn̄ dr̄ Nūeri. xij. Erat em̄ moyſes vir mitiſſim⁹
ſuꝑ oēs hoīes q̄ moꝛabant̄ in terra [ſctm̄ fecit il
lū]. i. mūdū ꝛ firmū [ꝛ elegit eū ex omi carne]. ſ.
ad educēdū filios iſrael de egypto: ꝛ vt eſſet legi
ſlatoꝛ veter̄ teſtamēti [Audiuit eni eū ꝛ vocem
ipi⁹]. ſ. depꝛecātez ꝓ relaxatiōe pcti iſrl̄ in fabri-
catione vituli. vt ptȝ. Exo. xxxij. [ꝛ induxit illū in
nube: ꝛ dedit illi coꝛ ad ꝑcepta]. ſ. dei oꝑa adim-
plenda ꝛ aliȷ̄s dicēda [ꝛ legez vite ꝛ diſcipline].
Itē alia epl̄a de vno confeſſoꝛe. Sap. x.

Uſtū deduxit dn̄s ꝑ vias
rectas: ꝛ oñdit illi regnū
dei: ꝛ dedit illi ſciam ſctō
rū: honeſtauit illū i laboꝛib⁹: ꝛ cō-
pleuit laboꝛes illi⁹. In fraude cir
cūuenietiū illi affuit: ꝛ honeſtū fe
cit illū: Et cuſtodiuit eū ab inimi
cis ꝛ a ſeductoꝛib⁹ tutauit eū. Et
certamē foꝛte dedit illi vt vinceret:
et ſciret qm̄ oīȝ potētioꝛ eſt ſapiā:
Hec vēditū iuſtū nō dereliq̄t: ſed
a pctōꝛib⁹ libauit eū. Deſcēditq̄ȝ
cū eo i foueā: ꝛ i vīcul̄ nō dereliq̄t
eū donec afferret illi ſceptrū regni
ꝛ potētiā aduerſus eos q̄ eū depꝛi
mebāt. Et mēdaces oſtēdit q̄ ma
culauerunt illum. ꝛ dedit illi clari
tatē eternā: dn̄s de⁹ nr̄. Poſtilla.

Juſtuȝ deduxit dn̄s ꝑ vias ꝛc.
In verbis hui⁹ lectionis cōmendat⁹ eſt Jacob
pater filioꝝ iſrl̄ q̄ iuſt⁹ fuit: ꝛ in meſopotamiā
iuit fugiēs irā fr̄is ſui Eſau. vt hr̄ Gen̄. xxvij. Et
hic ſub noīe Jacob deſignat̄ laus iſti⁹ ſcti cōfeſ
ſoꝛis: cui⁹ feſtū hodie celebrat̄ cū dr̄. [Juſtū de-
duxit dn̄s ꝑ vias rectas ꝛ oñdit illi regnuȝ dei].
ſcȝ qn̄ vidit ſcalā cui⁹ ſummitas tāgebat celuȝ ꝛ
dn̄ȝ inixū ſcale. vt ptȝ Gen̄. xxviij. tunc em̄ habuit
reuelationē de ſuꝑna hierl̄m. Idcirco euigilans
dixit. Nō eſt h̄ aliud niſi dom⁹ dei ꝛ poꝛta celi [ꝛ
dedit illi ſciam ſctōꝝ]. i. noticiā de ſctis angelis
quos vidit aſcendētes ꝑ illā ſcalā [honeſtauit il
lū i laboꝛib⁹]. i. reddidit eū diuitē ꝛ iclitū ꝓ labo
rib⁹ ſuis i cuſtodiēdis ouib⁹ laban auunculi ſui.
vt ptȝ Gen̄. xxx. Ditat⁹ eſt hō ille vltra modū ꝛc.
[ꝛ cōpleuit laboꝛes illi⁹] qn̄ deo ꝓtegēte receſ-
ſit de meſopotamia cū vxoꝛib⁹ ꝛ liber̄ ꝛ diuitiȷ̄s
ſuis [in fraude circūuenietiū]. i. laban ꝛ filioꝝ
ſuoꝝ: q̄ nitebāt̄ eū deciꝑe mutādo frequēter mer-
cedē ſuā. vt ptȝ Gen̄. xxxi. [illi affuit] multiplicā-
do greges q̄ ſm̄ pactū debebāt cedere i merce-
dē Jacob [ꝛ honeſtū fecit illū] ditādo eū tpalib⁹
ꝛ ſpūalib⁹ diuitiȷ̄s. [Et cuſtodiuit eū ab inimicis
ꝛ a ſeductoꝛib⁹ tutauit euȝ]. i. a laban ꝛ ei⁹ filiȷ̄s
inſeq̄ntib⁹ Jacob recedente ad ſpoliandū eū. vt
hr̄ Gen. xxxi. [ꝛ certamē foꝛte dedit illi]. ſ. cū an-
gelo luctāti. vt hr̄ Gen̄. xxxij. [vt vinceret: ꝛ ſciret
qm̄ oīm potentioꝛ eſt ſapiā]. ſ. Eſau fratrē ſuū ꝑ
pꝛiū ſibi aduerſātē. ad hoc eni fuit illa luctatio vt
Jacob aſſecuraret̄ de victoꝛia cōtra eſau quē ni
mis timebat. Idcirco dixit ſibi angel⁹. ſi ꝯtra deū
foꝛtis fuiſti: quanto maḡ contra hoīes ꝑualebis.
Poſt h̄ ponit̄ aliud exēplū de Joſeph: quē vendi
derūt frēs ſui iſmahelitis. [Hec venditū iuſtū].
ſcȝ Joſeph [nō dereliq̄t: ſed a pctōꝛib⁹ liberauit
eū]. i. a fr̄ib⁹ ſuis eū occidere volētib⁹. [deſcen-
ditq̄ȝ cū eo in foueā]. i. in carcerem reḡ egypti. vt

pz Geñ.xxxix.vñ dr ibidē.fuit aūt dñs cū ioseph deditq; ei gratiā in ꝯspectu pncipis carceris[ꝛ in vicul' nō dereliqt eū donec afferret illi sceptrū regni].i.dñatiōem in regno egypti p⁹ regē imediate.vt pz Geñ.xli.[ꝛ potentiā aduersus eos q̄ eū dpmebāt]scz putifar ꝛ vxorē ei⁹ qb⁹ superioꝛ fact⁹ fuit[ꝛ mēdaces ondit q̄ maculauerūt illū] scz iponēdo sibi iniuste adulteriū .nā malicia muliens fuit detecta[ꝛ dedit illi claritatē eternam] scz bone fame q̄ manet adhuc:ꝛ manebit vsq; i finem[domin⁹ deus noster]

Itē alia epistola de vno confessoꝛe. Sap.vij.

Optaui ꝛ datus est mihi sensus:ꝛ iuocaui ꝛ venit in me spūs sapie. Et pꝛeposui illā regnis ꝛ sedib⁹:ꝛ diuitias nihil eē dixi in cōpatiōe illius: Nec cōpaui illi lapidē pꝛeciosum qm̄ om̄e aurū in cōpatiōe illi⁹ arena est exigua:ꝛ tanq̄ lutū estimabit argētū in ꝯspectu illi⁹. Super salutē ꝛ speciē dilexi illā:ꝛ ꝑposui ꝑ luce habere illā.qm̄ inextinguibile est lumē illi⁹. Venerūt autez mihi om̄ia bona parit cū illa:ꝛ innumerabilis honestas p man⁹ illi⁹. Et letat⁹ suz i oib⁹: qm̄ antecedebat me ista sapia: ꝛ ignoꝛabā qm̄ hoꝛū omniū mat est. Quā sine fictione didici ꝛ sine iuidia cōico:ꝛ honestatē illi⁹ nō abscondo. Infinit⁹ eni thesaur⁹ est homib⁹ quo q̄ vsi sunt:participes facti sūt amicicie dei. Postilla

Optaui ꝛ dat⁹ est mihi sensus ꝛc. Ante initiū illi⁹ lectiōis dicit rex Salomō sic Nemo ex regib⁹ aliud habuit natiuitat̄ initium. vn⁹ ergo introit⁹ ē oib⁹ ad vitā:ꝛ silis exit⁹. Tūc seqtur pñs lectio. Salomō desiderauit a deo sibi dari sapiaz dicēs[Optaui]scz sapie donum[ꝛ dat⁹ ē mihi sensus].i.donū sapie ꝛ intellect⁹[ꝛ

inuocaui ꝛ venit in me spūs sapie].i. spūssctūs q̄ dat sapiam[ꝛ ꝑposui illā regnis ꝛ sedib⁹.ꝛ diuitias nihil eē dixi in cōpatiōe illi⁹. Nec cōpaui illi lapidē pꝛeciosum: qm̄ om̄e aurū in cōpatōne illi⁹ arena est exigua .ꝛ tanq̄ lutū estimabit argētū in ꝯspectu illi⁹] Et rō est:q: diuitie tpales cōmunes sunt bonis ꝛ malis:ꝛ frequēter ꝯsequet cōceduntur malis pl⁹ q̄ bonis.vt pz ad sensum. Sapia aūt vera de q̄ fit hic smo solis bonis cōcedit. Ideo bona exterioꝛa respectu ipi⁹ vere sapiētie nulli⁹ valoꝛis sunt reputāda[Sup salutē ꝛ speciē].i.sup sanitatē coꝛpis ꝛ eius pulchritudinē[dilexi illā]q: sanitas ꝛ pulchritudo sunt pfectiōes coꝛpis. Sapia vero pfectio ē mētis ꝛ iō quāto aia ē melioꝛ coꝛpe:tanto sapia ē illi pꝛeferēda[ꝛ ꝑposui ꝑ luce habere illā]qa sic lux coꝛpoꝛalis dirigit in coꝛpalib⁹ sic sapia in spūalib⁹. [qm̄ inextiguibile ē lumē illi⁹. Venerunt aūt mihi oia bona parit cū illa]qd pz.iij.Reg.vbi dicitur q̄ Salomō petēdo sapiam a dño:nō soluz illam obtinuit:sed etiā cū illa diuitias ꝛ honoꝛes sup om̄es reges[ꝛ inūerabilis honestas p man⁹ illi⁹].i.p opa ipi⁹ q̄ p man⁹ designātur:eo q̄ man⁹ ē oꝛganū oꝛganoꝝ.vt pz in.iij.li.de aia.[ꝛ letat⁹ sum in oib⁹:qm̄ ancedebat me ista sapientia]ostēdēdo mihi q̄liter agere deberē[ꝛ ignoꝛabā]scz anteq̄ ipaz habere[qm̄ hoꝛū oim̄ mat est]sed ipa habita cognoui[Quā sine fictiōe didici]scz a deo a quo ipaz deuote postulaui.vt pz iij.Reg.iij.ꝛ a nathan ꝓpha cui fui tradit⁹ ad erudiēdū[ꝛ sine inuidia cōico] vbo vel scripto. Scripsit eni multos libꝛos ad nostrā eruditiōez [ꝛ honestatē illi⁹ nō abscōdo]nā oēs reges circūquaq; desiderabāt audire sapiam Salomōis [Infinit⁹ eni thesaur⁹ ē hoib⁹].i.inappꝛeciabil' [q̄ q̄ vsi sunt] opa sapiēt exercēdo[participes facti sunt amicicie dei]scz tanq̄ ei confoꝛmes in opib⁹ suis que ꝯfoꝛmitas est causa dilectiōis vt patet Eccl'.xiij. Om̄e aial diligit sibi simile.

Epl'a de vno ꝯfessoꝛe ꝛ pōtifice.ad Heb.v.

Omnis nāq; pontifex ex hoib⁹ assumpt⁹ ꝑ homínib⁹ ꝯstituit in his q̄ sūt ad deū:vt offerat dōa ꝛ sacrificia ꝑ peccatis. Qui ꝯdolere possit his q̄ ignoꝛāt ꝛ errāt:qm̄ ꝛ ipe circundat⁹ ē infirmitate.ꝛ ꝓptea debet queadmodū ꝑ ꝓplo:ita etiā ꝛ pꝛo

ſemetipo offerre dõa ꝓ pctis. Nec qſq̄ ſibi aſſumat honorẽ: ſꝫ q̄ voca tur a deo tanq̄ aaron. Sic ⁊ xp̄us nõ ſemetipm clarificauit vt ponti fex fieret: ſꝫ q locut⁹ ē ad eũ. Fili us me⁹ es tu: ego hodie genui te. Queadmodũ ⁊ i alio loco dicit. Tu es ſacerdos in et̃nũ: ſm ordi nẽ melchiſedech. ¶Poſtilla

Omis nãq̄ pontifex ex hoib⁹ ⁊c. Ante initiũ illi⁹ ep̄le ſcribit ſctũs paul⁹ dicẽs Nõ em̃ habem⁹ pontificẽ qui nõ poſſit cõpati i̇firmitatib⁹ noſtris tẽptatũ aũt ꝑ oĩa. Adeam⁹ ergo cũ fiducia ad thronũ gratie ei⁹ vt miſc̃diaꝫ ꝯſeq̄mur ⁊ gr̃am inueniam⁹. Tũc ſeq̄tur p̄ſens ep̄la [Omis nãq̄ põtifex] Glo. ſm legẽ [ex hoi bus] .i. de nũero hoiꝫ [aſſumpt⁹] nõ introduct⁹. [ꝓ hoib⁹] ſcꝫ ſaluãdis [ꝯſtituit̃] vt ꝑ eũ a deo i̇petrẽt miſc̃diaꝫ. Dꝫ em̃ eẽ mediator dei ⁊ homi nũ [in his q̄ ſunt ad deũ] Ly. in ſp̄ũalib⁹ ⁊ diuis. [vt offerat dona] .i. volũtarie oblata nõ violent̃ extorta [⁊ ſacrificia ꝓ pctis] ſcꝫ ppl̄i [q̄ condole re poſſit his q̄ ignorãt ⁊ errãt] .i. q̄ peccãt ex infir mitate [qm̄ ⁊ ipe] ſcꝫ põtifex [circũdat⁹ eſt infir mitate] Ly. dꝫ em̃ põtifex moueri ad cõpaſſionẽ ⁊ miſc̃diam ex ꝯſideratiõe ꝓprie fragilitat̃. Un de ⁊ dñs ꝑmiſit beatũ Petrũ in pctm̃ cadere vt ſciret alijs cõpati ex ꝯſideratiõe ꝓprij delicti [⁊ ꝓpterea] ſcꝫ q̄a infirm⁹ ẽ ⁊ miſerijs circũdatus. [debet queadmodũ ꝓ ppl̄o] ſibi ſubdito [ita eti am ⁊ ꝓ ſemetipo offerre dona ꝓ pctis] ſcꝫ ſuis dimittẽdis ſicut ꝓ pctis ppl̄i [nec q̄ſq̄ ſibi aſſu mat honorẽ] ſcꝫ põtificat⁹ [ſ; q̄ vocat̃ a deo tãq̄ aaron] ille em̃ a deo vocat̃ qui debito mõ inſtitu itur [Sicut ⁊ xp̄s non ſemetipm clarificauit: ita vt pontifex fieret] ſcꝫ aſſumẽdo ſibi honorẽ pon tificat⁹ [ſ; q̄ locut⁹ eſt ad eũ] ſcꝫ pr̃ q̄ glorificauit ipm filiũ dicẽs [Filius me⁹] ſcꝫ naturalis nõ ad optiuus [es tu] ſingulariter [ego hodie] id eſt in eternitate [genui te] ille qui ſic locutus es ad eũ clarificauit eum [quemadmodũ ⁊ in alio loco di cit] ſcꝫ in p̄s. cix. [Tu es ſacerdos in eternum]. non ad tempus ſicut Aaron [ſm ordinem mel chiſedech] .i. ſm dignitatem ⁊ ritum ordinis ſa cerdotalis melchiſedech.

Sequũtur nũc vlterius epiſtole de virginib⁹ ij. Chorinth. x. ⁊ xi.

Qui gl̃iat̃ in dño gl̃ietur. Nõ em̃ q̄ ſeipm cõmen dat ille ꝓbat⁹ ẽ: ſꝫ quem de⁹ cõmẽdat. Hic icipit. xi. ca. Vti nã ſuſtineres modicũ q̄d inſipiẽ tie mee: ſꝫ ⁊ ſupportate me. Emu lor em̃ vos dei emulatiõe. Deſpõ di em̃ vos vni viro virginẽ caſtaꝫ exhibere xp̄o. ¶Poſtilla

Qui gl̃iatur in dño glorieẗ ⁊c. Ante initiũ illi⁹ ep̄le ſcribit ſctũs paul⁹ in codeꝫ cap̄lo dicẽs. Nõ audem⁹ nos inſerere aut cõpa rare q̄buſdã q̄ ſeipos cõmẽdãt. Tũc ſeq̄tur p̄ns ep̄la [Fratres q̄ gl̃iat̃] Hor. ſiue ego ſiue alius. [in dño gl̃ieẗ] Ly. q. d. de bono ope nõ mihi glo riã attribuo: ſ; deo a quo oĩe bonũ eſt ſicᷓ a p̄nci pali agẽte [nõ em̃ q̄ ſeipm cõmẽdat] ſcꝫ ꝓpriam gl̃iam querẽs [ille ꝓbat⁹ eſt] .i. approbat⁹ a deo [ſ; quẽ de⁹ cõmẽdat] Ly. i. cõmẽdabilẽ facit vtu tib⁹ [Hic incipit. xi. cap. Utinã ſuſtinereẗ modi cũ q̄d inſipiẽtie mee] Hor. q̄ modicũ gloriarer de regimine meo: q̄a reuera plus poſſeꝫ gl̃iari q̄d tñ ſm eſtimatiõem indiſcretoꝝ reputat̃ inſipien tia [ſ; ⁊ ſupportate me] Hor. i. patiẽter audite ſicᷓ ſubdite prelatũ ſuũ [Emulor em̃ vos] Lyr. i. fer uẽter diligo [dei emulatiõe] .i. caritatiua dilectio ne [deſpondi em̃ vos] ſcꝫ annulo fidei [vni viro] ſcꝫ xp̄o [v̓ginẽ] Ly. q̄tum ad fidei integritatem [caſtam] q̄tum ad vite puritatem [exhibere chri ſto] qui ſolus eſt ſponſus eccleſie.

Alia epiſtola de virginibus. i. Chor. vij.

E virginib⁹ p̄ceptũ non habeo ꝯſiliũ aũt do tan q̄ miſc̃diam ꝯſecutus a deo vt ſim fidelis. Exiſtimo eniꝫ hoc bonũ eẽ ꝓpter inſtãtẽ neceſſi tatẽ: qm̄ hoi bonũ eſt ſic eſſe. Alli gat⁹ es vxori: noli q̄rere ſolutiõeꝫ Solutus es ab vxore noli q̄rere vxorẽ. Si ãt accepis vxorẽ nõ pec caſti. Et ſi nupſerit virgo nõ pec cauit. Tribulatiõem tñ carnis ha

bebūt hmōi. Ego aūt vobis par-
co. Hoc itaqꝫ dico fratres. Tpus
breue ē. reliquū eſt vt ⁊ q̄ habent
vxores tanꝙ nō habētes ſint ⁊ q̄
flent tanꝙ nō flētes: ⁊ q̄ gaudent
tanꝙ nō gaudētes: ⁊ qui emūt tā-
ꝙ nō poſſidētes: ⁊ q̄ vtuntur hoc
mūdo tāqꝫ nō vtāť. ꝑterit em̄ figu
ra hꝰ mūdi. Volo āt vos ſine ſolli
citudine eſſe. Qui aūt ſine vxore ē
ſollicitꝰ eſt que dn̄i ſunt quō place-
at deo: q̄ aūt cū vxore eſt ſollicitus
eſt que ſunt mūdi quō placeat vxo
ri: ⁊ dimiſſus ē. Et mulier innupta:
⁊ virgo cogitat que dn̄i ſunt: vt ſit
ſancta corꝑe ⁊ ſpiritu in xp̄o Jeſu
domino noſtro. Poſtilla

De virginibus preceptuꝫ non
habeo ⁊c. An̄ initiū illiꝰ ep̄le ſcribit ſct̄us paulꝰ
i eodē cap̄. Sctificatꝰ ē vir i fidel' ꝑ mlierē fidelē.
Tūc ſeq̇t p̄n̄s ep̄la q̄ legiť i miſſa d̄ v̄gibꝰ [fr̄es
d̄ v̄ginibꝰ ꝑceptū n̄ habeo] Glo. ſ. vt ꝯtineāt vel
nubāt [ꝯſiliū aūt do] Ly. tāꝙ de meliori bono.
ſcꝫ de cōtinēdo [tāꝙ miſcōiam conſecutꝰ a deo]
Glo. i. ap̄latū mihi miſericordit ꝯceſſuꝫ [vt ſim
fidelis] in diſpēſatiōe mihi credita. vnde creden
dū eſt mihi i ꝯſilijs. vn̄ ex h̄ h̄r ꝙ acq̇eſcēduꝫ eſt
ꝯſilio p̄lati [exiſtimo em̄ hoc eē bonū] Glo. ſ. ma
nere in v̄ginitate ꝓpt̄ inſtantē neceſſitatē [quo-
niā hoi bonū eſt ſic eē] Ly. ſcꝫ ad vitādū occupa
tiōem circa nec̄cia vite p̄ntis q̄ incūbit cōiugatis
circa ꝓuiſionē vxoris ⁊ ꝓlis ꝑ quā hō retrahitur
a bono ꝯtēplatiōis ⁊ diuie dilectiōis [alligatus
es vxori noli q̄rere ſolutiōem] Ly. q: forſitan ca
deres per incōtinētiā. Expti em̄ delectatiōem ve
neriorū in actu cōiugali reuertūtur ad eā de faci
li [ſolutꝰ es ab vxore: noli q̄rere vxorē] ſi vis con-
tinere qd̄ maiꝰ eſt bonū [ſi aūt acceꝑis vxorē nō
peccaſti] Ly. q: hoc eſt licitū viro ⁊ etiā mulieri.
[⁊ ſi nupſerit v̄go nō peccauit] ⁊ hoc eſt manife
ſte ꝯ̄ illos hereticos q̄ cōdēnāt matrimoniū [tri
bulatiōem tn̄ carnis habebūt hmōi] Glo. ſcꝫ cō
iugati: q̄a habebūt ſolicitudinē ⁊ afflictiōeꝫ pro
rebꝰ neceſſarijs ꝓcurādis: ⁊ ſibi ꝓ pueris ſuis.
Unde leuiꝰ eſt eſſe ſine cōiugio [ego aūt vobis
parco] Ly. q. d. nō ſolū oſtēdam vob̄ viā perfecti
onis que difficilis eſt in obſeruātia v̄ginitatis: ſ;
etiā matrimoniū ꝯcedo: ad qd̄ licite poteſtis ac-
cedere ꝯdeſcēdēdo in hoc infirmitati v̄re [h̄ ita
ꝙ dico fratres. tp̄s eſt] Ly. ſcꝫ vite hūane: ḡ qui
libet debet inquātū pōt ad ꝑfectiōem conari ꝙ-
diu hꝫ tp̄s merēdi [Reliquū eſt] id eſt hoc ſoluꝫ
reſtat ad agēdū [vt q̄ habēt vxores: tāꝙ nō ha-
bētes ſint] Ly. qd̄ fit dupliciter. Uno mō vt red-
dāt debitū nō tn̄ exigāt. Alio mō perfectꝰ ⁊ vter-
qꝫ cōiugū de cōmuni ꝯſenſu incipiāt cōtinere ꝓ
pter maius bonū adipiſcēdū [⁊ qui flēt]. i. triſti-
cie materiā habēt qd̄ frequētiꝰ ꝯtingit in matri-
monio ꝓpt̄ varios caſus ꝯtingētes circa coniu-
gē ꝓlem ⁊ familiā [tāꝙ nō flētes] ſcꝫ patient̄ ſu
ſtinēdo ⁊ ex ſpe retributiōis eterne ꝯſolationem
recipiēdo [⁊ q̄ gaudēt], i, materiam gaudēdi ha
bēt ex aliq̄ tp̄ali ꝓſperitate circa ſe ⁊ ꝓlē vel fa-
miliā ꝯtingētē [tanꝙ nō gaudētes] cogitādo ꝙ
nō eſt multū gaudēdū niſi de bonis ſp̄ualibus ⁊
eternis. Proſperitas em̄ tp̄alis frequēter vergit
magis in nocumētū [⁊ q̄ emūt tanꝙ nō poſſidē
tes] Ly. ſcꝫ cogitādo ꝙ nō habemꝰ hic ciuitateꝫ
manētē: ſ; futurā inq̄rimꝰ [⁊ q̄ vtūtur h̄ mūdo].
Ly. i. q̄ poſſunt vti bonis huiꝰ mūdi eo ꝙ ſunt di
uites ⁊ corꝑe ſani [tanꝙ nō vtātur]. ſ. accipiēdo
de bonis p̄ntibꝰ ꝙto minꝰ pōt fieri: ſalua tn̄ decē
tia ſtatꝰ ⁊ ꝑſonarū [ꝑ erit em̄ figura huius mun
di] q. d. mundana quaſi nihil eſtimanda ſunt: q̄a
preterit figura huius mundi. Lyra. i. exterior pul
chritudo que eſt in continua variabilitate: idcir-
co parum curandum eſt de bonis preſentis vite
q̄a nihil eſt ſtabile [volo autem vos ſine ſollici-
tudine eſſe] Ly. loquēdo de ſollicitudine ſuper-
flua ſp̄ualia impediēte [q̄ aūt ſine vxore eſt ſolli
citꝰ eſt q̄ dn̄i ſunt quō placeat deo]. i. habet apti
tudinē vt ſit ſollicitus de bonis ſp̄ualibꝰ ⁊ et̄nis
[qui aūt cū vxore eſt] ſcꝫ in matrimonio [ſollici-
tus eſt que ſunt mūdi: quō placeat vxori] ⁊ in h̄
caſu vir poteſt ſe ſollicite ornare [⁊ dimiſſus eſt]
id eſt partim ſeruiat mūdo: ⁊ parti deo ꝙtūcūqꝫ
bene viuat in m̄rimonio [⁊ mulier innupta]. i. v i
dua [⁊ v̄go cogitat]. i. maiorē facultatē hꝫ cogi-
tandi [q̄ dn̄i ſunt] ſcꝫ ſp̄ualia ⁊ eterna [vt ſit ſan
cta] ſcꝫ magis ꝙ nupta [corꝑe]. i. corporalibus
bonis actiōibꝰ ⁊ oꝑibꝰ bonis [⁊ ſp̄ū]. i. ſp̄uali-
bus actiōibꝰ ⁊ virtutibꝰ [in xp̄o ieſu dn̄o n̄ro]
Item alia epiſtola de virginibus. Eccl'. li.

Onfitebor tibi dñe rex
⁊ collaudabo te deū ſal-
uatorē meū Confitebor
noī tuo qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector fa-
ctꝰ es mihi ⁊ liberaſti corpꝰ meū
a ꝑditiōe: a laq̄o lingue inique ⁊ a
labijs opantiū mēdaciū. Et in cō
ſpectu aſtātiū factꝰ eſt mihi adiu-
tor ⁊ liberaſti me ſm̄ multitudinē
miſc͠die nois tui a rugiētibꝰ prepa
ratꝭ ad eſcā: de manibꝰ q̄rētiū aīaꝫ
meā: ⁊ de portis tribulationū que
circūdederūt me a pſſura flāme q̄
circūdedit me: ⁊ ī medio ignis nō
ſum eſtuatꝰ. De altitudine vētris
inferi ⁊ a ligua coīnq̄nata: ⁊ a ver
bo mendacij a rege iniquo ⁊ a lin
gua iniuſta liberaſti me. Poſtilla

Cōfitebor tibi dñe rex ⁊ collau
dabo ⁊c. Ante initium illiꝰ lc͠tōnis habetꝛ ſic. Do
ctrinā ſapie ⁊ diſcipline ſcripſit in codice iſto ie-
ſus filiꝰ ſyrach hieroſolimita. Beatꝰ q̄ verſatꝛ in
iſtis bonis: q̄ ponit illa in corde ſuo ſapiens erit
Tunc ſeq̄tur pn̄s lectio q̄ legitꝛ ꝓ ep̄la in miſſa
de v̇ginibꝰ [Cōfitebor tibi dñe] Ly. oim reruꝫ ꝑ
creatiōem [rex] ꝑ eoꝝ gubernatiōem [⁊ collau-
dabo te deū ſalvatorē meū] ꝑ ſpālem mei ꝓtecti
onē [Cōfitebor noi tuo] ſcꝫ ꝯfeſſiōe laudis [qm̄
adiutor ⁊ ꝓtector factꝰ eſt mihi] ſcꝫ ꝓtector i tē-
ptatiōe diaboli: ⁊ adiutor in ꝓmotiōe boni [⁊ li-
beraſti corpꝰ meū a ꝑditiōe] .i. a vicio gule ⁊ lu-
xurie [a laqueo lingue iniq̄] .i. a vicio detractōis
[⁊ a labijs opantiū mēdaciū] ſcꝫ ꝑniciosuꝫ [⁊ i
ꝯſpectu aſtātiū] .i. angeloꝝ q̄ ibi ſtāt [factꝰ ē mi-
hi adiutor] ꝯ̄ hoſtes corꝑales ⁊ ſpūales [⁊ libe-
raſti me ſm̄ multitudinē miſc͠die nois tui a rugi
entibꝰ ꝑparatꝭ ad eſcā: de manibꝰ querētiū aiam
meā] q: diabolꝰ tāq̄ leo rugiēs circūit q̄rēs quē
deuoret. i. Pet. v. [⁊ de portꝭ tribulationū q̄ circū
dederūt me a pſſura flāme] ſcꝫ inſenſuarū libi-
dinis [q̄ circūdedit me] ſcꝫ ꝑ fomitē exiſtētem in
carne mea [⁊ in medio ignis] ſcꝫ libidinoſi ardo
ris [nō ſum eſtuatꝰ. De altitudine] .i. ꝓfunditate

[vētris inferi] ſcꝫ in qua ꝑte ſunt dānati. ſed ad
lymbū patrū deſcēdebāt tūc ſancti [⁊ a ligua co
inq̄nata] .i. a v̇bis ſcurrilibꝰ ⁊ imundis [⁊ a v̇bo
mēdacij] ſcꝫ ꝑnicioſi [a rege iniq̄] .i. a diabolo q̄
eſt rex ſuꝑ oēs filios ſuꝑbie [⁊ a lingua iniuſta]
id eſt caluniāte alios ſine cauſa [liberaſti me ſm̄
multitudinē miſc͠die nominis tui].

Alia epiſtola de virginibus. Sap. viij.

Apiētia vincit maliciaꝫ
Attigit ergo a fine vſq̄
ad finē fortiter: ⁊ diſpōit
oia ſuauitꝛ. Hanc amaui: ⁊ exq̄ſiui
eā a iuuētute mea: ⁊ q̄ſiui mihi eā
ſpōſam aſſumere: ⁊ amator factus
ſum forme illiꝰ. generoſitatē illiꝰ
glorificat ꝯtuberniū habēs dei. ſꝫ
⁊ dñs omniū dilexit eā. Doctrix ē
em̄ diſcipline dei: ⁊ electrix operū
illius. Poſtilla.

Sapia vincit maliciā. Attingit
⁊c. Ante initiū illiꝰ ep̄le ſiue lcōnis ſcribit Salo
mō ſic. Neminē ei diligitōs niſi eū q̄ cū ſapia ha
bitat ⁊c. Tūc ſeq̄tur pn̄s lectio [Sapia] ſcꝫ eter
na [vincit maliciā. Attingit ḡ a fine vſq̄ ad finē
fortitꝛ] ſcꝫ oia creata penetrando ſua v̇tute [⁊ di-
ſponit oia ſuauiter] q̄a dat oibꝰ creaturꝭ formas
⁊ inclinatiōes ꝑ q̄s mouēt naturalr̄ actꝰ ſuos. ſi
cut lapidi ꝯ̄uitatē ꝑ quā naturalr̄ tēdit deorſum.
[Hāc amaui] ſcꝫ ſingularitꝛ [⁊ exq̄ſiui eā a iuuē-
tute mea] .ſ. ꝑetēdo eā a deo mihi dari [⁊ queſiui
mihi eā ſpōſā aſſumere] .i. eiꝰ meditatiōibꝰ inſe
parabilr̄ adherere [⁊ amator factꝰ ſum forme il-
liꝰ] Eſt em̄ decor aie: aſſiſāns eā decori creatorꝭ.
[generoſitatē illiꝰ glificat] .i. glioſaꝫ ꝯfitetꝛ [cō-
tuberniū hn̄s dei] .i. hō hn̄s ꝯtuberniū dī ꝑ cha
ritatē ꝑ quā hō manet i deo ⁊ deus i eo [ſꝫ ⁊ dñs
omniū dilexit eā] .ſ. iq̄tū ip̄a fac hoies deo dili-
gibiles [doctrix ē em̄ diſciplie dī] Nā donū ſapie
fac hn̄tē ſubdere mādatꝭ diuis [⁊ electrix operuꝫ
illiꝰ] nā ꝑ ip̄am elegit hō opa deo placita.

Alia ep̄la que legitur in miſſis cōmūibus
ꝓ defunctis. Apoc. xiiij.

In diebꝰ illꝭ: audiui vocē
de celo dicētē mihi Scri
be bti mortui q̄ i dño mo

riũtur. Ammodo iam dicit ſpũs vt requieſcant a laborib⁹ ſuis. opera eñ illoꝝ ſequũtur illos. Poſtilla

In dieb⁹ illis. Audiui voceȝ de celo dicentē mihi. [Scribe] tanq̄ rē nobiliſſimã [Beati mortui q̄ in dño moriũtur] Ꝫy. i. in ꝯfeſſione dñi noſtri ieſu xp̄i [Ammodo iã dicit ſpũs]. ſcȝ ſctũs qui cũ patre ⁊ filio eſt vn⁹ deus [vt requieſcãt a laborib⁹ ſuis] Nam in beatitudine appetitus totaliter quietabitur [opa eñ illoꝝ] ſcȝ que ſunt meritoria vite eterne [ſequũtur illos] ſcȝ in beatitudine quã recipiũt pro ipis.

Sequitur alia epiſtola que legitur in preſentia defuncti. i. Theſſal. iiij.

Olum⁹ aũt vos ignorare fratres de dormiētib⁹ vt nō cōtriſtemini ſicut ⁊ ceteri q̄ ſpem nō habēt. Si enim credim⁹ ꝙ ieſus mortuus eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ de⁹ eos q̄ dormierũt per ieſum adducet cũ eo. Hoc eñ vobis dicim⁹ in verbo dñi. qꝛ nos q̄ viuim⁹ qui reſidui ſum⁹ in aduētu dñi nō preueniem⁹ eos qui dormierũt. quoniã ipe dñs in iuſſu ⁊ in voce archãgeli: ⁊ in tuba dei, deſcēdet d̄ celo: ⁊ mortui qui in xp̄o ſunt reſurgēt primi. deinde nos q̄ viuim⁹ q̄ relinquimur ſimul rapiemur cũ illis ĩ nubibus obuiã xp̄o in aera: ⁊ ſic ſemꝑ cum dño erim⁹. Itaq̄ꝫ conſolamini inuicē in verbis ſtis. Poſtilla.

Nolum⁹ aũt vos ignorare fratres ⁊c. Ante initiũ illi⁹ ep̄le ſcribit ſanct⁹ paul⁹ in eodē cap̄lo dicēs. Rogam⁹ vos fratres vt honeſte ambuletis ad eos q̄ foris ſunt ⁊ nulli⁹ aliq̄d deſidereꝭ. Tunc ſtati ſeq̄tur pn̄s ep̄la [Nolumus vos ignorare fratres de dormiētib⁹] Ꝭor. i. de mortuis quos dormiētes appellat ꝑpt̄ reſurrectiōis facultatē. ita eñ de facili excitabunt de morte ſicut dormiētes a ſomno [vt nō contriſtemini] incōſolabiliter de morte amicorum [ſicut ⁊ ceteri] ſcȝ infideles [q̄ ſpem nō habēt] ſcȝ reſurrectiōis future. Sciēdũ ꝙ infideles q̄ nō hñt fidē reſurrectiōis: tales habēt magnã cãȝ amicos defunctos lugēdi q̄ſi incōſolabiliter. nō autē ſic xp̄iani q̄ habēt ſpem reſurgēdi. ꝑpt̄ qd̄ rephenſibile eſt xp̄ianis imoderate mortuos lugere. q̄a in hoc aſſilãt̄ infidelib⁹ ſpem future reſurrectionis nō habētib⁹. Lugere aũt defunctos moderate eſt op⁹ pietatis. [Si eñ credim⁹ ꝙ Jeſus mortu⁹ eſt ⁊ reſurrexit] Si, p qꝛ. nã ad articulos fidei pertinet credere Jeſum vere mortuũ fuiſſe ⁊ vere reſurrexiſſe [ita ⁊ de⁹] ſcȝ pater q̄ ſuſcitauit ieſuȝ [eos q̄ dormierũt]. ſ. ſomno mortꝭ [ꝑ ieſuȝ] id eſt in fide ieſu xp̄i [adducet] ſcȝ vt ſint in eadē btitudine ⁊ imortalitate [cũ eo]. i. cũ xp̄o. vñ ioh. xij. Volo pr̄ vt vbi ego ſuȝ: illic ſit ⁊ miniſter me⁹. [hoc eñ vob dicim⁹ ĩ v̄bo dñi] ſcȝ qd̄ docuit nos [q̄a nos q̄ viuim⁹] Ꝭor. i. q̄ tũc viuemus [q̄ reſidui ſum⁹] ſcȝ adhuc viui relicti ceterꝭ iã mortuis. [in aduētu dñi] ſcȝ ad iudiciũ [nō p̄ueniem⁹] Ita in reſurrectiōe futura [eos q̄ dormierũt]. i. longo tp̄e ante mortui ſunt. q̄a reſurrectio fiet v̄tute diuina q̄ opaꝭ in iſtãti. q̄a in momēto in ictu ocl'i reſurgēt mortui. [qm̄ ipe dñs] ſcȝ in ꝑpria ꝑſona [in iuſſu] Ꝭor. i. ipetrãdi ptãte: nō in hũilitate ſicut in p̄mo aduētu. nō eq̄tabit ſuꝑ aſinam. nō portabit crucem in dorſo ſuo: vt pȝ Math. xxiiij. Videbũt filiũ hois venietē cum ptãte magna ⁊ maieſtate [⁊ in voce archãgeli]. i. facto myſterio alicui⁹ archãgeli: q̄ diceꝭ. Surgite mortui: venite ad iudiciũ [⁊ in tuba dei]. i. xp̄i. Et vocat vocem illam tubã ꝑpt̄ ſonũ eius terribilē [deſcēdet d̄ celo] localiter in aere. Nam iudicabit in forma humana. ſicut d̄r Act. i. Hic ieſus q̄ aſſumpt⁹ eſt a vobis in celũ. ſic veniet queãdmodũ vidiſtis euȝ eũtem in celũ [⁊ mortui q̄ in xp̄o ſunt]. i. in eius fide mortui [reſurgēt p̄mi] tp̄e ſ̄m quoſdã ſ̄ȝ alios nō tp̄e: ſ̄ dignitate [deīde nos qui viuimus]. Ꝭor. i. illi de nobis q̄ ceteris mortuis tunc viui erunt [qui relinquimur]. i. qui reſidui ab antixp̄i perſecutoribus erimus [ſimul rapiemur cum illis] qui nos ad requiē preceſſerũt [in nubibus] ſcȝ ab angelis [obuiã chriſto] Ꝫy. idem venienti ad iudicium [in aera] vbi profert ſententiam iudicij ſuper vallem ioſaphat. vnde Johel. iij. Cōgregabo omnes gentes: ⁊ deducam eas in vallem ioſaphat: q̄a ibi ſedebo vt iudicē oēs gētes. [⁊ ſic ſemꝑ cũ dño erim⁹] q̄a electi a xp̄o nō ſeparabũtur ampli⁹: ſed ſemꝑ erũt ſibi cōiũcti non

ſolum in aīa: ſed etiā in corpe[itaqꝫ cōſolamini]
Glo. ordi. ſcȝ de morte animarū[inuiceȝ]ſcȝ alt̄
ad alterū[i vbis iſtis]ſcȝ de reſurrectiōe fideliū
Seq̄tur alia poſtilla in āniuerſario defuncto-
rum. ij. Machab. xij.

IN diebꝰ illis vir fortiſſi-
mus iudas facta collati
one. xij. milia dragmas
argēti miſit hieroſolymaȝ offerri
ea pro peccatis mortuorum iuſte
⁊ religioſe de reſurrectiōe cogitās
Niſi eñ eos qui ceciderāt reſurre
cturos ſperaret: ſuperfluū videret̄
⁊ vanū orare pro mortuis. Et q̄a
cōſiderabat ꝙ hi q̄ cū pietate dor-
mitiōem acceperāt optimā habe-
rēt repoſitam gratiam. Sancta er
go ⁊ ſalubris eſt cogitatio pro de
functis exorare. vt a peccatis ſol-
uantur. Poſtilla

In diebus illis vir fortiſſimꝰ
iudas ⁊c̄. Ante initiū illiꝰ ep̄le legit̄ de maximis
prelijs ⁊ triūphis que iudas Machabeꝰ cū fra
tribꝰ ſuis dei adiutorio obtinuit. Primo quādaȝ
ciuitatē firmā muris noie caſphyin in qua habi
tabāt turbe ꝓmiſcuarū gentiū que confidebant
in ſtabilitatē muroꝝ remiſſiꝰ agebāt maledictis
laceſcētes iudā ac blaſphemātes ⁊ loquentes q̄
phas nō eſt dicere Machabeꝰ aūt inuocato di-
uino auxilio inumerabiles interfecit vt ſtagnuȝ
circa iacēs ſanguie flueret: Itē poſt hoc iudas
machabeꝰ cū ſex milibꝰ iuit cōtra thimotheuȝ q̄
habuit. cxx. milia peditū: ⁊ eq̄tū duo milia q̄ngē-
ti. Et iudas cū ſex milibus ꝓſtrauit. xxx. miliavi
rorū. Itē poſt hoc mouit iudas machabeꝰ exer-
citū cōtra Gorgiā prepoſitū ydumee cum tribus
milibꝰ peditū: ⁊ equitibꝰ quadringētis. Quibꝰ
ↄgreſſis paucis ruere iudeoꝝ. Poſt hoc venerūt
ſepelire interfectos de iudeis: ⁊ inuenerūt ſub tu
nicis interfectoꝝ de donarijs ydoloꝝ. Ly. i. de re-
bus p̄cioſis cultui ydoloꝝ dedicatis a q̄bꝰ lex ꝓ-
hibet. Deut. vij. Omibus ergo manifeſtū eſt ob
hāc cām eos corruiſſe. oēs itaqꝫ benedixerūt iu-
ſtum iudicium domini: qui occulta fecerat mani

feſta. Tūc poſt hoc ſequitur preſens lectio [In
diebꝰ illis. Vir fortiſſimꝰ iudas facta collatione
xij. milia dragmas argēti miſit hieroſolymā of-
ferri ea ibi ꝓ peccatis mortuoꝝ] Ly. ſcȝ ſic inter-
fectoꝝ i bello [Iuſte ⁊ religioſe de reſurrectiōe]
ſcȝ futura [cogitās. Niſi eñ eos q̄ ceciderant re
ſurrecturos ſperaret ſupfluum videretur ⁊ vanū
orare ꝓ mortuis. Et q: conſiderabat ꝙ hi q̄ cū
pietate dormitiōem acceperāt optimā habere nt
repoſitā gratiā. Sctā ergo ⁊ ſalubris eſt cogita-
tio ꝓ defunctis exorare vt a pctis ſoluātur] S̄ for-
te videretur alicui ꝙ factum hoc fuit fruſtra: eo
ꝙ iſti ſic interfecti vident̄ mortui in pctō morta-
li habētes ſecum donaria. rn̄det Nicolaꝰ de lyra
ꝙ iudas machabeꝰ ⁊ ſocij eiꝰ debebāt ꝓbabilit̄
iudicare ꝙ illi interfecti penituiſſent in morte: ⁊
ſic orationes ⁊ oblationes valebant eis: ꝙ mor-
tui erāt in ſtatu ſalutis.

Poſtilla Epiſtolarum ⁊ Euangeliorum dn̄i-
calium necnō de ſanctis. Impreſſa Lugduni ꝑ
Johannem Trechſſel. Anno domini. M. cccc.
lxxxx. die vero. ix. Septembris. Finit feliciter.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

FRA

SUPP

FRATRIS GUILHELM
POSTILLA
SUPER EVANGELIA
ET EPISTOLAS
EX VARIIS
AUCTORIBUS COLLECTA

131